

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Jennifer Crusie

tarama: ginny

düzenleme: sereniti

AŞKI BANA SOR!

"Entrika, baştan çıkarma, şantaj ve sanat sahteciliğine dair, zekice ve seksi bir öykü. Yüksek oktavdan kahkaha tesiri mevcut."

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rante.org>
- The Columbus Dispatch

1

Minerva Dobbs genç işadamlarıyla dolu, gürültülü bir barın tam ortasında dikilirken, *dünya bir zamanlar iyi yürekli erkeklerle doluydu*, diye geçirdi içinden. Kız kardeşinin düğününe götüreceği yakışıklı adamın yüzüne bakarken kendi kendine şöyle diyordu: *Ne yazık ki o güzel günler mazide kaldı!*

"Bence bu ilişki yürümüyor," dedi David.

Şu bardağın içindeki çubuğu kalbine saplamak istiyorum, diye geçirdi içinden Min. Tabii böyle bir şey yapmayacaktı. Zaten çubuk plastikti ve ucu da yeterince sivri değildi. Ayrıca Güney Ohio'daki tipler böyle şeyler yapmazdı. Ucuz bir tabanca bu işi kökünden halletmeye yeterdi.

"Nedenini her ikimiz de biliyoruz," diye devam etti David.

Adam büyük olasılıkla karşısındakinin çıldırdığının farkında bile değildi; muhtemelen sakın ve olgun davrandığını sanıyordu. *En azından ben öfkeden kudurduğumu biliyorum*, diye düşündü Min. Öfkesi yayılıp içini ısıttığında hissettiği sıcaklık, o güne kadar David'in hissettirdiği sıcaklıktan çok daha fazlaydı.

4 • Jennifer Cruise

Odanın karşısında, kocaman bir rulet tekerleğine benzeyen barda oturan biri Minerva'ya tanıdık geldi. David'in bir kötü tarafı da buydu. Onu kadın avına çıkan adamların gittiği barlara götürüyordu. Kazanç Kapısı. Barın ismi bile Min için yeterliydi.

"Üzgünüm," dedi David ama hiç de üzgün olmadığı her halinden belliydi.

Min ona bir tane yapıştırmamak için kollarını gri çizgili ceketinin üzerinde kavuşturdu. "Bütün bunlar bu gece evine gelmediğim için mi yani? Bugün çarşamba. Yarın işe gideceğim. Sen de öyle. Kendi içkimin parasını da ödedim."

"Sorun bu değil." David üstün bir tavırla ona bakarken sadece uzun boylu, esmer, kendini beğenmiş birinin yaralanacağı kadar yaralanmış görünüyordu. "İlişkimizi yürütmek için hiçbir çaba göstermiyorsun, bu da demektir ki ..."

Bu da demektir ki iki aydır birlikteyiz ve seninle bu gece de yatamayacağım. Min sırf onu duymamak için etrafta gevezelik eden kalabalığa baktı. Yanımda izi bulunmayacak bir zehir olsa içkisinin içine atıverirdim ve bu takım elbiselerin hiçbirini fark etmezdi, diye düşündü.

"...ya da en azından ben böyle düşünüyorum, eğer bir geleceğimiz olacaksa, buna senin de katkıda bulunman gerekir," dedi David. "

Ah, ama bulunmuyorum, diye düşündü Min, *ve bu David'in haklı olduğunu gösteriyor.* Yine de seks yapmamak, onu şişko, kaçık bir çoban kızı gibi gösteren o baş nedime giysisini giymesinden üç hafta önce terk edilmesi için bahane olamazdı. "Tabii ki bir geleceğimiz var, David," dedi Min, öfkesini dışa vurmamaya çabalayarak. "Planlarımız var. Diana üç hafta sonra evleniyor. Düğüne sen de davetlisin.

Sonrasında verilecek yemeğe de. *Bekârlar partisine de. Striptizciyi* kaçırmamalısın, David."

"Senin için sadece bu muyum?" David'in sesi yüksekli. "Kardeşinin düğününde yanında götüreceğin adam mıyım ben?"

"Tabii ki hayır," dedi Min. "Eminim ben de senin için sadece yatak arkadaşı değilim."

David ağzını açtı ama hiçbir şey söyleyemeden kapattı. "Şey, tabii ki öyle. Bunları seni eleştirmek için söylediğimi düşünmeni istemem. Akıllısın, başarılısın, olgunsun ..."

Min, *güzelisin, inceciğisin* gibi sözlerin gelmeyeceğini bilerek adamı dinledi. *Keşke şimdi kalp krizi geçirse*, diye düşündü. Erkeklerin sadece yüzde dördü kırkıdan önce kalp krizi geçiriyordu ama olmayacak şey de değildi. Ölürse, anesi bile adamı düğüne getirmesini umut edemezdi.

"... Ayrıca harika bir anne olurdun," diye bitirdi sözünü David.

"Teşekkürler," dedi Min. "Ne kadar da romantik!"

"Bir yerlere doğru yol aldığımızı sanıyordum, Min," dedi David.

"Evet," dedi Min, zevksiz döşenmiş bara bakınarak, "Burası gibi yerlere."

David iç geçirip Min'in eline uzandı. "Umarım her şey istediğin gibi olur, Min. Arada bir görüşelim."

Min elini çekti. "Sol kolunda bir çekilme hissetmiyorsun, değil mi?"

"Hayır," dedi David, kaşlarını çatarak.

"Çok yazık," dedi Min ve odanın diğer ucundan onu seyreden arkadaşlarının yanına döndü.

"Her zamankinden daha fazla kendine güvenen biri gibi görünüyor," dedi Liza, ışığın altında parıltıyan saçları,

her zamankinden daha uzun ve ateşli görünüşüyle müzik kutusuna yaslanırken.

Min'in yerinde Liza olsa David ona bu kadar duyarsız davranamazdı. Liza'nın bir tarafını kopartmasından tırsardı. *Liza gibi olmalıyım*, diye düşündü Min ve müzik kutusunun kartlarını karıştırmaya başladı.

"Üzgün müsün?" diye sordu Bonnie, Min'in diğer yanından, san saçlarını endişeyle savurarak. David, Bonnie'yi de bırakmazdı. Minik, tatlı Bonnie'ye kimse kötü davranamazdı.

"Evet. Beni yüzüstü bıraktı." Min kartlarla oynamayı bıraktı. Şaşılacak şeydi ama müzik kutusunda Elvis vardı. Anında, Bar bir anda daha güzel bir yermiş gibi göründü. Min bozuk paraları makineye attı, sonra "Hound Dog"u çalmak için düğmeye bastı. Ne yazık ki Elvis "Bok Herif" diye bir şarkı bestelememişti.

"Onu hiç sevmemiştin zaten," dedi Bonnie.

Min rulet tekerleğine benzeyen bara gidip gergin bir gülümseyişle krupiye gibi giyinmiş incecik garsona baktı. Kızın uzun, dalgalı, yumuşacık, kahverengi saçları vardı. *David'le yatmamamın bir nedeni de buydu*, diye düşündü Min. Saçları açıkken hep kabarırdı ve David de bunu fark edecek tipte bir erkekti.

"Rom kola lütfen," dedi kıza.

Belki de Liza ve Bonnie'nin hiç erkek sıkıntısı çekmemesinin nedeni de buydu: Muhteşem saçlar! Liza'ya baktı. Kız yarış atı gibi incecikti, fermuarlı mor deri giysisiyle David'e bakıp aşağılar gibi başını iki yana sallıyordu. Tamam, sorun sadece saçlar değildi. Liza'nın üstündekini o giyse Barney'nin pasaklı kuzenine benzerdi. *"Diyet kola olsun"*, dedi kıza dönüp.

"Sana uygun değildi," dedi Bonnie, Min'in omzunun altından. Ellerini küçük kalçalarına dayamıştı.

"Ve diyet rom lütfen," dedi Min garsona. Kız gülümseyerek içkileri getirmeye gitti.

Liza kaşlarını çatı. "Neden onunla çıktın ki zaten?"

"Çünkü bana göre olabileceğini düşünmüştüm," dedi Min sabrı taşarak. "Kültürlü ve başarılı bir adam. Ayrıca başlangıçta bana karşı çok kibardı. Sonra birden havalara girdi."

Bonnie Min'in kolunu okşadı. "Senden ayrılması iyi oldu çünkü şimdi doğru erkek seni bulduğunda özgür olacaksın. Prens yola çıktı."

"Tabii," dedi Min. "Eminim çıkmıştır ama yolda kamyon çarpmıştır."

"Bu işler böyle yürümez." Bonnie bara yaslandı. Masalardaki kötü huylu perilere benziyordu. "Sonunda sana gelecekse, başaracaktır. Ne olursa olsun sana gelir ve sonsuza dek birlikte olursunuz."

"Ne bu şimdi?" dedi Liza inanamayan gözlerle ona bakarak. "Barbie'nin masallar ülkesi falan mı?"

"İşte bizim tatlı, kibar Bonnie," dedi Min. "Ama bence yeryüzündeki son iyi erkek Elvis'le birlikte öldü."

"Bon'u yatırım danışmanımız yapsaydık ne iyi olurdu," dedi Liza, Min'e. "Şimdiye rüyalar ülkesindeydik ve çoktan yolunuzu bulmuştuk."

Min öfkesini boşaltmak için parmaklarını hafif hafif bara vurdu. "Onunla bir türlü yatamayışından David'in doğru adam olmadığını anlamam gerekirdi. Daha üçüncü çıkışımızda garson masaya tatlı münüsünü getirdiğinde David, Teşekkürler, diyet yapıyoruz,' dedi. Tabii ki diyet falan yaptığı yoktu, adamın bir gram bile yağı yok. O an içimden 'Senin önünde giysilerimi çıkartmayacağım,' dedim. Hesabın yarısını ödeyip erkenden eve gittim. Ondan sonra her çabalayışında aklıma garson geldi ve bacaklarımı kapattım."

"Sana uygun değildi," dedi Bonnie ikna etmeye çalışarak.

"Öyle mi?" dedi Min. Bonnie alınmış gibi baktı. Min gözlerini kapatıp, "Özür dilerim. Özür dilerim. *Gerçekten* özür dilerim. Bunları şimdi konuşmayalım, Bon. Çıldırılmış vaziyetteyim. İçimden birilerini parçalamak geliyor, bundan sonra önüme çıkacak hıyarı görmemek için gözlerimi yere dikip hiç bakmamak istiyorum."

"Tamam," dedi Bonnie. "Anlıyorum."

Uza, Min'e bakıp başını iki yana salladı. "Bak, David umurunda bile değildi, o yüzden Di'nin düğününe yanında götüreceğin biri dışında hiçbir şey kaybetmiş değilsin. Ve bence o düğüne gitmeyelim. Di'nin en iyi arkadaşının erkek arkadaşıyla evlenmesini bir tarafa koysak bile yine de baştan sona bir felaket."

"En iyi arkadaşının *eski* erkek arkadaşıyla. Ayrıca gitmezlik *edemem*. Baş nedimeyim." Min dişlerini gıcırdattı. "Cehennem gibi olacak. Sorun sadece yanımda gelecek bir adam olmaması değil. Bu durum, annemin benimle ilgili bütün görüşlerini doğruluyor. Kadın David'e bayılıyordu."

"Biliyoruz," dedi Bonnie.

"Herkes David'i anlatıyor," dedi Min, annesinin hevesli küçük yüzü gözünün önüne gelirken. "David'le çıkmam, okula ilk girdiğim sene grip olup beş kilo verdiğimden beri hoşuna giden tek şey. Ama artık David'im de yok." Garsondan diyet romunu alıp, "Teşekkür ederim," dedi ve kıza bol bahşiş bıraktı. Dünyada içkileri bu kadar kısa sürede servis yapan garsonlara artık minnet duyulmuyordu. "Çoğu zaman annemin söylediklerini duymazdan geliyor ve hakımda ne düşündüğü umursamıyorum ama düğün için söylediklerine kulaklarımı tıkayamam."

"Sen de başka bir erkek arkadaş bulursun," dedi Bonnie.

"Bulmayacak, Bonnie," dedi Uza.

"Ah, *teşekkür ederim*," dedi Min, gereğinden fazla süslü bardan uzaklaşırken. Rulet rakamlarının dizilişi başını döndürüyordu. Belki de oyunun insanları cezbetmesinin nedeni buydu.

"Kendi suçun," dedi Liza. "Tanıştığın her erkekle birlikteliğinin istatistiksel oranını hesaplamaya çalışmaktan vazgeçip seni açan erkeklerle çıkarsan belki ara sıra eğlenme şansın olabilir."

"O zaman da egom parçalanır," dedi Min. "Erkeklerle mantık ilişkisi kurmakta bir sakınca görmüyorum. David'i böyle buldum." Söylediği an bunun kendi lehine bir örnek olmadığını fark etti ve yorumlara karşı kulaklarını tıkamak için içkisini kafasına dikti.

Liza dinlemiyordu bile. "Sana birini bulmak zorundayız." Gözleriyle barı taramaya başladı ama bardakilerin yaridan fazlasının gözü zaten onun üzerindeydi. "O olmaz. O da. Şu da. Bu da olmaz. Bu da. Bu da. Bu heriflerin hepsi sana hisse senedi satmaya kalkışır." Sonra aniden sırtını dikleştirdi. "Kızlar. Bir adayımız var."

Bonnie, Liza'nın gözlerini takip etti. "Kim? Nerede?"

"Deniz mavisini takım elbise giymiş, siyah saçlı adam. Şu kapının yanındaki girişin ortasında duran adanı."

"Ortasında mı?" Min gözlerini kısıp barın girişindeki yüksek alana baktı. Burası dört poker masasının yan yana dizilebileceği kadar geniş bir alandı ve dört adam kırmızılara bürünmüş bir esmer güzeliyle konuşuyordu. Dörtlünün biri zarların dizili durduğu demir tırabzanların gerisinden kasıla kasıla etrafı süzen David'di. Giriş, zeminden sadece bir buçuk metre yukarıdaydı ama David burayı balkon gibi

kullanmayı becermişti. Kendini tutmasa büyük olasılıkla Kraliçe Elizabeth gibi el sallayacaktı. "O David," dedi Min başını çevirerek. "Yanındaki de esmer güzellerden biri. Yüce Tanrım, daha şimdiden başkasıyla cilveleşmeye başlamış." *Hadi kapışalım, bakalım,* dedi içinden esmer kıza.

"Esmeri boş ver," dedi Liza. "Ortadaki adama bak. Bir saniye, adam tekrar bu tarafa döndü. David'le pek ilgileniyor-muş gibi görünmüyor."

Min gözlerini kısıp tekrar girişe baktı. Mavili adam David'den daha uzundu. Saçları David'inkinden daha koyu ve gürdü ama her şeye rağmen arkadan tıpkı David'di. "Bu filmi daha önce de gördüm," dedi Min. O sırada adam tekrar döndü.

Kapkara gözler, çıkık elmacık kemikleri, muntazam bir çene, geniş omuzlar; her yeri sanki kalemle çizilmiş gibiydi ve şimdi bunların hepsini taşıyan adam, aniden sıradan biri gibi görünen David'i görmezden gelerek bara doğru bakıyordu.

Bütün hücreleri teker teker canlanırken birden Min'in nefesi kesildi ve içinden, *Bu o,* dedi.

Ağzı açık ayran budalası gibi baktığını kimse fark etmeden başını çevirdi. Hayır, doğru adam o değildi, doğru olduğunu söyleyense üst tabaka spermler arayan DNA'larıydı. Barda yumurtalıkları çalışan bütün kadınlar büyük olasılıkla ona bakıp, *Bu o,* diyordu. Ama biyoloji ve kader farklı şeylerdi. Bu yakışıklılıkta birinin onun gibi bir kadına vereceği zarar kaldırılamayacak kadar ağır olurdu. Düşüncelerini sindirmek için bir içki daha yuvarlayıp, "Hoş adam," dedi.

"Hayır," dedi Liza. "Sorun bu zaten. Hoş olan o değil. David. Öbürü fazla adam kılıklı."

"Pekâlâ, testosteron küpü gibi," dedi Min.

"Hayır, testosteron yüklü olan onun sağındaki adam," dedi Liza. "Kafası kurşun gibi görünen herif. Sadece spor-
dan konuşup insanların ensesini tokatladığına bahse girebi-
lirim. Mavili, bir parça daha medeni görünüyor. Sen anlat
şuna, Bonnie."

"Ben öyle düşünmüyorum," dedi Bonnie, masal kahra-
manlarını andıran yüzünde karamsar bir ifadeyle. "Onu ta-
nıyorum."

"Yattın mı yani?" diye sordu Liza.

"Hayır. Kuzenim Wendy'yle çıktı. Ama..."

"O zaman uygun bir av," dedi Liza.

"...vurup kaçan cinsten," diye tamamladı Bonnie cümle-
sini. "Wendy'nin dediğine göre bulduğu kızla iki üç ay çı-
kıyor, sonra bırakıp yoluna devam ediyormuş. Kız ne oldu-
ğunu, nasıl olduğunu anlamıyormuş bile."

"Canavar," dedi Liza heyecandan uzak bir sesle. "Biliyor-
sunuz ki erkeklerin çıktıkları kızlardan ayrılmak gibi bir
hakları var."

"Ama önce kendini sevdiren sonra bırakıyor," dedi Bon-
nie. "Canavar tarafı bu."

"David gibi," dedi Min, maviliye duyduğu içgüdüsel şüp-
henin doğrulandığını düşünerek.

Liza burnundan soluyarak konuştu. "Sanki David'i biraz
olsun sevmişsin gibi konuşma."

"Ama sevmeye çabalıyordum," diye yapıştırdı Min.

Liza başını iki yana salladı. "Tamam, bunların hiçbiri
önemli değil. Tek ihtiyacın olan düğüne götüreceğin bir
adam. Bedeli canavarın birkaç ay sonra seni bırakmasıysa,
işin kurtardın demektir. Şimdi oraya git ve..."

"Hayır." Min dikkatini barın üzerindeki posterlere vere-

12•Jennifer Cruise

bilmek için herkese arkasını döndü: Paul Newman *Hustler* da bilardo oynuyor, Marlon Brando *Guys and Dolls* da zar atıyor, W. C. Field *My Little Chickadee* kaşlarını çatmış elindeki kartlarına bakıyordu. Kadın kumarbaz hiç yok muydu? Kadın olmak zaten yeterince riski göze almak demekti. Öldürülen kadınların yüzde yirmi sekizi kocaları ya da sevgilileri tarafından öldürülüyordu.

Şimdi düşününce neden kadın kumarbaz olmadığını anlayabiliyordu. Bir erkekle birlikte yaşamak zaten kumar oynamaktı. Arkasına dönüp girişteki canavara bakmamak için kendini tuttu. Gerçekten, yapılacak en akıllıca şey erkekleri unutup bir kedi edinmekti.

"Onunla konuşmayacak biliyorsun," diyordu Bonnie, Liza'ya. "İstatistiklere bakarsak sonuç pek iyi görünmüyor."

"Boş ver sen onu." Liza koluyla Min'i dürtüp kolayı kendi bardağına boşalttı. "Şunu düğüne götürdüğünde annenin halini bir düşünsene. Börek çörek yemene bile izin verebilir." Bonnie'ye döndü. "Adı ne?"

"Calvin Morrissey," dedi Bonnie. "Wendy'yi terk ettiğinde kız gelinlik dergilerine bakmaya başlamıştı. Boş kâğıtlara 'Wendy Sue Morrissey' yazıyordu."

Liza afallayarak ona baktı. "Büyük olasılıkla adam bu yüzden onu terk etmiştir."

"Calvin Morrissey." Min içindeki sese rağmen dönüp adamı seyretmeye başladı.

"Git haydi," dedi Liza, uzun tırnaklarından biriyle Min'i dürterek, "David'e, kaşının uzun sürmez umarım de. Sonra canavara kendini tanı, gülümse ve istatistikten falan bahsetme."

"O kadar alçalamam," dedi Min. "Otuz üçüme geldim. Artık olgunum. Kardeşimin düğününde yanımda bir adam

olup olmaması umurumda değil. O kadar da değil artık." David'in tarih olduğunu duyduğunda annesinin yüzünün nasıl bir hal alacağını düşündü ve *Evet, o kadar,* diye düşündü.

"Evet, o kadar," dedi Liza. "Sadece barın karşı tarafına yürümeye ödün kopuyor."

"Bence işe yarayabilir," dedi Bonnie barın karşısına doğru kaşlarını çatarak. "Ayrıca düğünden sonra onu yüzüstü bırakıp kendi zehrini tattırabilirsin."

"Evet, haydi göreyim seni," diyerek gözlerini devirdi Liza. "Bunu Wendy ve bıraktığı bütün kızlar için yap."

Şimdi adamı David'le konuşurken yandan görüyordu. *Adamın resmini paralara bile basabilirler,* diye düşündü Min. *Bu yakışıklılıkla bir tombulla hiç çıkmamıştır,* diye geçirdi içinden. Çıktıysa bile kadını horlamıştır. Min bu gece yeterince horlanmıştı ve daha fazla horlanmaya niyeti yoktu.

"Hayır," dedi Min ve bara döndü. Gerçekten, kedi iyi fikirdi.

"Bana bak istatistikçi," dedi Liza sabrı taşarak, "Tutucu olduğunu biliyorum ama son zamanlarda iyice abarttın. David'le çıkmak beton parçasıyla çıkmak gibi bir şey olmalı. Ama evin de farklı değil. Mobilyaların bile donuk."

"Mobilyalarım büyükannemden kalma," dedi Min kaskatı bir ifadeyle.

"Evet ve bu yüzden doğduğundan beri herhalde poponu başka bir şeyin üzerine koymadın. Eğer sen değiştirmezsen sanırım yakında *ben gelip değiştirmek zorunda kalacağım.*"

Min'in kanı dondu. "Hayır."

"Kızı tehdit etme," dedi Bonnie Liza'ya. "O da değişecek, o da büyüyecek. Haksız mıyım, Min?"

Min girişe baktı ve aniden o tarafa gitmek ona iyi fikir-miş gibi geldi. O çirkin demir tırabzanların altında durup ne konuştuklarını dinleyebilir, eğer' Calvin Morrissey'in sesi uzaktan bile hoş gelirse, ki bu da ne kadar mümkün şüpheli, yukarı çıkabilir, David'e bir şeyler söyleyip sonra kendini tanıtabilir, böylece de Liza, o çalışırken evine gidip mobilyalarını dışarı atmayabilirdi.

"Bunu bana yaptırma," dedi Liza.

Rulet tekerleğine benzeyen barın önünde durup surat asmanın faydası yoktu. Ve şimdiden, bildiği bir şey varsa o da adamın pek hasar verecekmiş gibi görünmediği-ydi. Min sırtını dikleştirip derin bir nefes aldı. "Gidiyorum koç."

"Gecenin geri kalanında yüzde sözcüğünü ağzına bile alma," dedi Liza. Min gri çizgili ceketini düzeltti, girişe gidip kendini rezil etmeden evvel iyi bir başlangıç olacağını düşünerek içinden kısa bir dua okudu. Eğer rezil olursa canavarın yüzüne tükürecek, David'i demir tırabzanlardan aşağı itecek ve gidip kendine bir kedi bulacaktı.

"Hiç olmazsa bir planım var," dedi kendi kendine ve barın karşısına doğru yürümeye başladı.

Yüksek girişte, Cal Morrissey David Fisk'i ciddi ciddi tırabzanlardan aşağı atmayı düşünüyordu. *Geldiklerini gördüğümde elimi daha çabuk tutmalıydım*, diye geçirdi içinden. Hepsi Tony'nin suçuydu.

"Şu kızıl saçlının bacakları muhteşem," demişti Tony. "Görüyor musun? Barda duran şu mor ceketli kız. Sence futbolculardan hoşlanıyor mudur?"

"Sen futbol oynamayalı on beş sene oluyor." Cal içkisi-den bir yudum alıp müzik zevki hiç olmayan biri "Hound

Dog"u çalmaya başladığında biraz kaçan huzurunu alkolle geri kazanmaya çalışmıştı. Bu yerin en kötü tarafı aptal dekoru ve müzik kutusunda Elvis olmasıydı.

"Tamam, oynamayalı epey oldu ama o bunu bilmiyor." Tony dönüp tekrar kııl saçlıya baktı. "Gebimdeki on dolarla kıılın bu gece benimle geleceğine dair bahse girebilirim. Kaos teorimi uygulayacağım."

"Bahis falan yok," dedi Cal. "Teorin çok feci, bu yüzden kısa sürede sonuca varmanı sağlayacaktır." Rulet tekerleğine benzeyen bara doğru gözlerini kısarak baktı. Kııl saçlı olan fazla dikkat çekiciydi ki bu kıılın Tony'nin tipi olduğu anlamına geliyordu. Yanında bir de minyon bir sarışın vardı, fındırdek bir şeydi, arkadaşları Roger'ın rüyalarını süsleyen cinsten. Barın arkasından Shanna, Cal'ı görüp el salladı ama gülümsemedi. Cal onu başıyla selamlarken kıılın canını sıkkan şeyin ne olduğunu merak etti.

Tony kolunu Cal'ın omzuna attı. "Bana yardım et, kıılın yanında arkadaşları var. Sen gidip kıılın yanında duran gri tayyörlü tombulu al, Roger da minyon sarışına takılabilir. Sarışını sana verirdim ama Roger'ın cüce takıntısını biliyorsun."

Roger adamın dikkatini çekmek için Cal'ın dirseğini dürttü. "Ne var? Hangi minyon sarışın?" Bara doğru dikkatle baktı. "Haaa. Haaa."

"Tayyörlü mü?" Cal tekrar bara baktı.

"Grili." Tony başıyla barı işaret etti. "Kııl saçlıyla sarışının arasında. Kııl saçlı o kadar dikkat çekici ki öbürünü görmekte zorlanıyorsun. İddiaya girerim..."

"Haa." Cal kııl saçlıyla sarışın arasında duran orta boy-lu kadını görmek için gözlerini kıstı. Kadın donuk, kalıp gibi, gri çizgili bir tayyör giymişti. Kafasının tepesinde topuz

yapılmış saçları ve yuvarlak yüzüyle kaşlarını çatıyordu. Cal, "Sağ ol," deyip bir içki daha aldı.

Tony sırtına bir tane patlattı, tçki Cal'ın boğazına kaçtı. "Haydi, hayatını yaşa biraz. Hâlâ Cynthie'yi özlediğini söyleme bana."

"Cynthie'yi hiç özlemedim." Cal kalabalığa göz gezdirdi. "Bir gözün onda olsun, tamam mı? O kırmızıları sadece bir şey peşindeyse giyer."

"O şey bende olabilir," dedi Tony.

"Harika," dedi Cal hararetle. "Cyn'le evleneceksen gidip kendime bir takım elbise alayım."

Tony içkisini güçlkle yuttu. "Evlenmek mi?"

"Evet," dedi Cal. "Evlenmek istiyor. Beni şaşkına çevirdi." Bir an Cynthie'yi düşündü. Kız çelikten bir sevgili gibiydi. "Nereden o kadar yakın olduğumuz fikrine kapıldı bilmiyorum."

"İşte geliyor," dedi Roger, Cal'ın omzunun üzerinden bakarak. "Basamakları çıkıyor."

Cal ayağa kalkıp kapıya doğru gitmek için Tony'yi geçmeye çalıştı. "Çekil yolumdan."

"Gidemezsin, ben o kızılı istiyorum."

"O zaman git al," dedi Cal, yanından geçmeye çalışarak.

"Cynthie'nin yanında David var," dedi Roger. Sesinde inanılmaz bir hoşgörü vardı.

"Çal!" diye gürledi David'in sesi Cal'ın omzundan. "Biz de onu arıyorduk." Sesi öfkeden delirmiş gibiydi ama Cal arkasına döndüğünde David gülümsüyordu.

İşimiz var, diye düşündü Cal ve aynı ikiyüzlülükle gülümseyerek karşılık verdi. "David. Cynthie. Sizi görmek ne güzel."

"Merhaba Cal." Cynthie ölümcül güzellikteki oval yüzüyle gülümsedi. "Görüşmeyeli nasılsın?"

"Çok iyiyim. Gayet iyiyim. Sen de gayet iyi görünüyorsun." Cal kızın arkasında duran David'e baktı ve içinden, *Haydi al onu*, diye geçirdi. "Şanslı adamsın, David."

"Öyle mi?"

"Cynthia'yle çıkıyorsun," dedi Cal, olabildiğince teşvik eden bir sesle.

Cynthia, David'in kolunu tuttu. "Yürürken çarpıştık." Cal'a arkasını dönüp pırl pırl bir gülümsemeyle David'e baktı. "Ama onu yeniden görmek çok güzel." Gözleri tekrar Cal'a kaydı. Cal bakışlarıyla hiçbir kıskançlık belirtisi yaymamaya çalışarak gözlerini kızın başının gerisine dikti.

David başını eğip kızın güzel yüzüne bakarak göz kırptığında Cal adama karşı bir sevecenlik duydu. Cynthia yakından büyüleyiciydi. Uzaktan da öyle. Her yerden, her şekilde büyüleyiciydi gerçekten ve Cal bu yüzden ona eninde sonunda hep evet demişti. Göz ucuyla kızın o kusursuz, daracık kırmızı elbisenin içindeki o mükemmel, incecik vücuduna baktı, sonra kendine hayatın onsuz ne kadar huzurlu olduğunu hatırlattı. İşin sırrı mesafedeydi. Belki bir haç ve biraz sarımsak da işe yarayabilirdi.

"Tabii," diyordu David. "Belki sonra yemeğe de çıkabiliriz." Zafer kazanmış gibi Cal'a baktı.

"Şey, biz sizi tutmayalım." Cal bir adım gerileyip tırabzanlara çarptı.

Cynthia, David'in kolunu bıraktı, yüzündeki gülümseme silindi. "Tamam, gitmeden önce biraz makyajımı tazeleyeyim." Tony ve David bir süre kızın mükemmel kalçalarının salınarak uzaklaşmasını seyretti. Roger'sa barın diğer ucundaki masal kahramanlarına benzeyen minyona bakarak Cynthia'yi görmezden geldi. Cal içkisinden koca bir yudum daha aldı ve içinden, *Keşke başka bir yerde olsaydım*, diye

geçirdi. Neresi olursa. Yemekte mesela. Belki de dönüşte Emilio'ya uğrayıp mutfakta bir şeyler atıştırabilirdi. Emilio'nun mutfağında hiç kadın yoktu.

"Evet, David," dedi Tony. "Seminerimiz işine yaradı mı?"

"Muhteşemdi," dedi David. "O kafasızlara bu yeni programı birinin öğretebileceğin! hiç sanmıyordum ama şirketteki herkesin hızı arttı. Hatta şimdi ..."

David konuşmaya devam ederken Cal başıyla onaylayarak onu dinlemeye devam etti ve David'i sevmemesinin nedenlerinden birinin, altında çalışanlara kafasız diye hitap etmesi olduğunu düşündü. Ama her şeye rağmen David faturalarını zamanında öder, aldığı kredileri gününü geçirmeden yatırırdı. Ve eğer Cynthia'yı devralırsa, Cal ona karşı koşulsuz bir sıcaklık duymaya hazırdu.

David lafını bitirip basamaklara doğru baktı. "Cynthia'ye gelince. Senle onun ..."

"Hayır." Cal hararetle başını iki yana salladı. "Birkaç ay önce beni terk etti."

"Aslında hep tam tersi olmaz mıydı?"

David bir kaşını kaldırdığında iğrenç görünüyordu. Fakat hâlâ onunla çıkmaya hazır kadınlar vardı. Hayat bir muameleydi. Kadınlar da öyle.

"Senin kazık yiyen taraf olmaman gerekmez miydi?" diye sordu David.

"Hayır," dedi Cal.

"Performansı düşmeye başladı," dedi Tony. "Ona kolay bir yem buldum ama istemedi."

"Kimmiş o?"

"Bardaki gri tayyörlü." Tony kadehiyle işaret etti, David bara baktı, sonra Cal'a döndü. Fazlasıyla rahat görünüyordu.

"Gerçekten düşmeye başlamış galiba." David, Cal'a bakıp gülümsedi. "Zor bir av değil. Cynthie'ye benzemiyor."

"Bence hiç fena değil," dedi Cal ihtiyatla.

David ona doğru eğildi. "Nasıl da sana kimse hayır demiyor, değil mi?"

"Ne?" dedi Cal.

"Onu elde edemeyeceğine bahse girebilirim," dedi David. "Yüz dolar işler. Onu yatağa atamayacaksın."

Cal geriledi. "Ne?"

David bir kahkaha patlattı ama sözüne devam ederken sesinde iğneli bir tonlama vardı. "Küçük bir bahis işte, Cal. Sizin gibi adamlar risk almayı sever. Hemen hemen her şey için bahse tutuştüğünüzü biliyorum. Bu onlar kadar büyük bir bahis değil üstelik. İki yüze çıkarmalıyız."

O an Cal'ın içinden David'i sıkı bir tartaklamak geçti. Tony, David'e sırtını dönüp Cal'a ağız hareketleriyle, *Göster ona*, dedi. Cal iç geçirdi. David'in vazgeçmesini sağlayacak bir şey bulmalıydı. "Ofisindeki şu beysbol topu," dedi. "Onu isterim."

"Pete Rose beysbol topum mu?" David'in sesi bir oktav yükseldi.

"Evet, onu. Benim koşulum bu." Cal viskisinin kalanını yudumlayıp bir garson bulmak için etrafına bakındı.

David başını iki yana salladı. "Mümkün değil. O topu yetmiş beşte babam benim için yakalamıştı. Ama tarzını beğendim. Bahsi iyi yükseltiyorsun." Cal'a yaklaştı. "Bak ne diyeceğim. Son düzenlediğin seminer beni on bin dolar içeri soktu. Sana bedava seminere karşılık on bin dolar öneriyorum..."

Cal zorla gülümsedi. "David, beri şaka yapıyordum..."

"Ama on bini almak için onu yatağa atman lazım. Oyunu kurallarına göre oynayacağım. O gri çizgili tayyörünü çıkartman için sana bir ay süre veriyordum."

"Çocuk oyuncağı," dedi Tony.

Cal alev alev gözlerle Tony'ye baktı. "David, ben böyle bahislere girmem."

"Ben girerim," dedi David kaşlarını çatarak. Cal içinden, *Kahretsin, sonuna kadar zorlayacak ve biz bu adamla iş yapmak zorundayız,* diye geçirdi.

Evet alkol belli ki David'in beynini durdurmuştu. Kendi ne gelip kafası tekrar çalışmaya başladığında on bin dolarlık bahisten vazgeçecekti. Bu çılgınlıktı ve David para konusunda asla çılgınlık yapmazdı. Bu yüzden yapması gereken tek şey, David kendine gelene kadar karşı çıkmayıp sonra da böyle bir şey hiç olmamış gibi davranmaktı. Bara doğru bir bakış attı ve gri tayyörlünün konuşmanın bir yerinde ortadan yok olmuş olduğunu görünce sevindi.

Cal, David'e dönüp gülümseyerek, "Şey, kabul edebildim David ama kız gitmiş," dedi. İçinden, *Gittiğin için Tanrı senden razı olsun gri tayyörlü,* diye geçirdi ve içkisine uzandı.

Sonunda işler onun istediği gibi yürümeye başlamıştı.

Min barın karşı tarafına doğru yürürken kendi kendine bu adamla konuşmak mı, yoksa Di'nin düğününe yalnız gitmek zorunda kalmak mı daha kötü, diye soruyordu. Girişe yaklaştığında trabzanların altına yanaştı. Yürürken konuşmanın bir kısmını bölük pörçük duyuyordu ama David'in tepesinde, "Ama on bini almak için onu yatağa atman lazım," dediğini duyduğunda durdu.

Ne? diye düşündü Min. Yukarıda çok gürültü vardı ve belki de adamın söylediklerini yanlış duymuştu...

"Oyunu kurallarına göre oynayacağım. O gri çizgili tayyörünü çıkartman için sana bir ay süre veriyorum."

Min başını eğip gri çizgili tayyörüne baktı.

"Çocuk oyuncağı," dedi biri David'e ve Min içinden, orospu çocuğu, dedi, dünya kafayı seksle bozmuş hıyarlarla dolu. Yukarı çıkıp her ikisini de öldürmeden evvel biraz daha beklemek için kendini zorladı.

Öfke dolu gözlerle Liza ve Bonnie'ye baktı. David'in ne yapmaya çalıştığını çok iyi biliyordu. Min'in onu geri çevirdiği için herkesi geri çevireceğini sanıyordu. Halbuki onu acele tahminlerde bulunmaması konusunda uyarmıştı ama David onu dinlemek yerine, ona çıkma teklif etmişti.

Çünkü beni çantada keklik sandı, diye fark etti. *Çünkü bana bakıp, Beni hiç aldatmayacak ve onunla yattığım için bana minnettar kalacak zeki bir tombul,* diye düşündü. "Pezevenk," dedi yüksek sesle. Sırf David'e bunu ödetmek için Calvin Morrissey'le yatması gerekti. Ama bu sefer Calvin'e yenilmiş olacaktı. Çok aptaldı. Şişman ve aptaldı ve bu yüzden yukarıdaki ikili onu yenmeyi başarıyordu.

"Ne oldu?" dedi Liza, Min bara geri döndüğünde. "Sordun mu?"

"Hayır. İçkileriniz biter bitmez gitmeye hazırım." Min balkona doğru döndüğünde onlara baktı. Tam o sırada onlar da Min'e bakıyordu.

David'in yüzünden sinsilik akıyordu ama Calvin Morrissey içkisini kafasına dikti. Min'e bakarken Azrail'e bakıyormuş gibi görünüyordu.

"İşte orada," dedi David. "Geri döneceğini söylemiştim. Git al onu, şampiyon."

"Eee, David," diye başladı Cal, gri çizgili tayyörlüye cehennem merkezi gibiymiş bakarken.

"Bahis bahistir."

Cal boş kadehini tırazana koydu ve hızla düşünmeye çalıştı. Takım elbiseli kadın mutlu görünmüyordu, bu yüzden bardan çıkıp yemeğe gitmeyi teklif ettiğinde kabul etme ihtimali var gibiydi. "Bak David, seks bahse dahil değil. Ucuz olabilirim ama aşağılık biri değilim. Çıkmak için on dolara varsan tamam ama daha fazlası olmayacak. İlerisi için hiçbir bahis yok."

David başını iki yana salladı. "Ah, hayır, çıkman için de bahse girerim. Kızla gidersen on kâğıt işler ama on bin dolarlık bahis hâlâ geçerli. *Kaybedersen...*" Kaybetme sözcüğünü bastıra bastıra söyleyerek Cal'a gülümsedi, "bana bedava bir seminer düzenlersin."

"David, böyle bir bahse giremem," dedi Cal, başka bir çıkış yolu deneyerek. "İki ortağım var ve..."

"Benim için sorun yok," dedi Tony. "Cal asla hedefi şaşmaz."

Cal öfkeli gözlerle ona döndü. "Ama Roger için sorun var."

"Hey, Roger, var mısın?" dedi Tony ve Roger, "Tabii ki," diye cevapladı gözlerini bardaki sarışından ayırmadan.

"Roger," dedi Cal.

"Bu gördüğüm en şirin ufaklık," dedi Roger.

"Roger, az önce bir kadını yatağa atmam için bahse girdin," dedi Cal büyük bir sabırla. "Şimdi David'e on bin dolara karşılık bedava bir seminer için seks üzerine bahse giremeyeceğini söyle."

"Ne?" dedi Roger sonunda gözlerini sarışından ayırarak.

"Diyorum ki..." diye başladı Cal.

"Neden böyle bir şey için bahse giresin ki?" dedi Roger.

"Soru bu değildi," dedi Tony. "Soru Cal'ın bunu yapip yapamayacağıydı."

"Tabii ki yapabilir," dedi Roger. "Ama..."

"O zaman bahse girdik sayılır."

"Hayır, sayılmaz," dedi Cal.

"Bunu yapamayacağını düşünüyorsun," dedi David.

"Performansın hakikaten düşmüş."

"Bunun benimle ilgisi yok," dedi Cal. Sonra Cynthia grubu geri dönüp elini onun koluna koydu. Kız yaslandığında David anında kanının daha hızlı dolaşmaya başladığını hissetti.

"Kız orada seni bekliyor," dedi David, imalı bir sesle.

"Kız mı?" Cynthia'nın pırlıl pırlıl gülümsemesi dondu. "Biriyle mi berabersin?"

Kahretsin, diye düşündü Cal.

"Cal?" dedi David.

"Cal?" dedi Cynthia.

"Bu çok hoşuma gitti," dedi Tony.

"Ne?" dedi Roger.

Cal iç çekti. Takım elbiseli ya da Cynthia, kaya ya da evlenmek isteyen o yumuşak şey. Kızın elini kolundan çekti.

"Evet, biriyle beraberim. Müsaade eder misin?"

İçinden Cynthia ve David'e düşünebildiği en kötü dileği, yani ilişkilerinin tamamına ermesini dileyerek yanlarından geçip bara ilerledi.

Min, Calvin Morrissey'in basamaklara yürüdüğünü gördü. Canavar. Adam onu bir ayda edebileceğini düşünüyordu. Ona göre Min öyle umutsuz bir duayındaydı ki itirazsız...

Birden aklından geçenlerin anlamını fark edip doğruldu.

"Ne olduğunu bize söyleyecek misin?" dedi Liza.

"Bir ay," dedi Min.

Cal basamaklardan inip kalabalığın arasına girdi, kadınların, gel beni al, diyen bakışlarını umursamadan ilerledi.

O, Min'i almaya geliyordu.

Diyelim ki Min buna izin verecekti.

Diyelim ki üç hafta boyunca onu köpeği gibi yanında gezdirecek, sonra da Di'nin düğününe götürecekti. Min'i terk edemezdi; lanet olası bahsini kazanmak için bir ay dayanması gerekiyordu. Min'in yapması gereken tek şey üç hafta ona seks için hayır demek, onu kardeşinin düğününe götürmek ve sonra kıcına tekme basmaktı.

Min bara doğru şöyle bir yaslanıp bu fikri enine boyuna düşündü. Adam üç hafta boyunca işkence görmeyi fazlasıyla hak ediyordu. Ve bu üç hafta içinde David'e de bunu ödetmenin bir yolunu bulabilirdi. Ayrıca annesine de düğünde onun erkek arkadaşı olarak insanlara gösterebileceği hoş bir adam çıkmış olurdu. Şimdilik sadece bir plandı fakat Min bu planın her açıdan iyi olduğunu düşündü.

Bardaki kız geri döndüğünde Min, "Bir rom ve diyet kola lütfen. Duple olsun."

"Bu üçüncü içkin," dedi Liza. "Hatta dördüncü. Sadece diyet koladaki aspartam bile kafayı bulmana yeter. Ne yapıyorsun?"

"Sana kötü mü davrandı?" dedi Bonnie. "Ne oldu?"

Min, "Onunla konuşmadım," diyerek eliyle onları uzaklaştırdı. "Barın birkaç adım ötesine gidin, olur mu? Bir teklif almak üzereyim ve tarzımı bozuyorsunuz."

"Bir şeyler kaçırdık," dedi Liza Bonnie'ye.

"Yürü," dedi Bonnie ve Liza'yı barın ilerisine doğru itti.

Bardaki kız içkisini getirdiğinde Min arkasını döndü, bu yüzden Canavar yanında konuşmaya başladığında Min irki-

lerek başını kaldırdı ve adamın o erkeksi gücü karşısında hazırlıksız yakalandı: Şehvetli siyah gözler, mükemmel elmacık kemikleri ve bir kadının bir kerecik olsun tadına bakmak için bütün ahlâki değerlerini silip atacağı muhteşem dudaklar. Yüreği göğsünden fırlayacakmış gibi oldu ve Min kalbini yerine oturtmak için güçlkle yutkundu.

"Bir sorunum var," dedi Cal. Sesi alçak ve yumuşacıktı; çekici denebilecek kadar sıcak, kan basıncını arttırabilecek kadar gür.

Siyah çikolata, diye düşündü Min. Boş gözlerle, nefesinin hızlanmasını engellenmeye^ çalışarak ona baktı. "Sorun mu?"

"Şey, aslında çoğu zaman 'Bir içki ısmarlayabilir miyim?' diye sorarım ama görüyorum ki zaten içiyorsun." Pahalı takım elbisesinin içinden etrafa testosteron yayarak Min'e gülümsedi.

"Evet, bir sorunun varmış." Arkasını dönmeye hazırlandı.

"Bu yüzden düşündüm ki," dedi Cal, Min'e doğru eğilirken sesini daha da alçaltıp Min'in kalbini hızla çarpırtmayı başarak, "başka bir yere gidebiliriz ve sana yemek ısmarlayabilirim."

Yakınlaştıkça daha da hoş görünüyordu. Min eski mesafesini koarmaya çalışırken adamın ikinci el araba satıcısı olduğuna karar verdi. İkinci el araba satan insanlarla hiçbir zaman sıkı bir pazarlık yapma şansınız olmazdı; onlar sürekli araba satardı, sizse hayatınızda sadece birkaç kez araba alırdınız, bu yüzden onlar her zaman kazançlı çıkardı. İstatistiksel açıdan bakılırsa bu, daha mağazadan içeri girmeden kazıklanmış olmanız anlamına geliyordu. İnsan hayrete düşüyordu.

Min'in cevabını beklerken Cal'ın yüzündeki gülümseme kayboldu. Şimdi ona çıkma teklif etme riskini göze aldığı

için fazlasıyla savunmasız görünüyordu. Doğrusunu söylemek gerekirse savunmasız numarasını hiç de fena oynamıyordu. *Unutma*, dedi Min kendi kendine, *Orospu çocuğu bunu on dolar için yapıyor*. Aslında bunu, on dolara onu becermek için yapıyordu. Pinti herif. Aniden düzenli nefes almak sorun olmaktan çıktı.

"Yemek mi?" diye sordu.

"Evet." Adam iyice eğildi. "Konuşabileceğimiz sakın bir yerde. Anlatacak ilginç şeyleri olan birine benziyorsun. Ve ben de bunları duymaktan hoşlanacak biriyim."

Min ona gülümsedi. "Bu feci bir tarz. Başkalarında işe yarıyor mu?"

Adam bir an dondu, sonra ciddi bakışları yine küçük bir oğlan çocuğunun bakışlarına dönüştü. "Şimdiye kadar yarıyordu."

"Sesin sayesinde olmalı," dedi Min. "İyi kullanıyorsun."

"Teşekkür ederim." Adam doğruldu. "Şunu bir daha deneyelim." Elini uzattı. "Ben Calvin Morrissey ama arkadaşlarım bana Cal der."

"Min Dobbs." Adamın elini sıktı ama eli terlemeye başlamadan evvel adamın elini bıraktı. "Ve bu bardan tanımadığım biriyle çıkarsam arkadaşlarım bana aptal der."

"Bir dakika." Adam cüzdanını çıkardı ve içinden bir yirmilik çekti. "Bu taksi parası. Sarkarsam taksi tutarsın."

Liza olsa yirmiliği alıp adamı bırakırdı. Ama ortada yapılmış bir plan vardı ve Liza'nın, düğüne götüreceği bir adamın ihtiyacı yoktu. Peki Liza başka ne yapardı? Min yirmiliği adamın parmaklarının arasından kaptı. "Sarkarsan burnunu dağıtırım." Yirmiliği katladı, bluzunun ilk iki düğmesini açtı ve parayı sadece yeşil ucu görünecek şekilde pamuklu sütyeninin V şeklinde gelen kısmına tıktı. Fazla kiloların

böyle bir yararı vardı, insana parayı gömebileceği bir alan sağlıyordu.

Başını kaldırdığında adamın yere baktığını fark etti, bir şeyler söylemesini bekledi ama Cal tekrar gülümsedi. "Oldu," dedi adam, "gidip bir şeyler yiyelim." Min kendi kendine, adamın dudaklarının güzelliğini görmezden gelmesi gerektiğini bir kez daha hatırlattı. Bu dudaklar içlerinde iki yüzlü bir dil saklıyordu.

"Önce bu kötü tarzını değiştireceğine söz ver," dedi Min ve adamın dişlerini sıkıldığını gördü.

"Nasıl istersen," dedi adam.

Min başını iki yana salladı. "Böyle olmaz işte. Sanırım senin elinde değil bu. Ama ne yapalım, bedava yemek her zaman iyidir." Bardan çantasını aldı. "Gidelim."

Adam daha ağzını açamadan yürümeye başladı. Cal peşinden gelirken aptal aptal onlara bakan Liza ile sevinç içinde onları seyreden Bonnie'nin yanından geçti, barın karşısına yürüdü, kapının yanındaki girişe çıktı, son gördüğü şey öfke dolu bakışlarla ona bakan David oldu.

Gece umduğundan çok daha iyi geçmeye başlamıştı.

2

Liza kaşlarını çatarak kapıya giden boş alana baktı. Bu hiç hoş değildi. Calvin Morrisey geri gelip bir dakika kadar David'le konuştuğundaysa işler daha da beter bir hal almış gibi görünüyordu.

"Sence kafayı bulduğu için mi?" dedi Bonnie.

Liza hızla düşündü. "Ne olduğunu bilmiyoam ama her nedense hiç hoşuma gitmedi. Adam neden ona çıkma teklif etti ki?"

Bonnie kaşlarını çattı. "Kıskanmak sana yakışmıyor."

"Kıskanmadım." Liza bu kez Bonnie'ye kaş çattı. "Düşün bir. Min dışarı herhangi bir elektrik yaymaz, adam onunla hiç konuşmadı, o yüzden Min'in ne kadar harika biri olduğunu bilmesi mümkün değil. Ayrıca o kıyafetin içinde mas-tırlı bir rahibe gibiydi. Ama adam barın karşısına yürüyüp onu seçti..."

"Neden olmasın?" dedi Bonnie.

"...David'le konuştuktan hemen sonra," diye bitirdi lafını Liza, başıyla kıpkırmızı suratıyla şimdi yanındaki esmer güzeline yumulan David'in durduğu girişi göstererek.

"Ah," dedi Bonnie tutulmuş gibi. "Ah, hayır." v

"Yapabileceğimiz tek bir şey var." Liza omuzlarını dikleştirdi. "Calvin Canavarının neyin peşinde olduğunu bulmaya çalışmak."

"Nasıl..."

Liza başıyla asmakatı işaret etti. "Adam şu heriflerle beraberdi. Hangisini istersin, aptal bakışlı iri sarışını mı yoksa yumurta kafalıyı mı?"

Bonnie, Liza'nın bakışlarını asmakata doğru takip edip iç çekti. "Sarışını. Zararsız görünüyor. Yumurta kafalının elleri fazla oynuyor gibi ve bu gece bunu kaldıramam."

"Ben kaldırım." Liza içkisini bara koyup arkasına yaslandı. Yumurta kafa gözlerini ona dikmişti. "En son böyle bir kaş gördüğümde antropoloji dersinde slayt gösterisi izliyordum." Adamın bakışlarına gözlerini hiç ayırmadan beş saniye karşılık verdi. Sonra bara döndü. "İki dakika."

"Bar çok kalabalık, Liza," dedi Bonnie. "Adama- bari üç dakika ver."

David, Cal'ın Min'e caddeye açılan kapıyı tutuşunu seyretti. İçinde kıskançlıkla birlikte büyüyen muazzam bir öfke duydu. Cal'ı yumruklamak istediği için değil. Cal'ı yumruklamayı hep istemişti. Adamın bir kez olsun kontrolünü kaybettiğini, işinde kötü bir adım attığını, herhangi bir bahsi kaybettiğini ya da bir kadına çıkma teklif edip reddedildiğini görmemişti. *Terapistin seni bu konuda uyarmıştı*, diye hatırlattı kendi kendine ama şu andaki hislerinin nedeni sadece her şeyde birinci olmak istemesi değildi.

Bu kez Cal, Min'i almıştı. Min iyi ve sağlam bir eş olabilecek bir kadındı, sadece fazla inatçıydı ama bunu zamanla kırabilir, Min ona geri dönebilirdi. Fakat şimdi...

Cal kapıdan geri dönüp ona işaret ettiğinde kaskatı oldu.

"Yemeğe çıkıyoruz," dedi Cal ve elini açtı. "On dolar."

Adamın sesi öfkeliydi. Bu David'in kendini daha iyi hissetmesini sağladı. Cüzdanını çıkartıp Cal'a on dolar uzattı.

"Kızın erkeklerden nefret ettiğini söylememen gerçekten akıllıcaydı," dedi Cal.

Gittiğinde David tırazanlara geri döndü ve, "Sanırım az önce bir hata yaptım," dedi.

"Sen de mi?" dedi Cynthie, martini kadehinin üzerinden üzgün bir sesle.

David göz ucuyla kapıya baktı. "Demek Cal'dan ayrılmayı sen istemedin?"

"Hayır." Cynthie kapıya baktı. "Artık evlenmemiz gerektiğini düşünerek 'Ya şimdi ya hiç' dedim." Gergin bir ifadeyle David'e gülümsedi. "O da bana 'Üzgünüm,' dedi." Derin bir nefes aldığında David kızın kırmızı jarse elbisesinin içine sutyen giymemiş olmasından etkilenmemeye çalıştı.

"Bu saçmalık." David kızın elbisesinin içine bakmamak için tırazana yaslandı. Bu ancak Calvin Morrisey'in yapacağı kaba bir davranıştı. "Cal geri zekâlıymış."

"Teşekkür ederim." Cynthie barı seyretmek için arkasını dönüğü sırada yan masadan Tony kalkıp peşinde Roger'la birlikte basamaklardan inmeye başladı. Kızın saçları televizyona çıkan sanatçıların saçları gibiydi. Siyah ipek gibi saçlar omuzlarından aşağı dökülüyordu. "Cal o kadınla nasıl tanıştı, merak ediyorum. Kimseyle çıkmadığına adım gibi emindim."

David ona Cal'ın Min'i bahis yüzünden çıkardığını söylemeyi düşündü, sonra vazgeçti. Bahse girmesi şapşallıktı. Aslında bunu neden yaptığını bile bilmiyordu. Sanki şeytan o an kulağına bir şeyler fısıldamıştı. Hayır bu Cal'ın suçuydu,

evet öyleydi ve bu bir faciaydı çünkü Min onun bahse girdiğini öğrenirse ...

"Kızı tanıyor musun?"

"Eski kız arkadaşım olur."

"Aaa." Cynthie içkisini bıraktı. "Umarım Cal onu seçtiği için pişmandır. Umarım onu evine götürdüğünde ne kaybettiğini anlar."

"Evine falan gitmeyecekler," dedi David. "Kız gitmez." Cynthie bekledi. David, "Seksi sevmez de," diye ekledi.

Cynthie gülümsedi.

David omuz silkerek, "En azından birlikte olduğumuz iki ay boyunca denemedi bile. Bu yüzden ben de bitirdim," dedi.

Cynthie hâlâ gülümseyerek başını iki yana salladı. "İlişkiye yeterli süreyi tanımamışsın. Ne iş yapar?"

David eleştiriyi birlikte gerildi. "İstatistikçi. Bu arada *iki ay* boyunca olmaması beni..."

"David," dedi Cynthie, "eğer ilk beş dakikada seks istiyorsan bir striptizciyle çıkman gerekirdi. Kız istatistikçiye ihtiyatlı biri olmalı. Risk azaltmak onun işi. Ve kız yanılmış."

David, Cynthie'den hoşlanmamaya başlamıştı. "Nasıl yanılmış?"

"Kızı seks yüzünden bırakmışsın." Cynthie öne eğildiğinde David kızın jarse elbisesinden görünen göğüslerine bakmamaya çalıştı. "David, alanım bu. Onu sevdiysen seksle ilgili ultimatoma vermemeliydin."

"Bu seni niye ilgilendiriyor ki?" dedi David soğuk bir tavırla.

"Ben psikologum." Cynthie içkisini aldı ve David duyduğu dedikodulardan birkaçını hatırladı.

"Sen flört rehberisin," dedi kıza yeniden ısınarak. Kız ünlü biriydi. "Televizyona çıkıyorsun."

"Konuklarımla program yapıyorum," dedi Cynthie. "İlişkiler üzerine yaptığım araştırmalar çok beğeniliyor. Ve bu araştırmaların hepsi bana seks üzerine ültimatom verilmesi gerektiğini söylüyor."

"Ama sen de Cal'a ültimatom vermişsin."

"Seks konusunda değil," dedi Cynthie. "O konuda Cal'ı asla geri çevirmezdim. Ayrıca ben ültimatom vermedim, benimki bir stratejiydi. Dokuz aydır birlikteydik, delice aşk safhasını geçmiş, birbirimize bağlanmaya başlamıştık. Tek ihtiyacı olan şey gerçek duygularını fark etmesini sağlayacak psikolojik bir fısıltıydı."

"Bunlar bana anlamsız geliyor," dedi David.

Cynthie sıcaklık içermeyen bir bakışla ona gülümsedi. "Çalışmalarım olgun bir sevgiye ulaşma sürecinin dört aşamadan oluştuğunu gösteriyor." Bir parmağını yukarı kaldırdı. "Bir kadınla tanıştığında onun beraberlik yaşamak istediğin kişi olup olmadığını anlamak için farkında olmadan ipuçları ararsın. Bu varsayım." İkinci parmağı kaldırdı. "Bu varsayım testini geçerse, sana uygun olup olmadığını görmek için onu tanımaya başlıyorsun. Eğer uygunsa, sana çekici geliyor." Üçüncü parmağı kaldırdı. "Eğer onu tanımaya başladıkça çekim gücü coşku veya acıyla, veya her ikisiyle güçleniyorsa, delice bir aşka dönüşüyor. Ve ...". Dördüncü parmağı kaldırdı. "Bu aşk sırasında bir bağ kurmayı başarıp birbirinize bağlanırsanız olgun sevgiye, yani koşulsuz sevgiye ulaşıyorsunuz."

"Bu biraz fazla tıbbî görünüyor," dedi David ilgilenmiyormuş gibi görünerek. Her şeye rağmen kız çok da ünlü sayılmazdı.

"Evet ama yanlış olduğu anlamına da gelmiyor," dedi Cynthie. "Mesela varsayımı ele al. Bilinçaltın kadınları tarıyor ve çekici bulacağın kadın tipiyle ilgili varsayımlarını karşılayanları seçiyor."

"Ben açık fikirli olduğumu düşünüyorum," dedi David.

"Ben de zaten bu yüzden Cal'ın senin Min'ini seçmesine şaşırdım." Cynthie içkisinden bir yudum aldı. "Onun varsayımlarından biri kadınlarının güzel olmasıdır."

"Ben hep Cal'ın sığ biri olduğunu düşünürdüm," dedi David içinden, *Onu bahis yüzünden götürdü, pezevenk, diye düşündü.*

"Cal asla sığ biri değildir," dedi Cynthie. "Şimdi varsayımı geçtiklerine göre farkında olmadan çekim gücüne doğru yol alacaklar. Mesela, bardan çıktıklarında aynı adımlarla yürüyorlarsa bu birlikte olabileceklerine dair güçlü bir psikolojik ipucudur." Kaşlarını çatı. "Keşke yemek yerlerken onları seyredebilseydim."

"Ne görmeyi bekliyorsun?" dedi David içkisine uzanırken. "Lokmaları aynı anda çiğnemelerini mi?"

"Hayır," dedi Cynthie. "Davranışlarında birbirlerini yansıtıp yansıtmadıklarını. Mesela, bacak bacak üstüne atarken aynı bacakların üstte olup olmadığını. Min'in onun dokunuşlarını kabullenip kabullenmediğini. Birbirlerine cezbeden bakışlarla bakıp bakmadıklarını."

David içkisini boğazına kaçırdı.

"Bu birkaç saniye daha uzun süren bir bakıştır," dedi Cynthie. "Bu bariz bir cinsel işarettir. Bunu bütün türler kullanır."

David başıyla onayladı ve kendi kendine geleceğe bakmaması gerektiğini hatırlattı.

"Eğer konuşmaları uzun aralıklarla bölünmeyen bir ritim tutturursa, bu çekici gelecektir. Mesela takma isimler kullanacak bir ilişki geliştirirlerse."

"Min takma isimlerden nefret eder," dedi David, sonu felaketle biten 'tatlı tavşanım' hikâyesini hatırlarken.

"Aynı tür müzikten ya da filmlerden hoşlanıyorlarsa. Kendilerine ait özel sırları ya da şakaları varsa. Aynı şeylere değer veriyorlarsa. Min serbest mi çalışıyor?"

"Hayır," dedi David. "Alliance Sigorta'da çalışıyor. Babası oranın Yönetim Kurulu Başkanı."

Cynthia'nın gülümsemesi güzel yüzünde dalgalandı. "Harika. Cal kumarı sever, bu yüzden risk alan insanları sever. Bu yüzden babasının işine girmeyi reddedip kendi şirketini kurdu. Babasının kuyruğu olan insanlardan hiç etkilenmez. Onun sıkıcı olduğunu düşünecektir."

"Güzel," dedi David. *Yüzeysel pezevenk.*

Cynthia bardağının üzerinden başıyla onayladı. "Kızın davranışları farklı gelecektir. Senden ve seninle birlikte olmaktan hoşlanan biri çekicidir." Bir an acı çekiyormuş gibi göründü. "Ve tabii ki senin Min, Cal'la birlikte olmaktan çok hoşlanacaktır."

"Hayır hoşlanmayacaktır," dedi David, kendini daha iyi hissederek. "Onunla ilişkimizi bitirdiğim için şu anda bütün erkeklere ateş püskürüyor. Ayrıca dili sivridir."

Cynthia'nın yüzü aydınlandı. "O zaman Cal onun öfkesini, yaptığı çözümlemelerle birleştirecek ve fazla muhafazakâr olduğuna karar verecektir. Bu mükemmel görünüyor, David. Yemeği onun ödemesine izin verir mi?"

David başını iki yana salladı. "Min yarı yarıya ödemekte ısrarcıdır. Çok adil bir kadındır."

"Bütün türler flört ayınının bir parçası olarak birlikte yemek yer," dedi Cynthia. "Yemeği ödemene izin vermeyen

bir kadın senin flörtünü reddediyor demektir. Min adil ya da feminist kadını oynadığını düşünüyor olabilir ama çok derinlerde aslında seni olasılık listesinden siliyordur."

"Ödemesine izin vermeyecektir," dedi David, bu durumda kendi konumunu bir kez daha gözden geçirirken. Min ona geri döndüğünde yemeği David ödeyecekti.

"O zaman hesabı ödemek için kavga edecekler. Bu harika." Arkasına yaslandı. Yüzü ilk kez rahatlamış gibiydi. "Bana anlattıklarından anlıyorum ki Cal onu dışarı davet ettiğine pişman olacak."

"Güzel," dedi David, bu düşünceyle neşelenerek.

Cynthia'nın gülümsemesi dalgalandı. "Eee, yemeğe gitmek istiyor muydun, yoksa sadece Cal'ı sinirlendirmek için mi teklif etmiştin?"

Yemek. Cynthia'yi yemeğe götürürse Tony ve Roger, Cal'a Cynthia'yi onun kaptığını söyleyeceklerdi. Bu Cal'ın aklını başına getirmeye yeterdi. Efsanevi Calvin Morrissey'in bıraktığı ateşli esmer güzeliyle yürüyüp gidebilirdi. Kazanacaktı.

İçkisini bıraktı. "Teklif etmemin nedeni seninle yemeğe çıkmak istememdi."

Cynthia gülümsediğinde David'in gözleri kamaştı. Cal bu kadını bırakmakla büyük aptallık etmişti.

"Hem bana Min'le ilgili daha çok şey anlatabilirsin," dedi Cynthia.

"Tabii," dedi David.

Min'le ilgili her şeyi. Ama bahisle ilgili hiçbir şeyi

• • •

Canavar içeride unuttuğu şeyi (unuttuğu belki de ahlâki değerleriydi) almak için geri döndüğünde Min onu dışarıda

bekledi. Haziran gecesinin serinliği zihnini açıp öfkesinin biraz dağılmasını sağladı. Bar onun sevdiği caddelerden birindeydi. Burası alışılmadık şeyler satan küçük dükkânlar ve restoranlarla doluydu. Muhteşem bir sinema salonu vardı ve cadde boyunca demir korunaklarında büyümeye çalışan incecik ağaçlar yumuşak bir esintiyle salınıyordu. Min bir an ağaçlara bakıp, *Ne hissettiğinizi çok iyi anlıyorum*, diye düşündü. İncecik olmak nasıl bir şey bilmiyordu. Ama kapana kısılmış olmak? Evet bunu biliyordu.

Çünkü eli kolu bağlanmıştı, buna hiç şüphe yoktu. Kardeşinin sersemin tekiyle yapacağı nikâh yüzünden aptal bir nedime kıyafetinin içinde annesinin onu kınayan bakışları altında eli kolu bağlanmıştı. Çünkü gerçek şuydu ki, Cal Morrissey gibi biriyle oynamayı başaramayacaktı. Bu, rom ve öfkeyle alevlenmiş çok, çok aptalca bir plandı. Bir an için çatı katındaki dairesinde olmak, büyükannesinin balkabağı rengindeki eski kanepesine kıvrılmak, Elvis'in *Moody Blue* albümünü dinlemek istedi. Belki de erkeklerle flört etmeye uygun biri değildi, belki kendini üstün genlerinin eline bırakmalı ve Diana'nın yavrularına evde kalmış iyi bir teyze olmalıydı. Kendi çocukları olmasını istediğini sanmıyordu. Ve erkekler başka ne işe yarardı ki zaten? Seks yapmaya tabii ama bu konuda nasıl davrandıkları aşikârdı. Dürüst olmak gerekirse...

Arkasında bir cep telefonu çaldığında irkildi. Döndüğünde gelenin Calvin Morrissey olduğunu gördü. Adam elini cecketine atıp telefonunu çıkardı. Telefonda herhangi bir insanın ihtiyacı olduğundan çok daha fazla zil ve ses vardı. Bu, kararını iyice pekiştiriyordu.- Sırf Diana'nın düğününe götürmek için bu karaktersiz maddiyatçı işadamıyla üç hafta geçirebilmesi imkânsızdı. Hesabı paylaşacak ve ona sonsuza dek elveda diyecekti. Artık plan *buydu*.

Kollarını kavuşturup adamın iş konuşmalarıyla onu büyülemesini bekledi ama adam telefonunu kapattı.

Min kaşlarını kaldırdı. "Ya önemliyse?"

"Konuşmak istediğim tek kişi burada," dedi Cal, Clark Gable gülümsemesiyle.

"Aman Tanrım," dedi Min. "Bunu da kapatman mümkün mü?"

"Efendim, anlamadım?" dedi adam gülümsemesi yok olurken.

"Şu değişmeyen tarzını." Tekrar yürümeye başladı. "Yemek için beni ikna ettin. Artık rahatlayabilirsin."

"Ben her zaman rahatım." Bir adımda Min'i yakaladı. "Nereye gidiyoruz?"

Min durdu, adam kendini durduramadan evvel onun bir adım ötesine geçti.

"Herkesin konuştuğu yeni restoran şu tarafta. Serafino'nun Yeri. Eskiden tanıdığım biri, şefe bakarak mutfağın nasıl olduğunu anlayabileceğini söylemişti." David'i düşündü ve Cal'a baktı. Aynı cins. "Senin tarzına uygun olduğunu düşünüyorum. Senin düşündüğün başka bir yer var mı?"

"Evet." Adam bir parmağını Min'in omzuna koyup onu yavaşça döndürdü. Min dönerken adamın parmağını omzuyla itti. "Benim restoranım bu tarafta," dedi Cal. "Şeflerin yemeklerini övdükleri yerlere asla gitmem. Tabii sen Serafino'da ısrar etmi-"

"Hayır etmiyorum." Min dönüp yürümeye başladı. "Restoran zevkini görmek isterim. Sanırım cep telefonu konusundaki zevkinle aynıdır: *Modaya uygun.*"

"Küçük aletler hoşuma gider," dedi adam Min'i yakalar-ken. "Bunun gerçek kişiliğimle ilgili ipuçları verdiğini hiç sanmam."

"Cep telefonları ve kişilik hakkında hep bir araştırma yapmak istemişimdir," diye yalan attı Min, Gryphon Sine-ması'nı geçerlerken. "Bütün o şık şeyler, rengârenk telefon çantaları. Bazı insanlar bunları tamamıyla reddedip hiç kul-lanmıyor bile. Zannedersin ki..."

"Seninki siyah," dedi adam. "Çok kullanışlı. Cama dikkat et." Kırık bira şişesinin kenarından geçmesi için Min'in ko-luna uzandı ama Min ondan uzaklaşarak şişenin yanından geçti.

Cal onun ayaklarına bakıp büyük olasılıkla çok ilgisini çekmiş gibi yaparak durduğunda Min de durdu. "Ne oldu?"

"Güzel ayakkabılar," dedi adam. Min önü açık, minik fi-yonklarla bilekten bağlı, plastik topuklu ayakkabılarına baktı.

"Teşekkür ederim," dedi ama adamın ayakkabılarını fark etmesine afallamıştı.

"Rica ederim." Cal ellerini cebine sokup tekrar yürüme-ye başladı. Bu kez daha büyük adımlarla ilerliyordu.

"Ama yanıyorsun." Min onu yakalamak için kocaman bir adım attı. "Benim telefonum siyah değil. Yeşil ve üzerin-de kocaman beyaz papatyaları olan bir kabı var."

"Hayır, yok." Şimdi adam onun önüne geçmiş, onu bek-lemeye bile yeltenmeden hızla yürüyordu. Min onu yakala-maya çalışarak neredeyse koşturdu. Cal devam etti. "Ya si-yah ya da gümüş rengi ve fazla fonksiyonu olmayan bir te-lefon. Çok yazık çünkü ne zaman bir yerde kapalı kalıp po-ker oynamak zorunda kalacağını hiç bilemezsin."

Min başını kaldırıp ona baktı. O kadar hoş görünüyordu ki adımlarını yavaşlatması için tekrar durdu. Adamı denge-de tutmak gerekiyordu, ayran budalası gibi yüzüne bakmak değil; hele ki cep telefonu hakkında sinir bozacak kadar haklıyken. "Özür dilerim," dedi kaskatı bir sesle kollarını

tekrar önünde kavuşturarak. "Cep telefonumun nasıl olduğunu herhalde biliyorum. Üzerinde papatyalar var Ayrıca tayyör giydiğimi de biliyorum ama bu sıkıcı olduğum anlamına gelmez. İç çamaşırlarım kırmızı."

"Hayır, değil." Elleri cebindeydi. İri, geniş ve olağanüstü kendini beğenmiş görünüyordu.

"Tamam, böyle davranmaya devam edersen asla öğrenmeyeceksin," dedi Min ve adamın artık takip etmediğini fark edene kadar yoluna devam etti. Arkasına dönüp baktığında adamın onu seyrettiğini gördü. "Yemeğe gitmiyor muyduk?"

Min onu beklerken adam ağır adımlarla yürüdü, yanına vardığında eğildi ve, "Cep telefonunun üzerinde papatyalar olmadığına on dolara bahse girerim," dedi.

"Kumar sevmem," dedi Min, gerilememeye çalışarak.

"Sutyenin düz beyaz olduğuna da yirmi dolar koyarım."

"O kadar sıkıcı olduğumu düşünüyorsan benimle ne işin var?"

"Yirmiliği içine tıkarken sutyeni gördüm. Muhafazakâr bir tarzın var, bu yüzden telefonunda papatyalar olması mümkün değil. Tek heyecan verici şeyin ayakkabıların."

Vay..Min kaşlarını çattı. "Bir saniye..."

"Seninle ne işim olduğuna gelince," dedi adam, belli ki sabrı taşmak üzereydi, "seni azıcık ötedeki harika bir restorana götürmeye çalışıyorum, bu yüzden oraya varana kadar ateşkes yaparsak..."

Min tekrar yürümeye başladı.

"Bahse girmek yok mu?"

"Hayır yok." Min adımlarını hızlandırdı ama adam onu kolayca yakalayiverdi. Uzun bacaklar, diye düşündü Min, sonra

adamın vücudunun herhangi bir yerini düşündüğü için kendine lanet etti. Ya da adamın ayakkabılarını fark etmesini. Bu ancak onun beğeneceği adamın yapacağı bir şeydi. *Bahsi düşün,* dedi kendi kendine. *O bir canavar ve kumarcı.*

Canavar kumarcı camları kırmızı kadife kumaş kaplı loş bir yerin önünde durdu. Perdelerin üzerinde altın rengi harflerle EMİLİO'NUN YERİ yazılıydı.

"Restoran burası mı?" dedi Min, adamın daha cafcacflı bir yer seçmemesine şaşırarak.

"Evet." Cal kapıya uzandı.

"Bir dakika." Min gözlerini kısıp kapının üzerindeki tabelaya baktı. "Hafta içi onda kapanıyor. Şimdi kapalı olmalı. Belki başka..."

"Ben Emilio'nun sevdiği müşterilerindenim," dedi adam kapıyı açarken. "En azından seni tanıyana kadar öyle olacağım."

"Tarzın değişti mi, ne?" dedi Min çileden çıkarak.

"Hayır," dedi adam çok ve belirgin bir sabırla. "Yemek boyunca söylediklerime karşı çıkıp durursan Emilio sana bedava tatlı getirebilir."

"Sevdiği müşterilerinden biri olduğunu söylemiştin?" dedi Min.

"Öyleyim," dedi Cal. "Ama bu onun gösterimizi takdir etmeyeceği anlamına gelmez. Geliyor musun, gelmiyor musun?"

"Geliyorum," dedi Min ve adamın yanından geçip restorana girdi.

Liza'nın saati bir buçuk dakikayı gösteriyordu ki yumurta kafa omzuna dokundu. "Özür dilerim," dedi adam, "ama sanırım bana bakıyordun."

Liza gözlerini kırıştırdı. "İnanamıyorum. Bu kadar yavaş olmana çok şaşırdım."

"Yavaş mı?" Adam aşağılandığını düşünmüş gibiydi. "O kalabalığın içinde kimse benden daha hızlı gelemezdi. Yolunu kesen olmadı bile."

Liza başını iki yana salladı. "Beni fark edeli bir saatten fazla oluyor. O kadar zaman ne yaptın? Oturup düşündün mü?"

Adam gözlerini devirdi. "Kızıl saçlıların zor olduğunu duymuştum." Bara yaslandı. "Ben Tony. Bana borçlusun."

Tamam, işte başlıyoruz, diye düşündü Liza ve adamı inceleyerek bara yaslandı. "Sana borçlu muyum?"

"Evet." Adam sırttı. "Kaos teorisi için."

Liza başını iki yana salladı. "Kaos teorisi, öyle mi?"

Adam ona yaklaştı. "Kaos teorisi, karmaşık devingen sistemlerin, yabancı ve cazip bir cisim gelip gerilimin yörüngesini değiştirdiğinde, çevrelerindeki huzursuzluk nedeniyle harekete geçtiğini söyler."

Liza inanamayarak ona baktı. "Senin tarzın bu mudur?"

"Ben karmaşık bir devingen sistemim," dedi Tony.

"O kadar da karmaşık sayılmazsın," dedi Liza.

"Ve sen benim çevremde huzursuzluk yaratana kadar durağandım."

"O kadar da durağan değildin."

Tony sırttı. "Ve sen bardaki en cazip kadın olduğun için gerilimimin yörüngesini takip ederek sana geldim."

"Seni bana getiren şey bu değil." Liza bara arkasını döndü, omzuyla adamı engelledi. "Bana daha iyi bir şey söyle yoksa kendimi eğlendirecek başka birini bulacağım."

Göz ucuyla diğer herifin, boş bakışlı sarışının Bonnie'ye doğru eğildiğini gördü. "Bu hep böyle midir?" dedi

adam Bonnie'ye. Liza adamı tartmak için döndü. İri yarı. Sıkıcı.

"Senin arkadaşın da Prens değil, öyle değil mi?" dedi Bonnie adama en heyecan dolu gülümsemesiyle bakarken.

Adamın Bonnie'ye bakarken yüzü aydınlandı. "Ben de değilim. Bir sakıncası var mı?"

Haydi buyurun, dedi Liza içinden ve yumurta kafa Tony'yle göz göze geldi.

"Dalga geçmiyor," dedi Tony. "Roger'ın tarzı falan yoktur."

"Kaos teorisi saçmalığından sonra bu bir avantaj sayılır," dedi Liza.

"Tatlı çocuk," dedi Bonnie elini Roger'ın manşetine uzatırken. "Tabii ki yok. Ben Bonnie."

Roger ona saklayamadığı bir hayranlıkla baktı. "Ben Roger. Hayatımda gördüğüm en güzel kadınsın."

Bonnie'nin gülümsemesi büyüdü ve adama daha da yaklaştı.

"Ama tarzının olmaması kadın konusunda beceriksiz olduğu anlamına gelmiyor..." dedi Tony dalgın dalgın.

"Ondaki cazibeyi anlamaya başladım." Liza, Tony'ye döndü. "Sendeki ne?"

"Yatakta çok iyiyimdir."

"Tamam," dedi Liza. "Ümitsiz vakasın ama bana bir içki ısmarlayıp kendinden bahsedebilirsin. Ve arkadaşlarından."

"Nasıl istersen," dedi Tony ve barda duran kıvrıkcık saçlı kıza el etti. Kız bara geldiğinde, "Hey, Shanna, hâlâ benim cinsimden hoşlanmıyor musun?"

Kız başını iki yana salladı. "Hayır ama bir gün hoşlanırsam, bunu en son sen bileceksin."

"En azından listenin bir yerinde varım," dedi Tony. "Shanna, bu Liza. Buralarda doldurulması gereken kadehler var."

"Onu tanıyor musun?" diye sordu Liza, Shanna'ya.

"Yan komşumla takılıyor," dedi Shanna. "Cal sayesinde dolayı olarak tanıyorum."

"Cal mı?" dedi Liza ve içinden, *Kahretsin, bu serseriye hiç bulaşmadan kızıdan öğrenebilirdim*, dedi. *Neyse, ona da sııra gelecek.*

"Cal'ı tanımak istemezsin," dedi Tony. "Hiç işe yaramaz. Kadınların ondan uzak durması gerekir."

Shanna gözlerini devirerek uzaklaştı.

"Bu ilginç," dedi Liza adama gülümseyerek. "Bana Cal'ı ve neden işe yaranmadığını anlat."

"Yalan söyledim)" dedi Tony. "Harika biridir. Yaz okulunda karşılaşmış..."

"Lisede beraber miydiniz?" dedi Liza afallayarak.

"Üçüncü sınıfta beraberdik," dedi Tony. "Gerçi bunu neden ilginç bulduğunu-"

"Hakkında her şeyi öğrenmek istiyorum, tatlım," dedi Liza. "Muhteşem bir şeysin."

Tony bunu ciddiye alıp başıyla onayladı. "Ben..."

"Seni ve arkadaşlarını," dedi Liza. "Demek sen Roger ve Cal..."

Tony konuşmaya başladı ama Liza arkasında Bonnie'nin, "Annem seninle tanışmaktan çok hoşlanacaktır," dediğini ve Roger'ın, "Annenle tanışmayı çok isterim," diye cevap verdiğini duydu.

Liza başını Roger'a doğru savurdu. "Bunu her tanıştığı kadına söyler mi?"

"Neyi?" dedi Tony, üçüncü sınıftayken futbol yıldızı olduğunu anlattığı sırada soruyla irkilerek.

"Boş ver," dedi Liza. "Haydi yetişkinlik dönemine geçelim. Sen Roger ve Cal..."

Min, Emilio'nun Yeri'ni ilk kez görmenin şaşkınlığıyla onun en sevdiği lokantanın bütün o ihtişamını, demir avizelerin kehribar ampullerini, duvarlardaki eski siyah beyaz resimleri, kare masaların üzerindeki kırmızı beyaz şeritli masa örtülerini, eski şarap şişelerinin içindeki mumları, elle yazılmış mönülerini ve bunlara hiç uymayan gümüşleri incelerken Cal onu seyretti. Dudak kıvrımını bekledi ama Min'in ağzı açık bakakaldığını fark ederek bunu başaramayacağını düşündü. Ama hak etmişti. O kadar şımarıklıktan sonra...

"Burası çok güzel," dedi Min ve gülmeye başladı. "Tanrım, senin gibi biri burayı nasıl keşfetmiş olabilir?"

"Ne demek benim gibi biri?" dedi Cal.

Min Emilio'nun son seksen seneyi yansıtan aile fotoğraflarına doğru yürüdü. "Bunları nereden bulmuşlar?" Gülümsemi, yumuşak dudakları aralandı, siyah gözleri parladı, sonra arkasında Emilio belirdi.

"Ah, Bay Morrissey," dedi Emilio. Cal eski oda arkadaşının gülümsemesine karşılık vermek için döndü. "Seni burada görmek ne güzel."

"Emilio," dedi Cal. "Min Dobbs." Min'e döndü. "Bu kasabanın en iyi ekmeğini Emilio yapar."

"Eminim her şeyin en iyisini yapıyorsunuzdur, Emilio," dedi Min, adama elini uzatırken. Kirpiklerinin altından adama baktı ve kocaman gülümsemesine çekici, yaramaz bir pırıltı eklendi.

Emilio keyiflendi. Cal içinden, *Hey, bana neden böyle gülümsemedi,* diye geçirdi.

Emilio kızın ellerini kendi elleri arasına aldı. "Senin için, ekmeğim şiiire dönüşür. Ekmeğimi güzelliğine bir armağan olarak getireceğim, gülümsemene karşılık bir şiir olarak." Min'in elini öptü. Min kocaman bir gülümsemeyle adama bakıp elini çekmedi.

"Emilio, Min benim flörtüm," dedi Cal. "Bence yeterince öptün."

Min yüzünde gülümsemeden eser kalmadan ona bakıp başını iki yana salladı. "Ben kimsenin flörtü değilim. Birbirimizden hoşlanmadık bile." Gülümseyerek tekrar Emilio'ya döndü. "Hesabı ayrı ayrı alabilir miyiz lütfen, Emilio?"

"Ayrı hesap falar} olmayacak, Emilio," dedi Cal, kibar olamayacak kadar sabrı taşmış halde. "Ama ayrı *masalar* olsa hiç fena olmaz doğrusu."

"Senin için her şeyi yaparım," dedi Emilio Min'e ve tekrar kızın elini öptü.

• *İnanamıyorum,* diye düşündü Cal ve Min tekrar restorana bakmak için döndüğünde Emilio'nun bileğine bir tekme savurdu. Adam evliydi!

"Bu taraftan lütfen," dedi Emilio yüzünü buruşturarak. Onlara pencerenin yanındaki en güzel masayı verdi, Min'i şık, tahta bir sandalyeye oturttu, sonra Cal'ın yanında durup, "Garsonları yarım saat önce eve gönderdim, hıyar," diye mırıldandı.

"Teşekkür ederim," dedi Cal yüksek sesle, adamı başıyla onaylarken.

Emilio pes edip mutfağa gittiğinde Cal, Min'in odayı inceleyişini seyretti.

"Burası filmlerdeki İtalyan restoranlarına benziyor," dedi Cal'a. "Ama gerçek. Bayıldım. Emilio'yu da çok sevdim."

"Farkındayım," dedi Cal. "Sen buraya getirdiğim ve Emilio'nun daha oturmadan elini öpmeye başladığı ilk kadınsın."

"Bana yemek verecek." Peçetesini aldı. "Bu erkekte iyi bir işarettir." Peçeteyi kucağına yaydı, sonra gülümsemesi yok oldu, yüzü gerildi. "Sadece ..."

Cal kollarıyla kendine sarılarak bir sonraki saldırıya hazırlandı.

Min öne eğildi. "Ekmek ya da pasta yiyemem ama onu kırmak istemiyorum. Başka bir şey sipariş verebilir misin?"

"Tabii," dedi Cal şaşkınlıkla. "Salata. Tavuk marsala. Bunlarda makarna yoktur."

"Teşekkür ederim." Min ona gülümsedi. "Gecesini mahvetmek istemem."

"Gecesini mükemmel bir hale getirdin bile," dedi Cal. Dudakları dolgun ve yumuşacıktı, ona minnetle gülümsediğinde hapishane gardiyanı olmaktan çıkıp sıcacık bir fıstığa dönüşüyordu ama Emilio'yla flört ederken gözlerinde belirgen o yaramaz pırıltı ne yazık ki yoktu.

Emilio ekmeği getirdi. Min ekmeği görmek için öne eğildi. "Mmm, nefis kokuyor. Öğle yemeği yemedim. Bu çok iyi gelecek."

"Güzel," dedi Cal. "Emilio, başlangıç olarak salata ve tavuk marsala istiyoruz."

"Çok iyi seçim, Bay Morrisey," dedi Emilio. Cal iyi seçim olduğunu biliyordu çünkü hazırlaması çok kolaydı. "Yanında güzel bir kırmızı şaraba ne dersiniz?"

"Çok iyi olur," dedi Cal, Emilio'nun mutfağında açılmış ya da yarım kalan ne varsa onu içeceklerini bilerek.

"Bana bir buzlu su lütfen," dedi Min iç çekerek, gözlerini ekmekten ayırmadan.

Emilio gittiğinde Cal, "Ekmek nefistir. Burada kendi yapıyor," dedi.

"Karbonhidratlar," dedi Min tekrar kaşlarını çatarak. Cal karbonhidrat kelimesini Cynthie'yle birlikte olduğu dokuz ay boyunca yeterince duyduğu için hiç ilgilenmedi.

"Evet," dedi küçük dilimlerden birini alırken. "Ne iş yaparsın?" Ekmeği böldü, etrafa mayalı bir sıcaklık yayılarak kokusuyla burun deliklerini doldurdu.

"İstatistikçiyim," dedi Min, sesinde o eski, iğneli tonla.

İstatistikçi. Huysuz, riski sevmeyen, açlıktan ağzı kokan bir istatistikçiyle yemek yiyordu. Bu, Cal kadar ucuz biri için bile aşağılayıcıydı.

"İlginç," dedi ama kız ekmeği seyreliyordu ve onu duymadı bile. Elindeki dilimin yarısını ona uzattı. "Ye."

"Yiyemem," dedi Min. "Üç hafta sonra içine sığmam gereken bir elbise var."

"Bir parça ekmekten bir şey olmaz." Emilio'nun ekmeğinin kokusunun, en güçlüleri bile dize getirdiğini bilerek ekmeği salladı.

"Hayır." Min gözlerini ve ağzını sıkı sıkı kapattı ama bu anlamsızdı çünkü onu cezbeden ekmeğin görüntüsü değil kokuşuydu.

"Bu Emilio'nun ekmeğini tatmak için son şansın olabilir," dedi adam ve Min derin bir nefes aldı.

"Tanrım." Gözlerini açıp ekmeği adamın elinden aldı. "Sen gerçekten bir canavarsın."

"Kim, ben mi?" dedi Cal, Min'in ekmeği koparıp bir parçasını ağzına atışını seyrederken.

"Oh," diye soludu Min, Sonra gözlerini kapatıp yüzünden dışarı taşan bir zevkle ekmeği çiğnedi.

Cal içinden, *Bana da böyle bak*, diye geçirdi. Sonra omzuna bir şeyin dokunduğunu fark etti. Başını kaldırdığında elinde yarım şişe şarapla Min'e bakan Emilio'yu gördü. Adam onu başıyla onaylayıp fısıldadı, "Sakın kaçırma."

Min gözlerini açtı ve, "Emilio, sen bir dahisin," dedi.

"Benim için büyük keyif," dedi Emilio.

Cal şarabı adamın elinden alıp, "Teşekkürler Emilio," dedi vurgulayarak. Emilio başını iki yana sallayıp salatalar için mutfağa geri döndü.

Salataları getirip tekrar gözden kaybolduğunda Cal, "Demek istatistikçisin," dedi.

Min ona tekrar aşağılayarak bakıp, "Lütfen yapma. Ne yaptığım umurunda bile değil. Gecenin keyfini çıkart, Cazibeli Erkek," dedi.

"Hey." Ekmeğini aldı. "Bunu her gece yapmam. Birini seçmeyeli uzun zaman oldu."

Min lokmasını çiğneyerek saatine baktı. Yutkunup, "Yirmi sekiz dakika olmuş," dedi.

"Senin dışında. Son ilişkim birkaç ay önce bitti. Şimdi sessizlik ve huzurun keyfini çıkarıyorum." Min gözlerini devirdiğinde ekledi, "Ve bu yüzden tabii ki yeniden flört etmeye karar verdiğimde benden nefret eden birini seçiyorum. Bütün bu düşmanlık nedir?"

"Düşmanlık mı? Ne düşmanlığı?" Min çatalını salatasına batırıp tadına baktı. "*Tanrım*, bu harika."

Mutlu mutlu salatasını çiğnerken Cal ona bakıp nerede hata yaptığını düştü. Kızın ondan hoşlanması gerekirdi. Kahretsin, o çekici bir adamdı. "Eee, muhteşem ayakkabılar seçmek dışında nelerden hoşlanırsın?"

"Off, yapma," dedi Min, yutkunduğunda. "Sen konuş. Ben seni neden seçtiğimi biliyorum, sen bana neden beni seçtiğini anlat."

Adam kadehini ağzına götürürken durdu. "Sen beni seçtin mi?"

Min başını iki yana salladı. "Ben seni fark ettim. Seni gi-rişte gördüm. Şey, seni ilk önce arkadaşım Liza gördü ama sonra bana bıraktı."

"Çok düşünceliymiş," dedi Cal. "Demek geldiğimde be-ni bekliyordun?"

"Kesinlikle." Min ekmeği ona uzattı. "Şu ekmek sepetini benden uzaklaştır. Kendimi rezil ediyorum."

Adam sepeti tabağına doğru çekti. "O zaman neden ba-na böyle işkence ettin?"

Min burnundan güldü. "Sen buna işkence mi diyorsun? Kadınlar seni pek üzmemiş galiba."

"İlk beş dakikada hayır," dedi Cal. "Bunu geleceğe sak-larlar."

"Evet ama bizim bir geleceğimiz yok," dedi Min, özlem-le ekmeğe bakarak. "Ben erken davranmak zorundaydım."

Cal sepeti ona doğru itti. "Neden bir geleceğimiz yok-muş?" dedi. Gerçi barda merhaba dediği ilk otuz saniye içinde o da aynı karara varmıştı.

"Çünkü ben seksle ilgilenmiyorum." Min bir parça ek-mek daha kopartıp ağzına attı. Cal kızın yüzüne zevk dal-galarının yayılmasını seyretti.

Yalan, diye düşündü Cal.

"Ve bu da benle ilgilenmeyeceğin anlamına geliyor," de-di Min lokması bittiğinde.

"İyi," dedi Cal, aşağılanmış gibi. "Sadece seksle ilgilendi-ğimi nereden çıkarıyorsun?"

"Çünkü sen bir erkeksin." Min tekrar ekmeğe saldırdı. "İstatistikler erkeklerin sadece üç şeyle ilgilendiğini gösteriyor. Kariyer, spor ve seks. İşte bu yüzden ponpon kızların liderleri başlarını döndürüyor."

Cal çatalını bıraktı. "Bu fazla cinsiyetçi."

Min dudağının ucunu emdi ve Cal'ın bütün siniri uçup gitti. Kaşlarını çatmadığında bu kızı seyretmek eğlenceliydi: Pürüzsüz, bembeyaz bir cilt, kocaman siyah gözler, küçücük bir burun ve o dolgun, yumuşacık, pespembe dudaklar ...

"Evet biliyorum," dedi kız. "Ama işte gerçekler, değil mi?"

"Ne gerçeği?" Cal konuşmayı yakalamaya çalıştı. "Ah, spor ve seks hikâyesi mi? Hayır hiç de değil. Yirmi birinci yüzyıldayız. Hassas olmayı artık öğrendik."

"Sen de mi?"

"Elbette" dedi Cal. "Öyle olmasa kimseyi yatağa atamazdık."

Min gözlerini devirdi. Cal şişeyi alıp Min'in kadehini doldurdu.

"İçemem," dedi kız. "Barda çok içtim."

Adam kadehi ona doğru itti. "Seni sağ salim evine götüreceğim."

"Peki senden sağ salim kurtulacağımın güvencesi var mı?" dedi Min ve adam şişeyi yerine bıraktı.

"Tamam, bu fazla oldu artık," dedi, niyetlendiğinden daha sert bir sesle.

Min bakışlarına karşılık verince Cal içinden, *Kahretsin, yine başlıyoruz*, dedi. Sonra Min başıyla onu onaylayıp, "Haklısın. Bunu hak edecek bir şey yapmadın. Özür dilerim," dedi. Sanki başka bir şey düşünüyormuş gibi kaşlarını çatı. "Aslında bütün gece için senden özür dilerim. Sen beni dışarı çıkarmadan yarım saat önce erkek arkadaşım beni terk etti..."

"Ah ha!" dedi Cal.

"Öfkeden kuduruyordum. Sonra birden artık ondan hoşlandığımdan bile emin olmadığımı ve böyle bir aptallık ettiğim için aslında kendime kızdığımı fark ettim."

"Aptal değilsin," dedi Cal. "Hata yapmak aptallık değildir, böyle öğrenirsin."

Min gözlerini kısıp şaşkınlıkla ona baktı. "Teşekkür ederim. Her neyse, bu gece senin suçun değil. Yani senin de hataların var ama onunkilerin bedelini de ödemen gerekmiyordu. Özür dilerim."

"Önemli değil," dedi adam ama o da şaşkındı. Ne hatası? "Şimdi şarabını iç. Güzelmiş."

Min kadehine uzanıp bir yudum aldı. "Haklısın. Harikaymış."

"Evet, buraya sık sık geleceğiz," dedi, sonra da bir daha hiçbir yere gitmeyeceklerini hatırlayarak kendine küfür etti.

"Bir tane daha," dedi Min, bu kez iğnelemeden. "Bir daha herhangi bir yere gitmeyeceğiz ve bunu gayet iyi biliyorsun. Senin neyin var? Bir kadın gördüğünde otomatik olarak kurt kılığına mı geçiyorsun?"

Cal arkasına yaslandı. "Tamam, bu da eski erkek arkadaşın yüzünden miydi? Aslında paranoyak değilimdir ama sen kesinlikle beni elde etmek için buradasın."

"Pısrık olma," dedi Min ekmeğini kopartırken. "Muhtemelen bir yüzün ve kadınların dizlerinin bağını çözen bir vücudun var oysa mızımızlandığında bütün büyü kayboluyor."

Cal ona bakıp sırttı. "Senin dizlerinin bağını da çözüyor muyum?"

Min ekmeğini ısırıp çiğnedi. "Mızımızlanmaya başlayana kadar evet," dedi yutkunduğunda. "Ama artık biliyorum. Büyü bozuldu."

Cal onun dolgun üst dudağını emişini seyretti. Sonra iki aydır rahip hayatı yaşamanın ve hayatının alışkanlığıyla, "Bana bir şans ver," dedi. "Bahse girerim büyü geri gelecektir."

Min'in dilinin ucu üst dudağında durdu, gözleri uzun, karanlık ve sımsıcak bir süre için Cal'inkilerle birleşti ve bu kez o yaramaz pırıltı oradaydı. Her şey sessizliğe gömüldü, Cal'ın vücudundaki bütün sinir uçları harekete geçip, *İşte bu o*, dedi.

Sonra kızın dili yok oldu, Cal kendine gelmek için silkindi ve içinden, *Yüzyıl sonra bile mümkün değil*, diye geçirdi.

"Ben asla bahse girmem," dedi Min. "İstatistiklere göre kumar, mantıksız bir gelir elde etme biçimidir."

"Kumar bir gelir elde etme biçimi değildir," dedi Cal. "Bir yaşam biçimidir."

"Birbirimizden ancak bu kadar farklı olabilirdik," dedi Min.

"Çok doğru," dedi Cal. Min'in gözleri Cal'ın arkasına kaydı. Cal onun derin bir nefes aldığını gördü.

Cal dönüp Emilio'nun bu kez koyu şarap sosunda yüzen aromalı, kıtır kıtır bir tavuk marsala ve dev mantarlarla birlikte geldiğini gördü.

"Tanrım," dedi Min.

Emilio servis yaparken kıza kocaman gülümsedi. "Yemeği takdir eden birine servis yapmak benim için zevktir. Buyurun."

Min tavuğu kesip koca bir parçayı ağzına attı. Önce ırkılmış gibi göründü, sonra gözlerini kapatıp çiğnemeye başladı ve yüzü zevkle pembeleşti. Yutkunduğunda, başını kaldırıp parlayan gözlerle Emilio'ya baktı. "Bu *inanılmaz*," dedi. Cal içinden, *Bana o bakışlarla bak*, diye geçirdi.

"Mantarları dene," dedi yarı İtalyan Emilio neşeyle.

"Haydi, git artık," dedi Cal adama ama Emilio, Min dev

mantarlardan birini ağzına atıp tutkuyla ona bir dahi olduğunu söyleyene kadar olduğu yerden ayrılmadı.

"Seni buraya getirdiğim için ben de biraz övgü alabilir miyim acaba?" dedi Cal, Emilio gittiğinde.

"Neden olmasın," dedi Min. "Restoranlar konusunda bir dahisin. Şimdi sessiz ol da şuna konsantre olayım."

Cal iç geçirdi ve yemeğin geri kalanında konuşmaya çabalamaktan vazgeçti. Yemeğin sonunda Min ayrı hesaplar konusunda ısrar edince bir kargaşa çıktı ama Cal, "Seni ben davet ettim, ben ödeyeceğim. Geri çekil, kadın," dedi. Min bir an tartışacakmış gibi göründü ama sonra başıyla onayladı. "Çok teşekkür ederim," dedi adama. "Sayende harika bir yemek yedim ve muhteşem bir restoran öğrendim." Cal o gece ilk kez takdir edildiğini hissetti.

Çıkarlarken Min, Emilio'yu yanaklarından öptü. "Ekmeğin herkesinkinden güzel Emilio ama tavuğun bir sanat eseri." Sonra, adamı tekrar yanağından öptü.

"Hey," dedi Cal. "Hemen yanı başınızdayım. O tavuğun parasını *ben* ödedim."

"Sakin yalvarma," dedi Min ona ve dışarı çıktı.

"Morrisey, bence tam sana uygun birini yakalamışsın," dedi Emilio.

"Yakınından bile geçmez," dedi Cal, bir an yalnız kalabilmesine sevinerek. "Bu bizim ilk, son ve tek yemeğimizdi."

"Yanılıyorsun," dedi Emilio. "Birbirinize nasıl baktığınızı gördüm."

"O gördüğün korku ve nefretti," dedi Cal kapıyı açarken.

"Tanrım, sen salaksın," dedi Emilio. Cal onu duymazdan gelip karanlıkta Min'i bulmak için dışarı çıktı.

3

“**D**elice aşk hali âşık olmanın eğlenceli yanı,” dedi Cynthie David’e, Serafino’nun Yeri’nde masalarına oturduklarında ve garson onlara pahalı bifteklerini getirip geri döndüğünde.

David ona gülümsedi ve içinden, *Bahse girerim Min Cal'a psikolojiden bahsetmiyordur*, diye geçirdi. Min’in Cal’la ne yaptığını Tanrı biliyordu. Yaptıkları her neyse, David bunu durdurmanın bir yolunu bulmalıydı.

"Bu delice aşk hali beyinde PEA isimli bir kimyasalı tetikler," dedi Cynthie. "Kalbin hızlanır, nefessiz kalırsın, başın döner ve sağlıklı düşünemezsin. Âşık olmak dendiğinde çoğu insanın aklına bunlar gelir ve çoğu kişi bunları yaşar." Gözleri uzaklara dalarak harika bir gülümsemeyle gülümse-di. "Bizim delice aşk dönemimiz muhteşemdi. Birbirimize karşı koyamıyorduk."

"Hmmm." David mavi, buzlu camdan yapılmış margarita bardağını aldı. "Bana onların birlikteliğinin neden imkânsız olacağını anlat."

"Tamam," dedi Cynthie, "Cal, şu sıralar kayıplarına bir son vermenin zamanı geldiğini düşünecektir. Güvende olduğundan emin olmak için onu arabasına kadar götürecek, sonra elini sıkıp, 'Sana hayatta başarılar,' diyecektir ve bu iş böylece bitip gidecektir."

"Ya ondan hoşlandıysa?"

"Sana söyledim, olmaz öyle bir şey," dedi Cynthie ama gülümsemesi yok olmuştu. "Ama eğer hoşlanmışsa, ki hoşlanmamıştır, onu tekrar davet edecek ve başka ipuçlarına bakacaktır, onun sevebileceği kişi olduğunu gösteren başka kanıtlara. Mesela ailesinin ya da arkadaşlarının onu sevip sevmeyeceğine. Ama kız Roger'ın tipi değil, o kıkırdayan minik sarışınları sever. Tony'nin onu fark ettiğinden bile şüpheliyim çünkü o göğüs-kalça-bacak adamıdır. Bu yüzden onu seçmesini sağlayan arkadaşları olamaz."

"Bunu yapmasına neyin sebep olduğunu anlamak zor," dedi David, sesinin olabildiğince masum çıkmasına dikkat ederek.

"Ayrıca Min'i ailesiyle tanıştırmayacaktır ama tanıştırsa bile annesi ondan nefret eder. Annesi onun hiçbir şeyini onaylamaz, böylece bu Cal için iyi bir ipucu olur çünkü Cal'ın, ailesinin onayına ihtiyacı var."

"Birbirlerini reddetmelerini sağlayacak tek şeyin bunlar olduğunu mu söylüyorsun? Aile ve arkadaşlar mı?"

"Min ailesini sevdiği ve onlara karşı gelmek için can atmadığı sürece evet. Ama durum tam tersiyse ailenin onaylamayışı onları birbirlerinin kollarına itecektir, fakat durum böyle görünmüyor."

"Hayır," dedi David, son iki ay içinde Min'in ailesiyle birlikte geçirdiği iki yemeği düşünürken. "Birbirlerine çok yakınlardır."

"O zaman arkadaşlar ve ailenin yeri güçlü demektir," dedi Cynthie. "Tony'ye bu yüzden dokuz aydır iyi davranıyorum. Ama David, böyle bir şey olmayacak. Cal benimle olgun bir sevgi ve bağlılık sürecinde. Bu yüzden Min'e kapılmayacaktır."

"Olgun sevgi. Bu, şey, dördüncü aşama," dedi David, onu dinliyormuş gibi görünmek için.

"Doğru," dedi Cynthie. "Delice aşk uzun sürmez çünkü koşulludur ama koşullar değiştiğinde, eğer gerçek sevgiyse olgunlaşır ve koşulsuz sevgiye dönüşür. Beyinde farklı kimyasallar üretilir, sevdiğin kişiyle birlikte olduğun her an kendini sıcak, huzurlu, tatmin olmuş ve doyuma ulaşmış hissetmeni sağlayacak endorfinler üretilir." Derin bir nefes aldı. "Ve onunla birlikte olmamak feci bir şeye dönüşür çünkü beyin o kimyasalları üretmeyi bırakır."

"Aaa," dedi David şimdi anlayarak. "Demek sen şimdi endorfinin geri çekilme sürecindesin."

"Tamamıyla değil, sadece ara sıra," dedi Cynthie, çenesini yukarı kaldırırken. "Geri dönecek. Sekssiz yaşıyor, ki bu da acı veren, bana olan bağlarını güçlendiren psikolojik bir ipucudur."

"Acı," dedi David, Cal'a acı verecek her şeyin kulağa hoş geldiğini düşünerek.

Cynthie başıyla, onayladı. "Delice aşktan bağlanma safhasına geçebilmesi için Cal'ın Min'le birlikteyken ya sevinç ya da acı hissetmesi gerekir. Sevinç, harika bir sohbet ya da muhteşem bir seksle yakalanabilir. Acının nedeniyse kıskançlık, yenilme duygusu, korku, insanı geren hemen hemen her şey olabilir. Acı, savaş zamanında bu kadar çok aşk yaşanmasının tetikleyicisidir. Ve ofis aşklarının."

"Anlıyorum," dedi David, geçmiş yıllarda yaşadığı tecrübeyi hatırlayarak.

"Ama bu gece bunların olacağını sanmıyorum. Bence Cal sıkılacak. Senin Min'inin sıkıcı ve seksten zevk almayan biri olduğunu bilmenin beni çok rahatlattığını söylemeden edemeyeceğim."

"Ben sıkıcı ve seksten zevk almayan biri demedim ki," dedi David. "Sıkıcı ve seksten zevk almayan biri olsa flört etmezdim bile."

"O zaman pes etmemeliydin," dedi Cynthia. "Delice aşk dönemi altı ayla üç sene arası sürebilir. Ve bu aşamayı geçirmeden doğru insanı bulup bulmadığını anlayamazsın. İki ayda pes edersen ne sen, ne de o bağlanma sürecine geçmemiş olursunuz." Omuz silkti. "Hata."

"Altı ayla üç yıl arası mı?" dedi David. "Ama sen Cal'ı dokuz ay sonra zorladın?" Omuz silkti. "Hata."

Cynthia çatalını masaya koydu. "Hayır değil. Cal'ı tanıyorum, Cal üzerine makaleler yazdım ve o bağlanma sürecinde, ikimiz de bu süreçteyiz."

David afallayarak yemeyi bıraktı. "Sevgilin hakkında yazı mı yazdın?"

"Tabii ki gerçek ismini kullanmadan," dedi Cynthia. "Ayrıca benim sevgilimmiş gibi yazmadım."

"Bu etiğe aykırı değil mi?"

"Hayır." Cynthia yemeğinin çoğuna dokunmadan tabağını kenara itti. "Onunla böyle tanıştık. Onu müşterilerimin birkaçından duydum. Epey bir ünü var."

"Biliyorum," dedi David aklından şeytani düşünceler geçerken. Cal Morrisey, Tanrı'nın Kadınlara Armağanı. "Hiç hak etmemesine rağmen."

"Dalga mı geçiyorsun?" dedi Cynthie. "Üzerinde çalışma yapıyordum ve beni tavladı." Dudağı tekrar kıvrıldı. "Doğa ona o yüzü ve vücudu vermiş. Anne babası da çocukken ona koşullu şefkat göstermişler. Onaylanmak için insanları memnun etmeye koşullanarak eğitilmiş, memnun etmekten en çok hoşlandığı kişiler kadınlar ve onlar da Cal'ın bakışları yüzünden onun tarafından memnun edilmeye can atıyor. Bu yüzden bakışları varsayımı garantiliyor, cazibesi de çekim gücünü. O şimdiye kadar incelediğim vakalar arasında en uygulanabilir çözüm. Hakkında yazdıklarım *çok* ilgi çekti."

David, Cal Morrissey'i şefkat görmeye çalışan bir çocuk olarak hayal etmeye çalıştı. Gözünün önüne sadece smokinin içinde salıncaklara yaslanmış, güvenle kızlara gülümseyen, siyah saçlı, yakışıklı bir oğlan çocuğu getirebildi. "Üzerine yazılar yazdığını biliyor muydu?"

"Hayır," dedi Cynthie. "Hâlâ bilmiyor. Asla da bilmeyecek. O işi bitirdim, geçmişte kaldı. Şimdi bir kitap yazıyorum, anlaşma yapmak üzereyim. Tamamlandı sayılır." Gülmüseddi. Bu tatmin dolu bir yırtıcının gülümsemesine benziyordu. "Durum şu ki ben 'Ama beni sevdiğini sanıyordum' diye mızılclanan o aptal kadınlardan biri değilim. Beni sevdiğine dair klinik kanıtlarım var. Ve yakında bana geri dönecek. Tabii senin Min, kafasını karıştırmazsa."

"O zaman," dedi David öne eğilerek. "Eğer onların şu şey aşamasına gelmesini istemiyorsak, ne deniyordu? Cazibe mi? Ne yapardık?"

Cynthie'nin gözleri büyüdü. "Ne mi yapardık?" Şarap kadehini masaya koyup düşündü. "Şey, sanırım arkadaşlarıyla ve aileleriyle konuşup tabiri caizse kuyuyu zehirlerdik. Ve aralarında geçen her neyse, buna karşı saldırı olarak on-

lara farklı zevkler sunardık. Ama buna gerek kalmayacak ... David, hiçbir şey yapmamıza gerek yok. Cal beni seviyor."

"İyi," dedi David, arkasına yaslanarak. *Aile*, diye düşündü. *Aileyle bir yakınlığım var.*

Cynthie ona gülümsedi. "Onlardan konuşmaktan sıkıldım," dedi. "Sen ne iş yaparsın?"

David, *Evet, sonunda sıra bana geldi,* diye düşündü. "Yazılım geliştirme işindeyim," dedi ve kızın gözlerinin nasıl donuklaştığını gördü.

Emilio'nun Yeri'nden çıktığında Min yaz gecesinin havasını derin derin içine çekip, *Mutluyum,* diye düşündü. Gerçek şu ki güzel bir yemek öfke ve aşağılanmaya karşı panzehir olabiliyordu. Bunu bilmek gelecekte işe yarayabilirdi.

Sonra Cal dışarı çıkıp, "Araban nerede?" diye sordu ve Min'in bütün neşesi kaçtı.

"Arabam yok," dedi Min. "Yürüyebilirim." Elini uzattı. "Bu güzel gece için teşekkür ederim. Yani güzel sayılırdı. Hoşça kal."

"Hayır," dedi Cal, kızın elini görmezden gelerek. "Evin ne tarafta?"

"Bak," dedi Min sabrı taşarak. "Yürüyebilirim..."

"Gecenin bu saatinde tek başına mı? Hayır, yürüyemezsin. Beni, bunu yapmayacak kadar iyi yetiştirdiler. Seninle birlikte yürüyeceğim, hiçbir şekilde de beni vazgeçiremezsin. Şimdi, evin ne tarafta?"

Min onunla tartışmayı düşündü ama anlamı yoktu. Calvin Morrissey'le geçirdiği şu kısacık gece bile Min'e adamın istediği her şeyi elde edeceğini öğretmişti. "Tamam, tamam. Teşekkür ederim. Şu tarafta."

Ağaçların arasındaki esintiyi ve caddenin seslerini dinleyerek yolun aşağısına doğru yürümeye başladı. Cal ona yetiştirdi, adımlarının sesi Min'in topuklarından gelen sesle hoş bir uyum oluşturdu.

"Peki, sen ne iş yapıyorsun?" diye sordu Min.

"İki ortağımla birlikte iş seminerleri düzenliyorum."

"Eğitimci misin?" dedi Min şaşkınlıkla.

"Evet," dedi adam. "Demek sen de istatistikçisin. Yaptığın işe büyük saygı duyuyorum. İşini para için yapıyorsun. Bense bu işi eğlence için yapıyorum."

"Neyi?"

"Bir şeyin iyi ya da kötü bahis olduğunu anlamayı." Başını eğip kızı baktı. "Sen bir kumarbazsın. Bir sigorta şirketinin milyonlarca dolarıyla oynuyorsun. Bense on dolarlarla."

"Evet ama kendi paramı kaybetmiyorum."

"Ben de öyle," dedi Cal.

"Bütün bahisleri kazanır mısın yani?" dedi Min hayreti sesine yansırken.

"Hemen hemen," dedi Cal.

"Muhteşem adam," dedi Min. "Bu yüzden mi kendi işini kurdun? Risk oranını kontrol altında tutmak için mi?"

"Hayır, sadece başka biri için çalışmak istemedim," dedi Cal. "Bu yüzden başka şansım yoktu."

"Buradan dönüyoruz," dedi Min, köşeye yaklaştıklarında yavaşlayarak. "Bak, ben..."

"Yürümeye devam et," dedi Cal ve Min itiraz etmedi.

"Peki, şirketinin adı ne?"

"Morrisey, Packard, Capa."

"Packard ve Capa girişte yanında duran adamlar," dedi Min. "İri yarı sarışın ve yumurta... Eee, sporcu gibi görünen adam."

"Evet," dedi Cal. "Yumurta neydi"

"Arkadaşlarımdan biri kafasının yumurta gibi olduğunu söylemişti," dedi Min, yüzünü buruşturarak. "Bunu iltifat olarak söylemişti."

"Eminim iltifat olarak söylemiştir," dedi Cal. "Kızıl saçlı olan söylemişti, değil mi?"

"Onu fark ettin demek," dedi Min ve içinde bir burukluk hissetti.

"Hayır, onu yumurta kafa fark etti," dedi Cal.

"Ona böyle dediğini sakın söyleme ama," dedi Min. "Duygularım incitmek istemez."

"Tony öyle kolay kolay incinmez," dedi Cal. "Yine de söylemem."

"Teşekkür ederim."

Kalabalık sokaklardan uzaklaştıkça etraf kararmaya başladı ve Min yanında olduğu için Cal'a minnet duydu. "Söyle bakalım, insanlar eğitim için neden seni seçiyor? Yani başka biri yerine özellikle seni."

"Biz programları ihtiyaca göre hazırlıyoruz," dedi Cal. "Herhangi bir eğitim söz konusu olduğunda, öğrencilerin belidi bir kısmı her zaman başarısız olur. Biz yüzde yüz güvence veriyoruz ve herkes öğrenene kadar programa devam ediyoruz."

"Bu, tanıtım edebiyatı gibi geldi bana."

"Öyle."

"Peki bunu nasıl yapıyorsun?" diye sordu Min. "Onları cazibenle büyüleyerek mi?"

"Cazibeye neden bu kadar karşısın?"

"Dürüslükle bir arada bulunmaz da ondan."

Cal iç geçirdi. "İnsanlar korktukları zaman kendilerini kapatır. İlk iş olarak korkanları bulmak için öğrencileri in-

çeleriz. Bu şekilde bizimle işbirliği yaparlar. Bazıları tutulup kalır, bunları Roger'a kaydırırız. Roger çok kibardır. Herhangi birine herhangi bir şeyi öğrenebileceğini garantileyebilir."

"Bu biraz tüylerimi ürpertti," dedi Min, Roger'ı o kurnaz, kendi kendini eğitime gurularından biri olarak gözünde canlandırmaya çabalarken.

"Çok şüpheli bir kadınsın," dedi Cal. "Bir de korkulannı mizahla dışa vurup sınıfın dikkatini dağıtanlar vardır. Onları da Tony alır. Herkes rahatlayana kadar şakalaşıp dururlar."

"Ya sen hangilerini alırsın?" diye sordu Min.

"Öfkeli olanları," dedi Cal. "Korktukları için öfkeye kapılanları."

"Ve onları cazibenle büyölersin," dedi Min.

"Ben böyle ifade etmezdim ama sanırım bu da ifade yollarından biri olabilir."

Öfkeli olanları. Sessizce birlikte yürüdöler. Adımlarından çıkan sesler uyum içindeydi.

Min başını kaldırıp ona baktı. "Bu gece benimle kendini evinde gibi hissetmiş olmalısın o zaman."

"Hayır," dedi Cal. "Sen korktuğun için öfkeli değölsin. Bunun seni korkuttuğunu hiç sanmıyorum. Öfkeli olmanın nedeni birinin sana kötü davranmış olması. Ve bu işi daha derinde bir yerde çözmedikçe, ne yazık ki bu dünyada seni bundan kurtaracak bir cazibe mevcut değöil."

"Ve sen her şeye rağmen çabalamaya devam ettin," dedi Min.

"Hayır, etmedim," dedi Cal. "Bana terk edildiğini söylediğin anda geri çekildim."

Min düşündö. "Evet, sanırım haklısın. Tamamen olmasa da epey geri çekildin."

"Şimdi bütün gece o kadar huysuz olduğun için pişman değil misin?"

"Hayır," dedi Min. "Çünkü ondan öncesinde cazibeni üzerime fışkırtıyordun ki bu da benden, ne olduğunu Tanrı bilir," *Bahis kazanmak için seks tabii ki, seni hayvan herif,* "bir şey elde etmeye çalıştığını gösterir. Bu yüzden hepsini hak ediyordun."

Birkaç adım sonra Cal, "Anlaşıldı," dedi.

Min karanlıkta kendi kendine gülümseyip içinden, *Neyse ki dürüst bir yanı var, ne yazık ki buyan fazla büyük de-ğil,* diye geçirdi. "İşte burası. Çok teşekkür ederim-"

"Neresi?" dedi Cal etrafına bakınarak. "Ev falan görmüyorum."

"Yukarıda," dedi Min, yokuşun tepesini göstererek. "Basamaklar tam şurada. Biz de burada..."

Cal karanlıkta yokuşun tepesine baktı. "Tanrım, burası Everest gibi. Kaç basamak var orada?"

"Otuz iki," dedi Min, "çatı katındaki daireme çıkmak için de yirmi altı." Elini uzattı. "Bu yüzden burada birbirimize iyi geceler dileyeceğiz. Benimle eve yürüdüğün için teşekkür ederim. Gelecekte sana iyi şanslar."

Cal yokuşun tepesine bakarken Min'in elini görmezden geldi. "Hayır. Karanlıkta oraya tek başına çıkamazsın."

"Bir şey olmaz," dedi Min. "Saldırıya uğrayan kadınların yüzde yetmiş sekizine tanıdıkları adamlar saldırıyor."

"Bu bana fırlattığın yeni bir ok mu?"

"Hayır. Bana saldırmak için otuz iki basamak çıkacak bir adam henüz tanımıyorum, bu yüzden hâlâ güvendeyim. Kafan rahat evine gidebilirsin."

"Hayır," dedi adam sabırla. "Gidemem. Çıkmaya başla. Hemen arkandayım."

Arkamda mı? Otuz iki basamağı kalçalarınıza bakarak mı çıkacak? "Hayır değilsin."

"Bak, geç oldu ve çok yoruldum. Çıkmaya..."

"O basamakları arkamdan çıkarsan dünyam kararır. Çıkmak istiyorsan önden git."

"Neden?" dedi adam şaşkın şaşkın,

"Tepeye çıkana kadar arkama bakacaksın."

Adam başım iki yana salladı. "Biliyor musun Dobbs, akıllı başında bir insan gibi görünüyorsun ama ağzını açınca..."

"Ya çıkmaya başla, ya da evine git."

Cal iç çekip ilk basamağa adım attı. "Bir saniye. Şimdi tepeye kadar sen benim arkama bakacaksın."

"Evet ama büyük olasılıkla senin kalçaların mükemmel," dedi Min. "Bu tamamıyla farklı bir dinamik demektir."

"Ben seninkileri göremiyorum bile," dedi Cal. "Karanlık ve ceketin de çok uzun."

"Ya çık, ya git, " dedi Min ve Cal basamakları çıkmaya başladı.

Tepeye vardıklarında adam tereddüt etti. Min Ortaçağ'dan kalma taş eve onun gözüyle baktı; karanlık, eski püskü bir ev, her tarafa yayılmış ve artık çalıya dönüşmüş güller. "Güzel bir yer," dedi savunmaya geçerek.

"Gündüz vakti büyük olasılıkla güzeldir," dedi adam kibarca.

"Doğru." Min onu geçip taş verandaya çıkan basamakları tırmandı. Kapının kilidini açtı. "Tamam. İşte evimdeyim. Gördün. Artık gidebilirsin."

"Bu senin kapın değil," dedi adam. "Yirmi altı basamak daha çıkılacağını söylemiştin."

"İyi, çatıya kadar tırman o zaman." Eliyle adama evin kare girişine gelmesini işaret etti. Adam içeri girdiğinde soluk ma-

vi duvar kâğıtları ve iç karartıcı meşe mobilyalar Min'in gözüne rahat değil eski püskü göründü ve canı sıkıldı. "Yukarı," dedi duvarın yanından yukarı çıkan ve şimdi gözüne her zamankinden daha dar görünen basamakları göstererek. Adam basamakların dibinde önünü kapatan koca bir omuz gibiydi. Min onu takip ederken Cal iki kat merdiven daha çıktı.

Kalçaları muhteşemdi.

Ve bunlar muhteşem olan tek yeri, dedi Min kendi kendine. *Aklım başına topla, başını yere eğ. Onu bir daha asla görmeyeceksin.*

"Evet, en azından seni ikinci kez evine bırakan birinin seninle ilgili ciddi düşünceleri olduğunu anlayabilirsin," dedi adam tepeye vardığında.

Tam bunları söylerken döndü ve iki basamak alttan onun kalçalarını gözleyen Min adamın dirseğine çarpıp gözünü fena halde incitti, dengesini kaybedip sendeledi, tırabzana yapıştı ve yere oturdu.

"Aman Tanrım," dedi adam. "Çok özür dilerim." Min'e doğru eğildi ama kız onu durdurdu.

"Hayır, hayır," dedi. "Benim hatam. Çok yakınındaydım." *Aaaah,* dedi içinden, *çarptığı yerin acısını hissederek. Sıgılık edip adamı röntgenlersen başına bu gelir işte.*

"Dur bir bakayım," dedi adam, Min'in gözlerine bakmaya çalışarak. Çenesini kaldırabilmek için elini yavaşça kızın yanağına koydu.

"Hayır." Min teninde hissettiği ürpertiyle birlikte adamın elini itti. "İyiyim. Tanıdıkları insanlar tarafından saldırıya uğrayan o yüzde yetmiş sekizin arasında olmak dışında..."

"Üff, yeter artık," dedi adam doğrularak. "İyi misin?"

"Evet." Min ayağa kalktı, adamın yanından geçip kapıyı açtı. "Artık gidebilirsin."

"Tamam." Min'in elini tutup bir kez sıktı. "Seninle tanışmak harikaydı, Dobbs. Dirseğimi kafana geçirdiğim için özür dilerim. Sana mutlu bir hayat diliyorum."

"Ah, evet mutlu olacağım," dedi Min. "Erkekleri bırakıp bir kedi edineceğim." İçeri süzülüp daha adam bir şey söyleyemeden kapıyı suratına kapattı. *Mutlu bir hayatmış. Kiminle dalga geçiyordu?*

Büyükannesinin kapının yanındaki porselen lambasını yaktı ve oturma odası eski ama rahat görünümüyle aydınlandı. Telesekreterinin ışığı yanıp sönüyordu. Min yürüyüp makinenin düğmesine bastı, sonra dinlerken şakaklarını ovuşturdu.

"Min," dedi kardeşinin sesi, "yarınki provayı hatırlatmak için aradım. Seni görmek iyi gelecek." Diana'nın sesi biraz üzgün geliyordu ki bu hiç onun tarzı değildi. Min mesajı tekrar dinlemek için düğmeye bastı. Yolunda gitmeyen bir şeyler vardı.

"Dobbs kızları ne zaman kazanmış ki," deyip Calvin Morrissey'i düşündü. Eski şömineye doğru yürüyüp bir zamanlar büyükannesinin oturma odasında asılı duran madeni çerçeveli aynanın önünde dizili cam bibloları baktı. Düz, yuvarlak bir yüz, düz, kahverengi saçlar. Calvin Morrissey bütün gece bunlara bakmıştı. Şimdi bunlara bir de hoş bir morluk eklenmişti. İç çekip Bonnie'nin Noel'de ona verdiği cam bibloyu eline aldı, Sindrella ve prensi mavi şatolarının basamaklarında duruyor, tepelerinde kumrular uçuşuyordu. Calvin Morrissey bu basamaklarda evinin basamaklarında gibi görünürdü. Ama Min'e hizmetçilerin kapısına gitmesi söylenirdi. "Peri masallarına uygun olmadığım kesin," dedi ve bibloyu yerine koyup CD çaları açmaya gitti. Elvis "The Devil in Disguise" şarkısını söylemeye başlayana kadar düğmeye bastı.

"Calvin Morrissey'in kılık değiştirmiş bir şeytan olduğunu unutma, Dobbs," dedi kendi kendine ve moraran yerine dağ tütünü sürüp gecenin anılarından arınmak için sıcak bir banyo yapmaya gitti. Hiç olmazsa David'in olduğu kısmı silmek için. Gecenin David'den sonraki kısmında o kadar da kötü olmayan birtakım anılar olduğunu itiraf etmeliydi.

Ama Calvin Morrissey'i bir daha kesinlikle görmeyecekti.

Ertesi sabah Cal işe gittiğinde güneş tavan arasındaki ofisinin yüksek duvarlarında parlıyordu, kahve kokusu odayı sarmıştı, Roger pencerenin yanındaki masasından ona el salladı, CD çalarda Elvis Costello "The Angels Wanna Wear My Red Shoes"u söylüyordu. *Her şey yolunda*, diye düşündü Cal. Buzlu camdan masasının üzerine bir dosya koydu, kendine bir fincan kahve doldurdu, iş sandalyesini çekti ve eğitici iş seminerleriyle kapana kısılmış insanlar için dünyayı daha güzel bir yere dönüştürmeye hazırlandı.

Tony kapıdan içeri girip Cal'ın ensesine bir şaplak patlattı. "Dün gece iyi iş becerdin. Bana kazandım de."

"Neden bahsediyorsun?" dedi Cal.

"David'le girdiğiniz bahisten," dedi Tony. "Gri çizgili takım elbiseli kız üzerine. Haydi bana kazandım de."

"Tabii ki kazandım," dedi Cal koltuğuna otururken. "Dışarı birlikte çıktığımızı gördün."

"Haklısın, haklısın, bilmem gerekirdi. David'e sen mi söylersin ben mi söyleyeyim?"

"Neyi?" diye sordu Cal, Machintosh'unu açtı ve e-postaları için MESAJLARI YÜKLE düğmesine bastı.

"Gri çizgiliyle yattığını," dedi Tony.

"Ne?" dedi Cal, ekrana doğru gözlerini kısarken. Sabah keyfinin bozulmaması için Elvis arka planda şarkısına devam etti. "Tabii ki yatmadım."

"Aaa," diyerek başıyla onayladı Tony. "Anladım, tabii önünde daha bir ay var."

"Tony," dedi Cal, ekranında mesaj listesi belirlediğinde. "Neden bahsettiğini bilmiyorum ama bildiğim bir şey var ki vaktimi boşa harcıyorsun."

"David gri çizgili elbiseliyi bir ay içinde yatağa atman için seninle bahse girdi," dedi Tony, belirgin bir sabırla. "Bu para benim de işime yarar, eğer..."

"Hayır," dedi Cal. "Ben öyle bir bahse girmedim."

"Ama David girdiğini sanıyor," dedi Tony.

"Hayır, sanmıyor," dedi Cal. "Artık kafası yerine geldiğine göre, benimle yabancı bir kadını yatağa atmam için on bin dolar bahse girdiğini sanmıyordur. Şimdi artık işimize bakabilir miyiz? İhtiyacın olan para asıl burada. Bize bu işi yapmamız için para ödüyorlar."

Masasının üzerindeki dosyayı Tony'ye itti. Adam dosyayı alıp gözden geçirdi. "Çocuk oyuncağı," dedi ve gitmek üzere döndü. "Ah, bu arada bilgin olsun, Cynthia dün gece David'le çıktı."

"Aferin onlara." Cal tekrar e-postalarına döndü.

"Bu seni ilgilendirmiyor mu?" dedi Tony.

"Neden bu sabah benimle uğraşıyorsun?" dedi Cal, sesine imalı bir ton ekleyerek.

"Sadece ona geri dönmeyeceğinden emin olmak istiyorum," dedi Tony. "Burada geleceğimden bahsediyoruz."

"Nasıl yani?"

"Önce sen evleneceksin," dedi Tony, geri dönüp Cal'ın masasının kenarına otururken. "Her şeyi en önce sen yapar-

sın. Sonra Roger evlenecek ve her ikiniz de şehir dışına yerleşeceksiniz. Roger en az kendi kadar huysuz biriyle evlenecek, bu da sizinle takılacağım anlamına geliyor. Cynthia beni hiç sevmediğine göre, bu konuda onu ikna etmek zor olacaktır."

"Beni ikna etmen de zor olacak," dedi Cal. "Çekil masamdan."

"Aynı evde seni ikna etmek o kadar da zor olmaz," dedi Tony. "Altında garajı olan hoş bir ev düşünüyorum. Senin için de rahat olur. Maç seyredebilir, sarhoş olabilir ve eve gitmek zorunda kalmayabilirsin. Ayrıca senle karın dışarı çıkmak istediğinizde çocuklara bakabilirim."

"Birincisi," dedi Cal, "evlendiğim falan yok, o yüzden kadını madını unut. İkincisi evlensem bile çocuk yapacak kadar aklıma kaçırmadım. Evlenip çocuk yapacak kadar aklıma kaçırmış olsam bile, dünyam kararsa da, yine de çocuklarımı sana emanet etmem."

"O zamana kadar ikimiz de olgunlaşmış olacağız," dedi Tony. "Bugün için ben de kendime çocuk emanet etmem,"

"Hepinizden önce ben evleniyorum," dedi Roger,

İkisi de dönüp ona baktılar. Adam gülümsedi. Çatı katının geniş camlarından yansıyan güneş ışığında iriyan, sarışın ve uysal görünüyordu.

"Bonnie'yle evleneceğim," dedi.

Cal kaşlarını çatarak ona baktı. "Bonnie de kim?" •

"Dün gece tanıştığı ufak tefek sarışın," dedi Tony sesinde tiksintiyle.

"Adı Bonnie," dedi Roger buz gibi bir sesle ve hem Cal, hem de Tony gerildi.

"Dalga geçmiyor," dedi Cal Tony'ye. "Neler oldu?"

"Kızıl saçlı beni istedi," dedi Tony. "Ben de yanına gittim. Roger peşimden gelip ufaklığı... Bonnie'yi tavladı. O vakitle bu vakit arası bir yerde de aklını kaybetti." Roger'a doğru bakarak başını iki yana salladı. "Bu kadını tanıyalı on iki saatten az bir zaman oldu. Kanepeni seçmen bile bir seneye sürdü ama şimdi ciddi ciddi..."

"Evet," dedi Roger. "Aradığım o."

"Belki," dedi Cal içinden, *Kahretsin ki o*. "Ama bunu henüz ona söylemedin, değil mi?"

"Hayır," dedi Roger. "Çok erken olacağını düşündüm."

"Demek *düşündün*?" dedi Cal. "Tanrım."

"Onunla evleneceğim," dedi Roger, "o yüzden hırlamayı bırakıp ona alışmaya bakın. Mükemmel bir kadın."

"Hiçbir kadın mükemmel değildir," dedi Tony. "Bu yüzden hep aramaya devam etmeliyiz. Bu gece onu görecek misin?"

"Hayır," dedi Roger. "İki haftada bir yaptıkları bir Perşembe gecesi bir şeyleri var. Buna 'Eğer Yemeği' diyorlar."

"Lar derken?" dedi Tony.

Roger başıyla onayladı. "Bonnie, Liza, Min."

"Min kim?" dedi Tony, arada bir yerde konudan koparak.

"Benim yatmayacağım gri tayyörlü," dedi Cal. Eğer Bonnie, Min'e benziyorsa Roger yanmıştı.

Roger başıyla onayladı. "The Long Shot'ta olacaklarını söyledi. Her zaman takıldıkları bir yer değilmiş ama Bonnie bana bakınacağını söyledi. Cumartesi de maça geliyor. Cumartesi gecesi belki yemeğe çıkarız."

"Çocukların beysbol maçına antrenörlük edişini seyrete-meye mi gelecek?" dedi Cal. "Seni çok sevmiş olmalı."

"Henüz değil," dedi Roger. "Ama sevecek."

"Cuma," dedi Tony onlar yokmuş gibi. "Güzel. Ben Liza'yla takılabiliyim ve Cal da tayyörlüye yanaşabilir."

"Hayır," dedi Cal.

Roger şefkatle baktı. "Ne oldu?"

Cal bilgisayarına döndü. "Kadın tutucu, kumar sevmeyen bir istatistikçi. Bütün yemeği bana saldırarak geçirdi. Sonra onu evine götürdüm, başına bir şey gelmediğinden emin olmak için elli sekiz basamak çıktım ve gözüne dirseğimi geçirdim. Hayatımın en berbat günüydü ve eminim onun hayatının da sondan beşinci sırasındadır."

"Ona vurdun mu?" dedi Tony.

"Kazayla," dedi Cal. "Özür dilemek için çiçek göndermeyi düşündüm ancak kadın bu tür şeylere de karşı. Bu kadar, çocuklar. Yolumuza devam edelim."

"Demek birini daha bırakıyorsun?" dedi Tony başını iki yana sallayarak.

Cal başını kaldırıp öfkeyle ona baktı. "Kendi derin ve uzun süreli ilişkilerinden bahsetsene sen bana."

"faklısın ama o benim," dedi Tony. "Ben yüzeysel biriyim."

"Bonnie o evin ilk katında oturuyor," dedi Roger, sanki arada başka şeyler konuşulmamış gibi, "bu yüzden ben ilk otuz iki basamağı çıktım. Sonra bana üzülüp kahve ikram etmek için içeri davet etti. Basamaklara alışabilirim."

"Bu Liza'nın da ikinci katta oturduğu anlamına mı geliyor?" dedi Tony.

"Hayır, Liza Pennington'da oturuyormuş," dedi Roger. "Her sene başka bir yere taşınırmış, her iş değiştirdiğinde. Bonnie, Liza'nın değişiklikten hoşlandığını söyledi."

Cal, Tony'ye baktı. "Sen kızı evine bırakmadın mı?"

"Tuvaletteyken beni ekti," dedi Tony. "Zor kadını oynuyor sanırım."

"Min gibi," dedi Cal tekrar bilgisayarına dönerek. "Tek fark şu ki onun oynadığını sanmıyorum."

"Bonnie'yle birlikte Liza'yı eve ben bıraktım," dedi Roger. "İyi oldu. Bonnie'yle daha çok vakit geçirmemi sağladı,"

"Tanrım, oğlum, kendine gel," dedi Tony.

"Bu konuda ciddi misin?" dedi Cal, Roger'a dönerek.

"Evet."

Cal adamın yüzündeki kararlılığı gördü. "Tebrikler," dedi Bonnie'yi araştırmaya karar verirken. "Teklif etmek için bir ay bekle. Onu korkutmak istemezsin, değil mi?"

"Ben de böyle düşünmüştüm," dedi Roger.

"İkiniz de kafayı yemişsiniz," dedi Tony.

"İşe başlamazsak hepimiz birden işsiz kalacağız," dedi Cal. "Kurs meselesiyle başlayalım."

"Bonnie, Min'in harika biri olduğunu söylüyor," dedi Roger. "Gayet hoş görünüyordu hakikaten."

"Min hoş falan değil," dedi Cal. "Min dünyaya karşı öfke dolu ve bunun hıncını yanında hangi adam varsa ondan çıkartıyor. Şimdi, kurslar..."

"David'in ortada bahis olmadığını bildiğinden emin misin?" dedi Tony.

"Kesinlikle," dedi Cal. "O kadını bir daha asla görmeyeceğim. Şimdi şu kurslar..."

O akşamüzeri saat dört buçukta Min şehrin en iyi gelinlikçisinin kemik muşamba perdeli soyunma odasına girdiğinde geç kaldığının farkındaydı ve umurunda değildi. An-

nesi büyük olasılıkla Diana ve terzinin canına okumakla öyle meşguldü ki...

"Geç kaldın," dedi Nanette Dobbs. "Randevu dörtteydi."

"Çalışıyorum." Min kalın sarı perdeyi itip onu doğuran siyah saçlı, topuzlu, öfkeli yaratığın yanından geçti, ceketini kemik döşemeli koltuğa bıraktı. "Bu da sigorta şirketinin zamanımı harcarken daha öncelikli bir yer tuttuğu anlamına geliyor. Eğer buraya zamanında gelmemi istiyorsan, randevuyu buna göre ayarla."

"Saçmalama," dedi Nanette. "Elbisen ikinci soyunma odasında. Terzi, kızlar ve Diana ile birlikte diğer odada. Bluzunu bana ver, yoksa yere koyacaksın." Buyurgan, manikürlü ellerinden birini Min'e uzattı, Min iç çekip bluzunu çıkarttı.

"Üfff Min," dedi annesi, sesinde şaşırmadığını belirten bir vurguyla. "O sutyeni de nereden buldun?"

Min başını eğip iç çamaşırına baktı. Düz beyaz ama kesinlikle saygıdeğerdi. "Hiç hatırlamıyorum. Neden?"

"Beyaz pamuklu," dedi Nanette. "Şaka yapmıyorum, Min, düz, pamuklu, dümdüz muhallebi gibi..."

"Ben muhallebi severim."

"Ama heyecan verici hiçbir yanı yok."

Min gözlerini kırpıştırdı. "İşten geliyorum. İşte hiçbir zaman heyecan olmaz."

"Ben erkeklerden bahsediyorum," dedi Nanette. "Otuz üç oldun. En güzel yılların geride kaldı ve beyaz pamuklu giyiniyorsun."

"Önemli değil." Annesi Min'in bluzunu silkeledi, markasına baktı, ipek olduğunu fark edince biraz rahatlamış göründü. "Pamuklu beyaz iç çamaşırları giyersen kendini pamuklu beyazlar gibi hissedersin ve pamuklu beyazlar gibi davra-

nırsın, pamuklu beyazlarsa erkekleri elde tutmayı bırak, elde etmeyi bile başaramaz. Dantellilerden şaşmaman gerekir."

"Senden iyi çöpçatan olurdu," dedi Min ve soyunma odasına yöneldi.

"*Minerva*," dedi annesi.

"Özür dilerim." Min durup döndü. "Ama ciddiyim anne, bu konuşma artık eskimeye başladı. Evlenmek istediğimden bile emin değilim ve sen yeterince cazip olmadığını söyleyerek iç çamaşırımı eleştiriyorsun. Neden..."

Nanette çenesini yukarı kaldırdı, çenesi daha da gerildi. "Bu David'i kaybetmene neden olur."

Min derin bir nefes aldı. "David'e gelince ..."

"Ne?" Annesi, otuz sekiz beden Dana Butchman tayyörünün içinde gerildi. "Ne olmuş David'e?"

Min neşeyle gülümsedi. "Artık birbirimizi görmüyoruz."

"Ah, Min," diye inledi Nanette, Min'in bluzunu göğsünde sıkarak. Bu pahalı, kemik-sarı dekorun içinde tam bir hayal kırıklığı sahnesiydi.

"Bana uygun değildi, anne," dedi Min.

"Doğru," dedi Nanette, "Ama hiç olmazsa düğüne kadar elinde tutamaz mıydın?"

"Belli ki tutamamışım," dedi Min. "Bu işi kısa keselim. Onun adını bir daha ağzına almaman için ne yapabilirim?"

"Dantelli giy."

"Bu peşimi bırakmana yetecek mi?"

"Bir süre için evet."

Min ona sırtıp soyunma odasının kapısına yöneldi. "Muhteşemsin," dedi.

"Sen de öyle hayatım," dedi Nanette, büyük kızını süzerken. "Seninle gurur duyuyorum, biliyorsun. Gözünün üstünde bir ton makyaj var. O nedir öyle?"

"Ay, anne, yeter artık." Min kapıyı kapattı. Eteğinin fermuarını açtı, eteği sarı halının üzerine bıraktı ve altın çerçeveli aynada kendini inceledi. "Hiç de kötü sayılmazsın," dedi kendi kendine ama ikna olmadı. "Tek yapman gereken sağlıklı kadınlardan hoşlanan bir erkek bulmak."

Altın askıdan aldığı, lavanta rengi uzun, eteğin kopçasını açtı ve şifon fırfırlarını yutmamaya dikkat ederek eteğe girip göbeğini içine çekti. Sonra lavanta rengi şifon bluzu giydi, minik düğmelerini iliklemek için göğüslerinin üzerinde kumaşı iyice gerdi, kısa, kare bluzun kenarlarından sut-yeni göründü. Kollarını silkelediğinde şifon iki katlı geniş fırfırlar halinde ellerine kadar uzandı. Bunlarla resepsiyondaki her şeyi devirebilirdi. Ayrıca bluzun etekleri de yanlarındaki fırfırlarla kalçasına indi. "Ah, evet," dedi. "Kalçalarım *daha* da genişledi. Bakmaya doyamıyorum."

Sonra mavi, lavanta rengi karışımı, lavanta kurdeleleri olan korseyi aldı. Kumaş o kadar güzeldi ki Diana bundan altı ay önce bunu ilk seçtiğinde Min bu kumaştan yatağına yorgan yapması için bir terziyle anlaşmıştı. Şimdi daracık korseye bakıp içinden, *Sanırım yorganımı giymem gerekecek, bu bana asla olmaz,* diye geçirdi. Derin bir nefes alıp korseyi giydi. Göğüsleri önce baş döndürecek kadar yükseldi, sonra neredeyse beş santim kadar aşağı inerek ortada buluştu. *Karbonhidratlar.* Calvin Morrissey ve Emilio'nun ekmeğine bir küfür savurdu. Sonra morluğun görünmemesi için ekstradan sürdüğü fondöteni hafifçe silip annesinin karşısına çıkmak üzere soyunma odasından çıktı.

Annesi yerine altın çerçeveli dev aynanın önündeki platformda, Liza'nın Sulu ve Beter diye adlandırdığı iki muhteşem nedimesinin ortasında duran Diana ile karşılaştı. Diana'nın taşınabilir CD çalannda Dixie Chicks grubu çalıyordu.

"Kaçmaya hazır görünüyorsun," dedi Min Diana'ya. "Bu hiç de hoş değil."

"Hımmm?" dedi Diana aynaya bakarken. "Hayır, bu Kaçak Gelin."

"Anladım," dedi Min, Diana'nın düğününde Julia Roberts'ın film müziklerini çalmaya karar verdiğini hatırlayarak. Neyse, en azından bir planı vardı.

"O filme bayılıyorum," dedi Susie. Sanşın, huysuz, pasaklı ve o korseli yeşil şifonun içinde nedime giysileri yarışmasının sonuncusu gibi görünüyordu.

"Bence iğrençti," dedi siyah saçlı Karen, nam-ı diğer Beter, korseli mavi şifonunun içinde bilgili ve üstün kişilik gibi etrafa bakıyordu.

Min, Beter'e doğru elini salladı. "Çekil şu tarafa da kardeşimi göreyim."

Beter çekildi ve Min ilk kez kardeşini gelinliğiyle gördü. "Vaay."

Diana kemik rengi şifon ve satenlerin içinde, gökten inmiş bir peri gibiydi. Dalgalı, siyah saçları bir sanat harikası olan dağınık topuzunun kenarlarından tel tel çıkmış, beyaz tenli oval yüzünün yanlarından aşağı dökülmüştü. Boynu, Min'in, içinden beyaz sutyeninin parladığı dar bluzla tıpatıp aynı kare dekoltenin üzerinden kuğu gibi yükseliyordu. Dekoltesinin kenarlarındaki fırırlar incecik belini süsleyen fil-dişi boncukların üzerine dökülüyor, bileklerinden çıkan fırırlar aynı şekilde korsenin altından dışarı taşıyor, içindeki düz etek görünecek şekilde ikinci bir etekmiş gibi yanlarda çoğalarak parça parça aşağı iniyor, tokalı saten ayakkabılarının topuklarına değdiği yerde kat kat dökülerek sona eriyordu. Diana platformun üzerinde aynaya bakmak için döndüğünde Min fırırların ve pililerin gittikçe çoğalarak

kalçasının altında toplandığını, Diana hareket ettiğinde onların da canhymış gibi harekete geçtiğini fark etti.

"Ne düşünüyorsun?" dedi Diana, yüzünde en ufak bir ifade olmaksızın.

Uyuşturucu almış seks manyağı bir prensese benziyorsun, diye düşündü Min ama bunun yerine, "Çok güzel görünüyorsun," dedi çünkü doğrudu.

"Muhteşem görünüyorsun," dedi Beter, Di'nin düzeltilmeye hiç de ihtiyacı olmayan eteğini düzletirken.

"Hı-hı," dedi Sulu. Min'in içinden ona acımak geldi. İnsanın en iyi arkadaşının eski erkek arkadaşıyla evlenmesine seyirci kalması kolay olmasa gerekti, hele ki yeşiller içinde berbat görünüyorsa ama Sulu o kadar karakersizdi ki ona anlayış göstermek kolay değildi.

"Gündüz yapılacak bir nikâha uygun olmazdı," dedi Diana göğüslerinin üzerindeki fiyonga dokunurken. "Gece yapılacak bir nikâha da. Ama benim nikâhım alacakaranlıkta yapılacak. Büyülü bir vakitte. Bu her şeyi değiştirir."

"Sen kendin büyülü gibi görünüyorsun zaten," dedi Min, Diana'nın sesinde bir gece önce telesekreterde duyduğu aynı gerginliği sezdiğinde. "İyi misin?"

Diana tekrar aynaya döndü. "Üzerinde bununla ölmek istemezdin, değil mi?"

"Senin gibi görüneceksem isteyebilirdim."

Beter, Min'i tepeden tırnağa süzdü, patlamak üzere olan korseyi ve beyaz sutyeni iyice inceledi. "Bu, Min'in tarzı değil."

"Öyle mi?" dedi Min. "Çünkü bütün bunlar sona erdiğinde bu korseyi iş yerine giderken giyeceğim. Kardeşimle bir dakika yalnız konuşabilir miyim, lütfen?"

Beter kaşlarını kaldırdı fakat Sulu memnuniyetle soyunma odasına kaçtı. Min kollarını kavuşturup gözlerini ona dikince Beter de pes edip dışarı çıktı.

"Neler oluyor?" diye sordu Min Diana'ya, Dixie Chicks'in şarkısı bitip Martina McBride olağanüstü neşeli sesiyle "I Love You"yu söylemeye başladığında.

"Hiçbir şey," dedi Diana, aynada kendini seyrederek. "Pasta, pastayla ilgili sorunlarımız var ama diğer her şey mükemmel."

"Sorun Greg mi?" dedi Min, *Ne kadar şirin ve zengin olursa olsun bir pısrıkla evlenmeyi istemezdim*, diye geçirdi içinden. Eğer bir gün olur da evlenirse, bu kişi kendinden üstün, becerikli, hızlı ve sonsuza dek ilginç kalan biri olacaktı...

"Greg mükemmel," dedi Diana, kalçalarını nasılsa olduğundan daha dar gösterecek şekilde fırırları kabartırken.

"Ah, güzel," dedi Min. "Pastayla ilgili sorun ne?"

"Pasta ..." Diana boğazını temizledi. "Pastanın siparişi zamanında verilmedi."

"Greg pastacıyı tanıyor sanıyordum," dedi Min.

"Tanıyor," dedi Diana. "Ama... Siparişi unuttu ve artık işi ten geçti, şimdi başka bir pastacı bulmak zorundayım."

"Üç hafta sonrasına sanat eseri gibi görünecek dev bir pastayı kim yetiştirebilir ki?"

"Greg'in suçu değil," dedi Diana. "Erkekleri bilirsin. Bu tür şeylerde onlara güvenmemek gerekir. Kontrol etmediğim için asıl suç bende."

"Erkeklerin hepsi güvenilmez değildir," dedi Min. "Dün gece canavarın biriyle tanıştım mesela, o olsa pasta işini kesinlikle hallederdi."

"Greg canavar değil," dedi Diana. "Pastayı unutan iyi bir erkeği pastayı unutmayan bir canavara tercih ederim."

"Güzel bir noktaya değindin," dedi Min. "Bak, sana pastayı bulacağım. Berbat ettiğim şeyleri telafi etmek için en azından bunu yapabilirim."

Diana fırlatılanla oynamayı bırakıp döndü. "Neyin var? Hiçbir şeyi mahvetmiş değilsin. Neler oluyor?"

"David'i kaybettim ve bu korseli şey için fazla şişmanım," dedi Min, kurdelelerin uçlarını kaldırarak.

"Şişman falan değilsin," dedi Diana ve platformdan indi. "Büyük olasılıkla yanlış beden göndermişler. Bir bakayım."

Min korseyi çözüp Diana'ya uzattı. Diana uzman elleriyle korseyi ters çevirdi.

"David'le ne oldu?" Diana etikete bakarken kaşlarını çatı.

"Onunla yatmadığım için beni bıraktı."

"Hıyar herif." Diana şaşkın şaşkın başını kaldırdı. "Biliyor musun, bu otuz sekiz beden, sana olması lazım."

"Hangi evrenin otuz sekizi?" dedi Min öfkelenerek. "Ben doğduğumda bile otuz sekiz beden değildim. Bu şeyi kim sipariş verdi?"

"Ben," dedi Nanette, Min'in arkasından. Kardeşinin düğünü için zayıflayacağını düşünmüştüm. Hâlâ diyettesin, değil mi?"

"Evet," dedi annesine dönerken kelimeyi yuvarlayarak. "Ama gerçekçi olalım. Bluzu bedenime göre sipariş ettin." Başını eğip göğsünden geçerken tetikte duran minik düğmelere baktı. "Yani hemen hemen. Neden..."

"Bir senen vardı," dedi annesi, elinde iç çamaşın bölümünden aldığı bir dolu çamaşın sıkarken. "Hedefi birkaç kilo şaşırsan korsenin seni toparlayacağını düşünmüştüm. Her şeye rağmen o kiloları vermek için bir dolu zamanın vardı."

Min derin bir nefes aldığı anda eteğinin düğmesi fırladı. "Bak anne, ben hiçbir zaman zayıf olmayacağım. Ben Norveçli'yim. İncecik bir kız istediysen gidip dişi atalarının otlaktan inekleri eve sürmediği bir adamla evlenmen gerekirdi."

"Sen yarı Norveçlisin," dedi Nanette, "ve bu bahane değil çünkü bir dolu incecik Norveç güzeli var. Sen sadece bana baş kaldırmak için yiyorsun."

"Anne, durum sadece bazen seninle ilgili," diye yapıştırdı Min düşmemesi için eteğini tutarken. "*Bazense genetik.*"

"Benimle yüksek sesle konuşma, hayatım," dedi annesi ve korseyi uzatırken Diana'ya döndü. "Sadece daha sıkı bağlamaksın."

"İyi fikir," dedi Min. "Böylece sunağın başında bayıldığında ne kadar ince ve ne kadar Norveçli olduğumu vurgulayabilirsin."

"Minerva, bu *kardeşinin düğünü*," dedi Nanette. "Biraz fedakârlık yapabilirsin."

"Tamam, tamam," dedi Diana ellerini açarak. "Min'e göre bir korse yapacak vakitleri var. Her şey yoluna girecek."

"Ah, güzel." Min üç kanatlı aynada kendine bakmak için platforma çıktı. Şatonun arkasındaki barda çalışan, prensesin artıklarını toplayan al yanaklı garsona benziyordu. "Bu kesinlikle ben değilim."

"Sana çok uygun bir renk, Min," dedi Diana yavaşça, platforma Min'in yanına çıkarken. Min geriye yaslanıp omzunu kardeşinin omzuna dayadı.

"Gelinlerin en güzeli olacaksın," dedi Diana'ya. "İnsanlar seni gördüklerinde ağızları açık kalacak."

"Sen de öyle," dedi Diana ve hafifçe Min'in omzunu çimdikledi.

Tabii, korsem patlayıp göğüslerim nikâh memuruna doğru fırladığında.

"Gözüne ne oldu?" diye sordu Diana, Min'in kulağına Nanette'in duyamayacağı kadar alçak bir sesle.

"Dün gece canavar çarptı," dedi Min, Diana dikleşip ona baktığında, "adamın dirseğinin üstüne yürüdüm. Onun suçu yok," diye devam etti.

"Sutyenin o elbiseye uymuyor," dedi Nanette arkalarından.

"Üvey annem olma ihtimalin yok, değil mi?" dedi Min annesinin aynadaki yansımaya. "Öyle olsa her şey açığa kavuşurdu."

"Al canım," dedi Nanette ve Min'e beş ayrı renkte dantelli sutyen uzattı. "İçeri gir ve bunları dene. O pamuklu şeyi bana getir. Yakacağım."

"Hangi pamuklu şeyi?"

"Düz, beyaz bir sutyen giyiyorum," dedi Min, elleri dantellerle dolu halde platformdan inerken.

Diana gözlerini kocaman açıp ciddi bir ifadeyle ona baktı. "Cehennemde yanacaksın."

¹¹ *Diana*, dedi Nanette.

"Biliyorum," dedi Min, soyunma odasına doğru giderken. "Ama iyi erkeklerin hepsi orada."

"*Minerva*," dedi Nanette "Nereye gidiyorsun?"

"Bugün Perşembe," dedi Min omzunun üzerinden. "Liza ve Bonnie ile yemeğe gideceğim. Ayrıca iç çamaşırlarımdan daha fazla bahsetmek istemiyorum." Soyunma odasına giden kapıda durdu. "Daha büyük bir korse sipariş verin, çok daha büyük anne; geldiğinde bu şeyi bir daha deneyeceğim."

"Karbonhidrat yeme," diye bağırdı annesi arkasından Min soyunma odasına girerken. "Tereyağı da."

"Biliyorum, beni gerçek ailemden çaldın," diye bağırdı Min. "Onlar tereyağı yememe izin verirdi." Sonra Nanette'in şeker de yememesini söylemesine fırsat bırakmadan kapıyı kapattı.

4

Cal işten eve vardığında tepedeki beyaz lambayı yaktı, ayakkabılarını fırlattı ve kendine bir viski koymak için beyaz kahvaltı masasının arkasındaki beyaz mutfığa girdi. Tam kadehini doldururken Elvis Costello'nun sesi dairesinin içinde çınlamaya, duvarlar "She" şarkısıyla titremeye başladı.

"Tanrım," dedi Cal ve kadehi alnına dayadı. Shanna'nın romantizmi yine başına vurmuş olmalıydı. İçkisini kafasına dikip kızın kapısına vurmaya gitti.

Shanna kapıyı açtığında dağınık saçlarının arasından görünen sevimli yüzünden yaşlar süzülüyordu. "Merhaba, Cal," deyip burnunu çekti. "İçeri gel."

Cal kendi dairesinin farklı renklerde döşenmiş versiyonuna doğru kızı takip etti. Kız Elvis'i makul bir sese indiren kadar yüzünü buruşturdu, sonra, "Anlat bakalım," dedi.

"Berbattı," dedi kız, parlak kırmızı kitaplığına yürüyüp çılgın renklerde boyanmış tanrı figürünü kenara çekerek Cal için sakladığı malt viskiyi alırken.

AŞKI

"O berbat şeyi daha yeni yaşadım," dedi Cal, kızı başından savuşturur gibi.

"Aradığımı bulduğumu sanıyordum." Shanna tanrı figürünü yerine koyup üzerini mor bir Hint şalıyla kapladığı eski, büyük kanepeye yöneldi. "Sonsuza dek sürecektir sanıyordum."

"Hep öyle sanırsın." Cal kızın yanına oturup kolunu omzuna attı. "Bu kez hangisiydi? Artık takip edemiyorum."

"Megan," dedi Shanna, yüzünü tekrar buruşturarak.

"Doğru." Cal bacağını kızın sehpa olarak kullandığı eski kütük parçasına uzattı. "Megan geri zekâlısı. Biliyor musun belki biraz eğlence için birileriyle çıkman iyi olabilir. Ya da ara ver, ben böyle yap..."

"Megan eğlenceliydi," dedi Shanna.

"Megan mizahtan anlamayan salağın tekiydi," dedi Cal. "Neden hep sana kendini suçlu hissettirecek kadınlara kapılıyorsun anlayamıyorum. Bu türler beni hep kaçırtır."

Kız ağlamaklı ağlamaklı ona baktı. "Bütün türler seni kaçırtıyor."

"Benimle ilgisi yok," dedi Cal, Elvis son kez kocaman bir "She!" inleyişiyle şarkısını bitirip tekrar başladı; Shanna şarkıyı tekrar çalıyordu. "Artık kendine yeni bir ayrılık şarkısı bulmanın zamanı geldi."

"Bu şarkıyı seviyorum," dedi Shanna.

"Bir zamanlar ben de severdim," dedi Cal. "Ama bu aylar önce, bulduğun her felaket seni bıraktığında kafamı bununla şişirmeden evveldi. Elvis Costello'yu mahvediyorsun."

"Onu kimse mahvedemez. Costello bir Tanrı," dedi Shanna.

"Elvis'ten nefret eden Megan değil miydi?" dedi Cal.

"Hayır, o Anne'di," dedi Shanna. "Gerçi Megan da bayılmıyordu."

"Bak, gördün mü," dedi Cal. "Elvis'i ilk günden çalmaya başla, beğenmezse daha bağlanmadan sepetle gitsin."

"Sen böyle mi yapıyorsun?" Shanna başını adamın koluna yasladı. "Bütün o kadınlardan sıyrık bile almadan bu şekilde mi kurtuluyorsun?"

"Konu ben değilim," dedi Cal. "Sensin. Sevmen gerektiğini düşündüğün insanlarla çıkmayı bırak da biraz eğleneceğin insanlarla vakit geçir."

"Böyle insanlar var mı?" diye sordu Shanna.

"Başlangıçta hepsi öyle," dedi Cal ama sonra Min'i hatırladı. "Dün gece birlikte yemek yediğim kadın dışında. Baştan beri sinir bozucuydu."

"Tabii, dün sen bir kızla çıktın." Shanna ona bakmak için başını çevirdi. "Seni bir herifin gardırobuna tıksalar, yine bir kadınla çıkarsın. Bunu nasıl beceriyorsun?"

Cal sırtı. "Doğal cazibemle." Gözünün önüne, bunu duyduğunda istatistikçinin gözlerini nasıl devireceğini geldi.

Shanna başını tekrar çevirdi. "Kötü olan şu ki bu doğru. Benimse doğal bir cazibem yok."

"Evet var," dedi Cal. "Sadece kullanmıyorsun."

Shanna tekrar ona döndü. "Gerçekten mi?"

"Uyuz züppelerden birini etkilemeye çalışmadığın zamanlarda muhteşemsin," dedi Cal. "Zeki, komik ve eğlençelisin."

"Öyle mi?"

"Seninle dışarı çıkıyorum, değil mi?"

"Evet ama sadece bana kibar davranıyorsun."

"Ben kibar falan değilim," dedi Cal. "Diğer bütün herifler gibi ben de bencilim. Ama benimle yatmayacağını açık-

ça ifade ettiğine göre, seninle hâlâ vakit geçirmemin nedeni eğlenceli olman olmalı, değil mi? Bu sulu Elvis gecelerini saymıyorum."

"Anladım," dedi Shanna, yüzü biraz aydınlanırken.

"Ayrıca eğlence ölçütlerim oldukça yüksektir," dedi Cal. "Bu yüzden harika olmalısın. Sadece hayatımda hiç karşılaşmadığım orospularla çıkıyorsun."

"Ah, tabii senin çıktığın kadınların hepsi çok şirin, değil mi?" Shanna ayağa kalkıp ondan uzaklaştı.

"Konu ben değilim," dedi Cal. "Sürekli duvara toslayıp yanmanın nedeni kendine güveninin olmaması ve böyle olmandan hoşlanan kadınları seçmen."

"Biliyorum." Shanna kahvaltı masasının yanında duran kırmızı bar sandalyesine oturdu. Araya gerdiği sarı perdeyi açıp süslü ve şekilli kurabiyelerine uzandı.

"O zaman sana kendini iyi hissettiren birilerini seçmelisin."

Shanna kurabiye kavanozunu açıp ortası kremalı kurabiyelerden birini çıkardı. "Biliyorum."

"Bu konuşmayı kaç kez yaptık?"

"Binlerce kez." Shanna kurabiyesinden vahşi bir ısırık aldı.

"Ama sen her seferinde Elvis'i mahvettin. Bu güzel bir şarkıydı, sen canına okudun. Eninde sonunda bedelini ödeyeceksin."

"Biliyorum," dedi Shanna kurabiyesini dişleyerek.

"İçinde biraz savaş olan bir şarkı seç," dedi Cal. "Unutulmuş bir ayrılık şaricısı vardır mutlaka."

"I Will Survive'ı hep sevmişimdir," dedi Shanna biraz neselenerek.

"Ah, Tanrım." Cal ayağa kalktı. Arkasından Elvis tekrar "She"yi söylemeye başladı. "Adamı artık özgür bırak, olur mu?"

Shanna kitaplığın önünden geçip Elvis'i kapattı. "İlk tanıştığım da, hiç de huysuz görünmüyorlar."

"Megan'la ilk çıktığın zamanı hatırlıyor musun?" dedi Cal. "Bizi girişte tanıştırmayı?" Shanna başıyla onayladı. "Kıyafetlerin için benden özür dilemişti. O an ona bir tane yapıştırebilirdim ama beni bile devirebilirmiş gibi görünüyordu."

"Standartları çok yüksekti," dedi Shanna.

"Huysuz, baskın züppenin tekiydi," dedi Cal. "İlk çıkışınızda onu defleyip zararın başında bu işi bitirecektin."

"Sen dün gece böyle mi yaptın?" dedi Shanna.

"Kesinlikle," dedi Cal.

"Şey, ben yapamam," dedi Shanna, tekrar kurabiye kavanozuna uzanırken. "Ben senin gibi değilim. Adil olmalıyım."

Cal iç çekti. "Tamam, neden bıraktı?"

Shanna'nın yüzü tekrar karardı. "Bana fazlasıyla paspas öldüğümü söyledi."

"Doğru, ayaklarını üzerine yeterince sildi," dedi Cal. Shanna gözyaşlarına boğulunca kızın yanına gidip sarıldı. "Ona öfkelen, Shanna. İyi biri değildi."

"Ama onu seviyordum!" Shanna ağzındaki kurabiyeleri adamın tişörtüne püskürte püskürte inledi.

"Hayır sevmiyordun," dedi Cal, ona daha da sıkı sarılarak. "Onu sevmek istiyordun. Aynı şey değil. Onu sadece birkaç haftadır tanıyorsun."

"Ama yine de sevebilirsin." Shanna başını kaldırıp adamın yüzüne baktı. "Başından bunu anlayabilirsin."

• "Hayır," dedi Cal. "Birine bakıp kafanda Elvis Costello'nun "She"yi söylediğini duyarak âşık olmazsın. Bu, zamanla olan bir şeydir."

"Sanki sen biliyorsun da." Shanna geri çekilip kurabiye

kavanozunu aldı. "Biriyle hiç onu sevebilecek kadar uzun süre birlikte oldun mu?"

"Bana bak," dedi Cal aşağılandığını hissederek.

"Bu bir cevap değil," dedi Shanna, kurabiyeleriyle kanepe-
pesine geri dönerken. "Bu yüzden mi onları hemen bırakı-
yorsun? Çünkü ben en azından *deniyorum*."

"Konu ben değilim," dedi Cal.

"Biliyorum, biliyorum," dedi Shanna, kavanozdan bir
kaymaklı bisküvi daha çıkartırken. "Tanrım, darmadağın ol-
dum. Kurabiye ister misin?"

"Hayır," dedi Cal. "Kendini topla ve yarın yine dene. Ofi-
sin oralara gelirsene uğra da işe gitmeden evvel sana yemek
ısmarlayayım."

"İyi olurdu," dedi Shanna. "Çok iyi birisin, Cal. Bazen
keşke kadın olsaydın diye düşünüyorum..."

"Teşekkürler," dedi Cal, şüpheyle.

"...ama sonra bağlanma korkun olduğu aklıma geliyor ve
erkek olmana seviniyorum. Yeterince sorunum var zaten."

"Doğru." Cal elini kapının koluna koydu. "Artık evime
gidebilir miyim?"

"Tabii," dedi Shanna. "Beni yarın pahalı bir yere götür."

"Seni Emilio'ya götüreceğim," dedi Cal. "Adamın iş yap-
maya ihtiyacı var ve sen de pesto seviyorsun."

Cal, Shanna'nın moralini düzeltmeye çabalarken Min sa-
lata ve ekmeğe almak için Emilio'nun Yeri'ne uğradı.

"Ah, sevgili Min," dedi adam Min peşinden mutfağa gi-
derken.

"Emilio, hayatım," dedi Min. "Şimdilik üç kişilik salata ve
ekmeğe ihtiyacım var ve üç hafta sonraki pazara da iki yüz
kişilik Tanrı'nın cezası bir düğün pastasına."

"Ah." Emilio tezgaha yaslandı. "Büyükanmem düğün pastası yapar. Tadı da ..." Gözlerini kapattı. "... Cennet gibidir. Tüy kadar hafif olur." Gözlerini açtı. "Ama bunlar güzel, eski tarz pastalardandır, üzerinde bademden kuşlar ya da buzlu krema falan olmaz."

"Peki bir pasta yapıp üzerini canlı çiçeklerle süsleyebilir mi?" dedi Min. "Gerçek inciler bulabilirim. Belki üzerini canlı ve gerçek şeylerle süslersek insanlar etkilenebilir."

"Bilmiyorum," dedi Emilio. "Ama asıl önemli olan tadı ve bunların tadı..."

"Emilio, bu çok hoş," dedi Min, Nanette'in bu pastalara vereceği tepkiyi hayal ederek. "Ancak bu kez asıl önemli olan görünüşü."

"Buna ne dersin," dedi Emilio. "Pastayı yapıp yapmayacağı sorayım. Kabul ederse üzerini dümdüz yapar ve sen de incilerle çiçekleri üzerine yerleştirirsin."

"Ben," dedi Min şüphyle. "Şey ben değil ama Bonnie bunu yapabilir. Çok zevklidir. Anlaştık. Ara büyükanmeni."

Emilio telefonu aldı. "Cal'ı bu düğüne götüreceksin?"

"Cal'ı bir daha görmeyeceğim," dedi Min.

"Tanrım, siz aptalsınız," dedi Emilio numarayı çevirirken. Bir dakika sonra yüzü aydınlandı. "Nonna?" dedi ve İtalyanca konuşmaya başladı. Min'in arada yakalayabildiği tek sözcük 'Cal' oldu ki bu endişe vericiydi ama Emilio telefonu kapattığında gülümsüyordu.

"Her şey ayarlandı," dedi. "Ona Cal'ın kız arkadaşı olduğunu söyledim. Cal'a bayılır."

"Bütün kadınlar gibi." Min Emilio'yu yanağından öptü. "Kahramanımsın."

"Bu da yiyeceklerin," dedi Emilio ve üç kişilik salata ile ekmeği paketledi. Sonra Min eve gidip Bonnie'nin birinci kattaki dairesine çıkan otuz iki basamağı tırmandı.

"Evet," dedi Liza, Bonnie'nin kapısını açtığında. "Dün akşam olanları açıklamak ister misin?"

"Önce içeri girebilir miyim?" dedi Min ve Liza'nın yanından geçip Bonnie'nin aydınlık, sıcak evine girdi. Bonnie tahta masasının üzerine Royal Doulton Tennyson porselenleriyle içi güllerle dolu cam bir vazo yerleştirmişti. Öyle hoş görünüyordu ki Min içinden, *Evet, benim evim asla böyle güzel olmayacak ama daha güzel bir sofrayı hazırlayabilirim,* dedi. *Hatta yemek bile pişirebilirim. Hatta bodrumdan büyükannemin mutfak eşyalarını çıkartabilirim. Mutfağında büyükannesininkiler gibi eşyalar olması güzel olurdu. Hatta pasta bile pişirebilirdi.*

Kendisinin yemeyeceği pastalar.

Min iç geçirip Emilio'nun yemek kutularını masanın üzerine koydu.

"Bunlar ne?" dedi Bonnie kutuları işaret ederek.

"Hayatınız boyunca yiyebileceğiniz en iyi salata ve ondan daha da lezzetli bir ekmek," dedi Min. Bonnie servis tabağı getirmek için içeri gitti.

"Ekmek mi?" dedi Liza Min'e. "Ekmek mi yiyeceksin?"

"Hayır," dedi Min. Dün gece yedim ve bugün bedelini ödedim zaten. Siz yiyeceksiniz, ben size bakıp doyacağım."

Liza yüzünü buruşturarak Bonnie'nin yüksek yemek sandalyelerinden birini çekti. "Tıpkı tatlılarda yaptığın gibi. İstatistikçi sen..."

"Sen ne getirdin?" dedi Min, alacağı cevaptan korkarak.

"Frambuazlı dondurma," dedi Liza otururken.

"Cehennemde çürü emi," dedi Min kendine bir sandalye çekerken. "Neden bir kez olsun meyve getirmezsin ki?"

"Çünkü meyve tatlı değildir," dedi Liza. "Şimdi bize neden dün gece bardan Calvin Morrissey ile çıktığını anlat."

Min ekmek sepetini Liza'ya doğru itti. "David onunla, beni bir ay içinde yatağa atamayacağına dair on dolarına bahse girdi." Kızların oldukları yerde donup kalmalarını seyretti. Bonnie bir elinde bir tabak tavuk, diğer elinde sebzelerle, Liza da ekmek paketini açmak üzereyken tutulmuştu.

"Dalga geçiyorsun," dedi Liza, yüzü öfkeyle tehlikeli bir hal alırken.

"Adamın beni çıkarmasına razı oldum çünkü düğüne götürecek birini bulmak gibi bir planım vardı. Sonra o muhtesem cazibeyle üç hafta geçiremeyeceğimi anladım ve yemek yiyip ayrıldım."

Bonnie'nin yüzü buruştu. "Ah, hayatım, bu çok feci."

"Hayır değil," dedi Min. "Calvin Morrissey'i unutamam ve yemeğimizi yiyelim. Diana'dan bahsetmek istiyorum. Mutlu değil."

"Sulu ve Beter." Liza ona öyle bir bakış fırlattı ki Min daha sonra Calvin Morrissey'den daha detaylı bahsetmek zorunda kalacağını anladı. "Onlar herkesin moralini bozabilir."

Min gözlerini kapattı. "Onlardan böyle bahsetme. Bu akşamüzeri provada Susie'ye neredeyse Sulu diyecektim. Prova boyunca her an ağlayacakmış gibiydi."

"Bu çok anlaşılır," dedi Bonnie, sesinde şefkatle. Servis tabağını masanın ortasına koyup oturdu.

Liza ekmeği bir kâseye boşalttı. "Belki de Di, Sulu'dan nedimesi olmasını istemese iyi olurdu. Bu kabalık bile sayılabilir."

"İstememesi daha beter olurdu," dedi Bonnie. "Diana'nın canını sıkan bu mu, Min?"

"Bence Greg," dedi Min, salatasını yemeye başlayarak, "ama bunu itiraf etmiyor. Düğün pastasını sipariş etmeyi unutmuş."

"Vay," dedi Liza. "Adam kendi düğününe karşı koyuyor. Ama kabul etmeliyiz ki onu bu yola sokan annenle Diana'ydı."

"Adam kendi kendine teklif etti," dedi Bonnie.

"Bence daha uzun bir nişanlılık dönemi istiyordu," dedi Min. "Ama tarihi kararlaştırdıklarında itiraz etmedi. Konuşma özüllü değil. 'Hayır' da diyebilirdi."

"Nanette ve Diana'ya mı?" dedi Liza salatasına başlarken. "Zor. Greg cesaretini toplayana kadar Beter ondan önce davranıp kibar bir davranışta bulunacaktır. Şimdi Calvin Morrissey'i ve şu lanet bahsi anlat. Her şeyi öğrenmek istiyorum."

Yarım saat sonra salata bitmiş, kalan tavuk dolaba kaldırılmıştı ve Min gecenin özetinin sonlarına geldiğinde Bonnie frambuazlı dondurmayı açıyordu.

"En azından seni eve bırakmış," dedi Bonnie. "Bu hoş bir davranış." Ama sesi şüphe doluydu.

"Evet. Ve sonra kafama vurup, 'Yaşamında mutluluklar dilerim,' dedi ve gitti," dedi Min. "Adamdan hoşlanmadım, siz de hoşlanmadınız, o da benden hoşlanmadı. Bence mü-kemmel bir skor."

"Bence bütün bu hoşça kal ayakları hikâye," dedi Liza ağzında pastayla. "Bence seni savunmasız yakalamaya çalışıyor ve geri gelecek. Dikkatli olmazsan seni baştan çıkarıp yatağa atacak ve kalbini kıracak."

Min, Liza'nın öfkesine kaşlarını çattı. "Oradan ne kadar saf görünüyorum? Bahisten haberim var. Her neyse, bir planım var."

"Ah, güzel," dedi Liza. "Yeterince planın yoktu çünkü."

Min onu duymazdan geldi. "Dün gece Elvis'in 'Love Me Tender'ını dinliyordum ve birden aklıma tekrar hayata gel-

seydi yirmi yedi yaşında olacağı geldi. Ve ben genç erkek-
lere karşı değilim. İstatistiklere bakacak olursak en iyi evli-
likler kadınların erkeklerden sekiz yaş büyük olduğu evli-
likler. Bu yüzden Elvis'in beni bulmasını beklemeye karar
verdim."

"Ama sen ondan altı yaş büyük olursun," dedi Bonnie.

"Evet ama sonuçta Elvis. Çabayı hak ediyor," dedi Min.

"Neden Elvis'i istiyorsun?" dedi Liza.

"Çünkü şarkı söylediğinde hep doğrulan söylüyor. Elvis
hayatımda güvenebileceğim tek erkek."

"Tamam, şunu açıklığa kavuşturalım," dedi Liza, yarım
pastasıyla Min'i göstererek. "Bonnie hayatının tamamlanma-
sı için bir peri masalı karakterini bekliyor ve sen de kızarmış
muzlu sandviç yiyen bir herifin yeniden doğmasını bek-
liyorsun."

"Evet," dedi Min. Liza başını iki yana salladı.

"Ben prensimi bulmuş olabilirim," dedi Bonnie. "Roger
oldukça iyi."

"Roger mı?" dedi Min, Liza'nın dondurmasını yiyişini sey-
retmemeye çabalayarak.

"Dün gece canavarın arkadaşlarını tavladık," dedi Liza
dondurmasını yerken. "Bonnie dimdik yürüyeni seçti."

"Roger tatlı bir adam," dedi Bonnie. "Cumartesi geceki
randevumu iptal edip onunla çıkmayı düşünüyorum. Önce
cuma gecesinin nasıl geçtiğine bir bakacağım."

"Sana dışarı çıkmayı mı teklif etti?" dedi Min, Cal konu-
sunun kapanmasına sevinerek. "Hepsini anlat."

"Bundan sonra yaşamının her gecesini birlikte geçirme-
yi teklif etti," dedi Liza. "Adamın gözleri Bonnie'den başka
bir şey görmez oldu."

"Güzel." Min şeker eksikliğini gidermek için salata kâsinden bir yaprak salata aldı. "Sence gelecek vaat ediyor mu, Bon?"

"Belki." Bonnie her zaman yaptığı gibi kaşlarını çattı. "Sanırım birkaç hafta onunla buluşmaya devam edersem ve işler yolunda giderse onu anneme götürüp incelemesine izin vereceğim."

Min kaşlarını kaldırdı. "Sence adam iki hafta sonra üç eyalet öteye gitmeye razı olacak mı?"

"Adam ona kürdan getirmek için Afrika'daki dağları aşabilir," dedi Liza. "Durumu o kadar vahim."

"Hayır, değil." Bonnie dondurmasının üzerinden kaşlarını çattı. "Bu çok hoş. Ayrıca Cal'ın muhteşem biri olduğunu düşünüyor ki bu biraz kafa karıştırıcı."

"Demek Bonnie iyi birine denk geldi," dedi Min Liza'ya, Cal'a yapılan göndermeyi duymazdan gelerek. "Sen kimi kaptın?"

"Köylü aptalı," dedi Liza. "Ama o da esas oğlanın Cal olduğunu düşünüyor. Üç Silahşörler gibiler, tek farkı komik değiller."

"Üç Silahşörler de komik değildi," dedi Bonnie.

"Çok doğru," dedi Min. "Aptalı tekrar görecektir misin?"

"Evet." Liza dondurmasının son parçasını yaladı. "Sanırım senin-canavar geri gelecek ve benim aptal ona soru sorduğumda güzel güzel ötüyor. Ayrıca, senin canavarın yan dairesinde oturan bir garson kız var ki onunla da ilişkimi geliştirmem gerekiyor."

"Benim için som falan sorma," dedi Min. "Calvin Morrissey geleceğimin bir parçası olmayacak."

"Yarın gece olacak," dedi Bonnie. "Roger ve Tony ile yarın gece The Long Shot'ta olacak."

Min başını iki yana salladı. "O zaman ben evde oturacağım."

"Hayır," dedi Bonnie, hayal kırıklığıyla. "Oraya gitmek zorunda değiliz. Senin de geleceğin başka bir yere gidebiliriz."

"Ve sen de Roger'ı özlersin," dedi Min durumu tekrar gözden geçirerek. "Hayır. Ben bile Gerçek Aşk karalayacak kadar bencil değilim. Geleceğim. Şu Roger'ı bir de ben yakından göreyim."

"Cal'ın bu bahse girdiğinden emin misin?" dedi Bonnie.

"Tam oradaydım," dedi Min. "Duydum. Kendi kulaklarımla. 'Çocuk oyuncağı,' dedi." Bu söz Min'e hepsinden çok koymuştu.

"Çünkü Roger onun dünyasını umursuyor," dedi Bonnie. "Bana onunla ilgili, üçüyle ilgili her şeyi anlattı. Aslında üzücü. Üçüncü sınıftayken yaz okulunda tanışmışlar. Kendisinin yavaş düşündüğünü, Tony'nin okulu umursamadığını ve Cal'ın da disleksik olduğu söyledi. Bu yüzden herkes onların aptal olduğunu düşünüyormuş."

"Cal disleksik mi?" dedi Min şaşkın şaşkın.

"Tony gerçekten aptal," dedi Liza aynı anda.

"Hayır," dedi Bonnie, 'Ağır olun' diye bağırarak bir sabırla. "Tony aptal değil. Gerekli gördüğü yerde oldukça akıllı. Roger da aptal değil, kendince bir düzeni vardır, onu aceleyle getiremezsin. Julian amcam gibi."

"Aman Tanrım," dedi Liza tavana bakarak. "Aileden biri gibi. Roger'ın bu hafta Bonnie'nin Eğer'i olacağına her şey üzerine bahse girerim."

"Ben bahis sevmem," dedi Min. "Bonnie? Bu hafta için Eğer'in ne?"

Bonnie çenesini yukarı kaldırdı. "Eğer Roger düşündüğüm kadar şeker biriyse onunla evleneceğim."

"Yüce Rabbim," dedi Liza.

"Kızı rahat bırak," dedi Min Liza'ya. "Eğer isterse her şeyi elde edebilir. Seninki ne?"

Liza dikleşti. "Eğer işim daha eğlenceli olmazsa, haftaya işten ayrılıyorum."

"Takvim getir," dedi Min Bonnie'ye.

"Gerek yok," dedi Bonnie. "En son işten ayrıldığında Ağustostu çünkü o sıcakta kimsenin çalışmaması gerektiğini söylemişti."

"On ay," dedi Min. "Bu hiç iyi değil. Dikkat aralığı gittikçe kısalıyor."

"Bu sadece bir Eğer," dedi Liza Min'e. "Seçeneklerimi sürekli gözden geçiriyorum. Eğlenceli bir yer bulabilirsem garsonluğa geri dönebilirim. Senin Eğer'in ne?"

Min, Calvin Morrissey'i düşündü ve başı zonklamaya başladı. "Eğer Elvis'in yeniden doğmuşunu bulabilirsem, tekrar bir erkek arkadaşım olacak. O zamana kadar karşı cinsle olan ilişkilerime ara veriyorum. Acı vermekten başka bir işe yaramıyor."

"Bu odadaki akli başında tek kadın benim," dedi Liza.

"Akli başında olmayı biraz fazla abartmışlar," dedi Min ve aspirin almak için evine çıktı.

Ertesi gece Cal yine The Long Shot'taydı. Kendine kaçabilecek geniş bir yer garantilemek için girişteki platformdan olabildiğince uzakta duruyordu. Roger üç metre ötesinde sanki evrenin merkezi oymuş gibi Bonnie'ye bakıyordu. Bonnie, Roger'a tanımadığı iyi bir adammış gibi bakıyordu. Cal başını iki yana salladı. Roger'ın flört edişini seyretmek yeni yürümeye başlayan bir çocuğun karşıdan karşıya geçişini seyretmek gibiydi.

Tony, Cal'ın yanına oturup viskisini kafasına dikti. "Ben-
ce denemelisin," dedi, başıyla barı işaret ederek.

"Neyi?" Cal Bonnie'nin arkasına baktığında' zayıf, uzun
boylu bir kızıl kafa gördü. Tony'nin Liza'sı. Sonra gözlerini
hafifçe kaydırdı ve hemen arkasındaki, kırmızı bol bir kazak
giymiş Min'i gördü. Kazağın arkasında kapüşona benzer bir
şey vardı. Roger bunun içine bir şeyler tıktı ve kızın gülüm-
semesini sağlayan bir şey söyledi. "Çok güzel." Şimdi Min'in
bir gece daha ona saldırmasına katlanmak zorundaydı.

"Bakıp da harekete geçmemek hiç senin tarzın değil,"
dedi Tony. "Performansın düşmüş."

"Roger'la Bonnie'yi seyreliyordum," dedi Cal.

"Ah." Tony Roger'a bakıp omuz silkti. "Evet, onu kaybet-
tik. Hepimiz nasılsa bir vakit öleceğiz."

"Evet, o yüzden beni kollamasını istediğim adam sen-
sin," dedi Cal.

"Ne yapacaksın?" Tony onun arkasına bakıp dikleşti.
"Neler oluyor? Ne yaptıklarını sanıyorlar?"

Cal arkasına dönüp dört askerin barın diğer tarafındaki
poker masasında olduğunu gördü. "Burası için söylememiş-
tim," dedi, keyiflenerek. Belli ki Min de en az onun kadar
kötü vakit geçiriyordu. Ama bu kendi suçuydu çünkü hiç-
bir şeyden memnun olmuyordu. Tanrı biliyordu ki çabala-
mıştı. Sonunda dirseğini gözüne geçirmek dışında.

Kız Liza'nın yanına oturdu. Cal onun arkasına yaslanıp
siyah pantolonun içindeki bacaklarını genişini seyretti. Ba-
cakları hiç de fena sayılmazdı, sağlam, dolgun baldırları
güçlüydü, tıpkı Min'in kendisi gibi.

"Beş dakika sonra buraya gelecek," dedi Tony.

"Gelmeyeceğine on dolar koyarım," dedi Cal, malt viski-
sine geri dönerken.

"Kabul," dedi Tony. "Kız beni istiyor."

"Seni mi?" dedi Cal irkilerek. "Ah, Liza'dan bahsediyorsun." Min'le birlikte gülen ve Tony'nin varlığından haberdar olduğuna dair en ufak bir ipucu bile vermeyen kızıl kafaya baktı. "Hayır, o da gelmeyecek."

"Ah, sen tombuldan bahsediyordun," dedi Tony.

"Ona öyle hitap etme," dedi Cal. "Adı Min. Öfkesini saymazsak iyi bir kadın." Kızın yana eğilip Bonnie'ye bir şey söylemesini seyretti. "Tombul değil. Sadece yuvarlak bir vücudu var. Her yeriyle."

"Yatakta iyi gider," dedi Tony adil olmaya çalışarak. "Demek beceremedin ha?"

"Hayır," dedi Cal, onlara tekrar arkasını dönerken. "Onu yemeğe davet ettim ve geldi. Sonra evine kadar yürüdüm ve hoşça kal dedim. Becerememekle ilgisi yok."

"Sonunda tavlayamadığın bir kadın çıktı," dedi Tony, sesinde tatminle. "Bu biraz üzücü tabii ki çünkü artık bir dönemin sona erdiğini fark ediyorsun..."

"Denemedim ki," dedi Cal.

"...Ama senin de hepimiz gibi pantolona bacaklarını teker teker soktuğunu bilmek güzel doğrusu."

"Bunu hiç anlamamışımdır," dedi Cal. "Zaten başka nasıl giyebilirsin ki?"

Tony ona eğildi. "Min'i yarın gece seninle çıkması için ikna edemeyeceğine on dolarına bahse girerim."

"Yarın gece onunla çıkmak istemiyorum," dedi Cal.

"Sinemaya götür," dedi Tony. "Onunla konuşmak zorunda kalmazsın."

"Tony ..."

"On dolar, sıcak para. Bunu becerebileceğini sanmıyorum."

Cal omzunun üzerinden Min'e baktı. Bütün o gülüşmeler dışında çarşamba gecesı olduğundan daha rahat görünmüyordu. Ve onu görmezden geliyordu. Tony'ye dönüp başını iki yana salladı. "Çıkmayacak. Bahis falan yok."

"Bu inanılmaz/" dedi Tony. "Cesaret edemiyorsun."

"Tony, kız şu ara erkeklerden nefret ediyor. Birinden daha yeni ayrılmış."

"İşte ne güzel. Boşta demektir," dedi Tony. "Bu sana üstünlük sağlar. Onu yatağa atabilirsin."

"Ama atmak istemiyorum," dedi Cal. "Sececeğı bir sonraki erkeğı büyük olasılıkla onu bırakan erkekle eşit duruma gelmek için öylesine seçecek. Bak, güven bana, bu kadının yanındayken gözlerin fıldır fıldır olmalı."

"Öff," dedi Tony. "Tamam, daha kolay bir bahis. Öğle yemeğı. Onu öğle yemeğine çıkartmayacağına on dolar."

Cal tekrar Min' e doğru baktı. Onu öğle yemeğine götürebilir miydi? Kız şimdi sandalyesinde oturmuş sanki onu tartarmış gibi Roger'a gülümsüyordu. Koruyucu arkadaş. Roger konusunda rahat olabilirdi. Eğer Bonnie onu elde ederse, şanslı kadın demekti.

Tabii Min bunu bilmiyordu.

"Var mısın?" dedi Tony.

Tamam o zaman, yanına gidip sorarsa...

"Şimdi Cynthia içeri girdi," dedi Tony.

"*Kahretsin.*" Cal doğruldu ama kapiya doğru bakmadı.

"O bu bardan nefret eder. Neden..."

"Sana doğru geliyor," dedi Tony. "Gerçekten evlenmek istiyor olmalı. Ve bu tarafa döndü."

"Güzel." Cal ayağa kalktı. "Yürü."

"Nereye?" dedi, hâlâ otururken.

"Şuraya. Böylece sen kızıl kafanı taciz edebilirsin, ben de öğle yemeği işini ayarlayayım, böylece Cyn'den kaçabilirim. İddiaya varım."

"On doları kaybettin bile eski dostum," dedi Tony kıkırdayarak. "Sen içeri girdiğinde Min'in yüzünün ne hal aldığı-nı gördüm. Hiç mutlu görünmüyordu." Ayağa kalktı. "Bunu yaptığa inanamıyorum. Demek kıza vurdun, öyle mi? Seni geri zekâlı. Seninle bir daha neden bir yere gitsin ki?"

"Önce on doları göreyim," dedi Cal avucunu açarken.

"Önce randevuyu ayarla," dedi Tony. "İmkânsız randevuyu."

"Hayır, bu beş dakika içinde yanına gelmeyen kızıl kafa içindi," dedi Cal. Tony iç çekip cüzdanını çıkardı.

Min, Cal'ı görmezden gelerek Roger'ı inceliyordu ki Liza sandalyeyi çekip yanına oturdu.

"Evet," dedi Liza, bir diyet kola ve romu kendine doğru çekerek. "Diana'dan ne haber?"

"Bugün aradım," dedi Min, içkisini alırken. "Ona şu Sulu'yla," gözlerini kapadı, "*Susi&yle* her şeyin yolunda gidip gitmediğini sordum. Susie hoş bir adamla berabermiş ve düğünle ilgili bir derdi yokmuş. Ve Beter... Yani *Karen*, Susie'yle konuştuktan sonra Diana'ya Susie'nin gayet iyi olduğunu söylemiş."

"Hayal görmeye yatkın mıdır?" dedi Liza, Min'in soluna doğru bir sandalye çekerken.

"Kim? Beter mi? Sulu mu? Yoksa Diana mı?"

"hepsi," dedi Liza.

"Tahminimce Sulu oldukça cesur davranıyor, Beter kabadayılık taşıyor, Diana'ysa her şeyi reddediyor," dedi Min,

solunda kim olduğunu görmek için dönerken. "Ah," dedi Cal'ın önünde iki kadehle birlikte oturduğunu görünce. Adam iki gece önce olduğu kadar yakışıklıydı ve Min'in DNA'ları tekrar harekete geçti.

"Merhaba küçük kız," dedi adam ve kazağının başlığını mıncıkladı.

Liza burnundan gülüp diğer tarafında oturan Bonnie'yle konuşmak için döndü.

"Ah, güzel," dedi, Min. "Bu gece beni kırmızı başlıklı kıza dönüştürmek isteyen ilk kişi sensin. Bu kazağı bir daha asla giymeyeceğim."

"Düşmanlık," dedi Cal. "Her şey tekrar baştan başlıyor. Başın nasıl?"

"Arada bir acıyor," dedi Min. "Tabii bir de arada sesler duyuyorum."

"Güzel. Ve artık yanında konuşabileceğin biri var. Beter, Sulu ve Diana kim? Bu berbat isimleri nereden edindiler?"

"Tanımak istemeyeceğin insanlar." Min içkisini aldı. "Ne-yin peşindesin?"

"Bir tahmin edeyim," dedi Cal, küçümseme dolu bir sesle. "Rom ve diyet kola. Diyet yapanların kahvaltısı."

"Gidecek başka yerin yok mu?"

"Hayır, küçük havhav. Sana edebinle içki içkiyi öğretmem için kader beni buraya gönderdi." Min'in romunu alıp önündeki kadehlerden birini ona kaydırды. "Glenlivet. Ya-vaş iç."

Min ona bakıp kaşlarını çattı. "Beni bununla mı ayartacaksın?"

"Hayır," dedi Cal. "Cazibemi sana harcamayacağım. Büyümene yardım ediyorum. Gerçek kadınlar içkilerini diyet sodayla berbat etmez."

"Saf baskı," dedi Min. "Asla bitmiyor."

"Dene," dedi Cal. "Bir yudum. Hiç sevmezsen şu su gibi şeyini geri veririm."

Min omuz silkti. "Tamam." Kadehi aldı, içti, sonra viski boğazını yakınca öksürmeye başladı.

"Yudum demiştin, Dobbs," dedi Cal sırtına vururken. "Kafana dikmeni değil, yavaş yavaş tadına varman lazım."

"Teşekkür ederim," dedi Min tekrar nefes almaya başladığında. "Artık gidebilirsin."

"Hayır gidemem." Min'e yanaştı ve Min kazağının içinde terlemeye başladı. "Sana bir teklifim var."

Min tekrar viskiyi alıp bir yudum aldı. Yudum yudum içince tadı güzeldi.

Cal neredeyse kulağına fısıldayacak gibi yaklaştı. "Bonnie hakkında bilgi istiyorum."

Cal'ın nefesinin sıcaklığını boynuna hissedebiliyordu. Min ona bakıp gözlerini kırıştırdı. "Bonnie mi? Sanırım Roger ona abayı yaktı."

"Biliyorum. Bu yüzden bilgi istiyorum. Roger ..." Cal masanın karşısına baktı. "... Kadınlara pek alışkın değildir. Arkadaşın hakkında bir şeyler öğrenmek istiyorum."

"İyi," dedi Min, Bonnie için mükemmel bir rapor vermeye hazırlanarak.

"Burada olmaz," dedi Cal, yakınlığını bozmadan. "Bence fark edecekler. Seninle yarın öğle yemeğinde buluşalım. Cherry Hill Park'ı biliyor musun?"

"Duydum," dedi Min. "Banka hesabım oraya takılmaya yetmez."

"Kuzeyde bir piknik alanı var," dedi Cal. "Yarın öğlen seninle oradaki ilk masada buluşacağım."

"Neden bir şifre olması gerektiğini düşünüyorsun?" dedi Min, sonunda kendini uzaklaştırarak. "Ben 'iddialı' diyeyim, sen 'züppe' dersin."

"Roger hakkında bilgi edinmek istiyor musun, istemiyor musun?"

Min arkasına dönüp Bonnie'ye baktı. İnsan onu tanımasa çoktan bağlanmış sanırdı ama Min onu tanıyordu. Bonnie pırl pırl parlıyordu. "Evet, istiyorum."

"Güzel," dedi Cal. "Ayakkabılarına bakayım."

"Ne?" dedi Min ve Cal masanın altına baktı. Min ayağını masanın altından çıkardı. Adam opun önü açık, yüksek topuklu, açık teniyle oldukça hoş duran ve ayağının üzerine bağlanan siyah deri bağcıklı ayakkabılarına ve parlak kırmızı ojelere baktı. "Liza bunlara 'Köle parmaklar' diyor," dedi çaresizlik içinde.

"Öyle mi?" dedi Cal hiç kımıldamadan uzun bir süre kadının parmaklarına bakarken. "Tamam, bu parmaklar bu gece için bana yeter. Yarın öğlen görüşürüz." Sandalyesini geri itip viskisini ve Min'in diyet kolasıyla romunu alarak uzaklaştı.

"Affedersin, son kısımlarını duyamadım," dedi Liza ona eğilerek. "Sana ne sordu?"

"Yarın öğle yemeğine gidiyorum," dedi Min, bu konuda ne hissettiğinden pek emin olamayarak. Eğer bir daha kulağına fısıldarsa adama bir şaplak atmak zorunda kalacaktı, tek bildiği buydu.

"Nereye?"

"Cherry Hill Park'a."

"Aman Tanrım," dedi Liza. "Zengin ve ünlülerin beysbol yeri. Kaçta?"

"Öğlen."

Liza başıyla onayladı. Sonra sesini yükseltip bağırdı, "Tony."

Min adamı bulmak için etrafına bakındı ve Tony'yi rulet barda Cal'a on dolar verirken yakaladı. "İnanamıyorum," dedi öfkeyle doğrulurken. Orosu çocuğu onu yemeğe çıkarmak için bahse girmiş ve Min bunu yemişti.

Tony başını kaldırdığı sırada Liza parmağıyla onu yanına çağırırdı. Adam gelip, "Biliyorsun, ben bunu yapabileceğin bir erkek değilim," dedi.

"Senle yarın Cherry Hill Park'ta öğle yemeği yiyoruz," dedi Liza.

"Tamam," dedi Tony. "Fakat sadece zaten sabah orada beysbol antrenmanı yaptırmam gerektiği için."

"Güzel," dedi Liza. "Artık gidebilirsin."

Tony başını iki yana sallayıp bara Cal'ın yanına döndü.

"İyi, hiç olmazsa emirlere uyuyor," dedi Min.

"Öğle yemeğinde herhangi bir şeye evet deme sakın," dedi Liza.

"Öğleyemeğinden bahsediyoruz," dedi Min. "Parlak gün ışığından. İnsanların olduğu bir parktan."

"Onu bir daha görmeyeceğini söylemiştin ama şimdi öğle yemeğine gidiyorsun."

"Bunun için iyi bir nedenim vardı," dedi Min, bara doğru öfkeli bir bakış fırlatırken. Cal hâlâ oradaydı ama şimdi yanında çarşamba günkü esmer güzeli duruyor, mavi dekolte bluzuyla adama gittikçe daha fazla sokuluyordu. Bu ona uyardı işte. Canavar. "Bana bir şey olmaz, inan bana, ne mal olduğunu biliyorum." Bara, Cal'ın dekolteliden yavaş yavaş uzaklaştığı yere doğru baktı. Elde edilmez adamı oynuyor, hıyar.

"Evet, peki, arkamı aynen eskisi gibi kollamaya devam edeceğim," dedi Liza. "Ve eğer bir yamuk yaparsa Calvin bedeninin bir parçasını kaybedecek."

"Tanrım, onu hiç sevmiyorsun, değil mi?" dedi Min.

"Sanırım Tony'yle senin yemek için bahse girmişti," dedi Liza.

"Bence de," dedi Min.

"Bakalım yarın ona feci bir şey yapmayı becerebilecek misin," dedi Liza.

"Çoktan planlamaya başladım bile."

Cal bir başka cumartesi sabahı sekiz yaşındaki on dört çocuğu, bütün itirazlarına rağmen beysbol oynamaya zorlayarak geçirdikten sonra pek de Min'le uğraşacak havada değildi ancak yine de arabasından soğutucuyu aldı ve ana yemek için satılan sosisli sandviç standına gitti, ardından Min'e tarif ettiği piknik masasında onunla buluşmak üzere yürümeye başladı. Min henüz yoktu, bu yüzden dev tik masanın üzerine eski bir battaniye attı; Cherry Hill hayatı kolaylaştıran şeyler konusunda cimrilik etmezdi. Cal sepeti battaniyenin üzerine koydu, sonra ekilmiş olmasına sevinierek masanın üzerine oturdu. Güzel bir gündü, parksa gölgelerini onlara sunan ağaçlarla doluydu, çocuklar gitmişti ve onu iğneleyen kimse yoktu.

Sonra ağaçların arasından Min parka girip molozlu ve kıvrımlı patikayı takip etmeye başladı. Yine kırmızı kazağını giymişti ama bu kez altında kırmızı siyah, rüzgârda etekleri uçuşan bir etek vardı. Saçları yine tepede topuz yapılmıştı ama büyük, rahat adımlarla ona doğru yürüyor, güneş ışıkları saçlarının arasındaki sarı telleri parlatıyordu. Yaklaş-

tığında Cal'a gülümsedi ve aniden Cal ekilmediğine memnun oldu. Masanın üzerine çıkması için elini uzattığında Min önce tereddüt etti, sonra Cal'ın elini tuttu. Kadın masanın üzerine, onun yanına çıkarken parmaklarında hoş bir sıcaklık vardı.

"Merhaba," dedi Min ve adam ona sırtıttı.

"Merhaba," dedi Cal. "Geldiğin için teşekkürler."

"Beni davet ettiğin için teşekkürler." Min çantasını altlarındaki sıraya koydu. "Bana on dolar ver."

Cal gözlerini kırpıstırdı. "Ne?"

Min ona güneş gibi gülümsedi. "Öğle yemeğini rezil edecektim ama hava öyle güzel ki keyfini çıkarmaya karar verdim. Tony'yle beni yemeğe çıkartacağına on dolarına bahse girmiştin."

"Hayır girmemiştin," dedi Cal.

Min'in gülümsemesi yok oldu.

"Tony benimle, seni yemeğe çıkartamayacağıma dair bahse girmişti."

Min gözlerini devirdi. "Her ne haltsa. Şimdi bana on dolar ver yoksa gidiyorum. O zaman Tony'ye hem aldığın on doları geri vermek, hem de kaybettiğin için bir oh dolar daha vermek zorunda kalacaksın."

"Sanırım sen 'Evet,' dediğinde kazanmıştım," dedi Cal, aniden Min'le çok daha fazla ilgilenerek.

"Bunu Tony'ye anlatmayı denersin."

"Tamam," dedi Cal. "Bölüşmeye ne dersin?"

Min avucunu açıp parmaklarını oynattı. "On dolar, Cazibeli Erkek."

Cal iç çekip sırtıtmaya çalışarak cüzdanını buldu. Min on doları aldı, çantasına uzandı, parayı içine tıktı, sonra bir yirmilik bulup ona uzattı.

"Bu nedir?" diye sordu Cal.

"Bu, çarşamba akşamı taksi için verdiğin para," dedi Min. "Sana geri vermeyi unuttum."

"O zaman şimdi on dolar kâra geçmiş oluyorum," dedi Cal.

"Hayır, şimdi kafa kafaya gelmiş oluyorsun. Yirmilik senindi. Bana sarkmadığına göre bunu almaya hakkım yok."

Cal başını kaldırıp güneşe baktı. "Gün uzun."

"Piknik masasında bana yanaşacağını sanmıyorum," dedi Min. "Aslında bana yanaşacağını hiç sanmıyorum, o yüzden bunları boş ver de bana Roger'ı anlat."

"Seni gördüğüme ben de sevindim," dedi Cal ve Min'in gülümsemesi büyüdü.

"Affedersin. Yüzeysel şeylerden bahsetme tutkunu unuttum. Son görüştüğümüzden beri sekiz saatini uyuyarak geçirdiğin on dört saatin nasıldı?"

"İyi. Seninki?"

"Harika. Roger ve Bonnie konusuna geçmeden önce bu saçmalığı ne kadar daha sürdürmemiz gerekiyor?"

"Çok pratik bir kadınsın," dedi Cal. Min bu arada ayaklarını altına almak için bacaklarını yukarı çekti ve Cal ayakkabılarını gördü. Üzerlerinde tek bir parlak kırmızı çiçek olan kurdelelerle bağlı komik sandaletler. "Ayakkabıların dışında."

"Ayakkabılarımla dalga geçme." Min çiçeklerin altından görünen kırmızı ojeli parmaklarını oynattı. "Bu ayakkabıları seviyorum. Bunları bana Noel'de Liza vermişti. Kurdeleleri çözüp ayakkabıları çıkarttı ve adama dönmeden evvel sandaletin çiçeklerini okşayarak yan masaya bıraktı."

"Onları neden sevdiğini anlayabiliyorum," dedi Cal, Min'in parmakları dikkatini dağıtırken. Min eteğini ayakla-

rının üstüne çektiğinde Cal ekledi, "Fazlasıyla Elvis kokuyorlar."

Min kaşlarını kaldırdı. "Elvis sevenlerden misin?"

"Gelmiş geçmiş en iyilerden biri," dedi Cal. "Sen de mi?"

"Ah, kesinlikle," dedi Min şaşkın şaşkın, sonra, "Bence çok uygun. Sen kılık değiştirmiş bir canavarsın."

"Ne?" dedi Cal, sonra anladı. "Elvis *Presley* mi?"

"Tabii ki Elvis Presley," dedi Min. "Başka hangi... Aah. Melekler kırmızı ayakkabılarımı giymek istiyor. Elvis Costello." Omuz silkti. "O da fena sayılmaz."

Adam inanamayan bakışlarla başını iki yana salladı. "Evet, öyle."

"İyi ki flört etmiyoruz," dedi Min neşeyle. "Yoksa buradan başka bir konuya geçmek istediğimizde tuhaf bir sessizlik olacaktı."

Cal sırttı. "Senin hayatında hiç tuhaf bir sessizlik oldu mu, Dobbs?"

"Çok fazla olmadı," dedi Min. "Senin?"

"Hayır." Cal poşette duran paket yapılmış sosisli sandviçleri masanın üzerine boşalttı. "Evet. Roger ve Bonnie. Konuşurken sosislini ye."

"Sosisli mi?" dedi Min, sanki 'Kokain mi?' dermiş gibi. "Bunlar sağlığın için iyi değil."

"Protein," dedi Cal sabrı taşmış halde. "Yiyebilirsin. Ekmeğini yeme."

"Yağ," dedi Min.

"Karbonhidrat diyetinde yağların yenebildiğini sanıyordum," dedi Cal, Cynthia'nın tereyağlı karidesleri midesine indirişini hatırlayarak.

"Ama ben aynı zamanda yağ karşıtım," dedi Min.

Cal inanamayarak ona baktı. "O zaman geriye *ne* kalıyor?"

"Pek bir şey kalmıyor," dedi Min, sosislilere sabır dolu bir özlemle bakarken.

"Bunlar yavru hayvanlardan yapılmış," dedi Cal.

"Kahretsin," dedi Min.

"Bugün cumartesi," dedi Cal. "Biraz keyfini çıkart."

"Çarşamba akşamı Emilio'nun Yeri'nde de böyle demiştin. Bu hafta yeterince günah işledim."

"Cumartesi haftanın ilk günü. Tekrar günah işleyebilirsin."

Min dudaklarını ısırды. Esinti tekrar başladı, ağaçlar hışırdadı ve eteğinin uçları havalanıp Cal'a doğru kaydı.

"Telafi etsin diye sana diyet kola aldım," dedi Cal buzluğunu açarken. "Ayrıca, bu konuşma çok sıkıcı."

"Haklısın. Özür dilerim." Adamın uzattığı kola kutusunu alıp açtı. "Gerçekten özür dilerim. Yemekten bahsetmekten daha sıkıcı bir şey olamaz."

"Hayır," dedi Cal. "Yemekten bahsetmek çok güzel. Yemek yiyememekten bahsetmek sıkıcı." Sarılı sandviçlerden birini alıp ona uzattı. "Ye."

Min sosisli sandviçe baktı, iç geçirdi ve paketi açtı. "Sen bir canavarsın."

"Seni beslediğim için mi?" dedi Cal. "Bunun neresi kötü? Biz Amerikalı'yız. İyi yemeliyiz. Amerikalılar'ın adeti budur."

"Sosisli sandviç Amerikan adeti midir?" dedi Min, sonra durdu. "Sanırım öyle, değil mi? Şuradaki beysbol sahası ve elmalı turta da buna dahil."

"Beysbol oynayabilirsin," dedi Cal ve sosislisini dişledi.

Min gözlerini kısıp adamın takım tişörtüne baktı. "Bu beysbolumsu bir tişört değil mi?"

"Evet," dedi Cal. "Günahlarımdan arınmak için cumartesi sabahları çocuklara beysbol sahasında nasıl koşturacaklarını öğretiyorum. Bir gün senin kocan da aynı şeyi yapıyor olacak. Sen de eşofmanlarını giyip tribünlerde tezahürat yapacaksın. Özgürlük için ödemen gereken bedel bu."

"Benim çocuğum olmayacak," dedi Min ve sosislisini ısırdı.

"Öyle mi?" dedi Cal, sonra kızın çiğnerken aydınlanan yüzü aklını karıştırdı. Sosisler güzeldi ama o kadar da değil.

Min yutkunup iç çekti. "Bu harika. Babam bize yavrusundan bulup getirmek için arabayla gidilecek mesafede olan bütün şenliklere katılırdı. Annem bilse onu öldürürdü. Bunlardan yemeyeli ne kadar zaman oldu, biliyor musun? Cennette gibiyim."

"Burası cennet gibi," dedi adanı. Sonra Min sandviçinden akanların kâğıda dökülmesi için paketi iyice tutarak eğilip bir ısınk daha aldı. Cal onun bol kırmızı kazağının açılan V yakasından içeri baktığında, dar, kırmızı sütyenin içindeki dolgun yuvarlakları gördü. *Tony kalp krizi geçirirdi,* diye düşündü ve kendisinin de kan basıncının hafiften arttığını hissetti. Esinti tekrar başlayıp Min'in eteğini adamın masaya dayadığı elinin üzerine uçurdu. Etek yumuşak dalgalarla Cal'ın elini okşadı.

"Evet," dedi Cal, elini çekerek. "Tamam. Amerikan adetlerinin bir parçası olmayı neden istemiyorsun?"

Min gözleri kapalı sosisini çiğnedi, Cal'ın gözleri tekrar kızın V yakasının içine kaydı ve aklından birtakım yaramaz düşünceler geçti. Min tekrar yutkunup, "İyi bir Amerikalı olmak için çocuk doğurmam mı gerekiyor? Hayır. Bu ülkede her sene dört milyondan fazla bebek doğuyor. Amerikan adetleri yerine getiriliyor. Ama bu seni rahatsız ediyor-

sa, benim yerime kendininkilere bir çocuk daha ekleyebilirsin."

"Ben mi?" dedi Cal, aklını karıştıran şeylerden uzaklaşıp daha geriye doğru otururken. "Ben çocuk istemiyorum ki. Ama senin istememene şaşırdım. Senden harika bir anne olurdu."

"Neden?" Min sandviçini ağzına götürürken durdu.

Çünkü her tarafıyla yumuşacık görünüyordu. Çünkü yaşlandığında Cal'ın uğruna her şeyini feda edebileceği bir anneye dönüşecekmiş gibiydi. "Çünkü rahat görünüyorsun."

"Ah, Tanrım, tabii," dedi Min öfkeyle ona bakarak. "Bu bütün kadınların duymak isteyeceği bir iltifat gerçekten."

Min sandviçini ısırmak için tekrar eğildiğinde Cal gözlerini kırpmadan kırmızı dantelleri zorlayan toplara baktı.

"Bu daha iyi olacaksa, seksi bir rahatlık da diyebilirim."

"Bir parça daha iyi," dedi Min, Cal'ın gözlerini takip ederek başını eğerken. "Kazağımın içine bakıyorsun."

"Eğiliyorsun. O kırmızı danteller tam gözümün önüne geliyor."

"Dantel güzel, değil mi?" dedi Min.

"Ah, evet."

"Annem yine kazandı," dedi Min ve sosisinden bir ısırık daha aldı.

Cal sosisine uzandı. "Annenle ne alakası var?"

"Gücü her yerde hissedilir." Min kaşlarını çatarak yutkundu. "Peki çocukları sevmiyorsan nasıl antrenör oldun?"

"Çocukları sevmediğimi söylemedim," dedi Cal, Min'in kırmızı dantellerini kafasından atmaya çalışırken. "Çocuk istemediğimi söyledim. Arada fark var."

"Haklısın. Yine de soracağım, neden antrenörlük yapıyorsun?"

"Zorlama var," dedi Cal. "İkimizin birden. Ben antrenörlükten ne kadar nefret ediyorsam Harry de beysboldan o kadar ne nefret ediyor."

"Harry kim?"

"Yeğenim."

"Neden ikiniz de yok olmuyorsunuz?"

"Takımda Harry dışında başka çocuklar olduğunu, öğrendik," dedi Cal. "Kim bilebilirdi ki?"

"Çok komik. Demek her cumartesi sabahı buraya geliyorsun?" Min başını iki yana salladı. "Bu gerçekten zoraki olmalı."

"Bana en iyisi çattı." Bir turşu alıp dişlemeye başladı. "O kadar da kötü değil. İşin çoğunu Roger ve Tony yapıyor. Onlar bu işi seviyor."

"Roger," dedi Min. "Ah, evet Roger. Onun hakkında birkaç sorum var."

"Tony hakkında yok mu?" dedi Cal.

"Tony, Liza'yla görüşüyor," dedi Min. "Bir eşeklik yaparsa Liza onun hakkından gelir zaten."

"Tony'yle uğraşmak zordur," dedi Cal, "ama demek istediğini anlıyorum. Bonnie öyle değildir, öyle mi?"

"Bonnie'yi de hiç hafife almamak lazım," dedi Min. "Akıllıdır, güçlüdür ama bir kör noktası vardır. Peri masallarına ve yeryüzünde onu bekleyen bir erkek olduğuna inanır. Ve çok küçük kanıtlara bakarak şimdi arkadaşın Roger'ın onun prensi olduğunu sanıyor. Bu yüzden bana Roger'dan bahset."

"Roger tanıdığım en iyi erkektir," dedi Cal. "Ve Bonnie'ye deli oluyor. Bonnie onu bırakırsa yıkılacak. Bana Bonnie'yi anlat."

Min kola kutusuna uzanırken yer değiştirdi ve Cal, kadının yaptığı hiçbir hareketi kaçırmadan onu izledi, kazağının yakası omuzlarına düşerken ortaya çıkan pürüzsüz boynu, kız geriye yaslanıp ona gülümserken yuvarlak bedeninin kıvraklığını, rüzgârla birlikte tekrar ona doğru uçuşan eteklerin altındaki dolgun kalçaları gördü. "Bonnie," dedi Min, Cal'ın konuya geri dönmesini sağlayarak, "son bir buçuk senesini kanepede arayarak geçirdi. Kanepede çok önemlidir, mobilya sıralamasında yatak kadar önde gelir ama bir buçuk senesini kanepede arayarak geçirmesi bana bile uzun gelmişti."

"Evet," dedi Cal, aklını yuvarlak şeyler yerine Roger'a vermeye çabalayarak, "ama..."

"Sonra bir gece sinemaya gidiyorduk, bir mobilya mağazasının vitrininde durdu ve 'Bir saniye,' dedi. İçeri girip beş dakika içinde o ateş pahası kanepesini alıp çıktı." Min tekrar öne eğildi ve Cal bir kez daha kazağın içine bakıp içinden, *Yapma şunu, kan basıncı artınca başım ağrımaya başladı,* dedi. "İki ayrı kredi kartına böldürmek zorunda kaldı," diye devam etti Min, "ve iki senede ödedi ama muhteşem bir kanepede hakikaten, hiç de pişman olmadı. Kaplanması için döşemeciye verdiğinde adam bunu ömür boyu kullanabileceğini söyledi."

"Çok güzel," dedi Cal, hâlâ kazağın içine bakarken. Kız yavaş yavaş nefes alıyordu, öyle yumuşak bir iniş çıkıştı ki...

"Heey," dedi Min ve Cal aniden başını çevirdi. "Beğenildiğimi hissetmiyor değilim ama burada bir şey anlatmaya çalışıyorum. Roger, Bonnie'nin yeni kanepesi. Hayatı boyunca bir gün prensinin çıkıp geleceğine inandı ve onu bulmak için bir dolu adamla çıktı. Şimdi Roger'a şöyle bir bakıp aradığını bulduğunu düşünüyor, onu kanepesini aldığı gibi bir dakika içinde alıverecek. Bu yüzden eğer iyi bir

adam değilse bunu şimdiden bilip onu durdurabilirim. Bana Roger'ın eşeklik etmeyecek biri olduğunu söyle."

"Roger'ın kanepesi alması da bir sene sürdü," dedi Cal, konuya geri dönerken.

"Ne tür bir kanepesi?" dedi Min.

"Tiroit sorunu olan bir tembel gibi bir şey," dedi Cal. "Sarımsı kahverengi."

Min başıyla onayladı. "Bonnie döşemeleri William Morris imzalı tahta ayaklı bir kanepesi seçti."

"Söylediklerinden bir tek tahta kelimesini anladım," dedi Cal. "Söylediklerinin diğer hepsi bana Çince gibi geldi."

"Roger'ın kanepesi çöpe gidecek," dedi Min. "Buna ne derdi?"

"Bonnie o kanepesi Roger'ın önünde baltayla doğrayabilir ve Roger'ın kılı bile kıpırdamaz," dedi Cal.

"Bonnie'ye bakabilir mi?" dedi Min. "Büyük olasılıkla buna gerek kalmayacak ama herhangi bir krizde..."

"Gerekirse ona paspas bile olabilir. Roger'la ilgili endişelenecek hiçbir şey yok. Tanıdığım en iyi erkek. Kız kardeşim olsaydı Roger'ın onunla evlenmesine izin verirdim. Beni endişelendiren Bonnie. Yüzünde etrafındaki insanlara patronluk taslamayı sevdiğini gösteren kalıcı bir gülümseme var. Ayrıca çok ufak tefek, bu yüzden belki Napolyon kompleksi..."

"Hayır," dedi Min. "Bonnie güçlüdür. Roger şanslı bir adam." Sosislisinin son parçasını yutup parmaklarındaki ketçapları yaladı. Cal yine ne söyleyeceğini unuttu. "O zaman sorun yok ve bize endişelenecek bir şey kalmıyor," dedi, Min ellerini peçeteye silerken.

"Evet," dedi Cal. "Tatlıya ne dersin?"

"Tatlı yemem," dedi Min.

"Gerçekten mi?" dedi Cal. "Ne büyük sürpriz."

"Üff, sen geç dalganı," dedi Min. "Sana şu nedime elbisinden..."

Cal buzluğun içinden yağlı kâğıda sarılmış bir şey çıkarttı. "Çikolatalı kek," dedi ama lafına devam edemedi arkasından çok tanıdık bir ses bağırdı.

"Ben de bir tane alabilir miyim?"

Adam iç çekip piknik masasının ucunda duran bir deri bir kemik, üstü başı pislik içinde, siyah saçlı yeğenine döndü. "Senin çoktan eve gitmiş olman gerekmiyor muydu?"

"Yine unuttular," dedi Harry, kendini açındıran bir sesle. Gözlük takması ve yaşına göre küçük olması işe yarıyordu. Cal'ın etrafından dolaşıp diğer tarafa geçti. "Merhaba," dedi Min'e ihtiyatla.

"Min," dedi Cal öfkeli bakışlarla Harry'ye dönerek. "Bu da yeğenim Harry Morrissey. Tam da gitmek üzereydi. Harry, bu Min Dobbs."

"Merhaba, Harry," dedi Min neşeyle. "Bütün kekleri alabilirsin."

Harry'nin yüzü aydınlandı.

"Hayır, alamazsın." Cal cep telefonunu eline aldı. "Gidip yine fırlatacağsın."

"Belki de yanılıyorsundur." Harry usulca kek paketine yanaştı.

"Top kek felaketini hatırlıyorsun, değil mi?" dedi Cal, yengesinin numarasını tuşlarken.

"Bir tane bile alamaz mı?" Oğlan iyice yaklaşırken Min sıcacık, yumuşacık yüzüyle ona gülümsedi. Hem Cal, hem de Harry o güzel yüze bakıp gözlerini kırıştırdılar.

Sonra Cal telefonun çalışmasını dinlerken Harry Min'in eteğine bakıp parmağını araya sokmaya çalıştı.

"Harry," dedi Cal, Min sandaletlerinden birini dışarı çıkarttı.

"Al," dedi Min Harry'ye, oğlan parmağıyla çiçeği dürttü.

"Bunlar *ayakkabı*," dedi Harry, sanki tuhaf bir şeye bakıyormuş gibi.

"Evet," dedi Min, başını eğip onu seyrederken.

Harry çiçeği tekrar dürttü. Bu gerçek değil."

"Evet," dedi Min. "Eğlence olsun diye koymuşlar."

Harry sanki bu yeni bir fikir vermiş gibi başıyla onayladı. Cal çocuğun aklına büyük olasılıkla gerçekten yeni bir fikir geldiğini anladı. Harry'nin dünyasında kırmızı ojeli ayakların üzerinde gezen çiçekler pek yoktu.

Min poşete uzanıp ona bir kek verdi.

"Teşekkürler, Min," dedi Harry, tacize uğramış yetimi oynamaya devam ederek.

"Yeme sakın," dedi Cal Min'e.

"Kesinlikle," dedi Min ve Harry'ye gülümsedi. "İyi görünüyorsun çocuk."

"Beysbol oynamak zorunda kaldım," dedi Harry suratını asarak. "Şunlar sosisli mi?"

"Hayır," dedi Cal. "İşlenmiş etler yemen yasak, biliyorsun. Git şu banka otur ve kekini ye."

"Burada da yiyebilir," dedi Min, kolunu korur gibi oğlanın omzuna atarken.

Harry, ki hiç salak değildi, Min'in kalçalarına yaslandı.

Bahse girerim yumuşacıklar, diye düşündü Cal ve aniden sekiz yaşında bir oğlanı kıskanmak üzere olduğunu fark etti. "Harry," dedi uyarıcı gibi bir tonla ama tam o sırada yengesi telefonu açtı. "Bink? Oğlunu almayı unutmuşsun."

"Reynolds unutmuş," dedi Bink, mükemmel bir tonlamayla. "Onun sırasıydı."

"Ama gelmedi," dedi Cal.

Bink iç çekti. "Yazık oğlana. Hemen geliyorum. Teşekkürler, Cal."

"Hiç önemli değil, canım." Cal telefonunu kapatıp Harry'ye baktı. "Annen geliyor. İşe iyi tarafından bak. Baban ve hiçbir şey yerine, annen ve bir parça çikolatalı kek aldın."

"İki," dedi Harry.

"Harry, seni serseri," dedi Cal. "İki kek yiyemezsin. Haydi git şimdi. Burada flört ediyoruz. Yedi yıl sonra ne dediğimi anlarsın."

"Flört etmiyoruz," dedi Min. "Ve kalabilir."

Harry, Min'e dönüp üzgün üzgün başını salladı. "Önemli değil."

"Haydi yürü, Harrison," dedi Cal, Harry'nin durumdan istifade ettiğini bilerek. "Bir kek daha al. Şu banka git ve ye."

"Tamam." Harry minik elinde kekini sıkı sıkı tutarak kederli kederli çimlerin üzerinde yürüyüp yandaki banka oturdu.

"Çok tatlı," dedi Min, yavaşça gülerek. "Bink kim?"

"Yengem," dedi Cal, hâlâ gözüne bir deri kemik, pislik içinde ve asık suratlı görünen Harry'ye bakarak. "Ben tatlı bir taraf göremiyorum. Ama kötü bir çocuk değil."

"Bink," dedi Min, sanki ismi aklına yazmaya çalışır gibi.

"Elizabeth'in kısaltılmışı," dedi Cal. "Elizabeth Margaret Remington-Morrissey."

"Bink," dedi Min. "İyi."

Cal bir kek aldı. "Senin sıran Dobbs."

Min geri çekildi. "Hayır, hayır, hayır."

Adam keki burnunun altında gezdirmek için öne uzandı. "Haydi, biraz günah işle."

"Senden nefret ediyorum," dedi Min, gözlerini keke dikerek. "Bir canavarsın ve insanı baştan çıkartıyorsun."

Cal kaşlarından birini kaldırdı. "Bütün bunlar bir kek için mi? Haydi. Bir tanecikle ölmezsin."

"Kek falan yemem," dedi Min, gözlerini kekten güçlkle alarak. "Sen deli misin? Bunların her birinde on iki gram yağ var. on kilo vermek için üç haftam kaldı. Git şuradan."

"Bu sadece bir kek değil," dedi Cal, keki Min'in gözlerinin hemen altında ikiye bölerken. Islak çikolata kaplama ve içindeki hamur göründü, yumuşacık kek yavaşça parçalara ayrıldı. "Bu çikolata kaplı kıtır kıtır bir kek. Bu keklerin havayı, Don Perignon'ı, Mercedes Benz'i."

Min dudaklarını yaladı. "Kek sapığı olduğundan haberim yoktu," dedi, iyice gerileyerek ancak rüzgâr eteğini yine Cal'a doğru savurdu, bu kez adam eteğin uçuşmasını engellemek için kumaşı dizinin altına sıkıştırdı.

Yarım keklerden birinden lokma büyüklüğünde bir parça kopardı. "Tadına bak," dedi, parçayı Min'e koklatmak için iyice yanaşarak. "Haydi."

"Hayır." Min dudaklarını sıkı sıkı kapattı, sonra yüzünü her zamanki gibi buruşturarak gözlerini de kapattı.

"Ah, tam bir yetişkine yaraşan bir davranış." Uzanıp Min'in burnunu sıktı. Kız karşı çıkmak için ağzını açtığında da keki ağzına tıkiverdi.

"Ah, Tanrım," dedi Min. Kek ağzında dağılırken yüzü rahatladı, dudaklarına bir gülümseme yayıldı.

Cal da rahatladı ve içinden, *Bu kızı beslemek onu sarhoş etmek gibi,* diye geçirdi.

Sonra Min yutkundu ve gözlerini açtı. Cal o ifadeyi tekrar görmek için bir parça kek daha uzattı. "Haydi, al, Dobbs."

"Hayır," dedi Min gerileyerek. "Hayır, hayır, *hayır*."

"Bunu fazla sık söylüyorsun," dedi Cal. "Ama gözlerin öyle demiyor."

"İstediklerim ve sahip olamadıklarım arasında fark var." Min eteklerini gererek geriledi ama gözleri kekteydi. "Şunu benden uzaklaştır."

"Olur." Cal geri çekilip Min seyrederken kekini ısırdı, aniden ağzına yayılan şeker bir an için dikkatinin başka yöne kaymasını sağladı ama Min o bembeyaz dişleriyle yumuşacık dudaklarını ısırdığında kafası tekrar karıştı. Kalbi hızlandı ama kız ona bakıp başını iki yana salladı.

"*Pislik*," dedi Min.

Cal keki tekrar ısırdı ve Min, "Bu kadar yeter, ben gidiyorum," dedi, eteğini Cal'ın dizinin altından kurtarmak için öne eğildi, "Çekilir misin..." diye başladı ama adam ağzına bir parça daha kek tıkip kadının dudaklarının kekin üzerine kapanışını izledi. Yüzü çok güzeldi, dudakları yumuşacık, pırıl pırıldı, dolgun alt dudakları çikolatayla kaplanmıştı ve Min dudaklarında kalan parçaları yalarken Cal kulaklarının cınladığını hissetti. Cınlama fısıltıya dönüşüp, *BU O*, dedi, Cal derin bir nefes aldı ve Min'in gözlerini açmasına fırsat bırakmadan eğilip onu öptü. Çikolatanın tadı ve kızın dudaklarının sıcaklığı dudaklarını sardı. Min bir an dondu, sonra bütün mantığını bir kenara bırakıp hoş, ısrarlı bir karşılık verdi. Cal kızın kokusu ve sıcaklığını içine çekti, bu sıcaklıkla eridi, Min sonunda geri çekildiğinde Cal neredeyse kadının kucağına düşüyordu.

Min karşısına geçti; kazağı hır^lı soluklarıyla inip kalkıyor, siyah gözleri kocaman kocaman parlıyordu, dolgun dudakları aralandı, onun için açıldı ama sonra konuşmaya başladı.

"*Daha çok istiyorum*," diye soludu. Cal gözlerinin içine bakıp tekrar uzandı.

5

Cal'ın gözleri çikolata kadar siyahtı ve tekrar eğildiğinde Min panikledi. Elini adamın göğsüne dayayıp, "Hayır, bir saniye," dedi. Cal başını eğip baktı ve, "Tamam," deyip bir parça daha kek aldı. Min, "Hayır," demek için ağzını açtı ama Cal keki ağzına tıktı. Kek ağzının sıcaklığında parçalanırken Min tekrar gözlerini kapatıp tadın içine yayılmasını, eriyerek keyfe dönüşmesini bekledi. Gözlerini açtığında Cal hâlâ yanı başındaydı.

Adam öne eğilip onu yavaşça öptü. Dudakları dudaklarıyla öyle uyum içindeydi ki Min titredi. Adamın sıcaklığının tadını alarak dudaklarındaki çikolatayı yaladı, dilinin dilini okşayışını hissetti, sıcak, yumuşacık; Cal geri çekildiğinde Min nefes nefese kalmıştı, başı dönüyordu oysa hiç durmadan devam etmek istiyordu. Adam en az Min kadar kendinden geçmiş bir ifadeyle gözlerinin içine baktı fakat Min buna asla kanmayacaktı, ne mal olduğunu biliyordu.

Sadece umursamıyordu.

"Daha fazla," dedi ve adam keke uzandığında, "Hayır, sen," diye karşılık verip onu kendine çekmek için Cal'ın

gömleğini yakaladı. Adam bu kez onu daha sert öptü, eli Min'in sırtındaydı, Min gözlerinde yıldızlar uçuşurken kendini ona bıraktı. Adamın elinin beline kaydığını, oradan haretle kazağının içine girdiğini hissetti. Kan basıncı gittikçe arttı ve içinden bir sesin, "*BU o*," dediğini duydu.

Sonra adam öne kaykılıp Min'in üstüne yapıştı.

"Ay," dedi Min. Cal, Min'e sıkı sıkı sarılmaya devam ederek arkasına baktı.

"Bu da ne?" dedi Cal.

"Ben," dedi Liza, deri çantasını yukarı kaldırarak. "Ne yapıyorsun sen öyle?"

"*Ne yapıyormuş gibiyim?*"

"Ağzımı kesmiştim de," dedi Min, parmağını dudağına götürürken.

Cal tekrar ona dönüp parmağını çekti, yüzü heyecanla kızarmıştı ve endişeliydi, Min'e o kadar yakındı ki Min kalbi çarparak ona eğildi, Cal da eğilerek karşılık verdiğinde içinden, *Tanrım, evet*, dedi. Ama Liza Min'in kolunu çekti, Min neredeyse masadan aşağı düşürüyordu.

"Aşağı- in, istatistikçi," dedi Liza, Min'in başı dönerken.

"Tony," dedi Cal dişlerinin arasından.

"Üzgünüm, dostum," dedi Tony. "Onu tutabilene aşk olsun."

"Tam da tatlı yiyorduk." Cal eteğinin üzerinde otururken Min olabildiğince geriledi. *Aptallıktı biliyorum*, dedi kendi kendine, *ama yine istiyorum*.

"Tatlı ha?" Liza masaya baktı. "Çikolatalı kek mi yiyordun?"

"Of," dedi Min, suçluluk heyecanının bir kısmını alıp götürürken.

"Nesin sen ha?" diye gürledi Cal Liza'ya. "Kalori polisi mi? Git başımızdan."

"Hayır," dedi Liza. "Bence istediği kadar kek yiyebilir. Sadece senin yedirmeni istemiyorum."

"Nedenmiş?" dedi Cal çılgın gibi.

"Çünkü sen Vur Kaç Morrissey'sin ve o da benim en yakın arkadaşım." Liza tekrar Min'in kolunu dürttü. "Haydi. Bonnie bekliyor."

"Ben neyim?"

Min biraz daha gerilemeye çalıştı ama Cal hâlâ eteğinin üzerindeydi. *Bence hiç sakıncası yok, gerçekten.*

"Bonnie orada bir yerde bir bankın üzerinde Roger'la konuşuyor," dedi Tony Liza'ya. "Umurunda bile değil."

"Öyle görünebilir," dedi Liza. "Ama umurunda." Gözlerini Min'e dikti. "Bunu konuşmuştuk. Kalk o masadan."

Doğru, diye düşündü Min. *Ama kalkmak istemiyorum.*

Karşısında, Cal güneşin altında her zamankinden daha hoş görünüyordu ama başının dönmesi geçtikçe neden orada olmaması gerektiğini hatırladı. "Eteğimi alabilir miyim, lütfen?" dedi yavaşça. Adam Min'in kumaşı çekebileceği kadar geri çekildi. "Çok teşekkür ederim. Yemek için. Harika vakit geçirdim."

"Gitme," dedi Cal. Min onun gözlerini içine bakıp, *Ah, evet,* diye geçirdi içinden.

"Hayır," dedi Liza ve Min'i masadan aşağı çekti. Min otların üzerinde sendeledi.

"Kendi kararlarını kendi verebilir," dedi Cal.

"Öyle mi?" Liza adama doğru bir adım attı. "Bana onu tanıdığını söyle. Bana ona değer verdiğini söyle. Bana onu sonsuza dek seveceğini söyle."

"Liza," dedi Min, kızın kolunu çekiştirerek.

"Onunla daha üç gün önce tanıştım," dedi Cal.

"O zaman onu öyle öperek ne yapmaya çalışıyorsun?" Liza ona arkasını döndü. "Yürü, Min."

"Yemek için teşekkürler," dedi Min, Liza kolunu sıkarken. Masadaki sandaletlerine uzanıp kurdeleleri yakaladı, sonra Liza onu çimenlerin üzerinde çekiştirerek uzaklaştırdı.

Onlar gittiğinde Cal Tony'ye dönüp, "Seni öldürtsem mi, yoksa kendim mi öldürsem karar veremiyorum," dedi.

"Beni değil, Liza'yı," dedi Tony. "Ayrıca kafana o çantayı indirmeden evvel birkaç kez Min'e seslenip senin de kolunu dürttü." Gözleri masaya kaydı. "Aaa, sosisli var." Masaya oturup sandviçlerden birine uzandı.

"O kadın aklını kaçırmış," dedi Cal, kafasının arkasını ovuştururken. Min gittikten sonra aklı yerine gelmeye başlamıştı ama bu onu hiç mutlu etmiyordu. "Resmen saldırdı."

"Aklını mı kaçırmış?" dedi Tony, sosislerden birini açarken. "Sana ne demeli?"

"Önemli bir şey yok." *On dakika sonra çıplak olacaktı ve işte o zaman önemli olacaktı.*

"Bunu Harry'ye anlat," dedi Tony. "Gördükleri herhalde Cal amcasının boş zamanlarında neler yaptığını fazlasıyla açıklamıştır."

"Harry mi?" dedi Cal ve oğlana oturmasını söylediği yere baktı. Çocuk hâlâ oradaydı, sadece şimdi yanına incecik bir sarışın eklenmişti. Bink. Cal gözlerini kapattı ve Min'in yaşattığı hararet yok oldu. "Sakin bana bizi seyredenler arasında Bink'in de olduğunu söyleme."

"Bilmiyorum. Geldiğimizde orada değildi, büyük olasılıkla sadece muhteşem finali görmüştür. Ben neyin üzerinde oturuyorum böyle?" Battaniyenin altından kırmızı çiçekli bir ayakkabı çıkardı."

"Min'in," dedi Cal, kızın kırmızı ojeli hoş parmaklarını hatırlayarak. "Fırsat bulursan Liza'ya ver. Mümkünse gırtlardan aşağı tık."

"Tabii, sanki hatırlayacağım da," dedi Tony ve ayakkabıyı buzluğun içine fırlattı.

Buz çiçekleri ıslatmadan evvel Cal ayakkabıyı çıkartıp Min'i kafasından silmeye çabaladı. "Bonnie iyi bir şey çıktı, bu yüzden Roger'ın durumu iyi." Min'in sandaletini elinde döndürdü. Bu, hafif topuklu iğrenç bir şeydi. Büyük olasılıkla çimenlerin üzerinde yürüdüğünde topuğun yarısı toprağa giriyordu ve o şapşal çiçek yağmur yağdığında mahvolacaktı ama bu da insanı ateşleyen bir şeydi.

"Roger'ın durumu hiç de iyi değil," dedi Tony ağzında sosisle. "Evlenecek."

"Ölüm değil ya," dedi Cal, Min gibi pratik birinin bu pabucu nasıl giyebildiğini hayal etmeye çalışarak. Ama belli ki Min'in de pratik olmayan bir tarafı vardı yoksa piknik masasında onunla öpüşmezdi. Bunu düşündüğünde hızlanan kan dolaşımı bir an için çevresinden kopmasına neden oldu. "Ne?" dedi sonra.

"Diyorum ki evet, senin Cynthie'den tavşan gibi kaçmana sebep buydu."

"Şey, evlilik bana göre değil ama büyük olasılıkla Roger'a göre," dedi Cal, ayakkabıyı masanın üzerine bırakırken. "O hiçbir zaman büyük heyecanlar peşinde koşmadı."

"Doğru," dedi Tony. "Ayrıca Bonnie iyi bir kadınsa belki her şeye rağmen garajlarının üst katında yaşayabilirim."

"Bu benim için iyi bir haber," dedi Cal ve bir an tekrar Min'i düşündü, ellerinin altında dolu dolu, sıcacık. *Hayır.* Yaşamında daha fazla düşmanlık olmasına ihtiyacı yoktu. Muhteşem bir seks istiyorsa, Cynthie'ye her zaman geri dö-

nebilirdi, o en azından hiçbir zaman iğnelemezdi. Min'in anısını kafasından atmak için Cynthie'nin anılarını hatırlamaya çalıştı ama bunlar Min'in dışarı taşan, heyecan verici, alev alev, kırmızı ojeli şehvetinin yanında siyah beyaz kaldı.

"Ne?" dedi Tony.

"Başka sosisli kaldı mı?" dedi Cal. "Üzerine oturmadiğın bir sosisli?"

Tony battaniyenin kıvrımlarının birinin arasından bir tane bulup bunu Cal'a uzattı. Cal paketi açıp Min'le alakalı olmayan bir şeye yoğunlaşmaya kararlı, sandviçini ısırdı. Sonra kızın sosisleri tattığı zamanki yüzünü hatırladı ve bu yüzü, bedeni onunkinin altında kımıldanırken hayal etti, sıcak ve şehvet dolu, ıslak dudakları...

Kahretsin, diye düşündü.

"Harry'ye ne anlatmayı düşünüyorsun?" dedi Tony.

"Ne konuda?"

"Min'i piknik masasında becermen konusunda," dedi Tony. "Oldukça ateşli görünüyordunuz."

"Ona büyüdüğünde her şeyi açıklayacağımı söyleyeceğim," dedi Cal, içinden de, *Ateşliydik hakikaten,* diye geçirdi. *Ve şimdi bitti.* "Çok daha büyüdüğünde," dedi ve bira almak için buzluğa uzandı.

"Tamam da neden gitmek zorundayız?" dedi Bonnie, Liza'nın üstü açık arabasına bindikten ve Min arka koltuğa yerleştikten sonra.

"Çünkü Min ağzına kek tıkan herifle dil alışverişindeydi." Liza koltuğunun üzerinden arkaya, günahkâr Min'e bakıp başını iki yana salladı.

Bonnie de Min'i görebilmek için döndü. "Kek mi yedin?"

"Evet," dedi Min, hâlâ kendine gelmeye çalışarak. "Çok önemli bir şey yaptım."

Liza arabayı çalıştırırken Bonnie Min'i başıyla onayladı. "İyi öpüşüyor mu?"

"Evet," dedi Min. "Fazlasıyla. Çok iyi. Birinci kalite. Efsanevi. Beni hemen tavladı. Ayrıca bir kek vardı, *şahane* kekler." Yine Cal'ı düşündü, bütün o şehveti ve telaşı. Liza kavisli yoldan ana yola çıkarken Min hâlâ devam eden baş dönmesiyle devrilmemek için arka koltuğa uzandı. Yatmak iyi geldi ama yalnız olması çok kötüydü.

"Sen aklını mı kaçırdın?" dedi Liza, koltuğunun üzerinden.

"Sadece o bir iki dakika," dedi Min arka koltukta başının üzerinden geçen ağaçları seyrederken. "Epey hoşuma gitti." *Hem de çok.*

"Biliyor musun," dedi Bonnie Liza'ya, "Adam rol yapıyor olabilir. Min'leyken gerçekten mutluymuş gibi görünüyor. Roger bile aynı şeyi söyledi."

"Ah, tabii, Roger bile dediyse," dedi Liza.

"Roger'la dalga geçme," dedi Bonnie, uyarıcı bir tonla.

"Olur," dedi Min, dünya tekrar sabit olduğunda. "Artık iyiyim. Ve pratik." Kurdelelerini açmak için ayakkabısını aldı. "Tony nasıldı?"

"Orta derecede eğlenceli," dedi Liza. "Konuyu değiştirmeyi bırak. Cal konusunda ne yapacaksın?"

"Onu bir daha görmeyeceğim," dedi Min, ayakkabısının tekini ararken. "Ah, kahretsin. Ayakkabımı bırakmışım. Geri dönmeliyiz."

"Hayır," dedi Liza, arabayı sürmeye devam ederken.

"En sevdiğim ayakkabıyı," dedi Min, ikna edici olmaya çalışarak.

"Bütün ayakkabıların en sevdiğin ayakkabıların," dedi Liza. "Oraya geri dönmeyeceğiz."

"İyi misin?" dedi Bonnie Min'e.

"Çok iyiyim," dedi Min, manyak gibi başını sallayarak. "Cal bana Roger'dan bahsetti. Onayımı aldın sayılır."

"Canavar Calvin'in sözlerine dayanarak mı?" dedi Liza.

"İnsanların ağzından laf almayı bilirim," dedi Min. "Onunla nasıl başa çıkacağımı biliyorum."

"Evet, nasıl başa çıktığını gördüm," dedi Liza. "Ona karşı zayıfsın."

"Ah, yapma," dedi Min, suçluluk duygusunun verdiği sinirle. "Bahsi duydum. Neler olduğunu biliyorum. Onu bir daha görmeyeceğim. Hele ki sen ona bağırıp bir dolu şey saydıktan sonra." Cal'ın ona eğilişini, elinin altında hissettiği o sert göğsü, dudaklarının üzerindeki o sıcacık dudakları, göğsüne dokunduğunda neler hissettiğini hatırladı. "Gerçi bütün o kadınları nasıl tavladığını da anladım," dedi neşyle. "Anlaşılan o ki, adamda cazibeden öte şeyler de var."

"Belki yine görüşmelisiniz," dedi Bonnie, düşünceli düşünceli. "Bence bazen sadece inanmak gerek."

Bu iyi olabilirdi, diye düşündü Min.

"Bonnie," dedi Liza. "Min'in, kuzenini bırakan ve David'le bahse giren herif tarafından kötürüm edilmesini mi istiyorsun?"

Bu iyi olmazdı, diye düşündü Min.

"Hayır," dedi Bonnie, sesinde şüpheyile.

"O zaman ona iribaşlara inanmasını söyleme," dedi Liza.

"Ama öptüklerinde prense dönüşebilirler," dedi Bonnie.

"Onlar kurbağa," dedi Liza. "Bambaşka iki tür."

"Tamam," dedi Min, Cal'ı kafasından atmaya çabalayarak. "İribaş ama kurbağa değil. Canavar. Bu kesin." Sonra iç

çekip, "Ama kekleri gerçekten nefisti," dedi ve kendini toparlamak için tekrar koltuğa uzandı.

Pazar günü akşamüzeri telefon çaldığında David televizyonun önünde keyif yapıyordu. Telefonu açtığında Cynthie'nin sesini duydu.

"Cal ve Min bugün parktaydı," dedi Cynthie. "Cal onu öptü. Bu neşe, psikolojik ipuçlarından biri, bu onları..."

"Bir saniye," dedi David ve derin bir nefes aldı. Hepsi lanet bahis yüzünden. Cal o bahsi kazanmak için her şeyi yapardı.

"Ona kek yedirdi," dedi Cynthie. "Onu pikniğe götürdü ve..."

"Min kek mi yedi?" David bu düşünceyle dondu. "Min kek yemez ki. Min karbonhidrat yemez. Benimleyken hiç yemedi."

"Onu her beslediğinde öptü."

"Orospu çocuğu," dedi David içten bir sesle. "Ne yapacağız?"

"Etkilenmelerini tetikleyen şeylere çalışacağız, onları neşelendireceğiz, bizi neden istediklerini hatırlatacağız," dedi Cynthie. "Yarın onu öğle yemeğine götür. Mükemmel olsun. Ona özel olduğunu, sevildiğini hissettir. Ona neşe ver ve onu tekrar elde et."

"Bilmiyorum," dedi David, onu bıraktığında Min'in yüzünün ne halde olduğunu hatırladı. Amaç David'in sürünerek ona geri dönmesi değil, Min'in sürünerek David'e dönmesiydi.

"Min bana karşı çok öfkeli," dedi David. "Bence öğle yemeği için çok erken."

"Ah, bu saldırgan bir tavır." Uzun bir sessizlik oldu, sonra Cynthie, "Ailesi. Onların sevgililerini onaylamasına ihtiyacı olduğunu söylemiştin, değil mi?"

"Evet," dedi David. "Annesi bana deli oluyor."

"İşte bu," dedi Cynthie. "Onu arayıp Cal ve kadınlarla ilgili gerçeği anlat."

Hayır," dedi David, Nanette'in içinde kalori ya da moda geçmeyen hiçbir şeyle ilgilenmediğini hatırlayarak. "Kız kardeşinin nişanlısı. Greg. Bu gece onu arayacağım."

"İşe yarayacak mı?"

"Hemen Diana'ya yetiştirecektir," dedi David. "Kızı her gece görüyor. Ve kız anne babasıyla yaşıyor, bu yüzden o da annesi ve babasına söyleyecektir. Babası çok koruyucu bir tip."

"Güzel," dedi Cynthie.

"Ona kek mi yedirdi?" dedi David, bu düşünceyle yüzünü buruşturarak.

"Her seferinde bir parça," dedi Cynthie.

Pezevenk. Bunu o lanet bahis için yapıyordu. Övüne .övüne ucuz olduğunu ama alçak olmayacağını söylemişti fakat belli ki kekle Min'in aklını çelip sonra on bin dolarını almaya gelecekti. Muhteşem Calvin Morrissey yine kazanıyordu.

Ama benim de yapacaklarım var.

"David?" dedi Cynthie.

"Güven bana," dedi David, buz gibi bir sele. "Bu Min'in son kek yiyişi."

Pazartesi günü Roger işe geç geldi. *Bonnie*, diye düşündü Cal. Bu ona Min'i hatırlattı ve *Saçmalama*, dedi kendi kendine.

"Ne oluyor?" dedi Tony. "İşe en son hep ben gelirim. Gelenek budur."

"Bonnie." Roger otururken esnedi. "Gece geç saatlere kadar konuştuk."

"Konuştunuz," dedi Tony, iş masasının kenarına otururken. "En azından kendini yatağa attırmayı deneyebilirdin."

Roger gözlerini kısarak ona baktı.

"Tamam, artık hepimiz burada olduğumuza göre..."

"Bonnie'yle evleneceğim," dedi Roger Tony'ye. "Evleneceğim kadın hakkında böyle konuşamazsın."

"Özür dilerim," dedi Tony. "Ben asla evlenmeyeceğim için bunu anlayamayacağım."

"...Winston seminerini halledip..."

"Doğru kadını bulduğunda anlarsın."

"Henüz yeryüzüne öyle bir yaratık düşmedi," dedi Tony.

"...paketleri bitirmeliyiz," dedi Cal, sesini yükselterek.

"Muhteşem öpüşüyor," dedi Roger, pencereden dışarıya, büyük olasılıkla kendince Bonnie'nin olduğu yere doğru bakarak. "Hiç böyle öpüştüğünüz oldu mu? Her şey tam olması gerektiği gibi, aklınız yerinden gitmiş gibi?"

"Hayır," dedi Tony, iğrenmiş gibi bakarak.

"Evet" dedi Cal, bütün şehveti ve sıcaklığıyla Min'i hatırlayarak. Onu öpmek gibi bir düşüncesi yoktu ama sonra aniden kasıklarından yükselen akıl almaz bir dürtüyle kızın üstüne atlamıştı. Ve kız hiç itiraz etmemişti. Bir tokat patlatıp onu aptal durumuna düşürebilirdi ama onun yerine, "Daha fazlasını istiyorum," demiş ve onu iyice...

Telefon çaldı. Tony telefon açtı. "Morrissey, Packard, Calpa," dedi, sonra Cal'a bakıp gözlerini yuvarladı. "Merhaba, Cynthie."

Cal başını iki yana salladı.

"Burada değil," dedi Tony. "Sanırım öğlene kadar işi vardı." Cal'a bakıp kaşlarını çattı. Cal iç çekip koltuğuna yerleşti ve gözlerini tavana dikti.

"Öğle yemeği mi?" dedi Tony. "Üzgünüm. Öğle yemeğinde yeni kız arkadaşıyla Emilio'nun Yeri'nde buluşacak."

Cal tabanları yere çarparak hızla yerinden fırladı. Tony'ye, *Hayır*, dedi ağız hareketleriyle ve onu boğazlayacakmış gibi bir hareket yaptı.

"Bu yüzden seni kaybettiği için depresyona girdiğini düşünerek üzülmene gerek kalmadı," dedi Tony. "Dimdik yoluna devam ediyor."

Cal gözlerinde öfkeyle ayağa kalktı. Tony, "Kapatmam lazım," deyip telefonu kapattı.

"*Sen aklımı mı kaçırdın?*" dedi Cal.

"Bir saniyede, ondan kurtulmanı sağladım işte, öyle değil mi?" dedi Tony. "Sana iyilik yaptım." Kaşlarını çattı. "Sanırım. Her şey bir anda gözlerimin önünde belirdi." Roger'a baktı. "Kötü bir film miydi?"

"Emin değilim," dedi Roger. "İleride hiçbir şeyi hatırlamak istemeyebilirsin."

"Min'i bir daha görmek istemiyorum," dedi Cal ama bunu derken bile Min'le tekrar görüşmeyi düşünüyordu.

"İyi ama bunu Cynthia'nın bilmesi gerekmiyor, değil mi?" dedi Tony.

"Ve şimdi Min'i öğlen Emilio'nun Yeri'ne götürmem gerek çünkü Cynthia kontrol edecektir."

"Neden? Cynthia sorarsa ona başka bir yere gittiğinizi söylersin."

"Mümkün olduğunca az yalan söylemeye çalışırım ben." Cal bütün bu olanlarla sabrı taşmış gibi hissetmeye çalışarak yerine oturdu. Telefonu alıp Min'in şirketinin numarası-

nı çevirdi, telesekreterde kızın numarasını tuşladı ama meşguldü, onun yerine sesli mesaj çıktı. Kimse kimseyi öğle yemeğine sesli mesajla davet etmezdi.

Telefonu kapattığında Roger ve Tony'nin onu seyrettiğini gördü. "Ne var?"

"Yok bir şey," dedi Roger.

"Yok bir şey," dedi Tony.

"İyi," dedi Cal, ve onları görmezden gelip bilgisayarına döndü.

Ofis telefonu çaldığında Min, Cal, diye geçirdi içinden, sonra kendine küfretti. Pazartesi günü sabahın dokuzunda önemli bir raporun ortasında onu düşünebiliyorsa canavarın kadınların aklını alt üst etmek gibi bir yeteneği var demekti.

"Minerva Dobbs," dedi telefona, kırmızı kalemmini masasının üzerindeki buzlu cama vurarak.

"Bana yeni erkek arkadaşından bahset," dedi annesi.

"Of, Tanrım, nedir bu." Min çileden çıkmış halde deri koltuğuna yaslandı.

"Greg, adamın kadınlar konusunda feci bir ünü olduğunu söylüyor," dedi Nanette. "Kadınları kullanıp bir kenara atıyor, diyor. Greg..."

"Anne, Greg'in ne dediği umurumda değil," dedi Min annesinin paniğine karşılık. "Onunla flört-etmiyorum. Yemeğe gittik, parkta piknik yaptık, o kadar." Raporunun kapağına kocaman harflerle Cal'ın ismini yazdı, sonra üzerine kalın bir çizgi çekti. Gitti, gitti, gitti.

"Greg diyor ki..."

"Anne."

"...onun kadınların kalbini kırdığını söylüyor. Senin için endişeleniyor."

Min, *Ah lütfen*, demek için ağzını açtı ama durdu. Greg büyük olasılıkla onun için endişeleniyordu. Greg her şey için endişelenirdi.

Greg neden onun için endişeleniyordu ki?

"Greg bu adamın varlığını nereden biliyor ki?" dedi Min kırmızı harflerle 'Greg' yazıp sonra üzerine iki kalın çizgi atarken. Sonra bunun altına 'Aptal' ve 'İspiyoncu' yazdı.

"Ben senin için endişeleniyorum," diyordu annesi. "David'i kaybettiğinde çok cesur davrandın, biliyorum ama bundan hiç hoşlanmıyorum. İncinmene dayanamam."

Min boğazının düğümlendiğini hissetti. "Sen kimsin? Anneme ne yaptın?"

"İncinmeni istemiyorum," dedi Nanette. Min kadının sesinin titrediğini düşündü. "Senin iyi bir adamla evlenmeni istiyorum. Değerini bilecek, fazla kiloların yüzünden seni bırakmayacak bir adamla."

Min başını iki yana salladı. "Son cümleye kadar gayet iyi gidiyordun." 'Anne' yazdı, bir kalple kelimeyi çerçeveledi, sonra Nanette konuşmaya devam ederken üzerine dört kalın çizgi çekti.

"Evlilik zordur, Min," diyordu Nanette. "Seni aldatıp gitmeleri için milyonlarca neden vardır, bu yüzden bunları hep takip etmelisin. Erkekler gözlerine hitap eden şeylerle ilgilenirler. Daha iyi bir şey gördüklerinde..."

"Anne," dedi Min. "Ben..."

"Ne kadar uğraşırsan uğraş, her zaman senden genç, senden daha iyi birileri çıkar," dedi Nanette sesi titreyerek. "Emana için de bu böyle, herkes için böyle. Eğer işe bir defoyla başlarsan asla..."

"Neler oluyor?" dedi Min. "Greg, Diana'yı aldatıyor mu?"

"Hayır," dedi annesi afallayarak. "Tabii ki hayır."

Min Greg'in Diana'yı aldattığını hayal etmeye çalıştı ama bu büyük saçmalıktı. Greg'de aldatacak yürek yoktu. Ayrıca Diana'yı seviyordu.

"Neden sordun?" dedi annesi. "Bunun aklına gelmesi bile feci bir şey."

"Aldatma konusunu açan sendin," dedi Min. O zaman Greg değilse, kim? *Babam* mı? Min bu düşünceyi de reddetti. Babası hayatı boyunca üç şeye ilgi duymuştu: Sigorta, istatistikler ve golf, "Babamın sana bırakacağı tek şey dört adet mükemmel golf sopası. Neler oluyor?"

"Senin evlenip mutlu olmanı istiyorum ve o Cabbot denen herif..."

"Calvin," dedi Min.

"Onu cumartesi akşamı yemeğe getir," dedi Nanette. "Siyah bir şeyler giy, seni daha ince gösterir."

"Onu görmüyorum, anne," dedi Min. "Bu yüzden ailemle tanışmak isteyeceği şüpheli."

"Sadece dikkatli ol," dedi Nanette. "Bu adamları nereden buluyorsun anlamıyorum."

"Kazağımın içine bakıp dantelli kırmızı sutyeni gördü," dedi Min. "Hepsi senin suçun."

Nanette'i ikna etmek için birkaç dakika daha harcadı, sonra telefonu kapaıp tekrar çalana kadar beş dakika raporunu düzeltmekle uğraştı. "Ah, çok güzel," deyip annesiyle tekrar tartışmaya hazırlanarak telefonu açtı. "Minerva Dobbs."

"Merhaba, Min," dedi kardeşi.

"Merhaba tatlım," dedi Min. "Eğer Greg'in piknik buluşmamla ilgili söyledikleri için aradıysan bir şey yok, bitti,

onu bir daha hiç görmeyeceğim." Greg'in isminin üstüne bir çizgi daha çekti. Ama görünüşe bakılırsa Greg'in isminin üstüne çok fazla çizgi çizemeyecekti.

"Greg, David'in ona adamın feci bir şey olduğunu söylediğini anlattı," dedi Diana.

Min hafifçe doğruldu. "David söylemiş, öyle mi?" Adi herif bahsini bile kuralına göre oynayamıyordu. Kocaman harflerle David yazıp sonra kalemi ismin üstüne sapladı.

"Greg'e onun söylediğini söylememesini söylemiş."

"Güzel," dedi Min, bunu sorgulamakla uğraşmayarak.

"Adamın planlarının içinde olmaması gerekiyor," dedi Diana.

Min kalemi saplamayı bıraktı. "Plan mı? Ne planı?"

"Senin hep bir planın vardır," dedi Diana. "Benim olduğu gibi. Düğünümü ve evliliğimi çok dikkatli planladım ve Greg buna mükemmel bir biçimde uyuyor. O tam bana uygun biri. Mükemmel bir hayatımız olacak."

"Doğru," dedi Min ve Greg'in isminin üzerine bir çizgi daha çekti.

"Bu yüzden biliyorsun ki bir planımız olmalı ve bu kurt..."

"Canavar," diye düzeltti Min.

"...kurbağa, ya da her neyse, senin planlarının arasında olmamalı."

"Kurbağa değil," dedi Min. "Onu öptüm ama prenze dönüşmedi." *Tanrıya dönüştü. Hayır, hayır, dönüşmedi.* "Bak, onu bir daha hiç görmeyeceğim, bu yüzden herkes rahatlayabilir."

"Güzel," dedi Diana. "Anneme her zamanki gibi mantıklı davrandığını söyleyeceğim ve o da artık endişelenmeyecek."

"Ah, harika," dedi Min. "Her zamanki gibi mantıklı. Bundan babama bahsedilmedi, değil mi?"

"Annem bahsetmiş olabilir," dedi Diana.

"Kahretsin, neden onu durdurmadın?" Koruyucu babasının silueti sapsarı bir ayı gibi önünde belirdi. "Adamın nasıl olduğunu biliyorsun."

"Biliyorum," dedi Diana. "Greg'i sevdiğinden bile hâlâ emin değilim."

Sen emin misin, demek istedi Min ama Diana bunun ölene dek sürecektir gerçek bir aşk olduğunu iddia edeceğinden konuşmak anlamsızdı. "Bu arada güzel haber. Sana pasta buldum..."

"Öyle mi?" Diana'nın sesi bir oktav yükseldi. "Ah, Min, teşekkür ederim..."

"...ama süslenmeyecek, bu yüzden bunu annemin incileri ve canlı çiçeklerle Bonnie ve ben yapacağız." Min bir düğün pastası çizmeye başladı.

"Pastamı sen mi süsleyeceksin?" dedi Diana dümdüz bir sesle.

"İnsanlar tadına baktığında bayılacak," dedi Min, tepeye kumrular eklerken.

"Tattıklarında mı?" dedi Diana. "Ya baktıklarında?"

"Dalga mı geçiyorsun? Canlı çiçek ve gerçek incili bir pasta olacak. Akılları başlarından gidecek." Min inci ekledi. Bunlar kumru çizmekten daha kolaydı ve sabahtan beri yeterince zorluk çekmişti.

"Annem ne dedi?"

"Bunu ona neden düğün günü geldiğinde sormuyoruz?" dedi Min, sesinin neşeli çıkmasına çabalayarak.

"Tamam," dedi Diana, telefonda derin bir nefes alırken. "Gerçekten minnettarım. Ayrıca tadının güzel olması da iyi

olacak. Pasta kutuları ve diğer her şey için de teşekkür ederim."

"Pasta kutuları mı?" dedi Min.

"Konukların pastayı hediye olarak evlerine götürebilecekleri küçük kutular," dedi Diana. "Hayallerine devam etmek için."

"Pasta kutuları," dedi Min ve küçük kareler çizmeye başladı. "İddiaya girerim onlar da iki yüz tanedir."

"*Pasta kutusu sipariş vermedin mi?*"

"Tabii ki verdim," dedi Min kutuları daha hızlı çizerken. "Kutular gelecek. Biraz rahatlar mısın? Sanki tellerle bağlanmış gibisin. Nasıl gidiyor?"

"İyiyim," dedi Diana fazlaca vurgulayarak.

"Beter ve Sulu'yla sorun yok, değil mi?" dedi Min ve yüzünü buruşturdu. "Yani Susie ve Karen'la demek istedim."

Diana güldü. "Bunu söylediğine inanamıyorum."

"Özür dilerim," dedi Min. "Ben..."

"Min, biliyoruz. Karen lisedeyken Liza'nın bunu söylediğini duymuş. O da Bonnie ve Liza'ya Tatlı ve Turta diyor."

Min her şeye rağmen buna güldü.

"Onlara söyleme," dedi Diana. "Sen Bonnie ve Liza'ya Tatlı ve Turta demiyormuşuz gibi davranırsan ben de Susie ve Karen'a Beter ve Sulu demiyormuşsunuz gibi davranmaya devam ederim."

"Anlaştık," dedi Min. "Tanrım, berbat insanlarız."

"Biz değil," dedi Diana neşeyle. "Bu işi çıkartanlar arkadaşlarımız. Biz tatlı Dobbs kızlarıyız."

"Sanırım kime sorduğuna bağlı olarak değişir," dedi Min, Cal'ı düşünerek. Ona daha iyi davranması gerektiğini unut-

mamak zorundaydı. Ama onu nasılsa bir daha görmeyecekti, o yüzden önemli değildi. Ayrıca parkta ona iyi davrandığında işler kötüye gitmişti. "Son zamanlarda gerçekten şeytan gibi oldum ..." Babası eskilerden kalma bir Viking gibi kapıda belirdiğinde sesi yavaşça kesildi. "Merhaba baba."

"Ah, hayır," dedi Diana.

"Seninle sonra konuşuruz," dedi Min Diana'ya ve telefonu kapattı. "Seni buraya hangi rüzgâr attı?" dedi babasına. "Kırkinci katta hava azalıyor, değil mi?"

"Görüştüğün şu adam," dedi George Dobbs, kızının ofisine girerken Min'e ters ters bakarak.

"Denemeye bile kalkışma," dedi Min. "Kahvaltıda genç muhasebecileri yediğini biliyorum ama bana sökmez. Cal'ı artık görmüyorum ama görüşürsem de bu benim seçimim olur. Yapma, baba." Adama gülümsedi ama babasının yüzündeki endişe silinmedi. "Bu ülkede her sene iki buçuk milyon insan evleniyor. Neden bunlardan biri de ben olmayayım?"

"Evlilik herkese göre bir şey değildir, Min," dedi adam.

"Baba?" dedi Min afallayarak.

"Bu adam iyi biri değil."

"Şimdi burada dur bir saniye," dedi Min. "Onu tanımıyosun bile. Her iki çıktığımızda da mükemmel bir beyefendiydi," *Evet, parkta eller birbirine karışmıştı ama olsun,* "ve birbirimizi bir daha görmemeye karar verdiğimizize göre sorun yok demektir."

"Güzel." Adamın yüzü düzeldi. "Aferin sana. Bu akıllıca. İyi bir risk olmadığını bildiğin bir adamla kendini neden tehlikeye atarsın?"

"Ona sigorta satmıyorum," dedi Min.

"Biliyorum, Min," dedi adam. "Ama prensip aynı. Sen kumarbaz değilsin. Bunu yapmayacak kadar mantıklısın."

Min'e gülümseyip sırtını sıvazladı ve çıktı. Min masasına oturdu ama kendini sıkıcı, renksiz ve gösterişsiz hissediyordu. Kumarbaz değil. Her zamanki gibi mantıklıydı. Parkta Cal'la öpüşmesini düşündü, dudaklarının dudaklarına değişini, ellerinin vücudunda dolaşmasını ve içine yeniden bir sıcaklık geldi. Bu mantıklı değildi, planın bir parçası da değildi. Ve şimdi onu bir daha hiç görmeyecekti.

Rapora baktı ve kapağını delik deşik ettiğini fark etti. Kalemyle delmişti, Norman Bates'in istatistik analizlerini delmişti. "Çok güzel," dedi ve sayfaları ayırmaya çalıştı. Üstteki sayfa yırtıldı, o sırada telefonu çaldı, telefonu kapıp bu kez arayanı delmeye kararlı hırladı, "Minerva Dobbs."

"Günaydın, Minerva Dobbs," dedi Cal ve hava Min'in ciğerlerine hücum etti. "O berbat ismi nereden bulmuşlar?"

Nefes al. Derin, çok derin nefes al.

"Ah," dedi. "Bu çok güzel. Adım Calvin isimli biri tarafından eleştiriliyor." *Araması umurumda bile değil. Bundan hiç etkilenmeyeceğim.* Ama kalbi o kadar hızlı atıyordu ki adamın kalp atışlarının sesini telefonda bile duyabileceğinden emindi.

"Bana zengin Robert amcamın ismini koymuşlar," dedi Cal, "ama giderken her şeyini balinalara bağışlamış ve isimim hiçbir işe yaramamış. Senin bahanen ne?"

"Annem bir tanrıçası olsun istemiş," dedi Min belli belirsiz bir sesle.

"Ve olmuş," dedi Cal. "Sözümü geri alıyorum. İsmin sana çok uygunmuş."

"Ayrıca babaannemin ismi Minnie'ymiş," dedi Min, iltifatları duymazdan gelip kendini hafife almaya çalışarak. "Onu ödüllendirmişler. Senin ismin neden Robert değil?"

"Üçüncü ismini almışım," dedi Cal. "Ki iyi olmuş. Kendimi Bob olarak düşünemiyorum."

"Bob Morrisey," dedi Min koltuğuna yaslanıp sakinmiş gibi davranmaya çalışarak. "Nakliye bölümündeki tuhaf adam."

"Güvenebileceğin bir sigortacı," dedi Cal.

"Güvenemeyeceğin ikinci el araba satıcısı," dedi Min.

"Calvin Morrisey aynı zamanda 1864'de şirketi kuran yaşlı bunak," dedi Cal. "Ya da bizim konumumuzda ayak-kabını elinde bulunduran adam."

"Ayakkabımı mı?"

"Kırmızı kurdeleli, tuhaf topuklu, kocaman gevşek çiçekli."

"Ayakkabım," dedi Min neşeyle doğrularak. "Onu bir daha görebileceğimi sanmıyordum."

"Benimle öğle yemeğine çıkmazsan evet, göremeyeceksin," dedi Cal. "Onu rehine olarak saklıyorum. Şu anda topuğuna bir tabanca hedeflenmiş durumda."

"Ben yemeklerimi masamda yerim," diye başladı Min ve, *Kahretsin, kendimi daha ne kadar alçaltabilirdim,* diye düşündü.

"Emilio yeni bir öğle yemeği mönüsü deniyor. Sana ihtiyacı var. Benim de sana ihtiyacım var."

"Gelemem," dedi Min içindeki bütün hücreler *Evet, evet, sen ne istersen,* diye çılgık atarken. Tanrı'ya şükür hücreleri konuşamıyordu.

"Emilio'yu geri çeviremezsin," diye devam etti Cal. "Seni seviyor. Tavuk marsala yiyeceğiz. Haydi, biraz yaşa. Azıcık."

Azıcık. Cal bile onun mantıklı, kumarbaz olmayan, planlara göre hareket eden başarısız biri olduğunu biliyordu.

"Evet," dedi Min, kalbi tekrar hızlanmaya başladığında. "Ayakkabımı geri almak ve öğle yemeğinde tavuk marsala yemek istiyorum."

"Unutma, benimle yemek zorundasın," dedi Cal. "Yemeğini bitirene kadar o ayakkabıyı görmeyeceksin."

"Buna dayanabilirim," dedi Min, bedeni hafifleyip uçmaya başlarken. Sonra telefonu kapatıp raporuna baktı.

Üzeri onlarca minik kalple dolmuştu.

"Ah, Tanrım," dedi ve başını masaya yasladı.

Min, Emilio'nun Yeri'ne vardığında kapıda duran siyah saçlı genç, "Cal'ı mı arıyorsun?" dedi. Min başıyla onayladığında, "Senin masanda oturuyor," diye cevap verdi oğlan ve başıyla restoranı gösterdi.

"Benim bir masam mı var?" dedi Min ama sonra Cal'ın çarşamba gecesi oturdukları pencere yanındaki masada oturduğunu gördü ve bir an nefesi kesildi. *Ne kadar hoş olduğunu hep unutuyorum,* diye düşündü ve adam sandalyede rahat bir tavırla oturup mükemmel profiliyle caddeye bakışını seyretti. Parmaklarını masaya vuruyordu, elleri çok güçlü görünüyordu ve Min bu eller onu okşarken hissettiklerini hatırladı. *Hemen çtk buradan.* Ama adam onu fark etti, ayağa kalktı, gülümsedi, sanki onu gördüğüne sevinmiş gibi gözleri ışıldadı. Min gülümseyerek karşılık verip adamın yanına gitti. Cazibeli Erkek, diye geçirdi içinden ve tekrar yavaşladı ama adam çoktan sandalyesini çekmiş onu bekliyordu.

"Geldiğin için teşekkürler," dedi adam. Min, *Bir şeyler peşinde, dikkatli ol,* dedi kendi kendine. Sonra adamın yere baktığını fark edip, "Ne var?" diye sordu, öfkeden titreyen bir sesle.

"Ayakkabılar," dedi adam. "Ne giydin?"

"Telefon sapığı gibi konuşuyorsun," dedi Min, öfke dolu sesini sakın tutmaya çalışıyordu ama ayağını dışarı uzattı ve adam önü açık, mavi, yılan derisi ayakkabılarıyla bunlara uygun mavi ojelerini gördü.

Başını iki yana salladı. "Daha iyi olabilirdi. Ama tırnaklar yine güzel doğrusu."

"Bunlar iş ayakkabıları," dedi Min, siniri geçmeye başladığında. "Ayrıca kırmızı ayakkabımın teki sende olduğu için onları giyemedim. Ayakkabımı geri alabilir miyim?"

"Yemek bitene kadar hayır," dedi adam, onun karşısına otururken. "O benim tek kozum."

"Ayak fetişin uzun zamandır mı var?" diye sordu Min, adam ekmek sepetini ona iterken.

"Seninle tanıştığımдан beri," dedi adam. "Birden orada bambaşka bir dünya olduğunu keşfettim."

"Hayatına yeni bir şey kattığımı bilmek hoşuma gitti," dedi Min ve aniden bunun gerçek olduğunu fark etti. Bu öfkesinin geri dönmesine yetti. Adam hiç önemli değil. Tüketim konusunda tutumlu olmaya kararlı, ekmek sepetini geri itti ve, "Kapıdaki o cazibeli herif kim? Senden biraz ders almalı," dedi.

"Emilio'nun yeğeni." Cal bir dilim ekmek alıp kopardı. "Yaptığı masa düzeni işe yarayabilir."

"Emilio'nun kapının önüne koyacak başka adamı yok mu?" Min ellerini ekmekten uzak tutmak için peçeteye uzandı. "Bu iş için uygun değil gibi."

"Brian ailenin sosyal özürü çocuğu," dedi Cal. "Ağabeyleri birinin canını yakmamaları için tekrar mutfağa alındı. İşin güzel tarafı, yemek yapabiliyorlar. Siparişi çoktan verdim. Salata, tavuk marsala. Makarnasız."

"Ah, güzel," dedi Min, "çünkü açlıktan midem kazınıyor. Satılan makarnaların yüzde kırkının spagetti olduğunu biliyor muydun?" *Lanet olsun*, diye düşündü ve adama gülümserken istatistikle ilgili dürtülerini bir kenara bırakmaya çalıştı. "Bence bu hayal gücü eksik..."

Brian, Min'in ve Cal'ın önüne birer salata tabağı çarptı. "Tavuğunuz on beş dakika içinde geliyor," dedi Cal'a. "Yanında şarap ister misiniz?"

"Evet, lütfen," dedi Cal adama. "Daha kibar davranmak konusunda çalışmalar yaptığınızı sanıyordum."

"Seninle buna gerek yok," dedi Brian. "Tavuk yiyeceğinizi biliyorum ama yine de kırmızı şarap istersin, değil mi?"

"Evet," dedi Cal. "Şimdi bana hangi kırmızı şaraptan istediğimi sor."

"Emilio kadehe ne koyarsa," dedi Brian ve uzaklaştı.

"Filmden sadece kısa bir parça," dedi Min. "Ama onu anlamaya yeter. On dolar isterim."

"On dolar mı?" Cal bütün şirinliğiyle boş boş baktı, sonra başını iki yana salladı. "Ortada bahis falan yoktu. Paramı tırtıklamayı bırak."

"Beni bahse girmeden mi buraya çağırdın?" dedi Min.

"El değiştirecek bir para yok," dedi Cal. "Ödeyeceğim hesap dışında."

"Hesabı paylaşabiliriz," diye teklif etti Min.

"Hayır, paylaşamayız."

"Neden? O kadar param var. Flört etmiyoruz. Neden..."

"Seni ben davet ettim, ben ödeyeceğim," dedi Cal, yüzünde Min'in sabrını taşıran o inatçı ifade belirirken.

"Bu demektir ki ben davet ettiğimde de ben ödeyeceğim," dedi Min.

"Hayır, o zaman da ben ödeyeceğim," dedi Cal. "Şimdi bana Diana, Sulu ve Beter kim anlat bakalım."

"Beni bunun için mi yemeğe davet ettin?" dedi Min, sesine olabildiğince şüpheli bir tonlama katmaya çalışarak.

"Hayır." Cal başını ellerinin üzerine koydu. "Hiç olmazsa bir kere sıradan insanlar gibi buluşamaz mıyız? Birbirimize gülümseyip yüzeysel şeylerden konuşsak? Benden nefret etmiyormuş gibi davransan?"

"Senden nefret etmiyorum," dedi Min şok olmuş halde. "Senden hoşlanıyorum. Yani, kusurların var tabii."

"Ne gibi kusurlar?" dedi Cal. "Tabii ki var ama seninleyken olabildiğince iyi oldum. Gözüne vurup piknik masasında seni öpmek dışında. Nasılsın?"

"İyiym," dedi Min, sesinin olabildiğince rahat çıkmasına özen göstererek. "Hayatımda yeni bir sayfa açıyorum. Risk alıyorum. Mesela bir kurtla öğle yemeği yiyorum."

"Ben kurt muyum?" dedi Cal.

"Ah, yapma," dedi Min. "Cuma gecesi beni, 'Merhaba küçük kız'la tavladın. Hangi karakteri canlandırıyordun? Küçük prensi mi?"

Cal cevap vermeye fırsat bulamadan elinde şarapla Emilio belirdi. Min onu kurtardığı için minnetle adama kocaman gülümsedi. "Emilio, hayatım. Pasta kutularını söylemeyi unutmuşum. İki yüz kutu."

"Çoktan işe giriştim," dedi Emilio. "Nonna onlara da ihtiyacın olacağını söyledi. On santimlik kekler için on beş santimlik kutular gerekliymiş."

"Ben kutuları alırım," dedi Min başıyla onaylayarak. "Tabii. Harika. Çok güzel. Büyükannen bir melek ve sen de benim kurtarıcısın. Ve tabii bir yemek dehası."

"Ve sen de en sevdiğim müşterimsin." Emilio onu yanğından öpüp mutfağı geri döndü.

"Ona bayılıyorum," dedi Min.

"Farkındayım," dedi Cal. "Benden gizli görüşüyorsunuz, değil mi?"

"Evet," dedi Min. "Pasta hakkında konuşuyoruz."

"Vay," dedi Cal. "Bu senin için açık saçık bir konuşma olmalı."

"Çok komik." Min çalını tekrar salataya batırıp cıtır cıtır yeşillikleri çiğnedi. Emilio'nun sosu hafif ve mayhoştı, başlı başına bir mucizeydi. "Tanrım, Emilio'yu seviyorum. Bu salata muhteşem. Ki bu benim salata için pek kullanmadığım bir laftır."

"Bana pastadan bahset," dedi Cal, salatasına başlarken.

"Kardeşim Diana üç hafta sonra evleniyor," dedi Min, tehlikeli olmayan bir konudan konuşmalarına memnun olarak. "Nişanlısı çok iyi bir pastacı tanıdığını ve pastayı kendisinin sipariş verip sürpriz yapacağını söyledi. Sonra başka bir sürpriz yapıp pasta siparişini unuttu."

"Ve düğün iptal olmadı?" dedi Cal.

"Hayır. Kardeşim ona hatırlatmadığı için kendi suçu olduğunu söylüyor."

"Kardeşin sana pek benzemiyormuş."

"Kardeşim tam tersimdir," dedi Min. "Harikadır."

Cal kaşlarını çattı. "Bu durumda sen ne oluyorsun?"

"Ben mi?" Min şaşkınlıkla yemeyi bıraktı. "Ben şöyle böyleyim."

Emilio elinde buharı tüten tavukla belirlediği sırada Cal başını iki yana salladı. Min ve Cal ona ebedi bağlılıklarını ifade ettiklerinde adam mutfağa döndü ve Cal tavuklarla mantarları servis etti. "Peki Beter ve Sulunun bu pasta hikâyesindeki payı nedir?"

"Hiçbir payları yok," dedi Min. "Sadece kardeşimin neditmeleri. Ama onlardan böyle bahsettiğimi *sakıtı* kimseye

söyleme." Tavuğunun ilk lokmasını alıp keyfini çıkardı, sonra alt dudağındaki bir damla sosu yaladı. "Sence..."

"Bunu yapma," dedi Cal, ifadesiz bir sesle.

"Neyi?" Min ona bakıp gözlerini kırıştırdı. "Soru mu soramayım?"

"Dudağını yalama. Bana ne soracaktın?"

"Neden? Görgü kuralları mı?" dedi Min, tehlikeli bir tonla.

"Hayır," dedi Cal. "Dikkatimi dağıtıyor. Çok güzel dudakların var. Biliyorum. Bir zamanlar içindeydim. Bana ne soracaktın?"

Min gözlerinin içine baktı, adam gözlerini kırpmadan karşılık verdi. *Ah*, diye düşündü Min ve ne konuştuklarını hatırlamaya çalıştı ama şu anda sadece adamın nasıl dudaklarının arasında olduğunu, neler hissettiğini ve gözlerinin şimdi ona bakarken ne kadar ateşli göründüğünü, kendisinin ne kadar...

"İyi misiniz?" dedi Brian.

"Ne?" dedi Cal irkilerek.

"Tavukta bir tuhaflık mı var?" Brian ikisine bakıp kaşlarını çattı. "Tuhaf görünüyordunuz."

"Hayır," dedi Min çatalını tekrar eline alırken. "Tavuk harika olmuş."

"Peki," dedi Brian. "Bir şeye ihtiyacınız var mı?"

"Biraz kaliteli bir garsona belki," dedi Cal.

"Ya, tabii, o tarafımı sana harcayamayacağım," dedi Brian ve uzaklaştı.

"Her neyse," dedi Min, daha güvenli bir konuya atlayarak, "Diana bana pastadan bahsettiğinde o telaşla Emilio'ya geldim ve Emilio büyükannesini aradı. Bu yüzden benim kurtarıcım."

"Pastanın tadına bakana kadar bekle," dedi Cal. "Kadın sadece düğün pastası yapıyor ve dünyadaki başka hiçbir şeye benzemiyor."

"Düğün pastasını ne zaman yedin?"

"Emilio evlendiğinde," dedi Cal. "Ağabeyim evlendiğinde. Tanıdığım herkesin düğününde. Tony, Roger ve ben en sona kalanlarız, bu yüzden bir dolu düğün gördük. Şimdi Roger da gidiyor."

"En azından Tony'yle sen birbirinize kalıyorsunuz," dedi Min neşeyle. "Demek ağabeyin var."

"Reynolds."

Min yemeyi bıraktı. "Reynolds mı? Reynolds Morrisey mi?"

"Evet," dedi Cal. "Bink'in kocası, Harry'nin babası."

"Reynolds Morrisey adında büyük bir hukuk şirketi yok mu?"

"Evet," dedi Cal. "Babam, ağabeyimin ortağı John Reynolds ve ağabeyim." Hiçbirinden bahsederken fazla etkilenmiş gibi değildi.

"Çok güzel," dedi Min. "Harry nasıl?"

"Bizi piknik masasında seyrettiği için kalıcı bir yara aldı."

Min yüzünü buruşturdu. "Gerçekten mi?"

"Ne desem yalan. O günden beri görmedim. Bink büyük olasılıkla şu sıralar ona terapi yapıyordur. Bonnie ve Roger'a ne diyorsun?"

"Sonbahar gelmeden nişanlanırlar," dedi Min ve yemeğin geri kalan kısmında Bonnie ile Roger'dan, başka güvenli konulardan konuştular. Yemekleri bitğinde Cal hesap defterine imza atıp, "Demek benimle öğle yemeği yemek riskli. Bu yediğimiz son öğle yemeği için senden özür dilemem gerektiği anlamına mı geliyor?"

"Hayır." Min sakın görünmeye çalışarak gülümsedi. "Bu konuda konuşmazsak hiç olmamış kabul edebiliriz gibi bir teori üzerinde çalışıyorum. Gerçi bir dolu insanın bundan haberi var gibi. Mesela Greg'in. Bizi ispiyonlamış ve şimdi annem senin yemeğe gelmeni istiyor." Cal bir an afalladı. Min, "Ona tamamıyla yabancı biri olduğunu ve bu yüzden yemeğe gelmenin anlamsız olacağını söyledim." Sonra hiç alakası yokken birdenbire laflar ağzından dökülüverdi. "Peki cumartesi olanlar neydi?"

"Şey." Cal derin bir nefes aldı. "Kimya. Ve bence olağanüstüydü. Bunu tekrarlamayı gerçekten isterdim, özellikle de sen yatay durumda çıplak ve..."

Min'in kalbi hızlandı ama adamın anlattıklarına kendini kaptırdığı ve hayal gücünü sonuna kadar çalıştırdığı için kendi alnına bir şaplak indirdi.

"Ne var?" dedi adam.

"Erkeklerle neden hiçbir zaman gerçekleri sormamak gerektiğini şimdi hatırladım," dedi Min. "Çünkü bazen hakikaten gerçekleri anlatıyorlar."

"Söylemek istediğim," dedi Cal, "Liza haklıydı. Seni hiçbir zaman öyle öpmemeliydim çünkü hayatımda ciddi bir şey olmasını istemiyorum. Fark etmediğim kadar yoğun bir ilişkiyi daha yeni bitirdim ve..."

Min kaşlarını çattı. "Nasıl olur da ilişki fark edemediğin kadar yoğun olabilir?"

"Ben sadece güzel vakit geçirdiğimizi sanıyordum," dedi Cal. "O ise evleneceğimizi düşünüyordu. Bitti, tamam; geride kötü duygular yok..."

Min hayretle ona baktı. "O evlenmek istedi, sen istemedin ancak geride kötü duygular yok, öyle mi?"

"Henüz buna hazır olmadığımı söyledi oysa onun yoluna devam etmesi gerekiyordu," dedi Cal. "Çabuk ve acısız oldu."

"Ve sen güya kadınları anlayan bir adamsın. Çabuk ve acısızdı. Kız ya senden nefret ediyor, ya da geri döneceğini düşünüyor."

Cal başını iki yana salladı. "Cynthia çok pratik bir kadındır. Bittiğini biliyor. Aynı şekilde biz de, her şey muhteşemdi ama bu ikimizin de devam ettirebileceği bir şey değil."

"Doğru," dedi Min, adamı sonuna kadar anlayışla karşılıyor gibi görünüyordu ancak bu onu mutlu etmemiştir. "Birazcık birbirimize uygun olsak farklı olurdu. Bağlanmaya karşı değilim, hele ki böyle eğlenceli olacaksa ama sadece tanrı gibi öpüyor diye bana hiç uygun olmadığını bildiğim birine bağlanmak son ihtiyacım olan şey. Ayrıca ben Elvis'in yeniden doğmasını bekliyorum ve sen o değilsin. Ama..."

Cal'm yüzünde tuhaf bir ifade görünce durdu.

"Ne oldu?" dedi. "Elvis konusunda şaka yapıyordum."

"Sana uygun değilim," dedi adam, "Ama Tanrı gibi mi öpüyorum?"

Min şöyle bir düşündü. "Sayılır. Neden? Sen başka türlü mü düşünüyordun?"

Cal ağzını açtı, sonra durdu ve omuz silkti. "Sanırım hayır. Bana uygun olmadığını düşünmüyorum, sadece böyle didişmeyi kaldıramıyorum. Huzurlu bir kadın değilsin."

"Doğru," dedi Min. "Ama sen de kaşınıyorsun. Kurt gibisin."

"Emekli oluyorum," dedi Cal. "Artık tek istediğim huzur ve sessizlik. Biraz ara vermeye ihtiyacım var."

"Benim planım da bu," dedi Min. "Flört etmeye bir ara veriyorum."

"Elvis gelene kadar," dedi Cal.

"Evet. Görebildiğim kadarıyla bunun hiçbir kötü yanı yok."

"Seks olmayacak," dedi Cal.

"Buna dayanabilirim," dedi Min.

"Tabii, kendini bir şeylerden mahrum etme konusunda ustasın."

"Hey," dedi Min, aşağılanmış gibi. "Şurada güzel güzel konuşuyorduk, sen yine ok atmaya başladın."

"Özür dilerim," dedi Cal.

Gitmek üzere ayağa kalktılar, Min Emilio'yu öpüp hoşçakal dedi, sonra sokağa çıktılar.

"Tamam, pırıl pırıl gün ışığı var ve ofisim sadece altı blok ötede," dedi Min. "Beni bırakmana gerek yok."

"Tamam o zaman." Cal elini uzattı. "Büyük olasılıkla Roger'la Bonnie'nin nikâhında tekrar görüşeceğiz ama görüşmezsek sana hayatta mutluluklar diliyorum."

Min adamın elini sıkıp hemen bıraktı. "Aynen. Gelecekte iyi şanslar."

Gitmek üzere döndüğünde adam arkasından, "Bir saniye," dedi ve Min'in kalbi yerinden oynadı. Sonra adam başını iki yana sallayıp, "Teşekkürler," dedi ve Min'in gidişini seyretti. Min midesi harika yemeklerle dolu ama kendini olması gerektiği kadar mutlu hissetmeyerek sokağın aşağısına yürüdü.

Cazibeli Erkek, diye düşündü ve adamı kafasından sildi.

Salı günü Min öğle yemeğinde masasının üzerinde duran salataya baktı ve *Hayatta bundan daha başka şeyler de olmak*, diye düşündü. Cal'ın suçuydu; gün ortasında gerçek

yemekler yemişti ve bu onun yemek yeme alışkanlığını bozmuştu. Cal'ı tanıyana kadar hep yemeği sadece yiyemeyeceği bir şey olarak görürdü. Nedime elbisesi için rejim yapmaya başlamadan evvel bile, tereyağı hayatına hiç girmemişti. Tereyağı olmalı, diye düşündü; ardından bunun delilik olduğuna karar verdi.

Ama tavuk marsala olabilirdi.

Min salatasını kenara itti, internete bağlandı, ekranda 'Calvin Morrissey'i aramak hiçbir işine yaramayacağı için 'tavuk marsala' yazıp aramaya başladı.

"Çok popüler bir yemek," dedi kendi kendine, 48,300 sonuç bulununca. İçinde bu kelimeler geçen 48,000'den fazla sonuç, tavuk marsala tanıtımı yapacak olmasa bile, yine de bir dolu tarif var demekti. Biri enginarlıydı ve akıl alır bir şey değildi. Biri limonluydu, bu da uygun değildi, diğer biberli, bir diğeriye soğanlı. Sade bir yemeğe insanların neler doldurduğunu görmek inanılmazdı. Doğru tarifmiş gibi görünen iki taneyi basıp internetten çıkmak için bilgisayarının başına döndü ama onun yerine ani bir dürtüyle Google'a 'disleksi' yazıp aramaya başladı. Bir saat sonraysa Calvin Morrissey'in başansını saygıyla takdir ederek internetten çıktı.

İşten çıktığında manavın önünde durdu. Akşam yemeği için bir planın olması, elinde bir tarif bulunması insanın yemeğe karşı tuhaf bir düşmanlık duymasına neden oluyordu. Tabii ki tarifi kendine uydurmak zorunda kalacaktı. Tarifte tavuğun una bulanması söyleniyordu ama bu ek kaloriden başka bir şey demek değildi, ayrıca karbonhidratlardan aldığı kaloriler de cabasıydı. Unlamayı boş ver. Tuz ve biberi vardı, maydanozda kalori yoktu, bu yüzden bir kavanoz maydanoz aldı. Derişiz, kemiksiz tavuk göğsü. Buna alışkındı, orada bir sorun yoktu ama tereyağı ve zeytinyağı?

"Buna gülerim," dedi ve püskürtmeli zeytinyağı aldı. Mantarın hemen hemen hepsi sudan oluşuyordu, bu yüzden mantar da yiyebilirdi ve geriye sos kalıyordu. Bunu da pişirme sosları bölümünde buldu. Kararlı adımlarla ekmek bölümünün önünde durmadan ilerledi, zafer kazanmış bir edayla kasada hesabı ödedi, eve geldi, pamuklularını giydi, CD çaları açtı ve yemek yaparken *Elvis 30* albümüne eşlik etti.

Bir saat sonra Elvis tekrar baştan başlıyordu ki Min yeğâne tavaşının içindeki rezilliğe bakarak nerede hata yaptığını düşündü. Yağsız tavada tavukları kızartmış, sonra diğer yazanları dikkatle uygulamıştı ama sonuç komik görünüyordu ve tadı iğrençti. Spatulasını birkaç dakika ocağın kenarına vurup sonra, *Tamam, iyi bir aşçı değilim*, diye düşündü. *Ama yine de güzel bir yemeği hak ediyorum*. Telefonu almak üzere spatulayı tezgâha bıraktı.

"Emilio?" dedi adam telefonu açtığı anda. "Paket servis ya-pıyor musun?"

Parker semineri Morrissey, Packard, Capa'nın şimdiye dek gördüğü en berbat seminerlerden birine dönüşmek üzereydi. Bunun büyük bir kısmı seminerin başında olan kişinin seminer bilgilerini sürekli değiştirmesiydi. "Bilgi fakslıyorum," diyordu kadın aradığında. "Bunu da bir yerlere sıkıştırıverin."

"O orospu ölmeli," dedi Tony, kadın sah günü beşe on kala arayınca. "Bu akşam Liza'yla randevum var."

"Faksı ben beklerim," dedi Roger. "Bonnie anlayışlıdır."

"Siz gidin, ben kalırım," dedi Cal. "Kimseyle çıkmıyorum. Zaten kımıldayamayacak kadar yorgunum."

Tony ve Roger sıcacık kadınlarına doğru yola çıktılar. Cal faksı okudu, gitmesi gereken herhangi bir yer olmadığı, vaktini ve ilgisini bekleyen bir kadın bulunmadığı için minnet duymaya çalışarak seminer paketini bir kez daha sıkıştırdı. Saat yedide gönül rahatlığıyla bilgisayarını kapadı ve açlıktan ölmek üzere olduğunu fark etti.

Emilio'nun Yeri mükemmel bir fikir gibi göründü.

"Söylemene gerek yok," dedi Emilio, Cal iki kanatlı mutfak kapısını iterek içeri girdiğinde. "Tavuk marsala."

"Bir süredir yediğim tavuk marsalalar yetti," dedi Cal, telefon çaldığında. Emilio telefona bakmak için döndüğünde Cal devam etti, "Basit bir şey istiyorum. Domates ve fesleğenli spagetti..." Hayır. Satılan makarnaların yüzde kırkı spagettiydi. Hayal gücünden yoksunluk. "Fettuçini olsun."

Emilio telefonu alıp "Emilio'nun Yeri," dediğinde durdu. Emilio dinledi, sonra omzunun üzerinden Cal'a baktı ve, "Aslında yok ama bu kadar özel bir müşteriye bir ayrıcalık tanıyacağız tabii. Tavuk marsala, değil mi? Hayır, hayır, hiçbir sorun yok. Kuryeye biraz fazla bahşiş verirsin olur biter."

Telefonu kapatıp Cal'a gülümsedi. "Arayan Min'di. Tavuk marsala istiyor. Sen götürebilirsin."

"Ne?" dedi Cal aptal aptal.

"Yolu biliyorsun. Büyük olasılıkla evinin yolu üzerindedir."

"Evimin yolu üzerinde falan değil, Tanrı hariç hiç kimse nin evinin yolu üzerinde değil, lanet ev dimdik bir yerde. Bunu yapacağımı da nereden çıkardın?"

Emilio omuz silkti. "Bilmem. Min aradı, sen buradaydın, ikiniz birlikteyken harikasınız, iyi bir fikirmiş gibi göründü. Kavga falan mı ettiniz?"

"Hayır, etmedik," dedi Cal. "Ona hiç uygun olmadığım ve o Elvis'i beklediği için bir daha görüşmemeye karar verdik. Onu ara ve kuryenin öldüğünü söyle"

"O zaman yemek yiyemeyecek," dedi Emilio. "Ve sen Min'i tanıyorsun. Yemeyi seven kadınlardan."

Cal tavuk marsala yerken Min'in yüzünde beliren ifadeyi düşündü. Neredeyse çikolatalı kek yerken oluşan ifade kadar güzeldi. Ama bunların hiçbirini onu öptüğü zaman yüzünde oluşan ifadeyle kıyaslanamazdı, o bambaşka...

Emilio omuz silkti. "Tamam. Brian götürebilir."

"Hayır," dedi Cal. "Ben götüreceğim. Çabuk ol, olur mu? Çok açım."

6

Kırk beş dakika sonra Cal, Min'in evine giden basamakları tırmanıyordu. Küçük turuncu bir şey sürtünerek yanından geçtiğinde neredeyse tepeden aşağı yuvarlanıyordu. Dikkatle tepeye vardı ama yukarı bakındığında hiçbir şey göremedi. Kapıyı çaldı ve karşısına Bonnie çıktı.

"Merhaba," dedi Cal. "Min yemek ısmarlamıştı." Kendini aptal gibi hissederek ki bu en sevdiği duyguydu, elindeki poşeti yukarı kaldırdı.

"Ve yemeği sen getirdin?" dedi Bonnie geri çekilirken.

"İnsanın her zaman ek paraya ihtiyacı oluyor," dedi Cal ve kızın arkasından baktığını hissederek basamakları tırmanmaya başladı. Yukarı vardığında Min'in kapısından Elvis Presley'nin "Heartbreak Hotel"inin çaldığını duydu ve iç çekti.

Kapıyı açtığında Min şaşkın şaşkın ona baktı. Aslında Cal da oldukça şaşkındı çünkü görebildiği kadarıyla kızın üzerinde sadece oldukça uzun, çok eski mavi bir gömlek ve bol pamuklu çoraplar vardı. Saçları açık ve kıvr kıvrırdı. Yü-

zünde hiç makyaj yoktu bu yüzden görünen tek renk Cal'ın dirseğinin girdiği yerdeki sarılıktı.

"Neler oluyor?" dedi Min. "Kapımın önüne nereden geldin?"

"Kuryelere kapıyı hep böyle mi açarsın?" dedi Cal, cuma gecesi barda dikizlediği güzel, güçlü bacaklara bakarak.

"Hayır, Bonnie'ye kapıyı böyle açarım," dedi Min. "Yalanmayı bırak. Altında şort var." Kız gömleğinin eteğini kaldırdı ve Cal gömlekle çoraplardan göreceli daha az çirkin ekoseli bir erkek şortu gördü. "Neden ön kapıdan geldin ki?"

Tam o sırada turuncu bir şey bacaklarının arasından geçip daireye girdi.

"Bu da ne?" dedi Min ve Cal kapıyı arkasında açık bırakarak içeri şirdi.

"Bilmiyorum." Cal, Emilio'nun poşetini yıllanmış, demir dikiş makinesinin üzerine koydu. Dikiş makinesinin yanında eski, güvelere yem olmuş gibi görünen şişkin bir kaneppe vardı. "Basamaklarda da yanımdan geçmişti."

"Ah, Tanrım," dedi Min ve Cal kızın baktığı yere bakmak için döndü.

Hayatında gördüğü en uyuz hayvan kanepenin köşesinden öfkeyle onlara bakıyordu, sol gözü kapalıydı ve iyi görünmüyordu. Rengi baştan sona kahverengi turuncu karışımıydı bu yüzden kanepeye uymuştu.

"Nedir o?" dedi Min.

"Sanırım bir kedi," dedi Cal.

"Ne tür bir kedi?"

"İyi olmayan bir tür," dedi Cal. "Gerçi sen bir tane istediğini söylüyordun."

"Hiç de öyle bir şey söylemedim."

"Geçen hafta seni eve bıraktığımda," dedi Cal, "bir kedi edineceğini söylemiştin."

"Şakaydı," dedi Min kediye kollayarak. "Otuzlarına gelip erkekler yüzünden hayal kırıklığına uğrayan bütün kadınlar bunu söyler. 'Pezevenklerle uğraşmayı bırakıp bir kedi edineceğim.' *Klişeleşmiş* bir laftır."

"Biliyor musun," dedi Cal, o da kediye gözleyerek, "şifreli konuşacaksan beni önceden uyarmalısın."

Kedi kımıldayacakmış gibi görünmüyordu, bu yüzden Cal etrafına, dairenin geri kalanına baktı. Görünüşe bakılırsa bütün çatı Min'indi, çılgın açılarla inen bölgeler lambriyle vurgulanmıştı ve içerisi antika değil, eski püskü eşyalarla donatılmıştı. Cal kaşlarını çatıp *Ona hiç uygun değil*, diye düşündü.

Min şaşkın şaşkın başını eğip kediye baktı. "Tek gözü niye kapalı?"

"Bence o gözü yok," dedi Cal.

"Hayat zor, ha, kedici?" Min iç çekti. "Mutfakta tavuk var. Tavuk marsala yapmayı denedim ama rezil ettim. Belki kedi onu yiyecek kadar açtır."

"Beslersen sonsuza dek gitmez," dedi Cal. "Bana bak kedi, kapı açık, çık dışarı."

Kedi kanepenin ucuna kıvrılıp kibirli kibirli ona baktı.

"Cheshire'a oldukça uygun görünüyor," dedi Min. "San ki yavaş yavaş bir tarafları yok olacaktı gibi."

"Evet, işe gözüyle başlamış," dedi Cal. "Min, bu kedi büyük olasılıkla Kedinin Ölüm Defterinde var olan bütün hastalıkları üzerinde taşıyor."

"Hiç olmazsa besleseydim," dedi Min ve mutfığa tavuk almaya gitti.

"Kanepeye yakıştı ama gerçekten." Cal kapıyı kapatıp Emilio'nun poşetini dikiş makinesinin üzerinden alarak kanepenin arkasındaki eski, yuvarlak meşe masanın üzerine koydu. Kedi onun her hareketini izlerken Cal umursamıyormuş gibi görünmeye çalıştı.

Min kâğıt havluya koyduğu tavuk parçalarıyla geri döndü. Bunları kedinin burnuna tutup geri çekildi. Hayvan tavuğu koklayıp Min'e baktı. "Biliyorum," dedi Min, umutsuz bir sesle. "Berbat. Yemek zorunda değilsin."

Kedi burnunu kaldırıp en yakındaki parçayı kemirmeye başladı.

"Çok cesur bir kedi," dedi Min Cal'a ve ardından çantasını almak için portmantoya gitti. "Sana paranı vereyim, ya da Emilio'nun parasını."

"Hayır," dedi Cal, hâlâ etrafına bakınarak. Mobilyaların rahat olduğu belliydi ama hiçbir ilginç veya çekici değildi, Min'le alakalan yoktu. Sanki başka birinin evi gibiydi. "Başka birinin kiraladığı bir yeri mi kiraladın?"

"Hayır," dedi Min cüzdanını ararken. "Borcum ne kadar?"

"Yok." Şöminenin üzerinde cam biblolar vardı, yalancı kitaplardan yapılmış zevksiz, eski bir saatin her iki yanına dizilmişlerdi. Biblolara bakmak için Min'in yanına giderken, "Bu mobilyaları sen seçmemişsin," dedi Cal.

"Büyükannemindi," dedi Min. "Bak, yemeğin parasını ödeyemezsin. Buraya getirerek zaten bir iyilik yaptın, bu yüzden..."

"Bunları biriktiriyor musun?" dedi Cal, Rocky ve Bullwinkle biblolarını eline alırken.

"Cal," dedi Min.

"Poşette bir orduya yetecek kadar yemek var," dedi adam. "Eşlik etmemi istersen kalıp yansını ten yerim. İste-

miyorsan yarısını yanıma alıp giderim. Gerçi seni bu hayvanla baş başa bırakmayı hiç istemiyorum." Cal Rocky'yi yerine koyup bir sonrakine baktı. Chip and Dale. "Bunları nereden buldun?"

"Arkadaşlardan," dedi Min. "Aileden. Hediyelik eşya satan yerlerden." Bir an sustu. "Kalabilirsin." Tavuğa saldırıp bitirdikten sonra şimdi uyuyormuş gibi görünen kediye baktı. "Sen kalabilir misin, bilmiyorum," dedi ve hayvan tek gözünü ona dikti. "Az önce diğer gözü kapalı değil miydi?" dedi Min Cal'a. "Sol gözü?"

"Hatırlamıyorum," dedi Cal. "Ama hiç şaşırmam. Çok değişken bir kedi. Biliyor musun, bu mobilyalar seni yansıtmıyor, şu saat de öyle ve cam biblo severmiş gibi bir tipin de yok."

"Biliyorum," dedi Min saate bakarak. "Ama sağlam mobilyalar, bu yüzden yenisini almak anlamsız. Ayrıca bana büyükannemi hatırlatıyor. Ve cam biblo merakı kazayla başladı." Tekrar Cal'a döndü. "Yemeğin en azından yarısını ödememe izin ver."

"Hayır." Cal içinde detaylı bir İtalyan restoranının tepesinde oturan Lady ve Tramp'in olduğu dev bir parçayı eline aldı. "Ne tür bir kaza?"

"Büyükannem Min'in, bir Minnie ve Mickey biblosu vardı. Dans ediyorlardı. Minnie uzun pembe bir etek giymişti ve Mickey eteğin altına bakıyordu." Konuşurken Min'in sesi yumuşadı. "Büyükbabam bunu ona evlilik yıldönümlerinde hediye etmişti ama ben o kadar beğeniyordum ki, babaannem onu on iki yaşımdayken bana hediye etti."

Cal gözleriyle şömineyi taradı. Christine ve Phantom, Jessica ve Roger Rabbit. Blondie ve Dagwood, Uyuyan Güzel ve Prensi, bir şatonun önünde tepelerinde kumrularıyla

Sindirella ve prensi, hatta Donald ve Daisy bile oradaydı ama Mickey'yle Minnie görünmüyordu. "Peki nerede?"

"Kaybettim," dedi Min. "Kolejde olduğum sırada taşınıırken. Biliyorsun ya, her sene ayrı yerlere taşınılır ve eşyalar yok olur. O kadar üzüldüm ki insanlar onun yerine koymam için doğum günlerimde ve Noel'de bana başka biblolar getirmeye başladı. Onlara daha fazlasını istemediğimi anlatmaya çalıştım, 'Teşekkürler, çok güzel ama yapmama-lydınız falan,' ama bu arada biblolar burada bir yaşam oluşturmaya başlamıştı bile." Şömineye bakıp iç çekti. "Bodamda bir dolu kutu daha var. Bunlar en sevdiklerim. Asla bir şey biriktirmeye kalkışma. İnsanlar vazgeçmene izin vermiyor."

Cal tekrar biblolara baktı. Şöminenin ucunda canavarlara benzeyen bir biblo daha vardı. "Bu ne?" dedi, bibloyu alırken.

"Disney'in kötü adamları," dedi Min. "Liza ve Bonnie iki sene önceki Noel'de almıştı."

"Bunu Liza almış olmalı," dedi Cal.

"Bonnie'nin almadığını nereden biliyorsun?" dedi Min.

"Çünkü bu Bonnie'nin tarzı değil." Tepesinde kumrular olan Sindirella'yı işaret etti. "Bu Bonnie'ninki."

"Evet," dedi Min. "Hâlâ..."

"Bonnie peri masalını istiyor," dedi Cal. "Liza gerçekçi, kötü adamları görüyor. Ayrıca Bonnie en önemli şeyi de atlamamış. Sana bir çift almış."

"Bir çift ne?" dedi Min.

"Çift işte," dedi Cal. "İki kişi. Bunların hepsi birer çift. Bak. Lady ve Tramp, Christine ve Phantom, Tavşan Jessica ve Roger... Liza'nınki hariç hepsi çift."

"Rocky ve Bullwinkle'a tam bir çift diyemem," dedi Min, şüpheyle bibloya bakarak. "Chip ve Dale'a da. Yani söylen-tiler olduğunu biliyorum ama..."

"Haydi, Minnie," dedi Cal. "Sen işe bir çiftle başlamıştın."

"Bana Minnie deme," dedi Min, parlayan gözlerini adama dikerek.

"Sen de bana Mickey de," dedi Cal, kızın gözlerinin tekrar parlamasını bekleyerek sırtırken.

"Beni kızdırmaktan vazgeçmezsen sana at arabası diyeceğim," dedi Min. "Artık yemek yiyebilir miyiz?"

Cal pes edip Emilio'nun paketini açmak için masaya giderken kedi her an fikir değiştirip üstüne atlayabilir diye yandan dolaştı. "O herif sana gerçekten iyi oyun oynamış."

"Hangi herif?"

"Seni dışarı çıkardığım gece seni terk eden adam. Onu çok sevmişsin."

"Ah," diye gözlerini kırpıştırdı Min. "Onu mu? Hayır. Hem de hiç."

Güzel, diye düşündü Cal ama tabii bu hiçbir şeyi değiştirmiyordu. "Tabağın var mı?"

Min masanın etrafından dolaşıp başka herkesin dolap diye bakacağı yüklüğe gitti. Bu arada Cal şarabın mantarını çıkartıp kızın gömleğine bakmamaya çalışarak kadehleri doldurdu. Bu kadar kötü giyinmesi çok iyiydi. Eğer yine o kırmızı kazağı giymiş olsaydı Cal için iyi olmayabilirdi. Sonra Min, içinde salata olan kabı açtı, çorba kaşığıyla tabağa boşaltmaya çalıştı. "Kahretsin," dedi sos masaya dö-küldüğünde.

"Sen yemek yapmazsın, değil mi Minerva?" dedi Cal.

"Ah, sen yapar mısın?" dedi Min.

"Elbette." Kaşığı Min'in elinden aldı. "Kolejde okurken restoranda çalışmıştım. Daha büyük bir kaşığa ihtiyacın var, Minnie. Bu yemek yemek için."

"Ya da senin bir tarafına saplamak için," dedi Min.

Adam başını İki yana sallayıp daha büyük bir kaşık bulmak için mutfağa gitti ama kaşık yerine içi berbat bir şeyle dolu bir tava buldu.

"Bu ne?" dedi, Min kâğıt havlu almak için içeri girdiğinde.

"Seni hiç ilgilendirmez," dedi Min. Adam kaşlarını kaldırdığında, "Kendim yapabilirim zannettim. Tarifi vardı. Ama..."

Cal uyandı. "Bu tavuk marsala, değil mi?"

"Hayır," dedi Min. "Bu bir rezillik, bu yüzden Emilio'yu aradım."

"Ne yaptın?" dedi Cal.

"Neden soruyorsun?" dedi Min. "Beni aşağılayacak yorumlarda bulunmak için mi?"

"Tavuk marsala nasıl yapılır öğrenmek istiyor musun, is-temiyor musun?" dedi Cal, çileden çıkmış bir tonla. Kız in-sanı deli ediyordu.

Min kaşlarını çatıp ona baktı. "Evet."

"İlk olarak ne yaptın?" dedi Cal.

"Tavaya yağ püskürttüm," dedi Min.

"Püskürtmek mi?" dedi Cal. "Hayır, dökeceksin. Birkaç yemek kaşığı kadar."

"Çok yağlı olur."

"Ama iyi yağ," dedi Cal. "Zeytinyağı sağlıklıdır."

"Göbeğime pek sağlıklı gelmiyor," dedi Min.

"Dökmek gerekiyor, Minnie," dedi Cal. "Tadını bu verir."

"İyi," dedi Min ama isyan dolu bakışlarla bakıyordu.

"Sonra tavukları sararana kadar kızarttım."

"Çok hızlı yapmışsın," dedi Cal. "Göğüsleri önce döveceksin. Tokmağın yoksa kavanoz kullan. Sonra bunları tuz ve biber kattığın una bula."

"Dalga geçiyorsun," dedi Min. "Un kalori eklemekten başka bir işe yaramaz."

"Bir de tavukların etrafını kaplar," dedi Cal. "Böylece..." Bir çatal alıp tavanın içindeki karartılardan birine sapladı ve havaya kaldırdı, "...kupkuru kalmaz. Sonra ne yaptın?"

Min kollarını kavuşturdu. "Kahverengiye döndüklerinde mantarları koyup şarabı ekledim ve suyunu çekmesini bekledim."

"Tereyağı koymadın mı?"

"Hayır, koymadım," dedi Min. "Sen çıldırdın mı?"

"Hayır," dedi Cal, tavuğu tavaya bırakırken. "Ama tavuk marsalayı zeytinyağı ve tereyağı, hatta un kullanmadan yapan biri belki çıldırmış olabilir. Tavuğun ktır ktır olmasını istiyorsan o zaman tavuğu ktır ktır yapacaksın." Parmağını sosa batırıp tattı. O kadar keskindi ki bir an nefesi tılandı. Min koşarak bir bardak su alıp adama uzattı.

"O kısmın neden olmadığını hiç anlayamadım," dedi.

"Hangi marsala sosunu kullandın?" dedi Cal, tat ağzından gittiğinde. Min ona pişirme şarabının şişesini uzattı. "Hayır, hayır," dedi adam, sonra Min yüzünü buruşturduğunda söylediklerine pişman oldu. "Bak hayatım, şarap sosu yaparken şarabı pişirir, koyulaştırırsın. İyi bir şarap kullanmalısın yoksa işte..." Tavaya baktı, "...Böyle olur. Kedi nasıl hâlâ hayatta bilmiyorum."

"Şey," dedi Min. "Bunları bana yazıp verebilir misin?"

"Hayır," dedi Cal, sonra diğer odaların birinden bir ses geldi. Cal etrafına bakındı. "Kedi gitmiş, Minnie. Bir yerde açık bir cam var mıydı?"

"Yatak odasında raylı paravan var," dedi Min ve şömine-nin yanındaki koridordan bakmaya gitti. "Alı, bu çok güzel işte," dedi içeri girdiğinde. Cal peşinden geldi.

Raylı paravanı şimdi gece havasını içeri dolduracak şekilde açık duran çatı penceresinden aşağı uçmuştu. Cal gidip dışarı baktı. Paravan çatının ortasındaydı ve kedi çatıya değen dallardan birine oturmuş patilerini yalıyordu. Sol gözü kapalıydı.

"Gerçekten gözünü sırayla kapatıyor," dedi Cal, başını içeri çekerken. "Belki de tutumluluk etmek içindir ..." Min'in yatak odasını gördüğünde sesi alçalıp yok oldu.

Odanın büyük bölümünü hayatında gördüğü en detaylı pirinç yatak kaplamıştı. Kocaman şeyin üzeri mavi-lavanta saten bir yorganla kaplıydı. Üzerinde pirinçten girinti çıkıntılar olan kıvrımlı bir yatak başı, yatak başına dayanmış lavanta rengi saten yastıklar vardı. Bakarken Cal'ın başı döndü. "Bu yataktan düşmemeyi nasıl beceriyorsun?"

"Yatak başına bakmamaya çalışarak tutunuyorum," dedi Min. "Bunu seviyorum. Geçen ay aldım. Hiç kullanışlı değil ama ..."

Lafına devam etti ama Cal, Min 'Yatak başına bakmamaya çalışarak tutunuyorum,' dedikten sonra onu dinlemeyi bırakmış, Min'in yumuşacık mavi satenlerin arasında yatışını, yumuşacık sarı uçlu buklelerinin yastıklara yayılışını, yumuşacık dudaklarının ona gülümserken olduğu gibi yarı açık duruşunu, yumuşacık ellerinin yatak başını kavrayışını, yumuşacık bedeninin...

"Cal?" dedi Min..

"Burası güzel kokuyor," dedi Cal. içinde 'yumuşacık' sözünün geçmediği bir şey düşünmeye çalışarak. Ya da tam tersi 'sert' sözünün.

"lavanta yastıklar," dedi Min. "Büyükanmem yastık kılıflarının içine hep lavanta koyardı. Ya da belki tarçınlı mumlar kokuyordur."

Cai boğazını temizledi. "Şey... Çok güzel. Bu dairede sana benzeyen ilk şey." Kızı o mavi yorganın üzerine devirmesi an meselesiydi, bu yüzden, "Artık yemek yemeliyiz. Hemen," dedi.

"Peki," dedi Min ve kapıya ilerledi.

"Pencereyi kapatmamı ister misin?" dedi Cal.

"O zaman kedi bir daha nasıl içeri girecek?" dedi Min.

"İyi bir noktaya değindin," dedi Cal, içinden, *Ab, Tanrım ona mbşi bir kedi verdim*, diye düşündü ve kızın peşinden dışarı çıktı.

Emilio'nun salatasını yerlerken Min, "Tavuk maysala demek ki ne kilolara dost, ne de kalbe ilaç," dedi.

"Kalbe ilaç mı?" dedi Cal kadehini eline alırken. "Bu kalbe iyi gelmek mi demek? Çünkü iyi geliyor. Sana söyledim, zeytinyağı sağlıklı bir şey. Ayrıca birazcık tereyağı ve un da öldürmez."

"Sen onu anneme anlat," dedi Min, salatasından bir lokma daha alırken. "Bu nefis. Bak, buradan çıkacak ders şu ki ben yemek pişirmemeliyim."

"Neden?" dedi Cal. "İlk deneyişindi. Herkes hata yapar," Tavuk paketini aldı ve hiçbir şeyi dökmeden ustalıklı tabaklara paylaştırdı.

"Sen hariç," dedi Min, onu seyrederken. "Sen *her şeyi* fazlasıyla iyi beceriyorsun."

"Tamam," dedi Cal, kutuyu masaya ^oyarken. "Daha yeni terk edildin, bunu anlıyorum ama adamı sevmiyordun, o zaman neden hâlâ öfkeliisin ve hıncım benden çıkarıyor-sun?"

Min tavuğunu kesmeye girişti. "Adam türünün son örneği." Tavuğu ağzına atıp çiğnedi ve yüzünde güzel bir yemeği yerken beliren o muhteşem ifade belirdi.

"Sen asla diyet yapmamalısın." Cal çatalını alıp yemeye başladı. "Peki, bu adam sana kaldıramayacağın ne yaptı?"

"Şey." Min çatalını hak ettiğinden daha büyük bir özenle mantara batırdı. "Mesele daha çok kilomdu."

"Kilonu mu eleştiriyordu?" Cal başını iki yana salladı. "Adam beyin yerine tuğla taşıyormuş."

"Aslında eleştirmede," dedi Min. "Sadece diyet yapmamı önerdi. Ve benden ayrılmasının sebebi onunla yatmamamdı."

"Sana diyet yapmanı söyleyip sonra da seninle yatmak mı istedi?" dedi Cal. "Sözümü geri aldım. Tuğlanın bile ondan fazla beyni vardır."

"Evet ama haklı olduğu bir taraf var," dedi Min. "Yani kilom konusunda." Savunmaya geçen gözlerle ona baktı. "Değil mi?"

"Bütün o öfkeyi bana yöneltmekten vazgeçmedikçe buna cevap vermeme imkân yok," dedi Cal. "Öfkeni seni bırakan adama sakla. Ben iyi adamım."

Min çatalını başka bir mantara batırdı, sonra çatalı yerine koydu. "Tamam, bu konuda seni özgür bırakacağım. Ne söylersen söyle öfkelenmeyeceğim."

Cal kadının fırtınalar esen yüzüne bakıp güldü. "Bunu nasıl başaracaksın?"

Min başıyla onayladı. "Peki, öfkeleneyeceğim ama adil olacağım. Doğru olan şu ki doğruyu söyleyeceğine güvendiğim tek adamsın."

"Bana güveniyor musun?" dedi Cal, şaşkınlık ve onurla. "Ben canavar olduğumu sanıyordum."

"Öylesin," dedi Min. "Ama bana yalan söyleme eğilimin yok. Çoğu konuda."

Cal yemeyi bıraktı. "Her konuda. Sana hiç yalan söylemedim."

"Evet, tabi" dedi Min reddeder bir tonla. "Peki, kilom konusunda ne yapmam gerekiyor?"

Cal çatalı yerine bıraktı. "Tamam. Gerçek şu. Sen hiçbir zaman incecik bir kadın olmayacaksın. Sen yuvarlak bir kadınsın. Geniş kalçaların, yuvarlak karnın ve dolgun göğüslerin var. Sen ..."

"Sağlıklıyım," dedi Min acı acı.

"Dolu dolusun," dedi Cal, Min'in gömleğinin altında inip kalkıp göğüslerine bakarak.

"Cömerdim," diye tısladı Min.

"Bolluksun," dedi Cal, elinin altında hissettiği yuvarlak kıvrımı hatırlayarak.

"İriyim," dedi Min.

"Yumuşacık, yuvarlak ve ateşli. Ve ben kendi kendime tahrik oluyorum," dedi Cal başı dönmeye başladığında. "O gömleğin altında bir şey var mı?"

"Tabii ki," dedi Min afallayarak.

"Ah," dedi Cal fantezisini sona erdirerek. "Güzel. Yemek yemeliyiz. Ne konuşuyorduk?"

"Kilom?"

"Doğru," dedi Cal çatalını tekrar eline alarak. "Kilo verememenin nedeni kilo vermeye elverişli olmaman, vücudunun yapısının o şekilde olmaması. Ayrıca birtakım aptal diyetlerle birkaç kilo vermeyi başarsan bile, yaptığın o rezil tavuk gibi olursun. Bazı şeylerin o tereyağıyla yapılması gerekir. Sen o şeylerden birisin."

"Anlaşıldı, buna mahkûmum," dedi Min.

"Bir diğer sorunun da şu ki, *laf dinlemiyorsun*. Seksi olmak istiyorsan seksi ol. Cıız kadınların asla sahip olamayacağı bir mal varlığın var. Keyfini çıkar, keyfini çıkardığını göstererek giyin. En azından başkalarının keyfini çıkaracağı biçimde giyin. Seni dışarı çıkardığım gece giydiğin o takım seni hapishane gardiyanı gibi gösteriyor." Kırmızı kazağının içine baktığı anı hatırlayıp ekledi, "Gerçi iç çamaşırların oldukça güzel."

"Ama hiçbirisi üzerimde güzel durmuyor," dedi Min.

"Tabii ki duruyor," dedi Cal, hâlâ yemek yemeğe uğraşarak. "Hem de çıplakken giyinik olduğundan çok daha güzel görünen kadınlardan olmana rağmen." Kötü düşüncelerle dolu beyni bunu hayal etmeye çalıştı ama Cal görüntünün önünü tıkadı. "Sadece öyle olduğunu düşünüyorum. Ye, lütfen. Açlık insanı bir tuhaf yapar."

"Çıplakken daha mı güzel görünürüm?" dedi Min tekrar çatalını alırken. "Hayır. Dinle..."

"Sen sordun, ben de söyledim," dedi Cal. "Ama duymak istemiyorsun. Gerçek şu ki erkeklerin çoğu yatağa bir elbise askısıyla girmek yerine seni tercih eder. Sana dokunmak çok daha eğlenceli ama kadınların çoğu buna inanmaz. Birbiriniz yüzünden sürekli kilo vermeye çalışıyorsunuz."

Min gözlerini yuvarladı. "Demek yıllardır hep seksiydim, öyle mi? Neden kimse fark etmedi acaba?"

"Çünkü bedeninden nefret eder gibi giyiniyorsun," dedi Cal. "Seksilik kafdadır, kendini seksi hissetmezsen, olamazsın."

"O zaman öyle olduğumu sen nereden biliyorsun?" dedi Min sabrı taşarak.

"Çünkü kazağının içine baktım," dedi Cal, manzara tekrar gözünün önüne gelirken. "Ve seni öptüm. Söylemek

zorundayım ki dudakların birer mucize. Şimdi artık *bir şeyler ye.*"

Min bir an tabağına baktı, sonra yumuldu. "Tanrım, bu çok güzel," dedi birkaç dakika sonra."

"Hiçbir şey iyi yemeğin yerini tutamaz," dedi Cal. "Sadece..."

"Bunu kalbe ilaç yapmanın bir yolu olması lazım," dedi Min.

Cal başını iki yana salladı. "Kendi kendime konuştuğumu bilmek ne güzel. Söylediklerimin hiçbirini işittin mi sen?"

"Evet," dedi Min. "Benimle ilk çıktığın gece hapishane gardiyanına benziyordum, ha?"

"Hayır," dedi Cal. "Ayaklarında muhteşem ayakkabılar vardı. Ayakkabılar konusunda kendine izin veriyorsun." *Ayrıca ayakların da güzel.*

"O zaman hapishane gardiyanına benzememe rağmen barın karşı tarafından beni seçmiş olmanın nedeni ayakkabılar, öyle mi?"

Soru mantıklıydı, Cal onu neden seçtiğini hatırlamaya çalıştı. Yemek bahsi. Yüzünü buruşturdu. David'le girdiği o aptal yemek bahsi. "Kahretsin."

"Bahse girmiştin, değil mi?" dedi Min tiksinen bir sesle.

Cal cüzdanını çıkarıp masanın üzerine on dolar koydu. "Al işte, hepsi senin. Beni dışarı atmadan evvel yemeğimi bitirebilir miyim?"

"Tabii," dedi Min. "Biliyor musun, bahsi kaybetmek sana çok yakışıyor."

"Kaybetmedim," dedi Cal, çatalını mantara batırırken. "Ben kaybetmem."

"Bahsin parasını aldın mı?" dedi Min, öfke dolu bir sesle.

Cal ona bakıp kaşlarını çattı. "Benimle o kapıdan dışarı çıktın ve ben kazandım."

"Ve herkes *düşündü ki* ..."

"Ne *düşündü*?" dedi Cal çileden çıkmış halde. "Biri benimle seni dışarı çıkartmayacağıma dair on dolar bahse girdi. Sen benimle çıktın. On dolarımı aldım. Şimdi o on dolar senin. Artık başka bir şeyden bahsedebilir miyiz?"

"Yani bahis bitti," dedi Min, inanmayan bir tonlamayla.

"Evet," dedi Cal, öfkeyle. "Pekâlâ, bir ilişki başlatmanın en yolu bu değildir ama sen Elvis'i beklerken ve ikimiz de bir ara vermeyi planlamışken zaten bir ilişkimiz olmuyor. Ayrıca seni besliyorum. Bir kez daha. Neden bu kadar kızyorsun?"

"Hiçbir sebebi yok," dedi Min ifadesiz bir sesle ve mutfığa gitti.

"Arada bilmeden kaçırdığım büyük bir şey var galiba, ha?"

"Evet," dedi Min. "Yemene devam et."

Cal bulaşığa yardım etmeyi teklif etti ama Min onu sepetledi. Adam girdiği bahisleri ve fazlaca koruyup gözetmesiyle canına tak ettirmişti. Emilio'dan artanları dolaba koyup kendi yaptığı bulamacı çöpe döktü, sonra yatak odasına gidip saten yorganın altına girdi. Cal yatağın onu yansıtan tek şey olduğunu söylemişti. Eski püskü eşyalarla dolu evde güzel, zengin ve seksi olan tek şeyi seçip, "Bu sensin," demişti. Pislik.

Kedi yatağın üstüne atlayıp ona doğru yürüdü. "Merhaba," dedi Min hayvan yanına kıvrılırken. Tüylerinin altında ki incecik bedenini hissederek kediye okşadı ve kedi iki gözünü birden açtı. Gözleri farklı renklerdeydi, birinde tüylerinin renginde bir leke vardı. "Yamalı kedi," dedi. Hayvan

iyice sokuldu ve Min inanılmaz bir huzur hisseni. **Has** ucundaki CD çalarını açtı ve Elvis'in sevdiği kadın onu terk ettiğinden beri hayatının ne kadar berbat olduğunu anlatmasını dinledi. Kedi bir an kulaklarını dikti, sonra tekrar yorganın içine gömüldü. "Kırık Kalpler Oteli'ne mi taşındın sen de?" dedi Min kediye ve hayvanın kulaklarının arkasını kaşdı. Hayvan kulaklarını Min'in parmaklarına iyice yanaştırmak için başını uzattı. Min hayvanın küçük, tuhaf yüzüne, keyifle kapanmış gözlerine baktı ve aniden içinde muazzam bir şefkat duygusu uyandı. Hayvan mırlamaya başladığında Min sesin hiç aklına gelmeyecek kadar huzur dolu olduğunu fark etti. "Seni yanıma almak mantıklı görünüyor," dedi kediye, hayvan yavaşça gözlerini açıp sonra tekrar kapattı. Sıcacık, huzur dolu ve rahatlatıcıydı. Yalnız yaşayan kadınların kedileri olmasına şaşmamalıydı. Yalancı, cazibeli, zorlayıcı, erkeklerden kesinlikle çok daha iyilerdi, tanrı gibi öpüşen ve elleri... "Ah, çok yalnızım bebeğim," diyordu Elvis ve Min uzanıp sesi açtı. Kedi başını yukarı kaldırdı ama "Don't Be CruePı "Heartbreak Hotel" kadar sevmiş görünüyordu. Min'in karnına yaslanarak tekrar kıvrıldı. "Kalabilirsin," dedi Min hayvana ve birlikte uyuyana kadar uyumlu bir sessizlik içinde Elvis'i dinlediler.

"Ofisinde seni bekleyen muhteşem bir fıstık var," dedi David'in asistanı, David çarşamba günü işe gittiğinde. "Çok güzel bir şey."

Min, diye düşündü David ve hayal kırıklığıyla bunun mümkün olamayacağını fark etti. Kimse Min'i fıstık diye tarif etmezdi.

Kapıyı açtığında Cynthia kapının karşısındaki masada oturuyordu. Kırmızı tayyörüyle olağanüstü güzeldi.

"İşte geldin," dedi kadın ayağa kalkarak.

"Bu muhteşem bir tayyör," dedi adam kapıyı kapatırken. Eteğin kızın kalçalarını büzmeden hoş bir kıvrımla dökülüştünü takdir ederek yanından geçti.

"David," dedi Cynthie. "Tayyörü boş ver. Cal neden hâlâ senin sevdiğin kızla flört ediyor?"

"Flört mü ediyor?" David, Cynthie'nin tayyörüne duyduğu ilgiyi bir an yitirip masasına oturdu.

"Pazartesi günü onu öğle yemeğine çıkarttı ve bu yüzden benimle yemeğe çıkmadı. Dün gece de evine yemek götürdü." Cynthie küçük güzel yüzü gerilirken öne uzandı. "Hani Greg'i arayacaktın. Neden kız hâlâ onunla birlikte?"

"Gerg'i aradım." David beyni hızla çalışırken birkaç kâğıdı kenara itti. "Neden işe yaramadığını bilmiyorum. Belki de Cal onunlayken iyi vakit geçiriyordur." Ya da belki de on bin dolarlık bir bahis kazanmak istiyordur.

"Ama seks yoktur," dedi Cynthie.

"Hayır," dedi David, içinden Min'in sekse duyduğu soğukluğun devam etmesi için dua ederken. "Seks yapmayacaklar."

"Sanırım haklısın." Cynthie ofisi adımlamaya başladı. "Bu işe hemen girecek bir kadınmış gibi görünmüyor, Cal'sa bu konuda insanı üstelemez. İçgüdüleri çok iyi çalışır."

"İyi, aferin ona o zaman," dedi David. "İstedüğün başka bir şey var mı?"

Cynthie masaya eğildi. "Min'i aramanı istiyorum. Onu öğle yemeğine çağır, akşam yemeğine çağır, hesabı sen öde ve onu geri al."

David kızın dekoltesinin içine bakıp gözlerini göğüslerin arasında dolaştırdı. "Bunu özellikle yapıyorsun, değil mi?"

Cynthia derin bir nefes aldı, çenesi gerildi. "David ben flört uzmanıyım ve sevdiğim adamı kaybetmek üzereyim. Bu iş sadece özel hayatımı kapsamıyor, toplum önündeki konumumu, *bütün hayatımı* kapsıyor. Elimde büyük olasılıkla çok satacak bir kitap var, editörüm arka kapağa bizim nikâh fotoğrafımızı koymak istiyor, her şey bunun üzerine kuailu ve sadece *kız arkadaşını geri alacak kadar yürekli olmaman* yüzünden bütün bunların çöpe gitmesine izin vermem." Daha da yaklaştı. "Bana onu arayıp yemeğe çıkartacağına söz vermeden ve en iyi arkadaşlarının isimlerini söylemeden buradan dışarı adımımı atmayacağım. İkisini cuma akşamı barda gördüm. Küçük sanşın ve uzun kızıl kafa. Seninkinin yakın arkadaşları mı?"

Parfümü David'e doğru uçuştı, çok hafif, fısıltı gibi bir kokuydu ve David'in başı dönmeye başladı. "Parfümünün adı ne?" dedi, 'yüreksiz' saçmalığını duymazdan gelmeye çalışarak.

"Bana özel hazırlanmış bir karışım," dedi Cynthia, sesini alçaltarak. "Erkeklerin libidolarını harekete geçiren özel kokulardan üretildi. Bunu senin için sürdürdüm, David. Eski sevgilinin en iyi arkadaşları kim?"

David üzerindeki hissi atabilmek için başını iki yana sallayıp koltuğunu kızdan uzaklaştıracak şekilde geri çekildi. "Ne var bunun içinde?"

"Lavanta ve balkabağı." Cynthia doğruldu. "En iyi arkadaşlarını öğrenmem lazım. Sana yardım ediyorum, David. İstatistikçini geri istiyorsun, değil mi?"

Kadın lavanta ve tarçın kokuları, yün kırmızı tayyörün içindeki incecik görüntüsüyle önünde dikilirken David'in istatistikçinin kim olduğunu hatırlaması biraz zaman aldı.

"Senden hoşlanmıyorum bile," dedi kıza. "Neden böyle tahrik oldum?"

Cynthia gözlerini yuvarladı. "Erkeksin de ondan. Arkadaşı kim?"

"Neden öğrenmek istiyorsun?"

Cynthia dişlerinin arasından nefesini bıraktı. "Anlattım ya. Cazibe. En iyi arkadaşına Cal'ın kadınlar konusundaki defolarını anlatırsam arkadaşını endişelenecek bir durum olduğuna ikna edebilirim. Sonra o da Min'e Cal'dan hoşlanmadığını söyler. Bu da delice aşk basamağını ortadan kaldırır. Bunların hepsi bilimle kanıtlanmış, David. Kimseye bir şey olmayacak merak etme."

"Tamam," dedi David, gözlerini kadının göğüslerinden ayırmadan. "O ceketin altında bir şey var mı?"

"Gösteririm, bana bir isim söyleyecek misin?" dedi Cynthia.

"Evet," dedi David aşağılık, zayıf biri olduğunu bilerek ve umursamayarak.

Cynthia ceketinin üst iki düğmesini açıp gösterdi. Kırmızı ipek sutyeni tayyörün desenine çok uygundu. Seksen be- den göğüsleri mükemmel görünüyordu, diri ve dimdik, David'in oturduğu yerdense gerçekmiş gibiydi.

"Ah, Tanrım," dedi David koltuğunda donup kalırken.

"Evet," dedi Cynthia, düğmelerini iliklerken. "Şimdi bana isim ver."

"Kızıl kafa," dedi David. "Liza Tyler. Zaten bütün erkek-lerin pezevenk olduğuna inanır."

"Haklı," dedi Cynthia. "Min'i yemeğe çağır."

Sonra kadın gitti. David retinalannda kadının mükemmel göğüslerinin görüntüsüyle onun gidişini seyretti, kendini doğru olanı yaptığına inandırmaya çalıştı. Birinin Calvin

Morrissey'i durdurması gerekiyordu. Ve Min'i kurtarması. Bu da önemliydi.

"Çok ateşli," dedi asistanı kapıdan. Havayı kokladı. "Vay. Bu onun parfümü mü?"

"Evet," dedi David telefonuna uzanırken. "Kükürt kokusu. Onu bir daha buraya alma."

O gece saat sekizde Liza, Tony ve Roger'la birlikte The Long Shot'ta oturmuş Bonnie ve Min'in tuvaletten dönmesini bekliyordu ki Tony, "Ah ha," deyip başını bardan öteye çevirdi.

"Ne?" dedi Roger adamın bakışlarını takip ederek. "Ah." Omuz silkti. "Kız barın tam karşısında."

"Hangi kız?" Liza kısık ışıpta gözlerini kıstı. Bir esmer güzeli incecik bedeni ve pahalı giysileriyle sıkılmış gibi barın yanında duruyordu. Yanındaki adam yandan yandan ona doğru yaklaştı. "Eski kız arkadaşın mı?"

"Hayır," dedi Tony, Bonnie tuvaletten geri dönerken. "Ben delilerle çıkmam. Yani senden önce çıkmazdım."

"Peki sen mi çıkarsın?" dedi Bonnie Roger'a ilgiyle, adamın yanma otururken.

"Hayır, hayır, ben değil, Cal," dedi Roger, neredeyse sandalyesinden düşüyordu. "Ben kızlarla nadiren çıkarım."

"Bunda bir şey yok, hayatım." Bonnie adamın dizini okşadı. "Kızlarla çıkabilirsin."

"Ama istemiyorum," dedi Roger ve Tony gözlerini devirdi.

"Demek Cal'ın eski kız arkadaşı bu." Liza ayağa kalktı. "Hemen dönerim."

"Bir dakika," dedi Tony ve kızın kolunu yakaladı. "Cal'ın aşk hayatıyla neden ilgileniyorsun?"

"En iyi arkadaşım la çıkıyor da ondan," dedi Liza, masum görünmeye çalışarak. "Merak ediyorum."

"Çık mam derken," dedi Roger Bonnie ye, ' senden başkasıyla çık mam demek istedim."

"Üçüncü görüşmemizde sende monogami beklemiyorum," dedi Bonnie.

"Peki," dedi Roger. "Ama zaten öyle."

"Seni zincirlemem mi gerekiyor?" dedi Tony Liza'ya. Biran bunu düşünerek durdu, sonra başını iki yana salladı. "Zincirleri unut. Ama Cynthia'den uzak dur. İnsanların beynini etkiliyor: Büyük olasılıkla psikolog olduğu için ama yine de, saçma sapan şeyler anlatıyor."

"Seni çözdü, değil mi?" dedi Liza barın karşısına bakarak.

"Başkalarıyla çık mamak tam bana göre," dedi Roger Bonnie'ye. "Sen de sadece benimle çık mak zorunda değ ilsin. Tabii, aksini yapmak istemediğin sürece."

Tony başını iki yana salladı. "Bütün ilişkileri açıkladığını iddia eden dört basamaklı bir sevgi teorisi var."

"Ah," dedi Liza afallayarak.

"Çok saçma çünkü ilişkileri açıklayan asıl teori kaos teorisi," dedi Tony, kızı yakalayıp sandalyeye oturturken.

"Ne?" dedi Liza, kolunu kurtarmaya çalışarak.

"İnsan ilişkileri de hava durumu gibi önceden görülemez." Tony kolu bırakmadı ve Liza kolundaki baskıyı azaltmak için tekrar yerine oturdu. "Mesela Cal ve Min'i düşün. Cal dengesini kimseyle flört etmeyerek korumaya çalışan karmaşık bir dinamik sistem."

"Flört etmiyor mu?" dedi Liza.

"Hayır," dedi Tony. "Buna inanabiliyor musun? Ama bu başlı başına zaten dengesini bozuyor. Rahip hayatı yaşamak ona göre değil. Sonra Min'e rastlıyor. Hayatını alt üst eden

şeye. Alt üst olduğu için dengesini sağlamaya çalışarak rasgele davranıyor ama Min'in cazibe alanına kapılıyor ve o alanın kenarlarına çarpıp sekmeye başlıyor fakat kendini onun yörüngesinden kurtarmayı başaramıyor. Min o tuhaf cazibe."

"Hi hı," dedi Liza. "Peki bütün bunlar ne işe yarıyor?"

Tony eğildi. "Cynthia ilişkilerin belirli bir düzeni takip ettiğini ve bunların önceden görülebileceğini düşünüyor. Ama bu mümkün mü? İnsanlar karmaşık yaratıklardır, yaşamlarındaki kargaşa da karmaşıktır ve yaşamlarında onları çeken şeyler de karmaşıktır. Aşık olan insanlar kaos teorisinin özüdür."

"Peki," dedi Liza, hâlâ kafası karmakarışık.

"Bu yüzden Cynthia deli," dedi Tony, kızın kolunu bırakırken. "Aşkın çözümlenebilip açıklanabileceğini düşünüyor. Ama bu mümkün değil."

Liza yerine oturup ilk kez Tony'yi düşündü. Nedense adam artık ona aptal gibi görünmüyordu ve bunun nedeni anlayamadığı o aptal kaos teorisi değildi. Sözlerini, düşünerek sarf etmesiydi. Düşündüğündeyse, akıllıydı.

"Ne var?" dedi Tony.

"Sen hiç aşık oldun mu?" diye sordu Liza.

"Hayır," dedi Tony. "Olacağımı da sanmıyorum." Kıza sırtı. "Çevremde çok kargaşa yaratacaktır."

Liza kaşlarını çattı. "Peki neden Cynthia'den hoşlanmıyorsun?"

"Cal'ı kafeslemeye çalıştı. Onu çözümleyip tanıdığını sandı. Cal çok daha iyisini hak ediyor. Kaosla yüzleşmeye gönüllü biriyle birlikte olmalı. Kural yok, koşul yok, teori yok, güvenlik ağları yok. Bonnie'nin Roger'la birlikteliği gibi."

Liza, Roger'la birlikte gülen Bonnie'ye baktı. "Haklısın. Bunu hepimiz hak ediyoruz."

"Güzel," dedi Tony. "O zaman Cynthie'yle konuşman da gerekmiyor demektir."

Roger bir şey söyledi, Tony ona cevap vermek için döndü. Liza ayağa kalkıp Cynthie'yle tanışmaya gitti.

"Merhaba," dedi kız şaşkın şaşkın, sanki Liza'yı tanır gibi. "Ben Cynthie. Birbirimizi tanıyor muyuz?"

"Hayır," dedi Liza. "Ama eski erkek arkadaşın benim en yakın kız arkadaşımın çıkıyor. Bana Calvin Morrissey'le ilgili her şeyi anlat."

On beş dakika sonra Liza geriye yaslanıp içinden, *Kaos teorisi ha, kıçımı ye, Calvin Morrissey'in izlediği bir yol var işte*, diye geçirdi. "Biliyordum," dedi Cynthie'ye. "Onun kalbini kıracağını biliyordum. Bunu kaç kez yaptı?"

Cynthie omuz silkti. "Ayrıldıktan sonra bir partiye gitmiştim. Onunla daha önce flört etmiş bir kadınla konuşmaya başladım. Sonra başka biri geldi. Gecenin sonunda dört kişiydik, hepimizin hikâyesi aynıydı. Birkaç ay hayat çok güzel gidiyor ve sen, evet bu o, diye düşünmeye başlıyorsun, sonra yanağına bir öpücük kondurup, 'Sana mutlu bir hayat dilerim,' diyor ve gidiyor."

"Dalga geçiyorsun," dedi Liza. "Ve şimdiye kadar kimse beynine bir şey patlatmadı, öyle mi?"

"Yapamazsın ki," dedi Liza. "Ne diyeceksin, 'Benimle iki ay çıktın, beni nasıl bırakırsın?' mı? Salak durumuna düşersin." İçkisinden bir yudum aldı. "Ve bunu kasıtlı yapmıyor," diye ekledi, belki bininci kez.

"Biliyor musun, umurumda değil," dedi Liza. "Sadece Min'i incitmesini istemiyorum."

"Belki de o kadar ciddi değillerdir," dedi Cynthie. "Ortak bir şeyleri var mı?"

"Bildiğim kadarıyla hayır," dedi Liza.

"Birlikte rahatlar mı?"

"Hayır," dedi Liza. "Çoğunlukla kavga ediyorlar."

"Kendilerine ait özel sırları var mı? Şakaları?"

Liza başını iki yana salladı. "Birbirlerini o kadar iyi tanımıyorlar."

Cynthie parmağının ucunu kadehinin kenarında gezdirdi. "Ondan hoşlanıyor musun? Yani, Min'e ondan hoşlanmadığını söyledin mi?"

"Kahretsin, evet," dedi Liza. "Bonnie de ben de onu uyardık."

"Hımm." Cynthie, Liza'ya gülümsedi. "Cal'ın ona taktığı bir ad var mı?"

"Taktığı bir ad mı?" Liza hatırlamaya çalıştı. "Bazen soyadıyla hitap ediyor. Asla 'hayatım' ya da 'bebeğim' gibi bir şey dediğini duymadım ama."

"Ya arkadaşın?" dedi Cynthie. "Onun taktığı bir isim var mı?"

"Canavar," dedi Liza. "Bunun şefkat içerdiğini sanmıyorum."

Cynthie güldü. "O zaman neden onunla flört ediyor?"

"Flört ettiğinden çok emin değilim," dedi Liza. "Ama sanırım edecek. Sanırım istemese de ona kapılıyor."

Cynthie gülmeyi bıraktı.

"Ve bu beni endişelendiriyor," dedi Liza. "Min mükemmel bir insan, oyuncak gibi kullanılmayı hak etmiyor. Bana Cal'ın, ilişkisinde nasıl ilerlediğini söyler misin?"

Cynthie doğrulup başıyla onayladı. "Tabii. Ona hiç hediye verdi mi?"

"Daha bir haftadır birbirlerini tanıyorlar," dedi Liza. "Ben ..." Cynthie başını iki yana sallamaya başladığında durdu.

"Eğer onunla birazcık ciddiye, ona bir şey verecektir. Onun en çok istediği şeyi öğrenecek ve bunu mutlaka ona sunacaktır. Böyle yapmalı, annesinin onun üzerinde kurduğu düzen böyle."

"Annesinin mi?" dedi Liza.

"Kadın böyle alıştırmış," dedi Cynthie. "Cal sadece koşullu sevgiyi biliyor. Bu yüzden tanıştığı bütün kadınlarla aynı düzeni kuruyor, kadının sevgisini kazanmaya çalışıyor. Sonra bu sevgiyi aldığı anda düzen bozuluyor çünkü kadın onu severse artık annesinin yerine oturtamayacağı bir şeye dönüşüyor ve Cal yoluna devam ediyor, başka birinin onu sevmesini sağlamak için."

"Odipus kompleksi mi var?" dedi Liza afallayarak.

"Hayır," dedi Cynthie. "Anne sadece düzeni kurmuş. Cal ona aşık falan değil."

"O zaman bu demektir ki Min onu ne kadar çok reddederse ..." dedi Liza.

"O kadar peşinde koşacak," dedi Cynthie, artık hiç de eğlenmeyerek. "Elinde değil. Bunu yaptığının farkında bile değil. Arkadaşının herhangi bir koleksiyonu var mı?"

"Biblo," dedi Liza ve Cynthie küçümseyen bakışlarını gizlemeye çalıştığında devam etti, "Onun suçu değil. Aile içinde bir adetti ama sonra kontrolden çıktı."

"Cal ona bir biblo alacaktır," dedi Cynthie. "Ve bu mükemmel bir şey olacaktır, arkadaşında olmayan, hep istediği ya da Cal ona verene kadar istediğini bile fark etmediği bir şey. Bunu yaptığında arkadaşının bu işten hemen sıyrılmasını sağla yoksa sonuç gözyaşından başka bir şey olmaz."

"Biblo," dedi Liza, arkasına dönüp Cal'ın geç saatte işten çıkıp katıldığı gruba bakarak.

"Kötü biri değil," dedi Cynthie tekrar. "Kimseyi bilerek incitmez. Sadece ..."

"Annesi yüzünden kadınları mahvetmek gibi bir huyu var," dedi Liza. "Sanırım Norman Bates'in hikâyesi de böyle bir şeydi."

"Cal onu asla fiziksel olarak incitmeyecektir," dedi Cynthie, şok olmuş halde.

"Evet ama duygusal olarak da incitemeyecek," dedi Liza. "Çok teşekkür ederim. Çok yardımcı oldun."

"Benim için zevkti," dedi Cynthie. Liza içinden, *Zevk miydi*, diye geçirdi. Kıza bir tuhaf bakmış olmalıydı ki Cynthie ekledi, "Yardım etmek. Bitmesi için. Arkadaşına." Başını içkisine eğdi. "İncinmesini istemem."

"Ben de," dedi Liza ve diğerlerine doğru yürümeye başladı.

Masaya geri döndüğünde Tony Min'e, "Buna inanmıyorum," diyordu.

"İnan," dedi Min. "Bunu anlamanın bir dolu yolu var."

"Neyi?" dedi Liza, Tony'nin yanına otururken ama gözleri Cal'daydı.

"Bir erkeğin oyunun başında flört etmeye değil değmeyeceğini anlamanın," dedi Min. "Kolejdeyken kullandığımız eski flört testinden bahsediyorduk."

"Testler," dedi Cal, başını arkaya yaslayıp gözlerini kapattırken. "Testlerden nefret ederim."

"Ne gibi?" dedi Tony Liza'ya.

Liza omuz silkti. "Onu evde film seyretmeye davet etmek gibi."

"Bu iyi," dedi Tony. "Film seyretmek iyidir."

"Ve ona *Say Anything*'ı seyrettirmek gibi," dedi Bonnie.

"Tam kadınlara göre," dedi Tony.

"Sen test daha başlamadan kaldın," dedi Liza.

Bonnie devam etti. "Ve sonra John Cusack'ın, kırılan bardağı Ion Skye'nin yolundan süpürmesi sahnesini seyretmesini beklersin."

Liza Cal'ın Min'e sırtmasını seyretti, Min Cal'a bakıp başını iki yana salladı. *Sırlar*, diye düşündü ve sandalyesinde hafifçe doğruldu.

"Sonra?" dedi Tony.

"Ve sen ..." Bonnie sesini kalınlaştırdı. "*Bu ne şimdi? Ayağında ayakkabı var kadının işte*, dersin bitersin."

"Ama ayakkabı vardı," dedi Tony sabırsızlıkla.

"Ama önü açık ayakkabılardı," dedi Roger.

"Ayakkabıların açık olduğunu fark ettiğin için ek puan topiadin," dedi Bonnie.

"Çok güzel," dedi Tony. "Ayak fetişi olan adam ekstra puan toplar demektir."

"Evet, Minnie," dedi Cal Min'e, "adam bunu söyler ve sonra ne olur?"

Minnie mi, dedi Liza içinden ve Min'in onu aşağılamasını bekledi.

"Ben bulaşıcı bir hastalığa yakalanırım," dedi Min gülümsememeye çalışarak.

"Ne kadar ağır bir hastalığa?" dedi Cal sırtarak.

Kahretsin, diye düşündü Liza.

"Kusacak kadar ağır," diye. Min sırtarak karşılık verdi.

"Ve sen olsaydın, ayakkabılarının üstüne kusardım," dedi Liza Tony'ye, birine bağırma ihtiyacıyla.

"Peki bana ne olurdu?" diye sordu Roger Bonnie'ye.

"Muhteşem şeyler," dedi Bonnie, kolunu adammkine yaslarken.

"Senden nefret ediyorum," dedi Tony Roger'a. "Sürekli her şeyi bozuyorsun."

Min güldü ve Cal onun gülüşünü seyrederken Liza içinden, *Ah, hayır*, diye düşündü. Adam amacı olan biriymiş gibi bakıyordu ve Liza bu amacın ne olduğunu biliyordu. *Seni bir bibloyla yakalamayayım dostum*, diye düşündü, o zaman işin biter.

Cal, Liza'ya doğru baktı ve olduğu yerde dondu. "Ne var?"

"Hiçbir şey," dedi Liza ve kasıtlı kasıtlı gülümsedi. "Gerçekten hiçbir şey."

"Bu geceki şanslı kadın kim?" dedi Shanna, Cal içkileri tazelemek için bara gittiğinde.

"Öyle bir kadın yok," dedi Cal. "Dinleniyorum. Elvis nasıl? Hâlâ aynı rotada 'She'yi söylemeye devam mı ediyor?"

"Elvis'e çamur atma. Kız olsaydı onunla evlenirdim." Başını eğip Cal'a baktı. "Orada Üç Biraderler ve iki kız görüyorum. Uzun boylu ince kızıl kafa seninki."

"Hayır," dedi Cal. "Onlara aynısından, bana viski."

Shanna tekrar adamın arkasına baktı. "Mavili küçük sarı-sınla berabersin. Bana hoşmuş gibi gölündü."

"Seni yanlış yönlendiriyor," dedi Cal. "Ama hayır, o da değil. O Roger'ınki."

"O zaman..." diye başladı Shanna.

"Merhaba," dedi Min Cal'ın arkasından ve adam hemen gülümsedi. "Garsonla flört etmeni kesinlikle anlayabiliyorum ama Tony çabuk olman için beni gönderdi."

Shanna barın üzerine eğilip elini Min'e uzattı. "Merhaba, ben Shanna. Cal'ın yan komşusuyum."

Min şaşırıldı ama yine de elini uzattı. "Ben Min." Durakladı sonra bara eğilip, "Sana özel bir şey sorabilir miyim?" dedi.

"Ah, lütfen, tabii," dedi Shanna kızın gözlerinin içine bakarak.

"Affedersiniz?" dedi Cal. Shanna'nın, gözünün önünde Min'e asılmasına öfkelenmiş miydi, yoksa tahrik mi olmuştu, emin değildi.

"Hayatımda gördüğüm en güzel saç," dedi Min Cal'ı umursamayarak. "Kabarmasını nasıl engelliyorsun?"

"Yıkamıyorum," dedi Shanna. "Sadece duru suyla çalkalayıp krem sür. Bir daha asla kabarmaz."

"Şaka yapıyorsun," dedi Min. "Deneyeceğim. Saçımı topuz yapmaktan o kadar bıktım ki her şeyi deneyebilirim."

"Açık bıraktığın zaman yine görüşelim," dedi Shanna. "Görmek isterim."

Ben de, diye düşündü Cal.

"Olur, gelirim," dedi Min. "Teşekkürler." Cal'a döndü. "İçkileri taşımak için yardım ister misin?"

"Evet," dedi Cal, Shanna ondan evvel "Hayır," deyip bir tepsi uzatmadan.

"O zaman hemen döneceğim," dedi Min ve müzik kutusuna gitti.

Cal onun barın karşı tarafına geçişini seyrederken bara eğildi. "İçkileri hazırla bebeğim."

"Bana onun biseksüel olduğunu söyle, lütfen," dedi Shanna. "O dudaklarla yapabileceklerini ..."

"O dudaklarla benim yapabileceklerimi," dedi Cal. *O dudaklarla benim yaptıklarımı.* Birden yine başı döndü. Bar çok sıcaktı.

"İçkileri hazırlayayım," dedi Shanna ve Cal, Min'in müzik kartlarını gözden geçirmesini seyrederken içeri gitti. Kız şarkıları okurken Cal da muhteşem boynunun kıvrımlarını izledi. Kız herkesin ağzını sulandıran ayrıntılarla dolu, tadılmaya hazır gibi görünüyordu ve Cal zihninden bir dolu görüntü geçerken bunların hiçbirini *yapmadığı* sürece düşüncesinde bir sakınca olmadığına karar verdi.

Shanna tepside altı bardak ve fincanla geldiğinde, "Pekâlâ, ne kadar zamandır birliktesiniz?" dedi.

"Bir hafta önce tanıştık ama biz..."

"Daha çok erken." Shanna başıyla onayladı. "Sen onu terk etmeden evvel bir, bilemedin iki ayı daha var. Ona hakkımda güzel şeyler söyle ki altyapı kurabileyim."

"Ne için?"

"Ona hayatta mutluluklar dilediğinde birinin onu teselli etmesi gerekecek. O teselli ben olacağım. Onunla yattın mı?"

"Onunla flört bile etmiyorum," dedi Cal, Min müzik kutusuna para atıp tuşlara basarken. "Bana viskimi ver. Sanırım Elvis Presley dinleyeceğiz ve içkiye ihtiyacım var."

"Flört etmiyorsunuz, ha? Bu benim için iyi haber." Shanna, Cal'ın bardağını ona itti.

Cal başını iki yana salladı. "Hayır. Sana gelmez. Ayrıca sen hâlâ yastasın, unuttun mu?"

"Şimdi çok daha iyiyim," dedi Shanna, müzik kutusundan "Devil in Disguise" gürlerken. "Bana gelmeyeceğini nereden biliyorsun?"

"Onu Öptüm. Benim türümden hoşlanıyor. Ama bana uymaz."

"Sana uymaz, ha?" Shanna cebinden iki beşlik çıkarıp barın üstüne koydu. "Bu on dolar senin onu hemen orada bir kere daha öpemeceğini söylüyor."

"Dalga geçmek yok." Cal böyle bir şey denediğinde Min'in onu ne hale çevireceğini düşünerek güldü. "Ayrıca bahis de yok."

Shanna başını eğdi. "İyi o zaman, on dolar senin orada onu *öpebileceğim* söylüyor."

"Sana bunu açıklamıştım," dedi Cal. "Olasılıkları gözden geçirip mümkün görünen tarafa oynayacaksın. Sürekli taraf değiştiremezsin."

Shanna parmaklarını beşliklere vurdu. "On dolar yapabileceğini söylüyor."

"Sana ne oluyor?" dedi Cal. "Ne zamandır dikizlemeyi seven biri oldun?"

"Ben sadece..." diye başladı Shanna.

"Hey," dedi Min Cal'ın arkasından her ikisini de irkilterek. "Artık benim üzerime bahse girmeyeceğini sanıyordum."

Cal başını eğip onun öfke dolu yüzüne baktı. Dolgun alt dudağı hafifçe öne çıkmıştı, surat asar gibi değildi ama Cal'a ondan neden uzak durduğunu hatırlatmaya yetiyordu. "Hiç böyle bir şey söylemedim. Ayrıca bahse girdiğimi nereden çıkarırsın?"

"İkiniz de bana bakıyorsunuz ve barda para var," dedi Min. "Bu filmi daha önce de görmüştüm." Cal'a bakıp kaşlarını çatarken gözleri iyice koyulaştı. Cal hatırladıklarıyla daha hızlı nefes almaya başladı.

"Bahse girmedi," dedi Shanna. "Ben girdim. Aslında o..."

Cal cebinden on dolar çıkartıp Shanna'nın iki beşliğinin yanına yapıştırdı. "Girdik bile," dedi ve Min'e eğildi.

“**A**h, tabii o masum,” dedi Min ve sonra Cal ona gerilemesi için vakit tanıyarak eğilirken yerinden ayrılmadı.

Gözleri kocaman büyüdü, dudakları aralandı ve, "Ha?" dedi. Sonra Cal her şeyi tekrar hatırlamak isteyerek yavaşça, uzun uzun öptü onu. Min'in dudaklarının o yumuşacık, hoş tadını, onun dudaklarının altında nasıl eridiğini. Kızın bir an nefesinin kesildiğini, sonra karşılık verdiğini, tüm bedeniyle, her şeyiyle karşılık verdiğini hissetti ve içinden bir ses, *BU O*, dedi. Bütün iyi niyetini bir tarafa bırakıp başını avucuna aldı ve kendini kaybetti.

Bırakıp geri çekildiğinde Min'in gözleri yarı açık, yanakları kıpkırmızıydı. "Kazandın mı?" diye sordu nefes nefese. Cal, "Evet," deyip eğildi. Bu kez daha sertti, Min'in gömleğine sımsıkı yapıştığını hissedebiliyordu, sonra bir şey kafasına inip kızın üzerine devrilmesine neden oldu. Min "Aa-ah," diyerek geriledi.

"*Kahretsin*," dedi Cal yüzünü Liza'ya çevirerek. "Yeter artık."

"Sen devam edersen yetmez," dedi Liza.

"Hayır, hiç gerek yok," dedi Min, kendinden geçmiş bir sesle. "Gerçekten her şey yolunda. Sadece başka bir bahisti."

"Pislik seni," dedi Liza.

"Bak," dedi Cal nefesini düzenlemeye çalışarak. "Min kendi kendini koruyabilir."

Liza bir adım yaklaştı. "Tabii, bana onu tanıdığını söyle. Onu umursadığını söyle. Onu sonsuza dek seveceğini söyle."

"Senin neyin var?" dedi Cal. "Onu öptüm. Bu çok normal."

Shanna barın üzerindeki yirmiliği aldı. "Ve ben kendi adıma bunu yaptığına çok sevindim. Çok teşekkürler."

"Kazandın sanıyordum," dedi Min Cal'a. Gözleri şehvet doluydu ve hâlâ soluk soluğaydı.

"Kazandım," dedi Cal, yine çekim alanına girerken. "Sadece bahsi kaybettim."

"Yürü istatistikçi," dedi Liza Min'in kolunu çekiştirerek.

"Tamam," dedi Min, silkinmeye çalışır gibi başını iki yana sallayarak. "Bunu kimse gördü mü?"

"Bütün bar size puan veriyordu," dedi Liza. "Olimpiyatlardaki gibi."

"İyi miydik bari?" dedi Cal, kendini toparlarken sesine imalı bir ton katarak.

"Rus hakem biraz daha çalışmanız gerektiğini düşünüyor," dedi Liza. "Bazıları yuhalıyordu."

"Ruslar sert olur," dedi Cal. "Şimdi Min'i bırakır mısın, lütfen?"

"Sanmıyorum," dedi Liza ve tekrar Min'in kolunu çekiştirdi.

"Masaya dönmeliyim," dedi Min Cal'a. "Biliyorsun. Plan böyle."

"Ne planı?"

"Flört etmeme. Ara verme. Hatırladın mı? Her ikimiz de."

"Evet," dedi Cal, içinden, *Bunun neden iyi bir fikir olduğunu düşünmüştüm ki*, diye geçirirken. "Plan. Elvis'i bekleyeceksin. Harika." Viskisini kaptı. "Plana içiyorum."

"Evet, tamam, sana hayatta mutluluklar." Min içkilerin olduğu tepsiyi alıp Liza'yı takip etti.

"Demek kızıl kafa senden nefret ediyor," dedi Shanna.

"Liza," dedi Cal. "Kadına hiçbir şey yapmış değilim."

"Sanırım sorun arkadaşına yapmak istediklerinde," dedi Shanna. "Yine de biraz fazla tepkili. Bana anlatmadığın bir şey mi var?"

"Ne gibi?" dedi Cal. "Bu sefer masumum." *Hayır, değilim.*

"Hayır, değilsin," dedi Shanna. "O öpüşü gördüm. Ve haklısın. Senin türünden hoşlanıyor."

"Artık hoşlanmıyor," dedi Cal, elini başının arkasına götürürken. "Bir plan yaptık. Flört etmeme planı." Bardağını işaret etti. "Bunu içip eve gideceğim."

"İşe yaramayacak," dedi Shanna. "Soğuk bir duş al."

"Mizah'duygunun geri geldiğini görmek ne hoş," dedi Cal ve biraz huzur, bir de acısını dindirecek bir şeyler bulmak üzere evine gitti.

O hafta Min ısrarla onunla görüşmek isteyen David'i başından savmak için gelen telefonların numaralarını gözledi ama Cal'ın numarasını gözlemesine gerek yoktu çünkü adamın sesi sedası kesilmişti ve bu oldukça can sıkıcı bir durumdu. Telefonu açmayı doğru düzgün bile beceremeyen birinin telefonlarından kaçmak gerçekten insanı sinir edi-

yordu. Eğer Yemeği bile Liza onlara Cal'ın eski kız arkadaşının söylediklerini anlatınca sinir bozucu bir hale dönüştü.

"Cynthia onun harika biri olduğunu söyledi," dedi Liza. "Sadece kadınlara kendini sevdirmek ve sonra bırakmak gibi bir huyu varmış. Çocukken koşullu sevgi ile yetiştirilmiş ve şimdi bunun için her şeyi yapabilirmiş."

Min kaşlarını çattı. "Bana hiç de öyle her şeyi yaparmış gibi gelmiyor."

Bonnie başını iki yana salladı. "Bana da. Eski kız arkadaşısı biraz fazla abartmış galiba."

"Kadın psikolog," dedi Liza. "Nasıl olduklarını bilirsiniz. Ama bu, adamın arkasında bir dolu kırık kalp bırakıp hâlâ tanıdığımız adam olarak kalmasını açıklıyor işte. Adamdan şüpheleniyorum fakat kötü niyetli olduğundan emin değilim. Onları bırakmak hoşuna gitmiyordur." Min'e baktı. "Cynthia, Cal'ın ihtiyacın olan şeyleri öğrenip onları sana vereceğini söyledi. Ona biblolarından bahsettim. Gelecek olan biblolarla karşı hazırlıklı olman gerektiğini söyledi."

"Bana bir kedi getirdi," dedi Min ve Liza çatalını masaya bıraktı.

"Kedi mi?" dedi Liza. "Tarz değiştiriyor herhalde. Kedi değil biblo olması gerekirdi. Kedi nerede?"

"Yatak odamda," dedi Min. Liza kalkıp bakmaya gitti. Geri döndüğünde, "Cehennemden gelen kedi. Ne düşünüyordu acaba?" dedi.

Min tartışmak istemeyerek omuz silkti. "Bana Emilio'nun Yeri'nden yemek getirdi ve kedi de peşinden geldi. Sonra bibloları gördü."

"Ve?" dedi Liza.

"Ve bana çiftleri biriktirdiğimi söyledi," -dedi Min. "Daha önce hiç fark etmemiştim ama haklı."

Liza itiraz etmek üzere ağzını açtı, sonra kalkıp şömineye gitti. "Lanetleneyeğim," dedi bir dakika sonra. "Benimki hariç hepsi çift. Tabii Captain Hook Maleficent ile kızıağın üstünde çiftleşmiyorsa. Bunu nasıl fark etmemişim?"

"Daha önemlisi bunu Cal nasıl fark etmiş," dedi Bonnie.

Min başını iki yana salladı. "Bence tek nedeni adamın insanlar konusunda çok, çok *çok* iyi olması. Empati kurabiliyor." Durakladı, sonra Bonnie'ye döndü. "Sen disleksik olduğunu söyledikten sonra nette araştırdım. Bir dolu zorluğu..."

"Ona acıma sakın," dedi Liza.

"Acımıyorum," dedi Min. "Dalga mı geçiyorsun? Ona bir bak, her şeyi var. Ama bunları elde etmek için çok çalışmış. Disleksiklerin empati kurmak gibi bir özellikleri varmış. Diğer insanları anladıklarından emin olmak isterlermiş. Kendisinin bunun farkında olduğunu sanmıyorum ama kendi dünyasındaki insanları iyi tanıyor. Beni tanıyor mesela."

Liza bibloyu gümbürtüyle yerine koyup masaya geri döndü. "Hayır, tanımıyor, sadece..."

"Hayır," dedi Min, Liza'ya sabrı taşarak. "Kilomdan konuştuk. Bedenimden nefret eder gibi giyindiğimi söyledi."

"Aferin ona," dedi Liza. "Yani, canavar, o ayrı mesele ama bu konuda haklı. Tam olarak ne dedi?"

Min tabağını ileri itti. "Bir dolu şey ama esas olarak seksi bir vücudum olduğunu ve bundan gurur duyarak giyinmem gerektiğini söyledi."

"Sonra da seni yatağa atmaya kalkıştı, değil mi?" dedi Liza.

"Hayır, yemeğe devam etmemiz gerektiğini söyledi," dedi Min. "Ayrıca bana tavuk marsala yaparken neleri yanlış yaptığımı anlattı, bu yüzden tavuk marsalayı bir daha deneyeceğim."

"Sana yemek getirdi, biblolarının sırrını çözdü, sana yemek yapmayı öğretti, seksi bir vücudun olduğunu söyledi ve sonra üzerine atlamadan gitti, öyle mi?" dedi Bonnie.

Min başıyla onayladı.

Bonnie, Liza'ya baktı. "Gerçekten canavar."

"Hayır, Cynthia de bunu söylüyordu zaten," dedi Liza. "Min ona abayı yakana kadar her ihtiyacını karşılayacak ve sonra bırakacak."

Min dudağını ısırdı. "Bakın, ona abayı yaktığım falan yok. Gerçi beni her öptüğünde yemin ederim kulaklarım uğulduyor ve gözlerimin önünde yıldızlar uçuşuyor. Ama hiçbir şey yoksa bile ortada şu bahis var. Kaldı ki ona sordum ve bana yalan söyledi. Bu yüzden her şey bitti zaten. Gerçekten."

"Hı-hı," dedi Liza. Belli ki ikna olmamıştı.

Min de öyle. Bu yüzden cuma akşamüzeri isteyken, o gece The Long Shot'a kesinlikle gitmeme kararı aldı ve kız kardeşini aradı. "Alışverişe çıkmak istiyorum."

"Alışverişe mi?" dedi Diana.

"Biri bana bedenimden nefret edermiş gibi giyindiğimi söyledi de."

"Doğru söylemiş," dedi Di. "Bunu değiştirmek mi istiyorsun? *Evet.*"

"Sadece birazcık," dedi Min aceleyle. "Ben..."

"Nereye gideceğimizi biliyorum," dedi Diana. "Seni tamamıyla *değiştireceğizi*"

"Hayır," dedi Min. "Belki biraz yumuşatabiliriz ama tamamıyla de..."

"Beşte dışarıda bekliyorum," dedi Diana. "Çok eğleneceğiz."

"Şey," dedi Min ama Diana telefonu çoktan kapatmıştı. "Ah, tamam. Göreceğiz."

Telefonu yerine koyup Diana'nın pençelerine düşmeden evvel bu değişme konusunu düşünmemeye karar verdi. Haftalık işini tamamladı, Diana ile buluşmak için ceketini giyyordu ki telefon çaldı. Telefonu açtı ve bir kadın, "Adım Elizabeth Morrissey. Geçen hafta Cherry Hill Park'ta oğlumla tanışan Min Dobbs adında birini arıyorum," dedi.

"Bink?" dedi Min salak gibi.

"Evet," dedi kadın. "Ah, güzel. Seni iş yerinde rahatsız ettiğim için çok özür dilerim ama ev telefonunu bulamadım. Bir saniye." Min telefonda hıştırlar duydu, sonra telefonu Harry aldı. "Min?" dedi oğlan, nefesini ahizeye üfleyerek.

"Evet," dedi Min sırtarak. "Nasılsın, Harry?"

"İyiyim. Yann parka geliyor musun?"

"Şey ben..."

"Çünkü oyunumu seyredebilirsin," dedi Harry, amcası gibi duruma odaklanma yeteneğiyle. "Saat onda. Sabah. Ayrıca çikolatalı kek yiyebiliriz."

"Şey," dedi Min afallayarak.

Harry yine telefona üfledi. Küçük bir telefon sapığı gibiydi.

"Tabii," dedi Min. "Neden olmasın? Ben kekleri getiririm..."

"Annem getirecek," dedi Harry. "Nasıl olması gerektiğini söyledim bile."

Harry telefonu bıraktı, Min Bink'in, oğluna, "Kibar ol ve hoşça kal de," dediğini duydu. Harry telefonu alıp, "Hoşça kal," dedi ve tekrar bıraktı.

"Alo?" dedi Bink telefonu aldığı anda.

"Merhaba," dedi Min gülmemeye çalışarak.

"Hâlâ telefonda konuşmayı pek beceremiyoruz," dedi Bink.

"Gayet iyiydi," dedi Min. "Sadece nefesini telefona üflüyor."

"Nezaketine teşekkürler," dedi Bink. "Harry bütün hafta senden bahsetti."

"Öyle mi?" dedi Min hayretle.

"Ve ayakkabılarından," dedi Bink.

"Amcasına çok benziyor," dedi Min.

"Umut edelim de ona benzesin," dedi Bink. "O zaman yarın onda görüşüyoruz."

"Yarın onda," dedi Min ve Bink telefonu kapattıktan sonra bir an yerinden kalkamadı.

Bu Cal'ın fikri olamazdı. Min'in gelmesini istese kendi arardı. Büyük olasılıkla geleceğinden haberi bile yoktu. Min ceketini giyerken ertesi gün onu nasıl şaşırtacağını düşündü. Bir kere de Min yerine Cal'ın hazırlıksız, beklemediği bir anda yakalanması iyi olacaktı.

Çantasını alıp Diana'yla buluşmaya gitti. Değişim fikri aniden kulağına hoş gelmeye başlamıştı.

Ertesi sabah Cal, Bentley adında fazlasıyla umutsuz bir oyuncunun topu fırlatışını seyrediyordu ki iki soğuk el arkasından gözlerini kapattı. Cal'ın burnuna lavanta ve tarçın kokusu geldi, aniden içinde bir şeyler kıpırdadı, neredeyse iç çeker gibi oldu. "Bu senin tarzın değil, Minnie," dedi. Sonra dönüp ellerini çekenin Cynthia olduğunu gördü ve başından aşağı kaynar sular indi. "Cyn?"

"Merhaba," dedi Cynthia.

"Özür dilerim," dedi Cal bir adım gerileyerek. "Bir arkadaşımın parfümünün aynısını sürmüşsün. Aslında şimdi düşünüyorum da, o parfüm sürmez ki." *Böyle aptal oyunlar*

da oynamaz, diye düşündü ve böyle salakça bir hata yaptığı için kendine sinirlendi.

"Parfüm," dedi Cynthie, canına okuyacakmış gibi bakarak.

"Evet," dedi Cal, bir adım daha gerileyerek. "Nasılsın?" Ayaklarının dibine doğru bir top geldi ve topu almak için eğildi. "Çitlerin diğer tarafına geçmen iyi olurdu. Bu çocuklar ellerinin ayarını bilmiyor."

"Doğru," dedi Cynthie, yutkunarak. "Sadece merhaba demek istemiştin."

"Merhaba," dedi Cal. Tribünlerde gözüne bir şey ilişti ve Harry'nin yukarı tırmandığını gördü. "Bu oğlan ne yapıyor..." diye başladı ama Harry'nin arkasına baktığında kısa kesilmiş saçları güneşte parıldayarak oturan Min'i gördü. İncecik efil efil beyaz bir etek giymişti. Harry'yi görünce kızın yüzü parladı. Melek gibi görünüyordu ve bir an Cal'ın nefesi kesildi. "Saçını kestirmiş," dedi, yüksek sesle. Cynthie, "Ne?" deyip Cal'ın bakışlarını izledi.

Cal kendine gelirken başıyla tribünleri işaret etti. "Yukarı çıkıp bana o eşofmanlı oğlanı gönderir misin? Top oynamak için buraya geliyor, kendinden büyük kızlarla flört etmek için değil," dedi.

"Anlaşıldı," dedi Cynthie, Cal'ın, 'Çok canım sıkıldı ama bu konuda bir yetişkin gibi davranacağım,' anlamına geldiğini bildiği o kırılgan ses tonuyla.

"Sen iyi misin?" diye sordu kıza.

"Gayet iyiyim," dedi Cynthie çok daha kırılgan bir tonla ve eşofmanlıya doğru gitmek için çitin etrafından dolaştı.

Nesi var, diye düşündü Cal. Sonra onu unutup tekrar Min'e bakmak için döndü. Harry hayranlıkla burnunu kızın koluna sürterken kız güneşin altında parlıyordu. *Minerva*

Dobbs'la ilgilenmiyorum, diye düşündü kendi kendine. Zapt etmek çok zor. Asla huzurlu ve sakin değil. Ve evet, benden nefret ediyor. Sonra Min, Harry'ye gülümsedi ve Cal içinden, Kahretsin, çok güzel, dedi ve bakmaya devam etti.

• • •

Min parka geldiğinde çocuklar ısınma hareketleri yapıyordu. Min sahada diğerlerinden daha ufak tefek ve her zamanki gibi kir pas içinde olan Harry'yi gördü ve bir an oğlana üzüldü. O sırada oğlan onu fark edip Morriseygülümsemesiyle gülümsediğinde Min içinden, *Ah, büyüyünce hiç fena olmayacak,* deyip oğlana karşılık verdi. Tribünlerin tepesine çıktı, otururken rüzgârın yeni kestirdiği saçlarını ve organize bluzunun kollarını uçuşturduğunu hissetti. Harry'yi seyretmeye çalıştı ama kolay değildi, Cal oradaydı ve gözleri habire ona kayıyordu. Bu tamamıyla fiziksel bir şey, dedi kendi kendine ama değildi; adamın çocuklarla ilgilenişi hoşuna gidiyordu. Adam antrenörlükten nefret ediyordu ama yine de yanlış bir şey yapmıyordu. Cal işte böyle biriydi.

Ah, yeter artık, diye düşündü. Onu tanımıyorsun bile.

İncecik bir esmer güzeli Cal'ın arkasına gidip elleriyle gözlerini kapattı. Min içinden, *Tabii,* dedi ve bütün o saçma sapan mutluluğunun yok olduğunu hissetti. Adamın çocuklarla iyi anlaşması önemli değildi çünkü Min zaten çocuk istemiyordu. Ancak kadınlara karşı canavar oluşu önemliydi, bu yüzden...

Biri Min'in fanına oturup, "Merhaba," dedi güzel bir tonlamayla ve Min dönüp açık saçlı, kalem kadar incecik bir kadının belli belirsiz ona gülümsediğini gördü. Yüzü ovaldi ve kocaman gri gözleri vardı. Platin rengi saçları güzel

kemikli kâfatâsını gösterecek şekilde kısacık kesilmişti. Üstelik kırk beş kilodan fazla olamazdı. "Ben Bink," dedi.

"Âh evet," dedi Min. "Ben Min."

"îfârty için buraya gelmen çok hoş," dedi Bink. "Çok teşekkür ederim."

"Harry tatlı bir çocuk," dedi Min, oğlanı görmek için dörtlü ama çocuğun sahadan kaçıp onlara doğru tribünleri tırmandığını fark etti. Herzamankinden daha kir pas içindeydi.

"Çoğu kişi bunu fark etmiyor," dedi Bink sevgiyle oğlana bakarak.

"îMerhaba Min" dedi Harry, bir sıra aşağıya vardığında. Min'e bakarak gülümsedi. Min de ona gülümseyerek karşılık verdi. Kim olsa zaten böyle yapardı.

"Merhaba Harry," dedi. "Nasıl gidiyor?"

"Beysbol oynamak zorundayım," dedi Hairy. "Onun dışı iyi gidiyor."

"Biraz sonra çikolatalı keklerle kutlarsınız," dedi Min.

"Peki," dedi Hârry, başını hızlı hızlı sallayarak.

"Sahada çok iyi görünüyorsun," diye yalan söyledi Min.

"teşekkürler," dedi Hary, hâlâ deli gibi başını sallayarak.

"O topu gerçekten âtabilirsin," dedi Min, tahminde bulundu.

"Sanmıyorum," dedi Hary ama çok murundaymış gibi de Eğildi.

amca seni çağırıyor Harry" dedi Bink. Ötğlaii dönüp Câl'la esmer güzeli ona baktığını gördü.

"Evet" dedi iç çekerek

"Kekleri düşün," -dedi Min.

Min gülümseyerek karşılık verdi,

"Gitmem lazım," dedi oğlan ama yerinden kimıldadı-

"İyi şanslar," dedi Min.

"Evet," dedi Harry, bir dakika kadar daha başını sallayarak. Sonra gülümsemesi yok oldu ve amcasının bakışlarını görmezden gelerek tribünlerden aşağı inmeye başladı.

"Çok kibarsın," dedi Bink. Min şaşkın şaşkın kadına baktı.

"Kibarlıktan değil," dedi Min, "Harry'yi seviyorum."

Bink cevap vermeye fırsat bulamadan rüzgâr başladı ve Min esintinin kadını uçurmasından korktu. *Yanımda oturmasından çok memnunum, diye düşündü acı açtı. Kendi başıma otursam ne kadar iri olduğum anlaşılmazdı. Sonra kendi kendine kızdı. Bink iyi bir kadın olabilirdi, kesinlikle kibardı ve Cal onu vücudundan nefret etmemesi konusunda uyarmıştı. Düğün davetiyesi olarak gönderilen o ağır kremler gibiyim, çok güzel görüldüğü için insanı do-
kunmadan edemediklerinden. Bink de etrafıma şartlan o pahalı kâğıtlardan biri.*

"İyi misin?" dedi Bink.

"Evet," dedi Min. "Ne oldu?"

"Bilmem, kaşlarını çatıyordun," dedi Bink.

"İçimdeki gelgitleri bastırmayı öğrenmem lazım," dedi Min. "Demek Harry beysbol oynuyor."

"Ne yazık ki," dedi Bink ve Min içinden, *Cal ve Harry'yi oyuna getiren Bink değil, acaba kim...*

"Merhaba," dedi biri neşeyle Min'in diğer tarafından. Min bu kez döndüğünde Cal'la oynaşan esmer güzelini gördü. Oval bir yüzü, kocaman gri gözleri vardı. Siyah saçları gür ve ipek gibiydi.

*Beni öldürün, diye düşündü Min, mükemmel yaratık ya-
nına otururken. Etrafımı zengin ve incecik kadınlar sardı.*

"Nasılsın, Bink?" diye sordu kadın. Bink ona belli belirsiz gülümsedi, görünen o ki Bink, zaten her şeyi belli belirsiz yapıyordu ve kadına, "Merhaba, Cynthie," dedi.

Cynthie. Min esmer güzeline gözlerinde yeni bir hayretle döndü. Cal'ın eski kız arkadaşı. Min şimdi kadının üzerinde çocukların beysbol oyununa hiç de uymayacak siyah bir askılı bluz olduğunu fark ediyordu. Fakat büyük olasılıkla erkeklerin pek sevdiği o mükemmel göğüslere sahip olduğundan, Cynthie bunu giydiği için hiç de utanıyormuş gibi değildi. *Öleceğim*, diye düşündü Min ve sahaya baktı. Cal yüzünde çok tuhaf bir ifadeyle gözlerini onlara dikmişti. Büyük olasılıkla dehşet içinde asla otuz altı beden giymeyecek olan bir kadını öptüğünü görüyordu. Bu düşünce Min'i her zamankinden daha fazla incitti.

"Cal orada," dedi Bink.

"Nesi var?" dedi Min. "Bu işten nefret etmek dışında tabii."

"Nefret etmiyor ki," dedi Cynthie. "Bunun Harry için çok iyi olacağı konusunda benimle hemfikir."

"Ah," dedi Min. "Demek bu senin fikrindi?"

"Evet," dedi Cynthie gülümseyerek.

Min, Bink'e döndü. "Harry'yi beysbola Cynthie sokmuş."

"Evet," dedi Bink. "Cynthie Harry'nin büyükannesiyle konuştu ve bunun Harry için iyi olacağına karar verdiler. Harry'nin büyükannesi bazen çok baskıcı olabiliyor."

"Ah," dedi Min ve sahaya döndü. O sırada oyuncuların birj topu kararsızlıkla boş alana doğru attı ve Harry'nin takımından bir çocuk topu kaçırdı. Cal tribünlere, yani onlara bakarken bütün bunları kaçırdı.

Sonra Cal tam sahaya dönüyordu ki sahanın dışındaki çocuk topu aldı ve sekiz yaşındaki bir çocuğa göre fazlaca umutsuz ve güçlü bir şut attı. Top Cal'ın başının arkasına

çarpıp adamın önce dengesini yitirmesine, sonra dizlerinin üstüne düşmesine, sonra da yere yığılmasına neden oldu.

"Hayır," dedi Min ve tribünlerden aşağı fırlayıp zincirin arkasındaki çitin etrafından dolaştı. "Cal?" dedi dizlerinin üstüne çökerek, adam kalkmaya çalışırken. "Cal?"

Adam sersemlemiş gibiydi. Min, gözlerinin içine bakıp göz bebeklerinin farklı büyüklükte olup olmadığını görme-ye çalıştı. Hayır değildi, gözleri her zamanki gibi ateşli, karanlık bir kuyuydu ve Min bunların içinde bir kez daha kendini kaybetti, nefesi hızlandı, arkada bir müzik başladı, ruhunu okuyan Elvis Costello "She"yi söylüyor, içindeki ses, *BU O*, diyordu.

Sonra Tony'nin, "Kapatın şunu," dediğini duydu. Başını kaldırıp baktığında çitin yanında ellerinde bir radyo olan iki kız ve Cal'ın yanına çöelmeye gelen Cynthia'yi gördü.

"Affedersiniz," dedi kızlardan biri. Diğer sordu, "Adam öldü mü, ne oldu?"

"Gidin şuradan," dedi Min. Kızlar müzikleriyle beraber uzaklaştı.

"Cal, iyi misin?" dedi Cynthia. Min başını eğip baktığında adam hâlâ gözlerinin içine bakıyordu.

"Cal?" dedi.

Suikastçı sahadan fırlayıp geldi. "Gördünüz mü, Bay Çapa? Topu gerçekten fırlattım."

"Evet, başardın Bentley," dedi Tony Cal'a bakarak. "İyi misin dostum?"

"Yapabileceğimi biliyordum," dedi Bentley. "Wymann'ın üçüncü köşeye yaklaştığını gördüm ve içimden bir şey bana yapabileceğimi söyledi. O topu gerçekten fırlattım, *ulan*."

"Cal, bir şey söyle," dedi Cynthia sesinde panikle.

"Ulan gerçekten fırlattım be," dedi Bentley.

"Evet," dedi Tony. "Ne yazık ki üçüncü köşeyi bir mil kadar bir farkla kaçırıp onun yerine Bay Morrissey'i vurdun." Cal'ın yanına çömeldi. "Bir şey söyle yoksa Min şimdi seni acile götürüyor."

"Müzik duydun mu?" diye sordu Cal, Min'in gözlerinin içine bakarak.

"O topu gerçekten fırlattım," dedi Bentley.

Tony arabasının anahtarlarını Min'e uzattı. "Yürü. Cherry Hill'ın acili yolun bir mil yukarısında."

"Ben yolu biliyorum," dedi Cynthie ayağa kalkarken. "Arabam var."

Min, Cal'ın ayağa kalkmasına yardım etti, adam yalpalar-ken onu dengede tutmaya çalıştı. Tony adamın diğer yanına geçti.

"Ben götüreceğim," dedi Cynthie. "Arabam hemen..."

"Hayır," dedi Cal doğrulurken. "Kusarsam bunu Tony'nin arabasında yapmayı tercih ederim."

Cal neler olduğunu hatırlamaya çalışarak acildeki hasta yatağında yatıyordu. Min'e bakıyor, rüzgârın bluzunun uç-larını ve saçlarını dalgalandırışını seyrediyordu, kendi ken-dine onun bir baş belası olduğunu, onunla hiçbir şey yap-mak istemediğini söylüyordu ki, nereden geldiği belli olma-yan top gelip...

"Cal?" dedi Min, ona doğru eğilerek. Arkadaki floresan ışığı kızın saçlarını aydınlattı. Yine melek gibi görünüyordu.

"Merhaba," dedi Cal.

"Doktor iyileşeceğini söyledi," dedi Min gülümsemeye çalışarak. "Şimdi formlarım doldurdum." Kehribar rengi plastik bir şişe çıkardı. "Ağrı için. Baş ağrın olabilir diye. Ba-şın ağrıyor mu?"

Kafası mengeneyle sıkıştırılmış gibiydi. "Evet."

Min şişeyi açıp avucuna iki hap döktü. "Al," dedi hapları uzatarak. "Ben de su getireyim."

Cal kıza zaten bir ağrı kesici almış olduğunu söylemeyi düşündü ama lanet şeyin işe yaramadığına ve iki tane daha almasının iyi olacağına karar verdi.

"Beni çok korkuttun," dedi kadın, suyla geri döndüğünde. "Top kafana geldi. Böyle ölen insanlar var. Senede kaç kişi gidiyor, bilmiyorum. Bakmaya vaktim olmadı."

Cal hapları yutmak için doğruldu. "Bentley," dedi acı acı.

"Eminim çok üzülecek," dedi Min, "topu ne kadar seitt fırlattığının sevinci geçer geçmez."

"Küçük şeytan," dedi Cal, donuk bir sesle. "Müzik var mıydı? Duyduğuma yemin edebilirim..."

"...Elvis Costello 'She'yi söylüyordu." Min başıyla onayladı. "Evet duydun. Çocuklar radyoda çalışırdı. İlginç çünkü bence açık havada çalınacak bir müzik değil. Kız kardeşim bu şarkıyı düğününde kullanacak." Kız sadece konuşmuş olmak için konuşuyor gibiydi ve bu tanıdığı Min'e hiç uymayan bir şeydi. Cal kendi sersemliği yüzünden böyle hissettiğini düşündü. "Bink'i cep telefonundan arayıp iyi olduğunu ve seni eve götüreceğimi söyledim."

"Kız kardeşin Elvis Costello'yu sever mi?"

"Hayır," dedi Min. "Kardeşim Julia Roberts filmlerinin müziklerine bayılır."

"Ah," dedi Cal ve kıza odaklandı. "Saçını kestirmişsin."

"Diana beni kendi kuaförüne götürdü," dedi Min. "Saçım yeni giysilere uygun olsun diye. Söylediğini yaptım."

"Ben saçını kestir dememiştin ki." Gözleri bluzuna kaydı. Şeffaf kumaşın içindeki şeffaf kombinezonu görünce az kalsın yataktan düşecekti.

"Yavaş," dedi Min, adamın ağırlığını yüklenmeye çalışırken nefes nefese. Cal bluzunun açık yakasından içeri baktı ve kombinezonun içindeki pembe danteli gördü.

"Pembe," dedi.

"Ah, güzel, artık daha iyi olduğun kesin," dedi Min sesinde rahatlamayla. "Haydi. Seni eve götüreceğim."

"Tamam," dedi Cal. "Saçını beğendim."

Yarım saat sonra Min, Cal'ın gittikçe artan bir sersemlikle tarif ettiği yollardan dolaştıktan sonra adamın apartmanının önüne park etti. "Haydi, çıkalım," dedi ve Cal'ın kapısını açtı.

"Kendim çıkabilirim," dedi Cal, dışarı çıkarken elini hafifçe savurarak. "Sen arabayı bırak..."

"Oraya kendi başına çıkmayacaksın." Min adamın kolunu kendi omzuna attı. Ağırdı ama yine de hoş bir histi. "Annem beni bunu yapamayacağım kadar iyi yetiştirdi."

"Tamam, o zaman kalçalarımı seyretmemen için sen önden çıkacaksın."

"Asansör var, Cazibeli Erkek," dedi Min, kapıyı arkalarından ayağıyla kapatırken. "Yürü."

"Bir saniye," dedi adam. Min, Cal'ın toparlanabilmesi için bir an durdu ama adam ellerini kızın buklelerine atıp okşamaya başladı. "Yumuşacık."

"Evet," dedi Min ve adamı yukarıya, beyaz, biraz yıpranmış gibi görünen, sadece kolej döneminde kullanılabilecek türdeki dairelerden birine götürdü. Oturma odasındaki modern Danimarka mobilyalarını geçip Cal'ı yine Danimarka mobilyalarıyla dolu, ruh karartıcı, hatta çirkin bir yatak odasına götürdü. "Kendini nasıl hissediyorsun?" diye sordu adamı yatak başı bulunmayan bir yatağa doğru çekiştirirken.

"Daha iyi," dedi adam sersem sersem. "İlaçlar etkisini göstermeye başladı ve ben bir daha beysbol antrenörlüğü yapmayacağım."

"İşte bak," dedi kız. "Hep iyi tarafından bakmak lazım." Adamı yatağa doğru omuzladı. Cal oturduğunda zıpladı.

"Düşündüğümde çok daha agresifsin." Yastıkların üstüne yığıldı ama ayakları hâlâ yatağın dışındaydı.

"Sen de düşündüğümde çok daha ağırsın," dedi Min ve bunun büyük olasılıkla bilinci yerindeyken adamın oldukça çevik olmasına bağlı olduğunu fark etti. Oysa bilinci gidip gelirken, adeta sendeleyken bir buzul gibiydi. Adamın Nike'larını çıkarttı ve kalbi bir an için durdu. "Ayakların kırk beş numara."

"Evet," dedi Cal uykulu uykulu. "Bunun canavar olduğumu kanıtladığını söyle. Sabahtan beri bana hiç kötü bir şey söylemedin."

"Elvis de kırk beş numara giyermiş," dedi Min. Cal mırıldandı, "Aferin ona."

Min adamın ayaklarını kavrayıp yatağa fırlattı, sonra yatağın kenarına çok yakın yattığını fark etti; uykusunda dönerse başını yandaki şifoniyere çarpacaktı. Adamı yatağın ortasına doğru itti.

"Ne yapıyorsun?" dedi Cal, Min onu ileri yuvarlamaya çalışırken.

"Güvenliğini sağlamaya çalışıyorum," dedi kız dişlerinin arasından, dizini yatağa koyup tekrar iterken. "Biraz dönmek mümkün mü?"

Kız tam ittiği sırada adam döndü ve Min dengesini yitirdi. Kendini kurtarmak için Cal'a yapıştı ve adam onu yatağa çekti.

"Sekiz saat içinde uyanmış olurum," diye esnedi kızın saçlarına. "Sakin bir yere kaybolma."

"Tamam," dedi Min, adamın göğsüne doğru. "Yere düş. Beyin sarsıntısı geçir. Bakalım umursayacak mıyım." Adam hiçbir şey söylemedi, Min kurtulmaya çalışarak onu itti ama duvan itmekten betardi. Durumu gözden geçirmek üzere durdu. Adamın ona sanlışı fazlasıyla koruyucuydu. Düşünceli.

Cal horlamaya başladı.

İçgüdüsel.

"Tamam," dedi Min, tek ayağını yere indirene kadar debelendi, sonra kendini kurtararak adamı sırtüstü yatağın ortasına itti. Bu Cal'ın horlamasını durdurdu. Sonra Min ayağa kalkıp düz, ucuz yatak odasında, kötü, tuhaf bir ışıktaki çirkin, markasız çarşafların içinde yayılmış yatan adama baktı. Tanrı gibi görünüyordu.

"Bu büyük haksızlık," dedi adama. "Hiç olmazsa biraz cilve yapamaz mıydın?"

Adam tekrar horlamaya başladı.

"Teşekkür ederim." Adamın dolabını açtı ve zevkle seçilmiş pahalı takım elbiselerin üzerindeki rafta katlanmış bir battaniye buldu. "Tuhaf adamsın," dedi battaniyeyi Cal'ın üzerine örterken. "Burası hiç seni yansıtmıyor."

Adam daha derin nefes almaya başladı. Min onun hoş, güçlü yüz hatlarına, uyurken yanaklarına uzanan kirpiklerine baktı ve içinden, *Seni sevebilirdim*, dedi.

Sonra doğrulup gerçeklere geri döndü. Şehirdeki her kadın ona baktığında aynı şeyi düşünürdü, bu yüzden sanki... *Of, lanet olsun*, diye düşündü. Ayakkabıları adamın takılmayacağı bir yere kaldırıp yatağının yanına bir bardak su koydu, hapları uzanabileceği bir yere bıraktı ve üşümemesi için battaniyeyi üzerine örttü. Sonra ne yap-

cağını bilemeden adamın omzunu hafifçe okşadı ve oradan ayrıldı.

Pazartesi günü David telefonu açtığında Cynthie'nin, "Cal'la konuştum. Kızın lavanta gibi koktuğunu düşünüyor. Saçlarını kestirdiğini fark etti. Yeğeni kıza bayılıyor. Parkta birbirlerine *çiftleşmek üzereymiş* gibi bakıyorlardı," deyişini duydu.

"Bu kanuna aykırı tabii, değil mi?"

"Dalga geçme, David. Bu hiç eğlenceli değil. Onları *kaybedebiliriz*." David kadının telefona doğru derin bir nefes aldığıнын duydu. "Şu an yapabileceğin en iyi şey onu öğle yemeğine davet etmek. Neşe uyandırmak. Onu hiç aradın mı?"

"Telefonlarıma çıkmıyor," dedi David, sesinin sinirli çıkmamasına dikkat ederek.

"Bu konuda ne hissediyorsun?" dedi Cynthie. "Sinirli misin?"

"Biraz," dedi David. "Ama..."

"Sana asla yemek parasını ödetmediği için de sinirlisin. Cinsel isteklerini reddediyordu, tıpkı telefonlarını reddettiği gibi. Bu yüzden şimdi..."

"Bu çok saçma," dedi David, fazlasıyla öfkelenerek.

"Sorun şu ki kıza sinirleniyorsun ve o da bunu seziyor, bu yüzden öfkeni yenmelisin. *Hemen*."

"Sinirli değilim," diye yapıştırdı David.

"Onu öğle yemeğine çıkart ve hesabı ödemekte ısrar et. Kendini çok daha iyi hissedeceksin, öfken geçiverecek, seni olası bir eş olarak görüyor, sonra yapacağını yapabilirsin."

"Bu çok aptalca," dedi David.

"Umurumda değil," dedi Cynthie. "Sadece yap. Yoksa kız Cal'a gidecek."

Cal. Cal lanet bahsi kazanacaktı. Her zaman kazanırdı, pezevenk herif. "Onu arayacağım," dedi David. "Öğle yemeği yiyeceğiz. Ve ben ödeyeceğim."

"Sakın bir saçmalık yapma, David," dedi Cynthie. "Hayatım buna bağlı. *Kariyerim* buna bağlı. *O düğün resmi kitabının arka kapağında olmalı.*"

"Biliyor musun..." diye başladı David ama Cynthie çoktan kapatmıştı. "Harika," dedi adam ve Min'in numarasını çevirmeye başladı.

Min telefon çaldığında masasının başında oturmuş aklını başına toplamaya çalışıyordu. *Cal*, diye düşündü ama sonra kendi kendine kızdı. Her ikisini de incinmekten kurtaracak akla yatkın bir plan yapmışlardı, aklıselim insanlardı, mantıklılardı, bu yüzden arayan o olamazdı. Telefon tekrar çaldı, Min telefonu alıp, "Minerva Dobbs," dedi ve Cal'ın, "Merhaba Minnie, kedi nasıl?" demesini bekledi.

"Min," dedi David, "benimle yemeğe çık. Konuşmamız lazım."

"Hayır, hiç lazım değil," dedi Min, hayal kırıklığını sesine yansıtmamaya çalışarak. "Ama yemek yemem gerek. Hesabı beraber ödeyebiliriz."

"Hayır, *ben* ödeyeceğim," dedi David. "Yani ben ödemek isterim."

"İyi, tamam," dedi Min şaşkın şaşkın.

"Öğlen Serafino'nun Yeri'nde buluşuyoruz o zaman?"

"Orası şefin yemekleriyle övündüğü yer mi?"

"Orası şehrin en çok iş yapan yeri," dedi David.

"İyi olur," dedi Min ve son zamanlarda olanları hayatın tuhaflıklarına bağlayarak telefonu kapattı.

Restorana vardığında, David onu bekliyordu. Adam kızı gördüğünde ayağa kalktı ve gülümsedi. Min başını eğip baktığında adamın, gri çizgili ceketinin altındaki mavi askılı bluzaya odaklanmış olduğunu gördü.

"Harika görünüyorsun," dedi adam.

"Evrime geçiriyorum," dedi Min, işlemeli masaya otururken. "Ayrıca açlıktan ölüyorum. Buranın nesi güzeldir?" Gülmüş ve mavi renklerdeki dekora baktı. "Dekor dışında."

"Siparişi çoktan verdim," dedi David. "Beklemen istemedim."

"Çok düşüncelisin." Min garsonu çağırıp siparişini salata ve tavuk marsala olarak değiştirdi. Bu şekilde Emilio'nun yemeklerini kıyaslama imkânı da olacaktı.

"Sanırım bir hata yaptım," dedi David, garson kestaneli çorbasını adamın önüne bırakırken.

"Katılıyorum," dedi Min, adamın kâsesinde güzelce süslenmiş çamur gibi çorbaya bakarak. "O çorbadan nefret edeceksin. Dışarıda sosisli satan bir yer var. Belki..."

"Siparişten bahsetmiyorum." David derin bir nefes alıp gülümsedi. "Min, seni geri istiyorum."

Min fazlasıyla süslü salatasında yeşillik avlamayı bıraktı. "Ne?"

"Çok aceleci davrandım," dedi David ve Min içinden, *Bahis, o lanet bahis, bahsi kaybetmekten korkuyorsun*, diye geçirirken adam konuşmasına devam etti.

Min arkasına yaslandı ve David içinde boğuştuğu durumu gözden geçirdi. Bir şekilde adam onun Cal'la yatacağına kanaat getirmişti. Şimdi bunu nereden çıkarmıştı? Cal'ın onu doldurmuş olma ihtimali bir an içini burktu ama mantığı bu düşünceyi yendi. Cal o kadar şeytan değildi. Ayrıca aptal da değildi, kaybetmek üzere olan rakibini dolduruşa

getirmek çok aptalca bir davranış olurdu. Ne olursa olsun Cal bunu yapmazdı.

"Beni dinliyor musun?" dedi David.

"Hayır," dedi Min. "Bunu neden yapıyorsun?"

"Ben de sana bunu anlatmaya çalışıyordum..."

"Hayır," dedi Min. "Bana kendinden bahsediyordun, aceleci olduğundan, düşüncesiz olduğundan, aptal olduğundan..."

"Aptal demedim," dedi David, sınar gibi.

"Bütün bunların arasında ben neredeyim?"

"Hayatımda, umarım," dedi David ve sesi ciddiye. Min hazırlıksız yakalanmıştı. "Sana çıkma teklif ettim çünkü iyi bir eş olacağını düşünüyordum, hâlâ böyle düşünüyorum ama senin ne kadar ..." Durup Min'in elini ellerine aldı. Min sadece neler olacağını görmek için elini çekmedi. "... tatlı olduğunu atlamışım."

"Hayır, değilim," dedi Min, elini geri çekmeye çalışarak.

"Ve ne kadar ..." Bluzunun dekoltesine baktı, "...seksi olduğunu da. Değişmişsin."

Min elini geri çekti. "David, bu alıcının pişmanlığı, ya da alıcının pişmanlığının tam tersi. Beni yeniden elde edersen tekrar bırakacaksın. Git, o bakmaya doyamadığın bir deri bir kemik kadınlardan birini ayarla."

David bir şey söylemek için ağzını açtı ama garson adamın dana bilmem nesini ve Min'in tavuk marsalasını getirdi. Min tavuğu dilimleyip tadına baktı. "Jambon. Ve *domates*. Tavuk marsalanın içine hangi aptal jambon ve domates koyar?"

"Min ..."

"Sosun içinde bile jambon parçaları var. Emilio bunu görse kusardı."

"Beni ciddiye almıyorsun," dedi David.

"Biliyorum," dedi Min çatalım koyarak. "Dürüst olalım, bunları koyarken ne düşünüyorlardı, Tanrı aşkına?"

"Sana söylemek istediğim," dedi David, "tekrar çıkmaya başlamalısınız diye düşünüyorum."

"Hayır, düşünmüyorsun," dedi Min. "Başka biriyle çıktığım için telaşlandın, o kadar. Çorbanın tadına bak."

"Ben..."

"Çorba."

David çorbasını tadıp yüzünü buruşturdu. "Bu ne iğrençlik!"

"Sana söylemiştim." Min tabağını itti. "Şefin yemeğiyle konuşmaya çalıştığı yerlere asla gitme. Egosuna para ödemekten başka bir şey yapmazsın. Çıkmak gibi bir şey yani." Çantasını kaptı. "Özür dilerim, David ama seninle hiçbir geleceğimiz yok. Hesabı ödeyeceğin için teşekkür ederim ama bu yemeği bile bitiremeyeceğiz. Yine de sağ ol."

"Nereye gidiyorsun?" dedi David, Min ayağa kalkarken öfkeden köpürerek.

"Sosisli sandviç almaya," dedi Min. "Galiba o satıcının danaları vardı."

Emilio salı akşamı saat altıda Cal'ı aradı. "Min yine sipariş verdi," dedi. "Götürecek misin?"

"Evet," dedi Cal anında, sonra birbirlerini görmeme kararı aldıklarını hatırlayıp, "Hayır," diye çevirdi. Ama bu arkadaş olmalarına bir engel değildi. "Evet." Gereğinden fazla mantık yürütüyordu. "Hayır."

"Hi hı," dedi Emilio. "Demek sonuç hayır?"

Diğer taraftan bir şeyler yemesi gerekiyordu. Ayrıca böylece cumartesi günü ona baktığı için teşekkür edebilirdi. Onu görmek istiyordu. "Hayır," dedi Cal. "Yani evet. Ben götürürüm."

8

Min kapıyı yine o berbat gömleğiyle açtı, yüzünde hiç makyaj yoktu ve saçları darmadağındı. Harika görünüyordu. "Merhaba," dedi şaşkın şaşkın, sonra sırtıttı. "Emilio seni oyuna getirdi, ha?"

"Açlıktan ölmek üzere olduğunu söyledi," dedi Cal, kendine hâkim olamadan sırtarak. "Beni acile götürdin. Yatağımın başına bir bardak su bıraktın. Sana borçluydum."

"Çok beceriksizce," dedi Min ama geri çekilip ona yol verdi. Adam çirkin kedisinin tek gözünü kapatarak o çirkin koltuktan ona bakmasına memnun olarak içeri girdi.

"O kediyi hâlâ burada tuttuğuna inanamıyorum," dedi Cal, masada paketi açarken. "Adını ne koydun?"

"O kediyi getirdiğine inanamıyorum," dedi Min, açık mutfağına doğru yürürken. "Henüz bir isim koymadım. Hâlâ birlikte yaşamak isteyip istemediğimize karar vermeye çalışıyoruz. Gerçi her gece eve gelip benimle uyuyor."

"Akıllı hayvanmış," dedi Cal.

"Onu eve kapatsam mı diye merak ediyorum çünkü dışarı çıkmayan kediler daha uzun yaşıyorlarmış ama bu er-

kek, bu yüzden boyunduruk altında olmaktan hoşlanmayacağına düşünüyorum."

"Neyle boyunduruk altına aldığına bağlı," dedi Cal, kızın pirinç yatağını düşünerek.

Min masaya tabakları getirdi. "Biliyor musun, bana bir biblo getirseydin bunu anlayabilirdim ama bir kedi?"

"Biblo istemediğini söylemiştin."

"İstemiyorum," dedi Min. "Aslında büyükannemin Minnie ve Mickey'sini istiyorum. Bana büyükannemin biblosunu getir, seni sonsuza dek seveyim. Bana bir kedi daha getirirsen şu tavuk marsala işini bir kere daha düşünebilirim."

"Tamam," dedi Cal. "Bu kez ne oldu?"

Min inleyip mutfığa gitti. Cal kendi evindeymiş gibi peşinden gitti. "Çok kötü görünmüyor," dedi kızın son deneyimini gördüğünde. "Sadece tavuk marsala gibi değil."

"Zeytinyağı ve tereyağını yine kullanmadım," dedi Min, sonra adamın ağzını açmasına fırsat bırakmadan, "Biliyorum, biliyorum, dersimi aldım. Tavuk suyu kullanmayı denedim. Güzel kokuyor ama görüntü kötü."

"Zeytinyağı ile tavuk suyu aynı şey olmadığı içindir herhalde," dedi Cal. "Hiç fena değil. Suyunu koyulaştırmak için biraz beşamel sos kat, sonra fettuçininin üzerine dök."

"Beşamel sos," dedi Min.

"Eritilmiş tereyağı ve un," dedi Cal. "Ama bu eve tereyağı girdiğini hiç sanmıyorum."

"Bonnie'de olabilir," dedi Min. "Fettuçini ve unum da yok. Gidip ondan isteyeyim."

"Makarna pişirmek için büyük bir tenceren ve süzgecin var mı?" dedi Cal, kapısız dolaba bakınırken. *Daha iyi bir ev bulmalı.*

"Bodrumda var," dedi Min.

"Hemen el altında sayılır. Kapak nerede?"

"Kapak mı?" dedi Min.

"Biz bodrumdayken kedinin tavuğun içine kafa üstü dalmasını engelleyecek bir şey."

"Bodruma mı iniyoruz?"

"Yemek pişirmeyi öğrenmek istiyor musun, Minnie?" dedi, düşündüğünden daha büyük bir şefkatle.

Min gözlerini kırptırdı. "Evet. Evet, istiyorum."

"O zaman tencere tavaya ihtiyacın var demektir," dedi Cal.

Bodruma indiler, Cal içinde ne olduğu belirsiz yarım düzine kutudan birini gözüne kestirip çakısıyla açtı. Min ilk pakete baktı ve: Büyükannesinin yeşil süzgeci. "Aradığımız kutu bu," dedi, süzgeci kutuya geri koyarken. "Kutuyu hemen buldun. Bu işte epey iyisin."

"Kahretsin, iyiyimdir," diye sırttı Cal ve kutuyu kucakladı. "Yürü Minnie. Tereyağı, un ve makarna almayı unutma."

Min'e beşamel sos yapmayı öğretmek aslında kolay olurdu ama mutfağı küçüktü, bukleleri lavanta kokuyordu, kızın yuvarlak olmayan hiçbir yeri yoktu ve içeride saten çarşafı o pirinç yatak mevcuttu, bu yüzden Cal beşamel sosun temel komutlarını verdikten sonra kutuyu boşaltmaya gitti.

Kedi kutunun içinde oturuyordu. "Dışarı," dedi. Kedi ona bakarak kapalı gözünü değiştirdi, şişkin paketlerin arasında gezindi. Cal uzanıp hayvanı aldı ve yere koydu. Kedi adamın bacaklarına sürünerek mırlamaya başladı. "Çok şefkatli bir kedi," dedi Min'e.

"Biliyorum, o lanet yarattığı seviyorum," dedi Min. "Her gece yanıma kıvrılıyor ve Elvis'le birlikte mırlıyor. Akıllı da.

CD çaların düğmesine basmayı öğrendi, bu sayede ben olmadığım da Eîvis çalabiliyor."

Cal ilk kutuyu aldı ve sanki özel bir amaç için kullanılması gerekiyormuş gibi görünen kalın, berrak, köşeli kâseyi çıkarttı. "Bu nedir?"

Min arkasına baktı. "Yumurta çırpma kâsesi. İçinde çırpıcıyla birlikte bir de metal kapağı olması lazım."

Cal bulana kadar kutuyu karıştırdı. Çırpıcının kolu kapağın üzerinde, kendisi kapağın altındaydı. "Çok düzenli yerleştirilmiş," dedi ve bit sonraki kutuyu, kâselerin üzerinde duran ağır, mavi şeritli beyaz porseleni açtı.

"Ah," dedi Min, "Onları hatırlıyoam, büyükannem büyük olanında kurabiye yapardı. O zamanlar kurabiye yiyebiliyormuşum demek."

"Ah o eski günler." Cal bir sonraki paketi aldı. Ağır, yuvarlak bir şeydi ve açarken ne olduğunu anladı. Son kâğıdı açtığında içinde Mickey'rtin eteğinin altını gözlediği Minnie'yi bulduğuna hiç şaşırmadı. Ama afallamıştı.

"Peki bu şey ne kadar zamanda pişer?" dedi Min. "Yani, ün ne zaman kıvamına gelir? Cal?" Arkasını¹ dönüp adama baktı. "Ne oldu?"

Adam bibloyu kaldırdığında Min tavuk tavaşının önünde donakaldı.

Biblo ağırdı, bir biblonun olması gerektiğinden çok daha ağır. Çevirdiğinde altındaki anahtarı gördü. "Müzik kütüşü mu?" dedi kıza ve Min başıyla onayladı. "Ne yapıyor?"

"It Had to Be You," dedi Min belli belirsiz bir sesle.

"Tabi." Cal camın içinde sonsuza dek kapana kısılmış Mickey Ve Minnie'ye baktı. Bana büyükannemin biblosunu getir; seni sonsuza dek seveyirn.

"On beş senedir onu arıyordum," dedi Min, bomboş bir sesle. "Ve sen elinle koymuş gibi buldun. Bunu nasıl beceriyorsun?"

"Benimle bir alakası yok," dedi Cal. Bibloyu tezgâha koydu.

"Şeytanla bir anlaşma falan yapmadın, değil mi?" dedi Min bibloya bakarak.

"Ne?"

"Bilirsin, yaptığın her şey mükemmel olsun diye bir anlaşma yaparsın, böylece tanıdığın bütün kadınlar sana hayran olur ama sen sanırım anlaşmayı yaparken sadece hoşlandığım kadınları içersin demeyi unuttun ve şimdi bu düğüme ikimiz dolandık."

Cal derin bir nefes aldı. "Tamam, şimdilik şeytanın varlığına ve anlaşmalar yaptığımıza inanmanı bir kenara bırakalım, ama yine de benim şeytanla takıldığımı düşünmene biraz bozuldum doğrusu."

"Cal, yapma, birinci dereceden kuzenisin," dedi Min. "Uzun boylusun, esmersin, yakışıklısın, cazibelisin, hep o an neye ihtiyacım varsa yanında o şeyle geliveriyorsun. O biblo tam on beş senedir kayıptı. Artık sana evet dediğim anda cehenneme gidecekmişim gibi hissediyorum."

Cal başıyla onayladı. Neden buraya geldim ki? "Tamam. Biliyor musun, artık açlık falan hissetmiyorum. Sanırım gitsem iyi olur."

"Bu iyi bir fikir olabilir," dedi Min, gözlerini biblodan ayırmadan.

Adam ceketini aldı ve kapıya yöneldi. Kapıyı açmadan evvel durakladı. "Sana..." diye başladı ama durdu.

"Mutluluklar mı dilersin?" dedi Min, hâlâ bibloya bakarak.

Adam başını iki yana salladı. "Artık eski anlamını yitirdi," dedi ve basamaklardan aşağı inmeye başladı.

O gittiğinde Min bibloya doğru yürüdü ve aleti kurdu. "It Had to Be You"nın ilk notaları çalrıaya başladı. Min bibloya bakarken nefesi kesildi. Kubbe ağır ve mükemmeldi, siyah bir tabana yerleştirilmişti. İçinde Minnie Mickey'nin kollarında olmaktan mutlu, pınl pırl bir gülümsemeyle ona bakıyor, Mickey de aynı gülümsemeyle Minnie'ye karşılık veriyor, etraflarında gümüş simler ve küçük gümüş yıldızlar uçuşuyordu.

Belki de sevdiğim şey buydu, diye geçirdi içinden. *Minnie'nin çok mutlu olması ve Mickey'nin onun muhteşem olduğunu düşünmesi.* Ayrıca Minnie'nin giydiği dalgalı pembe etek ve ona uygun pembe ayakkabılar vardı. Ayakkabılar biraz sadeydi. Min bibloyu salladı, şarkı gittikçe yavaşlayıp biterken simler ve yıldızlar tekrar uçuşmaya başladı.

Benle alakası yok, demişti Cal ama bal gibi vardı. Kendi başına mutlu mutlu yaşarken Cal o bardan içeri girmiş, hayatını yerinden oynatmıştı ve aniden her tarafta simlerle yıldızlar uçuşuvermeye başlamıştı. Ve yaşamı ne zaman eski düzenine girse, ne zaman bir şeyleri yoluna koysa, adam tekrar gelip tekrar bozmuş...

Tüylü bir şey bacağına sürtündü ve Min yerinden zıpladı. Kedi Min'e miyavladı, Min hayvanı kucağına alıp durumu mantıklı olarak yeniden değerlendirdi. Tabii ki Cal'la alakası yoktu. Tesadüfler hep olan şeylerdi. Yaşam buydu. Başka bir şey olmadığı sürece...

"Sadece ondan uzak duracağız," dedi kediye. "Orada olmadığından emin olmadıkça The Long Shot'a gitmeyeceğiz.

Bütün bunlar geçecek ve biz yeniden eski halimize döneceğiz. Etrafımızda o aptal simler falan olmayacak."

Kedi diğer gözünü kapattı ve Min bir hayvanla 'biz' diye konuşmanın da pek eski hali gibi olmadığını fark etti. "Tavuk ister misin?" dedi kediye ve yemek yemek üzere mantık yürütmeyi bir kenara bıraktı.

• • •

Çarşamba günü Liza barda Shanna'ya el etmeye çalışıyordu ki Cynthie yanına oturup ona gülümsedi. "Merhaba, arkadaşın nerede?"

"Kedisiyle evde oturması gerektiğini söyledi," dedi Liza, "ama bence Cal'dan kaçıyor."

"İyi fikir," dedi Cynthie. "Ona karşı koymanın en iyi yolu ondan uzak durmaktır." Etrafına bakındı. "Onu görüyor musun?"

"Hayır," dedi Liza. "Tony işten geç çıkacağını söyledi. Neden sordun?"

"Çünkü eğer arkadaşın yoksa, Cal'ın sana çalışması gerektirdi de ondan."

"Bana mı?" dedi Liza afallayarak. "O gitti diye beni mi deneyecek yani?"

"Hayır," dedi Cynthie. "İlişkinin sağlıklı olması için arkadaşların ve ailenin onu onaylaması önemlidir. Hâlâ seni ayartmaya çalışmamasına şaşırdım."

"Cal aptal değil," dedi Liza. "Ayrıca biz dost falan değiliz."

"Arkadaşın ondan kaçmakla doğru olanı yapıyor," dedi Cynthie. "Sanırım Cal ona hiç ulaşamayacak."

"Ama sana ulaştı, değil mi?" dedi Liza.

Cynthie çenesini kaldırdı. "Ben ..."

Liza bekledi.

"Evet," dedi Cynthie. "Bana ulaştı."

"İğrenç pezevenk."

"Hayır, değil," dedi Cynthie. "Sadece..."

"Anneciği yüzünden kadınlardan onay görmek istiyor," dedi Liza. "Biliyor musun, onun hakkındaki bütün bu bilgiyle kitap yazabilirsin."

Cynthie içkisini yudumladı.

"Ah," dedi Liza. "Zaten yazıyorsun."

"Evet," dedi Cynthie. "Ama onunla ilgili değil... yani tamamıyla onunla ilgili değil..."

"Tanrım," dedi Liza. "Demek seni terk ettiğinde sadece sevgili değil, araştırma nesneni de kaybettin. Bunu anlamıyorum. İlişki konusunda uzmansın ama yine de sana ulaşabildi, öyle mi?"

Cynthie dudağı ısırdı. "Mantıklı olduğunu bildiğin bir şey, konu duygular olunca işlemez."

Kızın yüzündeki acı rol değildi ve Liza elini onun koluna koydu. "Özür dilerim."

"Biliyor musun," dedi Cynthie, çenesini uzatarak, "önemli değil. Benden çok daha beter sorunları olan insanlar var."

"Ama bu senin sorununa katlanmanı kolaylaştırmıyor," dedi Liza.

"Hayır," dedi Cynthie. "Ama kendine acımamak konusunda işe yarıyor." Bardağını öteye itti. "Cal'ı kötüymüş gibi gösterdiysem..."

"Hayır, göstermedin," dedi Liza. "Aslında ona karşı fazlasıyla iyimser bir bakış açın var."

"Hayır," dedi Cynthie. "İyi biri..."

"Umurumda değil. Sadece Min'den uzak durmasını istiyorum."

"Ben de," dedi Cynthie.

İçkisini bitirip bardan çıktı. Shanna bara gelip, "Başka ister misin?" diye sordu.

Liza gülümsedi. "Bana Calvin Morrissey'den bahset."

"Neden?" dedi Shanna ihtiyatla.

"Çünkü en iyi arkadaşımı öptü ve ben onun bağlanmak gibi bir sorunu olduğunu öğrendim."

Shanna omuz silkti. "Sadece onun mu, erkek nüfusunun yarısının."

"Ama erkek nüfusunun yarısı Min'i öpmüyor," dedi Liza. "Onunla ciddi değil, değil mi?"

Shanna dudağını ısırdı. "O tanıdığım en iyi erkek. Ne zaman başım derde girse Cal'ı ararım. Gelir beni kurtarır, bunu adım gibi bilirim."

"Ama bu sorunun cevabı değil."

Shanna bir an ağzını açmadı, sonra, "Arkadaşına yatırım yapmamasını söyle. Cal uzun süre kalmaz," dedi.

"Teşekkür ederim," dedi Liza.

"Ama gerçekten iyi adamdır," dedi Shanna.

"Sürekli bunu duyuyordum," dedi Liza ayağa kalkarken. "Ama nedense inanmakta güçlük çekiyorum."

Saat yedide Cal seminer paketine bir dakika daha bakarsa kafasını masaya geçirmek isteyeceğine karar verdi. O ay yeterince beyin sarsıntısı geçirmişti. Diğer yandan The Long Shot'a gidip Min'le ilgilenmesi sadece tekrar şeytan diye çağırılmasıyla sonuçlanacaktı. Ya da kız iyi günündeyseneye canavar diye. Ayağa kalkıp gerindi, sonra eve doğru yola çıktı, Gryphon Sineması'nın önünden geçerken yavaşladı. John Carpenter yeniden oynuyordu ve son haftasındaydı. *Big Trouble in Little China* içinse çok az sıra vardı.

Kurt Russel kötü adamları yeniyor, diye düşündü. Çocukluğumdan beri seyretmedim. Sıradaki son kişi gittiğinde Cal gişeye yaklaşıp bilet aldı. Geceyi tek başına geçirmekten, birilerini düşünmemek için kendini zorlamaktan iyiydi.

İçeri girdiğinde, reklâmlarda Elvis Presley çalışıyordu ve Cal, Min'i düşündü. *Unut onu*, dedi kendi kendine. Birkaç sıra aşağıda, birkaç sıra ortalarda bir yer buldu ve Kurt kamyonunda saçma sapan konuşmaya başladı. Beş kişilik bir aile Cal'ın yanına gelip aşağı geçmesini rica etti. Yeni oturduğu yerde yanında oturan kişi sessizdi, bu yüzden Cal omuzlarını düşürüp bir gece önceden beri ilk kez huzur içinde kendini filme verdi.

Işıklar yandığında dışarı çıkmak üzere sağındaki kadınla aynı anda ayağa kalktı. Orta boylu, kısa dalgalı saçlarında sarı ışıltılar olan bir kadın, şimdi gri çizgili ceketini almak için dönüp eğiliyordu ...

Bir an aptal aptal birbirlerine baktılar, sonra Min sinemadan çıktı, Cal onu takip etti. Açık havaya vardıklarında Min dönüp Cal'a baktı.

"Olasılık oranı nedir?" dedi Cal.

"Nasıl hesaplayacağımı bile bilmiyorum," dedi ve yürümeye başladı. Cal onu karanlıkta eve yalnız göndermemek için yanında yürümeye başladı.

Tesadüf, dedi Cal, kendi kendine. *Her zaman olur. Önemli bir şey değil. Hiçbir anlamı yok.*

Min'in evine vardıklarında kız kimin önden çıkacağı konusunda hiç tartışmadan basamakları çıkmaya başladı ve Cal ilk kez onun kalçalarını düşünemeyecek kadar şaşkındı. Kapıya gediklerinde Min dönüp, "Benimle eve yürüdüğün için teşekkür ederim," dedi ve Cal, "Rica ederim," diye karşılık verdi. Birbirlerine uzunca bir süre baktılar, Cal ne-

fesinin kesildiğini hissetti, Min'in gözlerinin içinde kaybolurken içinden, *Ah Tanrım, hayır, lütfen*, diye geçirdi. Sonra Min başını iki yana sallayıp içeri girdi, kapıyı kapattı ve Cal arkasına dönerek, içinin rahatlayıp rahatlamadığından emin olamadan elli sekiz basamağı inip caddeye çıktı.

Durdu, başını kaldırıp Min'in yatak odası olan çatı katına baktı. Kedi hâlâ oradaydı, Min'in lambasının ışığında silueti görünüyordu, büyük olasılıkla karanlıkta bir gözünü kapatmış aşağıya, Cal'a bakıyordu. Cal, Min'in o saten çarşafların üzerine oturduğunu, lavanta kokan işli yastıklara uzandığını, uçları altın sarısı buklelerinin mavi satenlerde dağıldığını hayal etti. Kendini oraya, onun yanına yatırdı, onu kendine çekti, yumuşacıktı ve teslim olmuştu. Dolgun dudaklarını öptü, göğüslerinin kendi göğsüne doğru kabardığını, kalçalarının kendi kalçalarına doğru yükseldiğini hissetti, onu o yumuşacık çarşafların içine ittiğini, onun sıcaklığıyla ürperdiğini hayal etti, her hareketinde kızın iç çekip inlediğini duydu ve birden onu hayattaki her şeyden ya da herkesten daha çok istediğini fark etti.

Kızın odasının ışığı söndü ve büyüü bozdu. Cai gerçeklere dönmenin getirdiği şokla karanlığa doğru gözlerini yumdu. Sonra döndü ve ana caddeye, ışıklara, gürültüye, yani güvenli yerlere doğru yürümeye başladı.

Perşembe günü Liza, Eğer Yemeği için Min'in dairesine geldiğinde Bonnie ihtiyatla kapıyı açtı. Liza kaşlarını, *Ne oluyor*; der gibi kaldırdığında Bonnie başını iki yatta sallayıp kızın içeri girmesi içirt geri çekildi.

"Merhaba," dedi Min, biraz fâzla sessiz bir tonla. Liza içinden, *O iğrenç pezevnk Cal'ın işi*, diye geçirdi.

"Ne yaptı?"

"Hiçbir şey," dedi Min. "Otur. Dev gibi bir salata yaptım ve çok açım. Yiyelim."

Liza kanepeye döndü ve tek gözlü hayvanın ona baktığını gördü. "Kedi hâlâ burada."

"O kediye seviyorum," dedi Min. "Hep yanımda, moralim bozuk olduğunda patisiyle beni okşuyor, geceleri beni ısıtıyor, ayrıca sesi de güzel. Onun Elvis'in yeniden doğmuş hali olduğuna karar verdim."

"Artık beklemiyorsun yani," dedi Liza. *Cal ona ihtiyacı olduğunu bile fark etmediği bir şey verdi. Pezevenk herif.*

On dakikalık ekmek, salata ve kedi sohbetinden sonra Liza'nın sabrı tükendi. "Dün gece Cynthia'yle konuştum. Cal'ın neler deneyeceğini..."

"Cal'ı seviyorum," dedi Bonnie.

Liza arkasına yaslandı. "Ne?"

"Onu seviyorum," dedi Bonnie.

"Bu onu teşvik etmeni gerektirmez..."

"Önemli değil," dedi Min ve her ikisi de dönüp ona baktılar. "Ondan kurtulmaya çalışıyorum ama işe yaramıyor. Kaybettiğim o bibloyu hatırlıyor musunuz? Onu buldu. Sah gününü buraya geldi, geldiği gibi bodruma indi ve içinde biblonun olduğu kutuyu seçip yukarı çıkarttı."

"Şansa bak," dedi Liza.

"Ve dün gece sinemaya gitmeye karar verdim," dedi Min. "Işıklar yandığında bilin bakalım yanımda kim oturuyordu?"

"Bak işte bu kelek," dedi Liza, buz gibi bir sesle. "Seni takip ediyor."

"Hayır," dedi Min. "Gazeteyi elime aldım ve içinden sinema sayfası düştü. *Big Trouble in Little Chinay* gördüm, Ah, Kurt Russel kötü adamları yeniyor, diye düşündüm ve o an-

da gitmeye karar verdim. Kimseye söylemedim. Kediye bile söylemedim. Ve Cal oradaydı. Sanki adam sihirli gibi."

"Sanki adam şeytan gibi," dedi Liza.

"Sanki adam prens gibi," dedi Bonnie.

Liza ve Min dönüp ona baktılar.

"Peri masalındaki prens," dedi Bonnie. "Seni elde etmek için sınavlardan geçmesi lazım. Biblo bunlardan biriydi."

"Bonnie hayatım," dedi Min, kızın salaklığına dayanamıyarak. "Bunu bırakıp Eğer oyunumuzu oynayalım. Eğer akıllı başında bir insan olsaydım bunlar beni bu kadar korkutmazdı. Bu yüzden aklımı başıma toplayıp korkmayacağım. Liza? Senin Eğer'in ne?"

"Calvin Morrissey'in seni takip ettiğini keşfedersem kolunu bacağını ayıracağım," dedi Liza. "Bonnie?"

"Eğer siz ikiniz daha da salaklaşırsanız, kendime yeni arkadaşlar bulacağım," dedi Bonnie, Min'e doğru kaşlarını çatarak. "Cal seni kazanıyor. Tıpkı peri masallarındaki gibi. Seni öptüğünde uyandığını söylemiştin."

"Beni öptüğünde tahrik olduğumu söylemiştim," dedi Min. "Aynı şey değil." İleri doğru uzandı. "Peri masallarını ruh halimi düzeltsin diye kullanmak iyi geliyordu, Bon, haklısın ama bu gerçek hayat. Prens yok, üvey anne yok, zehirli elma yok."

"Böyle düşünmeye devam edersen mutlu son da olmaz," dedi Bonnie. "Gerçek sevgi dikkatini çekmek için kafana kafana vuruyor ama sen reddediyorsun çünkü inanmak istemiyorsun. Peri masalı *ayaklarının altında...*"

"Bir saniye," dedi Liza, felaketi önlemek için.

"Sen daha da betersin," dedi Bonnie, ona dönerek. "Min kendisinin sevebileceğine inanmıyor ama sen kimse için sevgi olabileceğine inanmıyorsun. Sen sevgi nihilistisin."

"Sevgi nihilisti," dedi Liza. "Bunu sevdim."

"Ama ben sevmedim," dedi Min. "Ben aşka inanırım. Yani sanırım. Sadece peri masallarına inanmam."

"Hayatım boyunca er ya da geç prensimin çıkıp geleceğini biliyordum," dedi Bonnie Min'e. "Bana kaç defa insanların iş dünyasında şanslı anları olduğunu ama herkesin buna hazır olmadığını söyledin? Aynı şey aşk için de geçerli. Hayatım boyunca evliliğimi planladım çünkü bunun vereceğim en önemli karar olduğunu bilecek kadar akıllıyım. Şimdi Roger var ve hazırım. Eğer siz ikiniz aşk kapınıza geldiğinde sadece inanmadığınız için onu kaçıracaksanız, hayal kırıklığı yaşayacaksınız."

Liza gözlerini devirdi. "Ah, yapma..."

"Sen hayal kırıklığı yaşamayı *planlıyorsun*, hayal kırıklığı yaşamasaydın, bu da hayallerini yıkacaktı. Dünyaya bakış açm erkeklerin seni hayal kırıklığına uğratması üzerine kurulu." Bonnie tabağını eline aldı. "Çok korkaksınız. Özellikle de *sen*," dedi Min'e kaşlarını çatarak. "Cal gözünün önünde, seni o kadar seviyor ki önünü görmüyor, sen ona sinyaller gönderecek kadar kendinden geçmişsin, öyle ki bunları ben bile görebiliyorum ama kalkan gibi o bahse sarılıp duruyorsun. Ona bahsi sormadın bile, değil mi?"

"Ne diyecek?" dedi Min. "Evet, bahse girdim ama ben senin gerçek prensinim, seni çok seviyorum, haydi yatağa gel mi?"

"Sen başka zaman olsa bunu bu kadar ağırdan almazsın," dedi Bonnie, "O yüzden bence sadece korkaklıktan yapıyorsun. Ya gerçekse? Ya bu mutlu sonsa, seni sonsuza dek sevecek gerçek aşksa? O zaman ne yapacaksın?" Başını iki yana salladı. "Bilmiyorsun. Çünkü buna hiç kendini hazırlamadın. Hayatındaki her şeyi ince ince planladın ama

bunu hiç düşünmedin. Ümitsiz vakasın." Tabasını mutfığa götürdü. Geri gelip sandalyesini yerine yerleştirdi. "Yarın The Long Shot'ta görüşürüz. Roger'la buluşup neden bunlara inandığımı bir kere daha hatırlayacağım."

"Bon, bir saniye," dedi Min, ayağa kalkarken ama Bonnie çoktan kapıya varmıştı.

Kapıyı arkasından çarparak kapattığında, Min Liza'nın karşısına oturdu.

"En azından mantıklıyız," dedi Min.

"Evet," dedi Liza. "Sende ne kadar işe yarıyor?"

"Fazla değil," dedi Min. "Tatlı getirdin mi?"

"Çilekli dondurma," dedi Liza.

"Bir tane versene," dedi Min. "Mantığımı yarına saklayacağım."

Cuma günü Cal, evden çıkmazsa garip bir şeyler olacağı teorisine sınıksız sarılarak evde oturma kararı almıştı ama eve vardığında yan kapıdan yine "She"yi duydu.

"Ah, Tanrım, lanet olsun," dedi ve sonra durdu, çünkü bu Min'in lafıydı. "Hayır," dedi kendi kendine ve Shanna'yla kafasını dağıtmak için ona gitti. "Yine mi terk edildin?" dedi kızı kapıyı açtığında.

"Hayır," dedi kız ciddi ciddi ama yüzünde gözyaşı yoktu. "Hayatımı çözümlemeye çalışıyorum. Gelsene."

"Hayatını mı çözümlemeye çalışıyorsun?" dedi Cal, kızı takip ederek.

"Bu şarkıyı sürekli dinlersem bir ipucu bulabileceğimi düşünüyorum," dedi Shanna, viski şişesini çıkartırken.

"Hayatını bir pop şarkısına göre planlıyorsan o viskiye benden daha çok ihtiyacın var demektir," dedi Cal.

"Sorun o değil." Shanna adamın içkisini koydu. "Hayatım boyunca hep bir gün doğru kadının geleceğini ve bunu anlayacağımı düşündüm."

"Bunun olmayacağını fazlasıyla kanıtladın," dedi Cal, kızın uzattığı bardağı alırken.

"Elvis Costello bana mükemmel kadında bulunması gerekenlerin listesini verdi bile, buradan başlayıp hayatımın geri kalanını nasıl bir insanla geçirmek istediğimi bulacağım. Sonra bu listeye uymayan biriyle karşılaşsam ..."

"Çok planlısın hakikaten." Cal kanepeye oturdu ve *Tam Min gibi*, diye düşündü.

"Ama sorun şu ki," dedi Shanna, "Elvis onun mükemmel olduğunu söylemiyor. Bu yüzden belki de birkaç püf nokta bulmam lazım. Mesela kibar olması gerekir."

"Evet," dedi Cal, Min'in Harry'ye nasıl davrandığını hatırlayarak.

"Ve zeki," dedi Shanna. "Her şeyi açıklamak zorunda kalmayacağım biri."

"Belki," dedi Cal, Min'e tavuk marsala yapmayı öğretişini hatırladı. "Her şeyi bilmemek suç değil. Ben o kişinin yeni fikirlere açık, öğrenmeye hevesli olmasını isterdim. Ve sana öğretecekleri olan biri olmasını."

"Bak, bu iyi işte," dedi Shanna, kütükten sehpasının üzerine otururken. "Gerçi mizah duygusu da önemli."

"Evet," dedi Cal. "Saçmalıklara giilemezsen, ne anlamı var?" Min'in, "İyi ki flört etmiyoruz," dediğini hatırladı, Elvis'ler birbirine karışıp...

"Ve ben şekilci olduğum için fiziksel çekiciliği de listeye alıyorum," dedi Shanna.

"Ben de," dedi Cal, Min'i bütün şehvetiyle gözünde canlandırırken. "Ve harika ayakkabılar."

"Ne?"

"Yok bir şey. Başka?"

"Bu kadardı," dedi Shanna. "Listenin çok uzun olmasını istemiyorum. Kibar, zeki, komik, çekici. Nasıl?"

"Bulabilirsen çok iyi," dedi Cal.

"Sen bulamadın mı?" dedi Shanna. "Min? Kız bayağı..."

"Onunla çıkmıyorum," dedi Cal. "Onu çok az tanıyorum."

"Hi hı," dedi Shanna. "Peki neden? Kız hoş, kibar, zeki, seni gülümsetiyor ve onu öptüğünde kendinden geçiyorsun. Onda olmayan ne var?"

"Şey," dedi Cal. "Beni hep tersliyor."

"Korkak," dedi Shanna. "Diğer hepsinden kaçabilirdin çünkü hiçbirisi doğru kadın değildi. Şimdi doğru olanı buldun ve kaçıyorsun."

"Ve bunları alış veriş listesi gibi aşk listesi hazırlayan biri söylüyor." Cal ayağa kalkıp viskisini kıza uzattı. "Gidiyorum. Sana o listeyle iyi şanslar."

Kapıdan çıkarken Shanna ona bakıp gıdıkladı. Cal onu görmezden gelerek evine geçti. İçeri girince yemek yemediğini fark etti. Tabii yemeğe dışarı gitmeyecekti çünkü giderse Min'le burun buruna gelirdi.

"Sorun değil," dedi kendi kendine ve mutfağa girdi. Ekmek, fıstık ezmesi vardı, başka da pek bir şeyi yoktu. Ekmek kızartma makinesinin fişini taktı, ekmekleri içine koydu, sonra buzdolabına yaslanıp ekmeklerin fırlamasını bekledi.

Etrafına bakınırken mutfağının çirkin olduğunu fark etti. Kemerin altından oturma odası ise daha da betardı. Belki etrafı biraz düzeltirse, evde daha çok vakit geçirmek isteyebilirdi. Artık yaşlanıyordu ve biitün gününü o lanet barlar-

da geçiremezdi. Telefon çaldığında, Cal oyalanacak bir şeyler çıktığına sevinerek ahizeyi kapı.

"Calvin?" dediğini duydu annesinin ama o bile sessizlikten iyiydi.

"Anne," dedi. "Nasılsın?" Ekmekleri kızardı, Cal telefonu omzuyla kulağına sıkıştırarak fıstık ezmesinin kapağını açtı.

"Pazar günkü yemek için arıyorum," dedi annesi.

"Geleceğim, anne," dedi Cal. İçinden, *Her ayın üçüncü pazarı hep oradayım zaten, anne,* diye geçirdi. Kesinlikle çok sıkıcı bir alışkanlıktı.

"Misafirimizi senin almanı istiyorum."

"Misafir mi?" dedi Cal, fıstık ezmesi sürmek için bıçak çıkartırken.

"Minerva Dobbs," dedi annesi.

"Ne?" dedi Cal ve bıçak elinden düştü.

"Kızı aradım çünkü Harrison hep ondan bahsediyor. Aklıma kızı çağırırsak oğlanın hoşuna gideceği geldi."

Cal iç çekti. "Aradığında ne dedi?"

"Şaşırmış gibiydi," dedi annesi. "Ama gelirse Harrison'ın çok sevineceğini söyledim ve..."

"O da kabul etti," dedi Cal, tekrar ekmeklerine uzanırken. "Ama şöyle bir durum var ki anne onu ben alamam çünkü onu bir daha asla görme..." Parmakları kızartma makinesinin metal yerine değdi, Cal acıyla telefonu elinden düşürdü. "*Kahretsin,*" dedi ve büzüşen parmaklarını ağzına soktu.

"Calvin?" dedi annesi telefonda.

Cal ahizeyi eline aldı. "Parmaklarımı yaktım anne. Özür dilerim." Soğuk suyu açıp parmaklarını altına tuttu. "Her neyse, Minerva Dobbs'u bir daha görmeyeceğim." Lavabodan çekilirken sert bir şeyin üstüne bastı ve ayağı kayıp lavaboya yapıştı. "Ah."

"Calvin?" dedi annesi.

"Bıçağın üstüne bastım, anne." Cal eğilip bıçağı aldı ama kalkarken başını tezgâha vurdu. "*Lanet* olsun."

"Bir yerini mi kestini?" diye sordu annesi.

"Hayır, ben..." Bıçağı lavaboya fırlattı. "Seni yarın ararım, anne."

"Calvin?" dedi annesi. Calvin telefonu kadının suratına kapatıp durumu değerlendirdi.

Kendi kendine eziyet ediyordu, evet, bu kadar basitti. Kafası karışık, yorgundu, açtı, sakardı. Telefonu tekrar kapıp Tony'yi aradı.

"Alo?" diye bağırdı Tony bar gürültüsü arasından.

"Min sizinle beraber orada mı?" dedi Cal.

"Bir dakika," dedi Tony ve bir dakika sonra arkadaki gürültü yok oldu. "Affedersin. Ne dedin?"

"Min sizinle beraber mi? Gittiğim herhangi bir yerde onun olmadığından emin olmak istiyorum." Kaşlarını çatı. "Kız beni tutarsız yaptı."

"Seni izliyor mu?" dedi Tony, şüpheli bir sesle.

"Hayır, o da bunun olmasını istemiyor," dedi Cal. "Sanki bir kutunun içinde sıkışıp kalmış gibiyiz. Farklı yerlere gitmek istiyoruz, sonra yine burun buruna geliyoruz. Emilio'nun Yeri'ne gitmiyorsunuz, değil mi?"

"Kaos teorisi," dedi Tony. "Min o yabancı cazibe."

"Doğru," dedi Cal. "Bu gece Emilio'nun Yeri'ne gidiyor musunuz? Gidip orada yemek yiyebilir miyim?"

"Gidebilirsin," dedi Tony. "Ciddiyim, bahsettiğin o kutu senin cazibe alanın. Sen ve Min bundan kurtulmaya çalışıyorsunuz ama durağan olmadığınız için kenarlara çarpıyorsunuz, asla aynı yere değil ama yine de bir düzen oluşturunuz."

"Aferin bize," dedi Cal. "Min'i Emilio'nun Yeri'nden uzak tut, tamam mı? Açlıktan ölüyorum."

"Sanırım Liza ile birlikte bir yere gidiyorlar," dedi Tony. "Gecenin başından beri Min'in Liza'nın üstlenmesini istediği bir işten bahsediyorlar, sanırım Min çekiştire çekiştire de olsa işi göstermek için Liza'yı oraya götürecektir. Emilio kendine bir yardımcı aramıyorsa, oraya gitmiyorlar demektir."

"Aramıyor," dedi Cal. "Bir dolu yeğeni var. Teşekkürler, Tony. Yarın görüşürüz."

Telefonu kapattı, iş giysilerini değiştirdi ve Min'i düşünmemeye çalışarak Emilio'nun Yeri'ne doğru yola çıktı. Beceremedi, bu yüzden sadece hayal meyal hatırladığı kaos teorisini düşünmeye başladı. Kelebek Etkisi, bunu hatırlıyordu. Hong Kong'da kanatlarını çırpıp bir kelebeğin on sene sonra Florida'da tayfuna sebep olabileceği ya da on sene sonra Teksas'ta çıkacak bir hortumu engelleyebileceği hipotezi. Birini seçmek gerekiyordu çünkü bu önceden görülebilecek bir şey değildi. İşte Min buydu; o ilk gece zararsız görünüyordu, sonraki hafta önce kanatlarını çırpıp ve şimdi her şey birbirine girmişti. Kız dikkat çekmeyen o lanet kelebektir.

Elvis'i anma haftasının ilk günüydü ve bir tarafıyla Min'i görmeyi bekleyerek Gryphon Sineması'nın girişine baktı. Hayır, Min yoktu. Bu mantıklıydı çünkü kaos teorisinde olaylar asla tekrarlanmazdı. Bir şekilde, bütün bunların sebebinin bilimle açıklanabilir olması Cal'ın endişelerini biraz dindirdi. Aklını kaçırmamıştı, kader gizli gizli onu takip etmiyordu, o sadece kaosun eşiğinde duruyordu. Bu çok daha iyiydi.

'Kaosun eşiğinin' ne anlama geldiğini hatırlamaya çalışarak Emilio'nun Yeri'ne giden caddeye döndü. Bozuk para-

yı hava fırlatmakla ilgili bir şeydi, para havadayken yüzlerinin momentiyile ilgili bir şey. Sistemin olasılıklarının tamamıyla eşit olduğu noktada seçim yapmakla ilgili bir şey. Ya da bir kum yığınının tek tek kum tanecikleri eklerken kaosu eşğinde o tek kum taneciğini ekleyerek bütün kum yığınını devirmek gibi bir şey... Aklına üniversitedeki komik mavi süveterli, bu konuyu fazlasıyla ciddiye aldığı için saçları dimdik dolaşan o asistan geldiğinde, Cal yavaşladı. Adam, sistem eğer bir insansa, kaosu eşığı anlık bir türbülansa, zihinsel kaosa bağlıdır ama aynı zamanda bu olabilecek en büyük potansiyeldir ve yaşam büyük olasılıkla burada başlar, demişti. "Sistemin," demişti asistan, "yeni bir düzene doğru aktığı ve sadece var olmaktan çıkıp dönüşmeye başladığı yer."

Cal asistanı kafasından atıp Emilio'nun restoranının kapısını açtı. İçeri girdiğinde Roger'ın, "Cal!" diye bağırıldığını duydu, bir an donakalıp kımıldayamadı, daha başını çevirmeden Min'in, o yabancı cazibenin, o kelebeğin, o kader mahallinin orada olduğunu biliyordu. Döndüğünde de onun diğerleriyle birlikte masada oturduğunu gördü. İrkilmiş bir melek gibiydi, güzel dudakları şaşkınlıkla aralanmış, siyah gözleri kocaman açılmıştı. Cal yine nefesinin kesildiğini, bütün sisteminin deli gibi harekete geçtiğini, derisine çarpıp çarpıp geri döndüğünü, geleceğinin tahmin edilemez olduğunu, her şeyin onun kaosta nasıl ilerleyeceğine bağlı olduğunu hissetti.

Min dudağını ısırıp hüznle ona gülümsedi ve Cal çığ büyüdükçe rahatladığını hissederek başka hiçbir şey düşünmeden ona doğru yürüdü.

9

Cal başka bir masadan bir sandalye çekti ve Min oturabilmesi için yana kaydı. Başka bir yumuşacık etek giymişti, bu seferkinin üzerinde farklı renklerde şifonlar vardı. Güzel, sıcak ve Cal'ın hayal bile edemeyeceği kadar çekiciydi.

Min'in arkasından Tony omuz silkip özür diler gibi ona baktı.

"Tony geç saatlere kadar çalışacağını söylemişti," dedi Min, Cal otururken.

"Yalan söyledim."

Min ona yer açmak için biraz daha yana kaydı. Cal'ın burnuna yine o belli belirsiz lavanta kokusu geldi ve başı döndü. "Tamam, en azından dürüst olmadığın konusunda dürüstsün."

"Cazibeli bir erkek olarak yetiştirildim, ciddi bir erkek olarak değil," dedi Cal ve kız ona gülümsediğinde rahatladı.

"*Into the Woods* tı biliyor musun?" dedi Min. "Sondheim'dan en çok onu severim."

"Ben de," dedi Cal, kızın yüzünü seyrederek. "Tony Sweeney Todd'u sever, Roger da *Sunday in the Park with George* ama..."

"Dalga geçiyorsun," dedi Min, o siyah gözlerini Cal'a doğru kırıştırarak. "Hepiniz Sondheim hayranı mısınız yani?"

"Kolejdayken odada drama dörtlüsü gibiydik." *Tanrım, çok güzelsin.*

"Dördüncü bir oda arkadaşı mı vardı?" dedi Min, sonra gözlerini yumdu. "Elbette. Emilio. Kolejdayken çalıştığın restoran onun restoranıydı."

"Hayır," dedi Cal. "Onun büyükbabasının restoranıydı. İki sene önce aldı başını gitti."

"Ve Emilio etrafı ateşe vermedi," başıyla onayladı Min. "Liza'yı o yüzden buraya getirdim. İkna etmem bütün gece mi aldı ama sanırım burayı beğendi."

"Güzel," dedi Cal, söylediklerini ne dinliyor, ne de umursuyordu. Dürüst olması gerekirse tekrar kızın yanında oturmak çok güzel bir duyguydu.

"Liza etrafı düzeltmekte çok iyidir," dedi Min. "Yardıma ihtiyaç olan yerlerde iş bulur ve sonra... Onlara yardım eder."

"Demek bir şeyleri düzeltebileceğinin reklamını yapıyor," dedi Cal umursamayarak.

"Hayır," dedi Min. "Seçiyor. İşlerinin yürümesi için dürtülmeye ihtiyacı olan pek çok yer var. Liza işi alıyor ve onları dürtüyor. Uzun süreli işlere gelemiyor, işler iyiye gitmeye başladığında ayrılıyor ama kaldığı o bir sene içinde, büyü gerçek oluveriyor." Cal'a sırtı. "Seninle kadınlar gibi bir şey yani."

"Hey," dedi Cal ama sonra mutfak kapısından eliyle onu çağırarak Emilio'yu fark etti. "Hemen dönüyorum."

Yanına vardığında Emilio onu mutfak kapısından içeri çekti. "Dışarıda bir kadın var," dedi Emilio. "Tony'nin yanındaki kızıl kafa. Az önce bana burada çalışmayı düşündüğünü söyledi. Hayal falan mı görüyor?"

"Hiç sanmam," dedi Cal. "Tony onu benden daha iyi tanıır ama bana sorarsan işe almanı öneririm. Bir zararı olmaz. Ayrıca Min, onun, işinde bir dahi olduğunu söylüyor."

"Ne yaparmış?" dedi Emilio.

"Emin değilim," dedi Cal, Min'i görmek için yuvarlak pencereden bakarken. "Sadece Min'in söylediklerini söylüyorum."

"Min." Emilio başıyla onayladı. "Min'e güvenirim."

"Ben de," dedi Cal ve Emilio'yu takip ederek masaya döndüğünde Min, "Az önce bir şey öğrendim. Bu adamların hepsi Sondheim'ı çok seviyormuş," dedi.

"Ne?" dedi Liza hayretle Tony'ye dönerken.

"Ne var?" dedi Tony. "Farklı yönlerim olamaz mı?"

"Emilio yüzünden," dedi Min. "Bu konuyu açtım çünkü sesini duymak istiyorum."

"Hı?" dedi Emilio.

"Hiç itiraz etmeye kalkışma," dedi Cal, tekrar Min'in yanına otururken. "Min de istediğini mutlaka elde edenlerden."

"Ben 'Momenti' seviyorum," dedi Min, Emilio'ya sırtarak. "Ya da 'Into the Woods' \ ama o biraz daha canlı."

"Hayır," dedi Tony. "'Sweeney Todd.'" "Sweeney Todd'un ilk dizelerini şaşırtıcı derecede kalın bir tonla söylemeye başladı, Roger ikinci dizede ona katıldı ve Emilio pes edip son dizede onlara katılarak "The demon barber of Fleet... Street" kısmında eşlik edene kadar devam ettiler. Cal bu arada Min'in gülümseyişini seyretti ve içinden *Öp beni*, diye geçirdi.

"Muhtemelen restoranda söylenecek en iyi şarkı bu değildi ama olsun," dedi Cal, Min alkışlamayı bitirdiğinde ve Emilio yüzünü buruşturdu.

"Sen söylemez misin?" dedi Min Cal'a dönerek.

"Sadece duşta," dedi Cal ve Min'i duş yaparken hayal etti.

"Hah," dedi Tony, Cal'ın hayallerini bozarak, "Söyleyebilir tabii ki, sadece korkak."

"Ama sen değilsin," dedi Liza Tony'ye dönerek. "Bir dolu yeteneğin varmış. Kimin aklına gelirdi?"

"Başka neler yapabiliyor?" dedi Bonnie ve Tony kıza bakıp sırtı.

"Daha sonra konuşabileceğimiz birtakım yetenekleri daha var," dedi Liza. "Bu makarna harika, Emilio. Buranın her gece dolup taşması gerekir."

"İşte o senin işin olacak, Liza," dedi Min. "Kurtar Emilio'yu. Onu seviyorum."

"Umarım," dedi Liza. "Önce mutfağa bir bakayım."

Ayağa kalktı, Emilio'nun yanından geçip kanatlı kapıları açarak içeri girdi.

"Bu kız..." diye başladı Emilio.

"Görüp görebileceğin en iyi garson," dedi Min. "Ve işlerini arttıracak. Şimdi mutfağı denetliyor. İçtimadan geçersen bu işi aldı demektir."

Emilio mutfağını Liza'dan korumaya gitti, Cal Min'in kadehine şarap koydu. "İç bunu. Seninle bir şey konuşmaya çalışacağım ve bunun için aklının yerinde olmaması gerekiyor."

"Bu cazibeyi sanırım özledim," dedi Min. "Bak, bibloyu, sinemayı her şeyi tekrar tekrar düşündüm ve sana şeytan dediğim için özür dilerim. Hepsi birer tesadüftü."

"Tabi," dedi Cal. "Tony kaos teorisi olduğunu düşünüyor."

"Bonnie de peri masalı olduğunu," dedi Min ve şarabını yudumladı.

"Peri masalı mı?" dedi Cal yine anlamayarak.

"Bilirsin, sen gelmesi beklenen prensin, sonsuza dek mutlu yaşayacağız falan. Bunu olağan karşılıyorum, bunların dışında Bonnie'nin aklı gayet yerinde." Cal'a gülümsedi. "Bence plana sadık kaldığımız sürece her şey yolunda gidecek."

"Anladım," dedi Cal. "Plan." Dudakları yumuşacık ve dolgundu, o rahatlatan gülümsemesiyle kıvrılmıştı ve Cal yine kendini kaybetmeye başladı. *Öp beni.* "Bence çıkmaya başlamalıyız. Sinemaya gitmek ister misin?"

Min gözlerini kırpıştırarak ona baktı. "Söylediklerimin bir kelimesini bile duymamış gibisin."

"Her şey birer tesadüftü, plana sadık kalmalıyız," dedi Cal. "Ben bunu yapamayacağım."

Min kollarını bağladı. "Neden?"

"Çünkü eğer çıkmazsak evren beni sakatlayacak."

"Ne?"

"Evren, kader, kaos teorisi, peri masalı, Elvis'in ruhu, ne olduğunu bilmiyorum ama her neyse bununla daha fazla savaşmayacağım." Cal, Min'e doğru eğildi ve Min ona aklını kaçırmış birine bakar gibi bakarken, yine o belli belirsiz lavanta kokusunu aldı. "Benden nefret ediyorsun, zaptedilmesi zorsun, yiyecekler konusunda patolojiksın ve en iyi arkadaşın beni bir gün öldürecek ama hiç önemli değil. Deneyeceğim. Annen hâlâ beni yemekte görmek istiyor mu? Gideceğim."

"Bu kadar berbat bir şeysem niye bunu yapıyorsun?" dedi Min öfkeli bakışlarla.

Cal onun güzel yüzüne bakıp gülümsedi. "Çünkü zekisin, kibarsın, komiksın, yeğenim sana deli oluyor, harika

ayakkabılar giyiyorsun, çünkü sen insanın aklını başını alan bir meleksin." *Ve ben sana dokunamazsam çıldıracağım.*

"Hi hı," diyerek başını salladı Min. "Ve bu yüzden annem zararsız olduğunu görsün diye yarın akşam benimle ailemin evine yemeğe geleceksin, öyle mi?"

"Yarın mı?" Cal afallamış gibi görünmemeye çalışarak başıyla onayladı. "Güzel. Onu da hızlıca aradan çıkarmış oluruz. Yarın akşam. O zaman bu gece..."

"Çıkma işiyle ilgili mi? Hayır, eğer annemle görüşmek istemiyorsan yemeğe gelmek zorunda değilsin. Ama arkadaş arkadaşla bir şeyler yapmak istersen sinemaya gidebiliriz. Saat onda *Blue Hawaii* var."

"*Blue Hawaii*," dedi Cal. "Porno olduğunu sanmıyorum."

"Elvis'i anma haftasının bir parçası," dedi Min. "Gelmek zorunda değilsin."

Cal iç çekti. "Evet, zorundayım. Ayrıca yarın annelere de geleceğim."

"Olanları hiç anlamıyorum," dedi Min. Cal kızın elini ellerinin arasına aldı, ona tekrar dokunabildiği için çok mutluydu. "Benimle gel, Minnie. Her şeyi açıklayacağım."

Kızı sandalyesinden kaldırıp kapıya götürdü ve karanlık sokağa çıktıklarında eğilip, kalbi çarpa çarpa, kendini hiç kısıtlamadan onu uzun uzun öptü. O tanıdık heyecan her zamankinden daha çabuk ve daha şehvetle vurdu fakat bu kez çok daha ateşliydi, çünkü artık savaşıyordu. Ama aynı zamanda bir rahatlama da vardı; Min ellerinin altında, dudakları dudaklarındayken sanki onun için yaratılmış gibiydi. Kız kollarını ensesine doladığında Cal elinde olmadan kendini ona bıraktı, kendini korumaya bile çalışmayarak ümitsizce onu öpmeye devam etti. Kız ona daha da sokul-

du, dolgun vücudu Cal'inkine yapıştı ve aradan seneler geçti, Cal cenneti gördü, içinden bir ses, *BU O, SENİ SALAK*, dedi. Sonra bir şey sertçe koluna vurdu ve her ikisini de sarsarak öpüşmeyi böldü.

"Bu ne bö..." diye başladı Cal, Min'i kollarından ayırmadan, sonra elinde çantasıyla kenarda dikilen Liza'yı gördü. "Biliyor musun, eğer Bonnie haklıysa şimdi senin dizlerini kurşunlamak için bir elf geliyor."

"Liza," dedi Min Cal'dan birkaç adım uzaklaşırken. Kızın elini çektiği yer soğudu ve Cal onu tekrar kendine çekti.

"Kafasına vurmadım," dedi Liza.

Cal, Min'e baktı. "Onu kaile alma. Neden biliyor musun? Nedeği şu. Bu hakikaten hepimizi aşan bir şey ve kendi adıma artık bununla savaşmayacağım." Min bir şeyler söylemek için ağzını açtı ama Cal, "Ve bunu sen de istiyorsun," dedi.

Liza kaşlarını çatıp ona baktı. "Bana onu tanıdığını söyle. Bana..."

"Evet, onu tanıyorum, gerçi henüz ilerde tanıyacağım kadar değil," dedi Cal gözlerini Min'e dikip. "Ve evet, onu umursuyorum, hem de çok. Ve gerisini bilmiyorum ama öğreneceğim. Bu senin için uygun mu?"

Liza bir an ona baktı. "Evet. Ama gözüm üzerinde, haberin olsun."

"Peki, o zaman," dedi Cal, genel bir rahatlamayla. Sadece arkadaş olma hikâyesi iyi değildi ama kabul edilebilirdi, kadınlara eşlik etme konusunda iyiydi. Artık oyun benim kurallarına göre oynanacak, diye düşündü ve başını eğip büyük bir şefkatle Min'e baktı.

"Bana öyle bakma," dedi Min ve Liza'ya döndü. "Ondaki filme gireceğiz, sadece arkadaş olarak. Gelmek ister misin?"

"Evet. Tony, sen?" dedi Liza, Tony onu bulmak için restorandan çıktığında. "Onda sinemaya gidiyoruz."

"*Blue Hawaii* yededi Cal Tony'ye.

"Porno film olduğunu sanmıyorum," dedi Tony.

"Elvis," dedi Cal.

"Neden?" dedi Tony.

"Çünkü artık harekete geçme zamanım geldi," dedi Cal, Min'e bakarak.

"Ağır ol," dedi Min.

"Ah, peki o zaman, kahretsin," dedi Tony. "Haydi gidelim."

Min cumartesi gününe, Cal'ın o gece onlarla birlikte yemekte olacağını söylemek için annesini arayarak başladı.

"Nasıl bir adam olduğunu görelim, bakalım," dedi Nanette, Cal'ı onaylamayan bir ses tonuyla.

"Onu seveceksin," dedi Min. "Çok yakışıklı ve başarılı."

Nanette burnunu çekti. "Büyük olasılıkla kendisinin kırk iki, seninse kırk beden olduğunu düşünenlerden. Erkekler yüzeysel ve tehlikelidir. Seni ince gösterecek bir şeyler giy."

"Cal kırk dört beden, anne," dedi Min. "Ve ben de ince bir kadın değilim."

• • •

Olanlardan sonra beysbol bir gelişme yaratmış gibiydi, en azından Min parka varana kadar.

"Benden ayrılma," dedi Liza'ya. "Bonnie hep Roger'la dolaşıyor ama sen benimle kalıp Cal'ın yanında sapıtmaya başladığımda beni dürtebilirsin."

"Dünyada seni dürterek ayıltabilecek biri yok," dedi Liza ama yine de Min'i tribünlere doğru takip etti.

"Min," diye bağırdı Harry kızı görünce. Oğlan koşarak ona gelirken Min gülümseyerek durdu.

"Hey, sen," dedi oğlan önünde güçlükle kendini durdururken. "Nasıl gidiyor?"

"İyi," dedi oğlan başını sallayarak. "Geldiğin için teşekkürler." Sonra başını eğip, "Vaay, çok kıyak ayakkabılar."

"Teşekkürler," dedi Min, Harry sandaletinden sarkan mavimsi plastik balığı daha iyi görmek için eğilirken. "Biliyor musun, amcana çok benziyorsun."

"Harrison, içgüdülerin doğru söylüyor," dedi Cal arkalarından ve Min yerinden zıpladı. "Kadınlar beysboldan çok daha önemlidir ama yine de kışını kaldır ve sahaya in." O sırada Min arkasına döndü ve Cal yüzü yumuşayarak ona gülümsedi. Min'in kalbi yine hızla çarpmaya başladı. "Minnie, burnunda çiller çıkıyor."

"Biliyorum." Min adamın sesindeki şefkate takılmamaya çalışarak burnunun kemerini ovdu. "Cumartesi sabahları yüzünden. Diğer zamanlar güneşe hiç çıkmadığım için krem sürmeyi unutuyorum."

"O çilleri seviyorum," dedi Cal ve Min yine kalbinin hızlandığını hissetti.

"Ben de," dedi Harry, aşağıdan bir yerden.

"Ben sevmiyorum," dedi Min, kendini kaybetmemeye çalışarak. "Ama oluyor işte çünkü sürekli..."

Cal şapkasını çıkartıp onun başına taktı. "Sorun çözülmüştür." Gülümsemesi büyüdü. "Çok şeker oldun. Ne zaman istersen takımımızda oynayabilirsin."

"Saçmalama," dedi Min ve şapkayı buklelerini rezil etmeyecek şekilde ayarlamaya çalıştı. Şapka Cal'ın sıcaklığıyla ısınmıştı ve Min bunu hissetmek için elini şapkadan bir süre daha çekmedi. *İğrençsin*, dedi kendi kendine.

"Harry!" dedi biri ve Min dönüp etekleri uçuşan pembe bir elbiseyle onlara doğru yürüyen Cynthie'yi gördü. Kadın güzel yüzüyle Harry'ye gülümseyip, "Nasılsın, dostum?" dedi.

Harry kaşlarını çattı. "Merhaba."

"Merhaba, Cynthie," dedi Min ondan nefret etmemeye çalışarak ve Harry'ye döndü. "İyi koltukları kapacağız. Devir onları oğlum." Cal'ın gözlerine bakmamak için kulaklarını hedefledi. "Şapka için teşekkürler. Eminim iğrenç görünüyorum."

"Hayır," Cal şapkanın güneşliğine vurdu. "Melek gibi görünüyorsun. Shanna burada olup seni böyle görmeliydi."

Min elinde olmadan adama gülümsedi, içinin hücrelerine kadar ısındığını hissetti, sonra Tony bağırdı, "Hey, buraya beysbol oynamaya geldik." Cal, Harry'yi sahaya doğru çekti.

"Ne yapacağım?" dedi Min Liza'ya.

"Bu koşullarda yapılabilecek en iyisini," dedi Liza.

"Ne yapmaktan bahsediyorsunuz?" dedi Cynthie.

"Nasıl görüldüğümden bahsediyoruz," dedi Min.

"Ah," dedi Cynthie. "Anladım."

Min, Liza ve Cynthie'yi Bonnie'nin oturduğu yere doğru takip etti ve Cal'ı seyretmemeye çalışarak Harry'nin takımının ilk üç vuruşta yenilişini izledi. Cal başını kaldırıp ona bakarak sırtıttığında içinden, *Ab, yapma ne olur, Minerva*, dedi ve kafasını dağıtmak için Liza'ya döndü. "Tony şimdiye çoktan sinirden kuduruyordur," dedi Min.

"Hayır," dedi Liza. "Sadece çocukların iyi vakit geçirmesini istiyor. Onlara bağırmasının nedeni daha iyi oynamalarını sağlamak ama kazanıp kaybetmeleri umurunda de-

gil. Bütün oyunlarının geleceğe hazırlık olduğunu söylüyor."

"Gerçekten mi?" dedi Min. "Hakikaten bilinmeyen yönleri varmış."

"Sadece üç tane," dedi Liza. "Salak olduğu konusunda yanlışmışım, aslında oldukça zekiymiş. İyi bir adam."

"Bu kadar mı?" dedi Min.

"Evet," dedi Liza. "Bu kadar. O beklediğim erkek değil. Bu arada lafı gelmişken şapka çok güzel, istatistikçi." Şapkanın güneşliğine vurdu. "Belki sana maçtan sonra bir soda ısmarlar."

Min başını iki yana salladı. "Biz sadece..."

"Peri masalı işte," dedi Bonnie. "Seni kazanıyor."

"Ne?" dedi Cynthie. "Peri masalı mı?"

"Evet," dedi Bonnie. "Min ve Cal, peri masalı gibiler. Min hak etmediği bir hayat yaşayan kız, bu yüzden perisi onu kurtaracak bir prens veriyor."

"Perisi mi?" dedi Min.

"Liza," dedi Bonnie. "Cal'ı sana o seçmişti."

"Bir saniye," dedi Liza. "Calvin Morrissey ile ilgili hiçbir sorumluluk kabul etmiyorum."

Min gülmeye başladı. "Ama hakikaten sen seçmiştin. Beni onunla tanışmaya sen gönderdin. Bak, *bu* komik işte."

"Peri masalı," dedi Cynthie, sesi sanki ciddi olduklarından pek emin değilmiş gibiydi.

Bonnie başıyla onayladı. "Cal ona şapkasını verdi çünkü bu sınavın bir parçası." v

"Hayır," dedi Cynthie biraz sertçe, "Şapkayı verdi çünkü kur yapıyor. Bu baştan çıkarma aşamasının bir bölümü."

"Baştan çıkarma aşaması," dedi Liza.

"Baştan çıkarmış falan..." diye başladı Min.

"Olgun sevginin dört aşaması vardır," dedi Cynthie. "Var sayım, cazibe, delice aşk ve bağlılık."

"Şimdi, bakın, ben Cal'ın ona bakışlarını delice aşk diye yorumlarım," dedi Liza.

"Efendim?" dedi Min, en iyi arkadaşına, ona ihanet eden kişiye ters ters bakarak.

"Bu peri masalı," dedi Bonnie.

"Cezbetme," dedi Cynthie dümdüz bir sesle.

"Aşk, gelişigüzel bir tepki," dedi Liza. "Kaos teorisi."

"Hey," dedi Min ve Liza'ya baktı. "Yüzümde çil istemediğim için bir arkadaşın kibar bir iyiliği. Her şey bir teori değildir."

"Peri masalı teori değil," dedi Bonnie. "Sen kendine olduğuna inanmasan bile, bana oluyor işte." Sahte olmayacak kadar mutlu bir gülümsemeyle onlara baktı.

"Roger nasıl?" dedi Min, konuyu başka birine çevirmenin mutluluğuyla.

"O hayatımın adamı," dedi Bonnie. "Birkaç hafta içinde bana evlenme teklif edecek ve ben de kabul edeceğim. Aneme düğünü Ağustos'a planlamasını söyledim."

"Sana evlenme teklif edeceğini mi söyledi?" diye sordu Cynthie. Bonnie şaşkın bir ifadeyle ona baktığında, "Bu konuda kitap yazıyorum. Beni hiç ilgilendirmez ama ilgimi çekti," dedi.

"Ah," dedi Bonnie. "Hayır, söylemedi ama ben biliyorum."

Min onu destekliyormuş gibi göründü ama üzerlerine çöken sessizlik ona inanmadıklarını göstermiş olmalıydı ki Bonnie sahaya dönüp Roger'ı çağırdı. Adam koşarak yanlarına geldiğinde Bonnie, "Hayatım, bana evlenme teklif edecek misin?" diye sordu.

"Evet," dedi Roger. "Aceleyle getirmek istemedim, bu yüzden bir ayımız tamamlansın diye bekledim. Sadece on bir gün var."

"Çok mantıklı," dedi Bonnie. "Sadece bilmen için söylüyorum, teklifini kabul edeceğim."

Roger iç çekti. "Bu beni çok rahatlattı." Eğilip Bonnie'yi öptü ve tekrar sahaya indi.

"Bu ya fazla hoştu, ya da fazla sinir bozucuydu," dedi Liza.

"Çok hoştu," dedi Min, aynı şeyi Cal'ın söyleliğini hayal etmeye çalışarak. *Onu düşünmekten vazgeç.* "Ve sinir bozucu."

"Size söyledim," dedi Bonnie. "Peri masalı. İnanmanız lazım."

"Pozitif düşünce," diye başıyla onayladı Cynthie. "Bunun için güzel bir kanıt. Seninle röportaj yapabilir miyim? Kitabım için. Çünkü bu büyüleyici bir şey. Delice aşk aşamasına çok çabuk geçmişsiniz."

"Tabii," dedi Bonnie. "Ama bu delice aşk falan değil. Gerçek aşk. Cal ve Min'inki gibi."

"Şunu keser misin?" dedi Min.

"Tabii," dedi Cynthie, Bonnie'ye hiçbir inanç vesaire belirtisi göstermeden, ardından da konuşmaya başladılar.

Min derin bir nefes alıp Liza'ya döndü. "Cynthie hoş biri gibi," dedi sessizce, içinde Cal sözcüğü geçmeyen bir sohbet başlatmak umuduyla.

"Evet, öyle," dedi Liza. "Ama sanırım Cal'ı geri istiyor."

Min pes edip sahaya, Cal'ın üçüncü köşede biriyle konuştuğu yere baktı. Yüzü yine ciddileşmişti, oğlan onun her kelimesini dinleyerek başıyla onayladı. *Ne güzel bir sevgili,* diye düşündü sonra, *bayır canavar,* diye hatırlattı kendine

ama artık bu hiçbir işe yaramıyordu. Aslında zaten hiçbir zaman işe yaramamıştı.

"Bu akşam dışarı çıkıyor musunuz?" diye sordu Liza.

"Evet ama sadece arkadaş olarak," dedi Min. "Bana bir iyilik yapacak. Annemlere gideceğiz, böylece artık Cal'ın aşâğılık bir kadın avcısı olduğunu düşünmeyecek."

Liza ikna olmamış gibi ona bakarak başını iki yana salladı. "Bence Cal'la tanışmak anneni hiç rahatlatmayacak."

"Neden? Elvis Cal'ı seviyor. Ve Elvis'in içgüdöleri çok iyidir."

"Elvis mi?" dedi Liza paniklemiş gibi.

"Kedi. Ona Elvis adını taktım.," dedi Min.

Liza iç çekti. "Tanrı'ya şükür. Bir an için sonunda kafayı üşüttün sandım."

"Hey, peri masallarına inanan ben değilim," dedi Min. "Ya da bu konuda kaos teorisine."

"Ya da aşka giden dört basamaklı programa," dedi Liza başını Bonnie'nin peri masalı aşkı teorisini dinleyen Cynthia'ye doğru savurarak.

"Doğru," dedi Min. "Bunların hepsi saçmalık. Teoriye gerek yok, sadece pratik olmalı, bir erkekten neler beklediğini bilmeli ve sonra bunlara sahip olan birini bulmalısın. Plan yapmalı ve ona uymalısın." Gözleri Cal'a kaydı. "Bir şeylerin zihnini bulandırmasına izin vermemelisin."

Liza gözlerini devirdi. "Ya da pat diye âşık olmalısın."

"Ah, tabii," dedi Min, gözlerini Cal'dan ayırarak. "Git kendini binanın tepesinden at da diyebilirdin. Nasılsa yere yapışana kadar bir şey hissetmezsin."

Liza geriledi. "Sadece..."

"Hayır," dedi Min, birkaç kişi dönüp ona bakarken. "Mantıklı olmalısın. Aptal aşk şarkılarına ya da ateşli öpü-

cüklere benzemez, tehlikelidir. İnsanlar bunlar için ölüyor. İnsanlar bunlar yüzünden ölüyor. Savaş çıkıyor. İmparatorluklar devriliyor."

"Ah, Min ..."

"Hayatını mahvedebilir," dedi Min, Cal'a bakmamak için gözlerini kapatarak. "Bu yüzden Cal'la daha ileri gitmeyip arkadaş kalmayı tercih ediyorum. Uzun süreli bir şeyler olabileceğini düşünmek için aklımı kaçırmışım olmam gerek. Mazoşist olmam, hayal aleminde yaşamam, kendi ellerimle kendimi öldürmek istemem gerek."

"Hi hı," dedi Liza.

"Bu yüzden bir planım var," dedi Min. "Ve bu plana sadık kalacağım."

"Tamam," dedi Liza.

Oyun bittiğinde Harry yukarı gelip, "Cal amcam, sen de gelersen yemeğe gidebileceğimizi söyledi," dedi. Min, "Şey..." deyip içinden, *Calvin, seni yeğenini kullanan serse-ri*, diye geçirdi. Yine de öğle yemeği yemekten bir şey çıkmazdı. Arkadaşıyla yemek yemesinde bir sakınca yoktu. Ve yeğeniyle. Gençlere eşlik eden evde kalmış kadınlar gibi.

"Hi hı," dedi Liza daha Min lafına devam etmeden.

Min kendisini, geçmişe sadık kalan restoranlardan birine götürüp Harry ile birlikte bütün yemek boyunca Elvis çalılıp dinledi. Bu Chopin'le büyüyen Harry için yeni bir deneyimdi ama Cal itiraz etmedi. Min'i bırakırlarken Harry, "Yarın görüşürüz, Min," dedi. Min, "Evet, görüşeceğiz. Büyükannedeki yemekte," diye karşılık verdi. Harry şaşkın şaşkın baktı. Cal, "Harrison, yarın telefon edip büyükanne vazgeçtiğini söylersen sana elli dolar veririm," dedi. Harry,

"Hiç sanmam," diye cevapladı. Min arabadan inerken Cal'ın ertesi akşam ailesiyle birlikte yiyeceği yemeğe katlanmak zorunda kalacağını düşünerek içinden, *Yarın Calvin Morri-sey hakkında çok şey açığa kavuşacak,* diye geçirdi.

"Sende kalsın, Minnie," dedi Cal, Min şapkayı camdan geri vermeye yeltendiğinde. "Sana yakıştı. Akşam altıda geleceğim." Sonra arabasıyla uzaklaştı ve Min olduğu yerde, mutluluk içinde kalakaldı. Bu hiç iyi değildi.

"Sen ne yaptığını bilmiyorsun," dedi kendi kendine ve annesinin yemeğine hazırlanmak üzere evine çıktı.

O akşam Cal eski Mercedes'iyle Min'i almaya geldi. Min dizlerin altına inen sade, siyah elbisesiyle basamakların tepesine oturmuş onu bekliyordu. Sinir bozucu bir rahibe gibiydi.

"Burada ne yapıyorsun?" dedi adam arabadan çıktığında.

"Aileme katlanacaksın," dedi Min ayağa kalkarken. "Üstüne bir de basamakları çıkman haksızlık olurdu."

"Yukarıda sen olduğun sürece bütün basamakları tırmanabilirim." Cal kızın ayakkabılarına baktı. Dümdüz, hiç topuksuz siyah ayakkabılar giymişti. "O iğrenç ayakkabıları neden giydin?"

"İğrenç değil," dedi Min. "Klasik. Senin araban gibi. Çok güzel ama yine de seni içinde hayal edeceğim bir şey değil."

"Mezuniyet hediyesi." Cal ona arabanın kapısını açtı. "Hediye gelen bir arabaya burun kıvrılmaz. Haydi gir, Minnie, geç kalmak istemeyiz."

Cal şoför koltuğuna geçtiğinde Min, "Mastır hediyesi mi?"

"Efendim?" dedi Cal arabayı çalıştırırken.

"Araba. Mastır hediyesi mi? Her şeyi kafama yazıyorum, neyin ne zaman olduğunu öğrenmem lazım."

"Lise bitirme hediyesi," dedi Cal ve caddeye doğru yola aldı.

"Lise ha?" dedi Min başıyla onaylayarak. "Mastır hediyesi olarak ne verdiler? Yat falan mı?"

"Babamın firmasında iş."

"Ama..."

"Hediyeyi kabul etmedim," dedi Cal. "Elvis nasıl?"

"Çok sağlıklı," dedi Min, hayret dolu bir sesle. "Onu veterinerine götürdüm ve adam çok iyi durumda olduğunu söyledi. Çok tuhaf."

"Tıpkı yaşamımın son zamanları gibi," dedi Cal. "Hazırla gelmişken, yemeğe gitmeden evvel ailenle ilgili bilmem gereken bir şey var mı?"

"Fazla bir şey yok aslında," dedi Min. "Annem hep kibardır ve babam damarına basmadığın sürece pek konuşmaz. Sakın damarına basma."

"Tamam," dedi Cal. "Basılmayacak olan damarları sayar mısın?"

"Sigortacıların yaptıkları sahtekârlıklar, işini elinden almak isteyen gençler, 1970 sonrası müzik ve kızlarıyla seks yapmak isteyen erkekler."

"Kızlarıyla seks yapmak isteyen erkekler," dedi Cal.

Min başıyla onayladı. "Babam beni yatağa atmaya çalıştığını düşünecektir."

"Baban kişilik çözümlemelerinde fazla yanılmıyor," dedi Cal. "Ya annen?"

"O daha çok senin damadı olup olamayacağını ölçer. Tatlı sınavından geçeceksin."

"Yazılı mı, oral mı?"

"Oral."

"Güzel. Oral iyi becerdiğim şeylerdendir." Bir sessizlik oldu, sonra Cal, "Öyle demek istemedim. Ağzımdan farklı çıkıverdi," dedi.

Min dümdüz önüne baktı. "Hiç önemli değil. Sınav falan olmayacak. Şu sıralar annemin kafasında başka şeyler var."

"Annenle ilgili bilmem gereken başka şeyler var mı?"

"Evet ama bunların hepsi benimle ilgili."

"Umurumda değil. Onları da say."

"Karbonhidrat yemem, beyaz pamuklu iç çamaşırları giymem, kilo vermemem, onun sevdiği eski erkek arkadaşımı elimde tutamamam," dedi Min. "Ama bunların hiçbirinin seninle yapacağı sohbete mevzu olacağını sanmıyorum."

"Benim annem de eski sevgilimi beğeniyor," dedi Cal. "Bence bu tembellikten. Yeni bir isim öğrenmek istemiyor. Orada başka kimler olacak?"

"Kız kardeşim Diana. Onunla bir sorun çıkmaz. Bir hafta içinde evleneceği için şu aralar aklını kaçırmış vaziyette ama her zamanki gibi çok şeker. Eğer her şey çok berbat giderse oturup Diana'yı seyredebilirsin. Çok güzeldir."

"Bildiğim iyi oldu," dedi Cal. "Annen, baban, Diana, sen ve ben. Biz bize."

"Ve Greg," dedi Min, sesinin fazla ifadesiz çıkmamasına çabalayarak. "Kardeşimin nişanlısı."

"Anladım. Hafızası zayıf olan Greg. O iş nasıl gidiyor?"

"Bir şeyler yolunda değil," dedi Min. "Ne olduğunu bilmiyorum ama hiçbir şeye yardımcı olmuyor. Aslında kötü biri değil, Sulu'yu bırakmak dışında hiçbir şeyini görmedim, onda da adam sonuna kadar haklıydı. Ayrıca Diana'ya hayran. Bu yüzden neler olduğunu anlayamıyorum." Cal'a döndü. "Bakalım sen ne düşüneceksin?"

"Ben mi?" dedi Cal şaşkın şaşkın.

"Sen insanları iyi tahlil ediyorsun," dedi Min. "Sezgilerin iyi. Bu sezgileri benim için Greg üzerinde kullan."

"Sadece bir akşam yemeğinde, neler olup bittiğini anlama ihtimalim zayıf," dedi adam Min'in cep telefonu çalmasına başladığında.

Kız telefonu çantasından çıkarttığında Cal, "Dümdüz siyah bir cep telefonu. İlk gece bana yalan söyledin, Minnie," dedi.

"Evet ve bunu biliyordun," dedi Min, sonra telefona cevap verdi. "Efendim. Ne?" Bir müddet dinledi, sonra, "Of, ne olur yapma." Tekrar dinledi. "Diana, bugün cumartesi. Nereden bulurum bilmiyorum... bir saniye bekle." Cal'a döndü. "Greg şarap getireceğine söz vermiş."

"Dur tahmin edeyim," dedi Cal.

"Evinde bir iki şişe yoktur, değil mi?"

"Emilio'nun Yeri," dedi Cal ve U dönüşü yaptı.

Min telefona dönüp, "Cal halledecek," dedi. Sesinde hafif bir gurur vardı ve Cal sırttı. Sonra Min telefonu kapatıp, "Sen bir prensisin," dedi.

"Teşekkür ederim," dedi Cal. "Bana sinir bozucu bir şeyler söyle, olur mu? Böyle davrandığında şaşırıyorum."

Durup şarap aldı. Arabaya geri döndüğünde Min şişelerin üzerindeki etiketlere baktı. "Bunlar pahalı şaraplar, değil mi?"

"O kadar da değil," dedi Cal. "Tanesi kırk dolar."

Min gülmeye başladı. "Greg'e ders olsun, geri zekâlı herif."

On dakika sonra Cal, Min'in tarifine uyarak oldukça geniş ve yeni bir evin önüne arabayı park etti. Min, "Bak hâlâ şansın var," diye başladı. "İstersen beni bırak, onlara..."

"Hayır." Cal arabanın kapısını açtı. "Bekle."

"Neyi bekliyorum?" dedi Min kapının koluna uzanırken.

Cal arabanın etrafından dolaşıp kıza kapıyı açtı. "Sana eşlik edilmeden arabaların kapılarından dışarı fırlamamalı-sın." Kızın elini tutup ayağa kaldırdı, kız bir an için planla-dığından çok daha yakınında duruyordu ama bunun hiçbir sakıncası yoktu. "Ben eşlik etmeden dışarı çıkarsan bu be-ni güçsüz ve zayıf gösterir," dedi esintinin kızın buklelerini dalgalandırışını seyrederken.

"Tabii, güçsüz ve zayıf," dedi Min. "Bunun sana sık sık söylendiğinden eminim." Adam kapıyı kapatırken Min onun yanından dolaştı. Cal birinin pencereden içeri kaçtığını fark etti. "Fakat annemin gözünde puan kazandın tabii. Pence-reden bizi gözlüyordu."

"Harika," dedi Cal kızın dirseğine uzanırken. "Şimdi yap-mamız gereken tek şey şu yemeği atlatıvermek."

Min'in babası onları holde karşıladı. Hantal hantal yürü-yen bir adamdı. Saçları inanılmaz derecede sarıydı ve diğer zamanlar yüzüne candan, samimi bir hava katan bembeyaz kalın kaşları şimdi, ona sırt çevirmiş olan kuzusunu koru-maya kalkışan çoban köpeğinin şüpheli ifadesiyle yukarı kalkmıştı.

"Baba, bu Calvin Morrissey," dedi Min. "Cal, babam Ge-orge Dobbs."

"Memnun oldum, Calvin." George'un sert sesi memnuni-yetsizliğini yalanlar biçimde pürüzsüzdü ama bakışları, *Sen neyin peşindesin*, diyordu.

"Ben de burada olduğuma memnunum, efendim," diye yalan söyledi Cal. Min hafifçe onun sırtına vurdu. Bu Cal-vin'i düşünemeyeceği kadar rahatlattı.

"Geç kaldınız," dedi George Min'e. "Kokteyllerimizi içtik bile."

"Özür dileriz efendim," dedi Cal ve Min, "Dilemene gerek yok. Benim hatamdı baba, bir şey almak için dönmek zorunda kaldık."

"İçeri gelin,," dedi George. Min iç çekip yemek odasına girdi. Cal onu takip etti ve Min'in ejderha annesiyle karşılaştı.

Ev bir gösteri yeri idi, belli ki dekoratör eli değmişti ve Min'in annesi oturma odasının ortasında dekorla uyum içinde dikiliyordu: İki de tasarımcı ürünüydü ve hiçbir sıcak tarafları yoktu. Evde en azından biraz renk vardı ama Min'in annesi ufak tefek, ince, siyah saçlı, siyah giysilere bürünmüş bir kadındı ve Min'in aksine, hayatının her köşesi kararmış gibiydi. "Annem Nanette," dedi Min, neşe içinde. "Anne, Calvin Morrissey," dedi çırpınan bir balık gibi.

"Bir şey mi yaptım?" diye fısıldadı Calvin, anne George'la konuşmak için döndüğünde.

"Beni piknik masasında öptün," diye fısıldadı Min.

"Bunu nereden biliyorlar?" dedi Cal.

"Greg ispiyonlamış," dedi Min. "Senin vurup kaçanlardan olduğunu söylemeyi de ihmal etmemiş."

"Ve ben onun yerine şarap aldım," dedi Cal.

"Ve işte o da geldi," dedi Min. Sesini yükseltip, "Greg!" dedi, "Bu Calvin Morrissey."

Greg genç, tüysüz bir şeydi. Yüzü ilkokul çocukları gibi pürüzsüzdü ve sanki cildi parlayana kadar jimnastik yapmıştı. Adam Cal'a gülümsedi, sonra kimle el sıkıştığını hatırladı. "Ah," dedi.

Cal gerisinin gelmesini bekledi ama hiçbir şey gelmedi. "Evet," dedi Cal ve öne uzandı. "Şarap arabamın ön koltuğunda."

Greg rahatlayarak nefesini bıraktı. "Teşekkürler dostum," dedi Cal'ın kolunu sıkarak. "Hemen dönerim," dedi biraz yüksek bir sesle. "Şarabı arabada unutmuşum."

"Ve bu da kardeşim Diana," dedi Min sesi yumuşayarak. Cal başını kaldırıp baktığında ejderhanın daha genç, daha şeker bir benzerini gördü. Diana zayıf, esmer, şirin bir kızdı ve belli ki evin prensesiydi. Kız Min'i gördüğünde kocaman gülümsedi ve Cal'ı odadaki diğer herkesin toplamından daha büyük bir sıcaklıkla karşılayıp beysbol takımını sordu.

"Şirin çocuk," dedi Cal Min'e, Diana evleneceği beyin özürünü bulmaya gittiğinde.

"Çocuk mu?" dedi Min.

"Şirin," dedi Cal. "Ama sen apayrısın."

"Evet, bunu ilk fark eden sen değilsin," dedi Min. "Bak, yaşlıların seni ezmesine izin verme. Onlar sadece..." Anne babasına sıfat bulmaya çalışırken sesi uzaklaştı.

"Tamam," dedi Cal. Sonra Greg elinde şarapla içeri girdiğinde Nanette Min'i yanına çağırdı.

Min birkaç dakika sonra geri döndüğünde bukleleri dümdüz taranmış ve toplanmıştı. Hep birlikte masaya oturdular.

"Saçına ne yaptın?" dedi Cal Min'in kulağına doğru, masaya oturduklarında.

"Açık bıraktığımda yuvarlak yüzüme iyi gitmiyor," dedi Min. "Tahmin etmem gerekirdi."

"Ben o halini sevmiştim," dedi Cal ve Min, "Ben de," diye cevap verdi. Sonra yemek başladı.

"Eee, ne iş yaparsın Calvin?" diye sordu George, çorba havadan sudan konuşmalarla içilip sıra pirlolalara geldiğinde.

"Eğitim seminerleri organizasyonu," dedi Cal, bir taraftan çorba içerken sürekli onu gözleyen Nanette'i kollayarak. Kadının alnı kırışmadığı için kaşlarını çatıldığını söyleyemezdi ama bakışları hiç sıcak değildi.

"Demek öğretmensin," dedi George. "Para var mı o işte?"

"Baba," dedi Min.

"Yetecek kadar var," dedi Cal. Dikkati dağılıyordu çünkü Min ağzından çıkan her lafta onun omzunu sıvazlıyordu. Desteğı için Min'e minnettardı ama babasının önünde bunun keyfini çıkaramazdı.

"Hangi firmadasın?" diye sordu George.

"Morrisey, Packard, Çapa." Cal, Min'in annesine gülümsedi. "Et harika olmuş, Bayan Dobbs."

"Teşekkürler." Nanette Dobbs hiç de onur duymuş gibi değildi.

"Morrisey," dedi George. "Demek baban için çalışıyorsun. İş kapmak zor olmamıştır, değil mi?"

"Ah, hayır," dedi Cal. "Baba benim. Orası benim kendi işim."

Min Cal'ın sırtını sıvazlamayı bırakıp öfkeli gözlerle George'a baktı. "Acaba misafirleri babalan tarafından örselenmiş kızların istatistiksel araştırmalardaki sayısı nedir, merak ediyorum."

"Miras mı kaldı?" diye sordu George.

"Hayır, ben kurdum."

"Bence sayı oldukça düşüktür " dedi Min.

"Ama parasını baban verdi," dedi George.

"Hayır, vermedi," dedi Cal. "Onun işini yürütmemi istiyordu, bu yüzden sermayeyi aileden birinden almadım."

"Ne olur baba, yapma lütfen, bu kadarı yeter," dedi Min, elini Cal'ın sırtından çekerken. "Başka bir şeyden bahsedelim. Bir kedim var."

"O zaman yeni kurulmuş bir firma," dedi George. "Yeni kurulan firmaların yüzde otuzu ilk dört yılda batıyor."

"Mutasyona uğramış bir kedi gibi hem de," dedi Min.

"Ben işimi on sene önce açtım," dedi Cal. "Varacağı yere çoktan vardı bile."

"Üstelik bütün arkadaşlarının sinirini bozuyor," dedi Min. "Adını *George koymayı* düşünüyorum."

"Minerva," dedi Nanette. "Sesini yükseltme."

"Ekmek?" dedi Min, sepeti Cal'ın burnuna sokar gibi.

"Evet, teşekkür ederim." Cal bir dilim alıp sepeti Min'e geri verdi. Min de bir dilim aldı ve annesi konuşmaya başladı.

"Min."

"Tamam," dedi Min ve dilimi sepete geri koydu.

"Demek kendi işin var," dedi George, sesi şüphe dolu.

"Evet." Cal Min'e kaşlarını çatı. "Neden ekmek yiyemiyorsun?"

"Söyledim ya. İçine girmem gereken bir elbise var," dedi Min. "Önemli değil. Temmuzda yine yemeye başlayabilirim."

"Min haftaya Diana'nın baş nedimesi olacak," dedi Nanette. "Elbiseye sığamayacak kadar kilo almasını istemiyoruz."

"Zaten sığamıyorum ki," dedi Min.

"Sen de gelmelisin," dedi Diana Cal'a, masanın karşısından eğilerek. Cal kızın ne ekmeğe, ne tereyağına ne de etine dokunduğunu fark etti. Ama su bardağı hiç boş kalmıyor gibiydi. "Düğüne. Ve düğün yemeğine. Min'in bir erkek arkadaşına ihtiyacı var."

Cal daha cevap vermeye fırsat bulamadan George, "Müşterilerin kim?" diye sordu ve Nanette, "Min ve sen ne kadar

zamandır görüşüyorsunuz?" dedi. Min, Cal'ın gömleğinin manşetini çekti. "Ailen var mı?"

"Evet," dedi Cal, ilerisi için herhangi bir vaat vermiyormuş gibi bir sesle.

"Onlar da bu kadar kötü mü?" dedi Min.

"Minerva," dedi Nanette sesinde uyarı dolu bir tonla.

"Ekmek yememe izin veriyorlar," dedi Cal, Nanette'i kolayarak. "Onun dışında çok farklı değil."

"Efendim?" dedi George.

"Bakın, işimle ilgili beni sorguya çekmenize bir şey demiyorum," dedi Cal. "Kızınız beni evine çağırdı ve bunun bir anlamı var. Aynı sebepten eşinizin özel hayatıyla ilgili sorular sormasını da yadırgamıyorum. Ama Min harika bir kadın ve bu yemek boyunca onu ya duymazdan geldiniz ya da aptal bir elbise yüzünden ona işkence ettiniz. Bu arada Min elbiseye giremeyecek kadar kilolu değil. Elbise ona olmayacak kadar küçük. Min mükemmel." Cal ekmeğin üzerine tereyağı sürüp Min'e uzattı. "Ye."

Min gözlerini kırptırarak ona bakıp ekmeği aldı.

Cal Min'in annesine döndü. "Hiç evlenmedim. Hiç sözlenmedim. Son ilişkim yaklaşık iki ay kadar önce bitti. Kızınızla üç hafta önce tanıştım." Min'in babasına döndü. "İş yerimin borcu falan yok ve biteli epey oldu. İsterseniz araştırmanız için size referans verebilirim. Eğer Min'le aramdaki ilişki bir gün ciddiye gitmeye başlarsa, ona bakacak gücüm var."

"Hey, ben kendi kendime bakabilirim," dedi Min ekmeği hâlâ elinde tutarak.

"Biliyorum," dedi Cal. "Ama baban benim bakabileceğimden emin olmak istiyor. Ye şunu." Min ekmeği ısırdı ve Cal masada gözlerini gezdirdi. "Başka herhangi bir şey öğrenmek isteyen biri var mı?"

Diana elini kaldırdı.

"Evet," dedi Cal.

"Düğünde Min'in eşi sen mi olacaksın?"

Min yeni ısırıldığı lokmayı yutmaya çalıştı.

"Teklif etmedi." Cal başını Min'e eğdi. "Kardeşinin düğününe seninle gelmemi istiyor musun?"

Lokma Min'in boğazında kaldı ve Cal onun sırtına vurdu.

"Tabii ki gelmeni istiyor," dedi Nanette, ilk kez gülümseyerek. "Gelmene çok seviniriz. Düğün yemeğine de gel."

"Güzel," dedi Cal Min nefes almaya çalışırken, hiç olmazsa biraz ilerleme olduğunu fark ederek.

"Şarap çok güzel," dedi George Cal'a.

"Teşek... ee, Greg'e teşekkür edin," dedi Cal. "Şaraptan anlıyor."

"Hı-hı," dedi George, süklüm püklüm gülümseyen Greg'e bakarak.

"Kedin mi var?" dedi Nanette Min'e ve gece, annesinin kedilerde olan hastalıklarla Min'i boğması, George'un seminer işiyle ilgili sorulan, Greg'in ters ters bakışları ve Diana'nın gülümsemeleriyle devam etti. Cal'ın başı zonklamaya başlamıştı. Daha kötü geceler de geçirmişti ama bunların sayısı fazla değildi.

Sonra Min ona gülümseyip, "Özür dilerim," dedi. Öyle yumuşacık bir sesle söylemişti ki Cal onu belli belirsiz duydu. "Ne için özür diliyorsun? Harika vakit geçiriyorum," dedi ve kendisini çok daha iyi hissetti.

Sadece erkekler tarafından yenen tatlıdan sonra Min, Diana'yı hole çekiştirdi. "Sen aklını mı kaçırdın?" diye fısıldadı. "O adamı neden düğüne davet ediyorsun?"

"Neden etmeyeyim?" dedi Diana. "Düğünde yanında biri olmalı. Adam çok hoş. Hiçbir sakınca görmüyorum."

"Geçmişimizi bilmiyorsun da ondan," dedi Min.

"En azından şu anda yanında gelecek biri var," dedi Diana. "Bence oldukça iyi bir fikirdi."

Min parmağını ona doğru uzatıp, "Bir daha sakın böyle bir şey yapma. Asla. Asla."

"Olur," dedi Diana. "Ama yine de adam çok hoş."

Min'in o çok hoş adamı hole geldi, kızın ailesine kibarca iyi akşamlar diledi, Min'e arabaya kadar eşlik etti, kapısını açtı, sonra şoför koltuğuna oturdu, uzanıp Min'in saçındaki tarakları çıkarttı.

"Bunlar çok çirkin, Minnie," dedi ve tarakları camdan dışarı fırlattı.

"Biliyorum," dedi Min kendini Cal tarafından kurtarılmış gibi hissetmemeye çalışarak. "Teşekkürler."

Ertesi gün Min, Morrissey'lerdeki yemek için özenle giyindi, yine o düz siyah elbisesini seçti, dümdüz siyah ayakkabılarını cilaladı ve saçını yapıştırmaya çalıştı. Ancak işler Nanette arayınca iyice karıştı.

"Hayatım senin şu Calvin çok şeker," dedi Nanette.

"Teşekkürler, anne," dedi Min, arkasından geleceklere hazırlanmak için kendini kucaklarken.

"Baban finansal durumunu araştırdı, bütün borçlarını ödemiş," diye devam etti Nanette.

"Cumartesi gecesi mi araştırdı?" dedi Min. "Nasıl yaptı?"

"Babanı bilirsin," dedi Nanette, tanımasaydın daha iyi olurdu dermiş gibi bir sesle. "Ayrıca Calvin sana tutulmuş gibi görünüyor. Ekmeğin üzerine yağ sürüp sana vermesi çok hoştu. Tabii bir daha yemeyeceksin ama yine de ..."

"Seni besleyecek bir adamın varlığı güzel bir şey," diye onayladı Min.

"O yüzden bu seferkini bari mahvetme," dedi Nanette. "David'i kaybetmene çok üzülmüştüm ancak artık önemli değil. Sadece Calvin'i de elinden kaçırmamaya bak."

"Anne, onu istemiyorum," diye yalan söyledi Min.

"Tabii ki istiyorsun," dedi Nanette. "Çocuklarınız çok güzel olacak."

"Onları da istemiyorum," dedi Min. "Yeni konuya geçiyoruz. İşimden ayrılıp aşçı olmayı düşünüyorum."

"Saçmalama, hayatım," dedi Nanette. "Senle ^yecekler bir arada olduğunda ne olur biliyor musun? Balon gibi şişersin."

"Teşekkürler, anne," dedi Min. "Artık çıkmam lazım."

"Nereye gidiyorsun?"

"Cal'ın ailesiyle yemek yiyeceğim."

"Çok güzel. Ailesi kimmiş?"

"Jefferson ve Lynne Morrissey. Bilmem ki..."

"*Lynne Morrissey ile yemek mi yiyeceksin?*"

"Evet," dedi Min. "Çünkü erkek arkadaşımı o doğurmuş. Öyle olmasa yemezdim."

"Min," dedi annesi, sesi saygıyla alçalırken. "Lynne Morrissey bu şehrin en büyüğü."

"Çok üzgünüm," dedi Min, Nanette'in 'büyük' sözcüğünü ilk kez iyi anlamda söylediğini düşünürken.

"Karbonhidrat yemek yok, ona göre hayatım," dedi Nanette. "Ve eve döndüğünde beni arayıp *her şeyi tek tek* anlatacaksın."

"Off, yüce Tanrım," dedi Min ve saçlarıyla ilgili sorunu çözmek için aynanın başına geri döndü.

Cal kapıyı çaldığında Min ve Elvis kendilerinden çok da emin olamayarak bir saç bandı üzerinde karar vermeye çalışıyorlardı.

"Saç bandına ne dersin?" dedi kız Cal'a kapıyı açar açmaz.

"Tanrım, hayır," dedi Cal, ayaklarının dibinde mırlayan kediye sevmek için eğilirken. "Hale bak, yine yaslara bürünmüşsün;"

Başını yere eğdi. "Hiç olmazsa ayakların benim olsun. Siyah fiyonklu ayakkabılara ne dersin? İlk gece çıktığımızda giydiklerine?"

"Cal," dedi Min.

"Çok fazla bir şey istemiyorum," dedi adam, kapıdan içeri doğru ona sırtırken. "Git ayakkabılarını değiştir, Minnie, sonra da gidip birlikte ejderhalarla yüzleşelim."

Min elinde olmadan gülümsedi. "O cazibeli erkek ayakları bana sökmez," dedi ve ayakkabılarını değiştirmeye gitti.

10

Arabaya bindiklerinde, "Evet, şimdi bana ailenle ilgili püf noktaların listesini ver," dedi Min "Püf nokta falan yok," dedi Cal, "Kibar olacaklar ama srcak davranmayacaklar. Şarabı dolaba koymamıza gerek kalmayacak, evdeki havayla zaten buz gibi olacaktır."

"Âh, harika," dedi Min, "Şaka yapmanın sırası değil"

Ama Cal ailesinin evine vardıklarında adamın hiç de şaka yapmadığını anladı. Ev Min'in hep karbon atomları gibi gördüğü, çiftlik evlerine benzeyen o kocaman konaklardan bitiydi Aynalı kapıda onıan karşılayan hizmetçi kibar-
dı, aynalı giriş gösterişliydi ve Min onların oturma odası diye adlandırdıktan dev mekâna girdiklerinde Cal'm anne ba-
ba» birer buz kalıbıydı.

"Aramızda olman bizi sevindim" dedi Lynne Morrissey Min'in elini sıkarak. kadın biç de sevinmiş gibi görünmüyordu; sadece sinir bozucu, insanî hayrete düşüren ve oldukça pahalı bir güzelliği ve Kocası Jeferson ve büyük
deSİMcta yeryifeünde Cal'ı geride bırakacak tek erkek olan
Reynolds da ondan farksızdı.

"Min!" dedi Harry kızın arkasından ve Min döndüğünde Bink'ı oturma odasına doğru çekiştiren Harry'yi gördü.

"Hey, sen/' dedi Min, oğlana doğru eğilerek. "Yemek davetin için teşekkürler. Açlıktan ötmek üzereydim."

Harry onu başıyla onayladı, sonra öne uzanıp fısıldadı, "Ayakkabılarını sevdim. Fiyonklan çok şık." Deli gibi başını sallayarak sırttı.

"Teşekkürler," diye fısıldayarak cevap verdi Min ve göz ucuyla Cal'a baktı. Adamın yüzü ifadesizdi ve Min onun, geldiklerinden beri hiç sesini çıkarmadığını fark etti. *Ev-vet*, diye düşündü, *cehennemde gezinti başlıyor*.

Herkes oturana ve önlerine içleri güzelce süslenmiş kremlarla dolu tabaklar gelene kadar kibar ve buz gibi giden sohbeti devam ettirmek için elinden geleni yaptı ama tabakları gördüğünde her şeyi bırakıp yemeye başladı.

"Ne iş yapıyorsun, Minerva?" dedi Jefferson, patatesli dana fileto safhasına geçtiklerinde.

Min yutkunup dişlerinde bir şey olmaması için dua etti. "İstatistikçiyim."

"Anladım," dedi adam, etkilenmiş gibi görünmüyordu ama kaşlarını da çatmamıştı. "Hangi firmadasın?"

"Alyans," dedi Min ve az pişmiş bifteğine geri döndü. Yemek şahaneydi, bu konuda Morriseylere hakkını vermesi gerekirdi ama Emilio'nun Yeri ayrıydı. Etrafı canlandırmak için duvarlara birkaç etnik resim asmaları gerekiyordu. Ama Morrisey'lerin etnik kökenlerini açıklayacaklarını hiç sanmıyordu. Masanın etrafına göz gezdirdi. İrlandalı olduklarına bahse girebilirdi ve bunu sadece isme dayanarak söylemiyordu. Hepsi esmerdi ve her birinin soğuk, sinir bozucu bir güzelliği vardı.

"Dobbs," dedi Cal'ın babası ve Min adamın bir süredir konuşmadığını fark etti. "Oranın yönetim kurulu başkanı George Dobbs'tur."

"Evet, babam," dedi Min.

Jefferson Morrissey, Min'e gülümsedi. "Babanın işyerinde çalışıyorsun."

"Kendi işyeri değil tabii," dedi Min, konuşmanın altında başka şeyler yattığını sezerek. "Ama işi almama yardımcı oldu."

"Yardıma falan ihtiyacın olmamıştır," dedi Cal, ifadesiz bir sesle. "İstatistikçisin. Kırk yerden teklif almışsındır."

"Evet, çok teklif vardı," dedi Min, neler döndüğünü merak ederek. "Ama çok azı iyiydi. Babamın olması işe yaradı."

"Akılcıca bir karar vermişsin," dedi Lynne Morrissey.

Min dönüp kadının buz gibi mavi gözleriyle yüzleştirdi ve içinden, *Senin onayına ihtiyacım, yok hanımefendi*, dedi.

"Babanın önerdiği yardımı kabul etmek," diye devam etti Lynne. "Çok akılcıca."

"Hiçbir zorunluluğum yoktu." Min çatalını bıraktı. "O yüzden kaybedecek bir şeyim de yoktu."

Masanın karşısından Reynolds gülümsedi ve daha da yakışıklı göründü. *Seni de sevmeydim*, dedi Min kendi kendine. Bink donmuş vaziyette oturuyordu. Sadece olanları seyrettiğinden gözlerinde korku yoktu. Ve aralarında oturan Harry çatalına sıkı sıkı yapışıp patateslerle boğuşarak herkesi tek tek gözölüyordu.

"Hiç şüphesiz pek çok faydası da olmuştur," dedi Jefferson. "Eminim baban sonra işinde de yardımcı olmuştur."

"Min bunu kendi başına başarmış," dedi Cal, aynı ifadesiz sesle. "Sigorta Şirketleri duygusal davranmaz. Min şirketinde en kısa sürede en fazla terfi eden kişi rekorunu elin-

de tutuyor. Ve kimse bunun babası sayesinde olduğunu düşünmüyor. Akıllı, çalışkan ve işinde mükemmel."

Sesinde konuşmanın gerilimiyle hiç uymayan korunmasız, zavallı' bir ifade vardı ve Min elini hafifçe onun sırtına koydu. Adamın kasları o kadar gerilmişti ki sanki betona dokunuyormuş gibiydi. Okşadığında bir an Cal'ın kasları iyice gerildi ve omuzlan hafifçe aşağı düştü.

"Ona hiç şüphe yok," dedi Jefferson ama yüzünde belli belirsiz bir gülümsemeyle karısına bakıyordu. "Babasının yolunu takip ettiği için onu tebrik etmek gerek."

"Babam istatistikçi değil," dedi Min.

"Biliyoruz, hayatım," dedi Lynne, sesinde hafif bir imayla. "Doğru seçim yapıp babanın şirketine geçtiğin için seni takdir ediyoruz." Gözlerini Min'den Cal'a çevirdi. "Sen takdir etmiyor musun, Cal?"

"Min'in hata yapacağını hiç sanmıyorum," dedi Cal. "Bu et nefis olmuş."

"Cal aile işine girmede," dedi Reynolds, sahte bir samimiyetle ve Min içinden, *Bunu bu şekilde yüksek sesle telaffuz ettiğine göre kaz kafalı olmalısın,* diye geçirdi.

"Tanrı aşkına, neden istemeli ki?" dedi Min neşeyle. Elini Cal'ın sırtından çekti ve içinden, *bu insanları nasılsa bir daha asla görmeyeceğim, o yüzden hepsini canı cehenne-me,* dedi.

"Neden aile işine girmeli, öyle mi?" diye yankılandı Lynne'in sesi, bir kaşı havaya kalkarken. Bu, Min'i çok sinirlendirdi çünkü kendisinin aynı şeyi yapamayacağını çok iyi biliyordu. "Çünkü bu onun mirası."

"Hayır," dedi Min ve masanın karşısında Bink'in gözleri daha da büyüdü. "Çok yanlış bir şey yapmış olurdu. Şu anda kesinlikle yapması gereken şeyi yapıyor." Cal'a gülüm-

semek için döndü ama adam Harry'yle Bink'in ortasında bir yere gözlerini dikip kilitlenmişti. *Tamam, seni kaybettik*, dedi içinden, sonra Harry'ye baktı. Oğian hâlâ çatalını sıkı sıkı tutarak herkesin yüzünü inceliyordu. Çocuğun sık sık kusmasına hiç şaşmamak gerekiyordu.

Jefferson gırtlığını temizledi. "Saygın ve iyi bir hukuk firmasına girmesi mi yanlış olurdu? Saçmalık. Morriseylerin geleneği bu."

Min gözlerini kırptırdı. "Baba mesleğiniz mi? Firmayı ortağınız ve siz kurdunuz sanıyordum."

Masanın karşısında Bink imkânsız gerçekleştiren o küçük, baykuş gibi yüzüne tamamen ifadesiz bir görünüm verdi.

"Evet, onlar kurdu," dedi Reynolds masanın diğer ucundan, sesinde öfkeyle. "Geleneği de onlar başlattı."

"İki nesildir geçerli olan bir şeyin gelenek olarak adlandırılabilirliğini sanmıyorum," dedi Min sesine sanki durumu düşünüyormuş gibi bir hava katmak için şüpheli bir ton ekleyerek. Harry'ye baktı. "Sen avukat olmak istiyor musun, Harry?"

Harry ona bakıp gözlerini kırptırdı. "Hayır, ben balık uzmanı olmak istiyorum."

Min gözlerini kırptırarak karşılık verdi. "Balık mı?"

"Evet." Harry çenesini kaldırıp sırttı.

"Aferin sana," dedi Min.

"Harry daha çocuk," dedi Lynne. "Gelecek hafta da itfaiyeci olmak isteyecektir." Neredeyse sıcaklıkla Harry'ye gülmüseddi.

"Hayır, gelecek hafta da balık uzmanı olmak isteyeceğim," dedi Harry ve son patatesini ağzına attı.

Seni seviyorum, oğlum, diye geçirdi içinden Min.

"Harrison," dedi Lynne oğlana. "Neden tatlıyı içeride Sarah'yla birlikte yemiyorsun?"

"Tamam," dedi oğlan ve sandalyesini geriye itti. "İzninizle."

"Tabii, hayatım," dedi Lynne. Min onun yandan yandan seğirterek odadan çıkışını seyretti ve içinden, *Seni şanslı köpek,* dedi.

"Şimdi," diyerek Lynne yüzündeki o sinsî gülümsemeyle masaya döndü. "Lafını böldüğüm için özür dilerim, Minerva. Ne diyordun?" *Geri adım atmak için sana şans veriyorum, kullan bunu,* der gibi Min'e baktı.

Min gülümseyerek karşılık verip içinden, *Havanı alırsın, hanımefendi,* dedi. "Diyordum ki, durumu incelediğinizde Cal'ın şirkete girmesinin hiçbir zaman mümkün olmadığını görürsünüz."

Jefferson çatalını bıraktı.

Min şarap kadehini eline aldı. "Birincisi, Cal evin küçük çocuğu. Ailenin adımlarını takip etmeye büyük çocuklar daha yatkındır, çünkü onlar aileyi memnun etmeye çabalayan taraftır." Masanın diğer ucuna, Reynolds'a gülümsedi. "Çoğunluklabaşarılı olmalarının nedeni de budur." Hepsi farklı soğukluktaki buz gibi bakışlarıyla onu süzerken şahane şarabından bir yudum aldı. "Ama bunun yanında ilgi ve saygıdan da aslan payı alırlar, bu yüzden başarılarının bir nedeni bunun karşılığını verdiklerini hissederek kendilerini tatmin etmektir. Ama küçük çocuklar ilgi görmek için daha talepkâr olmaları gerektiğini fark ederler ve bu nedenle kuralları yıkan taraf olurlar."

"Sanırım psikoloji uzmanlık alanın değil," dedi Jefferson, en ufak bir sıcaklık belirtisi olmaksızın Min'e gülümseyerek.

"Hayır, çoğu Tanrı vergisi," dedi Min. "Hatta yazılı kanıtı ortada. Bütün mitoloji ve efsaneler bunu anlatır. Peri masallarında hazinesini aramaya çıkan hep en küçük oğlandır."

"Peri masalları," dedi Jefferson, küstah küstah kıkırdayarak. Bink hâlâ donmuş baykuş taklidi yapmaya devam ediyordu.

Min, Jefferson'a döndü. "Tamam. Cal'ın karakterini düşünün. Arkadaşları bana onun kaybedeceği bahislere girmediğini ve bahisleri nadiren kaybettiğini söyledi. Buna verilecek ilk tepki onun kumarbaz olduğunu düşünmektir ama değil. Kumarbaz olsa, bahislerin yarısını kaybediyor olurdu. Halbuki o olasılıkları hesaplıyor ve sadece altından kalkabileceği riskleri göze alıyor." Masanın diğer ucundaki Reynolds'a baktı. "Aile firmasının küçük oğlu olarak asla en teppe varamayacaktı. Bu o kadar kötü bir risk ki, şirkete girmeyi bir an bile aklının ucundan geçirdiğini sanmıyorum."

"Şirket ortağı olacaktı," dedi Reynolds. Artık havadan sudan konuşuyorlarmış gibi davranmıyordu.

"Belki üçüncü ortak, sizden ve Reynolds'dan sonra," dedi Min. "Ayrıca ortağınız ve onun çocuklarını da unutmamak gerek. Aile içinde zaten hep bir bebek olarak kalacak. Dışarıda bundan kurtulması gerekiyordu. Tabii bir de disleksi sorunu var."

O anda masaya çöken sessizlik öyle ağırdı ki Min onların hâlâ donmamış birer canlı olduğundan şüphe etti. Çatal ve bıçağını alıp içinden, *Keşke bir kutu isteyebilsem ve yemeği içine koyup evime gitsem,* diye geçirerek etini kesti.

"Cal'ın bu sorununu konuşmamayı yeğliyoruz" dedi Lynne, konu kapanmıştır tonlamasıyla.

Min etini çiğnemekte acele etmedi ama lokmasını yuttuğunda, "Neden?" dedi. "Bu onun bir parçası, onu şekil-

lendiren bir şey. Utanılacak bir şey değil. Ve kendi şirketini, kurmasının en büyük nedenlerinden biri. Disleksiklerin yüzde doksan ikisi kendi şirketini kuruyor. Çalıştıkları çevreyi kendilerine göre düzenlemek istiyorlar, çünkü sıradan iş yerleri onların ihtiyaçlarına uygun bir çevre sunmuyor. Ayrıca çoğunlukla işlerinde çok başarılı oluyorlar çünkü zekiler ve empati kurabiliyorlar." Su bardağına uzandı. "Çok zeki, çalışkan, popüler, sağlıklı, çekici ve olağanüstü yakışıklı bir oğlunuz var. Övüne övüne resmini arkadaşlarınıza dağıtmamanıza çok şaşırdım." Duvar gibi bir suratla ona bakan Cal'a gülümsemek için döndü. "Benim olsa onunla her zaman övünür, resmini yanımdan ayırmazdım."

"Elbette Cal'la fazlasıyla övünüyoruz," dedi Lynne buz gibi bir sesle.

"Ah, çok güzel," dedi Min, tekrar tabağına dönerken. "Ayrıca et konusunda da çok haklı. Şahane olmuş."

"Teşekkürler," dedi Lynne, sonra Reynolds'a dönüp işiyle ilgili sorular sordu. On beş dakika sonra tatlı servisi yapıldı; Reynolds, Lynne ve Jefferson şirket meselelerini tartışıyorlardı ve Cal hâlâ ağzını açmamıştı; Bink sadece üç parça havuç yemiş ama şarabını dibine kadar bitirmişti ve Min doymuştu.

Peçetesini tabağının yanına koyup, "Biliyorsunuz, bu gece aslında Harry'ye eşlik ediyorum, bu yüzden beni bağışlarsanız biraz onun yanına gideceğim." Sonra ayağa kalktı, mutfak bulmak üzere hole gitti.

Mutfaka vardığında Harry yemek servisi yapan kadının kontrolü altında dondurmasını bitirmek üzereydi.

"Merhaba balık adam," dedi Min. "Ondan biraz da bana var mı?"

Harry başıyla kadına işaret etti. "İşte bu kız benim bir tannem, Sarah."

"Hıh," dedi Sarah, Min'i tepeden tırnağa süzerken. "Dondurmanın üzerine ne istiyorsun?"

"Çikolata," dedi Min Harry'nin karşısına otururken. "Çikolata her zaman iyidir."

Harry kâsesinin dibini kaşığıyla sıyırdı, sonra Sarah Min'in dondurmasını getirene kadar annesinin aynı baykuş suratıyla Min'e bakarak sessiz sessiz oturdu. Kadın kâseyi ağzına kadar doldurmuştu.

"Teşekkürler," dedi Min afallayarak. "Ben Min, bu arada." Elini hizmetçiye uzattı.

"Sarah," dedi kadın kızın elini sıkarken. "Erimesen ye."

Min başıyla onaylayıp kaşığını daldırdı. Dondurma muhteşemdi, bol yağlı ve pürüzsüz, çikolatası çok hafif ve sütsüz. Lynne Morrissey'e hakkını vermeliydi: Kadın muhteşem yemekler sunmuştu.

Sarah lavaboya doğru eğildi. "Demek Karlar Kraliçesine karşı geldin, öyle mi?"

Min önce anlamazlıktan gelmeyi düşündü sonra, "Fikirlerimiz uyuşmadı," dedi.

Sarah başıyla onayladı. "Bir daha gelmeyeceksin."

"Tann korusun," dedi Min.

Harry panikle kaşığını masaya koydu. "Ama parka geleceksin, değil mi?"

"Evet," dedi Min. "Gerçi Cal amcanın bundan sonra beni görmek isteyeceğinden şüpheliyim."

"Tatlı bir adama benziyor," dedi Sarah. "Sessiz biri. Pek sık görmüyoruz."

"Tahmin edebiliyorum," dedi Min ve o sırada Cal mutfığa girdi. "Öbür dünyaya merhaba," dedi Min, kaşığını ona

doğru sallayarak. "Anladım ki annen dondurma konusunda da oldukça zevkli." Düşününce bu hiç de garip gelmedi.

Cal ifadesiz bir suratla evet anlamında başını salladı. "Gitmeye hazır mısın?"

Min şeker ve krema dolu kâsesine bakıp iç çekti. "Evet," dedi boyun eğen bir sesle ve kaşığını bıraktı. Cal'ın yerinde o olsa, o da bağıra bağıra kaçmak isterdi.

Cal hole döndü ve Harry, "Dondurmanı ben yiyebilir miyim?" diye sordu.

"Kusmaya mı niyetlisin?" dedi Min.

Hany başını iki yana salladı. "Dondurmadan hiçbir zaman kusmam."

Min kâseyi ona doğru itti. "Patlayana kadar ye." Ayağa kalktı. "Tanıştığımıza memnun oldum, Sarah."

"Evet," dedi Sarah. "İyi şanslar."

Min hole Cal'ın yanına gitti ve adam hiç konuşmadan ona kapıyı açtı. Tam basamaklara inmek üzerelerdi ki Bink kapıda göründü. "Eee?" dedi Cal'a.

Cal ona bakıp başını iki yana salladı. Kadın Min'e gülümseyip, "Seni tekrar görmek çok güzeldi," dedi. Sesi samimi gibiydi. Cal dönüp basamaklardan aşağı inerken Bink içeri girdi ve Min kavga edeceklerinden yüzde yüz emin, Cal'ın peşinden gitti.

Pişman değildi. Cal'ın arabasının ön koltuğuna süzülüp deri koltuklara yerleşti. Tamam, arabayı özleyecekti. Ve yemekleri, gerçi Emilio'nun Yeri'ne o olmadan da gidebilirdi. Ve...

Cal arabaya bindi, kapıyı çarptı ve bir an öylece kaldı. Min onun gergin duruşuna bakıp *Seni*, dedi içinden, *seni de çok özleyeceğim*.

"Bink ne istiyordu?" dedi, diğer mevzudan paçayı kurtarmaya çalışarak.

Cal ona döndü. Ağzını açtığında sesi o kadar gergindi ki neredeyse çatlak çatlak çıkıyordu. "Olanlar için çok özür dilerim."

"Ne?" dedi Min afallayarak.

"Ailem." Gözlerini kapattı, sonra sert bir tonla, "Aslında yabancıların önünde çok terbiyelidirler," dedi.

"Galiba ben tipleri değildim," dedi Min, yumuşak bir sesle. "Ayrıca kabaydım. Ama işin bir de iyi yanı var, yemek harikaydı ve onları bir daha asla görmeyeceğim. O dondurmayı nereden aldıklarını biliyor musun? Harika bir şeydi. Gerçi tahminimce yağsız değildi."

"Önemli değil mi yani?" diye sordu Cal.

"Annenin bir cadı, babanın düşüncesiz ve ağabeyinin herkese tepeden bakan bir salak olması mı?" dedi Min. "Hayır. Neden önemseyeyim ki? Benim ailem değil. Kaldı ki şimdi benimkiler bana oldukça masum geliyor, bu yüzden sana borçluyum. Şimdi şu dondurma konusuna geri..."

Cal eğilip onu öptü, sertçe öptü ve Min elleriyle onun yanaklarını kavrayıp her seferinde hissettiği o ateşli, içini yakan heyecanla karşılık verdi. Ona dokunabildiği için, ellerini buklelerinde hissedebildiği, *Onunla birlikte olabildiği* için çok mutluydu. Adam dudaklarını çektiğinde Min onu bırakmak istemeyerek geri çekilmedi. "Bu anneni aşağıladığım için miydi?" dedi hafifçe kendinden geçmiş halde. "İstersen çok daha fazlasını sayabilirim."

Cal sıttı ve Min rahatladı çünkü adam eski haline geri dönmüştü. "Hayır, sadece seni öpmek hoşuma gittiği içindi."

"Ah, güzel," dedi Min kendini toparlayarak. "Yalnız bir daha yapma çünkü biliyorsun, bir karar aldık. Rahatladım çünkü bir daha beni görmek istemeyeceğini düşünüyordum. Ama ailenin istemeyeceğinden eminim."

Cal anahtarı kontağa takıp arabayı çalıştırdı. "Bazıları fazlasıyla istiyor."

"Harry." Min arkasına yaslanıp öpmek dışında bir şeyler düşünmeye çalıştı. "Ona dondurmamı verdiğim için."

Cal yavaşladı. "Kendisininkini yedi, sonra seninkini mi aldı?"

"Evet," dedi Min. "Dondurmadan kusmadığını söyledi."

"Yalan söylemiş." Cal arabayı durdurdu. "Midesini bulan-dıran şey çoğunlukla şeker."

"Geri dönmemiz mi gerekiyor?" diye sordu Min panikle.

"Tanrım, hayır." Cal cep telefonuna uzandı. Harry'nin kusabileceği konusunda Bink'i uyardıktan sonra tekrar arabayı çalıştırdı.

"Harika, kadının oğlunu zehirledim," dedi Min. "Artık o da benden nefret ediyor."

"Hayır. Harry'yi tanıyor ve şeker için nasıl vicdan yapacağını iyi biliyor. Ve seni seviyor."

"Öyleymiş gibi görünmüyordu."

"Gerçekten seviyor," dedi Cal, caddeye çıkarken. "Seninle evlenmem için bana yüz bin dolar teklif etti."

"Ne?" diye güldü Min. "Mizah duygusunun bu kadar gelişmiş olduğunu bilmiyordum."

"Öyle ama dalga geçmiyordu. Bu parayı verebilir." Cal anne babasının oturduğu sokaktan çıktıklarında hızlandı ve iç çekti. "Tanrıya şükür, oradan kurtulduk."

"Bir saniye," dedi Min gülmeyi bırakarak. "Gerçekten sana..."

"On senedir her pazar oraya yemeğe gidiyor," dedi Cal. "Bu eğlendiği ilk yemektir. Annemle babamın elli yaşlarında olduğunu ve ortalama otuz sene daha yaşayacaklarını düşünürsen Bink'in önünde en az bin altı yüz pazar yemeği

daha olduğunu hesaplayabilirsin. Bu onun tahmini. Tatil yemeklerini de ekle. Dediğine göre yüz bin dolar verirse her yemek altmış dolar civarı ediyormuş ki bu onun kitabında iyi bir pazarlık demek."

"Yüce Tanrım," dedi Min.

"Ayrıca Harry geçen hafta yemeğe gittiğimizden beri Elvis'in 'Hunka hunka burn my love'ını söylüyormuş. Sadece annemle babamın yüzündeki ifadenin bile yüz dolar ettiğini söyledi."

Artık Cal'ın sesi neşeliydi. Min, "Bu insanın aklını karma-karışık ediyor," dedi.

"Bu gece insanın aklını karıştıran tek şey bu değildi." Bir süre daha yola devam ettiler ve Cal dayanamadı. "Disleksik olduğumu nereden biliyorsun?"

"Roger, Bonnie'ye söylemiş, ben de nette araştırdım. Ayrıca bana tavuk marsalanın tarifini yazmadın. Bir şey istediğimde bana hiç hayır demiyorsun, bu yüzden yazamadığın için hayır dediğini anladım." Min ona bakabilmek için başını yana çevirdi. "Bozuldun mu?"

"Hayır," dedi Cal. "Disleksiklerin kendi işlerini kurdukları doğru mu?"

"Evet," dedi Min. "Onlara söylediğim her şey doğrudu. Ya sen benim terfilerimi nereden biliyordun?"

"Bonnie Roger'a söylemiş," dedi Cal ve park yerine girdi.

Min mağazanın vitrinine baktı. Pahalı ve züppe görünüyordu. "Hemen dönerim," dedi Cal ve mağazaya girdi. Sonra elinde parlak, altın sarısı bir poşetle çıktı ve arabaya binerken poşeti Min'in kucağına koydu.

"Ne bu?" dedi Min poşeti tutarken. Ağır bir şeydi ve Min göz ucuyla içine baktığında altın rengi bantlarla sarılmış beyaz bir karton kutu gördü.

"Annemin ikram ettiği dondurma," dedi Cal, park yerinden çıkarken. "Sekiz çeşit. Çiçek de göndereceğim ama bunu zaten hak ediyordun."

"Ah." Min poşeti daha da sıkı tuttu. Cal hakikaten aklını yitirmemişti. İçine bir huzur yayıldı ve bir an onun hiç hayatından çıkmamasını istediğini fark etti. Fakat bu iyi değildi.

"Bir sorun yok, değil mi?" dedi Cal ve Min zorla gülümsedi.

"Şey, evet," dedi Min, sesinin çaresiz gibi çıkmasını engellemeye çalışarak. "Kaşık nerede?"

Cal gözlerini yoldan ayırmadan ceketinin cebinden plastik bir kaşık çıkarıp kıza uzattı.

"Sana bayılıyorum," dedi Min hiç düşünmeden.

"Güzel. Ben de sana bayılıyorum."

"Arkadaş olarak yani."

"Evet, tabii," dedi Cal başını iki yana sallayarak.

"Sadece bilmen için söyledim," dedi Min ve ilk kutuyu açtı.

"Ona Minnie diyor," dedi Cynthie, o gece David telefona cevap verdiğinde. "Ona şapkasını verdi."

"Tamam, eğer mezuniyet yüzüğünü verirse haberim olsun," dedi David. "Huzur dolu bir pazar geçirmem mümkün mü acaba?"

"Bilmiyorum, David," dedi Cynthie, tehlikeli bir sesle. "Bunlardan birinin ileride Min'de kalmasını ister miydin?"

"Hayır," dedi David. "Ama öğlen yediğimiz yemeği beğenmedi ve telefonlarıma çıkmayacak. Bak, Cal nasılsa birkaç ay sonra kız arkadaşlarını terk ediyor. Bana göre yapı-

lacak en akıllıca şey onu bırakana kadar bekleyip sonra onu teselli etmek."

"Ve bu iki ay boyunca onunla deliler gibi sevişmesi umurunda değil, öyle mi?" dedi Cynthie.

"Bir saniye." David doğruldu. "Bu..."

"O adamın bir kadına yatakta neler yapacağından haberin bile yok," dedi Cynthie. "Onunla bir kez yattıktan sonra bir daha Min'i tatmin edebileceğini nereden biliyorsun?"

"Yatakta iyiyimdir," dedi David, öfkeden çılgına dönmüş bir halde.

"Cal iyiden öte," dedi Cynthie. "Yerinde olsam Min'in onun senden ne kadar iyi olduğunu öğrenmesini beklemezdim."

"Cynthie, bu hiç hoş değil."

"İyi," dedi Cynthie. "Bırak kazansın o zaman."

Kadının sesi bir, karatahta tırnakla çiziliyormuş gibi tizdi. "Bunun kazanıp kaybetmekle alakası yok," dedi David ve içinden, *Hayvan herifyine kazanacak*, diye geçirdi.

Ve o Min'i kaybedecekti. Aslında hepsi Min'in suçuydu. Herkesin elde edebileceği bir kadındı ama şimdi Calvin Morrisey sırf bahis kazanmak için onun peşinde dolaşüyor diye etekleri havalanmıştı. Ona geri dönüp ilgi gösterdiğinde Min'in nasıl minnettar olacağını düşündü. O kadar sıradan bir kadındı işte. Cal da zaten onu bu yüzden elde edebiliyordu. Ki bu da Cal'ı durdurma görevinin ona düştüğünü gösteriyordu. Ve Min'i kurtarma görevinin.

"David?" dedi Cynthie, adamın düşüncelerini bölerek. "Onu geri istemiyorsun, değil mi?"

"Hayır, istiyorum," dedi David.

"O zaman evine git ve başını döndür," dedi Cynthie. "Ona ne kadar önemli olduğunu söyle. Bir hediye götür,

biblo mesela, bibloları seviyor, ona bir biblo al. Sevindir onu işte, ne bileyim ben."

"Biblolar," dedi David, Min'in şöminesinin üzerindeki bibloları hatırlayarak.

"Eğer karşı koyarsa kravatını bırak ki bir sonraki gün falan tekrar gidebilesin, dedi Cynthie. "Kravatını ya da başka bir şeyini."

"Kravatımı neden çıkartayım ki?" dedi David.

Kısa bir sessizlik oldu, sonra Cynthie, "Ne yaparsan yap, David ama bir şeyler yap. Kadınları baştan çıkarma ders verecek vaktim yok."

"Tamam," dedi David. "İş çıkışında gideceğim. Sürpriz yapacağım. Evlilikten konuşacağız."

"Konuşmak mı?" dedi Cynthie sabrı taşarak. "Hayatında bir kerecik konuşmaktan öte bir şey yapamaz mısın?"

"Mağara adamı gibi davranmam," dedi David.

"Hiç denedin mi?"

"Tabii ki hayır."

"O zaman işe yaramayacağını neden biliyorsun?"

"Şey," dedi David. "Aman tamam, onu öperim. İyi öpüşür."

"Bunu bilmek içimi ferahlattı" dedi Cynthie. "Sakın yüzüne gözüne bulaştırma, David."

"Bulaştırmam," dedi David ama kadın çoktan kapatmıştı. "Tanrım, sen tam bin cadısın," dedi David düdüğü sesine, sonra o da telefonu kapattı.

Pazartesi sabahı Nanette, Morriseylerle yemeğin nasıl geçtiğini öğrenmek için Min'i aradı. "Her şeyi anlat."

"Anne, çalışıyorum."

"Evet ama baban seni asla işten koymayacaktır," dedi Nanette. "*Sana* asla ihanet etmez."

"Anne?" dedi Min.

"Evleri nasıl?" dedi Nanette. "Annesi seni sevdi mi?"

"Evleri çok güzel," dedi Min, "ve annesi benden nefret etti."

"Min eğer o kadın kayınvaliden olacaksa..."

"Olmayacak."

"O zaman ona ihtiyacın olacak demektir. Kötü zamanlarında. Gerçi senin babaannenin bana ufacık bir yardımı olmamıştı ama..."

"Babam konusunda ne zaman yardıma ihtiyacın oldu ki?" dedi Min.

"*Şu sıra*," dedi Nanette, patlayarak.

"Tamam, babaannem öldü," dedi Min. "O yüzden yardım edemez. Sorun ne?"

Uzun bir sessizlik oldu, sonra Nanette, iyice abartarak, "Beni aldatıyor," dedi.

"Ah, hayır," dedi Min. "Gerçekten anne, ne zaman yapacak ki? Adamın her dakikasını biliyorsun."

"Öğle yemekleri," dedi Nanette, acıklı bir sesle.

"Beverly'yle birlikte yiyor," dedi Min. "Beverly kocasına tapar ve o iş öğle yemeğiyle falan yürümez. Babamın onunla ilişkisi falan yok."

"Çok safsın yavrum," dedi Nanette.

"Çok şüphecisin, anne," dedi Min. "Neler oluyor da seni aldattığını düşünüyorsun?"

"Hiçbir şey eskisi gibi değil. Artık hiç konuşmuyoruz."

"Senin tek konuştuğun şey giysiler ve benim kilom," dedi Min. "Adam bunlarla ilgilenmiyor. Golf oyna. Konuşacak bir dolu şey çıkar."

"Anlamayacağını tahmin etmeliydim," dedi Nanette. "Ne de olsa senin Calvin'in var."

"Benim Calvin'im falan yok," dedi Min, çekmecesinde kâğıt ararken. "Onu görmü - aaah." Elini çektiğinde atacın parmağının ucuna saplandığını gördü.

"Anneni düşünecek vaktin yok tabii," dedi Nanette.

"Ah, lütfen anne," dedi Min. "Lütfen düğün için endişelenmeye devam et, babamı bırakmaya falan kalkışma çünkü ortada hiçbir şey yok. Tanrı şahidim olsun, adam masum."

"En son kızları öğrenir," dedi Nanette ve telefonu kapattı.

"Deli," dedi Min ve parmağındaki kanı silecek bir karama kâğıdı bulmak üzere telefonu kapattı.

Neredeyse hemen telefon tekrar çaldı ve Min cevapladığında Diana titrek bir sesle, "Merhaba," dedi.

"Neyin var?" dedi Min, kâğıda kanım silerken.

"Sadece biraz... moralim bozuk," dedi Diana. "Beraber bir şeyler yapabilir miyiz?"

"Tabii ki," dedi Min. "Bu gece çıkalım mı?"

"Çıkamam," dedi Diana. "Karen ve Susie bu akşam benim için erotik oyuncak partisi veriyor."

"Kaçıracağım için çok üzıldüm," diye yalan söyledi Min, Beteri elinde bir vibratörle hayal etmeye çalışırken.

"Çarşambaya ne dersin?" dedi Diana. "O gece Tatlı ve Turta'yla çıkıyorsun bitiyorum ama ben de gelebilir miyim?"

"Tabii," dedi Min, gülmemeye çalışarak. "Ama onlara bu isimlerle hitap edeceksem."

"Liza beni öldürür" dedi Diana ama sesinde o duygu yoktu,

"Önce buraya gel," dedi Min. "Sonra dışarı çıkarız, sen de beni getirsin, geceyi birlikte geçiririz. Eski günlerdeki

gibi. Pasta kutularını yapmak dışında. Yeni öğrendim ki hepsinin üzerinde isim olması gerekiyormuş."

"Tamam," dedi Diana. "Tamam. Şimdi kendimi daha iyi hissediyorum. Sanırım evlilik öncesi sinir bozukluğu."

"Tamam," dedi Min. "Son zamanlarda annemle konuşmadın, değil mi?"

"Konuştum tabii," dedi Diana. "Aynı evde oturuyoruz."

"Hayır, konuşmaktan bahsediyorum. Çünkü beni arayıp babamın onu aldattığını söyledi."

"Aaa," dedi Diana afallamış gibi. "Hayır, hiç bahsetmedi."

"Tamam," dedi Min ve Diana'ya babalarının sekreteriyle yatmadığını anlattı... "Öğle yemeği yememesi anlamına gelecek ve bunun mümkün olabileceğini düşünebiliyor musun?" Ve çarşamba gecesi çok eğleneciklerine söz vererek telefonu kapattı.

Sonra oturup telefona baktı ve tekrar çalmasını bekledi. Cal'a onu aramaması gerektiğini, pazartesi gününü kendine ayırmak istediğini söyleyecekti ama adam laf dinlemiyordu, o yüzden belki ...

Akşamüzeri beşte pislik herifin laf dinlediği anlaşıldı. Min eve gitti ve kapıyı açmadan evvel içeride Elvis'in şarkısını duydu. İçeri girdiğinde kedi kanepenin sırtına yayılmış, kulaklarını hoparlörden gelen sese vermişti. "Yine açtın, değil mi?" dedi Min ve yanına gidip bütün günkü yokluğunu telafi etmek için hayvanı okşadı. Ama bu hayvanın çok umurunda değil gibiydi. Sonra spagetti yapıp kedisiyle birlikte geçirmeyi planladığı hoş gecesine başladı ama yine de ne olur olmaz diye de kulağı kırıyordu. Kapı çaldığında eşit derecede hem sinirlendi, hem mutlu oldu. Tamam, Cal laf dinlemiyordu ve bu iyi değildi ama yine de gelmesine sevinmişti.

Sonra kapıyı açtığında gelenin Cal değil David olduğunu gördü ve duygularının arasından mutluluk çıkıp yerini öfkeye bıraktı.

"Burada ne işin var?" dedi.

"Seninle konuşmam gerek." İçeri girdi ve kanepenin sırtına bakarak donup kaldı. "Tanrım, o nedir?"

"Elvis," dedi Min adamın arkasından kapıyı kapatırken. "Kedim. Onu seviyorum. Aşağılamaya kalkarsan tarih olursun."

David kanepeye, Elvis'ten olabildiğince uzağa oturdu. "Bizi düşünüyordum," dedi kravatını gevşetirken.

"Biz diye bir şey yok," dedi Min. "Hiçbir zaman da olmadı. Bana yaptığın en büyük iyilik beni terk etmektir. Aslında sana minnettar olmam gerekir ama nedense hâlâ sinirliyim."

"Biliyorum, biliyorum, hak ediyorum." David kravatının düğümünü çözdü. Min'in hatırlamadığı kadar darmadağın görünüyordu. "Bugüne dek yaptığım en büyük aptallıktı." Kanepeye eliyle vurdu. "Gel otur yanıma da konuşalım."

Min gidip kanepeye oturdu. "Çabuk bitir," dedi. "Elvis'le önümüzde koca bir gece var." Adını duyar duymaz hayvan kanepenin sırtında yürüyüp Min'in yanına oturdu ve hafif hafif mırladı. Min elini kaldırıp hayvanın kulaklarının arkasını kaşdı. "Bir şey yok, küçük kaplanım," dedi, "birazdan gidecek."

David gözlerini kediden ayırmadan öne eğildi. "Seninle evlenmek istiyorum, Min."

Elvis patilerinden birini uzatıp David'in manşetinin içine soktu.

"Kahretsin," dedi David, kanepede gerileyerek. "Neydi bu şimdi?"

"Elvis evlenmek istemiyor," dedi Min. "Sanırım Priscilla kalbini fena kırmış. Onu hep sevmişt, biliyorsun."

"Hiç komik değil."

"Gülen var mı zaten?"

"Bak, ben ciddiym." David elini ceketinin cebine atıp Min'e bir paket uzattı. "Bu kadar ciddiym."

"Bu yüzük falan değil umanm?" dedi Min dehşetle.

"Hayır," dedi David ve Min paketi açtı. İçinden on santim kalınlığında bir Eyfel Kulesi biblosu çıktı.

"Eyfel Kulesi mi?" dedi Min. Adam beni hiç *tanımıyor*.

"Balayına gideceğimiz yer," dedi David, yandan yandan yaklaşarak. "Paris. Harika bir hayatımız olacak Min. Ayrıca hemen bir aile kurmaya hazırım, çocuk..."

"Çocuk falan istemiyorum," dedi Min, gözlerini bibloya dikerek. "David bu benim tarzıma uygun bir..."

"Tabii ki çocuk istiyorsun," dedi David. "Sen anne olmak için yaratılmışsın."

Min bibloyu masanın ucuna koyup kediye baktı. "İki erkek var, Elvis. Biri sana insanı baştan çıkartan bir melek olduğunu söylüyor, diğeri ise anne olmak için yaratıldığını. *Sen* olsan hangisini seçerdin?"

"Şey, tabii ki sadece bu değilsin," dedi David. "Ama..." Kedi ona sürtünüp manşetinde tüyler bırakarak kanepeden aşağı atladığında durdu. "Kedinin tüyleri üzerime geldi."

"Oldukça adil," dedi Min. "Senin takım elbisen de onun üzerine pahalı tiftik bulaştırdı."

"Min, Calvin Morrisey ile görüştüğünü biliyorum," dedi David.

"Gerçekten mi?" dedi Min düşünceli düşünceli. Seni orospu çocuğu, hâlâ o bahsi kazanmaya çalışıyorsun. Bu bile sadece David'le berabere kalmak amacıyla Calvin Morrisey'le yatması için yeterli bir sebepti. Bu düşünce onu gerektiğinden çok daha fazla heyecanlandırdı.

"Cal'la görüşmemelisin," dedi David ciddi ciddi. "Bir daha hiç."

Kedi masanın ucuna adayıp bibloyu hafifçe itti, cam masanın üzerinden şöminenin önündeki taşa düşüp paramparça oldu, içindeki su her tarafa yayıldı.

"Elvis!" Min hayvanı uzaklaştırmak için yerinden fırladı. "Oraya sakın gitme. Cam kırıldı."

"Bunu bilerek yaptı," dedi David öfkeyle.

"Evet, David, hayvan aleyhine çalışıyor." Min suların arasından biblonun tabanını ve camları toplayıp masanın üzerine koydu. Sonra çöp sepetini getirip camları içine doldurdu.

"O kedi..." diye başladı David.

"Evet?" dedi Min en büyük cam parçasını eline alırken.

"Boş ver," dedi David. "Calvin Morrissey'in neyin peşinde olduğunu bilmiyorsun."

"Tabii ki biliyorum," dedi Min, diğer parçayı alırken. "Beni yatağa atmaya çalışıyor."

"İşte, evet," dedi David. "Ama dahası var."

"Biliyorum." Min üçüncü ve son büyük parçayı eline alıp sonra geri kalanlara baktı. "Bana masanın üzerindeki dergiyi verir misin?"

David dergiyi uzattı. Min kapağı yırtarken David devam etti, "Bilmiyorsun. O her şeyi yapabilir."

"Bende de öyle bir izlenim bıraktı." Min derginin geri kalanını süpürge gibi kullanarak kalan camları kapağın üzerine itti. Sonra bunları çöp sepetine döktü, topladığı yerin hemen gerisinde bir büyük parça daha kaldığını gördü. "Bak David, benim için endişelenmene gerek yok. Calvin Morrissey'e âşık falan olmadım... Ah" Elini çektiğinde kan dışarı süzölmeye başladı. "Lanet olsun, neler oluyor?" Son parça-

yı ahp çöpe attı, sonra elindeki kanı yıkamak için mutfığa gitti.

"Beni dinliyor musun?" dedi David.

"Hayır," dedi Min, su sesinin arasından. "Yaralandım. Git başımdan. Seninle evlenmek falan istemiyorum." Suyu kapatıp parmağını kâğıt havluyla sardı ve David'i sepetlemek üzere oturma odasına gitti.

"Min," dedi David ayağa kalkarak. "Beni ciddiye almıyorsun."

"Tanrım, evet almıyorum," dedi Min evin kapısını açarken. "İyi bir adamsın David. Şey, aslında değilsin. Git..."

"Hayır, Min, gitmiyorum," dedi adam, boğuk ve ciddi bir sesle.

Sonra Min'i yakalayıp öptü.

David, Min'in başını geri çekilemeyeceği kadar sıkı tutuyordu, bu yüzden Min adamı tokatlamak için geri çekildi ama daha tokadı indirmeden David inleyip geriledi.

Ayaklarının dibinde Elvis tırnaklarını bileğine geçirmiş, hırlıyordu.

Min ağzını silerken David Elvis'e bir tekme savurdu. "Biraz fazla ileri gittin. Dediğim gibi git ve ideal eş kriterlerine uygun bir kadın bulup onunla evlen. İnsanlara saldıran bir kedim var ve artık içimdeki orospuya eskisinden daha kolay ulaşabiliyorum, bu yüzden burada asla barınamazsın."

"Özür dilerim," dedi David. "Ama seni çok istiyorum."

"Tabii," dedi Min. "Bir daha yaparsan yüzüne spreyi yersin. Şimdi defol."

"Calvin Morrissey'i bir daha görmeyeceğine söz ver," dedi David ve Elvis başını kanepeye doğru indirip hırlamaya başladı.

"Hayır, David, hiçbir şey için söz vermeyeceğim." Min kapıyı gösterdi. "Çık dışarı yoksa polis çağıracağım."

"Hiç olmazsa düşün," dedi David.

"Hayır," dedi Min ve adamı kapının dışına itti. Kapıyı kapattığında başını sevdiği CD çalara doğru uzatarak kanepenin arkasına yayılmış olan Elvis'e baktı. Kedi, açma düğmesini tutturana kadar patisini savurdu ve gümbür gümbür "Heartbreak Hotel" çalmaya başladı.

"Kıs şunu," dedi Min, sonra bir kediyle konuştuğunu hatırladı. Gidip CD çaların sesinin kısıtı. "Bu yaptığın çok tuhaftı, Elvis."

Elvis "Love Me Tender" başlayana kadar ileri düğmesine bastı.

"Tamam," daha beteri de olabilirdi," dedi Min, koltuğun arkasında yayılmış yatan hayvana bakarak. "Julia Roberts filmlerinin müziklerini seviyor olabilirdin."

Elvis kuyruğunu müziğe göre sallamaya başladı. Min pes edip yara bandı bulmaya gitti.

Cal salı günü de aramadı ve Min o gece kendini sonunda ondan kurtulduğuna ikna etmeye çalışıyor fakat aynı zamanda çok kötü hissediyordu ki kapı çaldı. Tavuk marsalayı bir kez daha karıştırıp kapıya bakmaya gitti. Yolda spreyini almayı ihmal etmedi. Kırk sekiz saat geçmişti ve telefon gelmemişti, bu yüzden kaptdakinin hırsız olduğunu düşünerek kendini rahatlatı. Ama kapıyı açtığında Cal'ın elinde her zamanki gibi Emilio'nun poşetlerinden biri ve Min daha küçük başka bir poşetle kapıya yaslandığını gördü. Min'in daha önce hiç görmediği kadar yorgun görünüyordu. Gömleğinin yakası açıldı, kravatını gevşetmiş, gömleğinin kollarını kıvrırmıştı. Üstü başı buruş buruştu, toptan dağılmış gibiydi ve Min'in gördüğü eo seksi yaratıktı. Adamın geldiğine öyle sevinmişti ki, kalbi küt küt atıyordu.

"Merhaba," dedi Gal ve sonra Min'in elindeki spreyi gördü. "Hayır demen yeterli," dedi. Min kapıyı ardına kadar açtı. Cal içeri girip Min'i alnından öptü. O kadar gergin görünüyordu ki Min iyice yanaşıp kollarını uzattı, adama hafif bir hoş geldin öpücüğü verdi. O anda çok doğal bir davranış yaptığını düşünüyordu.

Ama gerilediğinde Cal afallamış gibiydi.

"Ne var?" dedi Min. "Arkadaşça bir öpücüktü."

Adam başını iki yana salladı ve omzuyla kapıyı kapattı. "Çok... güzeldi. Al." Küçük poşeti uzattı. "Sana kur yapıyorum. Hediye aldım."

Min paketi aldı ama kendini aşağılanmış hissetti. "Kötü mü öptüm? Yanlış bir şey mi yaptım?"

"Hayır." Adam yorgun yorgun gülümsedi. "O konuda yanlış bir şey yapman mümkün değil." Sonra gülümsemesi yok oldu. "Üstelik ilk defa öptün."

"Ah, yapma," dedi Min, "günlerdir öpüşüyoruz."

"Günlerdir ben seni öpüyorum," dedi Cal, masanın üzerinde duran Emilio poşetine yürürken ceketini koltuğa savurarak. "Bu senin beni ilk öpüşün. Bu kadar güzel kokan ne?"

"Tavuk marsala," dedi Min. "Sanırım hecerdim. Ne demek ilk defa? Ben..." Düşününce durdu. Haklıydı. Bu ilkti.

"Boş ver," dedi Cal, ona doğru yürürken. "Demek..."

Min poşeti elinden bırakıp parmak uçlarında yükseldi ve adamı tekrar öptü, bu kez her şeyiyle. Heyecan başını döndürdü, dengesini sağlayabilmek için onun gömleğine yapıştı ve Cal da ona sarıldı, Min kendini kaybedip titremeye başlayana kadar öptü.

"İki oldu," dedi adam nefes nefese. "Saydığımın değil ama ..."

"Daha fazla olmalıydı," dedi Min, nefesini düzenlemeye çabalarken. "Yani, bunu artık yapmayacağız ama bütün işi sana yüklememeliydim."

"Şikayetçi değilim," dedi Cal, kızı kendine çekerken. Min geri çekilmesi gerektiğini biliyordu ama istemiyordu çünkü kahretsin ki ona dokunmak inanılmaz güzeldi. "Gerçi senin öpmeni de çok sevdim."

"Yanlış bir fikre kapılmanı istemem," dedi Min, alnını adamın göğsüne koyarken.

"Neymiş o fikir?"

Adamın başının tepesini öptüğünü hissedip gülümsedi. "Şey, daha fazlasını istediğimi mesela."

"Tabii," dedi Cal. "Sadece arkadaşız. İstersen bahse girelim. Beni tekrar öp."

Min sırtıp başını yukarı kaldırdı. "Sen söylediğinde sayılmaz."

"Her koşulda sayılır," dedi Cal ve kızı öptü. Min kendini Ona bıraktı, zaman durdu, her şey yok oldu, sadece Cal'ın onu kollarına alışını hissetti. Sonra adam nefes almak için çekildiğinde, "Gerçekten yanlış bir fikre kapılıyor olabiliyim," dedi.

"Hayır," dedi Min gerileyerek. "Lütfen yapma. Olanların hepsini unut." Spreyi yukarı kaldırdı. "Bak, spreyim var."

"Tamam," dedi Cal ve kızı bıraktı. Min kanepeye yığıldı. "Elvis, eski dostum, ne haber?" Adam hayvanın kulaklarını kaşımak için uzandı. Min, David'e olanları hatırlayarak tara, "Yapma," diyecekti ki Elvis Cal'ın yaklaşabilmesi için başını eğdi ve mırılayarak teşekkür etti. "Biliyor musun, bu çok tatlı bir kedi."

"Biliyorum." Elvis adamın ayaklarının dibinde mırıldarken Min kalp atışlarını yavaşlatmaya çalıştı. "Şimdiye kadar

onsuz nasıl yaşayabilmişim, bilmiyorum." Yere bıraktığı poşeti aldı ve kanepeye, Cal'ın yanına oturdu. "Tamam. Bunu duymuştum," dedi poşeti açarken. "Bana ihtiyacım olduğunu bilmediğim bir şey verecektin."

"Duymuştum da ne demek?" dedi Cal ama Min onu duymazdan gelerek ayakkabı kutusunu çıkartıyordu.

"Ayakkabı konusunda çok seçiciyimdir," dedi kız başını iki yana sallayarak. "Feci bir seçim yapmış olma ihtimalin çok büyük."

"Zaten felaketin eşiğindeyim," dedi Cal.

Min kutuyu açtı. İçinde en sevdiği Fransız topukluları gördü ama üzerleri beyaz tüylerle kaplıydı. "Tanrı aşkına, bunlar da ne?" dedi ama kutudan çıkarttığında ayak kısmındaki tüylü yerde duran tavşan suratlarını gördü. "Bana tavşanlı terlik mi aldın?" dedi terlikleri havaya kaldırarak. Tavşanlar tatlı suratlarıyla şapşal şapşal ona baktı. "Önü açık tavşanlı terlikler. Bunlar muhteşem. "

"Biliyorum," dedi Cal, Elvis'in karnını okşarken. "Poşette müzik de var."

"Dur tahmin edeyim," dedi Min, poşete uzanırken. "Elvis Costello." CD'yi poşetten çıkartıp üzerini okudu: "Elvis Presley, Fifty Greatest Love Songs (En İyi Elli Aşk Şarkısı)." Cal'a baktı. "Bana Elvis Presley almışsın."

"Onu seviyorsun," dedi Cal, kedi uzaklaşırken. "Sana neden kendi sevdiğim şeyi alayım ki?"

"Tanrım, bu konuda gerçekten iyisin," dedi Min, tekrar tavşanlara bakarak. "Bunlara bayıldım."

"Her kadının tavşanlı terliğe ihtiyacı vardır," dedi Cal, terliklerden birini eline alırken. "Özellikle de ayak parmakları seninkiler gibi olan kadınların." Eğilip Min'in ayağını eline aldı, çorabını çıkarttı, Min aniden üşüyen, pembe ojeli

parmaklarını oynattı. "Çok ateşli parmakların var, Minnie," dedi adam, başparmağını kızın tabanında gezdirirken.

"Gıdıklanıyor," dedi Min ayağını çekmeye çalışarak ama daha çekemedi. Cal terliği ayağına geçirmeyi başardı. Min gözlerini kapattı ve tüylerin teninde yarattığı o güzel hisle iç geçirdi. "Ah, çok güzel," dedi, sonra tekrar ayağına bakıp tavşanın ağzından çıkan parmaklarını oynattı. "Bunlar mükemmel."

"Biliyorum," dedi Cal ve kızın ayağını bıraktı.

Min diğer çorabını çıkarttı ve tavşanlı terliği ayağına geçirdi. "Bu konuda dahisin. İşkence etmemek için CD'yi sen gittiğinde çalacağım."

"Elvis'i beğeniyorum," diye başladı Cal ama kedi Elvis koltuğun kolundan aşağıya yürüdü ve kanepenin ucunda duran dikiş makinesinden bozma masanın üzerindeki bir şeyi yere itti.

"Hey." Cal uzanıp düşen şeye uzandı. "Dikkatli ol kedi, bir şeyleri kıra..." Bibloyu eline alırken durdu. "Eyfel Kulesi heykelinin sende ne işi var?"

"Dün gece biri bana Eyfel Kulesi biblosu getirdi," dedi Min, ayak parmaklarının tavşanların ağzından çıkıp kımıldanmasını seyrederken. "Elvis biblonun camını kırdı."

"Aferin Elvis'e." Cal heykeli Min'e uzattı, Min Eyfel'i çöpe atıp parmaklarını seyretmeye devam etti. "Söyle bakalım, hangi düşüncesiz sana içinde insanlar olmayan camlı bir biblo getirdi? Greg mi?"

"Hayır," dedi Min neşeyle, tehlikenin yolda olduğunu görerek. "Biliyor musun, sanırım bu kez tavuğu doğru pişirdim." Ayağa kalktı. Terlikler çok rahattı. "Bunlar ayağıma *tanı* oldu."

"Minerva," dedi Cal. "Benden bir şey saklıyorsun."

"Bir değil, bir çok şey," dedi Min ve terliklerinin zeminde çıkarttığı sese odaklanarak mutfığa gitti. "Bu terlikleri ayağımdan hiç çıkartmayabilirim."

Min'in arkasından "Love Me Tender" çalmaya başladı. Cal kanepeden, "Kedi CD çaları açmayı biliyor mu?" dedi.

"Açma kapama düğmesini biliyor," dedi Min içeriden. "Ve maalesef tekrar düğmesini de. Dün gece "Love Me Tender"! dört kez dinledikten sonra CD'yi çıkartmak zorunda kaldım." Tavuğu bir kez daha karıştırdıktan sonra tadına baktı ve içinden, *Sanırım gerçekten becerdim*, diye düşündü. Kendi kendine gülümsedi, tavuğu tekrar tadıp emin olduktan sonra içeri bağırdı, "Bence tadına bakmalısın."

"Bakacağım," dedi Cal hemen arkasından. "Ama önce bunun kime ait olduğunu söyle."

Min döndüğünde Cal'ın elinde David'in kravatını gördü.

"Onu nereden buldun?" dedi.

"Elvis oynuyordu," dedi Cal.

Min kravatı adamın elinden alıp çöpe attı. "Kimin olduğu seni hiç ilgilendirmez."

"Yine de, kendimden tiksensem de ilgilendiriyor," dedi adam kollarını kavuştururken. "Tamam, sormaya hiç hakkım yok."

"Doğru, yok," dedi Min.

"Ama cevap ver, kimdi?"

Min ocağa doğru eğilirken adamın kıskanmasının hoşuna gittiğini fark etti ve kendi kendini, *Sen adam olmazsın*, diyerek azarladı.

"Minnie," dedi Cal.

"Eski erkek arkadaşım. Dün uğrayıp bana evlenme teklif etti."

"Öyle mi?" dedi Cal sakın sakın ama çenesi gerilmişti.

"Evet," dedi Min eğlenerek. "O cam bibloyu da balayına Paris'e gideceğimizi anlatmak için getirmiş."

"Çok düşünceli bir adammış," dedi Cal, kelimelere bastıra bastıra.

"Pek sayılmaz," dedi Min. "Balayına Paris'e gitmek istemiyorum."

"Bunu ona da söyledin mi?"

"Hayır," dedi Min sabrı taşarak. "Ona evlenmek istemediğimi söyleyip kapıdan dışarı sepetledim."

"Hi hı," dedi Cal.

"Bu kadar," dedi Min. "Defoldu gitti."

"Hayır, gitmedi," dedi Cal.

"Seni temin ederim gitti..."

"Kravatını bırakmış, Min."

"Yani?"

"Yani kravatını geri gelebilmek için bırakmış."

"Bu..." Min düşündü, "...Kesinlikle mümkün."

"O kravatı bana ver," dedi Cal.

"Nedenmiş?" dedi Min çileden çıkarak.

"Kravatı yarın o orospu çocuğuna gönderebileyim diye," dedi Cal. "Kim bu herif?"

"Aklını mı kaçırdın?"

Cal gözlerini kapattı. "Evet."

"Haydi hayırlısı," dedi Min. "Sorunu çözmenin ilk adımı sorunun varlığını kabul etmektir."

"Onunla bir daha görüşme lütfen," dedi Cal, emir vermekten çok rica eder bir sesle.

"Görüşmeyeceğim," dedi Min. "Hatta ondan hoşlandığımı bile söylenemez."

"Kravatı ben gönderebilir miyim, lütfen?" dedi Cal, elini uzatarak.

Min çöp tenekesinden kravattı çıkarttı. "Al. Adı David Fisk. Bilgisayar firması var..." Cal'ın yüzündeki ifadeyi görünce durdu. "Ne var?"

"Eski erkek arkadaşın David Fisk mi?" dedi Cal ve Min bahsi hatırladı.

"Evet," dedi Min. "Tanıyor musun?"

"Evet," dedi Cal. "Adam..." Durdu ve Min lafın gerisini bekledi. "Müşterilerimizden biri."

"Aaa," dedi Min ve içinden, *Bahsi söylemeyecek, kahretsin,* diye geçirdi.

Cal kravattı topak yaptı. "Yarın geri gönderirim. Tavuk ne durumda?"

"Sanırım mükemmel oldu," dedi Min, Elvis gerçek aşkı anlatan şarkısını söyleyerek içini burkarken.

"Muhteşem görünüyor." Cal bulaşıklıktan bir çatal kapıp sostan biraz aldı. Tadına bakarken Min adamın ne düşüneceğini fazlasıyla kafaya takıyordu. "Tanrım, harika olmuş," dedi Cal şaşkınlıkla Min'e bakarak. "Bence Emilio'nunkinden bile daha iyi. Farklı bir şey mi yaptın?"

"Evet," dedi Min. "Ama sır. Senin sırların varsa, benim de sırlarım var."

"Benim hiçbir sırrım yok," dedi Cal.

"Yemek vakti," dedi Min ve "Love Me Tender" tekrar başlarken masayı hazırlamaya içeri gitti.

Yemek ve bulaşık boyunca konuştular. Min durumdan hoşlanmamak için kendini zorladı ve kendine hep bahsi hatırlattı ama Cal'la birlikte olmak o kadar keyifliydi ki sürekli unutuyordu. Adam bir şekilde hayatına girmiş, tenine işlemişti ve planlarını bilmesine rağmen bu Min'in hoşuna gidiyordu. *Benim bir planım yok,* diye geçirdi içinden ve her şeyi olurluna bırakıp adama gülümsediğinde içi ısındı. Cal

giderken kendini kısıtlamadan adama güzel bir iyi geceler öpücüğü verdi. Cal kapıya yaslanıp, "Minnie, şu arkadaş kalma işi," diye başladığında Min onu yavaşça kapının dışına itti ve ona, "O işten hiç hoşlanmıyorum, unut gitsin, seviş benimle," dememek için kendini zor tutarak adamın arkasından kapıyı kapattı.

Kendi kendine, bunu söylerse her şeyi çorba edeceğini hatırlatarak Elvis'in yanına gitti.

Çarşamba akşamı saat yedide David üzerinde gömleği, bir yandan yanlış gönderilen iki malı bulmaya çalışıyor, bir yandan da bir keresinde ona (ekmeksiz) Sezar salata getiren Min'i düşünüyordu ki, kapı çarpılarak açıldı ve Cynthie bu kez terzi elinden çıkma başka bir tayyörle, bu seferki pembeydi, karşısına dikildi.

"Aaa, demek sensin," dedi David ifadesiz bir sesle.

"Hâlâ görüşüyorlar." Cynthie içeri girip kapıyı kapattı. "Bu konuda sana düşen bir şeyler vardı."

"Vardı ve yaptım," dedi David. "Kabul etmedi. Kravatımı orada bırakmıştım ama Cal kuryeyle gönderdi, bu yüzden o numara da iş yaramadı. Ama Min onunla yatmayacağım söyledi, bu yüzden belki beklersek..."

'iyi, sen daha bekle. Cat onu annesiyle tanıştırmaya götürdü."

David başından aşağı kaynar sular dökülürken doğruldu. "Ne dedin?"

"Cal onu annesiyle tanıştırmaya götürdü" dedi Cynthie tekrar. "Cal'ın beni ailesiyle tanıştırması için yedi ay uğraşmıştım. O bunu *üç haftada* becerdi. David, *onu kaybediyorum.*"

"Annesi ha?" dedi David ve içinden, *Orospu çocuğu, o bahsi kazanmak için her şeyi yapacak*, diye geçirdi. "Siktir." Kelime yüksek sesle ağzından çıkar çıkmaz irkilerek başını kaldırıp Cynthie'ye baktı. "Üzgünüm."

"Hayır, değilsin," dedi Cynthie adamın önünde dikilirken. "Üzgün değilsin. Öfkeden kuduruyorsun."

"Evet, doğru." David, Calvin Morrissey'i düşünüp daha da kudurdu. Birinin bu tür adamları durdurması gerekiyordu. Ayağa kalktı. "Ne yapmam gerekiyor?"

"Savaş," dedi Cynthie. "Kız senin sevgilin. Onu geri al."

"Denedim," dedi David, öfkesinin bir kısmı uçarken. "Cal'dan hoşlanıyor."

"Sen gördüğüm *en* pasif herifsin," dedi Cynthie. "Seninle yatmamasına şaşmamalı. Tanrı bilir, istemeyi bilmiyordur."

"Teşekkürler," dedi David. "Dokuz ay sonra adama evlenme teklif eden birinden bunları duymak ne güzel. Saldırganlığının kendi aleyhine işlediğinin farkında değilsin herhalde, güzelim. Belki soğuk olan sensindir, ha?"

"Dinle beni," dedi Cynthie. "Mükemmel bir vücudum var ve yatakta *muhteşemim*"

"Biliyor musun, bu konuda şüphelerim var," dedi David, masasının yanından dolaşırken. "Ceketini tekrar açmaya zahmet etme. O reklamı daha önce gördüm ben."

Cynthie ağzı açık adama baktı. "Pislik herif."

"Al işte, Cynthie, başka ne olmasını bekliyorsun? Eski sevgilin sevdiğim kadını anasıyla tanıştırmaya götürdü diye buraya gelip bana bağırıyor, hakaret ediyorsun. Durdurmak istiyorsan git kendi sevgilini kendin geri al. Ceketinin düğmelerini *onun* karşısında aç." David duaıp gözlerini kapattı. "Bak, yorgunum, rezil bir haldeyim ve üç aydır seks yap-

madım. O mükemmel vücudunu yatakta seninle mükemmel sevişen o herife götür. Benim yapacak çok işim var."

Kadın bir şey söylemediğinde David gözlerini açtı. Cynthie kaşlarını çatmış ona bakıyordu.

"Henüz yatmadılar," dedi Cynthie.

"Biliyorum," dedi David. "Bu da hiçbirimizin seks yapmadığı anlamına gelir. Harika. Şimdi git artık."

"Birlikteyken yaptıklarına bakarak anlayabilirsin," dedi Cynthie ve David durdu. "Az önce The Long Shot'taydım. Min Cal'la birlikte oradaydı. Onları izledim. Yatmamışlar. Bunu anlayabilirsin, insanlar yattıktan sonra farklı davranırlar, rahatlarlar, başka bir şeyler ..." Cynthie adama doğru bir adım ilerledi. "Yapmamışlar. Onları hâlâ geri alabiliriz. Ve ben muhteşem bir afrodizyak biliyorum."

"Doğru," dedi David. "Ceketinin düğmelerini açıyorsun."

"Hayır," dedi Cynthie, şimdi o kadar yakınına gelmişti ki vücudu neredeyse David'e değiyordu. "Acı. Neşe işe yaramazsa, acıyı dene. Kıskançlık gibi. Bu psikolojik bir uyarıcıdır, çok güçlü bir uyarıcı. Şimdi Emilio'nun Yeri'ne gidiyorlar. Konuşmalarını duydum. Biz de oraya gidiyoruz."

David bir adım geri atıp masasına çarptı. "Cynthie, ben..."

"Ama önce," dedi Cynthie, "Seninle seks yapacağız."

David donakaldı.

"Ben de üç aydır yapmadım," dedi Cynthie. "Bu yüzden burada sırlıklam, yorucu, muhteşem bir seks yapacağız ve ondan sonra Emilio'nun Yeri'ne gideceğiz. İnsanlar seks yaptıktan sonra daha farklı görünür."

David yutkundu. "Şey, teşekkürler ama bunun işe yaracağını sanmıyorum-" Cynthie ceketinin düğmelerini açtı ve altından pırıl pırıl pembe bir sutyen çıktı, o kadar parlaktı

ki büyük olasılıkla göz aldığı için birkaç eyalette yasaklanmıştı.

Ceketini yere bıraktı ve eteğinin fermuarını açtı.

"...çünkü sadece fiziksel ve yüzeysel bir seksin getireceği heyecan..."

Kadının eteği yere indiğinde altından mükemmel bir çift bacak çıktı ve David hayatında gördüğü en harika canlı vücuda bakakaldı.

"...çabuk geçer," diye tamamladı cümlesini süklüm püklüm.

Kadın ona doğru yürüdü. "Bana hayır diyemeyeceksin."

"Sanırım öyle," dedi David ve Cynthia'nın onu yere çektişirmesine izin verdi.

The Long Shot'tayken Min, Diana'nın yanlarında olmasının tuhaf olduğunu fark etti. İki ayrı dünyanın çarpışması gibiydi bu. Di etrafındaki her şeye ilk kez gördüğü bir şeye bakar gibi bakıyor, neşeyle Shanna'ya gülümsüyor, Tony'nin söylediği her şeye gülüyor, Cal'ı onaylayan gözlerle izliyor ve sanki Min'in hayatının içindekileri orada tam olarak görmek ister gibi Liza'nın nerede olduğunu sorup duruyordu.

"Çalışıyor," dedi Tony. "Önce Emilio'nun akşam yemeklerini düzeltmeye karar verdiğinden şimdilik gece çalışıyor. Öğle yemeklerini sonra ele alacak. İşe başladığından beri onu görmedim."

"Emilio'nun Yeri'ne gitmeliyiz," dedi Roger. "Böylece Liza'yı görebilirsin."

"Onu rahatsız etmek..." diye başladı Tony ama Min, "Biliyor musun, bu iyi bir fikir. Çok açım ve Di orayı hiç gör-

medi," deyince iki blok ötedeki Emilio'nun Yeri'ne doğru yürüdüler.

"Bu adamların hepsi muhteşem," diye fısıldadı Di Min'in kulağına. "Böyle güzel bir grubun olduğunu bilmiyordum."

"Ben de bir grbum olduğunu bilmiyordum," dedi Min ve sonra Diana'nın haklı olduğunu fark etti. Tony'yle Cal'la olduğu kadar rahattı ve Bonnie sayesinde Roger'ı kayınbiraderi olarak kabul etmişti.

Uza üzerinde milyon dolarlıkmuş gibi görünen ama büyük olasılıkla ucuzcudan on dolara alınmış siyah bir elbiseyle onları kapıda karşıladı. "Emilio'nun Yeri'ne hoş geldiniz," dedi, Diana'ya göz kırparak. "Buraya bayılacaksınız."

"Pek emin değilim," dedi Cal, Min ve Diana'nın arkasından. "Servisin Bir Turta tarafından yapıldığını duyduk."

Diana dirseğiyle Min'i dürtüp, "Hani söylemeyecektin," dedi. Cal ona bakıp sırttı ve Diana gülmeye başladı.

"Cazibeli erkek," dedi Min,

Liza onları pencerenin yanındaki masaya götürürken üzerinde kusursuz bir takım elbiseyle Brian göründü. "Merhaba," dedi adam, "Ben Brian ve bu gece size ben servis yapacağım."

"Bem?" dedi Cal.

"Bay Morrisey," dedi Brian, öfkeyle Cal'a bakarak.

"Müşterilerin moralini bozmasına izin verme, Brian," dedi Liza, ellerini adamın koluna koyarak. "Unutma, sen onlardan daha iyisin."

"Evet, Liza," dedi adam gözlerinden hayranlık fışkırırken.

"Aman Tanrım," dedi Cal.

"Bay Morrisey'e kaba davranman için sana izin veriyorum," dedi Liza Brian'a.

"Güzel," dedi Brian ve elindeki mönüyü Cal'm ensesine indirdi. Diana tekrar gülmeye başladı.

"Burası ne böyle?" dedi Min'e.

"Evimiz," dedi Cal ve Min yaşamını Di'nin gözleriyle görerek adamı başıyla onayladı. Harika bir yaşamı vardı ama nasıl olduysa Cal'm yaşamıyla iç içe geçivermişti. *O gidersene yaparım?* Bu düşünceyle içi buz gibi oldu. Yemek boyunca bunu, işlerin buraya gelmesine izin verdiğini, kendini tehlikeye attığını düşünerek sessiz sessiz oturdu, Diana'nın diğerleriyle neşe içinde konuşmasını seyretti, kravatını gevşetip kollarını sıvayan ve ona gülümseyen Cal'a baktı. Adam kendinden emin oturuyordu. David'in modaya uygun sıkıcı hali, ya da Greg'in sportmen ve göze çarpan havasından eser yoktu. İri, güçlü, gerçek ve inanılmaz çekiciydi. O davranmadan ona evet diyebilirim, diye geçirdi içinden ve bir sıcaklık dalgası vücuduna yayıldı, bunu hiç yapmayacağını bilmesine rağmen bir an adamın o kendinden emin bedeninin kendi bedeninin üzerinde olduğunu, o şehvetli ellerin vücudunu okşadığını, kollarını onun iri bedenine sardığını düşündü, sadece kısa bir an gözlerini kapatıp dudağını ısırdı. Gözlerini açtığında Cal ona bakıyor ve artık gülümsemiyordu.

"Buraya gel ve bana aklından neler geçtiğini söyle, Minerva," dedi adam ona doğru eğilerek.

"Hiç sanmıyorum, Calvin," dedi Min, gruba tekrar katılarak.

"Merhaba," dedi Tony ve masadakilerin hepsi adamın baktığı yöne doğru döndü.

David ve Cynthia yüzlerinde tuhaf bir parlaklıkla içeri girdi. Brian bir profesyonel gibi onlara masalarını gösterdi ve masalarına giderlerken David elini Cynthia'nın kalçalarına doğru doladı. Cynthia umursamıyormuş gibiydi.

"Üzerinde 'Biz yattık' yazan tişörtler giyseler daha kolay olurdu," dedi Tony.

"Şşş," dedi Cal. "Bu güzel anı mahvetme."

Min ona baktı. "Sence bir sakıncası yok mu?"

"Neden olsun ki?" dedi Cal.

"Ama Cynthia..." Min gerisini getiremedi.

"Tarih oldu," dedi Cal.

"Tamam o zaman," dedi Min, buna sevindiğini belli etmemeye çalışarak.

"Ya David?" dedi Cal.

"Daha beter," dedi Min. "Tarih öncesinde kaldı. Adam bana Eyfel Kulesi biblosunu getirdi!"

"Onlara güzel bir şişe şarap gönderelim," dedi Cal.

"Nedenmiş o?" dedi Tony.

"Böylece sarhoş olup yatağa geri dönebilirler," dedi Cal. Liza'nın kaşlarını çatarak ona baktığını gördü. "Yine ne var?"

"Hiçbir şey," dedi Liza. "Sadece düşünüyorum."

"Başka bir şey düşün o zaman," dedi Cal. "Tony'yi düşün mesela."

"Tony'yi çözdüm," dedi Liza. "Ancak sen hâlâ bir muammasın."

"Muamma olan benim," dedi Tony, kırılmış gibi.

"Bu gece seks ister misin?" dedi Liza.

"Evet," dedi Tony.

"Gördün mü, muammalık bir yanı yok," dedi Liza ve Cal'a döndü. "Senin hiç zayıf bir noktan var mı?"

"Min," dedi Cal ve kıza gülümsedi.

Liza tiksintiyle gözlerini kapattı. "Seni hiç savunmasız bir biçimde gördüm mü diye düşünüyorum."

"Bentley'nin topu kafama fırlattığı güne ne dersin?" dedi Cal.

"Buldum," dedi Liza Cal'ın sandalyesinin arkasında doğrulurken. "Şarkı söylemek. Utangaç değilsin ama şarkı söylemiyorsun. Neden?"

"Sesim çok kötü," dedi Cal.

Liza Tony'ye döndü. "Doğru mu söylüyor?"

"Hayır," dedi Tony. "Onunla uğraşmaktan vazgeç."

"Sen kendi arkadaşlarını koruyorsun, ben de kendiminkileri," dedi Liza adama ve tekrar Cal'a döndü. "Neden peki?"

"Sahne korkum var," dedi Cal. "İnsanların arasında gösteri yapamam. Kendimi şarkıya veremiyorum."

"Sen mi?" dedi Liza. "Bunu hiç beklemezdim." Kollarını kavuşturdu. "O zaman sana şarkı söyletmek için ne yapmak lazım?"

"Kafama tabanca daya," dedi Cal.

"Liza," dedi Min Liza'nın gözlerinde kimse için güzel şeyler vaat etmeyen bir ifade görünce. "Neden ısrar ediyorsun?"

"Gel anlaşılim," dedi Liza, Cal'm omzuna doğru eğilip ağzını adamın kulağına yaklaştırarak. "Burada herkesin önünde şarkı söyleyeceksin..."

"Hayır," dedi Cal.

"...karşılığında seni Min'den uzaklaştıracak hiçbir şey yapmayacağım ve söylemeyeceğim."

Cal bir an kımıldamadan oturdu, sonra Min'e dönüp, "Verdiği sözü tutar mı?" diye sordu.

"Tabii ki tutar," dedi Min, "ama bu senin şarkı söylemen anlamına gel..."

Cal başını kaldırıp Liza'ya baktı. "Ne dinlemek istersin?"

"Ah, sen seç," dedi Liza, doğrularken. "Bu baştan sona çok eğlenceli olacak."

"Bunu neden yapıyorsun?" diye sordu Min Liza'ya öfkeyle.

"Çünkü şimdiye kadar onun için kolaydı," dedi Liza gözlerini Cal'dan ayırmadan. "Senin için kurallarını bozup bozmayacağını görmek istiyorum."

"Hiç de kolay değildi," dedi Cal.

"Bunu yapmak zorunda değilsin," dedi Min Cal'a. "Gerçekten."

"Nedenmiş?" dedi Cal. "Erkekler yüzyıllardır kadınlara şarkı söylüyor. Mücevher vermek gibi bir şey."

"O zaman bana güzel bir anahtarlık al," dedi Min.

Adam kolunu onun sandalyesinin arkasına yaslayıp asla öne eğildi. "Kulaklarımı aç ve dinle Minnie çünkü bir daha şarkı söylediğimi duymayacaksın."

"Cal," dedi Min ama adam yüzünde bir sırıtışla, sesini Elvis gibi boğuklaştırıp şarkıyla dalga geçerek "Love Me Tender"! söylemeye başladı.

"Elvis söyleme bari," dedi Tony. Roger başını iki yana sallayıp gülerek tavana baktı. Min'in nefesi kesildi çünkü Cal'ın sesi harikaydı ve ilk dizelerden sonra adamın gülümsemesi yok oldu, şarkıyı gerçekten söylemeye başladı. Diğer bütün sesler kesildi, adam onun gözlerinin içine bakıp ondan kendisini sevmesini isterken artık sadece ikisi vardı. Min kendinden geçti çünkü adam, olan biten her şey bir yana, aralarında geçen her şey bir yana, şimdi ondan gerçekten onu sevmesini istiyordu. Sadece o an için bile olsa, sadece o an her şey gerçektir, Cal onu seviyordu ve Min bundan daha güzel bir şey düşünemiyordu, kalbinin sıkıştığını, için için yandığını hissetti, çünkü onu kaldıramayacağı kadar çok seviyordu. *Bunu bana yapma*, dedi içinden, adam şarkıya devam ederken, *kalbimi kırma, bunu bak etmiyorum, lütfen bunu yapma*. Adam notayı hiç şaşmadan "Seni seviyorum ve daima seveceğim," diyerek şarkısını bitirdik-

ten sonra etraflarındaki sessizlik insanı sağır edecek kadar ağırdı. Ah, Tanrım, diye düşündü Min ve adamın gözlerinin içine baktığında aynı şaşkınlığın, pişmanlığın ve hayretin onun gözlerinde de olduğunu gördü. İçinden, *Söyleyen o değildi, ikimizi de avlayan şey bu iste, söylediklerini gerçekten hissetmiyordu,* diye geçirdi.

Sonra Diana, "Vay," dedi, Liza, "Evet, gerçekten etkilendim," diye itiraf etti ve Min çantasını kapıp kendini restoranın dışına attı.

Min restoranın kapısını gümbürtüyle çarparak dışa-
rı çıktı ve kendini kurtarma ihtiyaıyla gözleri
hiçbir şeyi görmeden yan yolda yürüdü. Kaldı-
rımından aşağı adım attı, bir korna çaldı, arkasında biri çılgın
gibi bağırdı ve Min arkasına döndüğünde Cal'la burun bu-
runa geldi.

"zr dilerim," dedi adam onu yakalarken. "Yanlış olan
ne yaptysam özür dilerim..."

"Beni inciteceksin," dedi Min nefes nefese.

"Ne?" dedi adam afallayarak. "Hayır. Seni *hiçbir za-
man...*"

"Kalbimi kıracaksın," dedi Min, hıçkırır gibi nefes alarak.
"Seni seveceğim ve sen beni bırakıp gideceksin, bunu hep
yapıyorsun, seni vazgeirebileceğimi sanmıyorum ve kendi-
mi biraz bırakıp seni seversem sanırım sonsuza dek sevme-
ye devam edeceğim çünkü o kadar kuvvetli ki kendimi azı-
cık bıraktığımda bile içimi acıtıyor..."

"Min seni asla incitmeyeceğim," dedi Cal.

"Bilerek değil, tabii," dedi Min. "Ama beni terk edebilirsin. Kalacaksın diye bir söz vermedin. Hep böyle olur. Harika birisin, bizi tanıyorsun, seni seviyoruz ve sonra bizi terk ediyorsun. Bunu yapamam. Kendi kendime David'in beni hiç tanımadığını söyleyebilirim ama senin için aynı şeyi söyleyemem çünkü sen beni *gerçekten* tanıyorsun."

"Min dur," dedi Cal, kıza sarılmaya çalışarak.

"Hayır," dedi Min, kendini kurtararak. "Hayatımda kimse beni senin kadar iyi tanımadı. Kimseyle birlikteyken kendimi bu kadar iyi hissetmedim. Beni tanıyorsun, benimle ilgili her şeyi biliyorsun ve beni terk ettiğinde gerçek beni terk etmiş olacaksın, daha önce kimsenin görmediği beni, istemediğin şey benim gerçek kimliğim olacak."

"Seni terk edeceğimden nasıl bu kadar eminsin?" dedi Cal, sert bir sesle.

"Çünkü *hep* böyle yapıyorsun. *Hep* terk ediyorsun. Şu anda sonsuza dek kalacağına dair bana söz verebilir misin?"

"Seni sadece üç haftadır tanıyorum," dedi Cal. "Bu biraz erken verilmiş bir söz olmaz mı?"

"Evet, olur, " dedi Min. "O zaman bütün bu kurun anlamı ne? Mükemmel terlikler, mükemmel şarkı..." Çaresizce başını iki yana salladı. "Arkadaş olarak kalmamız gerektiğini sana söylemiştim, sana..."

"Sen arkadaşlıktan öte bir şey istiyorsun," dedi Cal. "O arkadaşlık hikâyesi beni içine sürüklediğin en aptalca şey."

"Bak, sana hazır değilim," dedi Min. "Hazırlıklı değilim. Sen yanımdayken bütün duvarlarım yıkılıyor. Planlar yapıyorum ve gerçekten uymak istiyorum, bu konuda ciddiğim ama sonra gelip seni öpüyorum çünkü sana bayılıyorum, eğer seni sevecek olmasam bunun hiçbir zararı yok, fakat

işte her şey ortada, biliyorsun, beni elde ettin bile." Histerik gibi göründüğünü fark edip durdu.

"Anlaşıldı," dedi Cal. "Belki biz..."

"Eve gitmeliyim," dedi Min.

"Anlaşıldı," dedi Cal tekrar. "Birlikte..."

"Hayır," dedi Min. "Diana birazdan beni aramaya çıkar ve benimle yürür. Birbirimize eşlik ederiz."

"Min," dedi Cal.

"O şarkıyı beklemiyordum," dedi Min. "O şekilde söylemeni beklemiyordum."

"Ben de," dedi Cal dalgın dalgın.

"Biliyorum," dedi Min. "Gözlerinden anlaşılıyordu. Söylediklerin gerçek değildi."

"Tabii ki gerçektir," diye yapıştırdı Cal, Diana caddeye çıkarken. "Sadece söylemeye başlayana kadar öyle hissettiğimin farkında değildim. Lanet olası Elvis ve onun aşk şarkıları."

"Elvis öyle bir şey işte," dedi Min sabrı taşarak. "Kızarmış muz ya da süslü kostümleriyle istediğin kadar dalga geçebilirsin ama şarkı söylerken o asla yalan söylemiyordu, hep si gerçek duygularıydı. Hiçbir zaman lanet sırları olmadı..."

"Ne gibi sırlar?" dedi Cal.

"...Ve hiçbir zaman yalan söylemedi. Bu yüzden bir dahaki sefere birinin aklını çelmeye çalıştığında Elvis'i kullanma."

Min dönüp topuklarını kalp atışları gibi yere vura vura caddenin aşağısına yürüdü.

"Biliyor musun, tek istediğim biraz huzur ve sessizlikti," diye bağırdı Cal arkasından, "Ama, hayır, karşıma sen çıktın."

Diana, Min'i yakalamak için hızlandı.

"Neye sinirlendin?" dedi Min'i yakaladığında. Omzunun tepesinden Cal'a baktı. "Bu duyduğum en romantik şarkıydı."

"Biliyorum," dedi Min ve adımlarını hızlandırdı.

"Ne oldu?" dedi Diana.

Min durdu. "Greg'le arandaki soanü anlatırsan ben de sana ne olduğunu anlatırım."

Diana dudaklarını ısırdı. "Önce sen."

"Cal'ın beni dışarı çıkardığı ilk gece var ya," dedi Min.

Di başıyla onayladı.

"Bunu David'le, beni bir ay içinde yatağa atacağına dair bahse girdiği için yaptı."

"Hayır, olamaz," dedi Diana. "Cal böyle bir şey yapmaz."

"Onu duydum, Di," dedi Min. "Yaptı işte. Ve şimdi ortada daha fazla şeyler dönüyor ama onu sadece üç haftadır tanıyorum ve yanımdayken kendimi kaybediyorum. Bu göze alınamayacak kadar büyük bir risk. Adam... Birlikte olduğu bütün kadınları terk ediyor. Greg bu konuda haklıydı. Beni terk ederse ölmek isteyecek halde olmak istemiyorum ve evet, beni de terk edecek." Gözlerine yaşlar dolduğunu fark edip gözlerini kırıştırarak onları durdurmaya çalıştı. "Sonra pislik herif bana öyle şarkı söylüyor ve ben... Adam çok..."

"Tehlikeli," dedi Diana. "Bu yüzden Greg'i seçmiştim. Hiçbir zaman tehlikeli olmayacağını düşünüyordum."

"Ne oldu?" dedi Min.

"Bence kimseyle evlenmek falan istemiyor," dedi Diana ve Min sesindeki hıçkırıkları gözden kaçırmadı. "Ona şortlum, hazır olmadığını düşünüyorsa erteleyebileceğimiz! söyledim ama hazır olduğunu, istediğini söyleyip duruyor ama bence nedeni kimseyi hayal kırıklığına uğratmak istememesi fakat bu anıda kendisi..."

"Siz ne yapıyorsunuz?" dedi Tony karanlıktan çıkıp her ikisinin de ödünü patlatarak. "Ortalıkta tek başınıza hırsızlara davet mi çıkanyorsunuz?"

"Sen geldin diye şimdi hırsızlar gelmeyecek mi?" dedi Min, nefesini düzenlemeye çalışarak.

"Beni Cal gönderdi," dedi Tony. "Eve yalnız yürümenizi istemiyor. Bu yüzden ben geldim."

"Bize eşlik etmek zorunda değilsin," dedi Min.

"Dalga mı geçiyorsun? Karanlıkta iki ateşli kadınla yan yana olacağım," dedi Tony. "İşim bittiğinde her şeyi kafamda yeniden yaşamak muhteşem olacak."

"Şaka mı yapıyor?" diye sordu Diana Min'e.

"Hiç sanmıyorum," dedi Min. "Yalnız bu fantezide beni on kilo kadar zayıf farz etmen gerekecek

"Hayır," dedi Tony. "Seni tam olduğun gibi hayal edeceğim, bebeğim. Ama Cal'a söyleme yoksa dişlerimi söker."

"Dişlerin güvende, merak etme," dedi Min ve tekrar yürümeye başladı.

"Peki, bu fantezide neler yapıyor olacağız?" diye sordu Diana Tony'ye Min'le yan yana yürümeye başladıklarında.

"Önce size kitap okuyacağım çünkü biliyorum ki siz kaliteli kadınlar kitap okuyan adamlardan hoşlanırsınız."

Min onun koluna girdi. "Bize eşlik ettiğiniz için teşekkür ederiz."

"Senin için her şeyi yaparım, kız," dedi Tony ve Min'in eline hafifçe vurduktan sonra fantezisini anlatmaya devam etti. Min adama yaslanıp arkasında bıraktıklarını düşünmeye çalıştı.

Restoranda David Cynthie'ye zafer dolu bir bakış fırlatıp, "Başardık," dedi.

"Hayır," dedi Cynthie bembeyaz bir suratla. "Bizle alakası yoktu."

"Min kıskandı," dedi David, kendini haftalardır hissetmediği kadar iyi hissederek. "Sonra Cal o aptal şarkıyı söyleyerek kendini rezil etti ve Min'i utandırdı. Bizle ilgili konuda haklıydın..." Elini hafifçe sallayıp içinden... *Hayatımın en güzel seksini yaptım. Tanrım, çok iyiyim,* diye geçirdi.

"Keşke söylediklerin doğru olsa," dedi Cynthie, gözlerini kapıdan ayırmadan.

"Biliyorsun işte, orada kavga ediyorlar," dedi David. "Neden mutlu değilsin?"

"Kavgaların da türleri var... Bazıları ilişkinin gidişatını belirler," dedi Cynthie bomboş bir sesle. "Kavga edersin, sonra barışır ve daha çok yakınlaşırsın. Sonra tekrar kavga eder, tekrar yakınlaşırsın. Her seferinde bir şeylerden ödün verirsin. Her seferinde daha da çok yakınlaşırsın."

"Kavga etmek iyi mi yani?" dedi David. "Ne saçma."

"En iyi seks sence hangisidir, David?" dedi Cynthie. "Barışmak için yapılan seks. Çünkü kendini daha da yakın hissedersin. Eğer buna uygun bir kavgaysa. Eğer kız gerçekten Cal'la ilgili hayal kırıklığı yaşıyorsa elini çabuk tutman lazım."

"Onu yarın ararım," diye söz verdi David. "Şimdi fazla hassastır. Biraz sakinleşmesini beklemek daha iyi olur."

Cynthie tekrar kapıya baktı. "Tamam. Dikkatli ol."

"Yeter artık," dedi David, elleriyle kadının ellerini kavrayarak. "Biz kazandık."

Cynthie başını iki yana salladı. "Bu gece kimse için kazançlı olmadı."

O gece Min ve Diana iki yüz pasta kabı hazırlayıp, Cal ve Greg'den değil ama düğünden konuştuktan sonra Diana,

yatağa gitti ve Min kucağında Elvis'le kanepede oturup nerede hata yaptığını bulmaya çalıştı. Belki parktaki o pikniği kabul etmemeliydi, Cal'ın öpücüklerine karşılık vermeme-liydi, Cal onu hiç öpmemeliydi, Harry'yle tanışmamalıydı. Ama işler Harry'yle tanışmadan evvel karışmıştı. Belki de kendini çok akıllı zannedip Cal ile David'in oyununa ayak uydurmamalıydı. Belki de o barın diğer tarafına yürümeyip Cai'dan hiçbir şey olmayacağını düşünmeliydi. Böylece o aptal bahsi hiç duymamış olurdu. Nerede mantığını yitirip saçmalamaya başladığını tam olarak bulamıyordu ama nerede yanlış yaptığını düşünmeye devam ederse neler olduğunu anlar, sonra bunun üstesinden gelebilirdi...

Biri kapıyı çaldı, Min kapıyı açtığında Bonnie üzerinde ipek sabahlığı ve elinde termosla dikiliyordu. "Kakao yaptım," dedi ve Min gözlerinden yaşların süzölmeye başladığını fark etti. "Ah, hayatım," dedi Bonnie ve içeri girip bir eliyle kakao termosunu dengelemeye çalışırken diğer elini Min'in beline attı. "Gel. Konuşmamız işe yarar."

"Çok zeki olduğumu sandım," dedi Min sesinin çatlama-sına engel olmaya çalışarak. Hıçkırığının arasında nefes aldı. "Her şeyin kontrolüm altında olduğunu sanıyordum."

"Bence gayet iyi gidiyordun," dedi Bonnie kakao termosunu dikiş makinesinden bozma masanın üzerine koyarken. Ceplerinden birer fincan çıkarttı ve kakao koydu. Min gözyaşlarının arasından ona güldü.

"Roger nerede?" dedi Min. "Ne yap..."

"Aşağıda uyuyor," dedi Bonnie termosu eline alırken. "Senin için endişeleniyordu ama gece yarısı oldu ve şimdi sekiz saat kütük gibi uyuyacak."

Min tekrar gülüp burnunu çekti.

"O evrenin hâkimi ayakları falan nedir öyle?" dedi Bonnie. "Orada korkak bir adam duıyor. Bunun için harcayacak vaktim yok benim. Ben çocuk doğurmak istiyorum, küçük bir oğlan çocuğuyla evlenmek değil."

"Cal iyi bir adam, Bonnie," dedi Min kakaosunu yudumlarken ve kendini daha iyi hissetti.

"Biliyorum," dedi Bonnie. "Ve bir gün büyüüp iyi bir erkek olacak ama bu arada senin kalbini kırıyor ve bu yüzden ona çok kızgıyım."

"Hayır, kırmıyor," dedi Min. "Benimle birlikte olmamaya çalıştı."

"Hayır, çalışmadı," dedi Bonnie, elinde kakao dolu fincanıyla kanepeye Min'in yanına otururken. "Senden uzaklaşmak için her türlü fırsatı vardı ve bunların hepsini seninle birlikte geçirmek için kullandı."

"Çünkü beni bir türlü etkileyemiyordu," dedi Min. "Onun..."

"Off, bebek gibi davranmayı bırak lütfen," dedi Bonnie. Min başını geriye attı ve Elvis'i korkuttu. "İçindeki sesi dinle. Çözümü olmayan bir haldesin ama bu ne onun ne de senin suçun. Gerisini boş ver gitsin."

"Bonnie," dedi Min utanarak.

"Ne istiyorsun, Min?" dedi Bonnie. "Eğer hayat bir peri masalı olsaydı, eğer mutlu sonlar gerçekten var olsaydı, ne isterdin?"

"Cal'ı isterdim," dedi Min, bunu söylerken hile utanarak. "Biliyorum bu-"

"Yapma," dedi Bonnie, elini kaldırarak. "Onu neden isterdin?"

"Çünkü çok eğlenceli," dedi Min, bu kadar yüzeysel olduğu için kendi kendine gülümserken gözyaşlarını sildi.

"Çünkü onunla birlikte olmak çok eğlenceli, çünkü onunla kendimi harika hissediyorum. Cal'la birlikte olduğum süre boyunca kendimi hiç şişman hissetmedim."

"Benimle veya Liza'yla birlikteyken de şişman hissetmiyordun," dedi Bonnie.

"Biliyorum," dedi Min. "Onunla neredeyse tıpkı sizinle olduğum gibiydi ama ona güvenmiyorum. Ayrıca beni inanılmaz tahrik ediyordu."

"Belki de bu yüzdendir," dedi Bonnie. "Parmağında oynatamayacağın biri olduğu için."

"Evet." Min başını kanepenin arkasına yasladı. "Heyecan vericiydi. Hiçbir zaman bir sonraki sefer neler olacağını tahmin edemiyordum. Tabii o da. Birbirimizi böyle besledik. Ne kadar aptalmışız."

"Ben olsam geçmiş zamandan bahsetmekte bu kadar aceleci davranmazdım," dedi Bonnie. "Şimdi peri masalına geri dönelim. Bana mutlu sonunu anlat."

"Öyle bir mutlu sonum yok," dedi Min. "Bu yüzden de zaten hiç olmayacak."

"Benimki," dedi Bonnie, "Roger'la evlenmek ve dört çocuk yapmak. Etrafında iyi okullar olan bir sayfiyede yaşamak, kimsenin ekoseli giysiler giymediği bir yerde."

"Mantıklı," dedi Min ve kakaosunu yudumladı.

"Ben evde oturup çocuk bakacak tipte bir kadınam," dedi Bonnie, "ama birkaç müşterimi, en sevdiklerimi elimde tutmak ve portföylerini akbaba gibi takip etmek isterim, böylece yeteneklerimi de kaybetmiş olmam. Ve ismim yayılır, çocuklar büyüdükten sonra müşteri listeme yenilerini eklerim çünkü benimle çalışmak isteyen bir dolu insan olur."

"Bu peri masalı değil ki," dedi Min kakao fincanını yerine koyarken. "Bunlar olması çok muhtemel şeyler."

"Ve evimiz," dedi Bonnie, onu duymamış gibi, "herkesin evi gibi girip çıktığı bir yer olur, tatillerde, doğum günlerinde herkes bize gelir. Sen, Liza, Cal ve Tony çocuklarımızın cici anne babası olursunuz. Okulda bir gösteri olduğunda gelip çocuklarımızı alkışlarsınız..."

"Mutlaka gelirim," dedi Min, ağlamamaya çalışarak.

"...Ve birbirimizin yanında olduğumuz için hiç yalnız kalmayız," dedi Bonnie. "Torunlarımı da seveceksin, Min. Onlarla ayakkabı alışverişine çıkacağız."

"Ooo, Bonnie," dedi Min ve başını kanepenin sırtına dayayıp hıçkırmaya başladı. Bonnie kakaosunu yudumlayarak onun saçlarını okşadı.

Min hıçkıklarını yutup titremesini bastırdığında Bonnie sakın bir sesle, "Şimdi sıra sende," dedi.

"Yapamam," dedi Min.

"Yapacaksın," dedi Bonnie. "Cal'la başlıyor, değil mi?"

"Neden?" dedi Min. "Neden hep bir erkekle başlaması lazım?"

"Çünkü bu bir peri masalı," dedi Bonnie. "Bütün peri masalları bir prensle başlar. Ya da Shanna'ysan bir prensesle. Hepsi o büyük riskle başlar. O zaman tek başına bir kayanın üzerinde oturuyorsun, tabii senin hikâyende iş koltuğunun üzerinde oturuyorsun, ve bu adam her kimse atını sana doğru sürüyor ve işte bütün geleceğin değişiveriyor..."

"Peki ya bu yanlış adamsa?" dedi Min. "Haydi bir an için her şeyin o prensle başladığını kabul ettiğimi düşünelim ki etmiyorum, prensi nasıl ayırt..."

"Canavardan mı nasıl ayırt edeceksin?" dedi Bonnie. "Hayatım bunların hepsi canavar."

"Roger değil," dedi Min.

"Ah, yapma," dedi Bonnie. "Adam aşağıda horluyor şu anda." Min gözyaşlarına rağmen kendini tutamayıp güldü. "Cal'ın gerçekten hata olduğunu mu düşünüyorsun?"

Min yutkundu. "Mantıklı olursam..."

"Kakaoyu üstüne döktürme şimdi," dedi Bonnie.

"Elimde söyleyebileceğim başka bir veri yok," dedi Min, "Nereden bilebilirim?"

"Bana peri masalını anlat," dedi Bonnie. "Sadece ikimizin arasında kalacak, başka hiç kimse bilmeyecek. Eğer istediğin bir şey varsa, mantığı bırak, açıklamayı bırak, sadece istediğin bir şey..."

"Cal," dedi Min. "Bunun aptalca old..."

"Yeter artık," dedi Bonnie. "Verilerin olmadan hayal bile kuramıyorsun. Bana peri masalını anlat."

Min gözyaşlarının tekrar süzölmeye başladığını hissedip Elvis'i kucığına aldı ve kafasını dağıtmak için okşamaya başladı. "Cal'la başlıyor. Cal beni seviyor, hem de sevgisi ona ağır gelecek kadar çok seviyor, benim onu sevdiğim kadar. Ve şey," gözyaşlarını tutmak için yutkundu, "biz, şey, biz o harika evi buluyoruz, burada şehirde, belki bu sokakta, babaannemin yaşadığı o eski bungalovlar gibi bir yer belki. Böyle bir ev hoşuma giderdi. Bahçeli bir yer, böylece Elvis de bir şeylerin peşinde koşabilir. Ve belki de bir köpek alırsız, çünkü köpekleri de seviyorum."

Bonnie başıyla onayladı ve Min yine burnunu çekti.

"Ve ben çalışmaya devam ederim çünkü çalışmayı seviyorum, Cal ela öyle çünkü yaptığı işi seviyor." İcini çekti. "Ve bazen beni arayıp, 'Minnie, seni düşünüyordum, yirmi dakika sonra evde buluşalım,' der ve buluşup sevişiriz, günün ortasında harika olur..." Burnunu çekmek için durdu ve Bonnie onu başıyla onayladı.

"Bazen de Emilio'nun Yeri'ne gideriz, sizinle orada buluşuruz, her çarşamba yaptığımız gibi, hepimiz bir araya gelir güleriz, olanları anlatırız. Roger ve senin çocuklarınız olduğunda da Emilio bir masa daha ekler. Emilio ve karısı da bize katılır. Brian bize servis yapar, bazen yemeğe size geliriz..."

Bonnie gülümseyip başıyla onayladı.

"...Erkekler maç seyredip bağırıp çağırırlar; sen, ben, Liza ve Emilio'nun karısı mutfakta otururuz, kendi yaptıklarımızı, onların yaptıklarını anlatır, güleriz..." Min derin bir uet'es daha alırken hâlâ ağladığını fark etti.

"Sonra Cal ve ben eve gideriz," dedi çatlak bir sesle, "sadece ikimiz, biraz daha güleriz, birbirimize sanlınz, yemek yer sevişiriz, aptal filmler seyrederez, öyle... Baş başa mutlu mutlu. Sadece birlikte olduğumuzda kendimizi iyi hissederiz." Yine gözlerini sildi. "Tek ihtiyacım olan bu. Sadece ikimiz, konuşuyoruz, yemek yapıyoaız, gülüyoruz. Bu kadar basit."

Titreye titreye bir nefes daha aldı ve Bonnie'yle göz göze geldi. "Bunlara sahip olabilirim, değil mi?"

"Evet," dedi Bonnie.

"Ama Cal'ın istediğim gibi bir olması gerekiyor."

Bonnie başıyla onayladı.

"O zaman olduğunu sandığım kişi değil de olmasını istediğim kişi olduğunu düşünmem gerek," dedi Min.

"Büyük kumar," dedi Bonnie.

"Mutlu sondan sonra neler olduğunu hiç merak ettin mi?" dedi Min. "Düğün sona erip misafirler evlerine gittikten ve hepsinin üzerinde altın taçlar olan hediyeler açıldıktan sonra?

Hikâyeler hep orada biter. Bütün istek, kur, travma sona erer. <Düğün sonrası şatonun bir yerlerinde oturup düğün hediyesi olarak aldıkları tost makinelerini cilalamaktan ibarettir."

"Bu tamamıyla prenze bağı," dedi Bonnie. "David'in bir dolu tost makinesi cilalayacağını hayal edebiliyorum, mesela."

Min elinde olmadan güldü.

"Ama Tony bunları bir şekilde birbirine bağlayıp ekmekleri belirli aralıklarla fırlatmalarını sağlayacaktır." Birlikte kahkahalarla güldüler.

"Cal da o makineler üzerine bahse girecektir," dedi Min, hem gülümseyip hem gözünden yaşlar süzülerek, "ama bunun için önce Tony'yi bin kez izleyip olasılıkları iyice hesaplayacaktır."

"Ve Roger olasılıkları sıfırlayıp ekmekler kimsenin canını acıtmasın diye delikleri bantlayacaktır," dedi Bonnie şefkatle.

"Ve Liza bütün bunlardan nasıl para kazanılacağını bulacaktır," dedi Min. "Sen de Tony'nin ekmekleri en uygun fiyata alıp akıllı bir yatırım yapmasını sağlarsın."

"Ve sen olaya geniş bakıp riskleri hesapla ve bize neleri gözden kaçırdığımızı söylersin."

"Biliyor musun, bu tost makinesi hikâyesini incelemek işe yarayabilir," dedi Min. "Tony deli ama çoğu zaman oldukça iyi fikirler üretiyor."

"Tamam," dedi Bonnie. "Şimdi yapman gereken tek şey bunları nasıl elde edeceğini bulmak."

"Evet," dedi Min. "Bunu becerebilirim. Sadece düşünmem gerek." Bonnie'ye baktı. "Kakaoyu üzerime mi boşaltacaksın?"

"Hayır," dedi Bonnie. "Yapman gereken tek mantıklı şey inanmak. Ondan sonrasında da kafanı kullanman gerekiyor."

"Ah, güzel," dedi Min. "Şükürler olsun, kafam var. İnançım da var. Planlarımsa hâlâ işler vaziyette."

Bonnie başıyla onayladı. "Artık uyuyabilir misin?"

"İlı hı," dedi Min, tekrar gözyaşlarına boğulurken. "Neden sürekli ağlıyorum?"

"İn son ne zaman ağlamıştın?"

"Hatırlamıyorum," dedi Min.

"En son ne zaman birini ağlayacak karda önemsemiştin?"

"Onu da hatırlamıyorum," dedi Min afallayarak.

"O zaman arayı kapatman gerekiyor," dedi Bonnie ayağa kalkarken. "Şimdi aşağı inip bir ayıyla birlikte uyumam gerekiyor."

Min sulu sözlerle ona gülümsedi. "Yanında Roger olduğu için sana acımamı bekleme."

"Beklemiyorum," dedi Bonnie havayla. "Bana olağanüstü bir gıptayla bakmanı istiyorum."

"Kesinlikle öyle," dedi Min, karanlıkta öfke dolu bir halde arkasında bıraktığı adamı düşündü. "Ama ben Cal'ı istiyorum."

Cal aramadı ama Min kendi kendine bunun önemli olmadığını çünkü iptal etmediğine göre onu nasılsa düğün yemeğinde göreceğini söylüyordu. Ayrıca düğüne sadece dört gün kala Cal'ı düşünmek istemiyordu, hele ki gittikçe çıldıran kız kardeşi günde kırk defa ararken. Her neyse, Cal'ın şu ara kafasını karıştırmaması iyiydi.

Ama onu özlüyordu.

pazar günü, diyordu hep kendi kendine, pazar günü bunların hepsi geçecek, Diana evlenecek ve ondan sonra kendi yaşamımı düzene sokabileceğim. Cümlelerin sadece

*Diana evlenecek' bölümünden emin değildi ama Diana ya-
'lıklarının bir peri masalı olduğunda ısrar ettiği sürece*

Min'e onun elini tutup destekleyici sesler çıkartmak ve dinlemek düşüyordu. Bu yüzden Diana'yı kafasından silip Perşembe gecesi Eğer Yemeği'ne gitti. Cal'ın ona getirdiği elde paketlenmiş dondunmanın kalan kısmını da yanında götürdü. Liza'ya kavgalannın kaçınılmaz olduğunu, bu yüzden Cal'a şarkı söylemesinde ısrar ettiği için ondan özür dilemesine hiç gerek olmadığını söyledi ve onunla görüşmeden ya da konuşmadan olanları düzeltmenin bir yolunu bulmaya çalıştı.

Ama cumartesi sabahı Harry'yi seyretmek İçin beysbola gitmesi gerekiyordu, bu yüzden yeni aldığı, önünde birer kiraz olan, üstü şeffaf plastik, Fransız topuklu terliklerini giydi ve maç başlamadan az önce parka vardı. Kendine yan tarafta oturacak bir yer buldu, göze çarpmamaya çalışarak Harry'ye el salladı ama Bink onu fark etti ve yanına gelmesi için işaret etti. Min kadına gülümsedi, sonra Bink'in yanında oturan adamın, çocuklardan birinin babası değil, Reynolds okluğunu anladı. Cynthie Bink'le başka bir babanın ortasında oturuyordu ve bu Min'in kaçınılmaz olarak Bink'le Reynolds arasına sıkışması demekti. *Bir şeylerin bedelini ödüyor olmalıyım*, diye düşündü ve tepeye çıkıp oturdu.

"Nasıl gidiyor?" diye sordu adama.

"Bu çocuklar maç yapmayı bilmiyor," dedi Reynolds başını iki yana sallayarak. "Disiplinden eser yok."

"Ee daha sekiz yaşındaıar," dedi Min.

"Disiplin küçük yaşta verilir," dedi Reynolds küçümseyen bir bakışla ona bakarak. Min içinden, *İşte eşitlik golleri gelmeye başladı*, dedi.

Sahada Bentley bir atışı yakalayamadı, top Harry'ye doğru yuvarlandı, çocuk topu tutup sahanın uygun gördüğü bir köşesine fırlattı.

"Ah, Tanrım, *Harry*" dedi Reynolds bağırarak.

Min sahanın yan tarafında Cal'ı gördü ve midesi buruldu. *Saçmalama*, dedi kendi kendine ve sertçe yutkundu. Adam, ne yapıyorsun, der gibi Harry'ye kollarını açtı, Harry omuz silkip tekrar pozisyon aldı. Cal başını iki yana salladı ama Min adamın omuzlarının duruşundan hiç de sinirli olmadığını görebiliyordu. Dönüp etrafına baktığında gülümseyordu ama Min'i gördüğünde gülümsemesi yok oldu. Reddedilmişlik hissi Min'in midesini alt üst etti.

Aaah, ah, dedi içinden ve başını Tony'nin sosisli sandviç yediği çukura çevirdi. Liza Tony'nin yanında oturmuş ellerini çenesine dayamıştı. Tribünlerin aşağısında bir yerde Bonnie Roger'ın daha sonra çocuklara bir şeylerin önemini anlatmakta kullanacağı skor benzeri bir şeyler tutuyordu. *Şanslı çocuklar*, diye içinden geçirdi Min. Keşke Bonnie'nin ya da Liza'nın yanında oturuyor ya da daha iyisi bir yerlerde ayakkabı alışverişi yapıyor olsaydım, diye düşündü. Fakat oradaydı, hiçbir zaman sahip olamayacağı o şeyi seyrediyordu. Ya da hiçbir zaman sahip olmak için uğraşacak cesareti bulamayacağı o şeyi. Aslında ikisi de aynı şeydi.

Maçın geri kalanında Reynolds takımın genel başarısızlığından dolayı duyduğu tiksintiyi dile getirmeye devam etti, diğer anne babalardan kimseyle tanışmaya falan yeltenmedi ve Min'i kafasına geçirmek isteyeceği kadar öfkelenlendirmeyi başardı. Bink'in yüzündeki baykuş ifadesi her saniye daha da arttı ve Min kadının bu adama neden katlandığını merak etti. *Ben olsam çoktan herifin kıcına tekme basmıştım.*

Sahada Harry topa vurmak için önlerine geldi. Onlara el salladı ve Min el sallayarak ona gülümsedi. Oğlan birkaç kez sopasını yere vurdu, sonra büyük bir ciddiyetle sopayı omzuna dayadı. Ve top ona geldiğinde bir mil farkla kaçırıldı.

"Haydi, Harry," diye bağırdı Reynolds. "Daha iyisini yapabilirsin. Çabalamıyorsun."

Kes sesini Reynolds, diye düşündü Min.

Aşağıda, Hârry'nin omuzları hafifçe düştü ve yukarıda tribünlerde, Bink iyice buz kesti.

Hahy bir sonraki topu da kaçırdı ve Reynolds, "Kafanı topa ver, Harrison! Salak gibi hepsini kaçıırıyorsun. Düşün de vur," diye bağırdı. Min, Cal'ın başını kaldırıp gözlerini ağabeyine diktiğini gördü.

Belki biraz yavaş olsan iyi olur, Reynolds, diye düşündü Min. Sonra Harry gerilip bir sonraki topa vurdu ama top orta sahayı bile geçmedi. Reynolds ayağa kalkıp bağırma-ya başladı. "Harry, çok salaksın, kahretsin, hiçbir şeyi doğru düzgün yapamaz mısın sen?" Harry olduğu yerde dondu, küçük omuzları kaskatı kesildi. Cal sahayı bırakıp gözlerinde şimşeklerle tribünlere, ağabeyine doğru çıkmaya başladı.

Cal tribünlere adım attığında Min panikleyip, "Hayır, hayır," dedi. Ayağa kalktı ve Reynolds'ın önünden geçip yumruğunu sertçe Reynolds'ın koluna indirdi.

"Hey!" dedi Reynolds öfkeyle.

"Sen babaların yüzkarasıydın," dedi Min adama dişlerinin arasından. "Oğlunu bu şekilde aşağılamaya hiç hakkın yok." Sesini yükseltip bağırdı. "Harry gerçekten çok zeki, her zaman çok zeki," sonra fısıldadı, "ama sen hayatımda gördüğüm en sersem herifsin."

"Affedersin?" dedi Reynolds delirmiş gibi.

"Seni affedecek olan ben değilim beyinsiz," diye fısıldadı Min iyice eğilerek. "Oğlun. Arkadaşlarının arasında aşağıladığın oğlun. Eğer etrafa hoş görüldüğünü düşünüyorsan gerçekten kuş beyinlisin."

"Sen çizgiyi iyice aştın," dedi Reynolds ama şimdi tedirgin görünüyordu. Hiç eğlenmedikleri çok belli olan diğer anne babalara baktı. Destek bekler gibi başını iki yana sallayıp, "Sen kim olduğunu sanıyorsun?" dedi.

"Birincisi paçanı kurtaran kadın," dedi Cal Min'in arkasından. "Çünkü araya girmeseydi seni tribünlerden aşağı atacaktım."

"Sen," dedi Reynolds Min'in arkasına bakarak. "Sanki bir işe yararmışsın gibi. Bu çocuklara bile bir şey öğretmiyor..."

"Ah, deneme bile," dedi Min. "Bir halt ettin ve şimdi bunun için kardeşini mi suçluyorsun?"

"Bak," dedi Reynolds, parmağını kaldırarak. "Sen..."

"Biliyorsun, Reynolds," dedi Cal. "Eve döndüğünde oğluna bizim çocukluğumuzda yaşadıklarımızın aynısını yaşattığını anlayacaksın. Beyinsizsin ama kötü ve beyinsiz değilsin, bu yüzden bu kötü babalık deneyimi rüyalarına girecek. Bu arada seni mahkûm edemeyecek biriyle savaşa giriyorsun. Yerinde olsam sessiz sessiz gerilerdim."

"Eve gidiyoruz," dedi Bink.

"Nedenmiş o?" diye başladı Reynolds ama Bink buz gibi gri gözlerini ona dikti.

"Eve," dedi Bink, "bunu tartışmaya devam edeceğimiz yere gidiyoruz. Min, Cal'la birlikte Harry'yi eve bırakır mısın?"

"Tabii," dedi Cal Min'in arkasından. Min şimdi adrenalin şokuyla titrerken onu başıyla onayladı. Aceleci, düşünmeden ve tabii ki kaba davrandığını kendi kendine tekrarlayarak yana geçip koltuğuna ilerledi. Dönüp oturduğunda Cal çoktan tribünlerden aşağı inmeye başlamıştı, Reynolds ve Bink de peşinden gidiyordu.

Sahada Harry'nin arkası onlara dönüktü ama Tony oğlanla konuşuyordu ve her şey yolunda gibiydi. Elbette Tony, oğlana babasının hıyar olduğunu anlatıyordu, oysa Min bunda herhangi bir sakınca olmadığını düşündü.

Düşünceli görünen Cynthie'ye doğru bir bakış fırlattı. "Merhaba," dedi kadına, derin bir nefes alarak. "Gösteri hoşuna gitti mi?"

"Ben yapamazdım," dedi Cynthie, "ama sana aferin. Benden daha cesur olmalısın."

"Hayır," dedi Min. "Büyük olasılıkla fazla tepki gösterdim."

"Hayır," dedi Cynthie. "Fazla tepki gösteren Cal'dı ama elinde değildi. Reynolds aile kartlarını ortaya attı ve bu Cal'ı delirtti. Kendisine salak denmesine dayanamaz."

"Çocukken ikisi de bunu çok duymuş herhalde, değil mi?"

"Bence ikisi de hayal edemeyeceğimiz kadar kötü bir çocukluk geçirmiş," dedi Cynthie. "Ama bu insanın, yeğeninin önünde ağabeyini dövmeye kalkmasını aklamaz."

"Büyük olasılıkla yapmayacaktı," dedi Min.

"Bilmiyorum," dedi Cynthie. "Ama şimdi ailede kötü olalı\ **sensin**, o değil. Bu yüzden ona bir iyilik yapmış oldun."

"Ben çoktan kötü olmuştum zaten," dedi Min. "Ailesi benden nefret ediyor."

"Ben zaten herhangi birini sevdiklerini sanmıyorum," dedi Cynthie. "Yalnızca kendileriyle meşguller. Kaba değiller Ama hiçbir şeyle ilgilenmiyorlar."

"Tamam," dedi Min. "Sen psikologsun. Harry için ne yapabiliriz?"

"Cal bir yolunu bulacaktır," dedi Cynthie, başıyla sahayı işaret ederek. Cal ve Harry baş başa antrenör kulübesinin

yanında oturuyorlardı. Cynthie başını Min'e doğru eğdi. "Burada olman her şeyi iki katı beter etti. Harry sana öyle tutulmuş halde ki senin önünde böyle utandırılmak..." Başını iki yana sallayıp iç çekti. "Haklısın. Reynolds beyinsizin teki."

"Bu hekim terimlerinden biri mi?"

"Reynolds'ın durumunda, evet."

Aşağıda antrenör kulübesinde, Tony Liza'nın yanına oturdu. "Biliyor musun eğer bir gün barda kavgaya karışsam arkamda olmanı isterdim ama sanırım Min seni de geçti."

"Haksız diyemem," dedi Liza. "Adam beş para etmez."

"Öyle," dedi Tony, gözlerin sahadan ayırmadan. "Ama Harry ona benzemeyecek. Cal, Min ve Bink onun yanında. Hiç de fena bir takım değiller. Tanrım, şuna bak." Sesi yükseldi. "Hey Soames, topu nereye fırlattığına bak." Başını iki yana salladı ama yardıma hazır Soames'i seyretmeye devam etti.

İşte Tony bu, diye düşündü Liza. Koca bir bebek gibi davranıyordu ama birinin yardıma ihtiyacı olduğunda hemen oradaydı.

Onu gerçekten özleyecekti.

"Tony," dedi, adam sosisini ısıırken. Söyleyeceklerinin etkisi daha az olsun diye adamın lokmasını bitirmesini bekledi. "Senle ben böyle devam edemeyeceğiz."

"Bunu ilk nereden anladın?" dedi Tony gözlerini ayırmadan sosisini dişlerken.

Liza rahatlayarak nefesini bıraktı. "Harika bir adamsın..."

"Biliyorum." Tony yutkundu ve sosisinden bir lokma daha aldı. Sahada çocuklardan biri topu tutamadığında gözlerini kapattı. "Tanrım."

"O üçlü şeyin içine sürüklendik," dedi Liza ve Tony çiğnemeyi bırakıp ona baktı. "Yani biz üçümüz, siz üçünüz. Anladın ne demek istediğimi."

"Anladım." Tony çiğnemeye devam ederek sahaya döndü.

"Bonnie ve Roger," dedi Liza, "biraz tuhaflar ama Bonnie hata yapmaz."

Tony yutkundu. "Roger da öyle. İyi bir çiftler."

Liza başıyla onayladı. "Ve Min ile Cal... Bilmiyorum ama artık Min'i dışarı çıkarmadığına göre onları da eliyorum."

"Güzel." Tony bir ısırık daha alıp gözlerini kısarak sahaya baktı.

"Ama senle ben aralannda sıkışıp kaldık," diye bitirdi Liza.

"Evet." Tony sahaya doğru bakarak başını iki yana salladı. "O oğlanın kolu mu yok, nedir?"

"Bunu bu kadar iyi karşılamana çok sevindim," dedi Liza sinirlenerek.

Tony omuz silkti. "Senden hoşlanıyorum ama sürekli bir yerlere saldırıyorsun, düzeni bozuyorsun ve ben durağanlığımdan hoşnutum."

"Kaos teorisi," dedi Liza.

"Evet," dedi Tony. "Düzeni bozulan sistemler daha üst seviyede bir düzene geçerek parçalanır. Biz parçalandık. Ayrıca, spordan nefret ediyorsun. Büyük risk. Kimse deli değil. Göze alınamayacak ne var?"

"O zaman neden *sen* bitirmedin?" dedi Liza öfkeyle.

"Seks hoşuma gidiyordu. Ah, kahretsin." Şanssız bir oğlanın topu kaçırdığı yere bakarak kaşlarını çattı. "Biliyor musun bazı çocuklar beysbola hiç bulaşmamak."

"Aslında," dedi Liza, "seks benim de hoşuma gidiyordu."

"Ne zaman istersen gel," dedi Tony. "Bak işte buna kol derim." Çenesini kaldırıp bağırdı. "İyi atıştı, Jessica!"

Jessica adama el salladı, sonra Tony'yi boş verip eğildi ve bir sonraki atışa odaklandı.

Jessica hiç de aptal değil, diye geçirdi içinden Liza. "Senden gerçekten hoşlanıyorum," dedi Tony'ye. Adam ona bakıp sırttı.

"Ben de senden hoşlanıyorum, güzelim," dedi. "Dövmen gereken bir adam olursa bana haber ver."

"Teşekkürler," dedi Liza duygulanarak. "Tokatlaman gereken bir kadın olduğunda telefonumu biliyorsun."

"Gerçekten mi?" Tony hafifçe doğruldu. "Seyredebilir miyim?"

"İşte tam bu yüzden bir daha seks yapmayacağız," dedi Liza. "Şimdi, iyi misin?"

"Evet," dedi Tony ve sahaya doğru bağırdı, "Hayır, hayır, hayır."

Liza ayağa kalktı ve adamın başını öptü. "O çocuklara kötü davranma," dedi gitmeden evvel. "Bir gün büyüüp çalıştığın şirketlerin başına geçecekler."

Oyun bitmeden birkaç dakika önce Min, Cal'ın antrenör kulübesine yaslandığı tellere doğru yürüdü. Ne yapacağını bulamadan bir an orada durdu, sonra boğazını temizledi.

"Reynolds'a çok güzel laflar ettin," dedi parmaklarını tellerin arasına sokarak. "Gerçekten."

Cal gözlerini sahadan ayırmadı.

Bana bak, kahretsin, dedi Min içinden ve adamın ilgisi- ni çekecek bir şey bulmaya çalıştı. "Çok iyi ve çok... Seksiydi," diye attı, sonra güçlükle yutkundu. "Acayip tahrir oldum. Bu kadar çok insan olmasa seninle kulübede yatabilirdim."

Cal hiç kımıldamadan durdu, sonra duvar gibi bir suratla döndü.

Haydi bakalım, diye düşündü Min.

"Bana beş dakika ver," dedi adam. "Sahayı boşaltayım."

Min rahatlayarak nefesini bıraktı. "Beni çok endişelendirdin."

"Özür dilerim." Cal konuşmak için ona doğru yürüyüp parmaklarını Min'inkilere değecek şekilde tellere geçirdi, "Bu çok kötü şeyler hatırlattı."

"Babanı." Ona dokunmak her zamanki gibi çok güzledi v© Min parmaklarını adamın parmaklarına bastırdı. "Onu anladım, Harry iyi mi?"

"Hayır," dedi Cal. "Ama ölmeyecek."

"Ben Reynolds konusunda şüpheliyim," dedi Min. "Bink ona ölüm meleği gibi bakıyordu."

"Adam işe yaramazın teki," dedi Cal. "Harry'ye bir faydası dokunmuyor."

"Bink neden onunla evlendi?" diye ağzından kaçırdı Min. "Özür dilerim ama..."

"Cazibesiyle kadının gözlerini kör etti." Cal gergin bir gülümsemeyle ona baktı. "Üniversitede tanıştılar. Reynolds kadının parası olduğunu öğrenir öğrenmez elindeki her şeyi kullandı. Kızın başka bir seçeneği olmadı."

- Bink'i düşündü, büyük olasılıkla üniversitedeyken kofkak küçük bir baykuştı ve o muhteşem, harika Reynolds'ın kollarına koşmuştu. "Peki neden hâlâ onunla?"

"Çünkü Reynolds artık onu seviyor," dedi Cal. "Harry'nin doğumu onu çok değiştirdi. Şimdi eskisinden çok iyi."

"Aman Tanrım," dedi Min. "Daha önce neydi ki?"

"Cazibeli bir orospu çocuğu," dedi Cal, yüzünü buruşturup Min'e bakarken, "Diğer tüm Morriseyler gibi."

"Sen öyle değilsin," dedi Min.

"Ah, hayatım, bazen öyleyim," dedi Cal berbat bir sesle.

"Bilmediğin kadar."

"Ben hiç görmedim," dedi Min.

"Çünkü sana hiç hıyarlık etmedim," dedi Cal. "Beni erken durdurdun."

Min sırtıttı. "Ama sen kaşındın, Cazibeli Erkek."

"Buraya geldiğin için teşekkür ederim," dedi Cal yumuşak bir sesle. Sonra Tony onu çağırdı ve adam sahaya indi.

Min gidip Bonnie'nin yanına oturdu. Bonnie uzanıp ellerini elleriyle kavrayana kadar titrediğinin farkında değildi.

"Nasıl gidiyor?" diye sordu Bonnie.

"Şu peri masalı hikâyesi," dedi Min. "Çocuklar için falan değil."

Maçtan sonra Min park yerine gitti ve Harry'yi Cal'ın arabasının arka koltuğunda, Cal'ı da ön kapıya yaslanmış onu beklerken buldu. *Adama atlama*, dedi kendi kendine. *Harry hemen fark eder:*

"Nasılsınız bakalım?" dedi.

"Öğle yemeği yiyeceğiz," dedi Cal doğrulurken. "Ve Elvis dinleyeceğiz çünkü sayende Elvis, Harry'nin en sevdiği müzik oldu." Min'e kapıyı açtı.

"Bunun nedeni Harry'nin ağzının tadını iyi bilmesi," dedi Min, çenesini dışarı çıkararak. Arabaya bindi ve, "Hey, balık adam, öğle yemeğine gideceğimizi duydum. Hep Elvis çalacağız, yemek bitene kadar," dedi.

Harry başıyla onayladı.

"Yerinde olsam işlenmiş et yerdim," dedi Min. "Aslında sosis iste. Bu herifi dibine kadar sömür."

Harry şaşkın şaşkın ona baktı, sonra başıyla onayladı.

"Hazır mısın, Harry?" dedi Cal arabaya bindiğinde.

Harry ciddi bir suratla başını evet anlamında salladı. "Yemekte sosis yiyebilir miyim?"

"Ne?" dedi Cal ve dönüp oğlana baktı.

Harry acıklı bakışlarla karşılık verdi.

"Minerva," dedi Cal, dimdik kızın gözlerinin içine bakarak. "Yeğenimi bozuyorsun."

"Ben mi?" Min nefesi kesilerek ona baktı. "Hayır, hayır. Amerikalılar her sene yirmi milyardan fazla sosis tüketiyor ve ben o yirmi milyardan birini bugün Harry'nin yiyebileceğini düşündüm."

"Evet," dedi Harry arkadan.

"Yirmi milyar," dedi Cal ve gülmeye başladı. Min biraz rahatladı.

Yola çıktıklarında Min koltuğun üzerinden Harry'ye döndü. "Balık dünyasında ne gibi yenilikler var?"

"Balıklı ayakkabılarını mı giydin?" dedi Harry.

"Hayır," dedi Min. "Ucuzluktan başka ayakkabılar aldım. Önlerinde kiraz olan şeffaf ayakkabılar var ayağымda."

Cal, Min'in ayaklarına baktı. "Fena değil," dedi bir dakika sonra. "Ama balık da değil."

Harry başıyla onayladı.

"Haydi bakalım bana balık uzmanlığı nedir onu anlat," dedi Min ve sonraki iki saat boyunca Harry bunu anlattı. Min büyülenmiş gibi görünmeye çalıştı ama aklımında daha çok Cal'ın ona dokunması için bir yol bulmak vardı. Neresine olursa. Başlangıç olarak Cal onun başını okşadı, fakat Cal'ın kafasını meşgul etmesine rağmen yemek bittiğinde Min balıklar hakkında hayal edemeyeceği kadar çok şey öğrenmişti.

"Bir daha asla deniz ürünleri yemeyebilirim," dedi Cal, Min'e arabanın kapısını açarken.

"Evet ama balık işinde para varsa yaşlılık günlerinde Harry sana bakabilir," dedi Min adamın ne kadar yakınında olduğunu umursamamaya çalışarak ve arabaya bindi.

Cal bindiğinde, Min, "Pekâlâ Harry, arkada nasılsın bakalım?" diye sordu.

"Çikolatalı kek yiyebilir miyim?" diye sordu Harry yine acıklı acıklı.

"Harrison," dedi Cal. "Şansını fazla zorluyorsun."

"Krispy Creme'e gidelim," dedi Min. Cal gözlerini devirdi ama arabayı o yöne sürdü.

Pastaneye vardıklarında keklerin üzerinde 'Sıcak' yazıyordu ve Harry baykuş gözlerini Min'e çevirdi. "İki tane yiyemez miyim?"

"Harry," dedi Cal.

"Olur," dedi Min. "Bugün iki tane yiyebilirsin."

"Hata ediyoruz," dedi Cal ama onlarla birlikte içeri girdi. Süt içip sıcak çikolatalı keklerini yediler ve balıklardan bahsettiler., Min piknik masasında olanları hatırladı ve nefesini kontrol etmeye çalıştı. Harry ikinci kekini bitirdiğinde artık acıklı acıklı bakmıyordu.

Arabaya geri döndüklerinde Cal Min'e, "Arka koltuğa geçiyorsun," dedi.

"Tamam," dedi Min ve neden uzaklaştırıldığını pek anlamadan arka koltuğa geçti. Belki de Cal onun gözlerindeki şehveti fark etmişti ve kendini korumaya çalışıyordu.

Harry ilk beş dakika şen şakraklı. Sonra suratı yeşile döndü.

"İşte bu," dedi Cal ve arabayı kenara çekti.

Harry kapıyı açıp iki çikolatalı kekle yarım litre sütü dışarı boşalttı.

"Ah, hayatım," dedi Min suçluluk duygusuyla yüzünü buruşturarak. "Çok özür dilerim."

"Yine de değdi," dedi Harry, ağzını silerken. "Sosisler hâlâ midemde."

Cal Ona ağız antiseptiği uzattı. "Çalkala ve tükür. En az iki defa."

"Onu nereden buldun?" dedi Min Harry ağzını çalkalayıp tükürürken.

"Keklerin parasını öderken aldım," dedi Cal. "Bu filmi daha önce de görmüştüm."

Harry arka koltukta yerine yerleşti. "Dışarısı çok kötü oldu. Suyun kalanını üzerine döksem mi?"

"Tabii," dedi Cal ve aynada Min'le göz göze geldi. "Biz Morriseyler kusmuklarımızı hep ağız antiseptiği ile temizleriz."

"Siz Morriseyler oldukça kaliteli insanlarsınız," dedi Min.

Harry'nin evine, Cal'ın ailesinin evinin klonlanmış haline vardıklarında Harry Cal'a dönüp, "Teşekkürler," dedi.

"Bir şey değil, Harry," dedi Cal.

Sonra Harry koltukların ortasına eğildi ve fısıltıyla, "Kekler için çok teşekkür ederim," dedi.

"Benim için zevkti," diye fısıldadı Min ve iyice eğilip oğlanın kulağına, "Seni seviyorum," diye fısıldadı.

Oğlan Min'e sırttı, sonra dönüp amcasına, senden üstünüm, bakışı fırlattı.

"Harrison, eğer benim kızıma sarkıyorsan başın dertte demektir," dedi Cal.

Harry'nin ağzı kulaklarına vardı ve arabadan çıkarken, "Görüşürüz," deyip kapıyı hızla çarptı.

"Senin için biraz fazla genç değil mi sence?" dedi Cal, aynada Min'in gözlerinin içine bakarak.

Min yutkundu. "Evet ama o da bir Morrissey ve cazibesi-ne dayanamıyorum."

"Evet, kustuğu anı ben de çok cazibeli buldum doğru-su," dedi Cal. "Artık yanıma gelecek misin?"

"Aslında burayı çok sevdim," dedi Min, ilgilenmiyormuş gibi yaparak. "Eve sür, Morrissey."

"Kıçını kaldır ve buraya gel, Dobbs," dedi Cal. Min güle-rek arabadan çıktı.

Ön koltuğa geçtiğinde Cal arabayı ana yola sürdü. Min, "Harry iyi mi?"

"Tabii," dedi Cal. "Kusmaya alışkın."

"Yani oyunda demek istemiştin."

"Evet," dedi Cal. "Bundan sonrasında olanlar arada bir beklenmedik anlarda onu pençesine alacak ama Harry üs-tesinden gelecektir. Kurtarıldı. Etrafındaki insanlar ona ga-yet iyi olduğunu söyledi. Ve Bink evde gerisini halleder. Babanın sana salak demesini kaldırmak zor."

"Evet," dedi Min, Jefferson Morrissey'den tutkuyla nefret ederek. "Sen nasılsın?"

"Ben mi? İyiyim."

"Güzel," dedi Min ve derin bir nefes aldı. Kendini gere-ğinden fazla germiştin. Şimdi baş başa kalmışlardı ve plan yapma zamanıydı. Yapılacak en akıllıca şey her şeyi açık açık konuşmaktı. Bahisten haberdar olduğunu söyleyerek başlayabilirdi, bunu birer yetişkin gibi tartıştıktan sonra bel-ki Min onun üzerine atlaya...

"Ne oldu?" dedi Cal.

"Ne oldu?" dedi Min, suçluluk duygusuyla irkilerek.

"Sesin soluğun kesildi," dedi Cal. "Baklayı çıkar ağzından."

"Aaa." Belki de körü körüne dalmak o kadar iyi bir fikir değildi. "Şey," dedi Min. "Düşünüyordum da ..."

"Hıı?" dedi Cal.

"...Çözmemiz gereken meseleler var. Bence. Bunları çözmek isterim."

"Peki," dedi Cal, sanki kızın ne söylediğini anlamıyormuş ama oyunu devam ettirmeye de istekliymiş gibi.

"Çünkü bence... Belki... Biz... Deneyebiliriz," dedi. "Konuşursak."

Cal'ın elleri direksiyona iyice kilitlendi ama gözlerini yoldan ayırmadı. "Peki."

Hiç yardımcı olmuyorsun, diye düşündü Min. "Çiftlerin yüzde yetmiş sekizinin birbirinden gizlediği sırlar olduğunu biliyor musun?"

"Hiç şaşırmam," dedi Cal.

Min başıyla onayladı.

"Bunu uydurdun, değil mi?"

"Evet," dedi Min. "Ama rakamın çok farklı olmadığına bahse girebilirim. Bana anlatmadığın bir şey var mı? Bana anlatmadığın ve..." omuz silkti, "Biz tanışmadan evvel olan bir şey."

Cal ağzını açmadı. Min dönüp ona baktığında adamın yüzünde, *Kahretsin*, der gibi bir bakış vardı. "Zaten biliyorsun," dedi Cal, "yoksa sormazdın."

"Şey, evet," dedi Min, bütün kasları gerilirken. *Neden sormak zorundaydı ki? "Konuşun, halledersiniz," diyen bütün o insanların canı cehenneme.*

"Min, bu seneler önceydi. Hayatım berbattı ve o mükemmel bir kadındı. Reynolds ona bir pislikmiş gibi davranıyordu ve..."

Ne, dedi içinden Min, midesi burulurken.

Cal başını iki yana salladı. "Çok iyi biriydi. Çok kötü çarpıldım."

"Anlıyorum," dedi Min ve kendi kendine, bir daha bir şey itiraf ettirmek istediğinde ne olduğu konusunda daha fazla ipucu ver, geri zekâlı, dedi.

"Hiçbir şey olmadı, Min," dedi Cal, arabayı sürerken yan gözle ona bakarak. "Bink kimseyi aldatamaz ve ben ağabeyimi her gördüğümde içimden ona bir tane patlatmak gelse de bunu ona yapamam. Sadece konuştuk. Her şeyi ve fazlasıyla."

"Hi hı," dedi Min neşeli ve cesaret verir gibi görünmeye çalışarak.

"Seneler önceydi," dedi Cal. "Bana parayı umursamayan tek insan olduğumu söyledi. Onunla tanıştın. Nasıl biri olduğunu biliyorsun. Harika bir kadın."

"Hi hı," dedi Min. *Şimdi kendimi şuradan atacağım.*

"İyi misin?"

Min ona bakmak için döndü ve yapıştırdı, "Onu sevdin mi?"

Cal arabayı yavaşlatınca Min içinden, *Kahretsin, duymak istemediğim şeyleri sormamayı ne zaman öğreneceğim,* dedi.

Adam arabayı kenara çekti, kontağı kapattı ve Min'e döndü. "Evet."

"Harika," diyerek başıyla onayladı Min. "Bundan sonra bir şey sorduğumda cevaplamayı reddet, tamam mı?"

"Tamam," dedi Cal.

"Onu hâlâ seviyor musun?" diye sordu Min.

"Evet."

"Laf dinlemiyorsun ki!" dedi Min.

"Min durum sandığın gibi değil. Çok uzun zamandır kimseye âşık olmamıştım. Sanırım işin nereye varacağını her ikimiz de gördük ve o kâbusun olmasını ikimiz de iste-

medik. Reynolds onunla yeniden ilgilenmeye başladı, ben başka kadınlarla çıktım ve zamanla yok oldu gitti."

"Pek öyle görünmüyor," dedi Min. "Aranızda hoş bir şeyler var. Kayınbirader gelin ilişkisinden öte bir şeyler."

Cal başıyla onayladı. "Evet, o benim için çok özel. Ama kesinlikle... Romantik bir şeyler yok. Bu çok önceydi. Seneler, seneler önce."

"Hı hı," dedi Min dinlediğini göstererek.

Cal camdan dışarı baktı. "Cynthia," diye başladı ve Min içinden, *Ah, şimdi öldürün beni*, dedi. "O bunu hiç fark etmedi. Psikolog olmasına rağmen. Dokuz ay beraberdik ve Bink'le ilgili duygularımı asla görmedi. Sen nasıl anladın?"

"Keskin zekâlıyım," diye yalan söyledi Min.

Cal koltuğunda hafifçe aşağı kayıp camdan dışarı baktı. Min iri vücudunun gevşediğini gördü ve onu hiç düşünmeyeceği kadar istedi. "Biliyor musun, Cyn neden seri sevgili olduğumu anlamak için aylarını harcadı."

"Ne olduğunu anlamak için?" dedi Min aklından geçen şehvet dolu rezil düşünceleri atmaya çabalayarak.

"Öyle bir isim takmıştı. Beni sürekli suçladığın şu vur kaç hali var ya işte. Sonunda bunu annemin yerine geçecek bir kadın aradığım için yaptığımı karar verdi. O kadınlardan sevgi isteyecek, aldığım da onları terk edip başka kadınlara gidecektim."

"O Cynthia'nın her olay için bir teorisi var," dedi Min hıncını birinden çıkarma isteğiyle. Cynthia bunun için uygun görünüyordu.

"Annemi aramıyordum," dedi Cal. "Bink'i arıyordum." Döndüğünde Min arabanın kapısını açıp kusmak üzere olduğunu anlamaması için ona gülümsedi. "Konuşabileceğim birini arıyordum, sürekli baştan çıkarıp hoş tutmam gerek-

meyecek birini, sadece yanımda olmasının bile beni mutlu edeceği birini." Başını iki yana salladı. "Bunu bugüne kadar anlamamıştım."

"Tamam öyleyse, sana bu konuda iyi şanslar," dedi Min neşeyle.

"İyi dinle, Minnie," dedi Cal. "Sen piknik masasına oturduğunda eriyiverdim."

Aniden Min arabada hiç hava kalmadığını fark etti. Başının dönmesinin nedeni bu olmalıydı.

"Anlamam biraz zaman aldı," dedi Cal. "Senin gibi birine alışkın değildim. Çünkü senin gibi başka biri yok."

Nefes almaya devam et, dedi içinden Min.

"Sonra Emilio'nun Yeri'nin önündeki caddede beni paramparça ettin ve içimden, cehenneme kadar yolun var, dedim. Ama sadece beş dakika. Sonra senin geri dönmeni istedim. Sen, hayatımda geri dönmesini istediğim tek kadınsın. Ve o günden beri seni geri kazanmanın yollarını arıyorum."

Min kendini kaybetmeden evvel nefes almaya çabaladı.

"Seni seviyorum," dedi Cal. "Bunun delilik olduğunu biliyorum, birbirimizi sadece birkaç haftadır tanıyoruz, zamanı ihtiyacımız var, bunların hepsini anlıyorum ama seni seviyorum ve bu değişmeyecek."

Min derin bir nefes daha aldı. İnsanın konuşmak için havaya ihtiyacı vardı.

"Tanrı aşkına Min, bir şey söyle," dedi Cal.

"Seni seviyorum," dedi Min bir çırpıda. "Seni ilk gördüğüm andan beri seviyorum."

"Bu da yeter," dedi Cal ve Min'e uzandı.

13

Min kollarını Cal'ın boynuna doladı. Ona tekrar sarılabildiği, sıcaklığını yeniden hissedebildiği için o kadar mutluydu ki adamı kendine doğru çekti ama vites Cal'a battı.

"Ah," dedi Cal.

"Özür dilerim," dedi Min gerilemeye çalışarak.

"Önemli değil," dedi Cal, onu bırakmayarak. "Tanrım, seni çok özlemişim." Min'i öptü. Min o tanıdık sıcaklığın içine yayıldığını fark etti ama bu kez her zamankinden farklı olarak savaşıp vücudunun her yanında hissettiği o duygunun keyfini çıkardı. Adamın onu yeniden öptüğüne inanarak Cal'a yapıştı ve nefessiz bırakana kadar geri çekilip tekrar tekrar öptü.

"Dinle beni," dedi Cal'a. "Kalbim konusunda ciddiyim. Sakın kırma."

"Tamam. Sen de benimkini kırma." Cal onu geri çekti ve Min onu elde ettiğini, onunla birlikte olacağını, her şeyin harika gideceğini bilmenin sarhoşluğuyla kendini ona bıraktı. Adamın elinin gömleğinin altına kaydığını, göğüslerine do-

kundüğünü hissettiğinde içi ürperdi, vücudunu onunkine bastırıp Cal'ın dudağını ısırdı ve sonra cep telefonu çaldı.

Adam nefes nefese, gözleri Min'e aç geri çekildi. Min onu bırakmadı.

"Boş ver," dedi nefes nefese. "Diana arıyor, günde yirmi defa arar, *Buraya gel ve sev beni*," dedi ama adam başını iki yana salladı.

"Aç," dedi Cal nefesine hâkim olmaya çalışarak. "Gitmemiz lazım. Ana yolda duruyoruz."

"Umurumda değil," dedi Min, adama uzanarak.

Cal vitesi taktı. "Ya senin evine Minnie, ya da benimki-ne. Ama arabada değil."

"Hangisi en yakınsa," dedi Min ve Cal trafiğe çıkarken telefonu susturmak için cevap verdi.

"*Min*," dedi Diana gergin bir sesle. "Ah, Min, başımız dertte."

"Peki," dedi Min, nefes nefese olduğunu belli etmemeye çalışarak. "Ne oldu?"

"Şu düşün yemeği," Diana. "Greg ayarlayacaktı çünkü indirim alabiliyordu."

"Anladım." Min çok uzaklarda görünen Cal'a baktı. "Greg düşün yemeğini ayarlayacakmış. Dört saat içinde."

"Greg'den nefret ediyorum."

Diana da en az Min kadar nefes nefeseydi. "Annem Greg'i öldürecek ve Greg'in şimdiden her şeyden ödü patlıyor. Al sana *mükemmel düşünüm*."

"Peki," dedi Min. "Dur bir düşüneyim." *Cal, çıplak, yatağında, içimde*. Hayır, hayır, düşüneneğim şey bu değildi.

"Ne yapacağız? Hiçbir şeyimiz yok," dedi Diana.

"Düşünmeye çalışıyorum," dedi Min ve bir süre Cal'la bakıştı, araba kayıp kaldırımın kenarına çarptı, Cal hemen toparlandı.

"Yemek nerede?" dedi gözlerini yoldan ayırmadan.

"Kilisenin yanındaki küçük otellerden birinde," dedi Min. "Nehrin aşağısında. Neden?"

"Kaç kişilik?" dedi Cal.

"On dört sanırım," dedi Min ve telefona konuştu. "On dört kişilik, değil mi?"

"Evet," dedi Diana.

"Biz hazırlayabiliriz," dedi Cal. "Ona her şeyin kontrol altında olduğunu söyle."

"Biz mi?" dedi Min. "Biz kim?"

"Tony, Roger ve ben restoranda çalıştık, unuttun mu? Emilio'dan malzemeleri alacağız, sen tavuk marsala yapacaksın, onlar da tabaklara koyup servis yapacak. Annenle baban Tony ve Roger'ı tanımıyor, bu yüzden garson olduklarını yutarlar. Plan işleyecek."

"Ben tavuk marsala mı yapacağım?" dedi Min, sonra içinden, *Kahretsin, neler oluyor*, dedi. "Pekâlâ," diye telefona döndü. "Ben tavuk marsala yapıyorum. Planı yaptık. Rahatla. Sana geç kalırsak annemi sakinleştirmek ve mutfağın arka kapısını açık tutmak düşünüyor. Gerisini biz halledeceğiz."

"Ah, Tanrı'ya şükürler olsun," dedi Diana. "Bugünkü planlarınızı mahvetmedim umarım."

"Ettin," dedi Min. "Ama önemli değil. Yemek yapmaya başlamadan evvel birkaç saatimiz var neyse ki. Birkaç saatte bir dolu şey yap..."

"Hayır, yok," dedi Diana. "Sen aklını mı kaçırdın? Şu anda son provada olman gerekiyordu. Oraya gittiğini sanıyorduk. Biz şu anda terzideyiz. Seni bekliyoruz. Provayı kaçıramazsın. Annem seni öldürür. Sana ihtiyacım var. Gelmen gerek -"

"Tamam," dedi Min. "Şimdi, öyle mi? Unutmuşum."

"Bana bir şey söyleme," dedi Cal arabayı yavaşlatırken.

"Prova," dedi Cal'a. "Şimdi provaya gitmem gerekiyor. Orada..."

"Sorun değil," dedi Cal, derin bir nefes alarak. "Seni provaya götürür, yemek için gerekli malzemeyi alırım. Yemek pişiririz, yemeğe gideriz ve sonra..."

"Geceyi kardeşimle geçirmem lazım," dedi Min gözlerini kapatarak. "Ben de hiç hoşnut değilim ama düğünden önceki son gece ve söz verdim..."

"Tamam," dedi Cal. "Önemli değil."

"Ama senin için gitmeyebilirim," dedi ve içinden yüksek sesle söyle, yüksek sesle diye bağırdı kendine. "Seni şimdi istiyorum. Şimdi..."

"Ah, Tanrım," dedi Cal. "Kendime hâkim olmaya çabalıyorum..."

"Min?" dedi Diana telefonda.

"Geliyorum," dedi ve telefonu kapattı.

"Prova nerede?" dedi Cal pes etmiş bir sesle.

"Finocharo'nun gelin bölümünde," dedi Min sinir içinde. "Elbise işiyle neden Greg ilgilenmiyor sanki?"

Cal onu mağazaya götürdü, arka arkaya birkaç kez öptü, sonra yemek için malzeme almaya gitti ve Min o gözden kayboluncaya kadar adamın hâlâ bahisten hiç bahsetmemiş olduğunu fark etmedi.

Zamanımız yoktu, diye düşündü. İyi bir nedeni vardı. Ona şans tanımadım. Ayrıca iyi bir nedeni olsa bile umurunda değil, hiçbir şey bunu bozamayacak.

"Yine geç kaldın," dedi annesi Min kapıdan girdiğinde.

"Merhaba, anne," dedi Min, sinir bozucu bir şeyler söylerse bu kez onu tepelemeye kararlıydı.

"Ye şunu," dedi Nanette ona bir elma uzatarak.

"Neden?" dedi Min.

"Çünkü Greg'in bulduğu o yemek şirketinin ne getireceğini Tanrı bilir. Adama hiç güven olmaz. Ayrıca biliyorsun ki tereyağı kullanmamaları gerektiğini söylememiştir. Bu yüzden karnını bununla doyur."

"Bununla." Min elmaya baktı, başını iki yana salladı, elmayı koyup kendini korseyle büzmeye gitti. Yanm saat sonra terzi Min'in soyunma odasından çıktı. Min aynada kendine baktı. *Kendimi öldürebilirim, ama bu giysiyle öbür dünyaya gitmeyi hiç istemiyorum.*

Üzerinde, odadaki bütün havayı içine çektiğinde ancak içine sığabildiği o fermuarlı mavi etek, göğüsleri hâlâ yırtılacakmış gibi duran o leylak rengi şifon bluz ve Min ancak nefes almadığında bağlanabilen, terzinin muazzam bir güç sarf ederek bağlayabildiği o korse vardı. Artık derin nefes almaması gerekiyordu. Havayı biraz daha içine çekerse üzerindeki her şeyi patlayıp aşağı inecekti.

Cal böyle görünen biriyle neden yatmak istesin ki?

Min soyunma odasından çıktın ve Nanette, "Hâlâ üzerine uymuyor," dedi, şişman kızını pek de övemeyen bir tonla.

"Tanrı şahidim olsun," dedi Min, sıkın sıkın, "o diyeti sonuna kadar uyguladım. Yani çoğunu."

"Bir senen vardı," dedi annesi en sinir bozucu sesiyle. "Ve şimdi Diana'nın güzel düğünün mahvedeceksin."

"Bir fikrim var," dedi Min. "Neden bileğimi burkmuyorum ve baş nedime Karen olmuyor? Böylece bütün düğün güzel ve incecik olur..."

"Hayır," dedi Diana kapıdan ve her ikisi de ona döndü.

"Sesini yükseltme hayatım," dedi Nanette.

Diana Min'i gösterdi. "Ablamsın ve baş nedimem sen olacaksın. Harika görüneceksin çünkü leylak senin rengin ve her şey mükemmel olacak." Gözlerinde Nanette'in manyak bakışlarının aynısı vardı ve bu yüzden Min susmayı tercih etti.

"Bu konuda yapabilecek bir şeyimiz yok." Nanette tiksindirici bakışlarla ayağa kalktı. "Geç kaldın ve yapacak bir dolu işimiz var. Yemeğe sadece üç saat kaldı, kahretsin. Düğün yemeği elbisesini bizsiz denemen gerekiyor."

"Düğün yemeği elbisesi mi?" dedi Min. "Neden..."

"Seni ince gösterecek bir şey buldum." Nanette büyük kızına bakıp hayal kırıklığıyla başını iki yana salladı. "Elbisenin dikişlerini doğru tarafa getir. Etekleri dizlerinde biterse bacakların kereste gibi görünür."

"Teşekkürler anne," dedi Min, bunun hiç umursamadığı bir kavga olduğunu düşünerek. Sadece artık yorulmuştu.

Annesi durup gözlerinin içine baktı. "İğrenç olduğumu düşündüğünü biliyorum. Ama dünya nasıl işliyor onu da biliyorum. Şişmanlara karşı hoşgörülü değil, Min. Hele şişman kadınlara karşı hiç hoşgörülü değil. Mutlu ve güvende olduğunu, iyi bir adamla evlendiğini görmek istiyorum,. Ve kilo vermezsen bunların hiçbirisi olmayacak."

"Min şişman değil," dedi Diana Nanette'in arkasından. "ŞİŞMAN DEĞİL."

"Sesini yükseltme hayatım," dedi Nanette ve Diana öfkeli gözlerle ona baktı.

"Yüksek sesle söyleyeceğim, ona şişman demeyi bırak artık." Diana bunları söylediği için en az Nanette ve Min'in kiler kadar şaşkın gözlerle durup etrafa baktı. Daha sakin bir sesle devam etti, "Onu kendi haline bırak."

Nanette başını iki yana salladı, sonra öne eğilip Min'in kollarını tuttu. "Sadece mutlu olmanı istiyorum," dedi, durdu ve tekrar Min'in kollarını sıktı. "Sana söylediğim gibi ağırlık çalışıyor musun? Çünkü kolların sıkı olmazsa o şifon kollar..."

"Gitmemiz gerekiyor," dedi Diana annesini kapıya doğru iterek. "Çoktan geç kaldık zaten." Kapıdan çıkmadan evvel dönüp Min'e, "Harika görünüyorsun," demeyi ihmal etmedi.

"Ne demezsin," dedi Min ve kendine bakmak için aynaya döndü. Şifon bluz çok kötü değildi ama göğüsleri kesinlikle iğrenç görünüyordu. "Ah, Tanrım," dedi ve oturmaya çalıştı ama etek çok dardı.

"Bir saniye, bir saniye," dedi terzi ve yırtılmadan evvel eteğin fermuarını açmak için telaşla Min'in arkasına geçti.

"Bundan nefret ediyorum," dedi Min eteğin içinden çıkarken.

"Renk üzerinde harika durdu," dedi terzi ve Min aynaya bakıp içinden, *Haklı, Diana bu tür işlerde çok zevkli*, diye geçirdi. "Yeşil sana kalmadığı için çok şanslısın," diye devam etti terzi korsenin bağcıklarını çözerken. Min yeniden nefes almaya başladı. Halıda yürürken renkler harika görünecek, yeşil, mavi ve senin mavi leylak elbisen ama yeşili ufak tefek sarışın kız giymek zorunda kaldı ve bundan hiç hoşnut değil."

Sulu, dedi içinden Min, damadın eski kız arkadaşı olursan işte böyle olur.

"Şimdi sana yemek elbisesini getireyim, hepsini bitirmiş olalım."

"Tamam," dedi Min. Bluzu üzerinden çıkartıp aynada kendine baktı. Dolgun göğüsler, dolgun kalçalar, dolgun

bacaklar... Cal'ın söylediklerini hatırlamaya çalıştı ama annesinin sözleri daha baskındı.

"Haydi başlıyoruz," dedi terzi geri dönerek. "Bunu başından geçireceğiz ..."

Min, terzi fermuarını çekerken aynada kendine baktı. Annesi tabii ki yine siyah bir elbise seçmişti, aşağıya doğru beyaz çizgileri olan kılıf gibi bir elbiseydi ve içinde penguin gibi görünüyordu. Bel kısmı beli ince göstermek için V şeklinde iniyordu ama tersine Min'i bacakları kısa bir penguin gibi gösteriyordu.

"İnce gösterdi," dedi terzi.

"Evet," dedi Min ve annesinin verdiği elmayı kaptı. "İnce."

Arkasından Cal, "Tanrım, bu ne çirkin bir elbise," dedi ve Min döndüğünde elinde bir şişe şarap ve iki kadehle kapıya yaslanmış olduğunu gördü.

Kalbi bir an yerinden fırladı. "Ah, neyse ki sensin."

"Kimi bekliyordun, Minnie?" dedi Cal içeri girerken gözlerini onunkilerden ayırmadan. "Çıkar şunu. Vücuduna hakaret ediyor."

"Bugünkü aşağılamalardan sadece biri," dedi Min. "Annem seçmiş. Çok zevklidir."

"Sana katılamayacağım." Cal elindekileri kanepenin yanındaki alçak sehpaye koydu. "Ben ondan daha iyi bir elbise seçebilirim."

"Hiç durma," dedi Min. "Bu elmayı yerken sana beş dakika vereceğim, sonra bacaklarımın kereste gibi görünmesi için eteğin boyunu ayarlamamız lazım. Açacak da getirdin mi? Ben de şarap içebilirim."

Cal Min'in elindeki elmayı aldı. "Şarapla elma mı? Hiç sanmam." Elmayı masanın yanındaki altın sarısı çöp sepetine fırlatıp cebinden açacağı çıkarttı. "Bacakların harika. Çı-

kar şu elbiseyi. Bir yerlerde daha iyi bir şey vardır mutlaka."

"Aşağıda," dedi terzi, Cal'a hayatında gördüğü en güzel şeymiş gibi şehvetle bakarak.

Min Cal'a baktı ve adamın ne kadar muhteşem olduğunu hatırladı.

"Merhaba," dedi Cal terziye. "Ben Cal."

"Merhaba," dedi terzi kocaman bir gülümsemeyle. "Ben Janet."

Ah, şimdi bağıracağım, dedi içinden Min.

"Janet, çok zevkli olduğun her halinden belli," dedi Cal kıza. "O şeyi senin seçmediğini biliyorum."

"Hayır, hayır," dedi Janet, yemin eder gibi.

"Bahse girerim ona en uygun elbiseyi bulabilirsiniz," dedi Cal tüyler ürpertici bir içtenlikle kızın gözlerinin ta içine bakarak. "Belki parlak kırmızı bir şey."

"Mavi," dedi Janet. "Mavi ya da leylak rengi çok yakışıyor."

"Her şey gibi. Şimdi git bize harika bir mavi elbise getir, biz de şarabımızla kutlayalım."

Janet tereddüt etti. "Bayan Dobbs kesinlikle ..

"Ben Bayan Dobbs'un icabına bakarım," dedi Cal. "Sen de elbisenin icabına bak."

Janet gidince Cal açacağı mantara saplayıp çevirdi, mantar itirazsız yerinden fırladı. Sonra Min'in kadehini doldurdu. "Al. Gerginsin."

"Annem buradaydı," dedi Min şarabı alırken ve içinden, *Keşke bana yine dokunsa* diye düşündü. Ama işte, şişmandı.

"Bu Janet'in neden süt dökmüş kedi gibi görüldüğünü açıklamaya yeter." Cal omzunun üzerinden baktı. "Ama

şimdi burada değil ve beni bir saattir öpmedin, Minerva. Gel buraya."

Min platformdan inip ona gitti, adamın kollarını vücudunda hissetmek muhteşemdi. Ellerinin altında ne kadar şişman olduğunu düşünmemeye çalıştı. Sonra adam onu sertçe öptü, Min nefesini tuttu, adamın onu neden istediğinden pek emin değildi ama yine de onun olduğu için minnettardı.

Bahis.

Hayır, nedeni bu değildi, ona inanıyordu.

"Ne oldu?" dedi adam.

Min başını iki yana salladı. "Kötü bir provaydı."

"Dur tahmin edeyim," dedi Cal. "Annen. Boş ver onu. Beni düşün."

Min elinde olmadan gülümsedi. Cal eğilip onu tekrar öptü, dudakları dudaklarında yumuşacık ve şefkatliydi. Min bedeninin yeniden gevşediğini hissetti.

"İşte böyle," dedi adam sırtını okşayarak. "Haydi şimdi şarabını iç. Seni sarhoş edip sonra düğün yemeğinde masanın altından saldıracağım."

"Ah, keşke," dedi Min ve şarabını yudumladı.

Yarım kadeh şarap ve birkaç öpüşmeden sonra Min kendini çok daha iyi hissediyordu. Janet elinde koyu mor ve üste oturan şeylerle dolu bir askıyla geri geldi.

"Dalga mı geçiyorsun," dedi Min. "Benim için olacak, unuttun mu?"

"Hayır, bu elbise benim için olacak," dedi Cal, askıdakilere bakarak. "Seni bu yemeğe ben götüreceğim ve bütün gece çirkin bir elbiseyi seyretemem."

"Dışarı," dedi Min. "Önünde giyinmeyeceğim." *Henüz.* Nanette'in kolunu tutup sıkmasını hatırladı. Belki de *hiçbir zaman.*

"Tamam, bir erkek umutla da yaşayabilir," dedi Cal ve şarabını alıp dışarı çıktı.

Cal çıktığında, Janet, "*Senin* erkek arkadaşın mı?"

"Evet," dedi Min ve hakikaten öyle olduğunu fark ederek şaşırıldı.

"Tanrım, çok yakışıklı," dedi Janet.

"Çok da iyidir," dedi Min. "Ama bu elbise..."

"Güzel olacak," dedi Janet, elbiseyi alıp silkelerken. "Erkek arkadaşın beğendi. Kadın kıyafetlerinden anlar mı?"

"Bir dolusunu çıkarttığından eminim," dedi Min, penguen elbisesinden çıkarken.

"Benimkileri de çıkartabilir," dedi Janet, sonra dondu. "Özür dilerim. Öyle demek..."

"Önemli değil," dedi Min, penguen elbisesini ona uzatırken. "Alıştım. Bunu nasıl giyeceğim?"

"Başından," dedi Janet mor elbiseyi uzatırken. "Üstü bol pilili."

"Emin değilim." Min elbiseyi kaldırıp baktı.

"Dene," dedi Janet. "Sevgilin begenecek."

"Bana şarap getirmişti," dedi Min. "Kadehim nerede? Kadehteki şarabı kafasına dikti, sonra içini çekip elbiseyi başından aşağı geçirdi ve kendine baktı.

Elbisenin güzel pek çok yönü vardı. Degaje yaka onu ince göstermişti, ayrıca göğüslerinin üzerine dökülüğü de Min yere yuvarlanmadığı sürece seksi görünüyordu. Ayrıca kalçaları kavanoz gibi değil, çekici oluvermişti. Ama yine de bu ince kadınların giyeceği türden bir elbiseydi...

"Etek boyu mükemmel oldu," dedi Janet. "Sevgilin haklıymış bacakların güzel. Sadece biraz... yuvarlak."

"Teşekkürler," dedi Min. "Sadece bacaklarım değil her yerim yuvarlak."

"Çok seksi oldun," dedi Janet. "Gidip çağırayım da görsün."

"Ben de biraz daha şarap alayım," dedi Min ama terzi çoktan Cal avlamaya çıkmıştı. Min kadehini tekrar doldurup aynaya bakarak içti. Bu elbise penguen elbisesinden çok daha iyiydi. Annesi sinirlenecekti ama hak ediyordu. Dahası elbiseyi Cal beğendiği için sesinin çıkartmayacaktı. "Bu yüzden, her şey yolunda," dedi Min aynadaki yansımasına kadeh kaldırarak. Şarabın sıcaklığı vücuduna yayılıp Cal'ın öpücüklerinin sıcaklığıyla birleşti ve Min iç çekti.

Üçüncü kadehini doldurmak için masaya eğilmişti ki Cal geldi.

"Duydum ki..." dedi ve durdu.

"Ne duydun ki?" dedi Min başını şaraptan kaldırarak.

"Şey," dedi Cal, Min onun gözlerini takip edip kayan dekoltesinden görünen göğüslerine baktı. "Güzel görünüyor-muşsun," dedi Cal, bunun gördüklerinin yanında hafif kaldığını ima eder bir tonlamayla.

"Bu şişmanlara göre bir elbise değil," dedi Min aynaya dönerek. "Hiçbir şeyi gizlemiyor."

"Bunu daha önce konuşmamış mıydık?" dedi Cal, yürüyüp kızın arkasına geçerken.

"Evet ama o günden sonra hep annem konuştu," dedi Min. "Ayrıca bu ayna bana hiç belim olmadığını söylüyor."

"Belin var." Cal ellerini onun kalçalarına koydu. "Tam burada." Elini Min'in göbeğine kaydırды ve Min aynada onun dokunuşlarını seyrederken titredi. Cal'ın elleri üzerindeyken farklı görünüyordu, sanki daha güzeldi. Adam onu kendi göğsüne doğru çekti ve Min kendini ona bıraktı, başını adamın omzuna dayadı. "Çok seksi bir elbise," diye fısıldadı Cal kulağına, sonra ensesini öptü. Min nefesini içine

çekti ve Cal devam etti, "Çok seksi bir kadın." Elini kızın boynuna, elbisenin yakasının döküldüğü yere kaydırıp parmağını kumaşın başladığı yerde gezdirdi. Sıcaklık içine yayılırken Min ürperdi ve her yerinin sırlıslıkla olduğunu hissetti.

"Seninle beraberken şarap içmemeliyim," diye fısıldadı adama aynadan. "Bana söylediğin bütün bu saçmalıklara inanmaya başlıyorum."

Adam ona sırtıttı. Cal'ın aynadaki görüntüsü, arkasında hissettiği vücut kadar Min'in içini ısıttı.

Dudaklarını ısırıldı. "Seninle yalnız olmak çok güzel ama bir türlü yalnız kalamayacağız çünkü şu düğün yemeğine gitmemiz gerekiyor, o düğün yemeğini *pişirmemiz* gerekiyor. Sonra yarın o iğrenç elbisenin içinde düğüne gitmem gerek ve kendimi yine şişman hissediyorum."

"Çünkü söylediklerime yeterince önem vermiyorsun," dedi Cal. "Aynada kendine bak."

"Bakıyorum," dedi Min. "Ama benim sana baktığım gibi bakmıyorsun," dedi Cal. Eli Min'in beline doğru kayd ve fısıldadı, "Şu güzel kıvrıma bak, ne kadar dolgun olduğuna." Min kulağına fısıldayan sesle ürperdi. Adamın eli göğsüne doğru yükseldi.

Min başını çevirip, "Hey!" dedi ve adamın elini aşağı indirmek için kendi elini onun elinin üzerine koydu. Adam onu sertçe öperek nefesini kesti, Min'in elini yakalayıp kızın göğsünün üzerine götürdü, Min içinden, *Bu harika*, dedi ve kendini vücudundaki sıcaklığa bıraktı.

"Ne kadar *güzel* olduğuna bak," diye fısıldadı Min'in kulağına, parmaklarını öbür elinin parmaklarına geçirirken. "Yeryüzünde seni böyle görüp dokunmak istemeyecek herhangi bir erkek yok." Parmaklarını geçirdiği eli alıp kızın

karnına, oradan kızın diğer göğsüne götürdü. "Sen bir fantezisin, Min. Sen fantezimsin."

Min'in iki elini de dolgun göğüslerine bastırdı, Min kendi göğüslerinin dolgunluğunu hissetti, Cal'ın ellerinin altında titredi ve ona inandı. Adamın kollarında döndü ve kendini çılgın gibi adamın bedenine bastırarak onu her şeyiyle öptü. Cal'ın güçlü bedeni, kendi vücudunun bu bedene karşılık verşi, ellerinin sıcaklığı, aşağı kayıp onu kendine çekmesi, hepsi harikaydı. Min kalçalarını onunkilere bastırdı, adamın dudağını ısınp emdi, "Seni istiyorum," diye fısıldarken adamın titrediğini hissetti. Boynunu öptüğü, sonra hafifçe ısırıldığı yerde adamın nefesinin kesildiğini fark etti.

"Ay, affedersiniz," dedi Janet arkalarından. Min nefes nefese, başı dönerek geri çekildi.

"Elbiseyi alıyoruz," dedi Cal, etrafına bakmadan boğuk bir sesle.

"Bu çok tehlikeli bir elbise," dedi Min nefesini düzenlemeye çalışarak.

"Bu yüzden alıyoruz zaten," dedi Cal ve yalnız bırakmadan evvel onu bir kere daha öptü.

Otele vardıklarında Diana söz verdiği gibi mutfak kapısını açık bırakmıştı. "Düzgün bir mutfakmış," dedi Cal, arabadakileri boşalttıklarında. "Burada çalışabiliriz."

"Harika bir mutfak," dedi Min gıptayla. "Bence..." Min gülümsemeye devam ederken Cal onu öptü, Min ona yanaştı. "Bu ne içindi şimdi?"

"Yapabileceğim için," dedi Cal ve Min'i iyice kendine çekti. Min'in cep telefonu çaldı ve adam geriledi. "Greg şimdi neyi unutmuş?"

Min telefonunu açtı. "Efendim?"

"Neredesin? Oteldeyiz. Annem elbiseme laf edip duruyor," dedi Diana, sinir içinde fısıldayarak. "Nerede olduğunu bilmek istiyor."

"Aşağıdayız ve yemeği pişirmeye hazınsınız," dedi Min Cal boynunu öperken. Kıkırdayıp, "Annemi oyalamaya bak."

"Seni öldürecek," dedi Diana.

"Bak bir müjdem var," dedi Min. "Elbisemi görünce öldürecek zaten. Cal seçti. Orospulara benziyorum." Cal'ın saçlarının arasında güldüğünü hissetti.

"Gerçekten mi?" dedi Diana. "Ne renk?"

"Di..."

"Annemi oyalayacağım," dedi Diana. "Sağ ol!"

"Orospulara benzemiyorsun," dedi Cal, Min telefonu kapattığında. "Pahalı tele kızlara benziyorsun." Elini arka cebine attı. "Ve benim de param var."

"Ön sevişme olarak yemek pişirmeye ne dersin?" dedi Min. Cal içini çekip malzemeleri açmaya başladı.

On beş dakika sonra Min dört tavayı yağlamış, Cal on altı tavuk göğsünü iyice dövmüştü ve şimdi mantarları yıkıyordu ki Diana başını uzatıp, "Tereyağı kullanılmayacak. Teşekkürler, teşekkürler, teşekkürler," dedi.

"Ben neredeyim bu arada?" dedi Min tavukları temizlerken.

"Cal'ın arabası bozuldu ve sen ana yolda bir yerlerde kaldın," dedi Diana.

"Arabam bozulmadı," dedi Cal, mantarları yıkamayı bırakarak. "O arabayı ben..."

"Teşekkürler Diana, bu işe yarayacak," dedi Min ve git-tikten sonra Cal'a dönüp, "Biliyorum ama bu gecelik erkeklik gururunu biraz geriye atabilir misin?" dedi.

"Karşılığında ne alacağım?"

"Sonsuz minnetimi," dedi Min. Tezgâha eğilip onu öptü. Dudaklarını dudaklarında hissetmeye bayılıyordu.

"Bu minnet ne büyüklükte olacak acaba?" dedi Cal, Min geri çekilirken onu yakalamak için öne eğilerek.

"Bir gecede ifade edemeyeceğim kadar büyük," dedi Min. "Şimdi şunları doğra, olur mu? Salataya lazım." İlk tavuk parçasını kızgın yağın üzerinde tuttu ve durdu.

"Sorun mu var?" dedi Cal.

"Hayır," dedi Min ve tavuğu tavaya koydu. Poşetlerden birini kanştırdı ve bir paket tereyağı çıkarttı. "Biliyorsun," dedi paketi açarken, "bunu *aztctk* tereyağı koymadan pişiremezsin."

"Evet," dedi Cal ve ona dönüp sırtıttı.

Min dört tavanın her birine sağlığa uygun miktarda tereyağı koydu ve kokuyu içine çekti. Sonra gülümseyip göğüsleri tavaya koydu.

"Nasıl da anlamayacaklar," dedi Cal.

"Annem ben tereyağı yedikten üç gün sonra bile kokusunu alıyor," dedi Min. "Anlayacak. Ama umurumda değil. Sonra marulları kes, olur mu? Benim fasulyeleri haşlamam gerekiyor."

Yarım saat sonra Tony ve Roger beyaz gömlekleri ve siyah papyonlarıyla, arkalarında Bonnie ile birlikte kapıda belirdi.

"Ne?" dedi Min, papyonlarına gülmemeye çalışarak.

"Tabii şimdi gülersin ama sonra hayran kalacaksın," dedi Tony ve su kadehlerini Min'in hayal bile edemeyeceği kadar hızla hazırladı. Roger on dört tabağı dizip üzerlerine şekil vererek böğürtlen sosu döktü. Sonra salataları tabaklar sanki Ritz'den gelmiş gibi süsledi.

"Hayran oldum," dedi Min.

"Ben de," dedi Bonnie masanın ucundaki sehpa da taze soğanlan keserken. Tony bardakları dışarı taşıırken Roger, Bonnie'ye kocaman gülümsedi.

Tony geri geldiğinde, "Hepsi salonda. Kibar kibar oturuyorlar. Diana sıkılmış gibi. Yani beni papyonla görene kadar sıkılıyordu," dedi.

"İçerisi cehennem gibi olmalı," dedi Min, buharı tüten fasulyelerin tepesinden. "İçeride olmaktansa sizinle burada olmayı tercih ederim arkadaşlar. Bundan sonra annemin verdiği bütün yemekleri ben hazırlıyorum."

"Tereyağının tadını aldıktan sonra bir daha hazırlayabilecek misin, bakalım," dedi Cal ve Tony'nin başlangıçlar için diğer on dört tabağı dizmesine yardım etti.

On dakika sonra tabaklar tavuğa hazır dı. Tavuklar kahverengi şarap sosunun içinde fokurdarken nefis görünüyordu. Taze fasulyeler bademlerle birlikte kavrulmuş, taze soğanlarla bağlanmıştı. Min kendi kendine konuşuyordu.

"Salata hazır," dedi kendi kendine. "Et ve bezelye de hazır. Emilio'nun mısın lezzetli ve yenmeye hazır. Rulolar fırından çıkıp sepete kondu. Neyi atlardım? Ah, kahretsin, tatlıyı."

"Tatlıyı ben aldım," dedi Cal. Son poşeti alıp içinden üzerinde CRISPY KREME yazan iki kutu çıkarttı.

"Çikolatalı kek," dedi Min afallayarak.

"Bana bir pasta tabağı ver," dedi Cal. Bonnie dolaplardan birini karıştırıp bir tabak buldu. Onlar seyrederken Cal üzeri çikolatalı dondurma kaplı yedi keki yuvarlak çizecek biçimde yerleştirdi, üzerine beş tane daha dizdi, üzerlerine üç top vanilyalı dondurma koydu, en tepeye de çikolatalı krema döktü. Bonnie her katın arasına beyaz, damla damla akan krema sıktı.

Min'in ağzı sulanmaya başladı.

"Bunu okumuştum," dedi Bonnie geri çekilirken. "*People* dergisinde. Herkes tatlısını artık böyle yapıyor."

Cal kutulardan birini açıp içinden bir kemerin altında duran, ufacık birer plastik damatla gelin çıkarttı. Keklerin üzerine yerleşene kadar çok komik görünüyorlardı ama kekin üzerinde oldukça şık durdular.

"Düğünümde aynı pastayı ben de istiyorum," dedi Min. "Ama tabii annem kalp krizi geçirir."

Cal ona sırtıttı. Min önlüğünü çıkartırken güldü. "Sen bir dahisin, Calvin. Tuvalete gidip hemen elbisemi giyiyorum ve gösteri başlıyor."

Olabildiğince hızlı üzerini değiştirdi. Geri döndüğünde Tony Cal'a, "Tamam, anlaşılmıştır. Sen git, biz..." Min'i gördüğünde lafı yarım kaldı. Sonra Roger onun baktığı yere döndü ve o da olduğu yerde dondu. Ardından Bonnie Roger'in arkasından neşeyle bağırdı. "Ah, Min, harika görünüyorsun."

¹¹ Çok ateşli," dedi Tony gözlerini alamadan ve Cal onun kafasının arkasına bir şaplak indirdi. "Sadece *dile* getirdim."

Cal keki Roger'a teslim etti. "Gerisini halledebilecek misiniz?"

"Çocuk oyuncağı," dedi Tony. Min irkilerek durdu. "Ne var?" dedi adam.

"Bir şey yok." Min başını iki yana sallayıp fondöten yerine un kullanmadığından emin olmak için camda kendine baktı. Mutfağın sıcaklığı yüzünü kızartmış ve saçlarını tel tel yapmıştı, çok ...

"Çok güzel görünüyorsun," dedi Cal ve Min döndüğünde Cal'ın yanında Roger ve Tony'yi gördü. Bu adamları bir ay önce tanımıyordu ama şimdi kız kardeşinin sorunu için hepsi el ele vermişlerdi.

"Çok iyisiniz arkadaşlar," dedi onlara. "Bu yaptığınız, arkadaşlığın çok ötesinde bir iyilik."

"Senin için her şeyi yaparım, güzelim," dedi Tony. Eğilip Min'i yanağından öptü. Min kızardı. Cal, "Başka erkeklerle flört ettiğin yeter, Minerva," dedi ve kızın elini tuttu. Min'i kapıdan dışarı çekerken Roger cesaret verir gibi hafifçe Cal'ın omzuna vurdu.

"Bunlar tanıdığım en iyi insanlar," dedi Min Cal'a, evin molozlu patikasına adım attıklarında.

¹ "Evet," dedi Cal. "Ve şimdi ailenle yemek yiyeceğiz."

"Cehennem daha iyidir," dedi Min.

Min düğün yemeğine geri dönüp baktığında gecenin en kötü anını seçmekte zorlandı.

Nanette'in geldiklerini gördüğü ve hazırlıksız yakalanıp, "Yine geç kaldın..." dedikten sonra mor elbiseyi görüp ne diyeceğini bulamadan, öfkeden alev alev yanan gözlerle ona baktığı o an vardı.

Ama sonra Cal onun sırtını okşamış, Greg'in sağdıcı onu görüp "Vay," diyerek başıyla onaylamıştı.

"Teşekkürler," demişti Min.

"Söylemiştim," demişti Cal. "Ondan uzak dur."

Ya da Min'in Greg'i gördüğü o an vardı. Adam saçını Sezar modeli kestirmeye karar vermişti ve inanması güçtü ama her zamankinden daha aptal görünüyordu.

"Sakın saçını böyle kestirme," demişti Min Cal'a ve Cal, "Hiç sanmam," diye karşılık vermişti.

Ya da Roger ve Tony salataları servis yaparken Diana'nın gülümseyip, "Hayatımda gördüğüm en şeker garsonlar," dediği ve Roger'ın az daha salatayı Greg'in kucağına boca ettiği o an vardı.

"Dikkat et," demişti Greg sertçe ve Diana'nın gülümsemesi yok olmuştu.

"Çok şekerler," demişti Min ve Greg'e bakıp kaşlarını çatmış, Greg gözlerini kırıştırmıştı.

Ya da Greg'in annesinin, "Bu tavuk nefis. Nereden getirttim demiştin?" diye sorduğu, Min'in birkaç saniye ona düşünme payı verip, "Emilio'nun Yeri değil miydi?" diye halatı fırlattığı o an vardı. Greg halata öyle bir minnetle sarılmıştı ki Min bir an için adama acımişti.

Hemen ardından Nanette'in, "Buna tereyağı koymuşlar," dediği an gelmişti.

"Evet," demişti Min ve Cal onun sırtını sıvazlarken yemeğine devam etmişti.

Ama en berbat an, galiba Min'in cep telefonunun çalmasıyla başlamasıydı. Min irkilerek Diana'ya baktı çünkü onu arayacak tek kişi oydu ama sonra mutfaktakileri hatırladı ve, "Hemen dönerim," deyip dışarı fırladı. "Efendim?"

"Min," dedi David. "Sabahtan beri sana ulaşmaya çalışıyorum."

"Neden?" dedi Min. "Boş ver. Zahmet etme çünkü umurumda değil. Kız kardeşimin düğün yemeğindeyim, David. Şimdi git başımdan."

"Cal'la ilgili," dedi David ve Min dondu. "Senin için hâlâ endişeleniyorum Min ve Calvin Morrissey'le ilgili bilmen gereken bir şey var."

"Öyle mi," dedi Min ifadesiz bir sesle.

"Seni dışarı çıkardığı o gece var ya," dedi David. "Nedeni benimle seni bir ayda yatağa atacağına bahse girmesiydi."

"Ya," dedi Min düşünceli düşünceli. *Sen ne iğrenç bir herifsin.*

"Bahsin süresi gelecek çarşamba akşamı doluyor," dedi David, telefonda ciddiye saçıarak. "Ve Calvin Morrissey kaybetmez. O bahsi kazanmak için her şeyi yapacaktır. Bilmen gerekir diye düşündüm. İncinmeni istemem."

"Tanrım, çok düşüncelisin," dedi Min.

"Sesin hiç şaşırmış gibi gelmiyor," dedi David.

"Erkeklerin hepsi aynı," dedi Min.

"Şok olacağını sanıyordum," dedi David ama asıl şok olan kendisiydi.

"David, biliyordum," dedi Min. "Sizi duydum. Bu yüzden bahsi Cal'ın değil, senin ortaya attığını da biliyorum. Senin fikrindi, bu yüzden bu konuda herkesten daha çok batmış durumdasın."

"Hayır," dedi David telaşla, "hayır, çok sarsılmıştım, ayrıldık diye ve..."

"David seni ben bırakmadım, sen beni terk ettin," dedi Min. "Tanrı aşkına neyin sarsıntısını yaşıyordun?"

"...bahse girdiğime bin defa pişman oldum ama Cal vazgeçmeyecek."

"Sordun mu hiç?" dedi Min ona inanmayarak.

"Defalarca," dedi David.

"David?" dedi Min.

"Efendim?" dedi David.

"Cehennemde çürü," dedi Min ve telefonu kapattı.

Otelin verandasında durup ilerideki nehre baktı. Çok hoştu. "Kahretsin," dedi. Cal'a inanıyordu, gerçekten inanıyordu ama o bahis...

Düğünden sonra soracağım, dedi kendi kendine. O iğrenç korseden kurtulduğunda, yalnız kaldıklarında, Diana yardım için kolunu çekiştirmediğinde, ona soracaktı.

Yarın gece, diye düşündü kendi kendine, ve gecenin kesinlikle en ateşli dakikasını yakalamak üzere içeri girdi: Nannette'in Krispy Kreme pastasını gördüğünde yüzünün aldığı şekli.

"Merhaba," dedi David, Cynthia pazar gecesi telefonu açtığında. "Senden hiç haber alamadım. Napı..."

"Bitti," dedi Cynthia. Sesi ağlıyor gibiydi. "Delice aşk safhasına geçtiler. Cal'ın kendine gelmesi seneler sürebilir. Kaybettik, David."

"Hayır, etmedik," dedi David. "Ben kaybetmem."

"Cal onu seviyor. Ona dürüst davranıyor. Hiçbir şey..."

"Hayır, davranmıyor," dedi David, Cal'ı duymaktan bıkmış halde. "Min'in peşinden o lanet bahis yüzünden ayrılmıyor."

"Ne?" dedi Cynthia.

"Eee," dedi David, hıyarlığını göstermeden olanları anlatmanın bir yolunu bulmaya çalışarak.

"Anlat bana," dedi Cynthia, sesinden hiçbir saçmalığa tahammül edemeyeceği belliydi.

"O ilk gece," dedi David. "Delirmiştim. İncinmiştim. Ve..."

"David, sen umurumda bile değilsin," dedi Cynthia. "Bana bahsi anlat."

"Cal'la, Min'i bir ayda yatağa atamayacağına bahse girdim."

"Cal öyle bir bahse girmez," dedi Cynthia kendinden emin bir sesle.

"Ah, fazlasıyla asil olduğu için mi?"

"Seni başka bir şeyle oyalamıştır," dedi Cynthia.

"Benimle onu yemeğe götürmek için bahse girdi."

"Min onunla bahse girdiğiniz için mi çıktı?" dedi Cynthie, sesinde çılgın bir öfkeyle.

"Benim hatam değildi," dedi David.

"Artık önemi de yok zaten." Cynthie'nin sesi yine berbat çıkmaya başladı. "Min'e bahisten bahsetmiş olsan bile Cal'la deneyecektir."

"Zaten biliyormuş," dedi David pişmanlık içinde. "Dün gece onu arayıp söyledim. Bizi duyduğunu söyledi."

Cynthie bir şey söylemedi.

"Bence onunla beni delirtmek için yemeğe gitti," dedi David. "Cal'ın sesi param parça olmuş gibi geliyordu, bu yüzden bence Min bunu ona da ödetmiştir. Cynthie?"

"Cal biliyor mu?" dedi Cynthie gergin bir sesle. "Cal, Min'in bunu ona ödetmek için onunla çıktığını biliyor mu?"

"Sanmıyorum," dedi David. "Bahsin bittiğini söylemek için beni aramadı. Ve Min'in bildiğini öğrendiği anda her şey bitecek."

Sessizlik devam etti.

"Cynthie?"

"Şu anda Cal'ın nerede olduğunu biliyor musun?" dedi Cynthie.

"Hayır ama bu gece Diana'nın düğününe gidecek," dedi Davtd. "Ne fark eder..."

"Onları nasıl ayıracağımı biliyorum," dedi Cynthie kurşun gibi bir sesle.

"Nasıl?"

"Beni düğüne götür. Min henüz onunla yatmamışsa Cal kırılma noktasına yakın bir yerdedir. Onları seyredeceğim ve eğer bir şey Cal'ı sinirlendirirse, eğer Min onu tekrar geri çevirirse, eğer bir şeyler yolunda gitmezse..." Cynthie

tekrar durdu, sonra David onun derin bir nefes aldığını duydu, "Sana söyleyeceğim ve sen gidip Cal'a Min'in baştan beri onunla oyun oynadığını anlatacaksın. Herkesin onun salak olduğunu düşündüğünü söyleyeceksin."

"Bu onları ayırmaya yetecek mi?"

"Bu Cal'ın yıllarca kâbus görmesine yetecek," dedi Cynthie kendinden emin bir sesle. "Mantığa aykırı ama çocukluğundan beri onu tetikleyen şey bu olmuş. O düğme* ye basarsan bomba gibi patlar. Bunu Min'in ailesi ve arkadaşlarının önünde yaparsa..."

"Vay canına," dedi David kadını bir kez daha takdir ederek.

"Düğün kaçta?" dedi Cynthie.

"Yedide," dedi David. "Diana tam gün batınımda olmasını istedi. Peri masalı saçmalığı."

"Beni altıda al," dedi Cynthie ve telefonu kapattı.

Min geceyi Diana ile geçirdi. Cal'ı özleyemeyecek kadar bitkin bir halde yatağa gittiğinde Diana aklını kaçırmış vaziyette hâlâ pasta kutularının üzerine rafya yapıştırıyordu. Ama ertesi gün Di sessizdi, hâlâ gergin olmasına rağmen artık enerjisi kalmamıştı.

"Sadece iyi uyuyamadım, o kadar," dedi Min'e.

Kilisenin soyunma odasına girdiklerinde Beter, Sulu ve Nanette onları bekliyordu. Min, Nanette'e ve tokalarına boyun eğdi ("Min saçın böyle iğrenç görünüyor"), pasta kutularını yandaki girişe götürdü, sonra elbisesini giymek üzere kilisenin tuvaletine girdi. O aptal şeyin içine girmeye çalışırken Nanette'in durmadan söylenmesine ve Beter'in sırtarak onu seyretmesine izin vermeyecekti.

Korsesini bağlamaya çalışırken, *Ortada hiç de normal olmayan bir şeyler var*, diye geçirdi aklından. Deli annesinden, aptal, sulu ve yeşiller içinde ağlayan nedimelerden, Bonnie'nin şu anda orkide ve incilerle süslemeye çalıştığı düğün pastasından öte bir şey, damatla ilgili olduğundan emin olduğu bir şey. *Diana ile konuşmalıyım*, diye düşündü ama ona ne diyecekti? "Feci bir haldesin ve kocan olacak herif beyinsizin teki. Pastayı yiyip eve gidelim mi?"

"Kahretsin," dedi kardeşinin yanına gitmek üzere tuvaletten çıktığında.

"Geç kaldın," dedi Beter, Min odaya girdiğinde, süslü duvağını okşayarak.

"Yok ya?" dedi Min ve Diana'nın yanına gitti. "Merhaba güzelim, ne oldu?"

"Yok bir şey," dedi Di. "Sadece... Yanımda olmana çok seviniyorum."

"Evet, kendime bayılıyorum," dedi Min, bağcıklarının arası açık duran korsesini göstermek için kollarını iki yana açarak.

"O korseyi yeterince sıkmamışsın," dedi Nanette ve Min'i kendine çevirdi. "Gerçekten Min." Min'in göğsündeki fiyongu çözdü ve en alttan yukarı doğru korseyi tekrar bağlamaya başladı.

"Ah," dedi Min, ciğerleri sıkışırken. "Anne." Nanette kurdeleleri çekiştirirken Min dengesini sağlamak için Diana'nın sandalyesinin arkasına tutundu. "Törende... Nefes... Almam... Gerekıyor."

Nanette kurdeleleri yukarıda son bir kez ölesiye çekti, izci takımını bile hayrete düşürecek bir düğüm attı, sonra geri çekilip ürününe baktı.

"Elimden ancak bu kadarı geliyor," dedi Nanette ve Min içinden, *İlişkimizin özeti bu işte*, diye geçirdi. Eli belinde arkasını döndü ve bir yandan nefes almaya çabalarken bir yandan da Diana'yı görmeye çalıştı.

"Di?" dedi Min ve Diana bir şey söylemediğinde kız kardeşinin yüzünü görmek için ciğerlerini daha da sıkıştırarak eğildi.

Diana kocaman gözlerle aynaya bakıyordu, güzel çenesi gerilmişti ve Min nefes alamadığını unutuverdi.

"Di, iyi misin?"

"İyiyim," dedi Di gözlerini aynadan ayırmadan belli belirsiz bir sesle.

"Çok güzel görünüyorsun," dedi Min. Diana'da korse bile olması gerektiği gibiydi. "Kuğu gibisin," diye ekledi Min, bir tepki almak umuduyla.

"Sadece düşün öncesi bunalımı," dedi Sulu minik, beyaz orkideler ve sarmaşıktan yapılmış tacı düz sarı saçlarına yerleştirmeye çalışırken. İğrenç görünüyordu.

Beter, Min'in kolunu çekti. "Git, tacını tak." Beter'in kafasındaki orkide ve mısır çiçeklerinden yapılmış taç, duvağıyla desteklenmiş ve mükemmel bir biçimde başının tam ortasına yerleştirilmişti.

"Ah, Min," dedi Nanette. "*Tacın*."

Min lavanta ve orkidelerden yapılmış tacını aldı kafasına yapıştırdı. En azından güzel kokuyordu. Aynada gözlerini Diana'dan ayırmadan tacı birkaç tokayla tutturdu.

Di onunla göz göze geldi ve doğruldu. "Gidin başımdan."

"Tamam," dedi Min.

"Sen değil," dedi Diana. "Sen hariç herkes."

"Ne?" dedi Beter, Diana'nın tacını uzanan elleri havada kalırken.

"Diana," dedi Nanette şaşkınlıkla.

Min göz ucuyla Di'nin donmuş yüzüne baktı. "Kardeşlen konuşacak. Bir dakika sonra hepinizle dışarıda görüşürüz."

"Hey," dedi Beter. "Ben gelinin nedimesiyim..." Sonra Diana'nın yüzünü görüp durdu.

"Dışarı," dedi Min, dilini kapıya doğru kaydırarak.

"Ben çıkmıyorum," dedi Nanette. "Bu kızımın düğünü."

"O zaman düğüne git," dedi Min. "Sıraların hepsinde çiçek olması gerekiyordu, değil mi?"

"Doğru söylüyorsun, Min," dedi Nanette ve durdu. "Evet hepsinde çiçek olması gerekiyordu."

"Gidip baksan iyi olur," dedi Min ve Nanette odadan çıktı.

Sulu orkide buketini alıp eğildi ve Diana'yı yanağından öptü. "Harika görünüyorsun," diye fısıldadı. "Otuz iki beden gibisin!" Beter'e buketini verip kızı kapıya doğru çekti. Beter geri dönüp baktığında havası sönmüştü.

Sonra Min ve Diana yalnız kaldı.

Min masaya yaslandı. Parmaklarını korsenin içine sokup söylenmesi gerekenleri söyleyebilmek için bir milimetre daha hava almaya çabaladı. "Tamam," dedi. "İşte bu kadar. Şimdi bana neler olduğunu anlat yoksa bu evliliği durduracağım."

"Krispy Kreme'in çikolatalı keklerinden istiyorum," dedi Di, ağladı ağlayacak bir sesle.

"Hemen getiriyorum," dedi Min kendini toplayarak. "Dışarı çıkacağım..."

"Yiyemem ki," dedi Di. "Her bir kekta on iki gram yağ var."

"Şey evet," dedi Min, "ama bugün evleneceğine göre..."

"Her şey mükemmel," dedi Diana.

"Bence hiç öyle değil," dedi Min. "Bak bu düğünden vazgeçmek istiyorsan Cal'dan arabanın anahtarlarını alırım. Birlikte benim eve gidip şampanya içer ve bol bol çikolatalı kek yeriz."

"Vazgeçmek mi?" diye doğruldu Diana. "Hayır, hayır."

"Peki," dedi Min. "Ama fikrini değiştirirsen kek ve şampanya konusunda ciddiylim."

"Fikrim değişmeyecek," dedi Diana. "Bu benim peri masalı düğünüm."

"O zaman gitme vakti," dedi Min, ayağa kalkınca Diana'nın beyninde bir yerlerin harekete geçmesini umarak.

Diana ayağa kalktı ve Min korsesini göstermek için kollarını ona doğru iki yana açtı. "Sence nasıl?"

"Bu çok aptalca bir fikirdi," dedi Di, Min'e bakarken sesi titreyerek. "Neden seni o korsenin içine soktum ki?"

"Belim olabilsin diye," dedi Min.

"Belin var zaten," dedi Diana. "İnce değil ama hiçbir kötü yanı yok." Min'in gözlerinin içine baktı. İnsanın nefesini kesecek kadar güzel ama buz gibiydi.

"Peki," dedi Min elini tutarak. "Neler olduğunu bana anlatmalısın."

Beter kapıyı çalıp başını içeri uzattı. "Hazır mısınız?" diye sordu Min'in hiç duymadığı kadar ihtiyatlı bir sesle. "Sıraya girmemiz gerekiyor."

Diana onu duymazdan geldi ve Min, "Hemen geliyoruz," dedi.

Beter kapıyı iyice açtı. "Çok güzel görünüyorsun, Di."

Diana buketini eline aldı.

"Taç," dedi Min ve Diana beyaz orkide ve güllerden yapılmış tacı kapıp kafasına yapıştırdı, bir parmak uzunluğundaki tülü yamuldu. "Ah, tamam, ben tokaları..."

Ama Diana çoktan odadan çıkmıştı.

"Ben hallederim," dedi Beter Min'e her zamanki, 'İnanılmazsın' diyen bakışlarından birini fırlatarak.

"Hiç sanmıyorum," dedi Min. Buketini alıp Diana'nın peşinden gitti.

14

Batmak üzere olan güneş kilisenin girişine yansıyor-
du ama Diana'nın yüzü şimdi düzgün duran taç ve
tülün altında soğuk ve bembeyazdı. George takım
elbisesinin içinde rahatsız, onun yanına geçmiş, kıza endi-
şeli bakışlar fırlatıyordu. Soran gözlerle Min'e bakıp kaşları-
nı çattı ve Min omuz silkti. Babasını seviyordu ama şu an-
da kurtanlacaklar listesinde George son sıralardaydı.

Sulu önlerindeki kemerin altında yerini aldı ve tören
başladı. Kız korsesinin göğsünü son bir kez çekti, bur-
nunu çekti, gergin gergin gülümsedi, bir adım attı ve kilise-
nin içine girdi.

Beter ileri yürüdü, kendi sırası gelene kadar saydı, Di'ye
bir öpücük gönderdi, bir adım attı, grup lideri havasında
kocaman gülümsedi ve kilisenin içine girdi.

Min dönüp Di'ye baktı. "Kardeşimsin ve ne olursa olsun
yanındayım. Eğer gitmek istiyorsan, *seni götürürüm.*"

"Min?" dedi babası irkilerek ve Diana başını iki yana sal-
ladı.

"Peki." Min müziğin ritmini saydı, yüzüne bir gülümseme yerleştirdi, bir adım attı ve kilisenin içine girdi.

Ama kemerli kapıdan içeri girerken bir şey arkasından tutup adımının ortasında onu durdurdu. Arkasına baktı ve Diana'nın elinin lavanta rengi şifonunun arkasını kavradığını fark etti.

"Diana?" dedi babası şaşkın şaşkın.

Min geri döndü. "Baba, git kemerin altında gülümse ki insanlar bir aksilik olduğunu düşünmesin." Diana'nın elini şifonlarının arasından çıkardı ve kızı gün batımının aydınlığına, basamaklara götürdü. "Konuş."

Diana'nın buketi ellerinde titredi. "Greg dün gece nedimle yattı."

"Susie'yle mi?" dedi Min hiç şaşırmayarak ama midesi bulandı. "Onun..."

"Beter."

"Daha beter ne olabilir?" dedi Min ve hemen arkasından jeton düştü. "Karen'la mı?"

Diana başıyla onayladı.

"Ah," dedi Min, öfkesi gittikçe artarken ne diyeceğini bulmaya çalışarak. "Bir tanem." Kolunu Diana'ya doladı. "Bunun herif sana evlenme teklif etmeden evvel olduğunu söyle."

"Dün gece," diye fısıldadı Di. Min korsesine aldırmadan derin bir nefes aldı.

"*Orospu çocuğu.*"

"Teşekkürler," dedi Diana ve burnunu çekti.

"O *orospu*, yemin ederim onun o sarı saçlarını *tek tek* yolaacağım." Min, Diana'ya sıkı sıkı sarıldı. "O iğrenç duvağını *kilisenin duvarına* çivileyeceğim, *rezil orospu!* Ve babam da Greg'i paralayacak. Zaten aylardır kaşınıp duruyordu."

Diana hıçkırdı.

"Sana yardım edeceğiz," dedi Min. "Yalnız *değilsin*. Liza ve Bonnie..." Arkadaşlarını işin içine sokmanın iyi bir fikir olmadığını fark ederek durdu, içlerinden birinin ona ihanet ettiğini hayal etmeye çalıştı. Liza Cal'la yatmış olsaydı, hayır bu düşünülemezdi, imkânsızdı, asla...

"Dün gece seninle Cal'ı seyrettim," dedi Diana gözyaşlarının arasından, "o kadar mükemmeldiniz ki. Başka biri olmanız gerekmiyordu, birlikte konuşup gülüyordunuz, ince ya da zayıf olman gerekmiyordu, seni sen olduğun için seviyor. Bu yüzden Greg'le konuşmak, onun da böyle olmasını istediğimi söylemek istedim ve sen uyuduktan sonra evine gittim. Yatak odasındaydılar." Yüzü buruştu. "*Üstelik yatakta değillerdi*."

Min kollarını ona dolayıp sıkıca sarıldı. "Ve bugün Karen sana öpücükler gönderiyor. *İkiyüzlü orospu*."

"Bildiğimi bilmiyorlar," dedi Di, Min'in omzuna yaslanarak. "Beni görmediler. Hemen çıktım."

"Çok olgun bir davranış," dedi Min dişlerini gıcırdatarak. "Ben olsam kanıyla ismini duvara yazardım. Tamam, gidip düğünü durduruyorum..."

"Hayır," dedi Di hemen doğrularak. Derin bir nefes alırken incilerle süslü korsesi yukarı kalkıp indi. "Hayır, hayır."

"Ne?"

"Hayır," dedi Diana. "İçeri girmeye hazırım."

"Tamam, buna gösterdiğin tepkiyi takdir ediyorum," dedi Min, sakın olmaya çalışarak, "ama o orospu çocuğuyla evlenmek fazlaca olgun bir tepki değil mi?"

"Mecburum," dedi Diana nefes nefese. "Her şey planlandı. Hediyeler var. Bonnie pastaya inciler diziyor."

"Pastayı ben yerim," dedi Min. "Hediyeleri geri gönderirim. Hatta senin adına damadı sakat bırakırım."

"Hayır," dedi Diana. "Benim... Onun... Bu sadece düğün öncesi bunalımı. İyi olacağız."

"Di." Min alabildiği kadar derin bir nefes alıp sakın olmaya çalıştı. "Düğün öncesi bunalımı herifin bekârlığa ve da partisinde dağıtması demektir. En iyi arkadaşını *yatağa atması* değil."

Diana başını iki yana salladı. "Hayır, hayır. Herkesin Cal gibi birini bulması imkânsız. Greg iyi biri. Sadece... Panikledi. Ben evleniyorum." Yutkundu. "Sadece birine anlatmam gerekiyordu. Birine anlatmak insanı rahatlatıyor."

"Ah," dedi Min midesi bulanarak. "Tamam. Ama herhangi bir vakit fikrini değiştirirsen, törenin ortasında, halayının ortasında, ilk çocuğunu doğururken, herhangi bir vakit, ben yanında olacağım ve ayrılmama yardım edeceğim. Sen kararını ver, yanımdayım. Yalnız değilsin." Derin bir nefes daha almaya çalıştı ama korse onu durdurdu. "Bak, emin misin? Ben..."

Diana başıyla onayladı. "Sadece birine anlatmam gerekiyordu. İyiyim."

"Harika," dedi Min. "Ben değilim." Diana'nın fikrini değiştirmesi için bir saniye daha bekledi ama Di onu geçip kilisenin girişine yürüdü. Min'eyse sadece onu takip etmek düştü.

Min delirmiş gibi görünen babasına gülümseyip kemerin altındaki yerini aldı, kilisede sıraların arasındaki halıda yürümeye başladı, hayal meyal David'le Cynthie'nin gergin bir halde yan yana oturduklarını gördü, Bonnie ve Liza üçüncü sıradan ona, 'Ne oluyor Tanrı aşkına?' bakışları fırlattı, Cal ikinci sıradan büyülenmiş halde dekoltesine baktı. Greg pezevenگیyse sinir içinde önde dikiliyordu. *Öl, seni iflah ol-*

maz domuz, dedi Min içinden ve başka şeyler düşünüp kaşlarını çatı. Yüz ifadesini Greg bir adım gerileyip Cal kocaman gözlerle ona bakana kadar fark etmedi.

Yüzünü düzeltti. Tamam, düğünlerde 'itirazı olan ya şimdi konuşsun ya da sonsuza dek sussun' denen bir an vardı, o kaçış fırsatı. Orada bir şeyler söyleyebilirdi. Ama söylerse Diana'nın düğününü mahvetmiş olacaktı ve içinden bir ses düğünün kız kardeşi için evliliğinden daha önemli olduğunu söylüyordu. Ve eğer değilse bu Di'nin seçimi olmalıydı. Diana'nın annesi olmayacak, onun hayatını kendi isteklerine göre yönetmeyecekti.

Kilisenin önünde Beter'in yanındaki yerini aldı ve elindeki buketi kızın yüzüne yapıştırmayı düşündü. Belki buketin elinden kaydığını söyleyebilirdi. Birkaç kez kaydığını.

Beter iç çekip Min'e kendi tacını göstererek başını iki yana salladı.

Seni *orospu*, diye düşündü Min ve tacını düzeltti.

Düğün marşı başladı ve Min dönüp Diana'nın koridorda yürümesini seyretti. Güneş kardeşinin arkasında parlarken Diana Hollywood filmlerindeki gelinler gibi görünüyordu.

Ama yüzü bomboştu ve ona bakarken Min'in içi acıdı.

Başını çevirdiğinde Cal kaşlarını çatarak ona bakıyordu. Ağzıyla, "Ne oluyor?" dedi ve Min ağlamamak için kendini zor tutarak başını iki yana salladı. Bu sefer olanları Cal bile yoluna koyamazdı.

Diana kilisenin ön tarafına vardı, tören başladı ve bir süre sonra insanlar sıralarında kıpırdanmaya başladı. *Bir şeylerin ters gittiğinin farkındalar*, diye düşündü Min. Düğünlerdeki o mutluluk fısıltıları yoktu. Diana'nın telaşlı hareketleri bile trajik görünüyordu.

Sonra nikâh memuru, "Yasal olarak birleşmelerine engel

olan herhangi bir neden bilen varsa, şimdi çıkıp konuşsun," dedi ve Min kardeşine doğru bir adım attı.

Diana dönüp ona baktı, Min onunla göz göze geldi. "Yap işte."

Bir dakika sonra memur başıyla onayladı ve yemin faslına geçti.

Diana uzanıp Min'in koluna yapıştı ve fısıldadı, "Evet." Min rahatlatarak içini çekti.

"Daha sıran gelmedi hayatım," dedi memur fısıldayarak.

"Bir saniye," dedi Min adama. "Söylemek istediği şey o değildi." Başıyla Diana'ya işaret etti.

Di yutkundu. "İtiraz ediyorum," dedi ama sesi o kadar belli belirsizdi ki memur öne eğilmek zorunda kaldı.

"İtiraz ediyor," dedi Min yüksek sesle.

"Neye?" dedi Greg.

"*Sana, seni iflah olmaz orospu çocuğu,*" dedi Min ve ön sıralardan gelen hayret dolu sesleri duydu. *Yüksek yüksek sesle,* dedi kendi kendine. *Ama senin sesinle değil.* Tekrar Greg'e baktı içinden, *Kahretsin evet, senin sesinle,* dedi.

"İtiraz ediyorum," dedi Diana, sesi bu kez odaya yayılarak. Sıralara doğru döndü. "Damadın dün gece nedimemle yatmasına itiraz ediyorum. Damadın..." Sesi titredi.

"İnsanları aldatan bir orospu çocuğu olmasına itiraz ediyor," dedi Min, Di'nin arkasından Greg'e, kesinlikle yüksek sesle.

"*Evet,*" dedi Di ve elinde titreyen buketle basamaklardan aşağı indi.

"Ayrıca saçların da *iğrenç,*" dedi Min Greg'e ve kardeşinin peşinden basamakları inmeye başladı. Greg onun kolunu tutup, "*Dur bakalım...*" dedi ama Min onu koluyla itti, hemen

ardından Cal aralarına girip omzuyla Greg'i yana itti. Arkalarından Sulu Beter'e, "Greg'le yattın mı?" diye sordu, sonra Sulu Beter'e saldırırken biri Greg'in omzuna vurdu, Greg döndü ve George'un yumruğuyla karşılaştı. Sulu Beter'in duvağına asıldı, Beter dirseğinin üzerinde ön sıraya devrildi.

Greg yere düşmeden hemen evvel Cal onu omuzlarından tuttu ve her ikisi de başını kaldırdığında inci grisi şık kıyafetiyle onlara doğru gelen Nanette'i gördü.

"Sen iğrenç bir adamsın," dedi kadın Greg'e ve sivri burun Manolo Blahnik ayakkabılarını adamın kaburgalarına geçirdi.

"Anne," dedi Min.

Nanette her bir kelimedede Greg'i tekmeleyerek, "Otuz yedi Tanrı'nın cezası yıl," diye bağırdı. Min fırlayıp annesini geri çekti. Kadın yana doğru sendeledi ve Cal'ı geçip tekrar Greg'i yumruklamaya çalışan George'la yüz yüze geldi. "Sana da lanet olsun," dedi Nanette ve çantasını adamın kafasına geçirdi.

George elleriyle başını korumaya çalışarak, "Ben ne yaptım?" dedi. Nanette başını yukarı kaldırıp fırtına gibi koridora yöneldi.

George'un arkasından Sulu Greg'e, "Seni pezevenk," diye bağırıp elinde buketle adamın yüzüne vurmaya başladı. Beter bu arada sıraların arasından sürünerek çıkmaya çalıştı.

"Di'nin yanına gitmem lazım," dedi Min Cal'a. "Onun beynini ez, olur mu?"

"Git," dedi Cal. Min'in kapıya yöneldiğinde en son George'un ona tekrar vurmaması için Cal Greg'i yere yatırıyordu ve Sulu elindeki orkideleri onun suratına patlatıyordu.

Cal Min'i girişte buldu. Di gelen herhangi birisi olursa girişte karşılamak için ısrar etmişti. Liza, Bonnie ve fazlaca

neşeli Suluyla birlikte artık boşaltılmış olan balo odasındaydılar. Roger şampanya servisi yapıyor, Nanette bütün erkeklerin kadınları aldattığını anlatarak Di'yi teselli etmeye çalışıyordu.

"*Annem*," dedi Min. Cal onu elinden tutup salona çıkardı.

"*Annem kesinlikle deli*," dedi Min adama.

"Yeni mi fark ediyorsun?" dedi Cal, Min'in dekoltesine bakmamaya çalışarak. "Şu şey sanki canını acıtıyormuş gibi görünüyor."

"Evet öyle," dedi Min. "Bütün günü bandajlar içinde geçirdim." Kemerin altına doğru ilerledi. "Sulu'ya bak. İçeride *ktktrdıyor*. Ben de o kenarı dilberine acımuştım. Beni bir şey için mi çağırdın?"

"Evet," dedi Cal, Min'in dekoltesi yukarıya çıkıp inerken. "Tam da bandajlarla ilgiliydi. Bunları ne zaman çıkarabilirsin?"

"Sanırım şimdi gevşetebilirim. Ama düğümler o kadar sıkı ki çözemiyorum." Parmağını korsenin yukarısında gezdirdi ve Cal içinden, *Ben açayım*, diye geçirdi. "Beni öldürüyor."

"Bekle," dedi Cal ve cebinde çakısını aradı.

Çakıyı kurdelenin altına sokup kesti, Min derin bir nefes aldığı anda iplerin diğerleri teker teker çözülmeye başladı. "Ah, tanrım, çok iyi geldi."

Cal gevşeyen korsenin inip çıkmasını seyretti. "Ayrıca görüntüsü de çok iyi." Yapmaması gerektiğini bilmesine rağmen parmağını dekoltenin içine soktu vç, göğüslerine dokununca haftalardır içinde tuttuğu o arzunun yeniden yükseldiğini hissetti.

Onunla kısa süre içinde sevişemezse aklını kaçıracaktı.

Min, "Bir dakika," dedi ve adamın elini yakaladı.

"Benim suçum değil," dedi Cal, Min'in dudaklarına doğru. "Sergileyen sendin."

Min'in dudakları adamın dudaklarının altında o tanıdık sıcaklıkla birlikte eridi, Cal'ın eli dolgun göğsüne doğru kaydığında nefesi hızlandı. "Ah," diye inledi. Cal onun boyuna eğildi ve öperken kızın ellerinin altında içini çektiğini hissetti. "Çok güzel, ama benim..."

"Biliyorum," dedi adam ama onu bırakmadı. "Yapmamalıydım..." Kızı tekrar öptü. Onu o kadar istiyordu ki bırakamıyordu.

"Hayır, yapmalısın," dedi Min adamın dudaklarına doğru. "Ama Diana..."

"Tamam," dedi Cal görevini hatırlayarak. "Sana bunu söylemeye gelmişim. Greg kilise görevlilerinden birinin arabasında. Diana gitmeden evvel onu görmek ister mi? Özür dilemek istiyor."

"Tannm, hayır," dedi Min geri çekilerek. "Ne diyebilir ki?"

"Kötü düğün hikâyelerinin en bilenen adayım der belki," dedi Cal, onun sıcaklığını özlerken. "Eğer işe yarayacaksa kilise görevlilerinin de ondan nefret ettiğini söyleyebilirim."

"Ben de ondan nefret ediyorum," dedi Min balo salonuna bakarak.

"Di nasıl?" dedi Cal ve Diana'nın bu kötü anında Min'le sevişmeyi düşündüğü için kendini suçlu hissederek onun bakışlarını takip etti ve Diana'ya baktı.

"Sanki rahatlamış gibi," dedi Min Diana'yı seyrederken. "Mutlu değil ve ağlamayacak, ama sanırım Greg'i değil de düğünü istediğinin farkındaydı."

"Aferin ona," dedi Cal. "Greg'i kim ister ki?"

Min uzanıp onu öptü. "Bu gece onunla kalacağım."

"Tahmin etmiştim," dedi Cal ama yine de durumdan hiç hoşlanmadı. Kollarını Min'e dolayıp onu kendine çekti. "Seni istiyorum, Minerva."

"Ama yann akşam hiçbir işim yok," dedi Min ona gülümseyerek. "Git o hyardan kurtul ve şampanya içmeye gel."

"Hemen dönerim," dedi Cal ve onu tekrar öptü. Min'le her şeyin çok yolunda gitmesine, her şeyin çabucak oluvermesine hâlâ şaşkındı. *Bu gerçek olamaz*, dedi kendi kendine ama görevlilere Greg'i götürmelerini söylemeye giderken kendi kendine gülümsemeden edemedi.

Arabadan dönerken David'le burun buruna geldi.

"Sanırım tören bitti David," dedi Cal, hırlarnamaya çalışarak. "Artık evine gidebilirsin."

"Hayır, gidemem," dedi David kendinden emin bir tavırla. "Bilmen gereken bir şey var."

Kahretsin, diye geçirdi içinden Cal ve "Neymiş?" dedi.

"Bahse girmiştik ya," dedi David. "Min'i bir ay içinde yatağa atacağına dair."

"Ne?" dedi Cal şaşkın şaşkın ona bakarak. "Ne bahsi? Öyle bir bahse girmedik. Sen sarhoşken ne söylediğini bilmeden öyle bir şey ortaya attın."

"Min biliyor," dedi David ve Cal'ın başından aşağı kaynar sular indi. "O gece bizi duymuş, seninle bu yüzden çıktı, her ikimize de ödetmek ve bugünkü fiyaskoya yanında biriyle gelebilmek için. Hepsi biliyor, Liza, Bonnie, kız kardeşi, herkese söylemiş. Bizi salak durumuna düşürdü. "

Giriş aniden Cal'a çok dar geldi, hava yoktu ve Haziran ayına göre buz gibiydi.

"Sana söylemek zorundaydım çünkü eğer Min biliyorsa bahis iptal demektir. Hiçbir zaman kazanamayacaktın zaten. Başından beri seninle oynuyordu."

"Hayır," dedi Cal boğazı kururken. "Böyle bir şey yapmaz." İçinden mantığı David'in sadece sorun çıkarmak için orada olduğunu, Min'in böyle bir şey yapmayacağını söylese de, o tanıdık utanç ve kendine duyduğu öfke kalbine yayıldı. Nasıl bu kadar aptal olabilmisti?

"Kabul et," dedi David omzuna vururken. "Bizi salak durumuna düşürdü. Tabii onu yatağa atmaya çalışan ben olmadığım için sen benden daha aptal durumuna düştün ama ben de kendimi salak gibi hissediyorum."

Cal tiksintiyle ona baktı. "En azından biraz kendini tanımana yardımcı olmuş." *Min biliyor. Ve benim aptal olduğumu düşünüyor.*

"Hey," dedi David ellerini havaya kaldırarak. "Hıncını benden alma. Bir aydır seni aptal durumuna düşüren ben değildim."

Cal dişlerini sıktı, sonra dönüp girişe yürüdü. Doğru olamazdı, Min öyle biri değildi, böyle bir şey yapmazdı ama nedense önceden anlaşılmaz gelen her şey şimdi yerli yerine oturuyordu.

Neredeyse tamamıyla terk edilmiş olan girişe, Min'in Di'yi Nanette'ten korumaya çalıştığı yere vardı. "Biraz konuşabilir miyiz?"

Min başını Diana'dan kaldırıp, itiraz etti. "Şimdi sırası değil..."

"Şimdi," dedi Cal ve Min gözleri büyüyerek onu başıyla onayladı. "Hemen döneceğim hayatım," dedi Diana'ya. Cal onu dışarı sürüklerken Min endişeli bakışlarla kardeşine bakmaya devam etti.

"Greg'le mi ilgili?" dedi resepsiyona vardığında ve Diana'yı artık görmediğinde. "Ne saçmalık..."

"O ilk gece neden benimle yemeğe geldin?" dedi Cal.

"Ne?" dedi Min. O kadar şaşırmıştı ki Diana'ya bakmaktan vazgeçti.

"Bana doğruyu söyle."

Min dikleşti. "Çünkü..." Başını adamdan öteye çevirip iki yana salladı. "Çünkü David'le beni bir ay içinde yatağa atacağına dair bahse girdiğini duydum ve bu düğünde yanımda birine ihtiyacım vardı. Sonra yemekte o kadar sinir bozucuydun ki sana üç hafta dayanamayacağıma karar verdim. Sana yemek için teşekkür edip eve döndüm. Bunları neden şimdi konuştuğumuzuysa hiç anlamış değilim."

"Peki böyle bir şey yapabileceğimi düşünüyorsan benimle neden görüşmeye devam ettin?" dedi Cal, bir aydır içinde biriktirdikleri, şimdi öfkeye dönüşmüştü. "Spor olsun diye mi? Eğlenceli miydi bari?"

"Hayır," dedi Min öfkeli bir sesle. "Bu yüzden seni reddedip durdum. Bunu daha sonra..."

"Demek", dedi Cal, "beni aptal durumuna düşürmek için reddettin. Sonra sen, Liza ve Bonnie oturup arkamdan güldünüz."

"Hayır," dedi Min pes etmiş halde. "İkiyüzlü olduğunu düşündük. Ayrıca hiç de eğlenceli değildi."

"Ah," dedi Cal başıyla onayladı. "Liza'nın bana vurup durması bu yüzdendi."

"Evet. Ama *umurumda değil*." Son sözleri dişlerinin arasından tısladı. "Önemli değil."

"Umurunda," dedi Cal düşünceli düşünceli. "Çok öfkelendin. Bu yüzden benimle oynadın, beni kendine âşık ettin, beni salak..."

"Hey," dedi Min parmağını ona doğru kaldırarak. "Sana karşı hep dürüsttüm."

"Bana bahsi hiç sormadın," dedi Cal.

"Evet, sordum," dedi Min kollarını kavuşturarak. "Ve sen her sorduğumda kaçamak cevaplar verdin."

"Hayır, sormadın." Cal da kollarını kavuşturdu. "Ayrıca olanları benim nasıl bildiğimi biliyorsun çünkü sana o bahse girmedişimi söylemiştim."

"Tam altınızda duruyordum," dedi Min.

"O zaman iyi dinlememişsin," dedi Cal. "Ona hayır demiştim."

"Ona, 'Çocuk oyuncağı,' dedin," diye yapıştırdı Min.

"Ben hayatımda hiç 'Çocuk oyuncağı' diye bir laf kullanmadım," dedi Cal. "Çok aptal bir laf." Derin bir nefes aldı ve içinden, *Kahretsin*, diye geçirdi. "Sen ne kadar aptal olduğumu sanıyorsun?" dedi çılgın gibi ve Min dondu. "Diğerleri ne kadar aptal olduğumu düşünüyorlar?"

"Aptal olduğunu düşünmüyor," dedi Min şimdi ihtiyatla onu seyrederken. "Neler oluyor?"

"Herkes o *adi* David'le bahse girdiğimi sanıyor." Cal Min'in ona ihanet ettiğini düşünerek başını iki yana salladı. "Çünkü onlara bahsi kabul ettiğimi söyledin. Ve onlar da benimle nasıl oynadığını, salak gibi bu oyuna nasıl düştüğümü seyretti."

"O bahse girdin," dedi Min ama artık sesi o kadar emin değildi. "Bak, aptal olduğunu hiç düşünmedim. Bence... İğrençtin. Ama sonra hiç de iğrenç olmadığını gördüm ve ben... Nereden geldik şimdi buraya? Senin için neler hissettiğimi biliyorsun. Seni seviyorum. Bahis umurumda değil..."

"Umurunda değil mi?" dedi Cal. "O kadar salak mısın?"

"Bir dakika," dedi Min yüzü kararırken. "Tamam, bak, bunun bütün sinirini havaya zıplattığını biliyorum ama kendine gel. Seni seviyorum, seni sevdiğimi biliyorsun ama şu anda senin bu bebek gibi davranışlarınla ilgilenecek vaktim yok..."

"Bebek gibi davranışlarımla mı?" Cal Min'e çılgık çılgılığa bağtırmamak için dişlerini sıkıttı çünkü Min ona ihanet etmişti ama o hâlâ onu istiyordu. Buna bir son ver, diye düşündü ve, "Tamam, benim bebek gibi davranışlarımla bir daha hiç ilgilenmen gerekmeyecek," dedi.

"Ne?" Min öfkeyle yüzü buaşıırken, anladım, der gibi başını salladı. "Anlıyorum. *Tabii*. Kaçıyorsun. Seni *pezevenk*. İstediyini aldın, sana 'Seni seviyorum,' dedim ve oyun bitti. Artık gitme vakti. *Bunu yapacağını biliyordum*. Bunu yapacağını biliyordum."

"Bunun benimle bir ilgisi yok," dedi Cal, gözlerini Min'in gözlerinden kaçırarak.

"Ah, yapma," diye yapıştırdı Min. "Tamamıyla seninle ilgili. İlişkilerinin yüzde yüzü senin kaçmanla bitiyor. Eline geçen her bahaneyi bunun için kulla-

"Hey," dedi Tony ve her ikisi de dönüp onun kapıda dikildiğini gördü. Adam Cal'ın daha önce hiç görmediği kadar delirmiş görünüyordu. "Ne halt ettiğinizi bilmiyorum ama her neyse içerideki çocuğun yaşadıklarının yanında önemsiz kalır. Kavga etmek için önünüzde bir ömür var ama Diana'nın size şimdi ihtiyacı var."

"Min'e David'le onu bir ay içinde yatağa atacağıma dair o lanet bahse girmediğimi söyle," dedi Cal.

Tony çileden çıkmış gibi Min'e baktı. "O bahse girmedi."

"Onu bahse girerken duydum," dedi Min. "David ona gri çizgili tayyör giyeni bir ayda yatağa atması gerektiğini söyledi ve o da 'Çocuk... oyuncağı,' dedi." Gözlerini Tony'den Cal'a çevirdi. "Tanrım."

"Çocuk oyuncağı' diyen bendim," dedi Tony. "Yanılmışım. Ama umurumda değil. Bunun için daha sonra kavga edersiniz. Şimdi kıcını kaldır da kardeşine yardım et. An-

nen çok kalorili diye şampanyayı kaldırdı ve yeşil elbiseli o nedime parçası kahkahalarla gülüp duruyor."

"Haklısın," dedi Min kapıya doğru giderek. "Ama bu konuda daha sonra kavga edemeyeceğiz çünkü Calvin gitmeye karar verdi."

"Dalga geçiyorsun," dedi Tony her ikisine de küçümseyen bakışlarla bakarak. "İkiniz de kocaman bebekler gibi davranıyorsunuz."

"Ne?" dedi Min durup.

"Bak özeti şu," dedi Tony Min'e. "Sen erkeklerden nefret eden bir orospusun, o da kadınlardan ödü patlayan bir korkak." Cal'a baktı. "Sıyrıl artık şu korkularından olur mu?"

"İkinizin de canı cehenneme," dedi Min ve Cal Tony'ye dönerken o da kız kardeşinin yanına gitti.

"Hepsi böyle," diyordu Nanette, Diana'ya Min köpürerek içeri girdiğinde. "Hiçbirine güvenemezsin." Başıyla elinde tuttuğu şampanya kadehini işaret etti. "Seni sevdiklerini söylerler ve sonra..."

Min annesinin elinden şampanya kadehini aldı. "Al," dedi Diana'ya. "Bu gece bundan on iki şişe kadar içeceğiz. Şimdiden başlasan iyi olur."

"Onda kaç kalori var..." diye başladı Nanette.

"Bana bak," dedi Min annesine. "Eve gidiyorsun ve evdeki bütün moda dergilerini çöpe atıyorsun. O saçmalıklara bir daha hiç dokunmuyorsun, seni ancak bu kurtarır."

Nanette doğruldu. "Sen kilo veremiyorsun diye Diana'nın kilo alması gerekmiyor."

"Ben şişman değilim anne," dedi Min. "Ama hazır konuyu açmışken elli beş senedir hiçbir şey yememenin

seni herhangi bir şekilde mutlu ettiğini de sanmıyorum. Eve git ve Tanrı aşkına bir şeyler ye." Etrafına bakındı. "O lanet pasta kutuları nerede?"

"Hemen getiriyorum," dedi Roger ve telaşla uzaklaştı.

"Bence çok akıllıca bir davranış," dedi Sulu Min'e sırtarak.

"Ve sen," dedi Min. "Başka bir yere git ve kahkahalarına orada devam et. Hatta gidip Greg'i bul. Birbirinize çok uygunsunuz. Adam bencil bir domuz ve sen tartaklanmaya bayılıyorsun."

"Ama bu haksızlık," dedi Sulu o tanıdık sızlanmasıyla.

"Yola düş Sulu," dedi Liza. "Betere vurmayı bıraktığından beri gülmekten başka bir şey yapmadın. Teselli etmeye yardımcı olmayacaksan bari yaylan da yerin boşalsın."

"Hiç olmazsa senin gibi Turta değilim," dedi Sulu ve hızla dışarı çıktı.

"Bana turta mı dedi?" dedi Liza Bonnie'ye dönüp.

Min Di'nin yanına, Sulu'nun boşalan sandalyesine oturdu.

"Bak şimdi ne yapacağız," dedi Diana'nın elini tutarak. "O pasta kutularını ve bir şişe şampanyamızı yanımıza alacağız ve benim eve gideceğiz."

"Peki," dedi Diana, yine ağlamaklı bir sesle.

"Pasta yiyip sarhoş olacağız," dedi Min.

"Ah, Min," dedi Nanette. " O kalorileri yakman haftalar alacak."

Min bir an annesine bakıp içinden, *Diana her gün bunlarla yaşıyor*, diye düşündü. "Ve sonra," dedi Diana'ya, "balayı için bir hafta tatilin olduğuna göre ben de bir hafta izin alacağım ve ev avına çıkacağız."

Diana ağlamayı bıraktı. "Ev aramaya mı?"

"Evet," dedi Min. "İki odalı harika bir Arts and Crafts bungalov alacağım. Ve sen yanıma taşınacaksın."

"Öyle mi?" dedi Diana hafifçe doğrularak.

"Evet," dedi Min. "Bu kalori polisiyle gerektiğinden çok daha uzun süre birlikte yaşadın."

"Bu çok saçma," dedi Nanette. "Diana hiçbir yere taşınmıyor."

"Ama bazı kurallar olacak," dedi Min. Diana yutkunup başıyla onayladı. "Buzdolabından tereyağı eksik olmayacak. Julia Roberts filmlerinin müzikleri dinlenmeyecek. Ve şu andan itibaren," dedi Cal'ın öfkeli bakışlarla Tony'yle konuşurken önünde dikildiği kapıya doğru bakarak, "sadece çirkin erkeklerle flört edeceğiz."

Di Min'e bakıp başıyla onayladı. "Ve Perşembe geceleri size ayak bağı olmayacağım."

"Nedenmiş o?" dedi Min merakla.

"Böylece Eğer Yemeği'ne çıkabilirsiniz," dedi Diana ve o an Min kızın başına gelen asıl felaketin Greg'i değil arkadaşlarını kaybetmiş olması olduğunu anladı. Bir kez daha Bonnie ile Liza bana ihanet etse neler hissederdim, diye düşündü, bir an nefesi kesildi. Bu, katlanılamayacak kadar feci bir şeydi.

En az Cal'ı kaybetmek kadar feci bir şey.

"Sen de bizimle yemeğe geleceksin," dedi Bonnie kolunu Diana'nın omzuna atarak.

"Kahretsin, evet," dedi Liza, Roger elinde bir tepsi pasta kutusu ve süslerle birlikte gelirken. Liza pastanın üzerindeki gelin ve damadı kapıp Diana'nın önüne koydu. "Buraya bakın küçük istatistikçiler, önemli bir şey yapmak üzereyiz." Diana başını kaldırdığında Liza damadın başını ezip paramparça etti. "Şimdi," dedi. "Greg resmi olarak tarihe

karıştı. Ve eğer yukarıda bir Tanrı varsa, şimdi baş ağasından Greg'in kafası yarıyor."

"Bence bundan emin olabilirsiniz," dedi Roger. "Herif fazlasıyla darbe aldı."

"Güzel," dedi Liza. "Şimdi Min'in evine gidip sarhoş olacağız."

Diana gözyaşlarının arasından Min'e baktı. "Tavşanlı terliklerini giyebilir miyim?"

"Tavşanlı terliklerim senin olabilir," dedi Min, öfkeyle Cal'ı düşünerek.

Kapıya doğru baktı ve adamın oradan kendisini seyrettiğini gördü, sonra Tony kollarını açarak araya girdi ve Liza'ya, "Pasta süslerini ne güzel ezmişsin. Sanırım damadı öldürmeniz gerekiyordu," dedi. Liza dönüp, "Onu korursan ölürsün," dediğinde Tony, "Hayır, herif saçını kestirmeden önce de pezevenğin daniskasıydı zaten," diye karşılık verdi. Diana önce kahkahalara, sonra gözyaşlarına boğuldu.

Dışarıda, holde Cal arkasına döndü ve Min Cynthie'nin adamın arkasında olduğunu gördü. Cal bir an durdu, sonra yürüyüp gitti ve Cynthie adamın peşinden yürüdü.

Tamam. Kalıp yardım etmiyorsun çünkü bu işin seninle bir alakası yok, değil mi dostum, diye düşündü Min, sonra Cal'ı kafasından defleyip Diana'ya döndü.

"Ben mi korkağım?" dedi Cal Tony'ye Min gittiğinde, karşısında vurabileceği birinin durmasından hoşnut.

"Bu sefer de kaçtığına inanamıyorum," dedi Tony. "Kahretsin, Cal otuz beş yaşındasın, şimdiye kadar bu işten sıkılmış olmalıydın."

"Sen de otuz beşsin," dedi Cal düşünceli düşünceli.

"Ama hayatımda hiçbir kadına senin Min'e baktığın gibi bakmadım," dedi Tony. "Bütün erkeklerin domuz olduğunu düşündüğü için ona çok sinirlenirdim ama aynı zamanda onu asla bırakmayacağımı da söylemeden edemezdim. Senin neyin var?"

"Bunun benimle alakası yok," dedi Cal.

"Tanrım," dedi Tony ve balo salonuna döndü.

"Nereye gidiyorsun?" dedi Cal.

Tony başını iki yana salladı. "Gerçek sorunun olduğu yere geri dönüyorum. Hepimiz oradayız. Sen neden gelmeyi düşünmüyorsun?"

Tony yürüyüp uzaklaştı. Cal Min'in kolunu Diana'ya dolayarak durduğu tarafa baktı, Bonnie de onların yanındaydı, Roger bir elinde üzeri pasta kutularıyla dolu bir tepsi tutuyor, diğer eliyle Diana'nın sırtını sıvazlıyordu. Liza kızın önünde bir şeyi ezmekle meşguldü. Tony ileri yürürken kollarını iki yana açtı, Diana başını kaldırıp ona baktı ve sulu gözleriyle bir kahkaha patlattı. Cal yine adamın şaklabanlık yaptığını, ona biçilmiş olan rolü her zamanki mükemmelliğiyle yerine getirdiğini fark etti. *Kahretsin*, diye düşündü. *Ben de orada olmalıyım*. Sonra Min başını kaldırıp gergin ve fırtınalı bir ifadeyle ona baktı. Cal içinden *Canın cehenneme*, dedi, öfkeyle ama perişan bir halde döndüğünde Cynthia arkasında duruyordu ve her zamankinden daha güzeldi.

"İyi misin?" diye sordu kadın.

"Hayır," dedi Cal.

Cynthia gülümsedi. "İçki içebileceğimiz bir yer biliyorum."

"Neresiymiş?" dedi Cal.

"Benim evim," dedi Cynthia.

"Haydi gidelim," dedi Cal ve Min'in onları seyrettiğini bilerek uzaklaştı.

Cal pazartesi gününün büyük bir kısmını Min'in onunla nasıl oynadığını düşünerek geçirdi ve salı günü de pazartesi'den daha iyi geçmedi. Bu iki günde Cynthie'nin onu arayıp düğün gecesi reddettiği içki hakkında konuşmak istemesi de onu teselli etmedi. Bütün müşterileri birden Cal'a fazlasıyla aptal göründü. Ortakları ona sanki acırmış gibi bakıyordu. Hepsinden daha beteri Min'i çok özlemişti, onu çok istiyordu ve bu onu hasta ediyordu. O gün hepsinin üzerine bir de annesi Cynthie'yle tekrar görüşüp görüşmediğini öğrenmek için onu işten aradı.

"Hayır," dedi Cal. "Onu bir daha hiç görmeyeceğim ve bu konuda kıcımlı zorlamayı bırak artık."

"Calvin," dedi annesi. Başka bir zaman olsa ses tonu Cal'ın kanını dondururdu.

"Aslında," dedi Cal, "seni bu kadar hayal kırıklığına uğratiyorsam, seninle de bir daha asla görüşmeyebilirim."

"Calvin?" dedi annesi başka bir tonlamayla.

"Boş ver," dedi Cal ve telefonu kapattı.

Tony yanına gelip telefonun fişini çekti. "Onu arayacağın zaman telefonun fişini tekrar takarım," dedi. "O vakte kadar başka kimseyle konuşmayacaksın."

"Onu bir daha hiç aramayacağım," dedi Cal. "Hayatım boyunca benimle oynadı ve işi bitti artık."

"Annenden bahsetmiyorum, uyuz," dedi Tony. "Min'den bahsediyorum."

"O da bir aydır benimle oynuyor ve onun da işi bitti," dedi Cal. "İkisinin de canı cehenneme."

"Bu çok olgun bir davranış," dedi Tony Min gibi konuşarak.

Roger başını ki yana sallayıp işine geri döndü ve Cal her ikisini de umursamayıp öfkeyle seminer paketini oluşturmaya çalıştı.

Eve gittiğinde ceketini kanepeye fırlattı, malt viskisini eline aldı, ama yan dairede Elvis "She"yi söylemeye başladığında durdu.

"Tanrım, kahretsin," dedi ve viskiyi çarparak yerine bıraktı.

Shanna'nın kapısını çaldığında kapıyı kahverengi saçlı, orta boyun azıcık altında, yabancı bir kadın açtı. "Ah," dedi Cal. "Ben... Shanna ..."

"Shanna burada," dedi kadın ve yuvarlak yüzündeki kocaman gözleri Cal'a Min'i hatırlatan tatlı bir gülümsemeyle baktı. "Shanna?"

Cal kadının arkasına, elinde iki kırmızı içki kadehiyle mutfaktan çıkan Shanna'ya baktı.

"Cal!" dedi kadın gülümseyerek. "Bu Linda. Linda, bu yan komşum Cal." Gülümsemesi büyüdü ve başıyla müzik setini işaret etti. "İlk buluşma müziğimiz."

"Ah," dedi Cal, bir adım gerileyerek. "Kahretsin, çok özür dilerim ..."

"Elvis'i sen de seviyorsun, değil mi?" dedi Linda.

"Evet," dedi Cal. "Aferin sana Shanna. Sonra görüşürüz."

"Gel, bir içki iç," dedi Shanna, gözleriyle, 'Bir an evvel defol git' der gibi bakarak.

"Giremem," dedi Cal. "Evde..." Başını dairesine doğru çevirdi ama gidip öfkeden köpürmek dışında orada ne yapacağını bulamadı.

"Min mi sende?" diye sordu Shanna kadehleri Amerikan barın üzerine koyarken. "Belki daha sonra birlikte..."

"Hayır," dedi Cal, öfkesi tekrar yüzeye fışkırırken. "Min burada değil."

Shanna adamın yüz ifadesini okuyup durakladı. "Ah, hayır. Yine ne yaptın?"

"Bu kez çok tuhaf ki hiçbir şey," dedi Cal. "Neden hep benim bir şey yaptığımı..."

"Kimin ne yaptığı umurumda değil," dedi Shanna. "Onu geri al."

"Bitti," dedi Cal.

"Hayır, bitmedi," dedi Shanna. "Bu kez gerçekten önemli bir şey kaybettin."

"Benimle alakası yok," dedi Cal.

"Evet, var," dedi Shanna. "Bu kez var. Ne oldu?"

Cal başını iki yana salladı. "Bir şey olmadı. Anlatacak ilginç bir şey yok." Başıyla Linda'yı işaret etti. "Tanıştığımıza memnun oldum." Gitmek üzere döndü ama Shanna adamın gömleğinin arkasına yapışıp onu içeri çekti.

"Otur ve bana her şeyi anlat," dedi. "Yoksa peşinden evine gelirim ve anlatana kadar başının etini yerim."

On beş dakika sonra Shanna, "Hanginizin daha aptal olduğuna karar vermek zor gerçekten," dedi.

"Hey, hey," dedi Cal.

"İkiniz de birbirinize ölesiye âşıksınız ama çocuk gibi oyun oynuyorsunuz. Ne kadar nadir bulunan bir şey yakaladığınızın farkında mısınız?"

"Tanrım, umarım öyledir," dedi Cal. "Bu saçmalığı herkesin yaşadığını düşünmek bile istemiyorum."

"Kes artık," dedi Shanna. "Onu geri istiyorsun."

"Neden ben..."

"Kes dedim!" dedi Shanna. "Onu geri istiyorsun."

Cal kanepede arkasına yaslandı ve iki gündür bastırma-ya çalıştığı Min'le ilgili bütün anılar beynine üşüştü. Başını ellerinin arasına aldı. "Ah, Tanrım, onu geri istiyorum. Bu da gerçekten aptal olduğumu kanıtlamaya yeter hakikaten."

"Tanrı aşkına ara onu," dedi Shanna. "Özür dile."

Cal başını yana eğdi. "Bana bak, burada yara alan taraf benim."

"Evet," dedi Shanna. "Ama bu geceleri yatağını ısıtmaya yardımcı olmuyor, değil mi? Ara onu. Yarın akşam onunla konuşmak istediğini söyle. Güzel bir şarap al, onu sevdiğini söyle, fındık kabuğunu bile doldurmayacak bu önemsiz sorunu hallet ve sonsuza dek mutlu yaşa."

"Neden yann?" dedi Cal şaşkın şaşkın. "Yapmadığım bir şey için özür dileyceksem ona şimdi gidip..."

"Çünkü yarın akşam artık bahsi kaybetmiş olacaksın," dedi Shanna.

"O bahse hiç girmedim," dedi Cal.

Linda koltukta Cal'dan biraz uzaklaştı.

"Bağırmayı kes," dedi Shanna. "Bahse girip girmemen hiç önemli değil. Onu yarasından vurdun."

"Ne..."

"Min güzel bir kız değil," dedi Shanna Cal'ın tepesinde. "Zayıf değil. Onu seninle birlikte gören herkesin kızın seni nasıl ayarttığını merak ettiğini biliyor."

"Bu doğru değil," dedi Cal. "Min harika bir kadın."

"Evet," dedi Shanna. "Ama bunu biz biliyoruz. Diğerleri bilmiyor. Ve sanırım o diğerlerine Min'i bırakıp seninle o bahse giren erkek arkadaşı da dahil."

"Aman Tanrım," dedi Linda.

"Sonra sen çıkageliyorsun, harika, mükemmel bir erkek ve onu sevdiğine kızı ikna ediyorsun..."

"Onu gerçekten seviyorum, kahretsin," dedi Cal.

"...Sonra o bahse girdiğin ortaya çıkıyor..."

Cal ayağa kalktı. "O *bahse girmedim*..."

"...Onu yemeğe çıkarmak girdiğin bahis," diye devam etti Shanna.

Cal yerine oturdu.

"Sonra kız bir bahis için onu yatağa atmaya çalıştığını düşünüyor ve sonunda işler karıştığında sen, onun yanında olmak yerine güzeller güzeli eski kız arkadaşınla yürüyüp gidiyorsun."

"Eyvah eyvah," dedi Linda.

"Tanrım," dedi Cal tekrar başını ellerinin arasına alarak. "Nasıl böyle bir oyuna geldiğimi anlayamıyorum. O orospu çocuğu David Fisk'in bunu bana yapmasına nasıl izin verebildim. Gerçekten *çok* aptalım."

"Sadece bu kez," dedi Shanna. "Her şey yoluna girecek. Tek yapman gereken bahsi kaybetmek. Sonuçta biraz gurun kırılacak ve bir onluk kaybedeceksin."

"On binlik," dedi Cal.

"Vaay," dedi Linda doğrularak. "Televizyon dizisi gibi."

"David'le Min'i yatağa atmak için on bin dolarına bahse mi girdin?" dedi Shanna inanamayarak.

Cal gözlerini tavana dikti. "Burada söylediklerimi duyan biri var mı acaba?"

"Bahse girmedi," dedi Linda Shanna'ya.

"*Teşekkürler*," dedi Cal.

"Bahisten herkesin haberi var," dedi Shanna. "Herkesin kafasında ve eğer onunla bahsin süresi dolmadan yatarsan... Ne zaman doluyor?"

"Yarın akşam dokuz, dokuz buçuk gibi, bilmiyorum," dedi Cal, lanet bahse ne zaman girdiğini hatırlamaya çalışarak. Ne zaman *girmedini* hatırlamaya çalışarak. Kahretsin, kendisi bile aynı hatayı yapıyordu.

"Min on bin dolar kaybetmeye değer mi?"

"Kahretsin ki evet," dedi Cal.

"Tamam, işte her şey ortada. Git, kızı ara ve onunla bahsin süresi dolduktan sonra görüş." Shanna kararlılıkla kollarını kavuşturdu. "Yoksa gelip senin yerine ben arayacağım."

"Haydi," dedi Linda Cal'a. "İşin içinde sapık bir romantizm gizli."

"Teşekkürler," dedi Cal kadına. "Mesaj alındı, evime gidiyorum." Shanna'nın, arkasından, "Cal," diye bağırmasını duymazdan gelerek ayağa kalktı ve evine gitti.

Shanna haksız, diye düşündü kendine bir viski daha doldururken ama kendini ikna etmekte zorlanıyordu. Gözlerini kapatıp Min'i düşündü ve kendine bütün olanların çok tehlikeli olduğunu hatırlatmaya çalıştı ama kalbi, "Onu seviyorsun," deyip duruyordu ve haklıydı.

Tanrım, kahretsin, dedi içinden kapı çaldığında, Shanna'nın yine Min konusunda beynini yemeye geldiğini düşünerek onu sepetlemeye hazırlandı ve kapıyı açtı.

Gelen Cynthia'ydi. Siyah mini eteği ve mavi askılı bluzuyla her zamankinden daha ateşli görünüyordu. Kadın başını eğip ona baktığında parlak siyah saçları geriye savruldu. "Canının sıkkın olduğunu biliyorum," dedi Cynthia yumuşacık bir sesle. "Yalnız kalmanı istemedim."

"Ben iyiyim," dedi Cal kadın ona yaklaşırken.

"Hayır, değilsin," dedi Cynthia. "Min seninle kötü oynadı." Elindeki viski şişesini kaldırdı. "Haydi biraz konuşalım. Kendini daha iyi hissedersin."

İstediğim her şeyi yapar, diye düşündü Cal. *Ve dünya onun gibi kadınlarla dolu. Min'e neden ihtiyacım olsun ki?*

Cynthia sevimli ve sıcacık bakışlarla ona gülümsedi. "İçeri girebilir miyim?"

"Hayır," dedi Cal. "Birini aramam lazım."

15

Bekleyebilirim," dedi Cynthie Min'in, "Gerçek bizi tanıdıktan sonra peşimizi bırakacaksın," dediğini hatırladı. Başını kaldırıp gözlerinde kalbini yansıtan bakışlarla adama baktı ve Cal içinden, *Kahretsin*, diye geçirdi.

Kadına bakarak başını iki yana salladı. "Özür dilerim. Biri bana sana nasıl davrandığımı açıkladı. Çok özür dilerim. Seni hiç incitmek istemedim, kimseyi incitmek istemedim ama seninle evlenmeyi de hiç düşünmedim."

Cynthie derin bir nefes alıp onu başıyla onayladı. "Önemli değil. Bekleyebilir..."

"Başka biri var," dedi Cal, olabildiğince nazik olmaya çalışarak. "Çok özür dilerim ama başka birine aşığım."

Cynthie geriledi. "Hayır. Beni seviyorsun."

"Böyle bir şey hiç söylemedim. Biliyorsun."

"Hayır, söylemedin ama seviyorsun." Parmakları elindeki şişeye kenetlendi. "Farkında değilsin ama seviyorsun. Biz mükemmel bir çiftiz."

Cal kadının çaresizliğini görmemek için gözlerini yumdu.

"Min değil mi?" dedi Cynthie. "Evet, Min biliyorum. Bak, o çok hoş bir kadın ama Min ve ben farklı insanlarız."

"Biliyorum," dedi Cal. "Sorun da bu zaten." Cynthie'nin yüzü buruştu. Cal, "Özür dilerim, Cynthie," dedi.

Kapıyı kadının suratına kapatıp sadece onu ne kadar kırıdığını değil, hiçbir şeyi düşünmemeye çalışarak bir an kapıya sırtını yasladı.

Sadece Min'i düşünüyordu.

Yaptığını tamir et, dedi kendi kendine ve işin içinden çıkacak bir yol bulmak için düşünmeye başladı.

Shanna'nın Cal'ı payladığı sırada Liza da marsala tavuğun sosundaki son mantarı ağzına atarken Min'e, "Bu gerçekten harika olmuş," diyordu. Sonra dönüp, "Bana neden bunu yaptığımızı söyle," dedi.

"Çünkü salı akşamları hep tavuk marsala yedik," dedi Min. Elvis tavuğun artanını kapmak için bacaklarına sürtünürken içinde hiçbir yeme şevki duymaksızın çatalını tavuğa batırarak. "Çağrışımının üzerini örtmeye çalışıyorum,"

"Çok akıllıca," dedi Liza. "Ama bir sorun var ki hâlâ sürünüyorsun. Demek ki yeterince örtü bulamamışsın şekerim."

"Tereyağını alabilir miyim lütfen?" dedi Diana, Emilio'nun ekmeğinden bir parça daha alırken.

Bonnie tereyağı tabağını ona doğru itti. "Hiç haber aldın mı?" diye sordu Min'e.

"Tabii ki hayır," dedi Min, iki gündür telefon beklediğini düşünmemek için yeniden öfkelenirken. "Bana çok kızgın. Buna inanabiliyor musunuz? Bana çok kızgın. Bahse ben mi girdim? Hayır. Ama..."

"Ah, yeter artık, daha fazla dinlemek istemiyorum," dedi Liza. "İki gündür adamı deli ediyorsun. Kabul et artık, adam haklı."

Min çatalını masaya koydu, Diana ekmeğine yağ sürmeyi bıraktı.

"Haklı falan değil," diye yapıştırdı Min. "Bütün bu olanlar o haksız olduğu için oldu. Şimdi de suçu bana mı atıyorsun? Bonnie'nin beni peri masalı saçmalıklarıyla doldurması yetmedi, şimdi de sen..."

"Saçmalık değil," dedi Bonnie. "Peri masalın var. Seni seven yakışıklı prensi buldun. İşe yaradı."

"Hayır, yaramadı," dedi Min elini masaya yapıştırarak. "Bana *kıl oldu* ve çekip gitti. Şansıma bana *kıl* bir prens denk geldi. Bu yüzden de prens denemez. Onun için bu saçmalıklara inanmıyorum. Peri masallarına inanmıyorum, tamam mı?"

"Bunun pek bir şey değiştireceğini sanmıyorum," dedi Bonnie her zamanki sakinliğiyle. "Peri masalı sana inanıyor."

Min, Liza'ya döndü. "Anlat şuna."

Liza dirseğini masaya yasladı. "Bonnie haklı."

Min sandalyesinde kendini geriye attı. "Şimdi çılgılık çılgıba bağırmaya başlayacağım. Burası kendi evim olmasaydı çekip giderdim."

"Bir saniye, duruma bir de şöyle bak," dedi Liza. "Bahse girmedim. Seninle flört etmemeye çalıştım ama her seferinde geri döndü çünkü sana deli oluyordu. Sen de adamı öpüp durdun, sonra da hep geri çevirdin. Adam sabretti, aileni büyüledi, arkadaşlarına iyi davrandı, kaybettiğin bibloyu buldu, sana yemek pişirmeyi öğretti, bir kedi getirdi, sonra ne oldu, o kendini paralarla senin onunla oynadığın ortaya çıktı."

"Ama oynamadım," dedi Min fakat öfkesi belirgin biçimde sönmüştü.

"Cal çok tatlı bir adam," dedi Diana, dudağındaki tereyağını yalayarak.

"Liza haklı," dedi Bonnie. "O okulun bu üç adamda nasıl bir etki yarattığını biliyorsun. Üçü de aptal görünmek konusunda çok hassas. Cal'ı can damarından vurdun, arkadaşlarının önünde, Cynthia'nın önünde, David'in önünde."

"Eyvah eyvah," dedi Min belli belirsiz bir sesle. Sonra bahis için tekrar öfkelenmeyi denedi ama iki gündür köpürüp duruyordu zaten ve artık içinde pek bir şey kalmamıştı.

"Acıyla başa çıkmak için öfkelenmen gerekiyordu, biliyorum," dedi Liza. "Ben de aynı şeyi yaparım. Ama onu geri kazanmak istiyorsan, öfkeni bastır. Çünkü eğer bahis falan yoksa..."

"Yoktu," dedi Min perişan bir halde. "Bu konuda ona güveniyorum."

"O zaman adam sana her şeyini sunarken sen ona hiçbir halt vermedin demektir."

"Bu biraz ağır bir ceza," dedi Bonnie Liza'ya.

"Neden ona bahsi hiç sormadın?" dedi Liza.

"Sordum," dedi Min.

" 'David'le, beni bir ayda yatağa atacağına dair bahse mi girdin?' mi dedin?"

"Hayır," dedi Min gözlerini kaçırarak. "Bana söylemediği bir şey var mı diye sordum."

Bonnie başıyla onayladı. "Peki o ne dedi?"

Min arkasına yaslandı. "Bahisle ilgili olmayan başka şeyler itiraf etti."

"Herkes için eğlenceli olmuştur," dedi Liza. "Neden açık açık sormadın?"

Min başını ellerinin arasına aldı. "Korktum, tamam mı? Herkes, 'Sorunlarını konuşsalardı, ortada sorun olmazdı,' der. Bahse girerim bunu söyleyenlerin hiçbiri kendi sorunlarını konuşmuyordur. Yani düşünce olarak çok güzelama resmen kumar oynamak." Başını kaldırıp Liza'ya baktı. "Bahse girdiğini biliyordum. Onu duydum. Ve..." durup yutkundu. "Sadece bir ayım olduğunu biliyordum ve o ayı onunla geçirmek istedim." Başını iki yana salladı. "Herkes yaşama senin gibi kafadan dalmıyor."

"Ama dalmalı," dedi Liza. "İşleri eline yüzüne bulaştırdın. Bu yüzden şimdi yaltaklanman gerekecek."

"Ne?" dedi Bonnie Min ağzı açık Liza'ya bakarken. Diana büyülenmiş gibi onları seyreliyordu.

Liza masadan kalkıp Min'in telefonunu aldı ve Min'e uzattı. "Ara şimdi. Ona haksızlık ettiğini, onun haklı olduğunu, bunu telafi etmek için her şeyi yapacağını söyle."

Min yutkundu. "Yaltaklanmamı *sen* mi istiyorsun?"

"Evet," dedi Liza. "O aptal gururun yüzünden herifi kaçırmayı seyredeydim. Ara ve geri döndüğü takdirde istediği her şeyi itirazsız yapacağını söyle."

Min Bonnie'ye baktı. Bonnie başıyla onayladı.

Min gözlerini telefona çevirdi. Cal'ı ararsa en azından adamın sesini duyabilirdi. Bu ne gülünç bir şeydi. "Gülünç," dedi yüksek sesle.

"Bu işi burada bitirirsen evet öyle olacak," dedi Liza. "Hayatında bir kez mantığının tersini yap, gözü kara davran. Ara onu."

Min korkudan donmuş halde kımıldamadan kalakaldı. Sonra derin bir nefes aldı ve telefona uzandı.

Cal, "Yarın gece geç saatte yemeğe ne dersin?" provası yapıyordu ki telefon çaldı ama telefonu açıp Min'in tedbirli bir sesle, "Merhaba," dediğini duyduğunda her şeyi unuttu-verdi.

"Merhaba," dedi ve kendini koltuğa bıraktı.

"Hiçbir şey söyleme," dedi Min telaşla konuşurken. "Bırak her şeyi açıklayayım. Sana bahsi bildiğimi söylememekle hata ettim. Sana güvenmemekle hata ettim. Düğünde söylediğin her şey doğrudu. Benim suçum. Seni geri istiyorum. Biz geri istiyorum. Seni seviyorum ve sana ihtiyacım var..."

İçine yayılan rahatlama hissi Cal'ın başını döndürdü.

"Ve seni hemen görmek istiyorum," diye devam etti Min ve Cal içinden, *Tanrım evet*, dedi, sonra jeton düştü. "Şimdi mi?" dedi ve saatine baktı. Bahsin süresinin dolmasına daha yirmi altı saat vardı. *Söyle ona*, dedi içinden, *bahsi umursamadığını söylemişti*. Sonra kızın düğünde bunları söylerkenki ses tonunu hatırladı

"Haftalardır sana hayır demek beni çıldırttı," diye konudan konuya atladı Min, "ama henüz buna hazır değilsen bunu anlayabilirim. Seni iki gündür görmüyorum ve çok özledim. Şimdi gelebilir misin? Sadece konuşmak için? Ya da işte, başka şeyler de yapabiliriz. Aklıma birkaç şey geliyor. Yani konuşmaktan öte şeyler yapmak istersen. Başka şeyler yapmayı tercih ederim. Ya da etmem. Ne olursa."

Başka şeyler yapmaya can atıyorum, dedi Cal içinden, sonra bu düşünceyi zihninden atmak için başını iki yana salladı.

"Burada dizlerimin üzerine çöktüm," dedi Min, neşeli bir ses tonuyla konuşmaya çabalayarak. "Üstelik masum bir diz çökme de değil. Evine gelebilir miyim?"

"Hayır," dedi Cal. "Ben gelirim. Daha sonra." Yutkundu. "Yarın. Dokuz buçukta. Yann gece, dokuz buçukta."

"Şimdi olmaz mı?" dedi Min, çatlak bir sesle.

"Hayır," dedi Cal. "Hayır. Yarın. Dokuz buçuk. Yemek getiririm."

"Ben şimdi yemek yapabilirim," dedi Min. "Akşam yemeği hazırlayabilirim. Şimdi hemen yapabilirim."

"Ben yarın yemek getiririm," dedi Cal, içinden, *Tanrtm ne salağım*, diye geçirirken.

"Tamam, nasıl istersen." Min bir an bekledi, sonra ekledi, "Gerçi ben şimdi çok açım."

"Yarın, dokuz buçuk, senin evinde," dedi Cal dişlerini gıcırdatarak.

"Peki," dedi Min. "Tamam. Yarın akşam." Cal hoşça kal demek üzereydi ki Min devam etti, "Cynthia'yle mi görüşüyorsun?"

"Tanrım, hayır," dedi Cal suçlu suçlu kapıya bakarak.

"Çünkü düğünden onunla birlikte ayrıldın. Ayrıca David görüştüğünüzü söyledi. Yoksa sormazdım. Yani beni hiç ilgilendirmez aslında."

"Tabii ki ilgilendirir," dedi Cal. "Ayrıca David aptalın teki. Onunla konuşma."

"Çabalıyorum," dedi Min.

Cal içindeki gerilimin çok daha uygun bir yere doğru akıp öfkeye dönüştüğünü hissetti. "Nasıl çabalıyorsun?"

"Beni arıyor. Nedense bütün bu olanlar sonucunda evlenmemiz gerektiğine ikna olmuş."

"Saçmalıyor," diye yapıştırdı Cal.

"Biliyorum," dedi Min. Sesinde artık herhangi bir taviz yoktu.

"Arayan numarayı görebiliyorsun. Telefonu açma."

"Bak, salağım ama o kadar da değil."

"Hiç salak değilsin," dedi Cal, "geçmişteki performansına rağmen." Yüzünü buruşturdu. *Seni aptal, aptal.*

"Bahse girdin."

"Girmedim..."

"İkincisine. Beni yemeğe götürmek için. Her şeyi berbat ettim ama hayatım boyunca bunun bedelini ödemeye niyetim yok. Burada sen suçlusun. O bahse sen girdin."

İşte yine başladık, diye düşündü Cal. Shanna haklıydı.

"Hayatım boyunca yanımda olacağını falan düşünmüyorum tabii de," dedi Min yine tedbirli bir tonla.

"Yann gece," dedi Cal ve ikisinden biri daha da aptalca bir laf etmeden, doğru bir iş yaptığını düşünerek telefonu kapattı. Tanrım, *sanki Doris Day filmlerinden birinde oynuyorum*, diye düşündü. Sonra söylediklerini yaptığını anlatmak üzere Shanna'ya gitti.

"Seni seviyorum," dedi Min özlemle düdük sesine.

"Ne oldu?" dedi Liza. "Cynthie ve David ile ilgili o konuşmalar da neydi? Sana yaltaklan dedim, kavga et dedim."

Min telefonu yerine koyup rahatlamak için Elvis'i kucığına aldı. "Beni yarına kadar görmek istemiyor."

"Tuhaf," dedi Liza. "Ben Tony'ye senin yaptığın gibi seks vaat etmiş olsam daha telefonu kapatmadan burada olurdu."

"Ona seks vaat ettim sayılmaz," dedi Min.

"Yapma," dedi Liza ve Bonnie bir ağızdan. Diana bile başıyla onaylayıp, "Evet, ettin," dedi.

"Azıcık da olsa gururumu korumam mümkün mü acaba?" dedi Min. "Herif seksi reddetti işte, pislik."

"Hayır, etmedi," dedi Bonnie Min'in elini okşayarak. "Sadece yarına kadar olmaz, dedi." Kaşlarını çattı. "Ama nedeni anlayamadım."

"Bize ne dediğini anlat," dedi Liza.

"Yarın dokuz buçukta buraya geleceğini söyledi. Yemek getirecekmiş. Sanki yemek umurumda da." Min burnunu çekti. "Bundan nefret ediyorum. Çok aptalca."

"Yarın gece dokuz buçuğun ne özelliği var?" dedi Liza. "Yarın günlerden ne? Çarşamba."

"Yarın Roger'la ay dönümümüz," dedi Bonnie. "Şampanya ısmarlayacak, sonra dört hafta önce yaptığı gibi beni bardan alacak ve evlenme teklif edecek."

"Çok hoş," dedi Min.

"İşte bulduk," dedi Liza doğrularak. "Yarın David'le bahse gireli tam bir ay olacak."

"Ama Cal o bahse girmede ki," diye yapıştırdı Min. "Bu tartışmadan sıkıldım artık. Adam..."

"Ama herkes bahsi biliyor," dedi Liza. "Bu yüzden eğer zamanı dolmadan sen yelkenleri indirirsen kazanmış olacak. Kazanmayı seviyor. Bugüne kadar hep kazanmış. Kazanmak için yaşıyor."

"Ne demek istediğini anlamıyorum," dedi Min.

"Bahisten vazgeçiyor," dedi Liza.

"Neden?" Min ayağa kalktı ve Elvis kızın kucağından yere atladı. "Tanrı aşkına neden..."

"Centilmenlik ediyor işte," dedi Bonnie.

"Bana sorarsanız bu da her şeyi kontrol altına almasının başka bir şekli," dedi Liza, sesinde bıkkınlıkla. "Duruma hâkim olacak. Dokuz buçukta ne oldu?"

Min şaşkın şaşkın omuz silkti. "Restorana girdiğimizde saat ona geliyordu. Büyük olasılıkla dokuz buçuk civarları bardan çıkmıştık."

Liza başıyla onayladı. "Kendine biraz pay bırakıyor." Kaşlarını çattı. "Gerçi eğer yemek getirecekse yeterli zamanı olacak demektir. Ön sevişme falan da olacak. Seni yatağa atması biraz zaman alacak..."

"Kapıdan içeri girdiği anda beni yatağa atabilir," dedi Min.

Diana tekrar ekmeğe uzandı. "Yann gece sinemaya gideirim. Yalnız kalmanız gerek. Sinemadan sonra eve gideceğim. Annem buraya taşındığım için hâlâ köpürüyor. Karbonhidrat yediğimden adı gibi emin." Ekmeğini ısırды. Min elinde olmadan güldü, sonra durumu değerlendirmeye çalıştı.

Evet, Cal bahsi kaybederse ne olurdu? On dolar giderdi. Ama sonuçta kaybetmiş olurdu. "Hayır," dedi. "Kaybettiği bir bahis olmak istemiyorum. Böyle başlamayacağız. Yarın gece o bahsi kazanacak ve kazanmak için yaptıkları onu çok mutlu edecek."

"Neden yarını bekliyorsun o zaman?" dedi Liza.

"Çünkü çok ateşli bir gece kıyafetine ihtiyacım var," dedi Min. "Ve şimdikinden daha fazla cesarete. Ve bir plana."

"Anlat bakalım," dedi Liza. Min eğildi ve konuşmaya başladılar.

"Neler oluyor?" dedi David ertesi gece Cynthie'yi aradığında. "Düğünde çıkan kavganın her şeyi bitireceğini söylemiştin."

"Kaybettik," dedi Cynthie, yorgun bir sesle. "Onu o kadar çok seviyor ki affetti."

"Şimdi Min'le konuştum," dedi David, konuşmayı en ince detayına kadar hatırlayarak. "Bana Cal'ın kazanması için her şeyi yapacağını, bu yüzden çek defterimi hazırlamam

gerektiğini söyledi. Sesinden bana çok kızgın olduğu bel-
liydi."

"David, bitti," dedi Cynthie. "Yapabileceğimiz tek şey bu
deli aşk döneminin kendi kendine sönmesini ve akıllarının
başlarına gelmesini beklemek."

"Altı aydan üç yıla kadar mı? Calvin Morrissey'i bekleme-
yeceğim." David nefretle Cal'ı düşündü. Min'i öyle büyüle-
mişti ki kız adamın gerçekten bahisten vazgeçeceğine ina-
nıyordu. Büyük olasılıkla öyle bir ayarlamıştı ki Min adamın
kazanması için her şeyi yapmaya razı olmuştu. Büyük ola-
sılıkla... David arkasına yaslandı. "Bir saniye. Ya Min Cal'ın
onunla oynadığını fark ederse? Ya Cal onu bahsi kazanmak
için kandırmışsa?"

"Ama kandırmıyor," dedi Cynthie, bıkkın bir sesle. "*Bit-
ti*, David."

"Hayır, bitmedi," dedi David. "Bahis gece yarısına kadar
geçerliyse, bitmedi. Ya ailesi, arkadaşları Cal'm o bahse ger-
çekten girdiğini öğrenirse?"

"*Bitti*, David," dedi Cynthie.

"Ben henüz bitmedim," dedi David. "Kazanacağım."

Saat sekizde Cal Min'in evine götüreceği bir şişe şarap ve
bir Krispy Kreme kutusuyla hazırды. Önünde cinsel arzula-
rını bastırmak zorunda kalacağı bir buçuk saat daha vardı
ki telefon çaldı.

"Cal," dedi Diana, adam telefon cevap verdiğinde. "He-
men buraya gelmen lazım. Min'in başı dertte."

"Ne..." dedi Cal, sonra düdüğü sesini duydu. "Tamam,"
dedi ve içinde büyük bir şüpheyile Min'in evine doğru yola
çıktı.

Kapıyı çaldığında Diana açtı. "Tannya şükür, geldin," dedi kız ve adamı içeri çekti. Sonra dışarı çıkıp kapıyı çekti.

"Ne oldu?" diye döndü Cal ve siyah mini pardösüsü, gözlerinde o ışıltıyla kapıya yaslanmış ona bakan Min'i gördü. "Ah, çok komik," dedi Cal, aklını kaçırmış gibi görünmemeye çalışarak. "Sen hiç 'Kurt' gibi uluyan istatistikçinin hikâyesini duydun mu?"

"Evet," dedi Min. "Kurt kızı yemiş." Adama gülümsedi ve Cal'ın kalbi hızlandı. "Sana bir haberim var, Cazibeli Erkek. O bahisten vazgeçmeyeceksin."

"Ah, evet vazgeçeceğim," dedi Cal, Elvis küçümsemeyle onu izlerken kızın kanepesinin arkasından dolaşarak. "Eğer şimdi yatağa gidersek elektrik faturası yüzünden kavgaya edeceğimiz günler geldiğinde, 'Benimle sadece o bahis yüzünden flört ettin,' diye üstüme saldıracaksın. Tek yapmam gereken bir buçuk saat daha beklemem ve sadece beklemedim diye bunu hayatım boyunca çekmek istemiyorum." Şöminenin üzerindeki saate baktı. "Seksen dakika."

"Hayatın boyunca, ha?" dedi Min.

"Evet, Minerva, hayatım boyunca. Bütün bir ay çektiklerim sadece seks için miydi sanıyorsun?"

Min gözlerini kırptırdı. "Şey, evet."

Cal düşündü. "Tamam, haklı olabilirsin."

"İçimde hiçbir şey olmadığını söylemiş miydim?" Min kanepenin etrafından dolaştı ve Cal yana çekildi.

"Bunu bana işkence olsun diye yapıyorsun, değil mi?"

"Hayır, seni yatağa atmak için yapıyorum," dedi Min. "İşkence işin keyifli yanı olacak."

"Min," dedi Cal.

"Hayır," dedi Min. "Hayatımın geri kalanını senin kaybettiğin o bahis olarak geçirmek istemiyorum. Ayrıca risk al-

mayan bir tip olduğumu duymaktan çok sıkıldım. Seninle o riski göze alacağım." Pardösüsünün cebinden on dolar çıkarttı. "Bu on dolar seni dokuz buçukta yatakta ve içimde hissedeceğimi söylüyor."

Cal bir an başının döndüğünü hissetti, kendini toparlamak için başını iki yana sallarken Min çeki kanepenin yanındaki masanın üzerine yapıştırdı.

"İşte sana eğlence," dedi. "Kaçacak mısın, yoksa oynayacak mısın?"

Min gözlerinde şehvet ve sevgiyle ona gülümsüyordu ve Cal gülmeye başladı. "Min sadece seksen dakika var, bir ay değil. Sence o kadar dayanamaz mıyım?"

"Hayır," dedi Min ellerini kalçalarına dayayarak.

Cal cüzdanını buldu, on dolar çıkardı, masaya doğru yürüdü ve parayı masaya yapıştırdı. "Haydi bakalım," dedi, masanın diğer tarafından. "Neyin varmış görelim, Minnie."

Min pardösüsünün kemerini çözdü, kemeri kanepeye fırlattı, pardösüyü çıkarttı. Siyah, askısız bir gecelik giymişti ve Cal'ın görebildiği kadanyla içinde hiçbir şey yoktu. "Çıplak olsam çok daha iyi olurdu biliyorum," dedi topuklarının üstünde salınıp her şeyini aynı anda sallarken. "Ama henüz o kadar kendime güvenim yok."

"Aslında," dedi Cal gözlerini ona dikerek, "şimdi o geceliği yırtıp önümüzdeki seksen dakika boyunca seni serbest bırakmayı düşünebilirim." Dantelin kızın etini büzdüğü yere baktı. "Çıkarması çok zormuş gibi görünmüyor."

Min parmağını dantelin içine sokup çekerek şaklattı. "Esnek. Hafifçe asıldın mı..." ,

"Seksan dakika daha var." Saate baktı. "Yetmiş yedi dakika. Ama şunu belirtmek isterim ki süre dolduğu anda benimsin."

"Kesinlikle," dedi Min, başıyla onaylayarak.

"Tamam," dedi Cal. "Son zamanlarda okuduğun iyi bir kitap var mı?"

"Hayır," dedi Min, masanın etrafında yürümeye başlar-ken. "Okuyamıyorum çünkü aklımda sadece sen varsın."

Cal ondan uzağa, kanepenin diğer tarafına gitti. "Çok sıkıcı olmalı."

"Hayır, sen hep beni çok şaşırtacak şeyler yaptın," dedi Min yaklaşırken.

Cal kanepenin önüne doğru gitti. "Biliyor musun, yatakta pek iyi değilimdir."

Min yön değiştirip onu şaşırttı ve adamın gömleğine yapıştı. "Önemli değil. Ben çok iyiyimdir."

Adamı kanepeye itip bacaklarını açarak üstüne çıktı. Yumuşacık ağırlığıyla Cal'ı kanepeye mıhladı. Cal içinden, bir şeyler yapmalıyım, diye geçirdi ama bunu düşünürken bile elleri kıza kenetlenmişti ve dantelin altındaki sıcaklığı hissediyordu. "Dilimi çok iyi kullandığımı söylerler," diye fısıldadı Min ona doğru eğilerek. Cal gözlerini kapattı ve üzerine hafifçe abanan göğüsleri hissetti.

Min yumuşacık, ateşli bir öpücükle onu öptü. Cal sıkıca sarılıp kızı kendine çekti. "Tanrım, seni çok özlemişim," dedi Min'in dudaklarına doğru.

"Ben de," dedi Min. Artık oynamıyordu. "Bir daha hiç sensiz kalmak istemiyorum."

"Kalmayacaksın," dedi Cal. "Bir daha seni hiç bırakmayacağım. Asla."

"Teşekkür ederim." Min doğrulup derin bir nefes aldı. Cal içindeki isteğin arttığını hissederek onu seyretti. "Sana söylemem gereken bir şey var."

Adam kalçalarını kavrayarak onu kendine çekti. Kız gerçekten içine hiçbir şey giymemişti. "Ağır ağır konuş." Kızın boynunu öpmek için eğildi ama hafifçe ısırıldı.

Min'in tüyleri ürperdi. "Sana, 'Kalbimi kırma,' demiştim, hatırlıyor musun? Şey, fikrimi değiştirdim, kırabilirsin."

"Hey," dedi Cal, iyice sarılarak. "Kalbini falan..."

"Önemli değil, seni yine de seveceğim," dedi Min. "O bahse girdiğini sandığım zaman da seni seviyordum, benimle oynadığını düşündüğüm zaman da seni seviyordum, sana sokakta bağırırken de seni seviyordum, Cynthie'yle düğünden çekip gittiğinde de seviyordum, seni pislik..."

"Onu evine götürüp evime döndüm," dedi Cal panikle. "Yemin ederim ki..."

"Önemli değil," dedi Min. "Sana bunu anlatmaya çalışıyorum. Ne yaptığın ya da ne söylediğin önemli değil. Seni sonsuza dek seveceğim."

Cal tutulmuş halde ona baktı.

"Biliyorum," dedi Min. "Biliyorum, bunun konumuzla hiç alakası yok ama şu anda olanları mahvedemeyeceğini bilmen gerektiğini düşündüm."

"Öyle mi?" dedi Cal, inanmak isteyerek.

"Öyle," dedi Min. "Tabii bu, beni bir daha kızdırırsan sana bağırmayacağını anlamına gelmiyor. Bağırıp kapıları çarpacağım. Sadece kapıyı çarptığımda kapının diğer tarafında olmayacağım. Hayatın boyunca senin olacağım."

Cal'ın nefesi kesildi. Başını Min'in omzuna yasladı. "Tanrım, seni seviyorum."

Min iç çekti. "Güzel çünkü sana söylemem gereken bir şey daha var."

Cal kendinden geçmiş halde başıyla onayladı.

Min yutkundu. "Sorun şu ki ben açılacağım. Kalçalar, bacaklar..."

"Dokuz buçuğa kadar bekle," dedi Cal, kızı gözünde canlandırmamaya çalışarak.

"...bel," dedi Min, sonra durdu. "Ne? Dokuz buçuğa kadar mı? Kırkıma kadar büyük olasılıkla becerebilirim, ama sonra..."

"Ne?" dedi Cal.

"Şışmanlayacağım," dedi Min ve adam gözlerini kırptırdı. "Şey, daha fazla şışmanlayacağım." Sonra kaşlarını çatı. "Ne dediğimi sandın?"

"İlerisi için," dedi Cal, gülmeye başlayarak. "Eğer yarı çıplak kucağımda oturup açılacağını söylersen..."

"Hayır" dedi Min ve adamı itmeye çalıştı. Cal onu kendine çektiğinde kız sıcacık dolgun bedeniyle adamın altına serildi. "Böyle bir şeyi asla söylemezdim," dedi Min kollarını adamın boynuna dolarken gözlerinin içine bakarak. "Kaba olurdu:"

"Ama hoşuma gitti," dedi Cal kızı öpmeden evvel.

"Söylemek istediğim şey," dedi Min nefes almak için başını kaldırırken, "şu ki, büyüyüp o şışko, yaşlı kadınlardan biri olacağım. Genlerimde var. Kendi kendine şışen bir hamur gibi. Puf diye kabaracağım."

"Benim açımdan hiçbir sorun yok," dedi Cal. "Çünkü ben de büyüdüğümde şışko, yaşlı kadınları kanepenin etrafında kovalayan o yaşlı, azgın erkeklerden biri olacağım."

"Ben ciddiylim," dedi Min ama gülümseyen yumuşacık dudakları adam için aralanmıştı.

"Ben de öyle," dedi Cal. "Kilon umurumda mı sanıyorsun? Bana bak kadın, bana canavar dedin, kurt, şeytan, baş-

tan çıkararak dedin. Ayrıca en yakın arkadaşın beni üç defa dövdü..."

"Sen de gözüme dirseğini geçirdin," dedi Min.

"...Bana insanların içinde bağıldın ve hâlâ buradayım. Yumuşacık olduğunda benden kurtulacağını sanıyorsan..."

"Erkekler şekilcidir," dedi Min.

"Evet." Cal parmağını geceliğin esnek yakasının içine kaydırды. "Ö yüzden üzerindeki bu varla yok arası şeyi çok beğendim. Ama yine de seni bir kere o ev gömleğiyle yakalamak isterdim." Kıza onun verdiklerini vermeye çalışarak gülümsemeyi bıraktı. "Sadece sen varsın, Minnie. Tek istediğim bu. Hayatımın geri kalanını seninle geçirmek istiyorum."

"Oh." Min ona uzandı, ama Cal bahsi hatırlayıp kızını bırakmak istememesine rağmen doğruldu.

"Dokuz buçukta başlayacağız." Saate baktı. "Yetmiş dakika. O yetmiş dakikada ne yapmak istersin Minnie? Scrabble tahtan var mı?"

"Yaramaz sözcükler yazacağım," dedi Min.

"Evet, 'açılmak' gibi," dedi Cal ve gülmeye başladı.

Min tavana baktı. "Bak, hiç önemli olmayan şeylerden biri daha. Seni hâlâ seviyorum."

"Tamam o kısmı sevdim de," dedi Cal, "başka numaraların da var mı?"

"Daha fazlası, 'evet, bana istediğin şekilde sahip olabilirsin,' demek olur." Min doğrulup onu tekrar kendine çekti. Adam kanepede kıza yer açmak için kaydı ve kalçasına bir şeyin battığını hissetti. Min onun ensesini öptü, Cal arkasına uzanıp kızın kemerini tokasından çekip alırken ürperdi. Sonra Min onu ısırdı. Cal, "Ah," diye inledi. Min geri çekilip ona gülümsedi.

"David'le girdiğin bahsi kazanacaksın ve benimle girdiğin bahsi kaybedeceksin," dedi Min. "Berabere kalmışsın gibi düşün."

Cal ona bakıp içinden, haklısın, dedi, sonra elindeki kemere baktı. "Kayıtlara geçmesi için bir daha soruyorum. Ne yaparsam yapayım beni sevecek misin?"

"Evet," dedi Min.

"Güzel." Kızı kanepeye itip bileklerini başının üstüne kaldırdı. "Hâkimiyet bende olsun isterim, Minnie."

"Biliyorum." Min gülümsedi. "Bununla başa çıkabilirim."

Cal onu tekrar öptü ve Min başka yere odaklanacağı sırada kemeri kızın bileklerine geçirdi.

"Hey," dedi Min öpüşmeyi keserek ama Cal kemerin diğer ucunu çoktan kanepeye bağlamıştı bile.

Adam düğüm atarken Min gerilerek bileklerini görmeye çalıştı. "Bu biraz sapıkça Calvin."

"Çok değil," dedi Cal ayağa kalkarken. "Biliyorsun, buraya bir düzine çikolatalı kek getirdim, sonra sen kurt gibi uludun ve onları yiyemedik. Ama seni affediyorum çünkü ilişkimiz böyle bir şey." Mutfak tezgâhına doğru yürüdü. "Tamam," saati görmek için geriye eğildi, "altmış yedi dakikamız var. Neden bahsetmek istersin?"

"Cal," dedi Min.

Mutfak tezgâhında yeşil ve beyaz renkli tanıdık bir poşet vardı. "Krispy Kreme," dedi. "Büyük beyinler benzer şeyler düşünür." Poşeti oturma odasına getirdi. "Biliyor musun, Minnie, bana bir ay işkence ettin. Öyle güzel bakıyordun ki seni gördüğümde aklım yerinden gidiyordu. Seni öyle çok istedim ki neredeyse aklımı kaçıırıyordum." Başını eğip kanepeye bağlı yatan kıza baktı. "Hâlâ da kaçıırıyorum belli ki."

"Tamam, bunun için özür dilerim," dedi Min kemeri çektiştirken.

"Şimdi sıra sende." Kızın karşısına oturdu. "Şimdi ben sana işkence edeceğim."

Min kemeri çektiştirmeyi bıraktı. "Bu iyi bir şey olabilir. Ne yapacaksın?"

Cal poşetten bir çikolatalı kek çıkarttı.

"Bunu senin önünde yiyeceğim," dedi ve keki ısırdı.

David köşedeki telefon kulübesine yürüdü çünkü bugünlerde herkeste arayan numarayı gösteren cihazlar vardı. Min'in anne babasının numarasını çevirdi ve telefonun çalması kesildiğinde, "Bunu bilmeniz gerek," dedi cevap veren telesekretere. Tamam, önemli değildi, nasılsa dokuzdan önce eve döneceklerdi. Düdük sesini duyduktan sonra konuşmaya başladı. "Bunu bilmeniz gerek. Calvin Morrisey girdiği bahsi kazanmak için kızınızı baştan çıkartıyor." Sonra telefonu kapatıp az önce yaptığı şeyi düşündü. Öngörebildiği kadarıyla kusursuz bir davranıştı.

Kendinden oldukça memnun Morriseylerin numarasını bulmak için kulübedeki rehberi karıştırmaya başladı.

Min kaşlarını çatarak Cal'a baktı ama pislik herif sırtarak karşılık verdi. İkinci kekini bitirirken inanılmaz çekici görünüyordu. Yavaş yavaş bitiriyordu.

"Ve sen de seninle neden yatmadığımı merak etmeye devam et," dedi Min. "Senin bu sadist yanını sezmiştim de ondan." Daha rahat bir pozisyon alabilmek için yan döndü ve adamın çenesinin gerildiğini fark etti. *Heey*, dedi içinden ve tekrar kımlılandı.

"Bir süredir Elvis'i ortalıkta görmüyorum," dedi Cal onu seyrederken. "Yine pencereden dışarı çıkmış olmalı. Dışarıda yaşayan kediler hakkında istatistikler ne diyor?"

"Biliyor musun," dedi Min yeni bir taktik deneyerek. "Bu beni korkutuyor. Evimde yabancı bir adam var. Kanepeye bağlıyım. Çok korkuyorum." Sesine hafif bir korku katmaya çabaladı ama şehvetle karıştığı için etkili olmuyordu.

"Çok komik çünkü darmadağın görünüyorsun," dedi Cal ve kumandaya uzandı. "Televizyonun mu?"

Min sırtı. "İnsanlar bu yüzden tutuklanıyorlar."

"Evet ama yakalanırlarsa. Bu saatlerde çoğunlukla CNN seyrederim." Cal başını eğip ona baktı. "Tabii çoğu zaman seyredecek daha iyi bir şeyim olmuyor. Muhteşem bir vücudun var."

"Ah, yapma," dedi Min. "Yatağa girmek istiyorsun, biliyorum ama..."

"Erkekler seninkiler gibi göğüslere bakabilmek için dergiler alıyor," dedi Cal, "ve ben burada kanepeye bağlı bir çift göğüsle birlikteyim." Kumandayı masaya geri fırlattı. "CNN şu anda hiç çekici gelmedi."

"Bu kanepeden bir kurtulayım," dedi Min dişlerinin arasından, "o göğüsleri bir daha asla görmeyeceksin. Şimdi çöz beni."

"Son sözlerini düşünmeden söyledin," dedi Cal. "Bir daha dene."

"Calvin..."

"Ellerimi senden uzak tutmanın benim için ne kadar zor olduğu konusunda," dedi Cal, sohbet eder gibi, "bir fikrin var mı?"

"O zaman çöz beni de işimize bakalım," dedi Min yeniden neşelenerek.

"Kırk beş dakika daha var," dedi Cal. "Ne konuşalım?"

Tamam, dedi Min kendi kendine. Düşünmüyorsun. Üstünlük sende. Kanepeye bağlı olmak dışında. Seni istiyor. Sana sahip olabilir. Sadece onu harekete geçirecek bir şeye ihtiyacı var. "Ben de seni çok istiyordum," dedi kendini yastıklara bırakırken.

"Tabii," dedi Cal bir kek daha alırken. "Bu yüzden sürekli benden kaçıyordun."

"Bahis yüzünden," dedi Min. "Parktaki o pikniği hatırlıyor musun? Seni orada yatırıp gömleğini yırtarak sevişmek istedim."

Cal kekini-ağızına götürürken durdu.

"Gözlerimi kapatıp seni çıplakken üzerimde düşünüyordum, bana yapacaklarını." Cal hafifçe gerilediğinde Min devam etti, "Özellikle göğüslerime. Göğüslerim çok hassastır, bunu daha önce söylemiş miydim? Dudaklarını o göğüslerin üzerinde hayal..."

"Adil oynamıyorsun," dedi Cal.

"Ben mi?" dedi Min kalkmaya çabalayarak. "Kanepeye bağlı olan benim. Sence bu adil mi?"

"Hayır, değil," dedi Cal. "Hoşuma gitmesinin nedenlerinden biri de bu zaten."

Min hayal kırıklığıyla nefesini bıraktı. Cal yerinden kalkıp masanın etrafından dolaşarak onun yanına oturdu. Keki üzerindeki çikolatanın bir kısmını parmağıyla sıyırdı. "Vücudunla ilgili kaç fantezi kurdum biliyor musun?" Parmağını göğsünün kıvrımında dolaştırarak çikolatayı dante-
lin altına bulaştırdı ve Min nefesini tuttu. "Ama bu onlardan biri değildi," dedi adam, diğer göğsü de aynı şekilde çikolataya bularken. "Ama olması gerekiyormuş."

"Yapış yapış," dedi Min, bir an tam bir cümle kuramayarak.

"Sorun değil," dedi Cal kızın üzerine eğilirken. "Hemen çıkartıyorum."

"Sapık," dedi Min adamın dilini üzerinde hissettiğinde gözlerini kapatarak.

"Evet," dedi adam danteli indirirken. "Ama hoşuna gidiyor."

"Yok canım," dedi Min.

Cal doğrulup onun gözlerinin içine baktı. "Durmamı ister misin?" dedi. Min elini göğsünün altına, dantelin altında alev alev yanan yere doğru kaydırıldığını hissetti.

"Seni her şeyinle istiyorum," dedi ve Cal'ın elleri göğüslerini sararken gözlerinin koyulaştığını fark etti. "Çöz beni."

"Hayır," dedi Cal.

Min ona doğru kalktı ama adam onu geri itti, nefesi hızlandı ve kıza tekrar eğildi. Bu kez danteli aşağı çekti. Min adamın dudaklarını üzerinde hissettiğinde bedenindeki bütün sinirler gevşerken kendini geriye verdi.

Min kendini arkaya atarken Cal geri çekilip ona baktı. Min nefes nefese başını kaldırdığında adamın göğüslerini seyrettiğini gördü. Cal danteli beline kadar çıplak kalacak şekilde aşağı indirdi. "Hey," dedi Min ve elinde olmadan kendini örtmeye çabaladı ama sonra bağlı olduğunu hatırladı.

"Tanrım, çok güzelsin," dedi adam gözlerini göğüslerden ayırmadan.

Min şehvet ve utanç arasında gidip gelerek kemeri çekti, sonra Cal göğsünü avucuna aldığı anda şehvet ağır bastı. Min gözlerini kapattı ve adamın dudaklarının sıcaklığını

tekrar üzerinde hissetti. Vücudunun gerildiğini, titrediğini hissetti, hiç durmamasını dileyerek ona doğru yükseldi.

Morriseylerin telefonu rehberde yoktu, bu yüzden David Cynthie'yi aradı. "Cal'ın ailesinin telefonu gerekiyor."

"Neden?" dedi Cynthie ifadesiz bir sesle.

"Nedeni önemli değil," dedi David. "Önemli olan o pazar gecesi bana o kavgayı başlatmamı söylediğini öğrendiğinde Cal'ın çok sinirlenecek olması. Bana numarayı ver yoksa anlatırım."

Uzun bir sessizlik oldu, sonra Cynthie telefonu bıraktı, geri döndüğünde numarayı verdi.

"Teşekkürler," dedi David ve telefonu kapatıp aldığı numarayı çevirdi. Telefonun çalması kesildiğinde, "Bunu bilmeniz gerekiyor," dedi ama karşısında Morriseylerin telesekreteri vardı. "Bu ne rezalet," dedi ama düdük sesi geldiğinde, "Bunu bilmeniz gerekiyor. Oğlunuz sadece bir bahis kazanmak için bir kızı şu anda baştan çıkartmakla meşgul. Kızın adı Min Dobbs. Üstelik kinci ve intikamcı bir kız." Sonra Min'in evinin adresini verip telefonun kapattı.

"Hiç de fena değildin," dedi kendi kendine. Telefonu tekrar eline aldı. Kendinden oldukça hoşnuttu.

Çünkü o kazanacaktı.

On beş dakika sonra Cal üçüncü kekin kalanını eline aldığı anda Min adını hatırlamaya çalışıyordu.

"Ne yapıyorsun?" dedi adama.

"Kendimi sakinleştiriyorum," dedi Cal, bitkin bir sesle. Keki ısırdı. "Düşündüm de," dedi yutkunduktan sonra, "ağzımda bu olduğu sürece dudaklarımı oraya değdirmeyece-

ğimi anladım." Saate baktı. "Yanm saatimiz var. Yetecek kadar kekimiz olduğunu sanmıyorum."

"Hiç olmazsa geceliği yukarı çeker misin?" dedi Min şehvet hafiflediğinde utandığını hissederek.

"Hayır." Cal kekini bitirdi. "Bence üstün hep çıplak olmalı."

"İş yerinde insanların daha şevkle çalışmasını sağlayacaktır," dedi Min, sonra kendisinin hiçbir yerinin şevk verici olmadığını hatırladı. "Yani..."

"İnsanların içinde değil, şapşal," dedi Cal. "Sadece evde. Bunu nikâh yeminine ekleyelim. Seveceğine, onurlandıracağına, zevk alacağına ve her gece belden yukarı çıplak gezeceğine söz verebilirsin."

"Nikâh mı?" dedi Min, doğrulmaya çalışarak.

"Tabii ki nikâh," dedi Cal, onu ilgiyle seyrederken. "Ciddi olmadığım birini bağlar mıyım sanıyorsun?"

"Ama teklif bile etmedin," dedi Min, kemeri çekiştirerek.

"Benimle evlenir misin?" dedi Cal gözlerini göğüslerden ayırmadan.

"Hayır," dedi Min aşkla cinayet arasında parçalanarak.

"Tabii," dedi Cal. "Çünkü seneler sonra Harry sana nasıl evlenme teklif ettiğimi sorduğunda, 'Beni kanepeye bağladı, geceliğimi parçaladı, göğüslerimden çikolatalı kek yedi, sonra da evlenme teklif etti,' demek istemiyorsun." Kekinden bir ısırık daha aldı.

"Tek yapmak istediğim sevişmek. Böylece bu aptal bahsi kapatıp gerçek bir ilişki yaşamaya başlayabiliriz. Gerçi şu andan itibaren bundan da şüpheliyim." Kemeri tekrar çekiştirdi. "Bu bizi biraz engelleyebilir."

"Hiç sanmam," dedi Cal sinir bozucu bir sakinlikle. "Bu ilişkiye hiçbir şeyin zarar vermeyeceği konusunda hemfi-

kir olduk. Biraz çarpık bir ilişki ama hoşuma giden de bu zaten."

"Çarpık olan sensin," dedi Min. "Ben tamamen normalim. Şimdi çöz beni ve aklımı yerinden oynat."

Cal'ın bir an nefesi kesildi. Min içinden, seviş benimle, dedi, sonra adam kekinden bir ısırık daha aldı ve hayal kırıklığıyla dişlerinin arasından soludu.

"Belki keki yanlış ağza dolduruyorum," dedi. Kekten bir parça kopardı. "Aç ağzını."

"Bek, ben..." dedi Min ve Cal keki kızın ağzına tıktı. Şeker Min'in ağzında dağıldı. "Oh," dedi Min ve çikolatanın içine yayılmasını bekledi.

"Hayattaki amacım yüzündeki bu ifadeyi çikolata olmadan da görmek," dedi Cal.

Min yutkundu. "İfade orada. Ama sen o sırada hiç yüzüme bakmıyorsun."

"Gerçekten mi?" Cal kızın göğsünü avucuna aldı ve başparmağıyla okşamaya başladı. Min adamın ellerinin altında kasıldığını hissetti ama bu kez gözlerini açtığında Cal ona bakıyor, onu seyrediyordu. Min utançla, şehvetle, içindeki ateşle kızardı. "Tanrım, haklıymışsın," dedi adam ve eğilip onu öptü. Min utandığını unutup adamın tadını almak için yükseldi. Cal vücudunu okşarken adamın dudaklarına doğru içini çekti.

"Çöz beni," diye fısıldadı. Cal onun üzerinden saate baktı.

"Olmaz, hâlâ yarım saatimiz var." Elini kızın bacağına kaydırды. "Sanırım bu kez ayak parmaklardan başlayacağım. Daha önce ayak parmaklarla hiç uğraşmadım. Benim için yeni bir şey olacak."

"Yarım saat boyunca ayak parmaklarımı mı emeceksin?" dedi Min inanamayarak.

"Ayak parmaklarınla başlayacağım," dedi Cal. "Ve yukarı çıkacağım."

"Yukarı mı?" dedi Min.

"Ve on beş dakika içinde geceliğinin kalan kısmı da çıkmış olacak."

"Işıklar açıkken mi?" dedi Mıh Öfkeyle. Cal bir kahkaha patlatıp ayak parmaklarına doğru eğildi.

David pazar günü olanlardan sonra Diana'nın önüne gelen her erkeği mıhlamaya hazır olacağına inanarak kızın cep telefonunu çevirdi. Telefon açıldığında, "Bunu bilmeniz gerekiyor," dedi ama Diana'nın sesli mesaj servisi cevap verdi. "Bu insanların hiçbiri evde oturmaz mı?" diye söylendi ama düdüğü sesi geldiğinde, "Bunu bilmeniz gerekiyor. Calvin Morrissey şu anda bir bahis kazanmak için kız kardeşinizi baştan çıkartmakla meşgul." Sonra telefonu kapattı ve son yaptığı telefon görüşmesini gözden geçirdi. Tehlikeli görüşmeyi.

Kimin aradığı belli değil, dedi kendi kendine. *Asla anlayamaz.*

Önce bir içki içmek için evine gitti.

Dokuzu çeyrek geçe Min, aklına gelen her yeri ve hayal bile edemeyeceği birkaç yeri ellendikten sonra Cal'ın kendisini çözmeye başladığını hissetti.

Doğrulup adamın koluna yapıştırdı. "Bir daha asla böyle bir şey yapma."

"Ah," dedi Cal. Min onu geriye itip kucağına çıktı ve adama sıkı sıkı sarılarak sertçe öptü.

Nefes almak için başını kaldırdığında, adamın omzuna bir şaplak daha yapıştırdı. "Ciddiyim, bir daha asla," dedi, sonra büyük bir açlıkla tekrar adamın dudaklarına yapıştı. Bir dakika sonra nefes nefese başını kaldırıp tekrar vurdu ve, "Asla, bir daha asla," dedi.

"Gerçekten mi?" dedi adam en az Min kadar nefes nefese. Min dönüp kanepenin koluna baktı. Hâlâ koldan aşağı sarkan kemeri gördüğünde içi ürperdi.

"Tamam ama oturma odasında yapma," dedi. "Ve bu kadar uzun sürmesin. Ayrıca ışıkları da..."

Adam onu kanepeye itip yastıkların üzerine bastırdı. "Bir dahaki sefere," dedi ellerini kıza bastırarak, "nerede istersem orada, ne zaman istersem o zaman, hatta istersem spotların altında yapacağım."

"Hiç sanmam," dedi Min ve adam onu tekrar öptüğünde, ah, Tanrım, sen nasıl istersen, diye düşünüp karşılık verdi.

"Ben nasıl istersem," diye fısıldadı adam Min'in kulağına.

"Peki," diye fısıldayarak karşılık verdi Min. "Ama artık sevişebilir miyiz?"

"Az kaldı," dedi Cal, kızın boynuna doğru. "On beş..."

"En büyük fantezim ne biliyor musun?" diye fısıldadı Min onun kulağına ve Cal inledi. "Sensin; senin sertçe içime girmen." Adam onu sertçe sıktı ve Min, "Seksin o kısmını çok seviyorum, ilk başını, o hissi ve seninle bugüne kadar yaşadıklarımın hepsinden çok daha güzel olacak çünkü seninle her şey çok güzel oluyor, bana dokunman, beni öpmen, bu yüzden seninle her şeyin güzel olacağını..."

Cal onu yastıklara itip lafını bölerek sertçe öptü, durduğunda, "Sus, daha on beş dakikamız var," dedi ve diliyle aşağıya inmeye başladı.

"Ah," dedi Min ve adam devam ettikçe bütün sinirlerinin gevşediğini hissetti. "O on beş dakikada ne yapacaksın?" diye sordu. Cal bacağının iç kısmını öpüp bacaklarını araladı.

"Ah, Tanrım," dedi Min adam dilini içeri kaydırırken. "On dolar kaybediyorum."

Emilio'nun Yeri'nde Liza'nın cep telefonu çaldı. Tony spagettisine gömdüğü çatalı yerinden oynatmadan telefonu kızın çantasından çıkartıp ona uzattı.

"Bir daha görüşmeyeceğimizden emin misin?" dedi Liza telefonu alırken. "Son zamanlarda sık sık buraya gelir oldun da."

"Burada yemek yiyorum," dedi Tony çatalına spagetti dolarken. "Senden çok önce ben yine buradaydım."

"Doğru," dedi Liza ve telefonunu açtı. "Efendim?"

"Liza?" dedi bir adam sesi. "Bunu bilmen gerekiyor. Calvin Morrissey bahis kazanmak için şu anda Min'i kandırıyor."

"Ne?" dedi Liza. "Kimsin sen?"

"Bahis gece yarısına kadar geçerli," dedi adam. Sesinde tanıdık bir sinsilik vardı. "Ve Cal kazanmak istiyor."

"David?" dedi Liza.

Telefon kapandı ve Liza düdüğü sesiyle baş başa kaldı.

"David mi?" dedi Tony başını spagettisinden kaldırarak.

"Hey, Emilio?" diye bağırdı Liza mutfağın gürültüsünü bastırarak. "Mola alıyorum."

"Ah, hayır," dedi Tony.

"Sen makarnanı ye," dedi Liza kapıya yürürken.

"Kahretsin," dedi Tony ve çatalı bırakıp kızın peşinden gitti.

16

Min nefes nefese kalmıştı ve titriyordu. Cal parmaklarını onun saçlarının arasına geçirip şömine-nin üzerindeki saati göstermek için kızın başını çevirdi. "Dokuz otuz beş," dedi boğuk bir sesle. "David'le girdiğımız bahsi kaybettim. Bitti."

"Beş dakikayı boşa mı harcadık?" dedi Min çılgın gibi.

"Hiç şikâyetçi değıldin," dedi Cal, başını kızın göbeğine yaslariken.

"Beni ya yatağı götür, ya da burada becer," dedi Min nefes nefese. "Seni *şimdi* istiyorum."

"Seninle kesinlikle evleniyorum," dedi Cal ve kızı kane-peden çekip yatak odasına doğıru gitti.

Min adamın arkasından sendeleyerek yürüdü. Cal saten çarşafların üzerine onu iterken Min'in bütün vücudu sızlı-yordu. Adam üzerindikileri çıkartıp bir prezervatif buldu, sonra Min'in yanına geldi ve bedenini sertçe onunkine bas-tırdı. Min üzerine gelen bu sert kemiklerin ve kasların key-fini çıkartmak için gözlerini kapattı. "*Oyalanma*," dedi. Son-ra adamın ellerini tekrar üzerinde dolaştırdığını, aşağıya

kaydırdığını ve bütün sinir uçlarının çılgın gibi haykırdığını hissetti. Adamın parmakları tekrar içine girdiğinde titreyerek kendini ona açtı. Cal'ı bacaklarının arasında hissettiğinde, o sertliği içinde hissetmek, onu karşılamak için yay gibi kıvrıldı. Şehvet dolu bakışlarla ona bakıyordu ve Min bu bakışlara kendini kaybederek karşılık verdi. Sonra adam onu öptü, nemli sıcaklığıyla içine girerken dilini onun ağzına kaydırды. Min nefesini tutup inlerken tüm gücüyle ona sarıldı ve Cal'ın bedenine yaydığı şok dalgalarını ta içinde hissetti.

Adam gerileyip daha derine daldı, Min içindeki sıcaklık arttıkça zevkle kendinden geçip dudağını ısırdı. Sonra ritmi yakalayıp kendini Cal'ın, birlikteliklerinin güzelliğine kapırdı. Adam üzerinde gidip gelirken kulağına tekrar tekrar onu sevdiğini, ne kadar güzel olduğunu, onun olduğunu söyledi ve sonunda Min onu, ellerini, sesini, nefesini, bedenini her yerinde hissetti. Cal onu her şeyiyle seviyordu ve Min şehvetle sevginin doruğuna yükselirken sarhoş gibiydi. Diliyle adamın dudaklarını yaladı, onu sevdiğini söyledi, sonsuza dek, her zaman seveceğini. Onu damarlarında hissetti, her yerinde, parmak uçlarında, gözlerinin arkasında, kilitlendikleri o derinlikte, ısı, basınç ve gerilimin birleştiğı, daha önce hiç görmediğı yıldızların parladığı yerde. Adam hızlanıp sertleşti, Min tırnaklarını etine geçirip Cal'ın her gidiş gelişinde tekrar tekrar adını sayıkladı ve sonunda kendini bırakıp adamın ellerinin arasında çaresizce kasılarak teslim oldu. Ardından gelen zevk kasılmalarıyla hâlâ adama sıkı sıkı sanılırken Cal titreyip onun kollarına yığıldı.

"Ah, Tanrım," dedi Min, tekrar konuşabildiğinde.

"İyi miydi?" dedi Cal nefes nefese ve Min başını iki yana salladı.

"Çok iyiydi. Dünya çapında. Muhteşem." Nefesini düzenlemek için derin bir soluk aldı. Cal elini ait olduğu yere, kızın göğsüne kaydırды. Min elini onunkinin üzerine koyup iyice bastırды ve derin bir nefes aldı. "Tanrım, seni seviyorum."

"Güzel," dedi Cal, bitkin bir halde. "Ben de seni seviyorum. Üzgünüm senin ne istediğini konuşmaya pek vakit olmadı."

"Bunu istiyordum," dedi Min soluk soluğa.

"Ve aldın," dedi Cal. Başını yan çevirdiğinde gözü saate takıldı. "Ah, Tanrım."

Min başını kaldırıp kıvrımlı, pirinç yatak başına baktı ve içini çeker gibi derin bir nefes aldı. "Sanırım bir gün bu yatak başına bağlanmayı isteyebilirim."

"Kayıtlara geçsin lütfen," dedi Cal, "çoğunlukla yedi dakikadan fazla dayanırım." Başını yastığa bıraktı. "Tabii ön sevişme çoğunlukla bir ay sürmez." Derin bir nefes aldı. "Haydi, bana ön sevişmeyle ilgili istatistiklerden bahset."

"Çok uzun sürmüyor," dedi Min. "Sen istisnasın. Belki, yatak başına ben seni bağlarım. Ve o çikolatalı kek oyununu ben sana yaparım."

Cal gözlerini kapattı. "Teşekkürler. Çok hoşuma gider. Bir liste yap. Hepsini uygulayalım. Büyük olasılıkla bu gece olmaz ama eninde sonunda yaparız."

Min kalp atışları yavaşlarken adama doğru kıvrıldı. "Çok mutluyum. Senin için çıldırıyorum ve çok mutluyum."

Adam dönüp yaklaştı ve Min'i öptü. Kız güven içinde, sıcacık ve tatmin olmuş bir halde kendini ona bıraktı.

"Seni seviyorum," dedi Cal. Min onu sevdiğini söylemek için dudaklarını araladı ama biri kapıyı çalmaya başladı.

"Bu da ne böyle?" dedi Cal.

"Kapı mı?" dedi Min.

"Diana anahtarlarını mı unuttu acaba?" Cal doğrulup oturdu. "Ah, bayağı atletik bir kadınsın, Minerva."

"Pek değil," dedi Min, telefon çalmaya başladığında. "Beden derslerinden hep kötü not alırdım."

"Sana yanlış not vermişler." Cal kızın kalçasına hafifçe vurup pantolonuna uzandı. "Sen telefona bak. Ben kapıya bakarım. Seninle tekrar burada buluşalım. Sakın giyinme."

Cal Min'in oturma odasını geçerken gömleğinin düğmelerini ilikledi ve kendi kendine gelecekteki baldızını azarlamasının hoş olmayacağını hatırlattı. Kapıyı açarken neredeyse bu düşünceyle mutlu olmuştu ki karşısında David'i buldu. Bu kazmaya istediği gibi bağırabilirdi.

"Min burada mı?" dedi David sinsi sinsi.

"Evet, git buradan." Cal kapıyı kapatmaya yeltendi ama aklına bahis geldi. "Sen kazandın. Yarın çekini gönderirim. Şimdi defol."

"Hiç sanmam." David kapının arasına geçti. "Min'i görmeliyim."

"David?" dedi Min arkalarından ve ikisi de başlarını çevirip ona baktıklarında Cal'ın nefesi kesildi.

Min mavi eflatun yorganı üzerine sarmıştı ve Elvis ayaklarının dibinde dolanıyordu ama omuzları çıplaktı. Yorgun ve darmadağın görünüyordu; sarı uçlu saçları birbirine dolamış, dolgun yanakları al al olmuştu, kalın dudakları pembe ve hırpalanmış görünüyordu. Cal içinden, bunu ben yaptım, dedi ve aniden ona duyduğu istekle kıza doğru bir adım attı.

"Tanrım," dedi David ağzı açık bakarken.

"Benim," dedi Cal. "Şimdi defol."

"Sen kazandın," dedi David ve elindeki çeki ona uzattı.

"Ne?" Cal ona bakıp kaşlarını çatı. "Hayır."

"Bahis gece yarısına kadar geçerliydi," dedi David, gözlerini Min'den ayıramadan. "Daha iki saatten fazla vaktiniz var." Min'e gülümsedi. "Muhteşem Calvin aynı zamanda hızlıymış da."

"Şimdi çılgık çılgık bağıracağım," dedi Cal, Elvis David'e tıslayıp David bir adım gerilerken.

"Gece yarısına kadar mıydı?" Yorgana takılarak onlara doğru ilerleyen Min'in sesi gereğinden fazla yüksekti.

Minerva, neyin peşindesin, diye düşündü Cal ve kızı ilgiyle, şehvetle seyretmeye devam etti.

"Tabii ki." David zafer kazanmış gibi bir ifadeyle Cal'a baktı. "Bütün bahisler gece yarısı biter."

Min yorganı çekiştir. "Yani sen bana," dedi çatlak bir sesle, "bu bahsi *Calvin'in* kazandığını mı söylüyorsun?"

"Maalesef evet," dedi David sinsi gülümsemesiyle.

"Tanrım, teşekkürler," dedi Min her zamanki sesiyle, çeki adamın elinden kaparken. "Bu onluğu çok güzel harca-yabilirim."

"Ne?" dedi David sinsi gülümsemesi yok olurken.

Min neşeyle David'e gülümsedi. "Bu bahsi Cal'ın kazandığını biliyorum ama aramızda sözlü bir anlaşma yaptık. Calvin'in benim üzerimden kazandığı bütün bahislerin parasını ben alacağım. Böylelikle bir dolu bozuk param oluyor, bu yüzden..." Çeki baktığında neredeyse üzerindeki yorganı düşürüyordu. "*Aman Tanrım.*"

"On dolar değil," dedi Cal, Min düşürmeden evvel tutmak için yorgana atılırken.

Min afallamış bir halde ona baktı. "Beni yatağa atacağına dair *on bin dolara* bahse mi girdin?"

"Hayır," dedi Cal. "Kendime üzerinde, 'O bahse girmedim,' yazan bir tişört yaptıracağım."

"On bin dolar," dedi Min, tekrara çeke bakarak. "Bana bunu ilk gecedan söyleyip kırışmayı teklif etseydin, seninle hemen o an yatardım."

"Gerçekten mi?" dedi Cal.

"Hayır," dedi Min.

"Hiç sanmam." Cal Min'in elinden çeki alıp David'i kapının dışına itti. "Artık gidebilirsin."

"O ne?" dedi David kanepenin ucunu işaret ederek.

Cal arkasına döndü ve Min'in kanepeden sarkan kemerini gördü.

"Beni kanepeye bağladı," dedi Min yardıma koşarak. "Sonra geceliğimi yırtıp üzerime çikolata sürdü ve yaladı. *Kâbus* gibiydi." Sırıttı. "Gidersen tekrarlayabiliriz." Cal'a baktı. "Ama kekimiz kalmadı, değil mi?"

"Kalmadıysa bir koşu gidip alabilirim," dedi Cal. "Yeter ki emret."

David küçük dilini yutmuş gibi baktı. "Ama bu..."

Min bekledi.

"...Hiç senlik bir şey değil."

"Evet, değildi," dedi Min. "Ama artık öyle."

"Ama..." diye başladı David, sonra Nanette ve George onları itip oturma odasına girdi.

"Ah, çok güzel," dedi Cal, George gözlerini ona diktiğinde içindeki bütün şehvet uçup giderken.

"Ben de sana bunu söylemek için gelmiştim," dedi Min, yorganına sıkı sıkı sarılırken. "David Di'yi aramış, o da David'in büyük olasılıkla başkalarını aramış olabileceği konusunda beni uyarmak için aramıştı."

"Sen," dedi George Cal'a yönelerek ve Min aralarına girdi.

"Fazla tepki gösteriyorsun," dedi Min George'a.

"Evini hiçbir zaman beğenmedim, hayatım," dedi Nanette etrafa bakınarak. Sonra masanın üzerindeki yeşil beyaz poşeti gördü. "Çikolatalı kek mi?"

"Beni kokainle beslemen daha doğru olurdu," dedi Min Cal'a. "Sanırım o şişmanlatmıyor."

George silahlarını kuşandı. "Min, David bu adamın bir bahse girdiğini söyledi..."

"Hayır," dedi Min. "David onunla bahse girmek istedi ama Cal hayır dedi. Git David'e bağır."

"O zaman bu ne?" George çeki Cal'ın elinden çekip aldı. "Bu..." Çekin miktarını gördü. "...On bin dolarlık bir çek." Cal'a baktı. "Sadece terbiyesiz değilsin, aynı zamanda savurgansın da."

"Bahse ben girmedim," dedi Cal. "Ama kimse bana inanmıyor."

"Ben inanıyorum," dedi Min adama gülümseyerek.

"O zaman başkaları umurumda değil," dedi Cal ve kıza doğru ilerledi.

George dikleşti. "Minerva, üstünü giyin, eve geliyorsun."

"Baba, otuz üç yaşındayım," dedi Min. "Hayır." Uzanıp çeki adamın elinden aldı. "Şimdi eve git. Annemi de al..."

"Calvin," dedi buz gibi bir ses kapının önünden.

Cal George'un arkasına baktığında annesini gördü. "Ah, çok güzel." Eğilip Min'e baktı. "İşte fantezim buydu. Sonunda sevdiğim kadınla sevişiyorum ve daha ateşim sönmemişken annem çıkageliyor."

"Şey," dedi Min, yorganı düşürmemeye çalışarak. "Buz olmadan parti olmaz."

"Affedersiniz," dedi Nanette George'u yolundan çekmeye çalışarak. "Siz Lynne Morrissey'siniz, değil mi?"

Lynne, Nanette'e işçi sınıfından birini görmüş gibi baktı. Nanette elini uzattı. "Beri Min'in annesiyim, Nanette. Sizinle tanıştığımıza çok memnun oldum."

"Nasılsınız?" dedi Lynne elini uzatmadan ve Cal'a döndü. "Calvin."

"Merhaba, anne," dedi Cal. "Hayatımın geri kalanını bu kadınla geçireceğim. Eğer onaylamıyorsan ayın üçüncü pazarlarını Elvis dinleyerek geçireceğiz. Sen karar ver."

Lynne uzun bir süre donuk bakışlarını Cal'ın üzerine yöneltti, sonra Cal kapıdan kul gibi bir suratla Cynthie'nin girdiğini gördü. "Cynthie?"

"Onu ben aradım," dedi Lynne. "Düşündüm ki-"

"Hayır," dedi Cal ikisine de.

"Ciddi olamazsın..." diye başladı Lynne.

"Onu zorlama," dedi Cynthie alçak sesle. "Size bunu söylemek için geldim. Bu delice aşk dönemi. Ona biraz zaman tanıyın."

Cal başını iki yana sallayıp Min'i kanepeye, cadılardan uzağa çekti.

"Ben zaman tanıyacağım," dedi George, kaşlarını hâlâ çatarak. "O pezevenge..."

"Ah, ona sen zaman tanıyacaksın, öyle mi?" diye yapıştırdı Nanette. "Sanki ondan daha iyiymişsin gibi."

"Ne?" dedi George.

Min Cal'ın yanına kanepeye kıvrılıp parmaklarını onun kilerin arasında soktu. "Beni dokuz buçuğa kadar beklettiğin için sana on dolar borçluyum," dedi.

"Evet," dedi Cal, parmaklarını sıkarak. "Ama yine sana oynamıştım, o yüzden paranı geri alacaksın."

"Neler yaptığını biliyorum," dedi Nanette George'a öfkeyle.

"Kızımı... Baştan çıkartan pezevenge bağırarakla meşgulüm," dedi George hızla ona yürüyerek.

"Öğle yemeklerinde neler yaptığını biliyorum," dedi Nanette, ölümcül bakışlarıyla.

"Evet, yemek yiyorum," dedi George.

"Evet, ama *kimle?*" diye bağırdı Nanette ve Min büzüşüp, "Ah, Tanrım, anne," dedi. Lynne küçümsemeyle Nanette'e baktı. David fazlasıyla şaşkın ve aklı karışmış gibi görünüyordu. Tam o sırada arkasında Tony ile birlikte Liza içeri girip hepsine birden kaşlarını- çattı:

"Bu ne şimdi?" dedi.

"Tony," dedi Cal, sesinde iğneleyen bir tonlamayla.

"Kayıtlara geçsin," dedi Tony. "Onu durdurmaya çalıştım."

"Kapıyı kilitleseydiniz de bütün bu insanlar içeri girmeseydi," dedi Liza Min'e.

"Ben kilitlemiştim," dedi Min. "Cal açtı. Ona bağır."

"Vurman daha iyi olur," dedi Cal. "Zaman kazanırsınız."

"Ne demek istiyorsun?" dedi George Nanette'e, kıpkırmızı bir suratla.

"Öğle yemeklerin," dedi Nanette, sesini yükselterek. "Her gün *sekreterini* yemeğe çıkarıyorsun."

"Sesini yükseltme," dedi Min, komşuları düşünerek. "Sesini yükseltme."

"Onlar işte yediğim yemekler," dedi George. "Ve çalışmak için bir sekretere ihtiyacım var."

"Ama beni hiç öğle yemeğine çıkarmazsın," diye cıyıkladı Nanette.

"Çünkü sen yemek *yemezsin*," diye bağırdı George.

Min onların arasından Liza'yı görebilmek için boynunu uzattı. "Biliyor musun, o bahis on bin dolarlıkmuş."

"Dalga geçiyorsun." Liza hayretle Cal'a baktı. "Min'i yatağa atacaksın diye on bin dolara bahse mi?"

"Hayır" dedi Cal. "Kahretsin, *bak*." Min'in elinden çeki alıp ikiye böldü. "Gördün mü? Bak, bahis falan yok."

"Onu harcayabilirdik," dedi Min ama hiç de üzölmüş gibi görünmüyordu.

Hepsi bir ağızdan konuşmaya başladılar. Cal Min'e bakıp içinden, *Tek istediğim hayatımın geri kalanında bu kadınla yalnız kalabilmek,* diye geçirdi.

"Hey!" dedi ve herkes farklı derecelerde küçümseyen, umutsuz, öfkeli bakışlarla ona baktı. Cal bir çikolatalı kek alıp Min'e döndü. "Minerva Dobbs, seni seviyorum ve her zaman seveceğim. Benimle evlenir misin?"

"Bu çok ani oldu," dedi Min sırtarak.

"Seyircilerimiz var, Minnie," dedi Cal. "Var mısın, yok musun?"

"Varım," dedi Min. Cal sol elini alıp parmaklarını ayırdı ve ortası delik keki kızın yüzük parmağına geçirdi. Bunu yaparken daha önce hiç böyle hissetmediğini ve çok doğru bir iş yaptığını kesinlikle biliyordu.

"Daha sonra daha iyi bir yüzük alırım," dedi Cal Min'in koyu, kopkoyu gözlerinin içine bakarak. "Bunu da daha iyi bir şekilde yapabiliriz. Bu sadece şimdi bu insanları başımızdan atmak için."

"Daha iyi yaptığında evet diyeceğim," dedi Min.

"Teşekkürler," dedi Cal ve yine kızın ateşine kapılarak onu öptü. "Tanrım, seni seviyorum," diye fısıldadı kızın kulağına. "Seni ne kadar sevdiğime inanamıyorum."

"Tamam," dedi Liza. "Gösteri bitti." Lynne'e döndü. "Siz anne olmalısınız. Min'e bulaşmayın. Eğer Cal bir seçim yapmak zorunda..."

"Elvis," dedi Lynne ifadesiz bir sesle. Arkasını dönüp evden çıktı.

"Ne tatlı kadın," dedi Liza ve Nanette'e döndü. "Şimdi sen. Kocan seni aldatmıyor. O adamları tanırım ve senin kocan onlardan biri değil." George'a döndü. "Öğle yemeklerinde çalışmayı bırak da karını yemeğe çıkar." Tekrar Nanette'e döndü. "Sen de yemek ye."

Nanette'in yüzü buruştu, George kolunu kadının omzuna attı. "Seni aldatmıyorum," dedi. "Buna zamanım yok."

"Baba" dedi Min ama Nanette burnunu çekip, "Gerçekten mi?" diye sordu.

"Seni burada göreceğimi sanmıyordum," dedi Liza Cynthie'ye ama kaba değildi. "Kitap yüzünden, değil mi?"

"Hayır," dedi Cynthie, Min'in parmaklarının arasında ezilen keke umutla bakarak. "Hayır."

"Dinle," dedi Liza, "kimse olağanüstü güzel bir kadının olağanüstü yakışıklı bir adamı tavlamasını okumayı istemiyor. Kendinle övünmekten başka bir şey olmaz. Aşkını nasıl kaybettiğini ve kendini nasıl toparladığını yaz. Bu insanların *biç olmazsa* işine yarayabilir."

"Ben..."

"Bitti, Cynthie," dedi Liza. "Cal gitti. Sonsuza dek gitti."

Cynthie'nin yüzü allak bullak oldu. Liza, David'e döndü.

"Ve sen beş para etmez pisliğin tekisin," dedi. "Şimdi düzgün bir şey yap ve Cynthie'yi evine götür."

"Hata ediyorsun," dedi David Min'e. "Bu adamın nasıl biri olduğunu biliyor musun?"

"Evet," dedi Min. Parmağıyla kek yüzüğünün üzerinden bir parça çikolata aldı. "Önemli değil. Birbirimizi geliştiririz işte."

"Dışarı," dedi Liza David'e. Cynthie dışarı çıktı. Liza öfkeyle David'e baktı. "Kızın arkasından git hayvan herif. İsimsiz telefonlar edeceğine bir kerecik işe yarar bir şey yap."

David kendini topladı. "Ben..." diye başladı ama Liza kollarını kavuşturdu. Adam Min'e döndü. "Seni çok kötü kullanacak, Min."

"Hayır, kullanmayacak," dedi Min. "O benim prensim. Ve sen isimsiz telefonlar eden bir kurbağasın."

"Beni hiç anlamadın," dedi David ve dışarı çıktı.

"Ne kaz kafalı," dedi Liza.

"Sen şimdi bu adamla evlenecek misin?" diye sordu George Min'e, inanamayarak.

"Evet," dedi Min. "Ona kötü davranma, yoksa sen de bizi Elvis'e kaptırırsın."

George Cal'a, *gözüm üzerinde olacak, dostum* diyen bir bakış fırlatıp topukları üzerinde döndü ve dışarı çıktı.

"Çok güzel çocuklarınız olacak," dedi Nanette neşeyle.

"Çocuk yapmayacağız," dedi Min ve annesi gözlerini kıştığında ekledi, "çünkü biliyorsun ki sonrasında asla kilo veremeyeceğim."

"Çok doğru," dedi Nanette. Sonra George geri gelip kadını sürükleyerek dışarı çıkardı.

"Tamam," dedi Liza boşalan daireye bakarak. "Benim işim burada sona erdi."

"Affedersin, sen kimsin?" dedi Cal. "Bana vuran o kadına çok benziyorsun ama şimdi nedense benim tarafımda gibisin. Şeytani bir ikizin mi var?"

"Ben Min'in peri annesiyim, Cazibeli Erkek," dedi Liza Cal'a tepeden kaşlarını çatarak. "Eğer ona sonsuza dek mutlu bir yaşam vaat etmezsen geri gelip seni bibloyla döverek öldüreceğim."

"Bibiti Bobiti başıyla onayladı, ne oldu?" dedi Cal Min'e.

"O dediğin Disney'de, hayatım," dedi Min. "Belgesele girmiyor."

Liza kapıya gitti ama Tony'nin orada olduğunu görünce durdu. "Haydi. Bana restorana geri dönerken bağırabilirsin."

"Hayır," dedi Tony. "Yaptığın çok güzeldi." Yanına yaklaştı. "Çok ateşliydi."

"Seninle yatmayacağım," dedi Liza ve kapıdan çıktı.

"Erkeği denediği için suçlayamazsın," dedi Tony ve kızı takip edip dışarı çıkıp kapıyı arkasından kapattı.

Eve bir sessizlik çöktü.

"Seninle ilk birlikteliğimizi asla unutmayacağım," dedi Min parmağındaki keki sıkıştırırken. "Dünya yerinden oynadı ve annem babama kiminle yemeğe çıktığını sordu."

"Evet, orada duygulu anlar yaşandı," dedi Cal.

Min başını iki yana salladı. "Bu insanlardan asla kurtulamayacağız."

"Biliyorum," dedi Cal.

"Neyse ki birbirimizi bulduk," dedi Min başını kaldırıp adama bakarak. "Seni seviyorum."

"Teşekkürler," dedi Cal ve onu öptü.

"Ev alıyorum," dedi Min nefes almak için başını kaldırdığında. "Büyükanneimin yaşadığı türde Arts and Crafts yapımı bungalovlara ne dersin?"

Min kafa salladı.

"Var mısın?" dedi Cal.

"Ben de varım," dedi Cal. "Artık yatağa dönebilir miyiz?"

"Evet," dedi Min. "Kekleri getir."

Bir buçuk saat sonra Min üzerinde yattıkları mavi eflatun saten çarşaf gibi darmadağın Cal'ın yanma kıvrıldı. Elvis ayakuçlarında uyudu. Cal neredeyse horlar gibi yüksek sesle nefes alıyordu. Min onun omzunu okşadı. *Bir ay önce onu tanımıyordum bile,* diye düşündü rüya görür gibi. *Ama şimdi hayatımın geri kalanını onunla geçireceğim.*

Sonra biraz geri çekildi. Bu çok aptalcaydı. Aslında tamamıyla mantığa aykırıydı. *Boş ver mantığı,* diye düşündü ama kafasındaki düşünceler yok olmadı. Yaşamının geri kalanını hiç tanımadığın bir adamla geçirmek, hele ki geçmişi Cal'inki gibi olan biriyle geçirmek için insanın aklını kacırmış olması gerekirdi.

Adamın kollarının arasından sıyrılıp yerden Cal'ın gömleğini aldı. Gömleği üzerine giydiğinde gömlek göğüslerinde birleşmedi. *Halbuki filmlerde hep giyerler,* diye geçirdi aklından tiksintiyle ve gömleği yere bıraktı. Yorganı yataktan çekip aldı, Elvis biraz sinirlendi ama Cal çarşafın altında uyanmadı. Aylardan Hazırandı. Nasılsa üşümezdi.

Sonra odadan çıkıp yorganına sarılarak büyükannesinin kanepesine oturdu ve her şeyi mantıklı bir çerçeveye oturtmaya çalıştı. Elvis paytak paytak yanına geldi, kanepenin ucuna kıvrıldı. Min hayvanı okşamak için başını hafifçe geriye verdi. Elvis mırlamaya başladı.

Tamam, diye düşündü Min, *aslında durum şu ki şehrin en iyi oyuncusuna bakıp Sonsuza Dek Sürecek Gerçek Aşk olduğunu düşünüyorum. Bu ne kadar olasıdır?* Karşısında, şöminenin üstündeki saat gece yarısını vurdu.

"Hey," dedi Cal ve Min başını kaldırıp baktığında adamın kapıda esnediğini gördü. "Ne yapıyorsun?"

"Gece yarısı oldu," dedi Min neşeli gibi görünmeye çalışarak. "Tekrar balkabağına dönüşüyorum."

"Bu kanepenin durumunu açıklıyor," deyip kızın yanına oturdu. Kolunu kıza dolayıp onu kendine çekti ve alnından öptü. Min gözlerini kapatıp ona sokuldu. Onu o kadar çok seviyordu ki ona karşı çok savunmasızdı. *Başım büyük dertte*, diye geçirdi aklından.

"Bir şey mi var?" diye sordu Cal. "Cadılar gittikten sonra her şeyin yoluna gireceğini sanıyordum."

"Girdi," dedi Min. "Sadece sonra neler olacağını bulmaya çalışıyorum."

"Sonra." Cal başıyla onayladı. "Tamam. Güzel." Min'in elini tutup tekrar esnedi. "Yarın annemi arayacağım, bizi lanetlemesin diye. Sonra da ailenle akşam yemeği yiyeceğiz ve kafayı üşütmediklerinden emin olacağız."

"Bir umut var gibi," dedi Min. Yorgan omzundan kaydı ve Cal elini oraya koyup konuşurken parmak uçlarıyla hafif hafif daireler çizdi.

"Sonra senin anlattığın o evi arayacağız, caddeden sadece altı adım uzaklıkta olan bir ev olacak." Yaylardan birinin batmasını engellemek için yana kaydı. "Ve kanepeyi değiştireceğiz."

Min gülümsemeye başladığını, her şeye rağmen içinde o mutluluk baloncuklarının tekrar şişmeye başladığını fark etti ve Cal ona sıkı sıkı sarıldı. "Sonra evleneceğiz ve sonsuza dek mutlu yaşayacağız."

Adam onun parmaklarını alıp tek tek öperken Min buz kesti. "Evet, ben de bu kısmı merak ediyordum."

Cal kızın elini sıkı sıkı tuttu. "Sorun yaşayacağımızı mı düşünüyorsun?"

"Bilmiyorum," dedi Min adamın gözlerine bakarak. "Sana nırım birbirimizi öleceğimiz güne dek sevmeye devam ede-

ceğiz ama bunun yeterli olacağından emin değilim. Hayat peri masalı değil ki."

"Peki," dedi Cal. "Gece yansı oldu. Bütün gece fazla dolu geçti ve anlamakta güçlük çekiyorum. Seni endişelendiren nedir?"

"Sonsuza dek mutlu yaşamak kısmı," dedi Min salak gibi davrandığını bilerek. "Az önce yaptığımız her şey, romantik bölüm, peri masalı kısmı, nasıl işlediğini biliyorum. Hikâyeleri okudum."

"Peri masallarını mı?"

"Hiçbiri sonsuza dek nasıl mutlu yaşadıklarını anlatmıyor. Ayrıca bildiğim kadarıyla, her şey o noktada kırılıyor. Evliliklerin yüzde ellisi boşanmayla sonuçlanıyor ve evet, bu istatistiklerin tekrarlanan boşanmalarla yanlış veriler verdiğini biliyorum..."

"Gece yarısı ve ben istatistik dinliyorum," dedi Cal kediye.

"...Ama yine de endişeleniyorum. Hiç sonsuza dek mutlu süren bir hikâye yok. Hepsi orada bitiyor. En zor kısmın başladığı yerde."

"Tamam," dedi Cal. "Ne olmuş?"

"Ne mi olmuş?" dedi Min adamla göz göze gelirken. "Biz ne yapacağız?"

"Şimdi benden gelecekle ilgili felsefe yapmamı mı bekliyorsun?" dedi Cal. "Donumu nereye bıraktığımı bile bilmiyorum."

Min bir an adama baktı; darmadağın saçlarına, dalga geçmesine ve hiç yardımcı olmamasına rağmen onu çok seviyordu. *Her şeye rağmen*, diye düşündü ve adama gülümsedi. "Hayır." Yorganı sıkıca üzerine sardı. "Ne düşünüyordum bilmiyorum. Haydi yatağa dönelim."

"Her gün bir şeyi hallederiz," dedi Cal kıza sarılırken. "Ne yapacağımızı ben de çok iyi bilmiyorum. Bunu hiç planlamamıştım ama birbirimize sıkı sıkı sanlmamız yeter diye düşünüyorum. Birbirimize bakmamız. İşler kötü gittiğinde birbirimizin omzunu sıvazlamamız." Min emin değilmiş gibi baktığında adam gözlerinden sevgi fışkırarak ona gülümsedi ve Min kendinden geçti. Sonra Cal, "On dolarına bahse girerim ki üstesinden geleceğiz," dedi.

Ne kadar şansımız var, diye düşündü Min ve aniden bahsin öbür yüzüne asla oynamayacağını fark etti. Onlara karşı oynayanlar kaybedecekti. Gerçekten işte bu, diye düşündü hayretle. Bu gerçekten sonsuza kadar. Buna inanıyorum.

"Min?" dedi Cal. Min bütün kalbiyle adamı öptü. "Bahis yok," dedi Cal'ın dudaklarına doğru. "Şansın çok fazla."

"Bizim şansımız," dedi Cal ve onu yatağa götürdü.

Eğer merak ediyorsanız...

David Min'i çabuk unuttu ama bahsi Cal'ın kazanması onu yıllarca alt üst etmeye devam etti. Dört ay sonra, söylediği her şeyi kabul eden bir kadınla tanıştı ve üçüncü çıkışında onunla yattı. Altı ay sonra evlendiler. Karısı asla tereyağıyla yemek yapmıyor.

Cyn'in Cal'ı unutması çok daha uzun sürdü çünkü Cal'ı gerçekten çok seviyordu. Evine kapandı ve Liza onu çekiştire çekiştire güneşe çıkartana, ayrılığıyla ilgili bir kitap yazdırana ve daha önceki pek çok patronundan biri kitabı basacak başka bir editör bulana kadar havuç ve yağsız salata soslarıyla beslendi. Cynthia'den beş santim kısa, gözlüklü, kilolu bir adam olan yeni editör ona kitabı dört kere daha yazdırdı, sonra bütün gücünü bu kitabın arkasına koydu. Kitap *New York Times* listesinde bir numara olmadan bir gün önce Cynthia'yle evlendi. New York'ta bir çatı katları var ve sadece en iyi restoranlarda yemek yiyorlar.

Emilio, Liza'nın ona neler yapması gerektiğini söylemesine izin verdi ve bir sene içinde Emilio'nun Yeri şehrin en

popüler restoranı oldu. Emilio kalması için Liza'ya ortaklık teklif etti ama her şey yolunda gidiyordu ve Liza sıkılmıştı, bu yüzden Emilio'ya işletme okumuş bir arkadaşını getirip başka birini kurtarmaya gitti.

George öğle yemeklerine sekreteriyle çıkmayı bıraktı ve kadın pahalı yemekleri özlese de bu duruma minnettar oldu. George artık haftada üç kez Nanette'le birlikte yemeğe çıkıyor ve Nanette yemek yiyor.

Reynolds, Min, Cal ve Bink'le birlikte o kadar çok sosyal etkinliğe katılmaya başladı ki, "Reynolds, sen beyinsizin te-kisin," demek istemelerine rağmen onlarla birlikteyken be-yinsiz olmayı bıraktı. Diğer zamanlarda hâlâ beyinsizliğini devam ettiriyor. Ama Bink onu yine de seviyor.

Shanna ve Linda bir sene sonra hiçbir üzüntü hissetmeden ayrıldı. Bundan kısa süre sonra Shanna Emilio'yla çalışmaya başladı ve burada Elvis Costello'yu sevdiğini öğrendiği bir işletmeciyile tanıştı. Dört ay sonra şehrin içindeki kocaman bir tavan arasına taşındılar ve bir sene sonra da Çin'e gidip bir kız çocuğu evlat edindiler. Shanna Emilio'nun başı sıkışıp yardıma ihtiyacı olmadığı zamanlarda evde oturup çocuk bakan bir anne.

Harry on dördünde boy attı, büyüdü, irileşti ve babasıyla amcasının kopyası oldu, ama saçları hâlâ alnına doğru kıvrılıyor ve gözlük takıyor. Balık uzmanı oldu, Bahama-lar'da dalarken dolgun bir kızla tanışıp aşık oldu ve bir ay sonra evlendi. Karısının kahverengi saçlarının uçlarında sarı bukleleri var, mantıklı ve ayakkabılara düşkün bir kadın. Harry hâlâ birden fazla çikolatalı kek yiyemiyor.

Roger ve Bonnie evlendi, şehir dışına yerleşti ve dört çocukları oldu. Herkes tatillerde onlara gidiyor.

Diana iki kez daha nişanlandı ve her ikisinden de

Tony'nin kollarında ağlayarak ayrıldı. Tony ona düzgün erkekleri seçemediğini ve bir sonraki sefere daha iyi bir şey bulmasını söylediğinde, Diana ona evlenme teklif etti. Tony afallayarak kabul etmedi. Altı hafta sonra Tony'nin Derby biletleri olduğu için Kentucky'ye göçtüler. Şimdi büyük olasılıkla bolca karbonhidrat yedikleri için her biri iri kemikli, oynadıkları bütün sahaları veya kortları hâkimiyetleri altına alan üç çocukları, üç kızları var.

Liza burada detay verilmesi mümkün olmayacak kadar heyecanlı, farklı, durmadan değişen bir hayat yaşamaya devam ediyor.

Cal, Min'e bir daire içine yerleştirilmiş altı mükemmel taştan yapılma bir nikâh yüzüğü aldı. Yüzük Krispy Kreme'e hiç benzemiyor ama Min biliyor. Evlendiler ve Min'in evinin bir bina ilerisinde Arts and Crafts stilinde bir bungalow aldılar. Caddeden uzaklığı otuz yedi adım. Aynı zamanda Bonnie'ninki gibi çok işlevli bir kanepede aldılar ve arada bir biri bu kanepeye bağlanıyor. Her perşembe Tony, Diana, Bonnie, Roger, Liza ve Liza'nın o hafta birlikte olduğu kişiyle Eğer Yemeği için Emilio'nun Yeri'nde toplanıyorlar. Cal'ın annesi Min'e bir şekilde katlanıyor. Min'in annesi Cal'a bayılıyor. Çocukları yok ama siyah, yavru bir labrador alıp adını Canavar koydular. Elvis onunla baş ediyor.

Ve sonsuza dek mutlu yaşadılar?

Jennifer Crusie, *Tell Me Lies* (Bana Yalanlar Söyle), *Crazy For You* (Senin İçin Çıldırıyorum), *Welcome to Temptation* (Ayartmaya Hoş Geldiniz) ve *Fast Women* (Hızlı Kadınlar) gibi romanlarıyla USA Today ve New York Times listelerinin 'çoksatar' yazarı olmuş bir kadın. Ayrıca bu romanların her biri Amerikalı Romans Yazarları Derneği tarafından "Yılın En Sevilen On Kitabı" arasına da seçilmiş bulunuyor. Ohio'da yaşayan Crusie artık bir Artemis yazarı. Gururumuzla takdim ederiz.

Hepinize iyi eğlenceler!

ARTEMİS

Minerva Dobbs alemi nasıl idare edeceğini iyi bilirdi...

Calvin Morrissey her zaman kazanmak için oynardı...

Gelin görün ki karşılaştıkları vakit her ikisi de hazırlıksız yakalandı.

...Çünkü kişisel doğrular gerçek aşkla çarpıştığında, tüm iddialar suya düşerdi!

New York Times'ın yıldız yazarlarından biri olan Jennifer Crusie'den yüksekten sallamalar, risk yönetimi, gerçek aşk ve muhteşem ayakkabılara dair müthiş bir roman!

"Crusie, kendine has ve eşsiz mizahi şatafatını kullanarak müthiş eğlenceli ve komik bir öykü anlatıyor. Romanda matrak karakter bolluğu mevcut. Yazar her yeni durumu biraz çığırından çıkarıyor, dokunaklı ve her zaman şen şakrak bir hale getiriyor."

-Romantic Times

"Kesin bir iddia... Crusie'nin cümbüşlü romansı turnayı gözünden vurmuş!"

-Bookpage

"Crusie bu romantik komediyle hünerini bir kez daha sergiliyor. Modern zamanlar özellikleriyle çeşnilendirilmiş roman, George Cukor ve Billy Wilder filmlerinin çağdaş versiyonu havasında. Zekice, keskin ve zalim denebilecek ölçüde gülünç olan *Aşk Bana Sor* son derece tatmin edici."

-Booksense

"Müthiş derecede çekici karakterler ve akıllı diyaloglardan oluşan bir ekipme... *Cocktail* a tavsiye edilir."

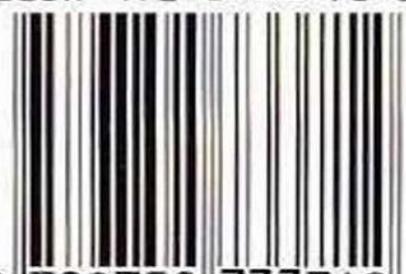
-Library Journal

tarama: ginny

düzenleme: sereniti

18.00

ISBN 975-8733-71-0

9 789758 733712

ARTEMIS

